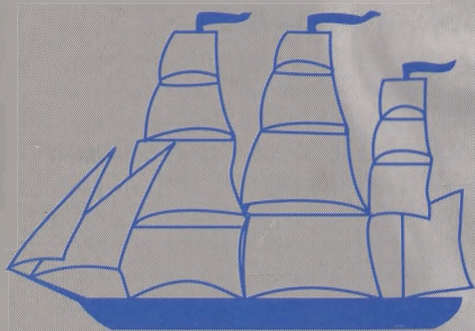

Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

XLV
Jaar

FEBRUARI 1994

Jaargang 46 - Nummer 1

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

DRIEMASTER

Jaargang 46
Nummer 1
februari 1994

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofredacteur

Folkert Bolkestein (071-123538)
Langebrug 3a
2311 TG Leiden

Redactie

Fedor Tanke (eindredacteur), Dries van Bergeijk, Annemieke Brons, Joris Dik, Marco Frijlink, Yaïr Pinto, Herman Rijksen, Melvin Schut en Frits van der Scheer (HB-auditor)

Columnisten

Eddy Habben Jansen, Marten van de Kraats

Uiterste inleverdata:
maandag 14 maart 1994
maandag 18 april 1994

Kopij op flop sturen naar:
Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Foto's:

Dries van Bergeijk: blz. 1, 3-10, 14

Tekeningen:
Herman Rijksen

Druk:

Dinky Druk bv, Den Helder

ISSN 0167-0786

Inhoud

	pagina
Voorzitter	3
Een blije liberaal	4
Ons nieuwe erelid Jan Kees Wiebenga heeft een opgewekt vertrouwen in de toekomst van het liberalisme. Een vraaggesprek.	
Gevleugelde woorden	10
Melvin Schut over de deugden van gymnasiale vorming.	
Afdeling 45 jaar	11
Verspreid door deze Driemaster worden de afdelingen belicht die in 1994 hun negende lustrum vieren.	
Liberaal verdeeldheid	12
Op het lustrumcongres verschijnt het unieke Lustrumboek, een uitgave over de geschiedenis van de JOVD van 1949 tot heden. Een voorproef.	
Ongehoord	15
Columnist Eddy Habben Jansen denkt na over de onafhankelijkheid van onze socialistische collegae.	
Den Haag	15
Leeuwarden	16
Politiek, Stijl, Karaoke en Krasse Knarren	16
Een primeur. Eenieder die gespannen was om te weten wat er op het lustrumcongres gaat gebeuren, zal bevredigd worden.	
Rijnmond	17
LYMEC zet Europese koers uit	18
De Europese liberale jongerenbeweging congresseerde in Barcelona. Een verslag.	
Gemeenteraadsverkiezingen	19
Op 2 maart gaan de ouderen onder u naar de stembus. Een verslag van de campagnestart van de JOVD.	
Assen	19
Groningen	19
Verdienste	20
Een dubbel-interview met onze twee nieuwe leden van verdienste Dries van Bergeijk en Mark Rutte.	
“Ons embleem: Vrijheid in Nederland”	23
Deze bijdrage werd geschreven voor iedere JOVD'er die van de hoed en de rand wil weten.	
Autoloze zondagen zijn slecht voor het milieu	24
Richard van Tol licht deze paradox toe.	
Liberalisme: een fopspeen?	25
In de rubriek “Verkeerde Meningen” ditmaal een bijdrage van JS-prominente Sharon Dijksma.	
Brinkman '68	26
Zelfs een fatsoensraker als Brinkman blijkt jeugdzonden op zijn geweten te hebben. In zijn geval het lidmaatschap van de JOVD. Een speurtocht.	
Leiden	26
Amsterdam	27
Liberaal Samenwonen in Nederland	28
Aandacht voor de mening van ons geëerde Hoofdbestuur over liberalisme in Nederland.	
Hoofdbestuurders sinds 1949	29
Een alfabetische lijst van alle oud-hoofdbestuurders van de JOVD.	
Hoofredacteurs van Driemaster	29
Mag dus ook niet ontbreken: een lijst van alle hoofredacteurs sinds 1949.	
Liberaal agenda	31
Kraats Kraakt	32

Voorzitter

Op de dag dat u deze Driemaster ontvangt, is het precies vijfenvestig jaar geleden dat in de Louis XV zaal in de Pulchri Studio aan het Lange Voorhout te 's-Gravenhage de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie werd opgericht. De periode tussen 26 februari 1949 en 26 februari 1994 is voor de JOVD in allerlei opzichten veelbewogen geweest. Wie daar meer over wil weten, verwijst ik vooral naar het geschiedenisboek over de JOVD, dat ter gelegenheid van het lustrum verschijnt, verkrijgbaar is tijdens het lustrumcongres en daarna kan worden besteld bij het Algemeen Secretariaat in Amsterdam. Over enkele dagen gaat Nederland naar de stembus om over te gaan tot de verkiezing van nieuwe gemeenteraden. Na jaren lijkt de JOVD weer terug van weggeweest.

In onder andere Groningen, Utrecht, Valkenswaard, Delft, Rotterdam en Breda staan leden van onze verenigingen voor verschillende politieke partijen verkiesbaar. Volgens velen is het hoog nodig dat eindelijk eens een frisse wind door "de politiek" gaat waaien. Voor hen zou het een geruststelling moeten zijn dat in ieder geval in die plaatsen de kritische en creatieve houding, die kenmerkend is voor de JOVD, zich kan manifesteren. Vanaf deze plaats wil ik al die oud-JOVD-ers veel succes toewensen in het uitoefenen van hun nieuwe functie.

Het lijkt vast te staan dat de traditionele krachtsverhoudingen in de Nederlandse politiek na de gemeenteraadsverkiezingen van

twee maart aanstaande behoorlijk door elkaar zullen worden geschud. Dat is een goede zaak. Met het wegvallen van benauwende vanzelfsprekendheden wordt om nieuwe oplossingen gevraagd. Originele college's van Burgemeester & Wethouders zullen veel eerder in staat zijn nieuw beleid te maken en daarmee wellicht de kloof tussen burger en politiek te dichten.

Dat zou ook kunnen gelden voor mogelijke machtsverschuivingen in de Tweede Kamer na de verkiezingen van drie mei. Toch vrees ik dat het met zo'n vaart niet zal lopen. Nadat de PvdA en het CDA zijn "bestraft" voor hun beleid en hun manier van politiek bedrijven, zullen vooral de kiezers erg geschrokken zijn van hun duidelijke boodschap aan Het Binnenhof. Als de betrokken politici maar voldoende berouw tonen, zullen de kiezers met hun hand over het hart strijken en toch weer een ouderwets samengestelde Tweede Kamer kiezen. De nasleep van zo'n uitslag lijkt voorspelbaar. Het CDA gaat door met regeren, danwel met de PvdA danwel met de VVD. Alsof er niets is gebeurd.

En dat zou jammer zijn. Juist in het jaar dat de JOVD haar negende lustrum viert zou het geschenk van de Nederlandse politiek aan de veelgeprezen jubilaris een coalitie moeten zijn waarvoor de JOVD al sinds jaar en dag pleit. Namelijk een Paarse Coalitie, gevormd door PvdA, VVD en D'66. Die coalitie is bij uitstek in staat om in Nederland een vernieuwingsproces in gang te zetten. Niet alleen met goede wetgeving op het gebied van bijvoorbeeld euthanasie en mediabeleid, maar juist ook door het maatschappelijk middenveld te democratiseren. Bovenal kan, met meer tolerante partijen aan de macht, het leefklimaat in Nederland worden verbeterd. De oplettende buurvrouwen-mentaliteit moet eindelijk eens overboord worden gegooid.

Bestaansrecht genoeg dus voor de JOVD, ook na al vijfenvestig actieve jaren. Rest mij nog vanaf deze plaats namens het Hoofdbestuur een woord van dank uit te spreken aan Eduard van der Biezen, Frank van Dalen, Eric Hoogenboezem, Joost Otterloo en Cor Schagen. Als Lustrum Commissie hebben zij ongelofelijk veel werk verzet om het drie dagen durende lustrum-weekend tot een onvergetelijke gebeurtenis te verheffen. Niet minder dank gaat uit naar Eddy Habben Jansen. Hij heeft een fantastisch boek geschreven over de JOVD dat uitstekend past in een organisatie met zo'n rijk verleden. Bedankt!

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)
Kolfmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Arjan Toor (050-185890)
Jozef Israelsstraat 8
9718 GJ Groningen

Secretaris Vorming & Scholing

Erik Matien (050-125262)
Tweede Drift Spilsluizen 5
9712 GV Groningen

Secretaris Organisatie

Carolien Wellink (020-6720152)
Reijnier Vinkeleskade 65
1071 SX Amsterdam

Secretaris PR & Voorlichting

Frits van der Scheer (010-4028405)
Struisenburgdwardsstraat 67
3063 BS Rotterdam

Politiek Secretaris

Beryl Dreijer (050-147799)
De Laan 24
9712 AV Groningen

Politiek Secretaris

Vincent Leenders (050-140899)
Turftorenstraat 36a
9712 BR Groningen

Vraaggesprek met ons nieuwe erelid

Een blijde liberaal

door Folkert Bolkestein

Wat voor de katholieke kerk de zaligverklaring is, is voor de JOVD de benoeming tot erelid. In aanmerking voor het erelidmaatschap komen liberalen die zich actief hebben ingezet om het gedachtegoed dat de JOVD voorstaat in de praktijk te brengen, waarbij een JOVD-verleden tot aanbeveling strekt. De JOVD hoopt erop dat men in ruil voor het erelidmaatschap de vereniging met raad terzijde zal staan.

Zoals gezegd is het erelidmaatschap een soort zaligverklaring. De eer is dus niet voor iedereen weggelegd. Sinds het overlijden van de heer Jacobse op 15 januari vorig jaar kende de JOVD nog maar twee ereleden. Daarin is verandering gekomen nu onze oud-VVP en parlementariër Jan Kees Wiebenga de functie heeft aangevaard. Wat volgt is een vraaggesprek met hem.

Erevoorzitters

Prof. Mr P.J. Oud †
Drs. H.A. Korthals †
Mr W.J. Geertsema †

Ereleden

Drs. H.A. Korthals †
Mr W.J. Geertsema †
Drs. E. Nypels
H. Wiegel
H.H. Jacobse †
Mr J.G.C. Wiebenga

Een keurige, vriendelijke man zit tegenover mij in een van de lederen fauteuils van zijn Aerdenhoutse studeerkamer. Stijf is hij niet, maar evenmin in staat tot extase. Theatraliteit is hem vreemd. Zijn antwoorden verraden zonder uitzondering een opgewekt vertrouwen in de zegeningen van het liberalisme.

De heer Wiebenga (1947) groeide op in Eindhoven, alwaar hij ook zijn prilste politieke activiteiten ontplooidde. Eind jaren zestig vertrok hij naar Leiden om Nederlands Recht te gaan leren - en vond daar meteen het academiegebouw bezet. Het waren de tijden dat het student zijn studieloon opeiste en voor inspraak streed.

Behoorde u ook tot de radicalen?

Wiebenga benadrukt: "Nee. Ik ben ook niet beschaamd om dat te zeggen. Een uiting van die bevlogenheid was toen, in de jaren zestig en zeker in de jaren zeventig, polarisatie, iets waar ik een oprecht tegenstander van was en ben. Polarisatie: dialectiek eigenlijk. We lazen Marcuse en dat soort filosofen, die eigenlijk teruggingen op het marxisme, en dat uitte zich op alle niveaus in polarisatie, links tegen rechts. In hevige mate zelfs, zodat besturen soms erg moeilijk werd.

De Studentenvakbeweging was erg marxistisch georiënteerd. Daarin kristalliseerde zich het radicale studentenprotest. De voorzitter was toen overigens de huidige hoogleraar en publicist Bomhoff, een zeer knappe man - toen ook, maar toen erg radicaal. Het was erg marxistisch georiënteerd. Ik kwam toen tot de conclusie dat dit weliswaar de tijdgeest was, maar dat het toch niet goed was, dus ik wilde daar niet bij horen."

Hoe kwam u toen bij het liberalisme terecht?

"Ongeveer halverwege mijn middelbare-school-tijd raakte ik geïnteresseerd in politiek, zoals dat bij veel JOVD-ers gaat. Ik werd toen weliswaar nog geen JOVD-lid, maar de politieke bewustwording begon wel, en heeft vrij snel in het begin van mijn studententijd geleid tot het willen kiezen. Heel snel was de keus gemaakt dat de drie christelijke partijen niks voor mij waren. De scheiding van religie en politiek stond voor mij voorop. In die tijd bleven

dan over de PvdA en de VVD. Het onderscheid lag en ligt niet op het morele, maar op het financieel-economische vlak. En ik gaf toch de voorkeur aan een markteconomie als uitgangspunt boven een collectieve staatseconomie als uitgangspunt. Zo kwam ik deducerend bij de VVD uit. Het was dus niet een positieve keuze, en dat is het nog niet.

Het verbaast me altijd als iemand zegt: ik vind die partij geweldig en daar ben ik lid van en dat is het helemaal. Voor mij was het dus een negatieve keus, een aftellen."

U vergat daarnet D66 te noemen.

Wiebenga lacht: "Ik ben in september 1966 lid van de VVD geworden en in december 1966 is D66 opgericht. Dus ik heb nooit voor een dilemma gestaan. Overigens zou ik ook na het ontstaan van D66 lid van de VVD zijn geworden, omdat ik vond en vind dat ze zich te weinig op de inhoud van het beleid toeleggen en teveel op de vorm van het staatsbestel. Hoewel het wel mijn toko is in de Tweede-Kamerfractie, vind ik toch dat de inhoudelijke problematiek van onze samenleving belangrijker is dan de vorm waarin de besluiten worden genomen."

Was de VVD erg populair in de jaren zestig?

"Kijk. In de jaren zestig was het niet en vogue om kleur te bekennen voor de VVD. Dat deed je niet. D66 was ontstaan en dat was iets nieuws.

De VVD werd tot het establishment gerekend. Het was de VVD van Toxopeus en Geertsema. Een vrij kleine partij, van de zindelijke burgerheren, van de vrije beroepen, de ondernemers, de boeren en de middenstanders, die meenden dat vrijhandel, markteconomie en vrije gedachten een hele goede zaak was voor

de ontwikkeling van de samenleving, en die niets moesten hebben van bevoogding. Het klassieke liberalisme zou je het kunnen noemen. De groot-industriële hoorden er overigens weer niet bij. Het was een zogeheten nette partij, maar geen elite-partij. Een burgerlijke middenklasse-partij. De VVD had nog geen wervingskracht onder grote lagen van de bevolking. Hans Wiegel, die in 1971 in de top van de VVD kwam en het gezicht ging bepalen, gooide dat open."

En de JOVD?

"De JOVD werd toen niet tot het establishment gerekend, minder dan nu. Verhoudingsgewijs waren er in de JOVD veel minder studenten, en meer werkende jongeren. De studenten waren verenigd in de verschillende afdelingen van de Liberale Studenten Vereniging Nederland, de LSVN. Niet overal, in Groningen bijvoorbeeld had je geen LSVG, daar was iedereen lid van de JOVD."

Waarin bent u toen actief geworden?

“Ik ben politiek actief geworden voor het eerst in die LSVN. Daar ben ik president geworden van de federatie. En toen ik dat was heb ik gezegd: luister eens, we moeten als liberale studenten uit de ivoren toren, we moeten contacten gaan opnemen met de JOVD. Dat is zo intensief geworden dat ik ben overgestapt naar de JOVD, en daar landelijk VVP ben geworden. Dat was in 1969.”

Hoe was de JOVD toen?

Een nostalgische glimlach verschijnt. “Nou, dat was een woeste tijd. In het algemeen natuurlijk: de sixties, de seventies, en dat gold ook voor de JOVD. D66 was net opgericht en had ook toen een grote aantrekkingskracht op jongeren. We gingen ervan uit dat ongeveer een derde van de JOVD-leden D66-sympathieën had. Mijn huidige fractiegenoot Dick Dees was toen voorzitter, en die was voor de VVD. Maar diens voorganger - Bosma - was lid van de D66. Er waren dus flinke discussies over de positie van de JOVD. Dat was vrij moeilijk, er traden ook wel mensen uit.

Wij hebben als hoofdbestuur de lijn naar de VVD toch opengehouden. En dat ging door het zogenaamde Liberaal Beraad. Dat was een beraad van hoofdbestuur VVD, hoofdbestuur JOVD, hoofdbestuur LSVN, en het Liberaal Democratisch Centrum (LDC). Het LDC was een wat vooruitstrevender organisatie, een denktank binnen de VVD, die niet meer bestaat. Dat Liberaal Beraad werd voorgezeten door de roemruchte Korthals senior. Een zeer gezaghebbend man in die tijd. Door middel van die constructie met het Liberaal Beraad is dus het contact van JOVD en VVD gebleven.

Ik ben vice-voorzitter politiek gebleven tot 1971, toen ik president van de Wereldfederatie van Liberale en Radicale Jongeren was geworden (WFLRY, de voorganger van het huidige IFLRY).

Pal na mijn studententijd ben ik lid van de gemeenteraad in Leiden geworden en heel snel werd ik ook fractievoorzitter. Mijn collega-fractievoorzitter voor de PvdA was toen Roel In 't Veld, de nu gemankeerde staatssecretaris. En In 't Veld behoorde tot de radicalen, die polariseerde bij het leven, zodanig dat de gemeente Leiden moeilijk bestuurbaar was. Vanaf de eerste dag van

“Het verbaast me altijd als iemand zegt: ik vind die partij geweldig en daar ben ik lid van, en dat is het helemaal.”

de nieuwe raadsperiode werd er toen op het scherp van de snede gestreden. Er werd polariserend onderhandeld, waardoor de PvdA toen uit het college van B&W van Leiden viel. Als gevolg daarvan ontstond een minderheidscollege. Wij waren als collegepartijen afhankelijk van de steun van het raadslid voor de DS70, die uit de PvdA was getreden en dus doorgaans het college steunde - maar we hebben er af en toe wel een krat bier tegenaan moeten gooien.”

De heer Wiebenga is thans fractiewoordvoerder van de VVD op het gebied van binnenlands bestuur. Als u dit leest zal Nederland zinderen van de spanning rond

het binnenlands bestuur, want op twee maart zijn de gemeenteraadsverkiezingen. Zoals gewoonlijk zullen weinigen zich bekommeren om wie er op de verschillende raadszetels terecht komt, maar zullen de verkiezingen een opmaat vormen voor de Kamerverkiezingen.

Wat is daaraan te doen?

“We hebben erover gedacht om de gemeenteraadsverkiezingen te regionaliseren. Dat wil zeggen dat we niet eens in de vier jaar, zoals op twee maart, overal in Nederland de 650 gemeentebesturen gaan kiezen, maar om de paar maanden in een deel van het land. Dan heb je niet de concentratie op die ene dag.

Dat helpt echter niet tegen het feit dat het stemgedrag voor een groot deel landelijk bepaald wordt. Uit onderzoek blijkt dat dit deel tachtig procent is. Dat kan je de mensen niet verwijten. Het komt doordat televisie en krant zeer veel landelijk en buitenlandse nieuws bieden.

Dus ook de nieuwsvoorziening van de mensen is voor een zeer groot gedeelte niet gemeentelijk maar landelijk, en dat bepaalt de opvattingen. Dat houdt je. Het beste is dat de landelijke politici meer ondersteunend en minder overheersend werkzaam zijn. Maar ik denk dat dat een vrome wens zal blijven.

Het land Nederland is natuurlijk klein. In hele grote landen staat men vaak erg ver af van de hoofdstad. In Idaho ligt men bijvoorbeeld niet wakker van wat er door president Clinton allemaal besproken wordt. En dat geldt voor alle grote landen. Je ziet ook dat de regionale verschillen tussen pakweg Catalonië en Andalusië enorm zijn. Hier zit men boven op elkaar, de Nederlandse Tweede-Kamerleden komen elke week in alle delen van het land, dus je hebt hier een hele grote wisselwerking tussen de landspolitiek en de ervaring van de mensen."

Maar wat is er liberaal of socialistisch aan iets als een lantaarnpaal?

"Politieke ideologieën zijn inderdaad niet erg belangrijk op lokaal niveau. Op het gebied van erfpacht of onroerende-zaak belasting en de vraag of de gemeente ontwikkelingssamenwerking moet geven en dat soort zaken misschien wel, maar het is aanzienlijk minder dan op nationaal niveau. En daarom is het ook niet ten onrechte dat er bij het gemeentelijk bestuur een monistisch stelsel heerst."

Hij komt echt over als een erelid van de JOVD: een optimistische man en een gedegen denker, met een onwrikbaar vertrouwen in de liberaal-democratische vooruitgang. Niet iedere JOVD'er kan zich echter vinden in zijn uitspraken over migrantenbeleid en criminaliteitsbestrijding.

Een identificatieplicht, past dat wel in het liberalisme?

"Sterker nog, het is liberaal. Het is een middel in de criminaliteitsbestrijding, en criminaliteit is een inbreuk op de vrijheid

van de burger. Daarin past een identificatieplicht. Dat is ook geen enkel probleem, iemand die niets te verbergen heeft lijdt er ook niet onder. In de wet staat precies wanneer de politie iemand naar zijn identiteit mag vragen. Er moet een verdenking zijn van een strafbaar feit en een redelijk vermoeden van schuld daaraan.

De criminaliteit neemt toe. De aard van de criminaliteit wordt ook grimmiger. In de grote steden is het begrip roofoverval geen theoretisch begrip meer. Dat is dat je een mes in je rug krijgt. Er wordt geprikt op het ogenblik, heel veel geprikt - in sommige buurten althans. Een harde bestrijding van de criminaliteit is zeer liberaal, omdat het gaat om de bewegingsvrijheid van de burger. Dus een liberale samenleving hoeft niet speciaal een slappe samenleving te zijn, maar een samenleving waarin iedere

burger zich goed bewust is van zijn rechten, maar ook van de dingen die hij niet moet doen. De verantwoordelijke burger."

Wat kunnen bijvoorbeeld asielzoekers aanvangen met dat liberalisme?

Beslist, een beetje fel zelfs: "Het is voor iedereen belangrijk dat hij zich inzet en zich persoonlijk ontwikkelt. Uit het idee dat je mensen moet bevoogden spreekt een wantrouwen in wat die mensen zelf kunnen bereiken. Groepsdwang, zoals je die in de tijd van de verzuiling had, werkt verstikkend. Dat geldt ook bij het vraagstuk hoe je met migranten moet omgaan. De PvdA wil hier veel van de overheid laten komen. Daardoor wordt de mensen het initiatief ontnomen. Het CDA wil de migranten weer in groepen gaan indelen en ze per groep - hindoestanen, moslims enzovoort -

"In de jaren zestig was het niet en vogue om kleur te bekennen voor de VVD. Dat deed je niet."

gaan emanciperen. Het werkt stigmatiserend en ontnemt deze mensen elke individuele verantwoordelijkheid door ze als minderheid te bestempelen. Ik vind dit een slechte zaak.”

Vindt u dat de VVD een rechtse partij moet zijn?

“Wat je moet doen is in de Nederlandse politiek een plaats kiezen waar het liberalisme van nature thuishoort. En dat is - ook in andere landen - in het centrum van de politiek. Dat is een moeilijk verhaal, omdat de trend van de commentaren is dat alle partijen in het midden zitten. Mijn stelling is dat als de VVD - of een andere liberale partij - in het midden komt te zitten, dat dan zal blijken dat een confessionele partij als het CDA aan de rechter kant van het spectrum zit.

Simpel gezegd is het CDA sociaal-economisch gezien voor de markteconomie, en op moreel gebied voor bevoogding, de overheid of de kerk moet zeggen wat mag en wat niet mag. Die combinatie is puur conservatief van oorsprong. De VVD daarentegen is weliswaar sociaal-economisch gezien voor de marktsector, maar is wat betreft morele kwesties tegen bevoogding. Dat is dus niet conservatief, integendeel. De PvdA is op het punt van de morele kwesties vooruitstrevend, maar is op sociaal-economisch gebied hoe je het ook wendt of keert voor het zwaar door de overheid beïnvloeden van de economie. Dat is bij elkaar redelijk behoudend. Als je het zo ziet, zie je dat de VVD heel wel in het midden van de politiek zou kunnen zitten. Het meest zuivere beeld zou zijn een christen-democratische partij aan de rechter kant, de VVD in het midden, en een PvdA die zich erg op de overheid richt wat financieel-economische zaken betreft. Als dat palet zo gemaakt is, kunnen heel veel kiezers naar een liberale partij toe komen.”

U gaat er nu vanuit dat mensen op grond van ideologieën zullen blijven kiezen. Is dat wel waar?

“Ideologieën zullen altijd wel blijven. De kernvraag in de politiek is namelijk toch wel die naar de rol van de overheid. Elke wet die je behandelt in de Tweede Kamer deelt taken toe aan de overheid, en daar ben je voor of daar ben je tegen. Of je zegt dat de bevoegdheden zus of zo moeten

zijn. In wezen loopt daar dus toch een ideologische scheidslijn. Ik denk dat dat blijft in dit land, wij zijn een nogal moralistisch volk, en men zal zich nooit geheel laten leiden door het mooie gezicht of de fraaie presentatie van een aanvoerder.”

De heer Wiebenga heeft besloten om zich niet opnieuw verkiesbaar te stellen voor de Tweede Kamer, maar om in Brussel als lid van de VVD-afvaardiging de Europese zaak te gaan dienen.

Waarom?

“Door het Verdrag van Maastricht en de hele maatschappelijke discussie daaromheen, is mijn oude Europa-liefde weer warm geworden. Die liefde dateert uit de tijd dat ik president was van WFLRY, de internationale liberale jongerenfederatie. Juist in het Verdrag van Maastricht zijn nieuwe taakvelden aan Europa toebedeeld: criminaliteitsbestrijding en immigratiebeleid. Dat is een onderdeel van de derde pijler van Maastricht. Een ander punt is de democratisering van de instellingen. Dat is in het Verdrag van Maastricht niet goed

“Ik vond het wel redelijk om mijn zetel na twaalf jaar ter beschikking van de partij te stellen.”

geregeld, maar het is een discussie die de komende tien jaar noodwendig weer naar boven komt. Precies met deze dingen heb ik mij in Nederland ook bezig gehouden. Daarbij komt het volgende. Het VVD-hoofdbestuur onder leiding van de inmiddels welbekende mevrouw Van Leeuwen heeft activiteiten ontplooid in het kader van de vernieuwing en de verjonging van de partij. Men noemt dat, het zijn mijn woorden niet hoor, "talent management", "job-rotation" enzovoort. Ik vind dat een goede zaak, los van de vraag of het nu goed uitpakt. Als je dat een goede zaak vindt, moet je je daar ook aan houden. Ik ben overigens nog zeer gemotiveerd Kamerlid, ik ben absoluut niet metaalmoe, maar ik vond het wel redelijk om mijn zetel na twaalf jaar ter beschikking van de partij te stellen."

U bent nogal optimistisch over Europa. Is daar dan aanleiding toe?

"Ja. Er bestaat een sterke drijfveer voor de Europese volkeren tot nauwere samenwerking: hun collectief belang. Dat belang is tweërlei: enerzijds het voorkomen van een nieuwe tragedie zoals we die twee keer gehad hebben in deze eeuw, en anderzijds de welvaart. Voor beide moet je de grenzen slechten. Dat belang wordt zeer bevorderd door wat er om Europa heen gebeurt. De economische opbloei van Oost-Azië schept zeker een stimulans om hier de grenzen te slechten, en hetzelfde doet de instabiliteit in de gebieden om ons heen, in het Midden-Oosten, in zwart Afrika en in Oost-Europa. Dat is iets dat iedereen in Europa wil vermijden.

Voor mij is het proces van de Europese eenwording een proces van tientallen jaren, zo niet nog langer. Je zou een parallel kunnen trekken met de vorming van de Republiek der Zeven Verenigde Provinciën, die ook heel langzaam is gegaan. Je zag in die tijd een geweldige economische bloei, terwijl het bestuurlijk tussen de Provinciën maar zeer gebrekkig tot zaken kwam.

Je kunt niet verwachten dat als tot 1945 twee Europese grootmachten elkaar afslichten, dat dan in zo korte tijd een krachtige Europese structuur kan ontstaan. Dus ik zie de Europese eenwording als iets noodzakelijks, ook voor Nederland, maar dat zal noeste arbeid vergen. Af en toe

wordt er wel eens een stap vooruit gezet, maar ook wel eens een stap achteruit, zoals in de processie van Echternach. Dit neemt niet weg dat het voor Europa levensnoodzaak is om door te gaan met dat proces."

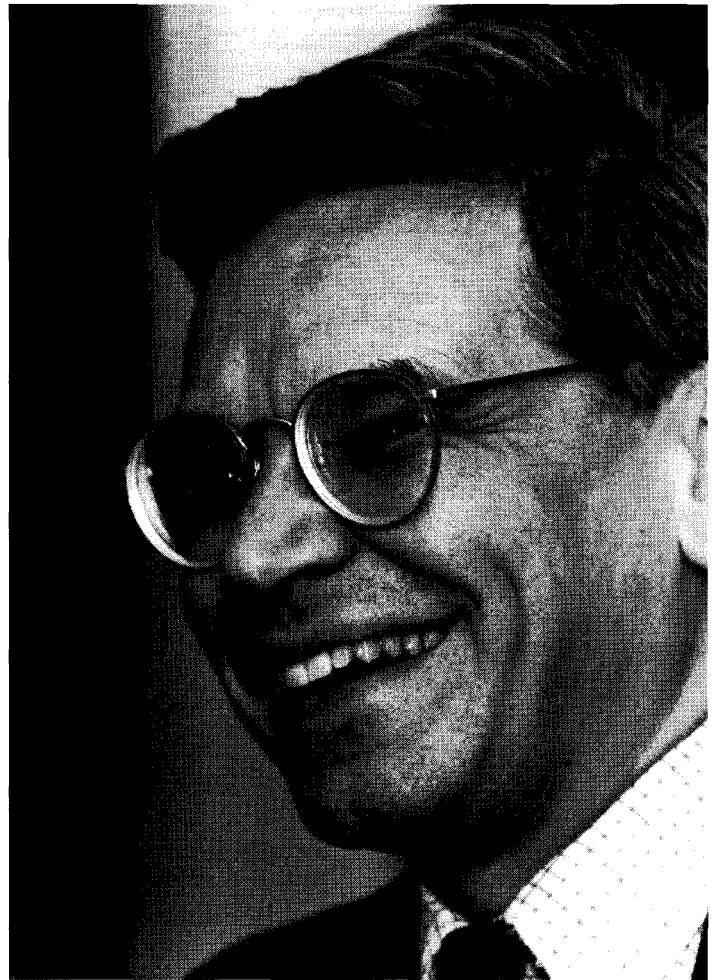
Hoe ver moet dat proces dan wel gaan?

"De simpelste benadering is om te zeggen: Europees wat nodig is en lokaal of nationaal wat mogelijk is. Subsidiariteit dus. Maar daar zet ik bepaald vraagtekens bij. Het subsidiariteitsbeginsel komt uit de encycliek *Rerum Novarum*, een katholieke sociale leer van paus Leo X uit de jaren 1880. Het beginsel houdt in dat Rome binnen de hiërarchie van de Rooms-Katholieke kerk niet

alles kan besturen, dus dat wat plaatselijk mogelijk is ook plaatselijk moet gebeuren. Maar achter die subsidiariteitsgedachte zat toch altijd dat het centrale Roomse gezag het laatste woord kon nemen.

Ik denk dat de staatsrechtelijke driekringenleer een interessante gedachte is, hoewel die de laatste tijd wat verouderd wordt gevonden. Het is een liberale gedachte, van Thorbecke, over de verhouding tussen lokaal bestuur, provinciaal bestuur en landsbestuur. De leer houdt in dat je als lokaal bestuur alles mag doen, tenzij een hogere bestuurslaag dat om een of andere reden aan zich trekt. Maar er is dus een open huishouding op plaatselijk niveau. Dan redeneer je van onderaf, in plaats van dat je volgens de subsidiariteit van bovenaf de taakverdeling maakt. Waarom zou je dat op Europees niveau niet eens kunnen proberen?"

Denkt u dat Europa voor wat betreft zijn

"Een liberale samenleving is niet per se een slappe samenleving."

veiligheid ooit zonder Amerika zal kunnen?

"Nog steeds is er de beschavingsverwantschap tussen Noord-Amerika en West-Europa. Dus het is een volstrekt begrijpelijke zaak dat de Atlantische samenwerking bewaard blijft. Dat er conjuncturen in zitten doet daar niet aan af. Het isolationisme, de Monroe-doctrine, heeft altijd tot de onderstromen van de Amerikaanse politiek behoord. Dit hangt ook samen met het feit dat Amerika zichzelf heeft moeten vrijvechten van het Engelse moederland. Aan de andere kant ligt het voor de hand dat Europa die geestverwantschap en ook machtverwantschap met Noord-Amerika houdt, omdat toevallig in deze twee gebieden de unieke combinatie van redelijke welvaart en waarborging van mensenrechten bestaat. Dat betekent ook dat Amerika er belang bij heeft dat dit zo blijft. De NAVO is niet ontstaan uit liefdadigheid,

maar omdat Amerika belang had bij een vooruitgeschoven slagveld. Europa had op haar beurt onverminderd belang bij de Amerikaanse militaire paraplu. En dat belang is er natuurlijk nog steeds, gegeven de instabiliteit in Oost-Europa.”

Is Europa dan een randverschijnsel van de Amerikaanse machtspolitiek geworden?

“Ik denk dat Europa nog lang niet aan het einde van de bloei van haar beschaving is. Misschien zou je dat aan het einde van de Tweede Wereldoorlog gedacht kunnen hebben: totale zelfvernietiging van Europa, gevolgd door de ineenstorting van de koloniale mogendheden. ‘Indië verloren, rampspoed geboren.’ Aan de andere kant heeft dit de impuls gegeven tot de Europese eenwording en tot de defensie-samenwerking. In die kiemen is een nieuwe impuls aan het oude werelddeel gegeven. Het gaat momenteel wat langzamer, maar het zal er toch van komen.

Dit geeft mij de indruk dat het met onze beschaving nog lang niet gedaan is. Integendeel, als je kijkt naar de wereld, dan is Europa een van de weinige gebieden met die combinatie van welvaart en mensenrechten. Niet voor niets hebben wij hier immigratie uit alle delen van de wereld.”

“Het proces van Europese eenwording heeft veel weg van de processie van Echternach.”

Gevleugelde woorden

door Melvin Schut

Het charmante van onze driedimensionale wereld is ongetwijfeld dat alles behalve ‘het midden’ ook een onderkant en een bovenkant heeft. Hoe plat iets in onze wereld ook is, zelfs al is het platter dan het platste dubbeltje, het heeft hoe dan ook een bovenkant en een onderkant. Bij een dubbeltje noemen we de ene zijde ‘kop’ en de andere ‘munt’, bij een huis spreken we over dak en fundering en zo kent ook elke maatschappij een elite en een onderklasse. Niets nieuws, zou je denken, een onontkoombaar ‘fact of life’.

Toch proberen allerlei Nederlandse politici, belangengroeperingen, instanties en andere bevolkers van het nationale maatschappelijk middenveld ons te laten geloven dat een eendimensionale maatschappij wenselijk is. Een maatschappij zonder midden, zonder onderkant en vooral zonder bovenkant. Een gevaarlijke utopie.

Het is dan ook reden tot zorg dat genoemde utopisten de maatschappij naar deze gedachte willen modelleren en hun ideaal niet slechts als meelint zien waarmee de kwaliteit en ontwikkeling van onze maatschappij eventueel beoordeeld zouden kunnen worden. Het besef dat implementatie van deze illusie politiek (nog) niet haalbaar is, en de natuurlijke drang van het maatschappelijk middenveld naar consensus, hebben door de jaren heen voor waterige en destructieve compromissen gezorgd.

Het zwaarst getroffen en belangrijkste slachtoffer van dit ‘beleid’ is ongetwijfeld het onderwijs. Immers, wie de wereld denkt te verbeteren begint bij de jeugd en dus bij onderwijs. Tegelijkertijd gaan kwaliteit van onderwijs en de welvaart van de natie hand in hand. De vraag werpt zich op of pogingen tot het creëren van een vlakke maatschappij ook hand in hand gaan met het bevorderen van welvaart. Je zou je - zelfs in progressief Nederland - bovendien kunnen afvragen of een vlakke maatschappij wel wenselijk is.

Maar daar waar Socrates in het oude Athene wegens het bederven van de jeugd nog de gifbeker door de democratie aange-reikt kreeg, gaat de ‘onderwijshervorming’ in de Nederlandse democratie al sinds mensheugenis zijn gangetje zonder dat ook maar een haan er naar kraait. Het gymnasium scheen de dans tot nog toe ontsprongen te zijn. Allerlei andere onderwijsvormen werden immers van tijd tot tijd geïntroduceerd en weer afgeschaft, maar het begrip ‘gymnasium’ verdween nooit geheel uit beeld. Betekent dit nu dat de klassieke educatie de tand des tijds ongeschonden heeft doorstaan? Helaas. Het credo van de utopisten is altijd gebleven ‘egaliseer de maatschappij, begin bij de top’. En de top, dat is, ondanks alles, nog steeds het gymnasium.

Maar wat maakt die top nou zo belangrijk? En waarom is het gymnasium als klassieke educatie van zulk wezenlijk belang? Kunnen we niet gewoon verder met een leuke middenmoot, zonder allerlei ‘uitslovers’ die zich met dode talen bezig houden? De verschillende antwoorden die op deze vragen gegeven kunnen worden verraden de verschillende gedachtenpatronen die gevolgd worden bij het denken over onderwijs. De utopisten willen dat het onderwijs zoveel mogelijk universeel is, zodat iedereen in principe dezelfde vaardigheden onderricht krijgt. Accentverschillen achten zij nog net acceptabel, waardoor ‘het midden’ wat meer aan handarbeid mag doen en ‘de top’ wat meer hoofdarbeid. Maar het uitgangspunt van universeel onderwijs blijft gehandhaafd. Tegenstanders van deze stroming menen dat egalisering van de maatschappij niet alleen tegennatuurlijk is en poging daartoe daarom zinloos, maar bovendien kapitaal- en talentvernietigend. Met hen meen ik dat het tijd is voor een beetje *back to basics*.

Drieduizend jaar succes

Hoofddoel van het onderwijs moet het voorbereiden van mensen op deelname in de maatschappij zijn, opdat zij de samenleving niet nodeloos belasten en een succesvol leven kunnen leiden. Het onderwijs

moet daarom nauw aansluiten op de arbeidsmarkt of vervolgopleiding, zodat de werkgever de goed opgeleide mensen krijgt waar hij om vraagt. Daarnaast is voor het leiden van een succesvol leven een goede algemene ontwikkeling voor iedereen, en dus de zorg hiervoor door ieder schooltype, noodzakelijk. Elk individu, bankwerker of minister, bakker of manager, moet kunnen lezen, schrijven en rekenen om zelfstandig te leven. Dit betekent echter niet dat het technisch onderwijs bedolven moet worden onder een niet-technisch curriculum, of dat het van origine niet-technische onderwijs allerlei technische vakken moet gaan onderwijzen. De verschillende schooltypen moeten corresponderen met de verschillende beroepsgroepen in de samenleving en daarom naast het bijbrengen van de basiswaarden lezen, schrijven en rekenen een hoge graad van specialisering nastreven. De grote meerderheid van leerlingen zal het

schoolwerk zo veel gemotiveerder tegemoet zien en betere prestaties leveren op die gebieden waarvoor ze later in hun leven ingehuurd worden. Waar het huidige systeem er voor gezorgd heeft dat elk schooltype middelmatig presteert, moet het onderwijs leerlingen met deze nieuwe aanpak op het *eigen terrein* de top laten halen. Met een gymnasium dat leerlingen een klassieke educatie geeft en een technische vakopleiding die van leerlingen vakmensen maakt hebben individuen daarom een grotere kans op succes in de samenleving. Ironisch genoeg echter verhinderen de utopisten met hun streven naar de nonsense van een vlakke maatschappij de vorming van een samenleving waarin de kwaliteiten van elk individu gerespecteerd worden. Een belangrijke rol hierin ook speelt de traditionele denkfout van de utopisten om het begrip 'top' tot de mensen met het hoogste *intellect* te beperken.

Respect voor ieders kwaliteiten houdt ook respect voor de intellectuele top in. Zoals iedereen graag de beste monteur wil hebben om zijn auto draaiende te houden, is de intellectuele top belangrijk omdat hij de maatschappij draaiende houdt. In beide gevallen willen we graag het beste en kunnen we niets 'met een leuke middenmoot'. Het gymnasium is als klassieke educatie van zulk wezenlijk belang, omdat het leerlingen een *Bildung* geeft die voorziet in een ervaring, culturele achtergrond en manier van denken die op een veel hoger peil staan dan één mens tot zijn achttiende zelfstandig kan vergaren. Net zoals we er zorg voor moeten dragen dat de toekomstige monteur de beste basis krijgt voor zijn latere werk, is het een eerste vereiste dat die kinderen die in de toekomst naar alle waarschijnlijkheid de 'hogere' posities innemen de kans krijgen zuiver gymnasiaal onderwijs te volgen dat zijn succes op dit gebied in de afgelopen drieduizend jaar heeft bewezen.

Voor de idealisten die zich blijven verzetten tegen het onvermijdelijke gegeven dat een maatschappij nooit eendimensionaal zal zijn, rest mij niets dan te herinneren aan de gevleugelde woorden van Alexander Pola: "Als iedereen de top zou halen zou het een rare bedoening worden in het dal."

Afdelingen 45 jaar

door Marco Frijlink

Met het bereiken van de 45-jarige leeftijd, viert de landelijke JOVD ook het 45 jaar bestaan van enkele afdelingen. Afdelingen hebben van het begin af aan de basis gevormd van de JOVD, zoals ze dat eigenlijk nu nog doen. In de loop der jaren is het aantal actieve afdelingen aan sterke verandering onderhevig geweest. Waren er bij de oprichting zo'n acht, tegenwoordig kent de JOVD - het fenomeen 'slapende' afdelingen meegerekend - er ongeveer 75. Na de oprichting volgde een geleidelijke groei, die in de jaren zestig haar voorlopig hoogtepunt bereikte. In de jaren zeventig nam het aantal afdelingen weer drastisch af, analoog aan het all-time dieptepunt in het totale ledenaantal. Absoluut hoogtepunt in het ledenaantal en in het aantal afdelingen is begin jaren tachtig bereikt. Polariserende discussies als die rond de kruisraketten en de grote populariteit van de VVD onder Nijpels leidden tot ruim vierduizend leden en tachtig afdelingen. Afdelingen spelen uiteraard een belangrijke rol in de JOVD. In afdelingen worden leden geworven, opgevangen en actief gemaakt. Elke succesvolle JOVD-er is zijn loopbaan begonnen in een afdeling. Ook drukken afdelingen - als het goed is - een duidelijk stempel op het gezicht zoals de JOVD dat naar buiten toe toont. In veel afdelingen is nu nog de, eigenlijk al sinds de oprichting aanwezige, discussie tussen 'links' en 'rechts' te herkennen. Afdeling 't Gooi bijvoorbeeld heeft altijd synoniem gestaan voor 'rechts', terwijl afdelingen als Amsterdam een progressiever imago hadden en hebben.

In dit nummer staan schetsen van afdelingen die er bij de oprichting al bij waren, en nu ook nog bestaan. De afdelingen Amsterdam, Assen, Leiden, Leeuwarden en Den Haag zijn kort voor of kort na de landelijke JOVD opgericht. De afdeling Rotterdam (Rijnmond) is zelfs een jaar ouder dan de JOVD en stamt uit 1948. De afdeling Groningen tenslotte, is ongeveer een maand na de oprichting ontstaan en is één van de drie afdelingen die waarschijnlijk zonder ophouden hebben bestaan.

Liberaal verdeeldheid

VOORPUBLICATIE LUSTRUMBOEK

An het begin van de jaren zeventig zakte het ledental van de JOVD terug tot ongeveer 500. De oorzaak van dit drama moet met name gezocht worden in een reeks van ontwikkelingen in de tweede helft van de jaren zestig. Na de oprichting van D'66 dreigde de JOVD tussen wal en schip en te raken. De VVD keek wantrouwend naar alle D'66-sympathisanten in de JOVD, terwijl D'66 nauwelijks belangstelling toonde voor de jonge liberalen. Aan deze periode uit de JOVD-geschiedenis is de navolgende voorpublicatie uit het lustrumboek gewijd.

De nationale opschudding die is ontstaan over het voorgenomen huwelijk van Prinses Beatrix met Claus von Amsberg blijft niet onopgemerkt. In een motie laat het congres, op 6 en 7 november 1965 in 'De Gouden Wieken' in Scheveningen, weten 'verontrust' te zijn en het optreden van het kabinet te 'veroordelen' en de vergadering vindt bovendien dat de keuze voor Amsterdam 'getuigt van weinig tact'. Antimonarchistisch is de opstelling van de JOVD niet; het congres is juist verontrust omdat de monarchie in diskrediet lijkt te zijn geraakt. Ook de Verenigde Naties krijgen een reprimande van het congres. Om de strijd in Vietnam te beëindigen moet communistisch China erkend worden. Mocht dat geen effect hebben, dan moet worden doorgevochten. Andere congresbesluiten hebben een meer direct effect. De statutenwijziging die de vorige vergadering niet kon worden behandeld, passeert dit keer wel. Voortaan zal het bestuur in juni benoemd worden en zal het verenigingsjaar lopen van 1 mei tot 30 april. Ook wordt het bestuur met één persoon uitgebreid en krijgt de vereniging een nieuwe voorzitter, Hans Wiegel. Ten overstaan van de 200 aanwezigen wordt vervolgens oud-algemeen secretaris Rob Hof-

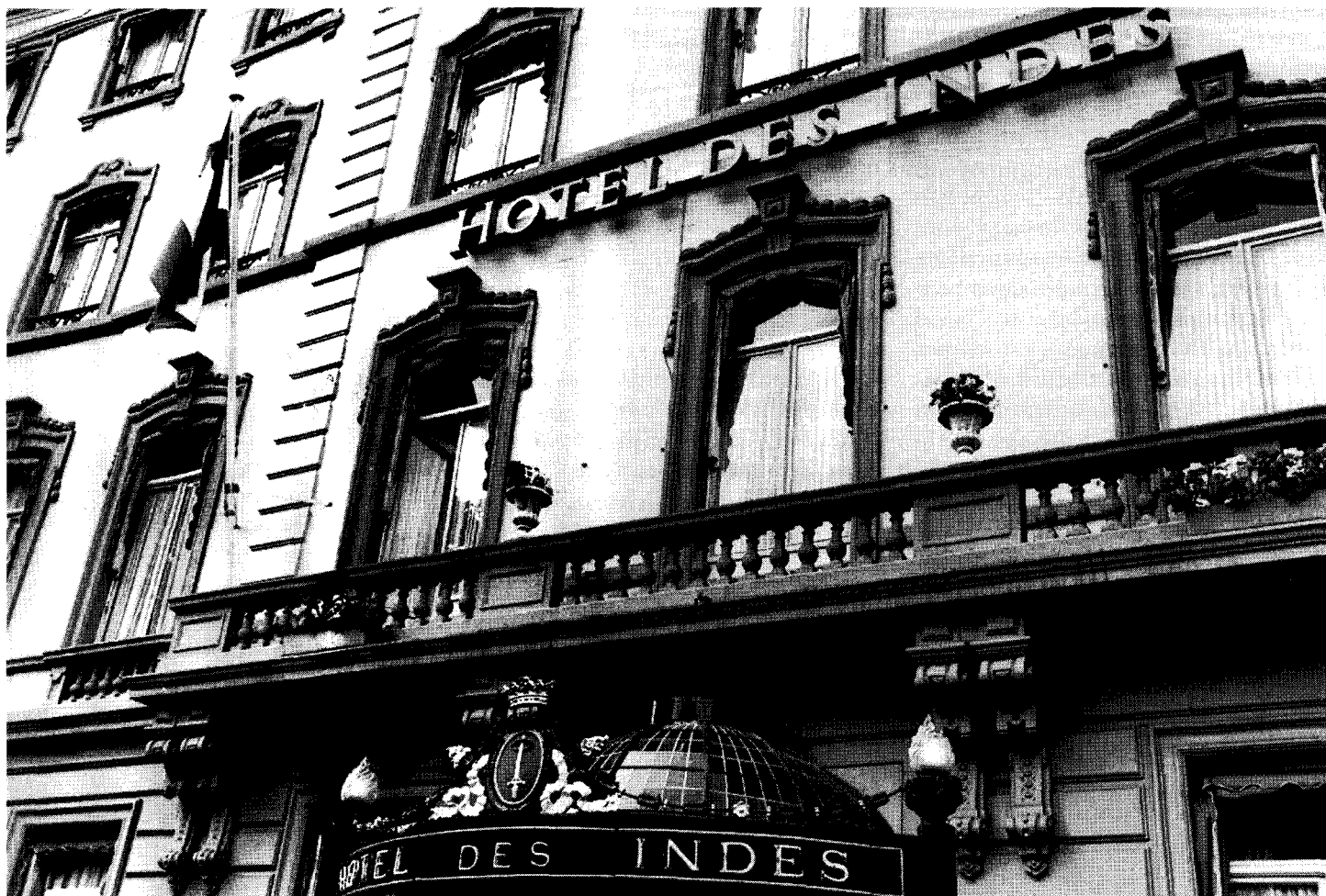
man gehuldigd als lid van verdienste. Op zaterdagavond is er als vanouds het cabaret, dit keer onder leiding van Mieke Hage. Bijzonder is echter dat deze cabaretvoorstelling voor het nageslacht behouden blijft. Vijf liedjes worden uitgebracht op grammofoonplaat, waaronder de meezinger 'Er is dit weekend een congres in Scheveningen'.

De discussie rond het Huwelijk is echter nog lang niet ten einde. De eerste aanzet tot een reeks van historisch te noemen ontwikkelingen is een incident rond het Amsterdamse VVD-raadslid Hans Gruijters. Enkele jaren eerder was hij voorzitter van de Amsterdamse JOVD-afdeling, bij de komende gemeenteraadsverkiezingen zal hij als lijsttrekker optreden. Als hij een uitnodiging ontvangt voor het Huwelijk, dat plaatsvindt op 10 maart 1966, besluit hij deze niet te aanvaarden. De partijtop reageert furieus. In het conflict kiest de JOVD, bij monde van voorzitter Wiegel, de zijde van Gruijters, door in het VVD-partijblad te wijzen op diens recht op keuzevrijheid in deze. Wiegel en Gruijters kennen elkaar overigens goed. Beiden wonen in Amsterdam en komen regelmatig bij elkaar over de vloer. Gesprekken met Toxopeus en Van Riel doen Gruijters korte tijd later besluiten de partij te verlaten. Er is natuurlijk meer aan de hand dan een verschil van mening over de trouwreceptie. De VVD heeft moeite met de ontwikkelingen van de jaren zestig. Later zou Gruijters het conflict typeren als 'een tegenstelling tussen de meer standsbewustten en de niet-autoritaireren'. Of in de woorden van Reinier Heyting: 'Alles wat zo rond 1965 niet leek op het modale AVRO-lid, werd het door het partij kader moeilijk gemaakt'. De politiek dakloze Gruijters neemt contact op met gelijkgezinden; voor een deel zijn het onbekenden die hem steunbetuigingen hebben gestuurd. Het leidt tot een bijeenkomst op Koninginnedag in Krasnapolsky, die algemeen be-

schouwd wordt als de eerste aanzet tot de oprichting van D'66.

De JOVD houdt zich intussen met minder actuele zaken bezig. Op het voor het eerst over drie dagen verspreide congres in Dalfsen (juni) wordt een volledig herziene beginselverklaring vastgesteld. Kamerlid R. Zegering Hadders en erelid H.A. Kort-hals nemen er de redevoeringen voor hun rekening. De tekst die wordt vastgesteld is aanmerkelijk minder behoudend dan de verklaring uit de begintijd (zie voor de volledige tekst de bijlage achterin het boek). Niet langer zijn de 'algemeen erkende godsdienstige en ethische grondslagen der Nederlandse volksgemeenschap' uitgangspunt. Gekozen wordt voor een puntsgewijze uitwerking van de vijf beginselen. Nieuw in het rijtje is gelijkwaardigheid. Tijdens het congres treden beide vice-voorzitters, Fred van Bremen en Huib Schouten, af omdat ze functies in de VVD bekleeden die krachtens een HB-besluit onverenigbaar met het bestuurslidmaatschap zijn.

De activiteiten van Gruijters en de zijnen blijven echter niet onopgemerkt. Zowel het LDC als het JOVD-Hoofdbestuur doet een beroep op de VVD om in gesprek te treden met de samenzweerders. Verwezen wordt naar de situatie in het interbellum, toen de liberalen verdeeld en dus zwak waren. Bovendien roept Wiegel op 22 juni de VVD op zich 'te richten op de havenots, de zwakken.' Door een socialer beleid uit te stippelen, zouden de verontrusten zich weer bij de VVD thuis kunnen voelen. In een brief laat Wiegel zijn medebestuurders enige tijd later weten dat Gruijters geen heil ziet in een gesprek en dat de nieuwe partij in augustus opgericht zal worden. Wiegel laat zijn oproep aan de VVD vergezeld gaan van een weldoordacht voorstel. Hij stelt voor een 'Liberaal Beraad' te starten, waarin naast VVD en JOVD het LDC en de LSVN zitting zou-

den moeten hebben. Op 9 juli 1966 neemt het JOVD-bestuur hierover een besluit en schaaft zich achter het voorstel van Wiegel. Gegeven de precaire situatie kan het VVD-Hoofdbestuur niet anders dan op de uitnodiging ingaan. Achter de schermen krijgt de JOVD bovendien steun van mevrouw Fortanier en de heer Korthals. Op 15 juli komen Wiegel en Toxopeus in een langdurig telefoongesprek overeen met de beoogde partners van het Beraad op 2 augustus een eerste keer om de tafel te gaan zitten. Ofschoon de bedoeling van het beraad zou zijn de eenheid in de liberale beweging te herstellen, is het daarvoor al te laat. D'66 wordt spoedig geboren. Zo heeft ook de uit JOVD, VVD en LDC afkomstige Erwin Nypels zich inmiddels bij de groep aangesloten, terwijl zijn naam in juni nog op de groslijst van de VVD voor de Kamerverkiezingen voorkwam. In perscentrum Nieuwspoort presenteert het Initiatiefcomité D'66 op 15 september zijn 'Appel'. Onder de 37 ondertekenaars van dat pamflet bevinden zich zes (oud-)

JOVD-leden, naast Gruijters en Nypels zijn het de heren Heyting, Jongedijk, Koenen en Straatsma. Door een speling van het lot komt het Liberaal Beraad juist op die dag voor het eerst bijeen. Hans Wiegel, die in het najaar als JOVD-voorzitter wordt afgelost door Gerard van der Meer, wordt secretaris van het beraad. Ruim een week later zoekt (en vindt) de JOVD publiciteit met een persconferentie waar de in juni besproken beginselverklaring in haar definitieve vorm wordt gepresenteerd.

Op 14 oktober is de nieuwe politieke partij een feit. Het LDC raakt hierdoor in korte tijd de helft van de leden kwijt. Niettemin blijft het Liberaal Beraad nog enige tijd bestaan en ook in een aantal gemeenten krijgt het initiatief navolging. Zo leidt de onrust in de liberale familie tot de eerste stappen op weg naar formalisering van de banden tussen VVD en JOVD. De hernieuwde verdeeldheid onder de liberalen dwingt de JOVD na te denken over haar

plaatsbepaling ten opzichte van VVD en D'66. Het zou nog enkele jaren duren voordat de discussie daarover (voorlopig) afgerond wordt.

Ruim twee weken na de oprichting van D'66 komt in 'De Harmonie' in Leeuwarden het JOVD-congres bijeen. De resoluties over Europese integratie en het bevolkingsvraagstuk worden vastgesteld en op zaterdagmiddag spreekt mevrouw Fortanier-de Wit. Scheidend voorzitter Wiegel heeft echter meer aandacht voor de actuele politiek en laat weten ongelukkig te zijn met de nieuwe partij. Bovendien neemt hij afstand van de staatkundige voorstellen uit de resolutie Demostaat, die de Democraten zo had geïnspireerd. Niet het geschreven, maar juist het ongeschreven staatsrecht zou opgefrist moeten worden. Zo zouden partijen al voor de verkiezingen duidelijk moeten maken met wie ze willen regeren. Zijn opvolger Gerard van der Meer is het niet met hem eens en kondigt al tijdens het congres aan de nieuwe

partij open tegemoet te treden. Kort na het congres schrijft hij zijn mede-bestuursleden dat hij de rede van Wiegel te negatief vond, met name omdat veel JOVD-leden 'sympathie koesteren voor de nieuwe club'.

Al op 19 november komt de algemene vergadering opnieuw bijeen. In het Zeister Jagershuis stelt de JOVD met het oog op de komende verkiezingen een eigen politiek program vast. 'Stemverheffing', zoals het programma is genaamd, heeft een progressief-liberale en onafhankelijke signatuur. Sommige congresgangers proberen weliswaar het hoofdbestuur voorstel van tafel te krijgen en op onderdelen is de definitieve tekst gematigder, maar uiteindelijk stemt een ruime meerderheid voor 'Stemverheffing'. Daarmee heeft de JOVD voor het eerst een stuk dat, ondanks de beperkte omvang, gezien zou kunnen worden als een eigen politiek program. En dat uitgerekend op het moment dat twee min of meer liberale partijen aan de verkiezingen deelnemen. Het Vrije Volk geeft de elf

stellingen van 'Stemverheffing' het etiket 'Elf over roze' mee. De hoofdredacteur van het VVD-partijorgaan 'Vrijheid en Democratie', A.W. Abspoel, kan het niet laten de JOVD streng te vermanen dat een onafhankelijke opstelling niet gewenst is, vooral niet in verkiezingstijd. Vervolgens herinnert Abspoel de jongelieden fijntjes aan hun financiële ondersteuning. Het hoofdbestuur van de VVD distantieert zich weliswaar van de uitspraken van Abspoel, maar een gevoel van onbehagen blijft. Het is immers niet het eerste dreigement van VVD-zijde. In het Liberaal Beraad is de JOVD inmiddels in de positie beland dat ze aan de VVD heeft moeten beloven geen contacten met D'66 te onderhouden zolang het Beraad bijeen komt.

Jaren later vraagt Gerard van der Meer zich in een artikel tegen deze achtergrond af of de JOVD ooit echt onafhankelijk is geweest. De oud-landelijk voorzitter van de JOVD (1966-1967) constateert dat politiek gezien een onafhankelijke positie van

de JOVD onmogelijk werd gemaakt, doordat het hoofdbestuur van de VVD gesprekken met D'66 wist te blokkeren. Financiële afhankelijkheid, lange tijd een heet hangijzer, hoefde trouwens geen beletsel te vormen bij de totstandkoming van een politiek oordeel, aldus Van der Meer. Anderzijds ziet hij geen fundamentele verschillen in opvattingen tussen VVD en JOVD, maar alleen nuance-verschillen, die voortkomen uit een verschil in uitwerking van dezelfde principes.

Het lustrumboek is geschreven door Eddy Habben Jansen en telt 160 pagina's. Het zal verschijnen tijdens de lustrumviering in het Haagse Bel Air Hotel en is daar te koop voor f 40,-. Mensen die ingetekend hebben, kunnen er hun exemplum(a)r(en) in ontvangst nemen.

ONGEHOORD

door Eddy Habben Jansen

Op het kandidaatstellingscongres van de Partij van de Arbeid waren er de inmiddels bekende huil- en juichbuien. Vreugde was er vooral voor de Jonge Socialisten, die er ondanks de Nieuwe Orde in de Partij in slaagden hun kandidaat Sharon Dijksma hoger op de lijst voor de Kamerverkiezingen te krijgen. Het kon ook eigenlijk niet anders. Al maandenlang werd Sharon achtervolgd door nieuwsgierige reporters. Boze woorden over de WAO, een aanval op Elske, foto's in NRC-Handelsblad, een babbeltje bij Sonja en iedereen wist wie ze was. Alleen al in dit opzicht is ze een aanwinst voor de lijst: eindelijk een PvdA-er die iets van de media begrijpt. Verder is ze eerlijk en eigenwijs; dat kan nog leuk worden. Toch is er iets raars aan de hand. Het juichen van de Jonge Socialisten is namelijk sinds het partijcongres niet meer opgehouden. Nog geen jaar nadat de organisatie in verband met de bijstandsplannen 'alle contacten met de PvdA opschortte', voert zij campagne voor de PvdA en in het bijzonder voor kandidaat Dijksma. Alle kritiek op Kok, Wöltgens en de nieuwe zakelijkheid is naar de achtergrond gedrongen. Nog merkwaardiger is dat de jonge Kamerkandidaat nog altijd leiding geeft aan het JS-bestuur. Ofschoon enkele JS-afdelingen voornemens waren de onverenigbaarheid van beide functies aan de orde te stellen, heeft het JS-congres de voorzitter in het zadel gelaten. Het alternatief was natuurlijk niet aantrekkelijk. Het heenzenden van een voorzitter die kort daarvoor op de kandidatenlijst

omhoog gelobbyd is, wekt op zijn minst een merkwaardige indruk. Bovendien zou het snel als een persoonlijke aanval uitgelegd worden en zouden verdeeldheid, ruzie en bitterheid de voornaamste resultaten zijn. En zo kon het gebeuren dat de Jonge Socialisten in een oprechte poging de koers van de partij te beïnvloeden, de onafhankelijke positie aan de wilgen moesten hangen.

Hoewel u mij niet zult horen beweren dat de JOVD de politieke zuiverheid heeft uitgevonden, noch dat alle JOVD-ers in staat zijn een scherp onderscheid te maken tussen persoonlijke ambities en het belang van de organisatie, ben ik er wel van overtuigd dat de JOVD zich nooit in een dergelijke benarde positie laat manoeuvreren. Sinds 1977 is in de Resolutie Onafhankelijkheid vastgelegd dat het lidmaatschap van het hoofdbestuur onverenigbaar is met een plaats op een kandidatenlijst. Margaret Penders en Stan Stevens zijn recente voorbeelden van HB-ers die zich naar die regels hebben gedragen. De regeling voorkomt veel gedonder en houdt de rolverdeling overzichtelijk: een politieke jongerenorganisatie heeft niet als taak jeugdig personeel voor de campagnekaravaan te recrutereren. Wellicht is het de nood die wet breekt; de PvdA-campagne kan wel wat steun gebruiken....

Den Haag

door Annemieke Brons

De afdeling Den Haag werd op 1 juli 1949 opgericht in de Pulchri studio in Den Haag. Op dezelfde plek werd 5 maanden eerder de landelijke JOVD opgericht. Daar werd ook het landelijk secretariaat gevestigd. Later verhuisde het secretariaat naar Amsterdam. Rond 1988 was de afdeling Den Haag niet meer zo bloeiend, maar pas in 1992 zou er een bestuursvoorstel komen om de afdeling slapend te verklaren. Dit werd aanvaard, maar er werd ook direct begonnen met het nieuw leven inblazen van de afdeling. Op 11 mei 1993 werd er in Scheveningen een heroprichtingsvergadering gehouden en sinds die tijd draait de afdeling weer als een trein. Na vorig jaar een aantal goed bezochte activiteiten te hebben georganiseerd, moet dit jaar er één worden om te oogsten. Op 16 februari vond er een forum plaats met de fractieleiders in de gemeenteraad. Daar sprak ook de lijsttrekker van de Centrumdemocraten in Den Haag, Janmaat. Van alle partijen (behalve Groen Links) waren de gemeentelijke lijsttrekkers aanwezig. De afdeling Den Haag is één van de weinige afdelingen die een compleet archief hebben. Alles is bij elkaar gezocht. De oudste ledenlijst dateert uit 1953. In 1985 werd door het afdelingsbestuur een jongerenfractie opgericht. Dit om de bestaande behoefte meer aan politiek te doen te vervullen. Volgens een notitie van toenmalig voorzitter Arnold Wiegel was het doel dat "jongeren zich constructief en doelmatig in de politiek kunnen verdiepen." Als werkformule werd de fractievorm, zoals gebruikelijk in de Tweede Kamer, gekozen. De departementen werden over de fractieleden verdeeld. Ieder verdiepte zich intensief in enkele onderwerpen. Er was regelmatig fractieberaad om de standpunten te bepalen en zelfs was er een soort van ballotage voor nieuwkomers. Na een gesprek met het bestuur kon een ieder plaatsnemen in de commissie en na verloop van tijd werden de prestaties van de deelnemers geëvalueerd. In de archieven wordt niet vermeld of deze aanpak om politiek bezig te zijn een succes was. Natuurlijk is deze aanpak voor andere afdelingen in ieder geval iets om over na te denken.

Leeuwarden

door Marco Frijlink

De afdeling Leeuwarden is van oudsher een wat vreemde eend in de bijt. Waar andere afdelingen als Sneek en Heerenveen komen en gaan, is Leeuwarden toch veruit de meest standvastige representant van de JOVD in Friesland. Dit moge echter niet verhullen dat de afdeling Leeuwarden een soms moeizaam bestaan kent. Zonder universiteit binnen de grenzen is het voor elke afdeling moeilijk gebleken 45 jaar onafgebroken vol te maken, en dat geldt ook voor Leeuwarden. Perioden van grote welvarendheid werden afgewisseld door perioden van uitzonderlijk verval. Verval dat zich soms binnen één à twee jaar voltrok.

Dit heeft te maken met het feit dat JOVD'ers in Leeuwarden in de eerste plaats vrienden zijn. Dat leidt tot grote feesten en soms grote ledenaanwas, conflicten maken daar echter even makkelijk weer een einde aan. Op het ogenblik worden in Leeuwarden weer voorzichtige pogingen ondernomen om de afdeling op het spoor te krijgen, nadat twee jaar geleden een einde is gekomen aan een periode van bloei.

De afdeling Leeuwarden leeft in een constante haat-liefde verhouding met de afdeling Groningen. Beide afdelingen strijden bij tijd en wijle om de eer om de grootste afdeling van het district Noord te zijn. Belangrijker echter is nog de invloed op het districtsbestuur. Menig meningsverschil met de afdeling Groningen vindt zijn diepere achtergrond in het aantal districtsbestuursleden dat van Friese, danwel van Groningse huize komt.

De laatste jaren echter is het betrekkelijk rustig in Leeuwarden. Manmoedige pogingen om het hoge feestgehalte iets terug te brengen ten gunste van de politiek zijn en worden ondernomen. En dat is maar goed. Een JOVD, maar zeker een district Noord zonder afdeling Leeuwarden is eigenlijk niet denkbaar.

Programma van de lustrum driedaagse

Politiek, Stijl, Karaoke

door Eduard van der Biezen en Cor Schagen

Het belooft een denderend Lustrumfeest te worden: Een overvolle vergaderzaal van de Eerste Kamer tijdens het symposium op vrijdag en meer dan 250 overnachtingen op het Congres zelf.

Hot-Shots

Het lijkt wel of iedereen die maar een beetje betrokken is bij de besluitvorming in Nederland het symposium 'Macht of Onmacht, de Invloed van het Bedrijfsleven' wil bijwonen. Het cadeau van de vijfenveertigjarige JOVD aan de Nederlandse samenleving wordt in dankbaarheid aanvaard! Een zaal vol burgemeesters, Kamerleden, gedeputeerden en "hot-shots" uit het bedrijfsleven zal proberen licht te brengen in het schemerduistere lobby-circuit.

Na afloop zullen ze proberen het geleerde in de praktijk te brengen op de feestelijke Lustrumreceptie van het JOVD-hoofdbestuur, waar de heren politici en managers interessante contacten zullen kunnen leggen met een aanstormende generatie jong politiek talent.

Vermoeid door de discussie en wellicht niet op de laatste plaats door de drank van het hoofdbestuur, is het prettig ontspannen tijdens het door de Lustrumcommissie speciaal georganiseerde exclusieve pre-Lustrum spektakel.

Echte communisten

Maar dan begint het pas echt. Om diegenen die zich hebben aangemeld vast lekker te maken (als je dat niet gedaan hebt raden we je aan niet verder te lezen) volgt hier alvast een voorproefje van het programma. Na de opening door de Commissaris van de Koningin in de provincie Groningen, de heer Henk Vonhoff, zal het 'politiek festival' losbarsten.

Onder andere staat op het programma:

- * een korte cursus elementair staatsrecht, onder de titel 'Het verval van de parlementaire Zeden en Gewoonten onder de kabinetten Lubbers I, II en III'
- * een reconstructie van de gebeurtenissen rond de val van Lubbers II
- * een seminar rond het jaarthema van het hoofdbestuur
- * een inleiding etiquette, waarbij vragen aan de orde zullen komen zoals: hoe dient de jonge politicus zich te gedra-

door Annemieke Brons

en Krasse Knarren

gen bij de koningin op het bordes en tafelmanieren bij staatsdiners

* vermaak, verbazing en verbijstering bij presentaties van onder andere de Autopartij, de Natuurwetpartij, en de Socialistiese Arbeiders Partij (ze bestaan nog; échte communisten)

Goed, een paar namen willen we wel kwijt, bovenstaande items worden gebracht door een bont gezelschap, waaronder Annemarie Grewel, Frank de Grave, Kees Luns-hof, opnieuw Henk Vonhoff en vele anderen. Dit dagprogramma, vanzelfsprekend stijlvol muzikaal omlijst, wordt natuurlijk onderbroken voor de gebruikelijke lunch en borrelgelegenheid.

Black Tie

Nadat iedereen zich in feestelijke kleding heeft gestoken (black tie/cocktail hoeft niet, maar leuk is het wel) zal de burgemeester van de stad waar we te gast zijn traditiegetrouw het galadiner openen.

Het diner zal verluchtigd worden met ontroerende woorden van de ontroerde leden van verdienste, die tijdens het diner gehuldigd worden. Dan breekt het officiële avondgedeelte aan, met onder andere de

Belangrijke mededeling

Hoewel de Lustrumcommissie het liefst iedereen op het congres begroet had, is dit helaas niet mogelijk. Vanwege de grote belangstelling zijn de volgende onderdelen niet toegankelijk voor JOVD-leden die geen passe-partout hebben aangeschaft:

- lunch, diner, niet-officieel
- avondprogramma, feest ontbijt
- zondagochtendprogramma

Met klem wijst de Lustrumcommissie erop dat het niet mogelijk zal zijn overnachtingen, diners, feestbonnen en dergelijke aan te schaffen op het congres.

Tevens is het symposium slechts toegankelijk voor leden die op grond van hun aanmelding een uitnodiging hebben gekregen.

enige echte, officieel goedgekeurde Lustrumrede van de landelijk voorzitter. Hij zal terugblikken op vijftienveertig jaar jong-liberale historie. Als de voortekenen ons niet bedriegen, zal het een rede worden die de wereld nog lang versteld zal doen staan. Vervolgens zal het kersverse erelid, de heer Jan Kees Wiebenga, de zaal toespreken.

Platte Karaoke

Na een dag vol inhoudelijke politiek, toespraken en speeches is het tijd voor wat totaal anders. Wat? Dat houden we nog even geheim. Maar dat het feest spectaculaire properties zal aannemen, staat vast. Jazz, tropical disco en platte karaoke zullen het hotel doen daveren. En de bar blijft open zolang wij dat willen!

De 'sympathieke' wekservice zal er zorg voor dragen dat je niet in de verleiding komt het uitgebreide ontbijt over te slaan. En om te voorkomen dat het ons allen zo bekende zondagmiddag-syndroom toeslaat, is voor een stevige zondagochtendwandeling gezorgd.

Terug in het hotel zal het decor een grondige verandering hebben ondergaan: talrijke krasse knarren zullen de lobby bevolken, waar ze onder auspiciën van het Rottermerberaad sterke verhalen over hun JOVD-verleden zullen ophangen. Ook zal een tentoonstelling over de JOVD-geschiedenis te bezichtigen zijn.

Op de tentoonstelling kun je je JOVD-Lustrumboek laten signeren door de auteur en oud-JOVD'ers die een prominente rol in het boek spelen.

Tot slot zal een panel onder leiding van het illustere Avro-lid Jan van Zanen discussiëren over de voor- én nadelen van het JOVD-lidmaatschap in je carrière. Medewerking wordt onder andere verleend door Hoogendijk (oud-Elsevier bons), De Haze Winkelman (aandelenbons) en Nijs (Shellbons).

Dan is het gebeurd. De Lustrumcommissie zwaait je nog even uit, alvorens onderuit te zakken in een van de fauteuils in haar Johan de Wittsuite.

De afdeling Rotterdam werd in januari 1948 opgericht, en wel als "jongerenorganisatie die zal zijn een onderafdeling van de VVD". Eén van de mensen uit de beginperiode, E. Nordlohne zou later landelijk voorzitter worden ('52-'53), hetgeen tekenend zou blijken voor de afdeling, die na een fusie met Schiedam vanaf de jaren zestig Rijnmond wordt genoemd. Vele hoofdbestuurders heeft de afdeling voortgebracht, met name penningmeesters, want in de rest van het land wordt nog steeds gedacht dat Rotterdamse economie de beste zijn van allemaal. Volgens Nordlohne was reeds de eerste landelijk penningmeester B. Delfos een Rotterdammer.

Rijnmond viert dit jaar haar 45-jarig lustrum, en wel in oktober. Dat is dus maar anderhalf jaar te laat. Er zal dan een groot feest gegeven worden. Maar ook in de rest van het jaar heeft Rijnmond een aardige activiteitenlijst. Zo zullen alle landelijke fractievoorzitters voor de verkiezingen komen spreken. Volgens voorzitter Spaa is over het algemeen de activiteitenlijst "links georiënteerd". Greenpeace en Artsen zonder grenzen zullen de afdeling met een bezoek vereren.

De afdeling Rijnmond heeft sinds de beginjaren altijd bestaan. Weliswaar niet altijd even bloeiend, maar toch altijd met een actief kader van tenminste tien mensen. Vele afdelingen zullen daar jaloers op zijn. Thans gaat het de afdeling uitstekend. Er zijn veel actieve leden en de meeste commissies draaien goed. Volgens Spaa kan het alleen op het politiek vlak wat beter. "De politieke discussie was wat weggezakt, maar komt nu weer een beetje op gang."

Spaa heeft contact gezocht met voornoemde Nordlohne. Die kwam met een aantal verrassende dingen. Zo schrijft hij in een brief aan de afdeling dat er van die beginjaren geen archief is bijgehouden omdat men niet verwachtte dat de JOVD lang stand zou houden. Hij zegt: "Het is wel duidelijk dat niemand uit de begintijd van de JOVD heeft vermoed met iets te zijn begonnen dat zoveel jaren ongewijzigd zou blijven." Daarna volgt nog een compliment - of is het iets anders - aan de JOVD: "Welke jongerenorganisatie houdt 45 jaar stand met dezelfde naam, hetzelfde embleem en met dezelfde relatieproblemen met de 'moederpartij'?"

GOING ABROAD

LYMEC zet Europese koers uit

LYMEC

The Liberal and Radical Youth Movement of the European Community is een Europees samenwerkingsverband van liberale jongerenorganisaties. Op dit moment telt deze beweging ongeveer 25 lidorganisaties. LYMEC is een platform voor liberale jongerenorganisaties uit alle landen van de Europese Gemeenschap en de landen die met de EG in onderhandeling zijn over eventuele toetreding. Naast seminars in diverse Europese landen organiseert LYMEC jaarlijks in samenwerking met één van de lidorganisaties een groot congres waarop organisatorische en politieke zaken aan de orde komen.

door Arjan Toor

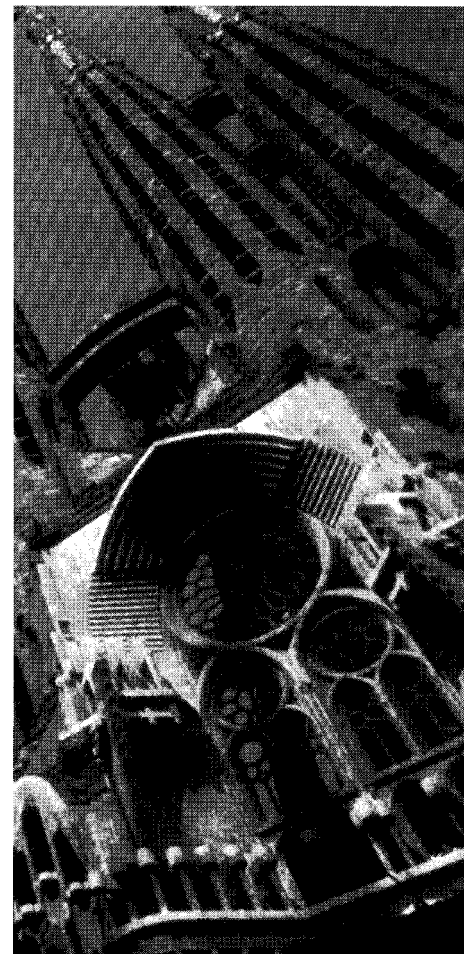
Het dagelijks leven in Lloret de Mar gedurende het zomerseizoen staat in schril contrast met de activiteiten die zich er buiten het seizoen afspelen. Worden de badplaatsen aan de Costa del Sol in het hoogseizoen gekenmerkt door de begrippen zon, zee, strand, disco, veekeuring en vooral door veel verbrand vlees, in de winter bieden de populaire vakantie-oorden een uitgestorven aanblik en blijken ze een ideale verblijfplaats voor bejaarden en serieuze, politiek geïnteresseerde jongeren. Daarom was een groot hotel in ditzelfde Lloret de Mar van 12 tot en met 16 januari jongstleden de lokatie waar ongeveer zestig Europese jongeren kwamen praten over de toekomst van Europa en de rol van de Europese koepelorganisatie LYMEC hierin.

Gedurende de eerste drie dagen werd in Spanje een seminar gehouden met als onderwerp 'Regionalisering in Europa'. Dit onderwerp bleek door de gastheer, de Ca-

talaanse lidorganisatie JSD, niet willekeurig gekozen: de al jaren voor onafhankelijkheid strijdende Catalanen zien in het steeds belangrijker worden van regio's ten opzichte van staten binnen Europa de mogelijkheid om zich te ontworstelen aan het juk van de centrale Spaanse regering in Madrid. De delegatie van de JOVD, bestaande uit vier personen, werd gedurende dit congres dan ook bestookt met gloedvolle betogen van diverse prominente Catalaanse politici, die allen pleitten voor een belangrijke stem voor de regio's in de Europese besluitvorming. Met name de grote hoeveelheid nationalisme die aan deze wens ten grondslag lag zorgde ervoor dat veel LYMEC-leden hierbij nogal wat kritische kanttekeningen wensten te maken.

De laatste twee dagen van het verblijf in Spanje waren ingeruimd voor het jaarlijkse LYMEC-congres; een evenement dat in een aantal opzichten vergelijkbaar is met een JOVD-congres. Zo werd tijdens dit congres een nieuw bestuur gekozen en moest de JOVD derhalve afscheid nemen van JOVD'er Alex Stempels als Algemeen Secretaris, die zich de afgelopen twee jaar op zeer betrokken wijze voor LYMEC heeft ingezet. Tevens werd een belangrijk politiek document vastgesteld: het Manifesto. Mede door de inzet van de tot zeven personen uitgebreide delegatie van de JOVD werden de JOVD-amendementen op dit 'Europese PKP' vrijwel allemaal overgenomen. Het uiteindelijke stuk heeft een hoog liberaal gehalte gekregen en het kostte de JOVD dan ook weinig moeite om volmondig met het Manifesto in te stemmen. Het stuk zal dienen als uitgangspunt voor de invloed die de jonge liberalen in Europa hopen te kunnen gaan uitoefenen wanneer er wordt gesproken over de voortgaande Europese integratie.

Tot slot slaagde de JOVD erin het LYMEC-congres te bewegen de OTUNL, de jonge liberalen uit Roemenië, de officiële status van waarnemer te bezorgen, zodat ook zij in de komende periode in staat zijn te profiteren van de liberale samenwerking op Europees niveau. Al met al kunnen we na vijf slopende dagen met tevredenheid constateren dat LYMEC en haar lidorganisaties door middel van dit congres wederom hebben onderstreept de toekomst van een liberaal Europa met veel vertrouwen tegemoet te zien!

Assen

Gemeenteraadsverkiezingen

door Annemieke Brons

door Marco Frijlink

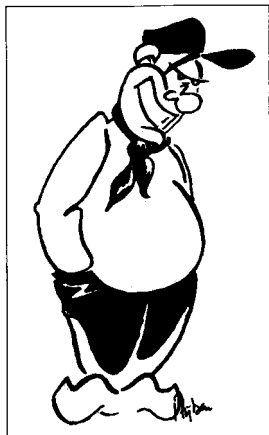
Zoals wel meer afdelingen in de JOVD, heeft de afdeling Assen een wisselvallig bestaan gekend. Jaren van veel activiteiten en nog meer leden werden afgewisseld door grote terugslagen. De afdeling is reeds enkele malen ter ziele gegaan.

Opvallend genoeg was Assen er al meteen bij de oprichting van de JOVD in 1949 bij. Na de oprichting ging het de afdeling goed. In de jaren vijftig werd een hoogtepunt bereikt met zo'n honderd leden.

Eind jaren vijftig begon echter de teloorgang. Toen het, mede als gevolg van de oprichting van D66, ook landelijk minder goed begon te gaan, kon Assen het niet meer bolwerken en werd de afdeling opgeheven.

Reeds spoedig, in 1967, werd de afdeling heropgericht, mede met hulp van Albert-Jan Evenhuis, die toen districtsvoorzitter was. De oude tijden zijn echter nooit meer echt teruggekomen. Waar andere afdelingen in District Noord als Zuid-Laren, Meppel en Zuid-Oost Drenthe fabuleuze ledentallen noteerden en activiteiten (vooral feesten) organiseerden waar niet zelden driehonderd of vierhonderd mensen acte de présence gaven, bleef het in Assen kwakkelen.

Heden ten dagen worden in Assen weer pogingen gedaan om de liberale jongerenpolitiek van de grond te krijgen. Makkelijk blijkt dat niet bepaald te zijn, maar de als in ieder verkiezingsjaar oplevende politieke belangstelling met name onder scholieren, doet hoop gloren.

Al anderhalf jaar wordt in de JOVD gesproken over het "magische jaar" 1994: drie verkiezingen en een jubilerende vereniging! Een jaar om bijzondere dingen op politiek gebied te doen en natuurlijk om leden te werven. Om aan dit alles nog wat meer cachet te bieden, organiseerde het hoofdbestuur op zaterdag 22 januari in Amsterdam de "campagnestart". De dag was vooral bedoeld om de afdelingen enthousiast te krijgen voor de gemeenteraadsverkiezingen. Een keur van sprekers kwam aan bod. Zo heeft de afdeling Baronie van Breda een nota over de Bredase gemeentepolitiek geschreven, die zal worden gepresenteerd aan de gemeentesecretaris. Met de nota in de hand zal er gediscussieerd worden met politieke partijen. Een goed voorbeeld van directe invloed in de gemeente.

Oud-hoofdbestuurder Jan van Zanen, tegenwoordig gemeenteraadslid in Utrecht, gaf aan dat het leven voor een gemeenteraadslid die uit de JOVD komt niet altijd even makkelijk is. De compromisloosheid die je binnen de JOVD gewend bent, werkt in de politieke praktijk niet, want je hebt te maken met ambtenaren, belangetjes, coalities en eventueel wethouders van jouw partij. Maar gemeentepolitiek is een prachtig instrument voor een JOVD-afdeling. Je kunt in iedere gemeente liberale accenten leggen. De plaatselijke VVD kan volgens Van Zanen nauwelijks zonder de JOVD. Plannen van de VVD kunnen politiek-inhoudelijk door de afdelingen bekeken en bekritiseerd worden. Dat is niet alleen goed voor de VVD, maar ook leerzaam voor de leden in de JOVD-afdeling.

Mevrouw Feith, burgemeester van Leersum, is van mening dat er veel meer jongeren in het openbaar bestuur moeten zitten. In het openbaar bestuur is idealisme en bevlogenheid nodig, iets wat jongeren bij uitstek hebben. Daarentegen gaf Frederik van der Dussen, kandidaat in Rotterdam, aan dat het voor jongeren heel moeilijk kan zijn om hoog op de kandidatenlijst te komen.

De heer Glastra van Loon, Eerste-Kamertlid voor D66, hield nog een inleiding over de toekomst van het liberalisme in Nederland. Toen het politieke gedeelte was afgelopen, en werd overgegaan tot de borrel die het hoofdbestuur aan de vereniging aanbood, gebeurde er iets vreemds. Was tot dan toe de opkomst niet erg groot geweest, de borrelruimte barste nu uit zijn voegen van alle politiek geïnteresseerde jonge liberalen.

Groningen

door Annemieke Brons

In Groningen is men altijd liberaal bezig geweest. JOVD groningen werd opgericht in 1949 door de heren U. van der Werff, O. Tammens en K. van Dijk, en is nooit slapende geweest. Volgens voorzitter van der Nieuwegiessen is Groningen zelfs de oudste afdeling. Dit geeft aan hoe er in de afdeling wordt gedacht. Altijd de grootste, de beste en de oudste. In Groningen blaakt men van zelfvertrouwen. Dat dit niet slecht en onterecht hoeft te zijn laten de ledencijfers zien. Maar liefst 200 leden voor Groningen stonden er op de laatste peiling. De Groningse houding heeft een gunstige uitwerking op het ledenaantal. Maar ook in het vasthouden van leden blinkt Groningen uit. Een groot aantal commissies, die zich met allerlei onderwerpen bezighouden. Landelijke vergaderingen worden bijzonder goed voorbereid en Groningen kan daardoor een groot stempel op het beleid drukken.

Over de oprichtingsdatum zelf bestaat enige twijfel. Het kan 1948, maar ook 1949 zijn geweest. Uiteindelijk is er gekozen voor 6 april 1949 en wel omdat toendertijd een Groningse ALV in Driemaster vermeld stond. De afdeling zal dan ook dit jaar haar 45-jarig bestaan vieren. In oktober zal er een groot feest met alles erop en eraan worden gevierd, meldt voorzitter Van der Nieuwegiessen. Wij wachten in spanning af. Verder zullen Tweede-Kamerleden van alle partijen hun opwachting maken. De tweede man van de VVD-fractie, Dijkstal, heeft al toegezegd. Aan de verschillende verkiezingen wordt nog meer aandacht besteed. Zo zal er een forum zijn met Europarlementariërs en in mei komen nog wat minder bekende Tweede-Kamerleden.

Zoals gezegd is de afdeling nooit slapende geweest. In het lustrumboek an 1989 staat wel dat er één keer een dieptepunt is geweest. Dat was in 1967. Het bestuur stelde voor om de afdeling op te heffen, omdat er niet voldoende belangstelling meer was. Iedereen liep namelijk over naar D'66. Dáár kon je nog vrienden maken. Gelukkig werd het bestuursvoorstel met grote meerderheid van stemmen verworpen en kan de afdeling Groningen thans toch nog haar negende lustrum vieren.

Is het dus alleen een kwestie van veel tijd erin steken?

MR: "Je ziet dat je in de JOVD erg wordt beoordeeld op je staat van trouwe dienst. Als je politiek gezien al te lastig bent, kom je niet makkelijk het hoofdbestuur in. Dat is de prijs van de hiërarchie. Maar dankzij die hiërarchie is de JOVD ook zo groot. Omdat mensen graag een bepaalde functie willen bekleden, geeft dit ze een drijfveer om wat te doen, en presteren ze goed in de afdelingen. Andere jongerenorganisaties hebben dat niet. Het is misschien een negatieve drijfveer, maar het werkt wel.

De JOVD is een beetje *Dries van Bergeijk* een fata-morgana: drieduizend mensen spreken

met elkaar af dat die persoon belangrijker is dan die persoon. Dat is een wonder. En kijk. Als JOVD kan je de mensen geen geld bieden of zo, maar toch is het heel belangrijk dat er mensen zijn die werk verzetten. De enige beloning voor hard werken is vaak het hoofdbestuurslidmaatschap. Maar als mensen dat willen, is dat toch schitterend? En het is ook heel liberaal. Ik zelf dacht bijvoorbeeld op mijn eerste congres alleen maar: ik wil op dat podium zitten, ik wil die hamer hebben."

Het is wat moois: drie jaar voorzitter geweest, maar nooit de geestdrift gehad om een ideaal te verwezenlijken.

MR geeft toe: "Ik ben geen gangmaker. Maar dat hoeft ook niet voor een voorzitter. Ik vond gewoon dat je best eens wat mag bijdragen aan het land waar je in woont, en dat je wel eens mag nadenken over de manier waarop dat land bestuurd wordt. En de JOVD is een hele mooie en nuttige vereniging, een club waarin je in geborgenheid fouten kan maken. Jonge mensen leren er de relativiteit van hun eigen ideeën inzien."

Verdienste

door Folkert Bolkestein

Zoals u ongetwijfeld weet wordt noeste arbeid in de JOVD niet betaald met geld, maar met eer. Daarom is het ook dat het landelijk bestuur niet landelijk bestuur of algemeen bestuur heet, maar hoofdbestuur. Wie zich uitzonderlijk verdienstelijk heeft gemaakt voor de vereniging kan worden benoemd tot Lid van verdienste. Deze eer valt binnenkort te beurt aan onze eigen fotoredacteur Dries van Bergeijk en aan oud-landelijk voorzitter Mark Rutte. Dries van Bergeijk kan het beste worden omschreven als Brabander. Mark Rutte is een Haagse politicus in aantocht, van het type Hans Wiegel, maar dan wat meer integer. Beiden zijn lid geworden in 1983.

De laatste heeft zich vooral verdienstelijk gemaakt door een ongekend populaire voorzitter te zijn, die in de tijd van de 'kampenstrijd' de club bij elkaar hield. Thans is hij trainee bij een multinational bedrijf.

De eerste onderscheidt zich door zijn jarenlange inzet bij de congres-organisatie en natuurlijk vooral door de foto's die hij voor Driemaster maakt. Als fotograaf is hij (succesvol) zelfstandig ondernemer. Wat wij natuurlijk allemaal willen weten is hoe je dat doet, Lid van verdienste worden. Op deze vraag echter weigeren beide heren antwoord. Tweede vraag:

Hoe kom je hogerop in de hiërarchie van de JOVD? Boze tongen beweren dat je daarvoor moet slijmen.

DvB: "Dat valt wel mee. Mensen kunnen zich wel inlikken, of bijvoorbeeld de vriendin van de voorzitter zijn, maar als ze niks gepresteerd hebben in de afdelingen of districten, dan komen ze er niet."

DvB: "Het is een kweekvijver, de grond waarop jongeren die politieke ambities hebben kunnen groeien, tot wasdom kunnen komen. Leren dat ze soms fouten maken, leren om op een zakelijke manier met andere mensen om te gaan. Dat leer je niet op school. En als ik nu voor mijn bedrijf bij werkvergaderingen zit, merk ik dat ik veel aan die ervaring heb. Dat is het."

Maar waarom bij de JOVD? Zit er ook liberale gedrevenheid achter?

DvB, bitter: "Mijn liberale gedrevenheid bestaat uit onvrede met de bemoeizucht van de overheid. Die bemoeizucht merk je als normaal niet-politiek actief en niet-ondernemend persoon waarschijnlijk minder dan ik. Maar het is belachelijk: al die regeltjes, al dat gedoe. Zaken tot in het absurde doortrekken.

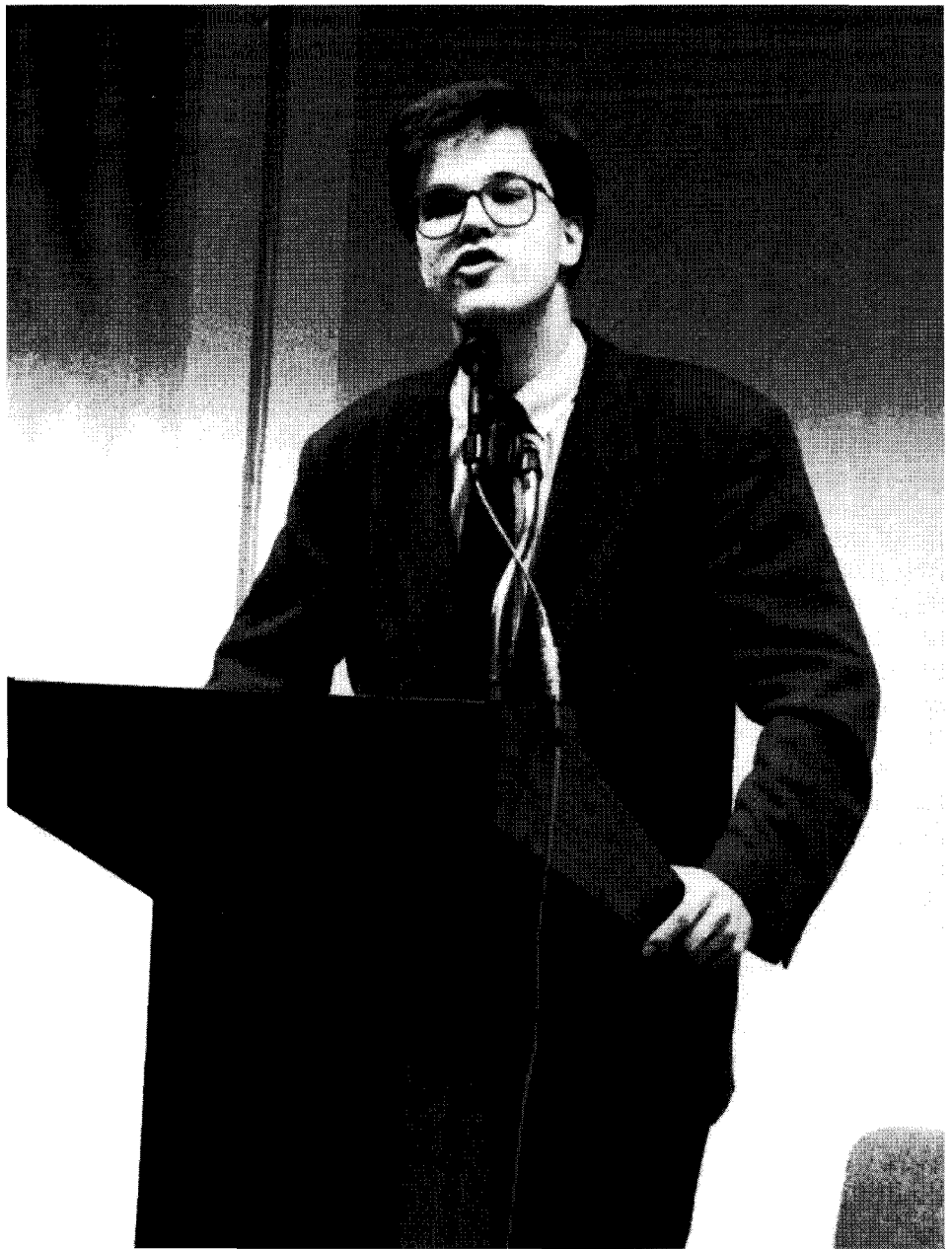
Wat ik bijvoorbeeld zelf afgelopen week tegenkwam: dat je wanneer je als bedrijf meer dan anderhalve kilowatt motorvermogen hebt, dat je dan een vergunning moet aanvragen... Dat wil dus zeggen dat iedere huisvrouw een vergunning nodig heeft, want als ze de stofzuiger en de wasmachine tegelijk aanzet, dan heeft ze al twee kilowatt. Toen ik de betrokken ambtenaar daarmee om zijn oren sloeg, stond hij met zijn mond vol tanden. Dat soort stupide wetgeving en bemoeizucht van vaders overheid.

Maar ik ben geen type dat op de kansel gaat staan om het onrecht aan te vallen. Ik heb me in de JOVD en ook in de VVD vooral bezig gehouden met de organisatie achter de politiek, die nodig is om politiek te kunnen bedrijven. Ik heb gewoon plezier in het organiseren."

Hoezo. Is dat leuk dan?

DvB: "Ja, het is gezellig, het is ontspannend. Dat zul je misschien niet begrepen hebben, als ik zo'n weekeinde aan het heen en weer rennen was op een congres. Maar kijk, het is een heel andere inspanning dan wat ik in het dagelijks leven te doen heb, zoals reclamebureaus die je achter je votten zitten omdat de heren te laat zijn met het bestellen van hun foto's.

Aan de andere kant is het dus ook de gezelligheid binnen de club. De politieke ruzies kan je ook alleen hebben als je weet dat je achteraf op een ander punt met de

Mark Rutte

zelfde persoon weer hele dikke vriendjes kan zijn."

Het zal ook wel nuttig zijn, om een paar vriendjes te hebben hier en daar?

DvB: "Ik ben afdelingsbestuurder van de VVD en ik zit in het PR-team. Als ik problemen ergens mee heb, dan kan ik iemand opbellen die ik ken. Als ik bijvoorbeeld een hoofdbestuurder nodig heb, dan bel ik Mark. Dat praat makkelijker, er is minder afstand. Het is eigenlijk precies waar die christen-democraten altijd zo goed in zijn geweest: het maatschappelijk middenveld."

Doen wij daar wel genoeg aan, het maatschappelijk middenveld?

MR: "Het maatschappelijk middenveld wordt helemaal beheerst door de christen-democraten. De liberalen stellen er niets voor, ze hebben er nauwelijks of geen posities. Dan kun je kiezen om daar toch actief in te worden, maar daarvoor is het te laat. Dus dat middenveld moet je bestrijden. En wat ik veel VVD-ers verwijt is dat ze in woord het middenveld bestrijden, maar in daad proberen om er toch in door te dringen. Dat gaat je niet lukken. Dat verlies je. In het CDA wordt politiek gemaakt in de partijcommissies en daar zitten bij hen belangrijke mensen uit het middenveld. In de

VVD niet, daar is het lidmaatschap van die partijcommissies een erebaantje voor mensen van boven de zeventig. Als de VVD een commissie voor de volksgezondheid instelt, zetten ze daar een paar bejaarde huisartsen in, het CDA schudt meteen tien ziekenhuisdirecteuren uit zijn mouw. Het enige wat we kunnen doen is dat middenveld bestrijden, en niet collaboreren.”

Maar waarom zou het CDA iets kunnen wat de VVD niet kan?

MR: “Het CDA is een partij, de VVD is nooit het niveau van de kiesvereniging ontstegen. Het zijn allemaal individualisten.”

Zowel Dries van Bergeijk als Mark Rutte zijn actief in de VVD. De eerste zit in het bestuur van de afdeling Sint-Oedenrode, de laatste in het hoofdbestuur.

Wat zijn de verschillen tussen beide organisaties?

DvB: “In de JOVD is er meer geduld met mensen die afwijken. Je komt er makkelijker aan het woord op vergaderingen, ook als je net komt kijken. Bij de VVD wordt veel feller gereageerd als je eens iets stoms zegt.”

MR: “En dat zou niet zo erg zijn, als het niveau zodanig zou zijn dat je dacht: hier kan ik wat leren. Als je geconfronteerd wordt met mensen waarvan jou duidelijk is dat ze inhoudelijk minder sterk in hun schoenen staan dan jij op je zestiende, is dat erg moeilijk.

Bij de VVD kom je veel bestuursleden tegen die zoiets hebben van: wij zitten in dit bestuur, dus hebben wij gezag. Als je probeert uit te leggen dat je gezag ook persoonlijk moet waarmaken, ligt dat soms heel gevoelig. In de JOVD word je beoordeeld op wat je doet, gezag is er geen automatisme.”

Jij kent beide hoofdbesturen van binnenuit. Wat zijn daartussen de verschillen?

MR: “De JOVD is als organisatie beter en professioneler georganiseerd dan de VVD. Het niveau van de vergaderingen ligt bij de JOVD gewoon hoger, de manier waarop de besluitvorming tot stand komt en de discussie plaatsvindt. Dat komt doordat de sfeer bij de JOVD veel competatiever is, bij de VVD gaat het beleefder.”

De JOVD wil graag onafhankelijk zijn. Wat betekent dat nu, onafhankelijkheid?

MR: “Afhankelijkheid is bijvoorbeeld: de JD samen met D66 in een kraam, folders uitdelend met daarop ‘Kies Van Mierlo’. Heet hun voorzitter soms mijnheer Kies van Mierlo? Ik moet er niet aan denken dat we ooit onder de VVD-vlag zouden moeten discussiëren. Ik heb het meegemaakt: mensen van achttien die vinden dat het moreel niet correct is om anders te denken dan de VVD. Dat is treurig.”

DvB: “Als de CDJA-voorzitter bij wijze van spreken zou zeggen dat het CDJA voor euthanasie is, dan kan je er de donder op zeggen dat de heer Van Velsen er persoonlijk voor zal zorgen dat hij als voorzitter wordt verwijderd. De onafhankelijkheid van de JOVD schroeft de kwaliteit en het verantwoordelijkheidsbesef van onze bestuurders aanzienlijk omhoog.”

MR benadrukt: “Het feit dat wij bestaan doet meer voor de VVD dan zij ooit kunnen terugdoen met een paar zilverlingen. Je gaat niet hoereren met je club. Zoals Geertsema ooit zei op een van onze congressen: ‘als ik een vrouw zou zijn zou ik me ervoor schamen om lid te zijn van de Vrouwen in de VVD, als ik een jongere zou zijn zou ik me ervoor schamen om lid te zijn van de jongeren in de VVD’. Je moet je niet als minderheid laten behandelen.”

Maar wat vinden jullie van bijvoorbeeld D66?

De heren zijn eensgezind in hun afschuw. DvB: “D66 bedrijft geen politiek, ze zijn er alleen maar om het staatsbestel te hervormen. Het enige waar men over praat is de gekozen burgemeester en het referendum. Als ze het over andere items hebben komt er geen standpunt uit, maar komen ze steeds weer terug bij: er moet een gekozen burgemeester komen.”

MR: “De partijcultuur spreekt me ook niet aan. Er heerst een sectaristisch sfeertje. Je moet politiek correct zijn, ze zijn zedeprekerig, ze vinden je een minder mens als je bijvoorbeeld in een auto rijdt. De VVD laat veel meer ruimte voor eigen opvattingen, er kan toch uiteindelijk erg veel”.

Vinden jullie ook niet dat er wel erg veel JOVD'ers zijn die het liberalisme alleen

maar aangrijpen om de would-be bralaap uit te hangen?

DvB: “Je komt bij de JOVD wel steeds hetzelfde soort scholierij tegen ja. Daar heb ik het ook wel eens moeilijk mee.”

MR: “Pak van pa en witte sokken. Dat klopt wel, maar dat hoort nu eenmaal bij het ‘vormingsproces’.”

(MR kijkt mij vaderlijk aan, alsof mijn vraag ook bij het vormingsproces hoort.)

En VVD'ers? Die zitten daar toch ook alleen maar voor hun eigen huis en hun auto - en vooral voor hun beurs?

“Dat beeld klopt niet helemaal, uit onderzoek blijkt dat driekwart van de VVD'ers minder dan zestig duizend gulden verdient. Maar ze hebben wel het ideaal om zelf wat te bereiken. Dat lukt dan vervolgens vaak niet, maar het ideaal is er.

Een partij is altijd wel een beetje elitair en dat is ook niet slecht. Je moet mensen hebben die carrière-technisch onafhankelijk zijn van de standpunten die ze innemen. Het nadeel van carrière-politici is dat ze de financiële armslag niet hebben om af en toe eens dingen te roepen die misschien minder goed vallen. Ik pleit er niet voor dat je alleen maar miljonairs in de Kamer hebt, maar een paar onafhankelijke geesten, een paar Van Riels, is niet slecht.

En politiek is een riskante bezigheid. Ik werk nu bij een groot bedrijf, maar ik peins er niet over om een gooi naar het Kamerlidmaatschap te doen. Een tijdelijke uitstap naar de politiek is bijna onmogelijk, simpelweg omdat grote bedrijven niet gewend zijn om hun mensen enige tijd uit te lenen. Je loopbaan is dan geknakt.”

Ritzen-debat

Op 23 maart spreekt de minister voor JOVD-Zeeland, in Middelburg op de Christelijke Scholengemeenschap Walcheren (Elzenlaan 4). Aanvang half acht. Inlichtingen bij Joris Huijsmans (071-123149).

'Ons embleem: Vrijheid in Nederland'

door Eddy Habben Jansen

In een artikel met deze titel legt JOVD-voorzitter Edgar Nordlohne in september 1952 in de Driemaster de betekenis van het JOVD-embleem uit. Al in het jaar van de oprichting was de totstandkoming van een JOVD-embleem in gang gezet. Tijdens het eerste congres, dat in november '49 in het Utrechtse hotel 'Pays-Bas' plaatsvond, werd besloten een ontwerp-prijsvraag uit te schrijven. Omdat in november '51 nog altijd geen winnend ontwerp uit de bus was gekomen, kreeg het hoofdbestuur toen de opdracht te zorgen voor een embleem. Dat resulteert uiteindelijk in de publicatie van het beeldmerk in de Driemaster. 'Nadat wij lang gepeinsd hadden en nadat wij nog enige tijd voor de technische uitvoering nodig hadden, bieden wij U thans bijgaand embleem ter beoordeling aan', aldus Nordlohne.

Breedgerand

Niet duidelijk wordt wie verantwoordelijk is voor het ontwerp en of de prijsvraag nu uiteindelijk een winnaar heeft opgeleverd. Het embleem is de letter 'V', waarin een

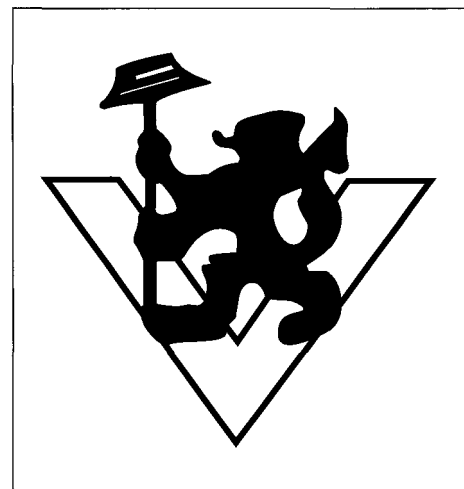
leeuw staat die op een stok de vrijheids-hoed draagt. De 'V' staat in eerste instantie voor 'vrijheid', maar is ook de beginletter van 'verdraagzaamheid' en 'verantwoordelijkheid', twee andere beginselen. De leeuw is uiteraard de Nederlandse Leeuw, de verdediger van onze vrijheid. In plaats van een zwaard houdt hij echter een stok in zijn klauwen, waarop een hoed balanceert. Een vergelijkbare afbeelding was te vinden op papieren noodmunten, die tijdens het beleg van Leiden in 1574 werden uitgegeven. De hoed als symbool van de vrijheid keerde terug tijdens de Renaissance en is van Griekse oorsprong. De hoed was in het oude Griekenland het teken van een vrij man, want slaven liepen blootshoofds. Ook tijdens de Franse Revolutie was een hoofddeksel het symbool van de vrijheid. Dat was een 'phrygische muts', van oorsprong gedragen door vissers en zeelui. In het JOVD-embleem zien we echter een oud-Hollandse, breedgerande hoed.

Opgetuigd

De vereniging gaat akkoord met het ontwerp, hoewel in Driemaster nog enige discussie over de hoed plaatsvindt. Een briefschrijver vindt de hoed als symbool 'niet passend bij de J.O.V.D.' vanwege de associatie met de bloedige Franse Revolutie. Nordlohne maakt in een reactie nogmaals duidelijk dat de hoed een andere oorsprong heeft. Al snel verschijnt de opgetuigde 'V' dan ook op het briefpapier en op alle JOVD-publicaties. Op het briefpapier staat de leeuw midden boven, met ter linkerzijde de woorden Jongeren Organisatie en rechts Vrijheid en Democratie.

Afgerond

Pas in het begin van de jaren zeventig ondergaat het embleem kleine aanpassingen. De aanvankelijk nogal hoekige leeuw wordt eerst nog hoekiger en krijgt dan

meer afgeronde vormen. In de loop van de jaren zeventig zou het embleem bovendien opgetuigd worden tot een volwaardig 'logo', waarin tevens de hoekige letters 'J', 'O' en 'D' zijn opgenomen. Daarmee verliest de 'V' in feite de drievoudige betekenis. Afgaande op het logo is het alleen nog de beginletter van het woord vrijheid.

Stuitend

Met een zekere regelmaat worden overigens pogingen ondernomen het logo aan te passen of te moderniseren. De meest stuitende variant stamt uit de vroege jaren zeventig. Op een SGP-oranje sticker kijkt de leeuw ons recht aan en lijkt hij een Mickey Mouse-petje te dragen. De hoed is verder scheef gezakt en de 'V' is gevuld met kleinere V-tjes; een soort snelwegmarkering. In het lustrumjaar 1989 rolt een nieuw logo uit de computer waarin de leeuw helemaal niet meer voorkomt. Hoewel het er korte tijd op lijkt dat het oude beeldmerk verdrongen wordt, blijkt het snel te vervelen. De leeuw vecht terug en viert in september '92 onopgemerkt zijn 40e verjaardag.

Autoloze zondagen zijn schadelijk voor het milieu

door Richard van Tol

Het idee autoloze zondagen in te voeren, zoals is voorgesteld in Duitsland, heeft ook in de Tweede Kamer veel instemming gekregen. Beide regeringsfracties tezamen met de fracties van het GPV en Groen Links waren positief gestemd over het idee. Vanuit milieuoverwegingen gezien, lijkt het invoeren van autoloze zondagen op het eerste gezicht, een sympathieke maatregel.

Wanneer de maatregel wat beter bestudeerd wordt, verdwijnt het sympathieke gezicht ervan. Sterker nog, het invoeren van autoloze zondagen zou wel eens meer kwaad dan goed voor het milieu kunnen doen.

Kennismaking

Hoofdzakelijk worden er twee redenen genoemd, die voor autoloze zondagen pleiten. De voornaamste reden is het positieve milieu-effect dat zou optreden. De vervuiling die door auto's teweeggebracht wordt, zou dalen. Daarnaast zou het de autogebruikers kennis laten maken met het openbaar vervoer. Op autoloze zondagen worden zij immers gedwongen met het openbaar vervoer te reizen, willen zij hun familie bezoeken en weekendtrips blijven maken. De vraag is in hoeverre deze redenen opgaan.

Om die vraag te kunnen beantwoorden, moeten we allereerst de frequentie van autoloze zondagen vaststellen. In de media is een aantal mogelijkheden naar voren gekomen, variërend van één autoloze zondag per jaar tot één per week. De meest realistische maatregel lijkt mij één autoloze zondag per maand. Eén autoloze zondag per week zou de economie en de burgers wel erg veel ongemakken bezorgen, terwijl één per jaar niet veel meer is dan een symbolische dag.

Verschuiving

Het eerste argument, het te verwachten positieve milieueffect, is gespitst op de vermindering van de uitstoot van kooldioxide. De achterliggende gedachte is dat autogebruikers minder zondagen van hun auto gebruik kunnen maken en dus ook minder kunnen vervuilen. De regering zal echter ruim vantevoren bekend moeten maken op welke zondagen de burgers hun auto's moeten laten staan. Dit geeft de autogebruikers (en tevens organisatoren van allerlei evenementen die voornamelijk in de weekeinden plaatsvinden) de mogelijkheid om hierop in te spelen. Het gevolg zal een verschuiving van het rijgedrag zijn. Enerzijds zal er meer op de zaterdag voorafgaand aan de autoloze zondag van de auto gebruik gemaakt worden (familiebezoek, beurzen etc.). Anderzijds zullen uitstapjes gepland worden op de resterende zondagen. Per saldo zal de kooldioxide-uitstoot dus niet veel dalen, het zal slechts op andere tijdstippen de lucht in geblazen worden.

Notoir

Het tweede argument, het laten kennis maken van de autogebruiker met het openbaar vervoer, wordt door de bewering uit de vorige alinea al ontkracht. Maar in een aantal gevallen zullen er wel degelijk notoire autogebruikers in het openbaar vervoer terecht komen. En wat treffen zij dan aan? Een vervoersnetwerk dat in een aantal gevallen zeer tijdrovend is en ook nog eens erg duur. Als voorbeeld hiervan moet u maar eens van Middelburg naar Oosterbierum gaan. Aan reistijd kost het u ongeveer 6 uur (enkele reis) en aan geld minimaal Fl.58,- (per persoon, retour) aan de trein. De busrit van +/- een uur laat ik hiermee nog buiten beschouwing. Wanneer u deze reis per auto maakt bent u ongeveer 3 (enkele reis) uur aan reistijd en Fl. 50,- (vier personen, retour) kwijt. De kennismaking met het openbaar vervoer

zal de automobilist weer snel zijn auto in jagen, zeker wanneer het een gezin van drie of vier personen betreft.

Autolobby

De voornaamste redenen voor autoloze zondagen gaan dus niet op. Maar waarom zou de maatregel wel eens meer kwaad dan goed voor het milieu kunnen doen, vraagt u zich misschien nog steeds af? Het is minder paradoxaal dan het op het eerste gezicht lijkt. De uitstoot van kooldioxide zal niet veel dalen dus de overheid moet naar andere wegen zoeken om deze regeringsdoelstelling te behalen. Zij zal misschien de accijns op brandstoffen verhogen, auto's duurder maken of wat al niet meer voor fraais. Omdat de autogebruikers met één autoloze zondag per maand reeds flink ingeleverd hebben, zullen zij niet snel geneigd zijn nog meer anti-auto-maatregelen te accepteren. De maatschappelijke acceptatie voor nieuwe maatregelen daalt en de autolobby zal meer en meer protesteren. Op deze manier zit de regering opgescheept met een maatregel die enerzijds niet het beoogde effect heeft en anderzijds nauwelijks ruimte overlaat om aanvullende maatregelen te treffen. Doordat aanvullende maatregelen tegen auto's steeds moeizamer genomen kunnen worden wordt ook de strijd tegen kooldioxide bemoeilijkt en vertraagd. Dat dit een negatief milieueffect heeft spreekt voor zich.

Schadelijk

Met het invoeren van autoloze zondagen kan de regering zichzelf dus lelijk in de vingers snijden. Een maatregel die niet werkt en nauwelijks enige ruimte om nieuwe maatregelen in te voeren. Autoloze zondagen zijn schadelijk voor het milieu.

VERKEERDE MENINGEN

JS

De schrijfster is
voorzitter van de
Jonge Socialisten

Liberalisme: een fopspeen?

door Sharon Dijkstra

Toen Folkert Bolkestein mij belde met de vraag om een artikel te schrijven over de vraag 'Waarom is het liberalisme slecht?' heb ik allereerst moeten lachen.

Het is natuurlijk uitermate aantrekkelijk om als overtuigd socialist in de gelegenheid te worden gesteld om te vissen in de netten van collega's in de politiek, de liberalen. Zeker wanneer je je bedenkt dat in het huidige politieke spectrum politici er niet meer op uit zijn om grote verschillen tussen partijen naar voren te laten komen, waardoor partijen als PvdA en VVD of D66 dichter bij elkaar lijken te liggen.

Toch is juist deze ontwikkeling voor mij de reden om duidelijk te maken waarom ik kies voor de sociaal-democratie en niet voor het liberalisme.

Liberalen zijn naar mijn overtuiging socialisten die halverwege in hun gedachten-gang zijn blijven steken. De verklaring

hiervoor is helder als glas. Liberalen willen iedereen vrijheid bieden, een standpunt dat ik van harte ondersteun. Maar als je dat echt wil, vrijheid voor iedereen, dan moet je mensen ook gelijke kansen geven.

En daar schort het nog wel eens aan als je de programma's van liberale partijen als de VVD onder de loep neemt. Nu weet ik dat veel leden van de JOVD er moeite mee hebben om geïdentificeerd te worden met één politieke partij, laat ik eens noemen: de VVD. Toch zal iedereen het met mij eens zijn als ik stel dat deze partij zich wel degelijk liberaal noemt, ook al is ze in wezen aartsconservatief.

De VVD wil vrijheid, maar daarmee moet meer gedacht worden in de richting van bepaalde 'vrijheden'. Vrijheden die voor sommige groepen mensen zeer voordelig werken, namelijk daar waar zij de ontwikkeling en de vrijheid van anderen kunnen beperken. Vrijheid op het gebied van lichamelijke integriteit, zoals de mogelijk-

heid tot het plegen van abortus en euthanasie, is een binnen liberale kring alom gerespecteerd begrip. Maar dit is slechts de ene kant van de medaille.

De werking van de vrije handelsmarkt is een mooi goed om veel westerse industriëlen van dienst te zijn, helaas geldt ditzelfde principe van de 'open markt' niet voor de landen in de Derde Wereld. Een voorbeeld als dit is hiermee slechts aan te duiden als het topje van de beruchte ijsberg.

Blijkbaar kunnen we vaststellen dat er liberalen zijn die weliswaar vrijheid als begrip hoog in het vaandel hebben, maar als het om sociaal-economische afwegingen gaat de relativiteit van vrijheid uitbuiten door de zo noodzakelijke gelijke kansen maar even te vergeten.

Het lijkt me duidelijk waarom ik kies voor het democratisch socialisme. Vrijheid, gelijkheid en broederschap! Liever een half ei dan een lege dop, nietwaar?

Leiden

door Marco Frijlink

Als alles klopt viert ook de afdeling Leiden dit jaar haar 45-jarig bestaan. Samen met de afdelingen Groningen en Amsterdam is dit een afdeling waarvan in de geschiedenis van de JOVD geen aanwijzingen bestaan dat ooit sprake is geweest van opheffing.

Van oudsher is de afdeling een vaste leverancier van hoofdbestuurleden. Vooral in het voortbrengen van algemeen secretarissen is de afdeling sterk, wat gestaafd wordt door het gegeven dat de laatste twee algemeen secretarissen uit Leiden kwamen (Rogier van der Sande en Karen Anne Hebben) en dat de thans voorgedragene voor deze functie ook al uit deze afdeling komt.

De afdeling heeft evenals de afdeling Amsterdam een traditie hoog te houden waar het het gaat om politieke positionering. Maar dan in tegenovergestelde zin. Terwijl Amsterdam de naam heeft progressief te zijn, heeft Leiden een meer behoudend karakter. Samen met de afdeling 't Gooi heeft ze - zeker begin jaren tachtig - prominent de rechtervleugel bezet gehouden. En ook nu nog zal menig Leidenaar zich in dit beeld herkennen.

Vreemde eend in de bijt lijkt Gijs de Vries te zijn; een van de meest opvallende leden van deze afdeling. Ook later zou hij zich in de VVD profileren als een wat sociaal liberaal.

Leiden was en is een sterke afdeling. Samen met de afdelingen Rijnmond, Eindhoven en Groningen hebben ze de afgelopen jaren meegetreden in de race om de grootste afdeling van het land te worden, die overigens voorlopig beslecht lijkt te zijn in het voordeel van Groningen. Maar wel valt te verwachten dat Leiden ook in de toekomst opvallend aanwezig zal zijn.

Brinkman '68

door Eddy Habben Jansen

Eén van de manieren waarop JOVD-leden al jaren proberen te bewijzen dat de organisatie in alle opzichten onafhankelijk is, is het opsommen van namen van oud-JOVD-leden die niet in de VVD terecht zijn gekomen. Hein Roethof was ooit voorzitter en werd later een prominent PvdA-lid. Oud-voorzitter Erwin Nypels was, samen met de oud-JOVD-ers Gruijters, Heijting en Hoven, betrokken bij de oprichting van D'66. Voorbeelden van mindere goden zal ik u besparen. De hardnekkige geruchten rond het JOVD-lidmaatschap van Ina Brouwer en André van Es zijn overigens volstrekt uit de lucht gegrepen. Alle berichten over het lidmaatschap van Elco Brinkman berusten echter wél op harde feiten. Hoewel het als gerucht al langer de ronde deed, zijn stukken uit zijn JOVD-tijd pas de laatste tijd weer boven water gekomen. Verschillende journalisten schreven al venijnige stukken over zijn liberale verleden. Wat deed de beoogd premier destijds in de JOVD? Terug naar 1968.

JoLi

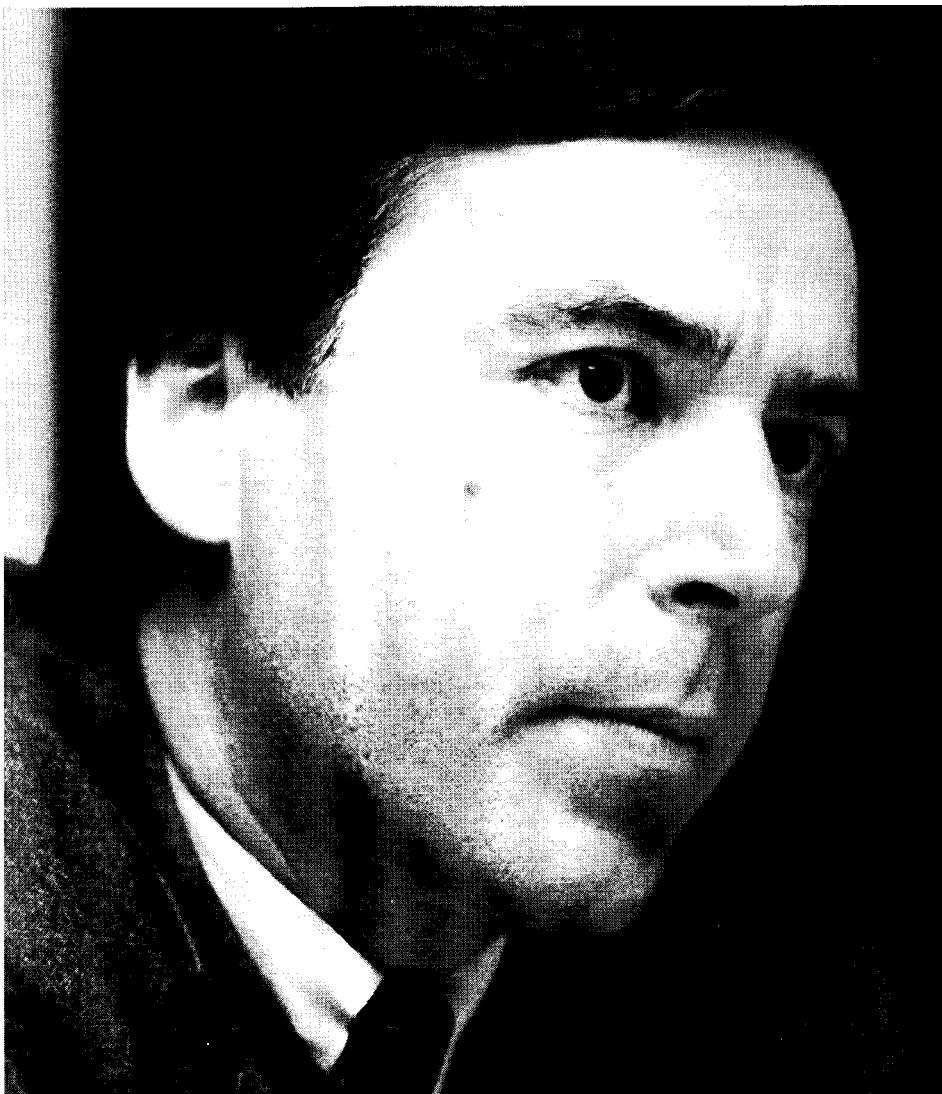
In het najaar van 1968 verschijnt op de ledenlijst van de JOVD afdeling Amsterdam de naam van Elco Brinkman, een van oorsprong uit Hardinxveld-Giessendam afkomstige en nu in een studentenflat in Uilenstede wonende student politicologie. Al snel blijkt hij serieus geïnteresseerd in de activiteiten van de JOVD en wordt hij in de redactie van het afdelingsblad 'JoLi' opgenomen. De vijf tot zes man (m/v) sterke redactie kent geen hoofdredacteur en als redactiesecretaris vervult Brinkman de centrale functie in het team.

Naast het redactiewerk neemt Elco ook deel aan de afdelingsvergaderingen, is hij lid van de commissie buitenland, neemt hij namens de JOVD deel aan vergaderingen van de Amsterdamse Politieke Jongeren Contact Raad en is zijn naam eenmaal te vinden op de lijst van JOVD-afgevaardigden naar het Nationaal Jongeren Par-

lement. Elco Brinkman is een actief lid. Enerzijds maakt de jonge Brinkman de indruk een erg serieus mens te zijn, anderzijds bedient hij zich van studentikoze pseudo-grappen. Zo beklaagt hij zich in een bijzin in een brief aan het afdelingsbestuur over een postbode, die hem, zoals hij zegt 'op zulk een beestachtige wijze van mijn balkon en uit ook mijn zon sleurde om zegeltjes te komen plakken aan het andere eind van de wereld.' En dat terwijl hij in een andere brief, twee weken daarvoor, nog had geklaagd door een PTT-beambte 'op een bouwvakkerstijd van half à kwart voor negen' uit zijn bed te zijn gebeld. Het zal daarom vermoedelijk compensatie-gedrag zijn dat de wat oudere Brinkman ruim twintig jaar later fatsoenlijke burgerzin predikt.

Maar zoals gezegd is ook de jonge Brinkman al een serieus mens en niet het type student dat 1968 tot zo'n memorabel jaar maakte. Lid worden van de JOVD is ook in 1968 geen blijk van rebellie. Want hoewel de JOVD kritisch staat ten opzichte van het VVD-establishment en onderdak biedt aan talrijke D'66 stemmers (onder wie naar verluid Elco Brinkman), hoort de gemiddelde JOVD'er eerder thuis in de kaste der politici dan tussen demonstranten, krakers en gebruikers van geestverruimende middelen.

Blijkens zijn bijdragen aan het afdelingsblad toont Brinkman met name interesse voor buitenlandse politiek, maar ook schrijft hij eenmaal een bijdrage, voorzien van noten, over de positie van de burgemeester binnen Thorbecke's Gemeentewet. Die interesse moet hij van huis uit hebben meegekregen. Vader Brinkman, lid van de ARP, was burgemeester van Hardinxveld-Giessendam. In de politiek is echter niet zijn vader, maar John F. Kennedy zijn grote voorbeeld. Een foto van de vermoorde president hangt in zijn studentenkamer aan de muur. Zijn laatste bijdrage in het afdelingsblad JoLi in september 1969 bestaat dan ook voor de helft uit een citaat van Kennedy en hij schrijft bovendien: 'de Kennedy's bewonder ik ten zeer-

ste'. Hij vervolgt met een kritische beschouwing over de JOVD. Hij is teleurgesteld door het gebrek aan politiek debat. 'Niet vliegen afvangen met persverklaringen en overbodige nota's, elkaar werk verschaffen door wel of niet expres langs elkaar heen te werken, maar gewoon eerst eens wat studiewerk samen met andersdenkenden. Misschien komen we er dan ook nog eens achter wat "liberalisme" althans *zou kunnen zijn*.'

Ook al in 1969 heeft hij soms het gevoel niet helemaal begrepen te worden. Een nog vaak terugkerende klacht, zou later blijken. In het laatste artikel neemt hij afscheid van de JOVD en besluit hij met een klacht: 'Overigens, kan ik nu ook eens overeenkomstig mijn bedoelingen verstaan worden?!' Interessant is natuurlijk welke mensen Brinkman in dat jaar als JOVD-lid is tegengekomen, die later

opnieuw zijn politieke weg zouden kruisen. Omdat video-opnamen ontbreken, is het moeilijk die vraag te beantwoorden. Bovendien wil het wel eens gebeuren dat kortstondige samenwerking na verloop van tijd geen sporen in het geheugen nalaat. De biografie van Brinkman moet er over dertig jaar maar eens studie van maken. Als aanzet voor nadere speculaties volsta ik met een aantal constatering. In een stuk in Joli noemt hij de naam van Jan Kees Wiebenga, eveneens lid van de JOVD-Amsterdam. Brinkman is afdelingsafgevaardigde op het congres waar de latere staatssecretaris Albert-Jan Evenhuis in het Hoofdbestuur wordt gekozen. Twee congressen later, in juni '69, wordt Dick Dees in het hoofdbestuur gekozen. Tussen 1986 en 1989 is dezelfde Dick Dees onder minister Brinkman staatssecretaris van WVC.

Amsterdam

door Marco Frijlink

De afdeling Amsterdam is een van de weinige afdelingen die naar alle waarschijnlijkheid sinds de oprichting in 1949 onafgebroken heeft bestaan. De afdeling heeft zeker geen pogingen gedaan deze 45 jaar zo onopvallend mogelijk door te brengen. Amsterdam heeft een groot aantal later bekend geworden politici voortgebracht. De huidige burgemeester van Lelystad Gruijters bijvoorbeeld was voorzitter van de afdeling. Ook landelijk erelid en prominent D66-er Nypels komt er vandaan. Dat de afdeling een grote kans loopt de eerste minister-president van JOVD-huize voort te brengen (Brinkman) wordt door sommigen ook als een eer gezien, maar daarover valt hiernaast meer te lezen.

De afdeling heeft altijd bekend gestaan als 'progressief', om niet te zeggen als een 'links bolwerk'. Wiegel zou daar later over opmerken: "zij vonden het wel chic om zich als zodanig te afficheren". Wat dat betreft houdt de afdeling een traditie in ere. Ook de hoofdstedelijke VVD heeft nu niet bepaald de naam bijzonder conservatief te zijn. Het ligt voor de hand om te veronderstellen dat deze signatuur voor een groot deel wordt veroorzaakt door de aantrekkingskracht van de stad Amsterdam op wat minder conservatieven. Dat heeft voor- en nadelen. Het werven van nieuwe leden op de Vrije Universiteit of - erger nog - de VvA, naast kraampjes van de JS en de JD is niet echt een activiteit waar je makkelijk met enthousiasme aan begint. En vaak al helemaal niet enthousiast mee ophoudt. Ook tegenwoordig nog niet. Zo standvastig als de afdeling in de loop der tijd blijkt te zijn geweest als het gaat om profilering, zo standvastig is ze ook als het gaat om ledentallen. In de loop der jaren heeft de afdeling altijd geschommeld rond de honderd leden, zoals dat ook nu nog het geval is. Zelfs in de - landelijk - minst voorspoedige jaren (begin jaren zeventig) was dat nog zo.

Dit maakt de veronderstelling gerechtvaardigd dat hoe het de komende 45 jaar ook met de JOVD mag gaan, de afdeling Amsterdam wel zal overleven. En terecht.

Liberaal Samenwonen in Nederland

door Arthur Kocken

“Individualisering” is weliswaar “in” maar daarmee is dan ook bijna alles gezegd. (...) Zeker waar het de erkenning van persoonlijke levenswijzen in regelingen betreft, loopt nog veel stuk op gevestigde belangen, de levensbeschouwelijke opvatting van een minderheid, het gesteven confectiepak van het burgerlijk huwelijk en het conservatisme van ‘doe maar normaal, dan doe je al gek genoeg’. Want wat de boer niet kent,.... “
aldus het pamflet “Liberaal Samenwonen in Nederland”

“Liberaal Samenwonen in Nederland”

Na het verschijnen van de pamfletten van de Club van Schiermonnikoog en de Club van Zeevalking, heeft het hoofdbestuur (op verzoek van het congres) het pamflet “Liberaal Samenwonen in Nederland” uitgebracht, als kerstgeschenk aan Nederland. Is het liberalisme rijp voor het mortuarium van de politieke stromingen of een glansrijke overwinnaar, die als een moderne Joris Driepinter de andere politieke stromingen tot zijn gelijk heeft gedwongen: ‘met individualisering meer mans’? Het hoofdbestuur denkt dat geen van beide een verstandig paard is om op te wedden. In het pamflet wordt een poging gedaan enkele uitdagingen voor het liberalisme in Nederland op een rij te zetten. Nederland is nog lang niet liberaal, en de huidige individualisering zeker niet. Het pamflet geeft een schets van een voor liberalen wenselijke samenleving, de rol van de overheid daarin en de politieke cultuur. De zogenaamde individualisering van dit moment is niet liberaal, maar een modetrend en gericht op een (eenzijdig) ideaalbeeld. Intellectuele capaciteiten worden hoger gewaardeerd dan technische vaardigheden. Dat blijkt bij de loonschalen maar ook in de capaciteiten die iemand moet hebben om ‘mee te komen’ in de samenleving. Voor de meest simpele zaken moeten al ingewikkelde formulieren ingevuld worden, wordt kennis van tal van zeer

gedetailleerde regelingen geëist en veel informatie bekend verondersteld. Als je dat niet (meer) kan, tel je niet meer mee in de samenleving en ben je afhankelijk van anderen; de individuele vrijheid wordt onevenredig ingeperkt. De grenzen van de kennis- en informatiegerichtheid van onze samenleving zijn in zicht gekomen.

“Samen-wonen”; niet “samen-leven”

De gedachte achter de titel is dat je in een hedendaagse samenleving niet meer samen-lééft maar samen-wóónt, waarbij de metafoor van de jongerenhuisvesting wordt gebruikt. We moeten niet krampachtig proberen anderen te “begrijpen”, maar het anders-handelen van anderen en het recht daarop accepteren. “Begrijpen” zal immers zeker in een pluriformer wordende samenleving steeds minder lukken, waarna na de poging tot begrijpen alsnog in de praktijk de eigen normen en waarden aan de ander worden opgelegd. Met een mooi woord heet dat repressieve tolerantie. Het hoofdbestuur kiest voor daadwerkelijke tolerantie.

Rol van de overheid

Kijkend naar de rol van de overheid onderscheidt “Liberaal Samenwonen” vier terreinen. In de eerste plaats moet de zekerheid voor individuele burgers veiliggesteld worden. Enige zekerheid is nodig om vrijheid te kunnen beleven. Op de tweede plaats zal de overheid moeten zorgen dat ieder individu zijn eigen leven kan leiden: individualisering in wet- en regelgeving, een actief non-discriminatiebeleid en pluriformiteit binnen algemene voorzieningen. Die individuele vrijheid kan alleen optimaal benut worden indien sprake is van een schoon milieu en een behoorlijke kwaliteit van het wonen; het derde aandachtsgebied van de overheid. Het vierde terrein van overheidsbemoedening is ontwikkeling & ontplooiing.

Individualisering van de politiek

“Liberaal Samenwonen” bepleit, naast een grotere afstand tussen partijen en volks-

vertegenwoordigers, een individualisering van de politiek, gericht op individuele capaciteiten. Méér dan nu het geval is dient de individuele volksvertegenwoordiger zijn staatsrechtelijke verantwoordelijkheid weer te kunnen nemen. “Fractiediscipline” moet weer een vies woord worden. De volksvertegenwoordiger heeft zich inderdaad aan een partij verbonden, is het parlement ingegaan op basis van een verkiezingsprogramma. Daar mag hij/zij aan gehouden worden. Momenteel lijkt het echter wel alsof volksvertegenwoordigers geen eigen verantwoordelijkheid meer hebben bij de keuze van de beste verwezenlijking van dat programma. Is het zo slecht gesteld met de kwaliteit die politieke partijen aantrekken dat zij dit soort verantwoordelijkheid niet meer aan volksvertegenwoordigers durven toe te vertrouwen? Het hoofdbestuur bepleit een individualisering van het politieke bedrijf, die ook gevolgen heeft voor het politiek leiderschap. Waarom van een fractievoorzitter of premier tevens verwachten dat hij/zij goed uit de verf komt als politiek leider? Waarom zegt de VVD niet tegen Wiegels, “Hans, jij zegt het altijd zo mooi, waarom ben jij niet de politiek leider?” Dat kan zelfs op voorwaarde dat hij niet naar Den Haag terugkeert. Het hoofdbestuur bepleit voorts een herwaardering van de rol van ideologieën voor politieke partijen: partijen kunnen niet zonder.

Hoofdbestuurders sinds 1949

Aalders, Mark J.A.M.
 Abraham, Michael
 Bakhuis, Linda
 Bakker, Bas
 Balemans, Eric R.M.
 Batten, Ron E.
 Beenen, A.
 Bekkum, mej. Ellen van
 Bessems, Peter
 Biezen, Eduard A.H. van der
 Blaey, W.J. de
 Blok, Ariëtta C.J.
 Boer, Carin de
 Boer Lzn., Bote de
 Bondt, Johan de
 Bont, Fabienne
 Boosman, Gerlof O.C.
 Booy, Rien
 Bosma, Henk
 Bouwman, Monique M.P.
 Brand, Ron
 Bremen, Fred van
 Brinckmann, Eric
 Broekman, Hugo
 Brons, Annemieke
 Brouwer, Egbert E.
 Brouwer, A.K.
 Bruggen, Reinout H.D. van
 Bruijne, Mattie de
 Buitenga, Johan
 Burger, Jaap
 Bussemaker, Otto
 Carol, Joke M.
 Coopmans, Baptiest
 Custers, Leo H.M.
 Dalen, Frank van
 Dees, Dick J.D.
 Dekker, Jan den
 Delfos, Bram
 Dijk, Ward van
 Dijk, Ferry van
 Dijk, George van
 Dijk, Klaas van
 Dijkhuis, Jan Willem
 Dillingh, F.
 Dolmans, Constantijn P.I.M.
 Dominicus van den Bussche, Duke E.P.
 Doombos, M.H.
 Dorsman, Gab
 Dreijer, Beryl
 Dubbeldam, Hans M.J.
 Duinen, van
 Dussen, Frederik van der
 Edwards, Arthur R.
 Ekkers, J.H.
 Evenhuis, Albert Jan
 Fickel, Arthur
 Franken, C.A.
 Franssen, Jan
 Frijlink, Marco
 Frishert, Jean-Paul J.
 Gardingen, Jan van
 Geertsema, Jan Germen
 Gelder, Frits van
 Gijsberts, mej. A.
 Gilse, Joost van
 Goey, Arend J.M. de
 Goudoever, Roel van
 Graad, Pieter de
 Grave, Frank H.G. de
 Groenhart, C.
 Gubbels, Marcel
 Guldener, Margot van
 Haar, C.A. van der
 Habben Jansen, Eddy M.
 Haersma Buma, W.G. van
 Hammink, B.
 Hardeman, M.
 Haze Winkelman, Robert A.E. de
 Hazelaar, Els S.T.
 Hebben, Karen Anne

Heijnert, Robert
 Hekman, Jolanda
 Hemmes, Bert
 Hermans, Loek M.L.H.A.
 Heyting, Reinier A.
 Hiemstra, André
 Hietink, Peter
 Hilarides, Lammert
 Hofman, Rob
 Homan, Henk
 Hoofman, Hugo
 Hoogenboezem, Eric
 Hoogendijk, Ferry A.
 Hoorweg, J.C.A.
 Hooymayers, Ton
 Horst, Bonno van der
 Houwing, Roelof
 Hoven, Evert T.
 Hoving, Wim
 Hubeek, Ineke
 Hubert, Bert
 Huigens, Antoon
 Jacobse, Huub H.
 Jager, Ruud W.W.
 Jansz, D.
 Jonge, P. de
 Jonge, J. de
 Jonker, Pieter H.R.
 Justman Jacob, Ada J.
 Kelder, Jort
 Klein, Bas
 Klein, Norbert P.M.
 Kocken, Arthur H.L.
 Koetsier, T. Nicole
 Koning, Teddy
 Kooiman, Albert
 Kooiman, Leny
 Kruithof, Jaap
 Kuipers, Olga H.
 Kuperus, Nely
 Laag, Jan van der
 Laet, Ad de
 Lammerts, Johan
 Lantain-Kersten, Iris
 Lantain, Ardwin L.C.S.
 Lantain, Roy V.W.M.
 Lanting, R.R.
 Lassche, Hans-Peter
 Leegte, W.T.
 Leenaars, Eli
 Leenders, Vincent
 Lekkerkerker, Maarten
 Lijdsman, mr. Bart
 Linschoten, Robin L.O.
 Linssen, Jacques G.Th.
 Maas, Nico
 Maaten, Jules
 Mans, A.J.
 Mare, Jaap de
 Martijn, Jan Kees
 Matien, Eric
 Meer, Gerard van der
 Meijer, Kor
 Meijer, R.H.G.
 Meltzer, L.C.
 Mertens, Ton
 Meybaum, Annelies
 Meyer, J.J.P.
 Muntinga, Jan
 Naarding, H.
 Niemeyer, Th. W.
 Nicuwoort, Ton
 Nijkerk, Annette
 Nijland, A.H.
 Nijpels, Ed H.T.M.
 Nijs, Annette
 Nordlohne, drs. Edgar
 Nypels, drs. Erwin
 Nysingh, J.L.
 Oosterveld, Lukas D.
 Otterloo, Joost J.
 Passenier, S.A.H.
 Penders, Margaret

Peper, J.E.
 Petersen, Koen
 Plaizier, W.
 Pliester, Jeroen
 Ploeg, B.J. van der
 Prey, H.
 Princen, Jeroen
 Pruijn, Luc
 Rambonnet, A.
 Rede, Kees van
 Reeuwijk, Alex van
 Remarque, Julius
 Remkes, Johan W.
 Reinholt, Wim
 Rijn, Kitty van
 Robaard, Jan
 Roethof, Hein J.
 Rohof, Frank
 Rooze, Klaas W.H.
 Russchen, Abby P.
 Rutte, Mark
 Sabel, Robbert-Jan
 Sande, Rogier A.M. van der
 Sanders, M.L.
 Schagen, Cor
 Schagen, Ger van
 Scheer, Frits van der
 Schijvenaars, Annette
 Scholte, Rob
 Scholten, Antoin
 Schouten, Huib D.
 Schouwink, Hanneke
 Schreuder, Rino
 Schullink, Hayo
 Seevinck, Marjan Chr.
 Siertsema, Titia
 Sixma, J.
 Slooten, A.S. van
 Sluis, Akkie A. vd
 Smit, R.R.
 Spin, Luc
 Splunter, Ernst van
 Stapel, D.R.A.
 Starreveld, R-W.
 Stevens, Stan
 Stigter, C.
 Stigter, S.
 Stoel, Leo Pieter
 Sunderman, I.
 Swane Sjoerd
 Swart, Marco P.
 Swierstra, Sipke
 Sypkens, J.
 Takens, Mienke
 Tammens, O
 Tankink, Henk J.
 Tebbens Topping, Luit
 Tepper, Ties
 Themans, M.J.
 Tilman, Bernard
 Toor, Arjan
 Turnhout, Michael N.M. van
 Uljeć, J.G.
 Veenhouwer, Piet J.
 Veer, H.
 Veltkamp, Hans
 Verbeek, Jan W.
 Verdegem, Betty M.
 Verhage, Lilian I.M.
 Verhagen, Jaap
 Vermeer, Herman
 Vermeer, Rob
 Verschoor, Ingrid
 Verswijveren, A.
 Visser, Max
 Visser, C.J. de
 Vlaanderen, Erik-Pieter
 Vos, Adriaan W.
 Vries, Tim de
 Vries, Rob de
 Vries, Gijs M.
 Vrijnen, Peter J.J.F.
 Vulik, Nasta

Wageningen, mr. H.C.W. van
 Wall Bake, Caspar van den
 Wallis de Vries, Gerard C.
 Wastiaux, Bernard
 Waterlander, Meint
 Wees, Domien N.M. van
 Weezenbeek, Bertus van
 Weggemans, Jan
 Weide, Klaas
 Weide, Femmeke
 Wellink, Carolien
 Westerling, Elly
 Wiebenga, Jan Kees
 Wiegel, Hans
 Wierenga, Dirk-Jan
 Wigman, Michiel
 Willems, Talien
 Yetsinga, B.R.
 Zande, Gilles vd
 Zanen, mr. Jan H.C. van

Hoofredacteuren van Driemaster

- Benoemd door het Hoofdbestuur:
1. Ger Stempfer
(26 februari 1949 - september 1962)
 2. Evert T. Hoven
(september 1962 - 1963)
 3. Frits Wagenmaker
(1963 - 1 november 1966)
 4. Rob Marcuse
(1 november 1966 - 28 oktober 1967)
 5. Gerard van der Meer
(1967 - 1970)
 6. Jan Ekkers
(1970)
 7. J.H. Lambers
(1970 - 1972)
 8. A. Gijsberts
(1972 - 1973)
 9. Jan Weggemans
(1973 - 4 januari 1975)
 10. J. Don Berghuis
(januari 1975 - 4 september 1976)
 11. Bert van der Stoel
(september 1976 - 1978)
 12. Gijs de Vries
(1978 - februari 1979)
 13. Jan den Dekker
(februari - september 1979)
 14. Marco Swart
(november 1979 - 1981)
 15. Wiljan Loomans
(1981 - 1982)
 16. Wim Fels
(1982 - 1983)
 17. Wilfried Derksen
(1983 - begin 1985)
 18. Auke Baas
(begin 1985 - 19 januari 1986)
 19. Albert Berens
(voorjaar 1986 - 15 november 1986)
- Benoemd door de Algemene Vergadering:
20. Hans Deden
(15 november 1986 - 18 juni 1988)
 21. Walter Römelingh
(18 juni 1988 - 18 maart 1989)
 22. André van Schie
(18 maart 1989 - 17 november 1990)
 23. Kel (C.C.) Koenen
(17 november 1990 - 16 november 1991)
 24. Koen Petersen
(16 november 1991 - 14 november 1992)
 25. Marten van de Kraats
(14 november 1992 - 13 november 1993)
 26. Folkert Bolkestein
(13 november 1993 - heden)

NOTULEN VAN DE NAJAARSVERGADERING VAN DE JOVD, GEHOUDEN OP 13 EN 14 NOVEMBER 1993 TE GILZE.

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd:

Groningen; Noord-Groningen; De Compagnie; Leeuwarden e.o.; Assen; Meppel; Zwolle e.o.; Twente; Ede Wageningen Plus; Tiel; Utrecht; Woerden; Nieuwegein e.o.; Amsterdam e.o.; Kennemerland; 't Gooi; 's-Gravenhage; Leiden e.o.; Delfland; Rijnmond; Maas & IJssel; Zeeland; 's Hertogenbosch; Baronie van Breda; Eindhoven; West Brabant; Maastricht en Venlo.

01. Opening.

Landelijk voorzitter Koen Petersen opent de vergadering om 21.00 uur.

02. Ingekomen stukken en mededelingen.

Binnengekomen zijn de volgende stukken: - Voorlopige en definitieve agenda voor deze vergadering; - Notulen van de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD op 26 en 27 juni 1993; - Evaluatie van het Augustus Offensief; - Inbreng van de afdeling Kop van Drenthe met betrekking tot de commissie politiek actiepunten program; - Inbreng van de afdeling Leiden e.o. met betrekking tot de V&S declaratievergelyking; - Beleidsplan van het hoofdbestuur voor 1994; - Inbreng van de afdeling Rijnmond met betrekking tot de districten; - Voorstel voor de definitieve begroting 1994; - Inbreng van de afdeling Nieuwegein e.o. met betrekking tot het hoofdredacteurschap; - Beleidsplan bereidverklaring en levensbeschrijvingen van kandidaat hoofdredacteur Folkert Bolkestein; - Beleidsplan en bereidverklaring van kandidaat hoofdredacteur Patrick de Bruijn; - Bereidverklaringen alsmede levensbeschrijvingen van Vincent Leenders, Beryl Dreijer, Arjan Toor, Carolien Wellink, Erik Matien en Arthur Kocken; - Concept PKP en de amendementen hierop, zoals gepubliceerd in het congresboek; - Pamflet Liberaal Samenwonen; - Conceptmoties, zoals gepubliceerd in het congresboek; - Enige actuele moties; - Diverse af- en aanmeldingen van genodigden voor dit congres.

03. Vaststelling van de notulen van de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD op 26 en 27 juni 1993.

De afdeling Leiden e.o. heeft een voorstel gedaan tot wijziging van de notulen van 26 en 27 juni 1993. De afdeling Leiden e.o. stelt dat met betrekking tot agendapunt 20a niet de door de commissie voorgestelde resolutie is aangenomen maar de alternatieve resolutie van de afdeling Leiden e.o. Dit voorstel wordt door de algemeen secretaris overgenomen, waarmee de notulen zijn goedgekeurd.

04. Evaluatie Augustus Offensief

Het evaluatie verslag van het Augustus Offensief wordt met de aanvulling dat het promotiecamp gedecentraliseerd zal worden ter kennisgeving aangenomen.

05. Vaststelling congresonderwerpen november 1994.

Besloten wordt om tijdens het novembercongres in 1994 de onderwerpen "Verenigde Naties" en "Individualisering" (jaartheme) te behandelen.

06. Definitieve vaststelling van het landelijk deel van de contributie en de richtbedragen voor het afdelingsdeel en districtdeel van de jaarlijkse contributie voor 1994.

Het landelijk deel wordt definitief vastgesteld op Fl. 16,- (zegge zestien gulden), het richtbedrag voor districten op Fl. 2,- (zegge twee gulden) en het richtbedrag voor de afdelingen op Fl. 17,- (zegge zeventien gulden).

07. Discussie landelijke verenigingsactiviteiten

Aanvankelijk is er uit de vereniging geen behoefte aan deze discussie, maar na een lang pleidooi van secretaris vorming & scholing Margaret Penders over de wenselijkheid van deze discussie komen de volgende punten naar voren: - Ten aanzien van de regionale topkadercursussen wordt gesteld dat er sprake is van hoogdrempelgeheide. De vergadering is van mening dat hier de verklaring ligt van het relatief lage aantal aanmeldingen. Het hoofdbestuur voegt hier nog aan toe dat er naar haar inzicht te weinig reclame is gemaakt door de afdelingsbestuurders naar de leden toe. De regionale topkadercursussen zijn met name ook bedoeld voor die leden; - De vergadering is de mening toegedaan dat activiteiten als bijvoorbeeld een regionale topkadercursus en een debatdag jaarlijks zouden moeten terugkeren zodat dergelijke activiteiten kunnen uitgroeien tot een traditie. Het hoofdbestuur neemt dit punt mee in haar beleidsverwijzingen voor 1994; - Een algemeen punt dat tijdens de discussie naar voren komt is de hoge reiskosten die het bezoeken van landelijk georganiseerde activiteiten soms met zich meebrengt. Van IIB-zijde is de toegezegd gedaan dat er per activiteit besproken kan worden of er ruimte is voor tegemoetkoming of vergoeding van reiskosten.

08. Commissie Politiek Actiepunten Program (PAP).

Het hoofdbestuur heeft de vraag van de afdeling Kop van Drenthe of de commissie PAP een door het hoofdbestuur ingestelde commissie is, negatief beantwoord. Hierop heeft de voorzitter geoordeeld dat verdere vragen aan de commissie niet meer relevant zijn en dat de afdeling Kop van Drenthe vragen aan een door afdelingen ingestelde commissie maar aan de betreffende afdelingen moet stellen. In ieder geval buiten de orde van de algemene vergadering om.

09. V&S declaratievergelyking.

De algemene vergadering heeft besloten dat de V&S declaratie regels zoals die door het hoofdbestuur zijn vastgesteld onveranderd blijven, met die aantekening dat wanneer er behoefte is aan een

voorschot, hierover gesproken kan worden met de secretaris vorming en scholing en de landelijk penningmeester.

10. Bespreking beleidsplan.

Het beleidsplan van het hoofdbestuur heeft ter bespreking voorgeleggen aan de algemene vergadering. Tijdens de bespreking is de nadruk gelegd op de volgende punten.

politiek: - Er zal een landelijke commissie tot bevordering van gemeentepolitiek worden opgericht die naast de bevordering van het bezig zijn met gemeentepolitiek tot doel heeft zichzelf weer op te heffen. - Als instrument voor politieke discussie worden themadagen ingesteld. De thema's zullen losstaan van het zogenaamde jaartheme. **internationaal:**

- Om internationaal weer tot een sterke peiler van de JOVD te brengen is steun van de afdelingen, ondermeer in de vorm van meer promotie binnen de afdeling, onontbeerlijk. - Het HB heeft in de begroting gelden beschikbaar gesteld voor afdelingsactiviteiten op internationaal gebied. **vorming & scholing:** - Door het hoofdbestuur wordt nogmaals het belang van het zelf organiseren van cursussen onderstreept. **organisatie:**

- Het hoofdbestuur spreekt de intentie uit de communicatie met en tussen de districten te stroomlijnen. **pr & voorlichting:** - Het hoofdbestuur wil de afdelingen er nogmaals op attenderen dat wanneer er behoefte is aan ondersteuning bij het maken van een persbericht, hierbij de hulp ingeroepen kan worden van de leden van de pr-commissie.

11. Districten.

Na een uitgebreide discussie over de relatie tussen afdelingen, districten en hoofdbestuur, over wat de taken van de afzonderlijke bestuurslagen zijn; over de wenselijkheid van het bestaan van een district en over hoe de politieke discussie binnen de vereniging op een hoger peil te brengen, wordt op voorstel van het hoofdbestuur besloten dat in de HB-Nieuwsbrief een oproep zal worden geplaatst waarin iedereen wordt verzocht een stuk te schrijven waarin suggesties worden gedaan om bovenstaande problemen op te lossen danwel te verminderen.

12. Vaststelling definitieve begroting 1994.

Bij de behandeling van dit agendapunt in werkgroep A zijn de volgende toevoegingen gedaan: - volgend jaar zal bij de begroting een overzicht van de realisaties tot dan toe worden bijgevoegd. - de cursus voor cursusleiders wordt ook volgend jaar georganiseerd, mits de subsidie die daarvoor de afgelopen twee jaar is verkregen ook volgend jaar weer beschikbaar is. Zo niet dan zal er in uitgekleden vorm een cursus voor cursusleiders op het algemeen secretariaat worden georganiseerd. - voor internationale activiteiten zal zoveel mogelijk beroep worden gedaan op externe subsidies. De overige kosten zullen door de deelnemers gedragen moeten worden. Met betrekking tot het budget Driemaster (F 41.500,-) is besloten dat tot en met juni 1994 de helft van dit bedrag mag worden uitgegeven en dat dan tijdens het juni-congres zal worden beslist over het resterende deel.

Tijdens de vergadering is, na een orde voorstel van de afdelingen Groningen, Eindhoven, Amsterdam, Leiden e.o., Twente Rijnmond en Utrecht besloten om een motie, ingediend door voornoemde afdelingen, handelende over congresprijzen en de congresonderhandelingen tijdens dit agendapunt de behandelen. Aangezien het hoofdbestuur zich niet kon verenigen met de strekking van deze motie, meldde zij na een korte schorsing van de vergadering dat wanneer de motie eventueel zou worden aangenomen, het hoofdbestuur de motie naast zich neer zou leggen. Hierop reageerden de indietende afdelingen vervolgens met een intrekken van de motie.

De begroting wordt met de volgende wijzigingen vastgesteld:

- de post algemene vergadering neemt toe met een bedrag van Fl. 3500,- tot Fl. 18.500,-

- de post P&L neemt af met een bedrag van Fl. 1000,- tot Fl. 12.000,-

- de post politieke activiteiten 1994 neemt af met een bedrag van Fl. 1000,- tot Fl. 6.000,-

- de post diverse politieke kosten neemt af met een bedrag van Fl. 500,- tot Fl. 4.500,-

- de post vorming & scholing neemt af met een bedrag van Fl. 1000,- tot Fl. 10.500,- met dien verstande dat het bedrag ten laste komt van V&S activiteiten in de afdelingen.

Deze wijzigingen zijn vastgesteld om de, door de vergadering gewenste, verlaging van de congresprijzen naar Fl. 65,- te kunnen bekostigen. Dit bedrag geldt op basis van een driepersoons kamer en een volledig arrangement zonder diner.

13. Benoeming leden van verdienste en ereleden.

Tijdens dit agendapunt is de vergadering besloten verklaard door de voorzitter.

14. Vaststelling beleidsplan Driemaster en benoeming hoofdredacteur Driemaster.

Aangezien er twee kandidaten zijn voor de post van hoofdredacteur Driemaster, Folkert Bolkestein en Patrick de Bruijn, wordt hier een geheime en schriftelijke stemming over gehouden. Er worden tweehonderd stembiljetten door afdelingsafgevaardigden opgehaald. Er worden tweehonderd geldige stemmen ingeleverd. Hiervan worden achttienentwintig stemmen uitgebracht op Folkert Bolkestein en vierentwintig stemmen op Patrick de Bruijn. Een aantal van achttien mensen heeft zich onthouden van stem. De algemene vergadering benoemt na goedkeuring van zijn beleidsplan Folkert Bolkestein als hoofdredacteur van Driemaster.

15. Benoeming leden hoofdbestuur.

Aangezien er geen tegenkandidaten zijn gesteld worden de volgende personen benoemd als leden van het hoofdbestuur: Arthur Kocken als eerste vice-voorzitter belast met politieke zaken (VVP); Arjan Toor als internationaal secretaris (IS); Erik Matien als secretaris vorming en scholing (S V&S); Vincent Leenders als politiek secretaris (PSI); Beryl Dreijer als politiek secretaris (PSII) en Carolien Wellink als secretaris organisatie (SO).

16. Vaststelling Politiek Kernpunten Programma 1994-1998.

Het politiek Kernpunten Programma (PKP) wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal separaat van deze notulen worden gepubliceerd.

17. Vaststelling pamflet Liberaal Samenwonen.

Het door het hoofdbestuur voorgestelde politieke pamflet Liberaal Samenwonen in Nederland is na enige discussie afgesteld. Na een schorsing concludeert de plenair voorzitter dat het afstemmen om procedurele redenen is geschied en de vergadering het hoofdbestuur verzoekt het pamflet uit te brengen als HB-standpunt.

18. Vaststelling moties.

De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage worden gepubliceerd van deze notulen.

19. Wat verder ter tafel komt.

- De politieke aanmoedigingsprijs wordt uitgereikt aan de afdeling Den Haag;

- De V&S-bokaal gaat naar de afdeling Zeeland;

- De wisselbeker voor de snelstgroeide afdeling wordt uitgereikt aan de afdeling Rijnmond;

- De wisselbeker van de op 18 september 1993 gehouden debatwedstrijd wordt overhandigd aan de heren Gradie Hofstra en Remco Valkman.

20. Rondvraag.

Antoinette Kruit: Gisteren is in de werkgroep huishoudelijk tijdens agendapunt 11 gesproken over de taken van de districten en toen is daaromtrent gezegd dat afdelingen zouden worden opgeroepen om een stuk te schrijven over wat ze met de districten van plan zijn, dat dan gepubliceerd zal worden in de HB-Nieuwsbrief. Mijn vragen zijn ten eerste wanneer is de deadline voor die inbreng en ten tweede wanneer worden de stukken gepubliceerd; **Antwoord HB (Eric Hoogenboezem):** Binnen vier weken zal er een HB-Nieuwsbrief verschijnen waarin de afdelingen en districten zullen worden gevraagd om een stuk te schrijven. Daarin staat de deadline vermeld en binnen twee weken na de deadline zal de HB-Nieuwsbrief verschijnen met alle ingezonden ideeën. **Olaf Penne:** 1). Het is mij opgevallen dat geïnteresseerden vaak lang op de ledenlijst blijven staan. Is het mogelijk om deze met een bepaalde regelmaat te verwijderen? 2). Zou het in principe mogelijk zijn om wat meer mensen op te leiden om het wereldhandelsspel te kunnen geven; **Antwoorden HB 1). (Karen-Anne Hebben):** Ik zal er meteen een toezegging doen, ik zal er voor zorgen dat geïnteresseerden niet langer meer dan drie maanden op de ledenlijst staan. 2). **Eric Matien:** Er zijn inderdaad te weinig mensen in deze vereniging die het wereldhandelsspel kunnen geven. Hier wordt reeds aan gewerkt.

Remco Spaai: Tijdens het maartcongres is een motie aangenomen waarin het hoofdbestuur gevraagd werd om de brigadiers van de vier grote steden uit te nodigen. Daar werd aan gewerkt was toen uw antwoord maar tot op heden hebben wij nog niets gezien. Hierbij derhalve nogmaals mijn vraag, wanneer worden die brigadiers nu wel uitgenodigd; **Antwoord HB (Arthur Kocken):** Dit is eigenlijk een vraag voor de Lustrumcommissie, daar het volgende congres het lustrumcongres is, ik verzoek U dan ook om deze vraag tot die commissie te richten. **Philip Vossenberg:** Waarom mogen twee leden van mijn afdeling die al jaren een stelletje vormen niet bijelkaar slapen? **Antwoord HB (Eric Hoogenboezem):** Dat was een praktisch probleem. Beide personen hebben betaald voor een tweepersoons kamer zodat er sowieso nog een derde persoon bij moest. Maar als dit verder geen probleem is zullen wij er de volgende keer zoveel mogelijk rekening mee houden. **Gradie Hofstra:** Tijdens de debattingdag was de opkomst vrij laag. Wat gaat het hoofdbestuur er aan doen dat bij een volgende debattingdag de opkomst wat groter is? **Antwoord HB (Eric Hoogenboezem):** Over dit punt hebben wij gisteren al uitgebreid gediscussieerd in werkgroep A. Toen al hebben wij gezegd dat er bij de organisatie van een volgende debattingdag gekken zal worden hoe de promotie beter kan en hoe er voor gezorgd kan worden dat zo'n dag wat laagdrempeliger wordt.

Leendert de Lange: Een aantal kleine afdelingen in Noord heeft geen congresboek ontvangen. Ook al zijn ze hier niet aanwezig, toch vinden ze het wel leuk om op de hoogte te blijven. Kan hier iets aan gedaan worden? **Antwoord HB (Karen-Anne Hebben):** Uiteraard. Wanneer U mij meldt om welke afdelingen het gaat, gaat er direct een congresboek naar de desbetreffende afdelingen. **Rolf Moester:** Het PKP is vandaag door de vergadering aangenomen. Het is een belangrijk stuk waar we de komende vier jaar mee vooruit moeten. Het is mij opgevallen dat het stuk op een aantal punten niet geheel consistent is. Kunnen we het zo regelen dat de politiek functionarissen het PKP in elkaar draaien en dat dan op een volgend congres die zaken die niet met elkaar in overeenstemming zijn weer aan het congres voorgelegd zullen worden zodat er een mooi PKP uit komt rollen. **Antwoord HB (Arthur Kocken):** Het lijkt mij wat weinig zin hebben om een gedeelte PKP nog een keer aan de algemene vergadering voor te leggen als we die vandaag al hebben behandeld. Toen heeft iedereen reeds kunnen constateren dat men

tegenstrijdige zaken aannam. Ivo Koning: De afdeling Eindhoven betreurt het dat het congresboek er deze keer in tegenstelling tot de vorige keer niet goed uitzielt. De aanhechtpunten zijn te smal, dingen staan verkeerd om gedrukt en sommige zaken staan op een verkeerde plaats vermeld. Mocht dit komen door personeelsgebrek, dan biedt de afdeling Eindhoven zich hierbij aan om te komen helpen. Antwoord HB (Karen-Anne Hebben): Mijn congresboek ziet er prima uit. Omdat ik ook wel zie dat af en toe een congresboek ietwat smal gehecht is of omdat er misschien bij het verzenden een congresboek beschadigd raakt, daarom neem ik altijd een stapel congresboeken extra mee naar het congres en kan iedereen met een beschadigd congresboek een nieuw exemplaar krijgen. Verder ben ik U erg dankbaar voor de door U aangeboden hulp. Ik zal daar zeker gebruik van gaan maken. Michel de Visser: Kan iemand mij vertellen waar het logo van de JOVD voor staat. Ik bedoel hierbij de leeuw de stok en de hoed. Antwoord HB met hulp van Eddy Habben Jansen (Eric Hoogenboezem): De leeuw is alkomstig van het staatswapen van Nederland, de stok staat voor een stok, de hoed stamt uit de tijd van de Franse Revolutie en is de vrijheidshoed en de V staat niet alleen voor vrijheid in de afkorting want vroeger werd de V met het leeuwje daarin als zelfstandig staand logo gebruikt en stond de V voor vrijheid, verdraagzaamheid en verantwoordelijkheid. 21. Sluiting. Om 18.00 uur sluit landelijk voorzitter, Koen Petersen, de vergadering.

Motie Data De JOVD in vergadering bijeen te Gilze Rijen op 13 en 14 november 1993. CONSTATERENDE - dat de stemverdeling wordt gerelateerd aan het aantal betalende leden op de peildatum aan de hand van de administratie van de landelijk penningmeester; - het verschil tussen het aantal betalende leden op de LANS-lijst en de telling van de landelijk penningmeester; OVERWEGENDE - de onduidelijkheid over het exacte aantal betalende leden en het daarmee samenhangende aantal stemmen voor de afdelingen; - het belang van een zuivere, democratische besluitvorming; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat de afdelingen voor het congres een accurate ledenlijst krijgen waarop de stemverdeling is gebaseerd; EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie Wilhelmus De JOVD in vergadering bijeen te Gilze Rijen op 13 en 14 november 1993. CONSTATERENDE - de gebrekkige kennis van de tekst en strekking van het Nederlandse Volkslied onder de Nederlandse bevolking; OVERWEGENDE - het belang van de aanwezigheid van bovenstaande kennis vanwege de desintegrerende werking op de Nederlandse bevolking van de afwezigheid daarvan; - de multiculturele samenleving die Nederland pretendeert te zijn; - dat het volkslied een uitdrukking is van het Nederlands cultureel erfgoed en geen uitdrukking van nationalistische gedachten is; VOORTS OVERWEGENDE - de eenheid die het volkslied kan creëren in de diversiteit van de Nederlandse bevolking; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat het Wilhelmus een grotere rol moet worden toegedacht in het Nederlandse onderwijs; - dat iedere JOVD-vergadering dient te worden afgesloten met het zingen van het Volkslied; EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie sexe-uitsluiting De JOVD in vergadering bijeen op 13 en 14 november 1993 te Gilze-Rijen CONSTATERENDE - de door de media gecreëerde stennis omtrent het door de SGP weren van vrouwelijke leden; VOORTS CONSTATERENDE - dat er naast de SGP diverse andere verenigingen zijn die de andere sexe uit principiële overwegingen niet als lid toestaan; OVERWEGENDE - dat iedere vereniging in het samenstellen van haar ledenbestand voor wat betreft de sexe van de leden vrij is; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat de SGP in haar recht staat de vrouwelijke sexe uit te sluiten voor het lidmaatschap van haar vereniging. EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie Tibet De JOVD in vergadering bijeen op 13 en 14 november 1993 te Gilze-Rijen CONSTATERENDE - dat Tibet altijd een vrij en onafhankelijk land is geweest tot het in 1950 gewelddadig werd geannexeerd door China;

- dat sinds 1950 meer dan 1 miljoen Tibetanen zijn omgekomen door de Chinese dictatuur; - dat deze dictatuur geen plaats laat voor de culturele identiteit van Tibet; - dat de Tibetanen niet over het recht op vrije meningsuiting beschikken; OVERWEGENDE - dat elk volk zelfbeschikkingsrecht zou moeten hebben; - dat de huidige situatie onaanvaardbaar en in strijd met de mensenrechten is; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - het onafhankelijkheidsstreven van de Tibetanen te ondersteunen. EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie erkenning PLO De JOVD in vergadering bijeen op 13 en 14 november 1993 te Gilze-Rijen CONSTATERENDE - de situatie in het Midden-Oosten; - de officiële afzwering van zowel geweld als de intentie tot het vernietigen van de staat Israël door de PLO; OVERWEGENDE - dat er kansen worden geboden voor duurzame vrede in het Midden-Oosten; VOORTS CONSTATERENDE - de nog zeer wankel steun voor de wederzijdse erkenning van Israël en de PLO onder de respectievelijke volkeren; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - erkent hierbij de PLO als een vertegenwoordiger van het Palestijnse volk; - dat er contacten moeten worden gelegd tussen JOVD en PLO; - dat ook de Nederlandse regering de PLO moet erkennen als een vertegenwoordiger van het Palestijnse volk. EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie Flexibele pensioering De JOVD in vergadering bijeen op 13 en 14 november 1993 te Gilze-Rijen CONSTATERENDE - het huidige systeem van AOW, VUT en pensioenregelingen; - de vergrijzing en de ontgroening; - het dalende aantal werkenden per AOW-gerechtigde; OVERWEGENDE - dat hierdoor de AOW erg kostbaar dreigt te worden; - dat een langer doorwerken van ouderen mede daarom aangemoedigd dient te worden; VOORTS CONSTATERENDE - dat genoemde regelingen weinig keus laten met betrekking tot het moment van uitreden (AOW en pensioen vanaf 65 jaar, VUT volgens CAO's); VOORTS OVERWEGENDE - dat het moment van uitreden een vrijwillig genomen individuele beslissing zou moeten zijn, waarbij de financiële gevolgen van die keuze voor eigen rekening zouden moeten komen; VOORTS CONSTATERENDE - dat de hoogte van pensioenen meestal wordt vastgesteld aan de hand van het laatstverdiende loon; - dat een iets lager loon in het laatste werkjaar dus sterk doorwerkt in de pensioenuitkering; VOORTS OVERWEGENDE - dat het daardoor erg onaantrekkelijk is om in de laatste werkjaren deeltijdwerk te gaan verrichten; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat iedereen zelf mag bepalen wanneer hij/zij AOW aanvraagt, wat bij een eerdere ingangsdatum dan de peildatum (65 jaar), een navnancnt lagere uitkering betekent; - dat in de ambtenaren-CAO's de VUT dient te worden afgeschaft en er afspraken dienen te worden gemaakt over flexibele en deeltijdpensioering, waarbij de hoogte van de uitkering gebaseerd is op het gemiddelde loon waarover premie is betaald; - dat zolang de "Algemeen verbindendverklaring" nog niet is afgeschaft, alleen CAO's waarin soortgelijke afspraken worden gemaakt, algemeen verbindend worden verklaard. EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie Bejaardenzorg De JOVD in vergadering bijeen op 13 en 14 november 1993 te Gilze-Rijen CONSTATERENDE - de plannen van WVC om te korten op bejaardenzorg, dat dit niet de eerste keer is dat de bejaardenzorg moet inleveren; OVERWEGENDE - dat ouderenzorg tot de kerntaken van de overheid behoort; - door de vergrijzing bejaardenzorg een steeds belangrijker deel van de zorgsector wordt; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat verdere kortingen op de bejaardenzorg onaanvaardbaar zijn. EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Liberaler Agenda

26 februari Afdeling Leiden; viering van het negende lustrum van de afdeling met een forum, receptie en diner.

Info: Esther Osseweijer (01803-16727)

5 maart Afdeling Noord-Groningen; Jaarlijkse Afdelingsvergadering. Aanvang: 20.00 uur Info: Thorwald Nienhuis (050-735997)

4-6 maart Lustrum-congres in Den Haag

11 maart Afdeling Arnhem; Jaarlijkse Afdelingsvergadering. Info: Arno Foppen (085-818564)

13 maart Afdeling Nijmegen; Cursus debating

18 maart Afdeling Tiel; Jaarlijkse Afdelingsvergadering. Info: Lars Penne (03448-2212)

26 en 27 maart Gezamenlijk congres van de districten Gelderland en Zuid Holland over "De Amerikanisering van de Politiek". Info: Olaf Penne (010-4676867)

6 april Afdeling Nijmegen; Wereldhandelsspel

De Veramerikanisering van de Nederlandse Politiek

De districten Gelderland en Zuid-Holland organiseren op 26 en 27 maart in Egmond aan Zee een buitengewoon elegant congres, met als onderwerp de veramerikanisering van de Nederlandse politiek. Voor slechts zestig gulden wordt het volgende aangeboden: overnachting (drie sterren), diner (vier gangen), ontbijt (luxueus), congresboek en toegang tot alle evenementen.

Naam: Adres: Telefoon: Afdeling:

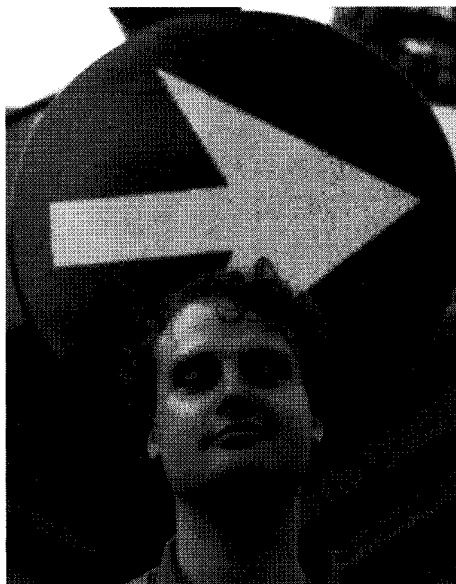
meldt zich aan voor deelname aan het congres "De veramerikanisering van de Nederlandse politiek" en verklaart zestig gulden te hebben overgemaakt op bankrekening 501787968 (ABN-AMRO, giro 709) t.n.v. JOVD-Zuid-Holland.

Handtekening:

Bon sturen naar Schiedamsesweg 39 in Rotterdam (3026 AC). Inlichtingen bij Antoinette Kruit (010-4256914).

KRAATS KRAAKT

Raszuivere bosbouw

Wie de kranten leest zal het wellicht opgevallen zijn dat daarin ook weleens verslag wordt gedaan van de activiteiten van bosbouwend Nederland. Uit die berichten kan ik opmaken dat een aantal bosbouwers er nogal romantische ideeën op nahoudt. Alles wijst er namelijk op dat zij dromen van een land dat bedekt wordt door heilige wouden vol wolven, everzwijnen, elfjes, kluzenaars, bosgeesten en elkander met knotsen de hersens inslaande Germaanse stammen...

Edelherten

Wanneer ik eerlijk ben, en dat ben ik nou eenmaal graag, zal ik onmiddellijk toegeven dat zulk een land mij heel wat paradijselijker toeschijnt dan het Nederland zoals wij dat nu kennen: Een land dat vol, vervuild en vervreemd is. Maar laat ons goed bedenken wat de prijs is die wij zouden moeten betalen voor de terugkeer naar die goede oude tijd van voor de inval van de Romeinen. Dacht je namelijk dat het mogelijk was om vijftien miljoen zielen in leven te houden, wanneer je de beschikking hebt over een Bruto Nationaal Product van vijfduizend everzwijnen, evenzovele edelherten, tienduizend schelpen, enkele tonnen aan bosbessen en bramen, wat noten en paddestoelen?

Toch doen de dames en heren bosbouwers verwoede pogingen om de idylle van de moderne, cultuurpessimistische mens te verwezenlijken... Zij trekken met bijl en motorzaag het bos in, en ontdoen dat van al het heimvreemd gewas. Zo wordt onder andere de bijl gehanteerd bij een prachtboom als de tamme kastanje.

Hier blijft het natuurlijk niet bij... Ook grond waar al in geen eeuwen of millennia een bos te bekennen is geweest, wordt gevorderd, opgekocht of anderszins toegeëigend, om tot oeroud woud te worden omgeschoffeld. Wij zien hier hoe tweeduizend jaar bodemcultivatie te niet wordt gedaan omwille van de mythe van de pure natuur.

Boswandeling

Wat staat ons in de nabije toekomst nog meer te wachten? Het ontcultiveren van nog meer landbouwgrond? Het met de grond gelijk maken van steden, om plaats te maken voor het oprukkend woud? Je vraagt je af waarom we überhaupt ooit begonnen zijn met zoiets als de menselijke cultuur?

En wat hebben de dromende ambtenaren in de verder gelegen toekomst voor ons in petto? Zullen zij zich beperken tot het in de bossen uitzetten van wolven, zodat een veilige boswandeling voortaan tot het verleden zal behoren? Of zullen zij nog verdergaan en zich hullen in berevellen, en zich bewapenen met bronzen zwaarden en knotsen van oudgermaans eikehout? Zullen zij aldus opgetuigd de bebouwde kom in trekken, om ons uit onze veilige rijtjeshuizen te verdrijven, en ons te herhuisvesten in lekkende, doch natuurgetrouwe plaggenhutten? Zullen zij alles dat in ons land leeft, maar dat hier tweeduizend jaar geleden nog niet leefde, de deur wijzen? Bij Wodan, de toekomst zal het ons leren.

Rectificatie

In het vorige nummer van Driemaster wordt bij de rubriek "Verkeerde Mening" ten onrechte vermeld dat Jasper Klapwijk lid zou zijn van de SGP-jongeren. Dit moet zijn GPV-jongeren

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES !**

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

**Vraag-
gesprek
met een
denker**

APRIL 1994

Jaargang 46 - Nummer 2

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

DRIEMASTER

Jaargang 46
Nummer 2
april 1994

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredacteur

Folkert Bolkestein (071-123538)
Langebrug 3a
2311 TG Leiden

Redactie

Fedor Tanke (eindredacteur), Dries van Bergeijk, Annemieke Brons, Joris Dik, Marco Frijlink, Yaïr Pinto, Melvin Schut en Frits van der Scheer (hb-auditor)

Collumnisten

Eddy Habben Jansen,
Marten van de Kraats

Uiterste inleverdata:
maandag 2 mei 1994
maandag 13 juni 1994

Kopij op flop sturen naar:
Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

Inhoud

Voorzitter	3
Vraaggesprek met een denker	4
en nog meer opmerkingen van Thijs Wöltgens, die zich door ons liet interviewen.	
Over de bestrijding van extreem-rechts	8
Erg belangrijk, maar hoe? Een bijdrage van Marten van de Kraats.	
Socialistische jongeren	9
Oftewel de come-back van Mao.	
De veranderingen van normen en waarden	10
Arthur Kocken over gedachten die momenteel opgeld doen onder liberalen.	
Ongehoord	11
Van collumnist Eddy Habben Jansen.	
Kruisverhoor	12
Aan de tand gevoeld wordt Gijsbert van de Nieuwegiessen, voorzitter van de grootste JOVD-afdeling.	
Bert Blase!	14
Komt dat zien, komt dat zien! Nieuwe ideeën over het liberalisme, afkomstig van een van de (vele) nieuwe partijen.	
Ontwikkelingen in samenwerking	15
In Straatsburg wisselden JOVD'ers van gedachte met mensen uit "ontwikkelingslanden".	
Racistische raadsleden	16
Boycotten? In discussie gaan? Belachelijk maken? Negeren? Melvin Schut vertelt u meer.	
Bolkesteins groteske wartaal	18
Marco Frijlink brengt wat nuancerings aan.	
Liberaal Agenda	19
Kraats Kraakt	20

EXTRA BIJLAGE

Zonder meerprijs ontvangt u bij deze Driemaster een uitneembaar verslag van het afgelopen Lustrumcongres.

Voorzitter

Dat de JOVD zich in de bloei van haar leven bevindt, werd enkele weken geleden overduidelijk aangetoond met het geweldige Lustrum-weekend, dat op 4, 5 en 6 maart jongstleden plaatsvond in 's-Gravenhage. Na een fantastisch seminar in het gebouw van de Eerste Kamer, en de daarop volgende lustrumreceptie, gaf "tout Binnenhof" blijk van waardering voor alles wat de JOVD de afgelopen vijfenveertig jaar heeft voortgebracht. Ook de zaterdag en zondag, in het Bel Air hotel, waren een groot succes. Vele leden en oud-leden kwamen langs om de talrijke workshops bij te wonen, om andere JOVD-ers te ontmoeten of gewoon om tot diep in de nacht van het sprankelende feest te genieten. We kunnen er voorlopig weer tegenaan. Toch wil ik ook vanaf deze plaats de leden van de Lustrum Commissie Joost Otterloo, Cor Schagen, Eduard van der Biezen, Frank van Dalen en Eric Hoogenboezem bedanken. Dat de geschiedenis van de JOVD niet onopgemerkt voorbij is gegaan, wordt nog eens bevestigd in het onlangs verschenen geschiedenisboek, waarin de eerste vijfenveertig jaar (1949-1994) van onze vereniging worden beschreven door historicus (en oud-hoofdbestuurslid) Eddy Habben Jansen. Van dit prachtige, gebonden, royaal geïllustreerde en fraai uitgevoerde boek, zijn nog enkele exemplaren te koop. Je kunt

ze bestellen bij het Algemeen Secretariaat, telefoon 020 - 6 242 000.

Dat de JOVD niet alleen een geschiedenis heeft, maar juist ook een enorme toekomst, kon worden vastgesteld tijdens de Buitengewone Algemene Vergadering op 19 maart jongstleden te Amersfoort. De "Toekomst JOVD"-discussie, aangezwengeld door het Hoofdbestuur na overleg met de Ledenvergadering, kon op veel aandacht rekenen. Niet alleen hadden diverse afdelingen en individuele leden inbrengen voor de discussie geschreven, nog meer leden gaven hun mening tijdens de vergadering. Door gebrek aan tijd kon deze belangrijke discussie niet op een behoorlijke wijze worden afgerond. Een commissie van de Ledenvergadering, bestaande uit tien leden, zal zich de komende weken over de plannen en ideeën van de vereniging buigen, met veel mensen spreken, en voortbouwend op de reeds gevoerde discussie met aanbevelingen komen. De rapportage van de commissie zal in juni door de vereniging in behandeling worden genomen. Na besluitvorming kan de uitvoering van de aangemomen plannen ter hand worden genomen.

Niet alleen werd gesproken over de toekomst van de vereniging. Ook nam de JOVD afscheid van twee leden van het hoofdbestuur: Vice-voorzitter Organisatie Eric Hoogenboezem en Algemeen Secretaris Karen Anne Hebben. Na respectievelijk twee en anderhalf jaar lidmaatschap van het hoofdbestuur, gaven zij hun fakkel door aan zeer gemotiveerde en gekwalificeerde opvolgers: Herman Rijkssen en Sandra Spek. Ook in hun richting vanaf deze plaats een woord van dank voor de bewezen diensten. Eric heeft als VVO uitstekende congressen georganiseerd, een reorganisatie van de afdelingen doorgevoerd en de onderhandelingen met de VVD over de samenwerkingsovereenkomst tot een goed einde gebracht. Karen Anne heeft als AS het secretariaat verregaand gemoderniseerd, niet alleen door het stencilhok flink op te ruimen, maar juist met de aanschaf van moderne kantoor-apparatuur en een reorganisatie van het personeelsbestand. Vanaf deze plaats wens ik Eric en Karen Anne nog veel succes voor de toekomst en Herman en Sandra in hun nieuwe functie.

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Sandra Spek (010-4405316)
Rivierstraat 28
3016 CH Rotterdam

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Herman Rijkssen (020-6958052)
Kantershof 424
1104 GX Amsterdam

Internationaal Secretaris

Arjan Toor (050-185890)
Jozef Israëlsstraat 8
9718 GJ Groningen

Secretaris Vorming & Scholing

Erik Matien (050-125262)
Tweede Drift Spilsluizen 5
9712 GV Groningen

Secretaris Organisatie

Carolien Wellink (020-6720152)
Reijnier Vinkeleskade 65
1071 SX Amsterdam

Secretaris PR & Voorlichting

Frits van der Scheer (010-4028405)
Struisenburgdwarsstraat 67
3063 BS Rotterdam

Politiek Secretaris I

Beryl Dreijer (050-147799)
De Laan 24
9712 AV Groningen

Politiek Secretaris II

Vincent Leenders (050-140899)
Turftorenstraat 36a
9712 BR Groningen

“Arbeiders rekenen zich tegenwoordig tot de middenklasse”

Vraaggesprek met een denker

door Folkert Bolkestein

De fractievoorzitter van de Partij van de Arbeid houdt zich verscholen achter een sterke bril, een zwaar accent en een dikke sigaar, waarmee hij van tijd tot tijd rookgordijnen blaast. Dit is misschien een mop met een baard, maar waarom zouden moppen geen baarden mogen hebben en fractievoorzitters wel?

Drs. M.A.M. Wöltgens (1943) blijkt geen wolf in schaapskleren. Het is een vriendelijke, bedaarde man, niet geplaagd door verschroeiende eerzucht. Zijn collega's omschrijven hem als buitengewoon intelligent.

Wöltgens werd geboren als zoon van een beamte van de Staatsmijnen in Kerkrade en afgezien van zijn studententijd in Utrecht (rechten), is hij altijd in Kerkrade blijven wonen. Thuis werd KVP gestemd, maar na de Nacht van Schmelzer vond Thijs Wöltgens het tijd om naar de sociaal-democraten over te stappen, waarvoor hij in de gemeenteraad kwam en fractievoorzitter werd. In 1977 verruilde hij de gemeenteraad van Kerkrade voor de Tweede Kamer. Later werd Wöltgens ook hiervan voorzitter, na kort vice-voorzitter te zijn geweest. Dat was november 1989.

Het gaat niet goed met de partij, en dat maakt het voor de politiek leiders lastig om overeind te blijven. Dat geldt ook voor de vriendelijke Limburger die fractievoorzitter is. Reeds enige malen sloegen zondebokkenzoekers hun klauwen uit naar Wöltgens, maar steeds pareerde hij met plotseling adequaat optreden, zoals bij de laatste Algemene Beschouwingen. Thans staan er voor het eerst sinds Wöltgens fractievoorzitter is verkiezingen voor de deur. De PvdA worstelt (onder andere) met imago-problemen.

Wat is de doelgroep van de PvdA?

“De Partij van de Arbeid heeft altijd geprobeerd een combinatie te vormen van gewone mensen en intellectuele voorhoede. Dus mensen die het zelf goed hebben maar die wel sociaal gevoel in zich meedragen en omgekeerd gewone mensen die politiek actief zijn. En gewone mensen zijn natuurlijk niet meer de arbeiders. Niemand noemt zich meer arbeider, iedereen rekent zich nu een beetje tot de lagere of gewone middenklasse.”

Wat voor kader moet zo'n partij dan hebben?

“Bij de oprichting in 1946 bestond de Partij van de Arbeid voor een groot gedeelte uit de echte oude sociaal-democraten. Daarna kwam Drees: keurig op de centen letten maar tegelijk wel een sociaal gevoel, en dat zie je bij Kok terug. Maar de Partij van de Arbeid is ook gevormd door een hele

boel mensen die uit een vrijzinnig democratisch milieu kwamen. We zijn er zelfs ooit in geslaagd een oud JOVD-voorzitter tot Kamerlid van de Partij van de Arbeid te maken (Hein Roethof). En dan had je nog de mensen die vanuit christelijke partijen in het kader van de doorbraak bij de partij kwamen. De bedoeling was om een bundeling te vormen van progressieven.”

Wat is er dan nog zo progressief aan de Partij van de Arbeid? Het heeft steeds maar: dit behouden en dat behouden.

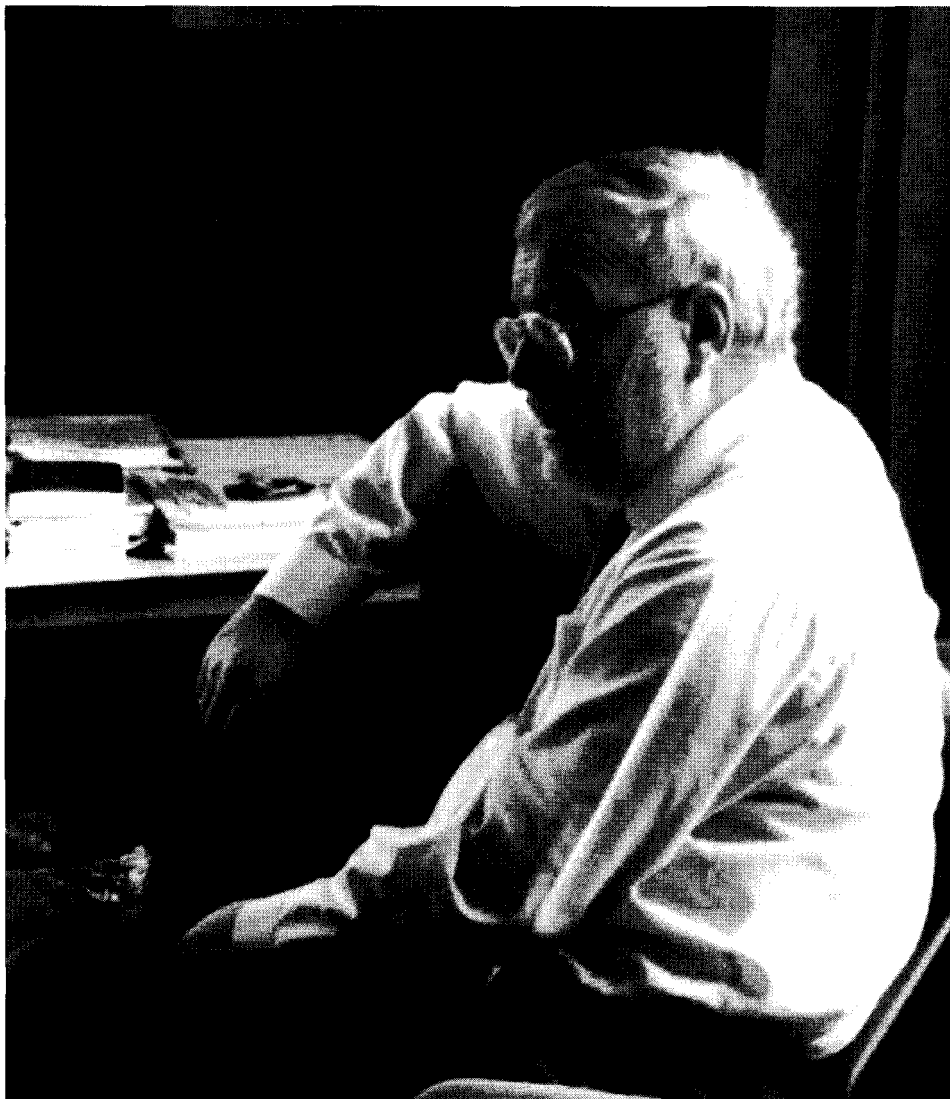
“Het is helemaal niet erg om een conservatieve partij te zijn als het gaat over bijvoorbeeld milieubehoud, of over ons hele

moote stelsel van sociale zekerheid. Op zichzelf is dat pure winst, vooruitgang die geboekt is. En vooruitgang die geboekt is moet je nooit ter discussie stellen.”

Is de sociale strijd is voorbij?

“Dat betwijfel ik, hoewel die stelling ook in eigen kring wel wordt aangehangen. Er zijn een hele hoop mensen die zeggen dat we economisch alleen kunnen overleven als we de zogenaamde verworvenheden overboord zetten. De mensen moeten maar weer hard werken, aanpakken, risico's durven te nemen. Ontslagrecht weg ermee, een beetje terug naar de negentiende eeuw. We beleven een pure herhaling van de so-

“We beleven een herhaling van de sociale strijd zoals die de vorige eeuw is geleverd.”

ciale strijd zoals die zich de vorige eeuw heeft ontwikkeld.

Maar mijn mening is dat wat we hebben opgebouwd de moeite waard is om te behouden. Dat moeten we niet te lichtzinnig opofferen in een concurrentiestrijd met het buitenland, integendeel laten we daar onze kracht van maken. We doen het alles bij elkaar economisch redelijk goed en dat is niet ondanks al die sociale afspraken, maar juist daardoor. We hebben een land opgebouwd met een rustig sociaal klimaat, en mede dat geeft Nederland een extra voor-sprong.”

Een andere klacht tegen al die sociale zekerheid, is dat het verkilling en vereenzaming in de hand werkt...

“Dat is absoluut waar. Vroeger, toen er nog geen sociale zekerheid bestond, werden mensen in familieverband of dorp opgevangen als ze gehandicapt waren of geestelijk gestoord of oud. Dat is hartstikke mooi en hartstikke warm ook en hartstikke oneenzaam. Dus op zichzelf had dat mooie kanten. Ik geloof dat er nu een discussie gaande is of we niet teveel rechten hebben opgebouwd en of dat niet heeft afgebroken wat vroeger aan autonome solidariteit bestond. Er is best een redenering op te zetten dat dat zo is, alleen zie ik niet goed hoe je de weg terug zou kunnen afleggen.”

Wat vindt u in dit kader van Frits Bolkesteins pleidooi voor een bezielend verband in de samenleving, voor christelijke waarden?

“Ik kom er hoe langer hoe meer achter dat Frits Bolkestein eigenlijk een conservatief is en geen liberaal. Op zichzelf is dat niet erg: de beste mensen kunnen conservatief zijn. Maar wat hij zei over de noodzaak van het bezielend verband in een samenleving, dat het liberalisme eigenlijk alleen een reeks procedures is en geen inhoud heeft en dat een ziel ontbreekt... daar heeft hij volstrekt gelijk in, maar het is wel een heel conservatieve en rechtse opmerking. Ook Bolkesteins Euroscopsis heeft daar

“Door de bureaucratisering ervan is het primaire solidaire gevoel verloren gegaan.”

niet weinig mee te maken. En zijn opmerking over het christendom stond in rechtstreeks verband met zijn opmerking dat er een miljoen anders gelovigen in ons land komen. Bezielend verband, nationale identiteit, het verwijst allemaal naar angst voor verlies aan identiteit - typisch een conservatieve houding. Nogmaals: een echte liberaal - en dat is dus volgens mij de heer Bolkestein niet - die echt het autonome individu als uitgangspunt neemt, die zal nooit op dit soort gedachten komen. Die gaat uit van het heroïsche autonome individu, die zijn eigen risico's neemt, die zijn eigen plan ontwerpt van een goed leven, daarbij zo min mogelijk gestoord wordt door overheid en medeburgers. En bovendien vindt hij het niet de taak van de politiek om zich met het geluk van mensen bezig te houden. Dat moeten de mensen

zelf doen, de politiek hoeft alleen te zorgen dat die autonome mens zich zoveel mogelijk kan ontplooiën. Dat is een echte liberaal.”

Welk antwoord heeft de Partij van de Arbeid dan op de problemen die u noemt?

“Ik vind het zelf echt een heel boeiend onderwerp. En dat komt nu heel toevallig doordat ik gisteren in de trein een boekje las over het communitarisme. In de Verenigde Staten is er een hele discussie tussen communitaristen en andere liberalen. Communitaristen zeggen: procedures, regels enzovoort zijn allemaal mooi, maar er moet meer zijn om een samenhang in de samenleving te brengen. De sociaal-democratie heeft geprobeerd om dat in te kleuren, alleen het karakter van de solidariteit

is nog maar moeilijk te herkennen, omdat het zo bureaucratisch is geworden. Toch zie ik wel ontwikkelingen ontstaan om binnen het sociaal stelsel iets terug te brengen van het een primair gevoel van solidariteit. Om een simpel voorbeeld te noemen: steeds duidelijker wordt dat je in ons arbeidsbestel een afweging moet maken tussen je carrière en je levensloop als mens. Door het makkelijker te maken om in deeltijd te werken kan je dit beter op elkaar afstemmen.

Zo kan ik me ook iets voorstellen als de Duitse Pflegeversicherung: mensen die de verzorging van anderen op zich nemen krijgen daar een financiële tegemoetkoming voor, zoals de kinderbijslag. Zo stimuleer je in je sociaal stelsel dat mensen niet in een verpleegkliniek worden opgevangen, maar thuis. Dat zou ook in Nederland kunnen worden ingevoerd. We moeten kijken of je zo het bieden van zorg en zekerheid iets meer uit de instituten kan halen. Een grotere integratie van het arbeidsleven in het mensenleven."

U noemde ook Frits Bolkesteins opmerkingen over de minderhedenproblematiek. Heeft de PvdA daar oplossingen voor bedacht?

"Ik weet niet goed wat ik met die minderhedendiscussie aan moet. Eigenlijk zou ik willen ontkennen dat er minderheden zijn. Alleen dat kan niet, want je kan het zien in sommige opzichten en ze wonen ook bij elkaar etcetera. Ja... ik zou... Het lijkt wel of ik een soort werkelijkheid ontken, maar ik zou willen dat we er allemaal in zouden slagen om die mensen gewoon als medeburgers te zien. Dan maak dus niet de fout uit het verleden van in de watten leggen, en omgekeerd verval je ook niet in wat nu zo'n beetje de mode is, roepen dat die mensen alleen maar plichten hebben."

Vindt u het niet goed dat daar eens over gediscussieerd wordt?

"De discussie is er, zelfs al zou ik wensen dat ze er niet zou zijn. En er komen daarin ook dingen naar voren die anders minder

aandacht zouden hebben gehad. Nu is dus duidelijk dat we meer aandacht moeten besteden aan stadsvernieuwing, aan onderwijs, cursussen Nederlands. Maar ook aan de autochtonen die daar wonen, zodat ze niet het idee hebben dat ze gedegradeerd worden. In die zin heeft de discussie effect gehad.

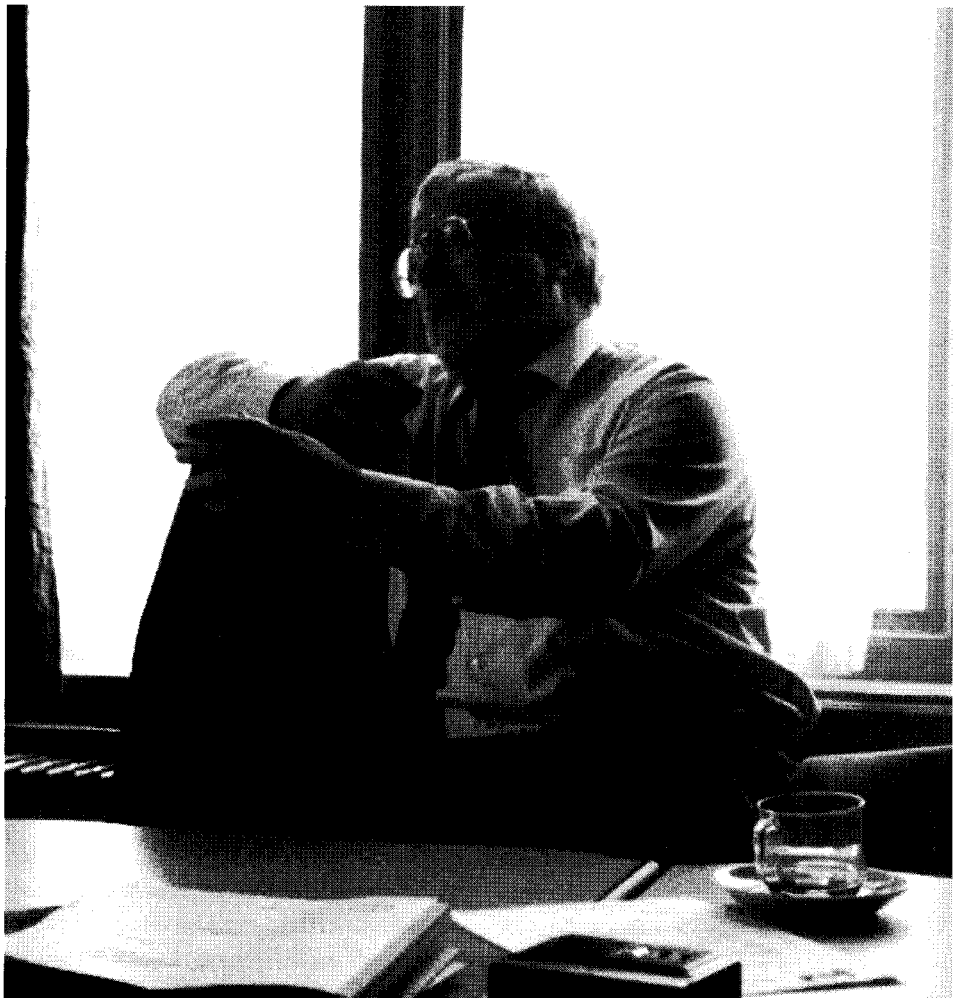
Maar ten principale is het heel goed als in onze samenleving over een aantal basiswaarden consensus bestaat. Als we consensus hebben dat we tolerant moeten zijn tegen buitenlanders en tegen anders gelovigen, is dat een hartstikke mooie consensus en moet die dus bewaard blijven. Hoezeer ik het politieke debat ook toejuich, over bepaalde grondbeginselen zou ik graag willen dat er een zo grote mate van con-

sensus bestaat dat het in Nederland niet zinnig is om daarover een politiek debat te voeren."

Maar consensus kan toch pas in een discussie blijken?

"Consensus maakt het debat overbodig. In Nederland kan je alles ter discussie stellen, je kan zelfs het fenomeen democratie ter discussie stellen als je wilt. Maar ik vind dat niet verstandig en ik hoop dat dat niet gebeurt. Niet uit gebrek aan intellectuele argumenten om de consensus goed te verdedigen, maar de winst van zo'n discussie ontgaat mij."

"Volgens mij is Frits Bolkestein geen liberaal, maar een rechtse conservatief. Op zichzelf is dat niet erg."

Over de bestrijding van extreem-rechts

door Marten van de Kraats

Over de bestrijding van extreem-rechtse partijen is de afgelopen tien jaar al heel wat gezegd. De balans opmakend na een decennium anti-racistische en anti-fascistische activiteiten, kun je je afvragen of al die protestacties enig effect gesorteerd hebben; de CD is er immers alleen maar groter op geworden. Toch ben ik van mening dat het strenge anti-racisme dat actiegroepen, de media en de systeempartijen hebben gebezigd niet geheel vruchteloos is geweest. Ze zijn er in ieder geval in geslaagd om racisme in de taboesfeer te houden, en dat is op zich al een hele verdienste.

Schemerduister

Zal het de antiracisten lukken om racisme ook de komende jaren tot het schemerduister van de maatschappij te beperken? Het lijkt er niet op. De media en de conventionele partijen hebben de twee weken voorafgaand aan de gemeenteraadsverkiezingen alles uit de kast gehaald om de groei van het georganiseerde racisme te bestrijden, en zijn daar in onvoldoende mate in geslaagd. Ongetwijfeld zullen zij in staat zijn geweest zijn om een aantal potentiële CD-ers thuis te houden. Maar het is de vraag of zij daar bij toekomstige verkiezingen ook in zullen slagen.

Beklijvende aanwas

De CD zag op 2 maart haar aanhang verdrievoudigen. Het is moeilijk in te schatten of het hier gaat om een beklijvende kiezersaanwas. Zulks is echter bij lange na niet ondenkbaar. Zij die op de CD hebben gestemd hebben zich daar door alle negatieve publiciteit, en de oproepen van belangrijke politici niet van laten weerhouden. Daar komt bij dat de CD het voor een belangrijk deel moest hebben van mensen die voor de eerste keer naar de stembus togen, en het lijkt mij sterk dat men van deze groep bij de komende Tweede Kamerverkiezingen snel een ander stemgedrag

kan verwachten. Een en ander doet vermoeden dat de vaste aanhang van de Centrumdemocraten de afgelopen drie jaren flink gegroeid is. Deze ontwikkeling zal hoe dan ook een belangrijke stimulans vormen voor de verdere groei van racisme in Nederland, en de verzwakking van het taboe op racisme.

Bestrijdingsmiddelen

Het is de vraag of wij in staat zullen zijn het groeiende racisme in afdoende mate te bestrijden. Zo goed als alle middelen om het racisme te bestrijden zijn namelijk vaak al uit ten treure toegepast. Wanneer een meerderheid van de middelbare scholieren er racistische neigingen op nahoudt, en een ruime zes procent van de kiezers tussen de achttien en de vijfentwintig jaar haar stem gaf aan aan een racistische partij, terwijl deze jongeren vanaf de lagere school jaar in jaar uit op school hebben ingeprent gekregen dat racisme zo ongeveer het slechtst denkbare van alle menselijke neigingen is, dan ziet de situatie er voor de anti-racisten nogal hopeloos uit.

Geen strategie

Maar er bevinden zich meer duistere wolken aan de politieke horizon. De maatschappelijke en politieke eensgezindheid over de wijze van bestrijden van racisme, lijkt in het geheel te zijn verdwenen na het mislukken van de doodswijgstrategie. Heel anti-racistisch Nederland van de Anne Frankstichting tot en met het kleinste actiegroepje verkeert op het moment in een staat van radeloosheid. Ook de gevestigde politieke partijen zijn niet in staat tot het formuleren van een gezamenlijke strategie.

Laat ons de bestrijdingsmogelijkheden van de kant van de systeempolitiek eens tegen het licht houden.

Allereerst is daar de optie van de volledige herziening van het minderhedenbeleid. Voordat door de CD de wind uit de zeilen is genomen zal op dit gebied een aantal zaken verandert dienen te worden die politiek

misschien niet helemaal haalbaar zijn. Al is er veel omslag mogelijk, zoals de afgelopen vier jaar overduidelijk gebleken is. Ten tweede is er de theorie dat men door het opknappen van de oude wijken in de grote steden de aanwas van CD-stemmers teruggedrongen kan worden. Hierbij gaat men er van uit dat iemand die desnachts veilig door zijn straat kan lopen en een dak boven zijn hoofd heeft dat niet lekt of vergeven is van schimmels, veel minder gauw geneigd zou zijn op een racistische partij te stemmen dan nu het geval is in die wijken. In de praktijk blijkt zulk beleid niet direkt te werken. Ook in een sterk opgeknapte wijk als de Amsterdamse Baarsjes krijgen de Centrumdemocraten immers meer voeten aan de grond. Een en ander laat natuurlijk onverlet dat er aan de verloedering van de grote steden wat gedaan moet worden.

De derde optie; het gezamenlijk gebaar van veroordeling van racistische partijen door de systeempartijen zou wellicht meer in het voordeel dan in het nadeel van de CD gaan werken. De aversie tegen het politiek bedrijf in Den Haag zit er misschien wel zo diep in, dat de CD-stemmer er alleen maar tevreden over kan zijn wanneer zijn stem er toe bijdraagt dat de landelijke politiek in rep en roer raakt.

Concluderend meen ik dan ook te kunnen constateren dat wij voorlopig nog niet van Janmaat en de zijnen verlost zijn, en dat we aan de terugdringing van hun electorale aanwas nog een hele dobber zullen krijgen.

Koninginnedag

Afdeling Groningen organiseert op zaterdag 30 april een uitstapje naar Urk. Aldaar zal gezamenlijk worden gepicknickt en worden deelgenomen aan de festiviteiten. Bel voor informatie René Schepen (050-718873) of Pieter Oosterhuis (050-265037)

VERKEERDE MENINGEN

Schrijver is voorzitter van de
Jongerenorganisatie van de
Socialistische Partij

door Frank van Liempd

Zodra er verkiezingen in aantocht zijn, wordt er door de heersende politici steevast de cliché-uitspraak "Jongeren hebben de toekomst" in de mond genomen. Een smakeloos achterhaalde en bovendien hopeloos ouderwetse stelling die jongeren ertoe moet aanzetten om toch vooral op hun partij te stemmen. Jongeren hebben namelijk helemaal niets te verwachten van de neo-liberale politiek die partijen als CDA, VVD, PvdA maar ook D66 en Groen Links voorstaan.

Wil je als je jong bent studeren dan kan dat met een minimaal beursje waarbij je alle beperkingen en ingebouwde drempels handig dient te omzeilen. Willen jongeren gaan werken dan kan dat voor een - hoe lang nog - minimumloon en komen ze in de uitkering terecht dan worden ze flink aangepakt. De bijstand als vangnet van de overheid. Zelfstandig wonen wordt onmogelijk gemaakt door hoge huren - laatste vier jaar één kwart huurverhoging - en de aanzienlijke beperking in de huursubsidie. Voor de overgrote meerderheid van de Nederlandse jongeren is dit de werkelijkheid van alledag. Maar we zijn er nog niet. Door het fors beknechten op de gemeentebegrotingen is de Rijksoverheid er indirect voor verant-

woordelijk dat het jongerenwerk in veel steden onder zware druk staat. Veel jongeren centra worden met sluiten bedreigd en worden min of meer gedwongen om commerciëler te gaan werken. Hierdoor verdwijnen podia waar beginnende jongerenbands tot voor kort optraden voor hun eigen doelgroep. En wat erger is; er vindt een noodgedwongen verschuiving van doelgroep plaats binnen het jongerenwerk. Waar men zich eerst nog kon richten op de 5% zogenaamde probleemjongeren, "drop-outs", moet men nu alle zeilen bijzetten om de groep van 15% "randgroep-jongeren" te bedienen. Met alle gevolgen van dien. De neo-liberale consensus politiek - alle gevestigde partijen zijn het op hoofdlijnen met elkaar eens - is hiervoor verantwoordelijk. Iedereen - van links tot rechts - is het er in de Tweede Kamer over eens dat we de ultieme samenleving hebben bereikt. Hoogstens hier en daar nog een puntje op de i maar we zijn er, is alom de heersende opvatting aan Plein 2. De economie wordt door de dames en heren politici geschetst als een natuurverschijnsel, iets wat ons "overkomt". De overheid dient zich in hun visie te beperken tot de kerntaken, de vrije markt doet de rest. Het is daarom wrang te moeten

constateren dat Nederland een rijk land is dat technologisch gezien bijna in de ééntwintigste eeuw staat maar anderzijds, sociaal gezien, terug is in de negentiende eeuw. De door de overheid veroorzaakte individualisering - ieder voor zich, God voor ons allen - zorgt ervoor dat de samenleving met de dag brozer wordt. Grote werkloosheid, afbraak van sociale voorzieningen en een groeiende criminaliteit. Het is deze politiek die schuldig is aan de opmars van extreem-rechts. Daarom is het tijd voor een tegengeluid in het parlement. Tijd voor een politieke partij die kiest voor socialisering in plaats van privatisering. De overheid moet eindelijk eens aan de slag gaan, in plaats van alles in uitverkoop te doen. De samenhang moet weer terugkomen. De overheid is er voor de mensen en niet andersom.

Als het aan de SP ligt dan hebben jongeren inderdaad nog de toekomst.

De verandering van normen en waarden

door Arthur Kocken

Op het afgelopen lustrumcongres is tijdens het seminar over individualisering gesproken over de rol en het belang van groepsnormen en -waarden voor individuen. Eén van de conclusies kan zijn dat ondanks "individualisering" een individu groepsnormen en -waarden nodig heeft. Zonder dergelijke normen kan het geen richting aan het eigen leven geven. De normen zijn nodig als een soort routebeschrijving, een soort eerste oriëntatie op de samenleving, of misschien zelfs wel op het leven. Desalniettemin blijft overeind staan dat van deze normen kan worden afgeweken. Voor liberalen staat niet ter discussie dat groepen een rol spelen in het leven van individuen. Binnen de brede politieke stroming van het liberalisme is evenwel onenigheid over de mate van gebondenheid van het individu aan de groep, en daarmee over de mate waarin de groepsnormen en -waarden het leven van individuen mogen bepalen.

Botsing

Binnen het liberalisme geldt dat ons normen- en waardenpatroon in beginsel subjectief is, afgezien van universele waarden die het liberalisme voorstaat. Daarbij kan gedacht worden aan gelijkwaardigheid en tolerantie. Maar dat geldt bij een botsing tussen culturen. De ene levensbeschouwing heeft geen voorrang boven de andere. Maar in hoeverre hoort het individu gebonden te zijn aan de normen van de groep (bijvoorbeeld een groep met een bepaalde levensbeschouwing) waarin hij/zij opgroeit? In hoeverre is er ruimte om die waarden en normen te veranderen? Is daarbij een rol voor de overheid weggelegd?

De overheid (in dit geval zowel het bestuur als de wetgever) hoort zich in beginsel neutraal op te stellen. Tegelijkertijd wordt evenwel van de overheid verwacht dat ze individuen op weg helpt in het leven (via onderwijs maar ook via allerlei subsidieregelingen). Ook heeft de overheid de zorg voor wetshandhaving. Voor wetsnavolging is bij individuen een bepaalde mate van instemming (met het doel van de wet) vereist, en dan kom je al snel op het vlak van de

moraal. Mag de overheid dat sturen? Moet de overheid bepaalde ontwikkelingen in de moraal tegenhouden?

Bestialiteit

In het Politiek Kern Programma '94-'98 staat dat het minder onderschrijven van religiegebonden normen en waarden voor de JOVD geen punt van zorg is; de overheid moet zich daarmee niet bemoeien. In het PKP staat dat de JOVD in dat opzicht kan leven met onder meer bestialiteit. De pers heeft dat opgeblazen tot een promotie-actie van de JOVD voor bestialiteit. Welnu, zoals de overheid zich niet heeft te bemoeien met het seksuele leven van mensen (mits met vrijwilligheid gepaard gaand), zo heeft zeker ook de JOVD zich daarmee niet te bemoeien. Niet door het te promoten of door het af te keuren. Dat is dan ook niet gebeurd: in het PKP staat dat de overheid zich er niet mee moet bemoeien als de samenleving vindt dat seksuele normen anders kunnen luiden. De heer Vonhoff (Commissaris van de Koningin in Groningen) heeft bij zijn openingswoord van het lustrumcongres vergeten in het PKP te kijken en het standpunt, zoals dat in de pers aan de JOVD is toegeschreven, afgekraakt. Daar dat niet het JOVD-standpunt betrof en gezien het weinig verheffende niveau waarop hij zich begaf, voel ik weinig behoefte daarop in te gaan. Wel wil ik een uitzondering maken voor zijn voornaamste argument: sex met dieren zou ingaan tegen de menselijke waardigheid. Dit is namelijk een voorbeeld van argumentatievervuiling die vaker bij dit onderwerp voorkomt. "Menselijke waardigheid" is immers een subjectief begrip: ieder vult dat op zijn of haar eigen wijze in. Uit dat begrip is derhalve geen algemene regel af te leiden. Welk recht heb ik om, als ik drugsgebruik tegen de menselijke waardigheid in zou vinden druisen (omdat het rationele denken wordt gereduceerd), om op die basis anderen te verbieden het te doen? Volgens sommige mensen is ook prostitutie menselijk onwaardig. Maar als mensen daar zelf voor kiezen? De algemene vergadering heeft zich op 19 maart jongstleden vanwege de moeilijkheid om de instemming bij dieren te constateren, tegen

het beoefenen van bestialiteit uitgesproken. Daarbij werd overwogen dat het niet aan de overheid is om de ethische juistheid van het seksuele gedrag van haar burgers te beoordelen. Een betere argumentatie dan die onze lustrumspreker gegeven heeft.

Betrokkenheid

Als we constateren dat de JOVD geen moeite heeft met het minder religie-gebonden worden van onze normen, hoe gaan we dan om met de normen en waarden waarin velen van ons zijn opgegroeid: die van het christendom? VVD-voorganger Frits Bolkestein heeft in een interview met het NRC-Handelsblad bepleit dat de verwijzing naar de christelijke normen en waarden weer in het beginselprogramma van de VVD moet. De levensbeschouwelijke neutraliteit die het liberalisme voorstaat, wijst echter eerder in een andere richting. Ik kan mij voorstellen dat het belang van gemeenschappelijke normen en waarden an sich en dat van zingeving aan het leven wat meer benadrukt moet worden. Met name de betrokkenheid bij de samenleving zie ik dan als reden: waar is iemand lid van? De groep (i.c. de samenleving) wordt vaak gedefinieerd aan de hand van gemeenschappelijke normen en waarden. Maar juist vanwege die betrokkenheid, en derhalve het niet-uitsluiten van delen van de groep, lijkt het mij erg onverstandig (en om andere redenen onwenselijk) om het christendom als maïzena aan te wijzen. Immers in onze samenleving is het merendeel van de bevolking onkerkelijk en van de 'kerkelijken' een belangrijk deel niet-christelijk.

Bindmiddel

Het geloof van de minderheid propageren als bindmiddel schiet derhalve tekort. Voor het propageren van de normen en waarden van het christendom hebben we in onze samenleving een prima instituut, "kerk" genaamd. Voor het propageren van normen en waarden die kunnen dienen voor een samenleving waarin iedereen zich thuis voelt en waarin mensen zoveel mogelijk hun eigen weg kunnen gaan (onder andere op het gebied van de levensbeschouwing), hebben we ook een uitstekend instituut: de liberale politieke partijen. Want daar moet het

bij liberalen om gaan: een samenleving die voor iedereen open staat, die open staat voor veranderingen, waar de mensen de normen en waarden bepalen en niet een minderheid die anderen uitsluit. Die openheid, die aandacht, maar ook ruimte, voor individuele mensen dient door de liberalen uitgedragen te worden. Overigens niet alleen door een partijleider, maar door iedereen die zich aangesproken voelt door de liberale waarden. Individuele vrijheid, gelijkwaardigheid, tolerantie, individuele ontplooiing en gelijke behandeling zijn begrippen die niet alleen rationeel zijn maar ook een emotionele lading hebben. En die emoties mogen best met wat meer bevolegenheid verwoord worden (al was het alleen al om de betrokkenheid in eigen kring te vergroten).

Bevolegenheid

In toenemende mate krijgen intolerante gevoelens immers de gelegenheid verwoord te worden. Dat bleek ook weer bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen. De kiezers op extreem-rechts hoeven het dan niet allemaal racistisch bedoeld te hebben, racistische opmerkingen worden wel met meer (zetel)kracht naar voren gebracht. Juist tegen die intolerante gevoelens moet de liberale stroming in Nederland zich verzetten. Niet omdat er zetels verloren gaan, maar omdat die gevoelens indruisen tegen alles waar wij voor staan: een samenleving waarin iedereen zich thuis kan voelen, waar respect is voor verschillende levenswijzen, waar huidskleur niet de maatschappelijke status bepaald en waar mensen niet bang hoeven te zijn dat anderen in hun gedrag aanleiding zien hen als minderwaardig te beschouwen. Want mensen zijn we allemaal en capaciteiten hebben we allemaal. Allemaal doen we dingen die door anderen worden afgekeurd, maar het respect voor elkaar moet wel overeind blijven. Dat zijn de overkoepelende normen en waarden die voor onze samenleving moeten gelden. Over normen en waarden zal altijd discussie blijven. En dat is gezond. Op dit moment wordt echter geknaagd aan de basisnormen van onze samenleving. Die basisnormen zorgen ervoor dat over normen en waarden gediscussieerd kan blijven worden. Het wordt tijd om die normen en waarden te verdedigen. En met bevolegenheid!

ONGEHOORD

door Eddy Habben Jansen

Niet zelden kom ik ze tegen, mensen die een bizar soort sympathie koesteren voor politieke splinters. Mensen die over het GPV praten als over hun te vroeg overleden grootvader. Mensen die de posters van de SP zo grappig vinden. Mensen die aan Ischa verklappen dat 'de Nieuwe Partij' in hun persoonlijke top drie voorkomt. Overigens moet ik toegeven dat ik ooit zelf erg ontroerd raakte door de in de zendtijd voor politieke partijen uitgezonden home-video van de Anti-Werkloosheids Partij. Een erg onschuldige splinter overigens; zonder ideeën en zonder zetels. Even onschuldig blijft vermoedelijk die Nieuwe Partij. De naam alleen al! Maar partijen als de SP en het GPV zijn helemaal niet leuk, niet sympathiek en ook niet erg onschuldig. Voor beide groeperingen geldt dat ze bij verkiezingen op zoek zijn naar intolerante extremisten. En met succes; volgens de opiniepeilers maken beide partijen kans op zetelwinst bij de kamerverkiezingen. "Goed voor het politiek debat", hoor ik de bizarre sympathisanten roepen, "goed voor de democratie". Wat een onzin.

Stelt u zich voor dat GPV-voorman Schutte ooit op een invloedrijke positie terecht komt! Daar kan een mens heel naar over dromen. Als het aan die alleraardigste meneer Schutte ligt worden homoseksuelen niet langer gelijk behandeld en beschikken ernstig zieken niet over hun eigen leven. Maar hij heeft veel meer voor ons in petto. Stelt u zich voor dat een minister-president van SGP-huize vrijdagavond aan Paul Witteman trots uitlegt dat hij die ochtend in de ministerraad weer tegen alle

voorstellen gestemd heeft. Verwerpelijk is bovendien de electorale strategie van de SGP. Wie Bolkestein beschuldigt van het jagen op CD-stemmers heeft het bij het verkeerde eind. Er is geen grotere concurrent van de CD dan de SGP. U zult begrijpen dat mijn nog grotere aversie tegen racistische partijen van een volstrekt andere orde is. Dat behoeft geen nadere toelichting.

Wellicht stelt het u teleur dat ik me om politieke splinters momenteel niet echt zorgen maak. Met een handvol zetels in de kamer is het slecht regeren. Maar heel goed herinner ik me de dag in 1981 dat door CDA en VVD overwogen werd een minderheidskabinet te vormen met gedoogsteun van 'klein rechts'. De Staphorster variant. Daar is het, God zij dank, nooit van gekomen. Natuurlijk is de democratie gebaat bij een pluriform partijstelsel. Dat betekent overigens niet: hoe meer partijen, hoe beter. Natuurlijk is er geen hoger goed dan de bewegingsvrijheid van het stempotlood. En natuurlijk heb ik geen enkel bezwaar tegen de beëdiging van al die GPV-, SGP-, RPF-, SP- en CD-kamerleden. Maar als liberaal ben ik op ieder tijdstip van de dag bereid uit te leggen waarom intolerante partijen wat mij betreft niet klein genoeg kunnen zijn.

Dat lijkt me goed voor het politiek debat.

KRUISVERHOOR

Annemieke Brons en Marco Frijlink

Het is vrijdagmiddag, 18 maart 1994. Eén dag voor de buitengewone algemene vergadering in Amersfoort, waar uitgebreid gesproken wordt over de structuur van de JOVD. Gijsbert van de Nieuwegeissen is voorzitter van de grootste afdeling van het land, Groningen. Een maand eerder liet hij in De Jonge Liberaal, het blad van Groningen, uiterst kritisch uit over het hoofdbestuur. Zeker in een tijd van verkiezingen kan het zich wel met andere dingen bezighouden.

MF: Wanneer hoorde je voor het eerst van de JOVD?

GvdN: Toen Voorhoeve het kabinet liet struikelen over het reiskostenforfait, heb ik informatie aangevraagd bij de JOVD, waarvan ik dacht dat het de VVD-jongeren waren. Zo ben ik anderhalf jaar lid geweest van de afdeling Den Bosch.

AB: Hoe ben je in Groningen terechtgekomen?

GvdN: Ik studeerde in Groningen toen ik al een tijdje op zoek was naar een geschikte ribbroek, maar die niet kon vinden. Zo rond Kerst zat ik toen naast een jongen die precies de broek aanhad die ik zocht! Het bleek Arjan Toor te zijn. Toen heb ik me uiteraard over laten schrijven naar de afdeling Groningen.

MF: Hoe ben je in het bestuur terechtgekomen?

GvdN: Ik begon in de agrarisch-economische commissie en voor je het weet zit je dan in het bestuur.

AB: Wat zocht je eigenlijk in de JOVD?

GvdN: Politiek en de cursussen leken me wel leuk.

MF: Heb je politiek iets te melden dan?

GvdN: Ik heb laatst een stukje geschreven in het blad van Groningen. Daarin heb ik twee belangrijke ideeën van mijzelf uiteengezet.

AB: zo?

GvdN: Ja, het eerste komt erop neer dat alle sociale premies worden afgeschaft. Die

worden betaald door de overheid. Zo ontstaat meer werkgelegenheid. De uitgaven voor de overheid dalen (bij de uitkeringen), de inkomsten stijgen door meer belastingen.

MF: Een geweldig plan. Word je gevraagd voor het volgende kabinet?

GvdN: Om een of andere duistere reden zijn de vakbonden tegen...

AB: Je hebt nog meer plannen?

GvdN: (enthousiast) ja, de overheid moet alle woningbouwcorporaties nationaliseren, zodat de huizen die die stichtingen verhuuren in overheidsbezit komen. Dat zijn er ongeveer 1 miljoen. Die huizen verkoopt de overheid weer aan de huurders voor, zeg 200.000 gulden per stuk. Dat is zo'n 20 miljard waarmee dan de staatsschuld weer voor een groot gedeelte kan

worden afgelost.

MF: Je had liever in Rijderland gewoond?

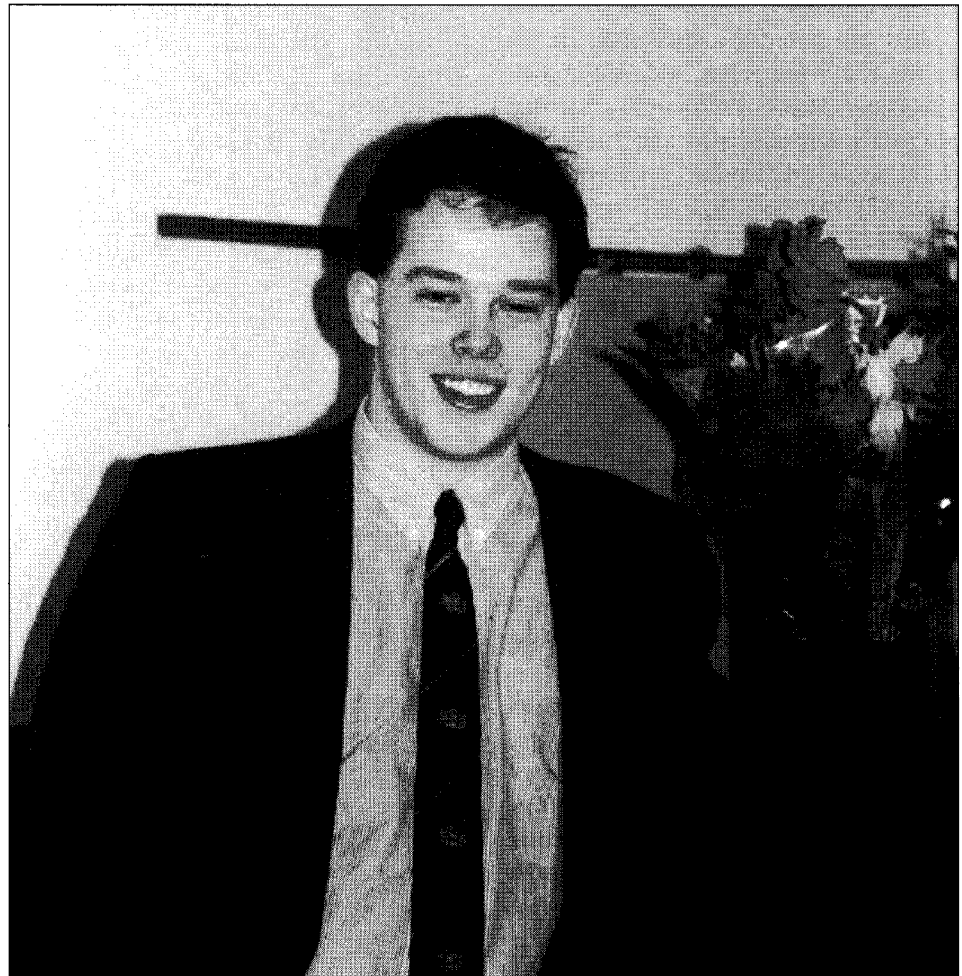
GvdN: Nee, nee, dit is absoluut niet communistisch! De staatsschuld wordt minder, meer mensen komen aan het werk en mensen kunnen goedkoper wonen in hun eigen huis. Dat is niet communistisch.

MF: Wat is het probleem van de JOVD?

GvdN: De cultuur. Iedereen denkt dat het aan de structuur ligt dat het niet zo goed gaat, maar de structuur is op enkele kleine punten na wel goed. In de JOVD heerst nog teveel de sfeer van streberigheid, ongezonde ambitie en hiërarchische verhoudingen. De drempel om te participeren is veel te hoog.

AB: Het maakt wel dat mensen ambitieus worden.

GvdN: Ja, nou, is dat goed dan, ambitie?

MF: Is het slecht?

GvdN: Nee, maar het is geen doel

AB: Wel een middel

GvdN: Ik heb liever dat mensen gewoon inhoudelijk discussiëren dan dat ze zich staan te profileren. Ik praat liever de hele dag over één onderwerp, bijvoorbeeld abortus, zonder amenderingen, dan dat ik in 3 uur 400 amendementen moet behandelen.

AB: Waar gaat het fout in de afdelingen?

GvdN: Ik denk dat er in veel afdelingen te weinig gebeurt. In sommige afdelingen is er een heel open beleid, staat het bestuur dicht bij de leden. In andere afdelingen zie je een heel hiërarchische situatie.

MF: Welke afdelingen bijvoorbeeld?

GvdN: Nee, dat zeg ik niet

AB: Jawel, dat willen we horen

GvdN: Echt niet.

MF: Rijnmond, Leiden?

GvdN: Vergeet het maar. In Groningen gaat het goed.

AB: Denk je niet dat bijna alle afdelingen proberen op deze manier met hun leden om te gaan?

GvdN: Ik heb de indruk dat veel afdelingsbestuurders het wel goed vinden als ze eenmaal in het bestuur zitten, terwijl je eraan moet blijven trekken. Kijk naar de afdelingen De Compagnie, of Assen. De mensen uit die afdelingen zie je niet, landelijk, maar hun afdelingen lopen wel heel leuk. Goeie activiteiten, draaiende commissies...

MF: In het noorden gaat alles goed, maar in de rest van het land is het pet?

GvdN: Nee, hier gaat ook niet alles goed, en ook in andere delen van het land gaat het goed. Kijk naar Eindhoven. Sinds een jaar zit daar een enthousiast bestuur dat er echt zin in heeft, dat probeert te luisteren naar de leden, de leden overal bij betreft, etc. Dat loopt goed. Over een jaar zijn zij de grootste afdeling van Nederland.

AB: De gròtste afdeling?

GvdN: Ja

MF: Wat gaat er mis in Groningen?

GvdN: Ik zeg niet dat het mis gaat, maar er zit gewoon heel veel 'schwung' in Eindhoven.

AB: In Groningen niet?

GvdN: Jawel, jawel.

MF: Maar..

GvdN: Maar niks. Zie het maar als een aansporing aan Eindhoven om de grootste te worden.

AB: Even terug naar het cultuurprobleem

GvdN: Mensen kijken op naar afdelingsbestuurders; zijn blij als ze met Pietje gepraat hebben, die voorzitter is van het een of ander. En hij had even tijd voor mij! Dat is toch triest!

AB: Is dat menselijk?

GvdN: Misschien wel, maar juist als bestuurder moet je er wel voor zorgen dat zo'n situatie niet bestaat. Stap op de mensen af. Ga tijdens activiteiten niet met elkaar staan praten. Ook op het congres. Een werkgroepvoorzitter moet niet zeggen: 'nee meneer, u heeft het woord niet, want volgens artikel x van de statuten, lid y kan dat niet'. Dan draai je dat even terug en behandel je dat punt alsnog als daar behoefte aan bestaat.

MF: Klinkt hier wat frustratie door over hoe je op het landelijk congressen wordt behandeld?

GvdN: Ook, ja. Ik vind dat niet goed. De voorzitter bepaalt de sfeer in de vergadering. Er wordt op een enorm agressieve manier aan allerlei dingen getrokken. Petersen doet dat niet goed.

AB: Het hoofdbestuur zegt dat het altijd open staat voor discussie.

GvdN: Petersen zegt dat wel, he, 'je moet zeggen wat je vindt, blah, blah blah', maar als het dan echt puntje bij paaltje komt, bijvoorbeeld de vice-voorzitter moet voortaan samen met de penningmeester de onderhandelingen met de hotels voeren, want het loopt echt beroerd, trekt het hoofdbestuur de hele trucendoos open. Afgevaardigden worden geïntimideerd, de zaak wordt hoog opgespeeld. Het hoofdbestuur had van te voren moeten zeggen dat ze zou opstappen als de motie werd aangenomen. Dan heb je als vereniging een reële keus.

AB: Is dit een fout van het hoofdbestuur of de vereniging.

GvdN: Van het hoofdbestuur. Of ze voeren een motie uit of ze stappen op. De manier waarop mensen met hun functie omgaan en met hun leden omgaan is fout. Men heeft een houding van 'wij bepalen

het beleid, daar moet je je niet mee bemoeien', terwijl het eigenlijk zo zou moeten zijn dat de vereniging het beleid bepaalt, en het bestuur het uitvoert. Punt.

MF: Morgen is er een BAV over de organisatie van de vereniging. In De Jonge Liberaal heb je je nogal kritisch getoond over het onderwerp en vooral de timing van de discussie. Het hoofdbestuur zou zich met andere zaken moeten bezighouden. Wat vind je eigenlijk van dit hoofdbestuur?

GvdN: Het hoofdbestuur is alleen maar bezig met intern gekonkel, fractievorming, lobbieren bij afdelingsvoorzitters en andere mensen, proberen stukken erdoorheen te rammen. En dat terwijl we in een periode met drie verkiezingen zitten! Daar tussendoor komt Petersen nog even die bij Ischa ons standpunt over bestialiteiten intrekt. Ik ben helemaal niet voor dierensex, maar als de vereniging dat aanneemt, dan heb je dat als voorzitter te vuur en te zwaard te verdedigen. Als klap op de vuurpijl hoorde ik gisteren dat het campagne team is opgeheven.

AB: Welk campagne team?

GvdN: Ja, precies. We hadden een verkiezingscampagne team. Ik heb het niet gezien, ik heb het niet gehoord en nu is het weer opgeheven. Dat is triest.

MF: Wel grappig.

GvdN: Politieke output? Hebben wij de krant ergens mee gehaald? Helemaal niet. Wat doet Toor, wat doet Dreijer, wat doet Leenders, wat doet Kocken? Ze moeten de afdelingen in. Activiteiten rond de verkiezingen stimuleren. Het hoofdbestuur is alleen maar met zichzelf bezig.

AB: Er ligt een motie van wantrouwen tegen de landelijk VVP, Arthur Kocken. Wat gaat Groningen daarmee doen?

GvdN: Ja, moeilijk. Kocken heeft zich niet goed gedragen met de nota 'Liberaal Samenwonen'. Dat was gewoon belachelijk. De vereniging wilde die nota niet vaststellen. Als je daar niet mee kan leven dan zeg je 'jongens, ik ga naar huis' en dan ga je fijn naar Utrecht. Maar niet briesend achter die tafel vandaan lopen. Een beetje Petersen nadoen.

AB: Steun je de motie?

GvdN: Dat zien we morgen wel.

BERT BLASE!

door Cedric Stalpers

De Nieuwe Partij is een „progressief liberale” partij die aan de komende tweede kamerverkiezingen zal deelnemen. Bert Blase (34) is de lijsttrekker van deze partij.

Is de Nieuwe Partij liberaal ?

„De Nieuwe Partij is een progressief liberale partij. *Progressief* omdat we veranderinggezind zijn. *Liberaal* omdat we uitgaan van de zelfstandigheid en creativiteit van het individu. We claimen het liberalisme echter niet.”

Eén van de speerpunten van Uw partij is de bestrijding van de werkloosheid, kunt U dat nader toelichten?

„Het huidige systeem is fout. Drie miljoen mensen worden gedwongen om inactief te zijn. Daarnaast ervaren veel mensen een te hoge werkdruk. Het sociale systeem mag mensen nooit remmen actief te zijn want activiteit is een levensvoorwaarde.

Je moet burgers een basisinkomen bieden waarop ze zelf bij moeten kunnen verdienen. Daarnaast moet er een sterke belastingverschuiving van arbeid naar producten komen. We zijn voorstander van een belastbaar inkomen van nul procent. De werkloosheid zal hierdoor, volgens de WRR, dalen met 600.000 tot 1 miljoen mensen. In de productprijzen kunnen dan tevens milieuherstelkosten doorberekend worden zodat je economisch en milieubeleid integreert. Het bedrijfsleven gaat dan op milieu concurreren.”

Maar heeft dat systeem geen negatieve gevolgen voor de sociale zekerheid ? Hoe zit het bijvoorbeeld met de mensen die niet meer aan het werk kunnen zoals de ouderen en studenten ?

„Je mag niet op ouderen gaan korten want zij hebben veel voor het land gedaan. Studenten krijgen een basisinkomen net als iedereen. Scholing is namelijk een bijdrage aan de samenleving.”

Criminaliteit is een van de belangrijkste

onderwerpen in de verkiezingsstrijd. Wat voor standpunten heeft de nieuwe partij op dit gebied ?

„Je moet de burgers niet laten geloven dat alleen meer politie het probleem oplost. Mensen uit het leger, dat nu ingekrompen wordt, en uitkeringsgerechtigden kunnen opgeleid worden om het tekort aan mankracht bij de politie te verhelpen.

Daarnaast haalt het economisch stelsel van de Nieuwe Partij mensen uit een uitzichtloze situatie. De overheidswetgeving moet logischer en betrouwbaarder worden. Met teveel regels en niet-reële regels vervaagt ook het begrip criminaliteit. Als mensen regels logisch vinden zullen ze zich er eerder aan houden.

Daarnaast zijn veel straffen niet effectief. We moeten niet méér maar anders straffen.

De verdovende middelen moeten gelegaliseerd worden. Tussen de 25 en 50 procent van alle misdrijven is *drugrelated*. Omdat drugs verboden zijn, moeten verslaafden misdaden begaan om in hun behoeften te voorzien.

Ook de oude wijken verdienen extra aandacht.”

Het racisme en de aanhang van extreemrechtse partijen neemt toe. Wat wilt U hieraan doen ?

„De oorzaken van de groei van de CD zijn de werkloosheid, de toenemende criminaliteit en de onvrede in oude stadswijken. Voor de eerste twee zaken heb ik al oplossingen aangedragen. Wat de oude stadswijken betreft; het antwoord is een ander soort politiek. Met goed beleid wordt de CD een randverschijnsel.”

Wat bedoelt Uw partij met mondiale verantwoordelijkheid?

„Gelijkwaardigheid is de basis voor vrije ontwikkeling. Het huidige systeem van ontwikkelingshulp is noodhulp omdat de rente van de schulden die ontwikkelingslanden bij ons hebben groter zijn dan de hulp die we hen bieden. De ontwikkelingshulp is de compensatie van de rente en het huidige systeem. We moeten daarom het systeem omgooien. Bestaande handelsbarrières moeten geslecht worden en het *no aid but trade* principe moet ingevoerd worden.”

Ontwikkelingen in samenwerking

door Leonie Hartman en
Nuria Reques Waterink

Van 20 tot 27 februari jongstleden vond in Straatsburg het IFLRY seminar plaats over Noord-Zuid- en ontwikkelingssamenwerking. De locatie was het European Youth Centre, een gebouw van de Raad van Europa, dat speciaal voor dit soort seminars is opgezet en een uitstekende accommodatie biedt. In februari 1992 werd in Straatsburg een soortgelijk seminar gehouden met deelnemers uit Europa en Afrika. Dit keer heeft de IFLRY ervoor gekozen deelnemers uit Zuid-Amerika over te laten komen om een gefundeerde bijdrage te leveren aan de discussie over ontwikkelingsproblematiek en ontwikkelingshulp. De bijdrage van de deelnemers uit ontwikkelingslanden zoals de Filipijnen, Paraguay, Mexico, Colombia en de Dominicaanse Republiek en voormalig Oostbloklanden werd door de deelnemers uit Europa als zeer nuttig ervaren, omdat zij de andere kant van de hulp belichtten. Wij, als inwoners van de donorlanden zien vooral de implementatie van de hulp en de opzet van de programma's. Zij zien, als inwoners van ontvangende landen, de uitkomsten, voordelen en gebreken van de programma's.

Lichtend

Vaak blijkt informatievoorziening een probleem bij de ontwikkelingshulpprogramma's. Een voorbeeld werd aangedragen door een deelnemer uit Thailand, waar hoge geboortecijfers en AIDS een waar probleem vormen. Om deze problemen het hoofd te bieden werd een programma opgezet om condooms en anti-conceptiepillen te verspreiden. In een reclamespotje werd getoond hoe het condoom gebruikt moest worden. In het spotje werd het condoom om de duim geschoven. Gevolg van deze voorlichtingsactie was dat de mannen de pil slikten en het condoom om de duim werd afgerold! Dit is wel een lichtend voorbeeld van het in gebreke blijven van een programma.

Een ander probleem is dat donorlanden en multilaterale organisaties vaak voorbij gaan aan de cultuur en tradities van het ontwikkelingsland. Die landen worden als het ware omvergewalsd

door culturen en werkwijzen van de donorlanden.

Toch was iedereen het roerend eens met het feit dat er geïnvesteerd moet worden in de ontwikkeling van mensen. Scholing is erg belangrijk. Wanneer je mensen helpt met scholing kunnen zij hun eigen beslissingen nemen en een gelijkwaardige partner zijn bij samenwerking en onderhandelingen met donorlanden.

Een groot probleem bij ontwikkelingshulp is het feit dat regeringen vaak corrupt zijn. Het geld van een donorland wordt vaak niet gebruikt voor de projecten waar het voor bestemd is, maar voor wapens of verkiezingen. Vaak worden mensen met geld omgekocht om hun stem op een regeringskandidaat uit te brengen! Het is een groot dilemma om de ontwikkelingshulp in dit soort situatie stop te zetten. De bevolking wordt dan de dupe van het beleid van de regering. Hier kwamen we niet helemaal uit. De deelnemers vonden het echter wel erg belangrijk dat de eis van democratie wordt gesteld aan hulpontvangende landen. Deze eis staat ook in het Nederlandse ontwikkelingsprogramma.

Ontwikkeld

Tijdens dit seminar werd ook de wereldhandel uitvoerig besproken. Er waren vier werkgroepen over de GATT, Mercosur, EU en NAFTA. Uit elke werkgroep kwam de angst naar voren dat door alle overeenkomsten over vrije wereldhandel de ontwikkelingslanden alleen maar afhankelijker zouden worden van de ontwikkelde landen, zolang zij hun eigen grondstoffen niet zelf kunnen verwerken. Prijzen van grondstoffen worden op de wereldmarkt altijd laag gehouden, waardoor de rijke landen hiervan profiteren en de half- en eindproducten voor veel hogere prijzen kunnen verkopen, waardoor de ontwikkelingslanden weer terugvallen in een hoog tekort op de lopende rekening van de betalingsbalans en in de neerwaartse spiraal van schuldencrises en inflatie terechtkomen. Verder kun je je afvragen of zo'n overeenkomst als de NAFTA niet een protectionistische maatregel is waar de Verenigde Staten van Amerika voornamelijk van profiteren, en waarmee zij hun concurrentiepositie op de wereld-

Van 20 tot en met 27 februari jongstleden woonden Leonie Hartman en Nuria Reques Waterink een IFLRY-seminar in Straatsburg bij. Het seminar had als onderwerp "Noord-Zuid-relaties en ontwikkelingssamenwerking" meegekregen. Aangezien het seminar werd bezocht door een dertigtal jongeren uit de hele wereld, waren er tevens vertegenwoordigers van landen die we in het westen als "ontwikkelingsland" typeren. Of deze landen het begrip "ontwikkelingssamenwerking" net zo ervaren als wij, moge blijken uit het nu volgende verslag.

markt verbeteren. Op de laatste dag van het seminar hebben wij gediscussieerd over datgene wat wij als leden van politieke jongerenorganisaties kunnen doen om een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van derde wereldlanden. Hierbij kwam naar voren dat we in ieder geval de publieke aandacht hierop moeten blijven vestigen. Er werd in onze werkgroep het idee naar voren gebracht een informatiecampagne over kinderrechten op te zetten. Hierbij kunnen brochures worden uitgedeeld in verschillende talen die de kinderen in de hele wereld informeren over rechten van kinderen in alle landen. De leden van IFLRY zouden hiervoor kunnen schrijven over de situatie in hun eigen land.

Dit waren enkele onderwerpen waar wij ons in Straatsburg mee bezig hebben gehouden. Met zo'n acht werkgroepen per dag zijn natuurlijk meer onderwerpen aan bod gekomen. Tijdens deze werkgroepen was de verschaffing van feitelijke informatie niet zo groot, de praktische kijk die je door het praten met mensen met andere achtergronden en culturen kreeg op ontwikkelingshulp en -samenwerking was des te groter. Daarom denken wij dat dit soort seminars erg leerzaam zijn. Immers, je leert denken vanuit andermans achtergrond en dat is iets dat mensen die zich bezighouden met ontwikkelingshulp nogal eens vergeten te doen.

Racistische raadsleden

door Melvin Schut

U kunt gerust zijn. Dit is niet één van die artikelen waarin verbijstering en afschuw geuit worden over de recente winst van de CD en CP'86. Evenmin zult u een beschrijving van de afschuwelijke denkbepelden van deze partijen of van de duistere verledens van hun individuele aanhangers in de volgende regels vinden. De stank die extreem-rechts eigen is, mag na de meer dan tien jaar waarin zij met enige regelmaat onzin uitkraamden, bij elke rechtschappen inwoner van Nederland genoegzaam bekend zijn. Evenals de alarmerende berichten van hun snelle groei en blij nieuws van tegencampagnes die, op de 'Actie tomaat' van de SP na, helaas sporadisch waren. Dat voor velen de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen dan toch nog als een schok kwam, kan daarom verbijsterend genoemd worden. Maar dat dit ook gold voor een groot deel van de intelligentia en veel politici is schandelijk.

Volkomen eerlijk

Het moet een eenzaak worden voor de Nederlandse politiek om het percentage stemmen op extreem-rechts tijdens de Tweede Kamerverkiezingen onder dat van de gemeenteraadsverkiezingen te houden. Een resultaat dat niet bereikt mag worden door het electoraat de toekomst van Nederland rooskleuriger voor stellen dan zij is. Iedereen weet wat moet gebeuren; het op orde brengen van de staatsfinanciën, deregulering, flexibilisering van de arbeidsmarkt en herziening van het sociale stelsel. Het verkrijgen van een mandaat om die harde maatregelen door te voeren is nu de belangrijkste taak van de Nederlandse politiek. Een taak die alleen vervuld kan worden door volkomen eerlijk tegen het electoraat te zijn, hoe vreemd dat een politicus ook in de oren mag klinken. Kiezers die uit protest tegen het huidige sociaal-economische klimaat op extreem-rechts stemmen moeten daarom ook bij de Tweede Kamerverkiezingen als verloren

worden beschouwd. Zij luisteren immers slechts met hun portemonnee naar de uitleg van de weinige eerlijke politici, als die vertellen dat ingrepen in de verzorgingsstaat nodig zijn. Eigenbelang en korte-termijn denken zijn de kiezer nu eenmaal eigen. Banen creëren? Nederland gezond maken? Prima, zolang de buurman maar betaalt. En zo vreselijk slecht als Nederland er nu voor staat, precies zo vreselijk hard zullen de maatregelen zijn die genomen moeten worden. Harder en rigouzeuzer dan de reguliere partijen toe durven te geven nu blijkt dat het electoraat besluiten als het ingrijpen in WAO en AOW genadeloos afstraft.

Beroerde mentaliteit

Op de niet-politici na die het nationale debat in NRC Handelsblad domineerden, zijn Pim Fortuyn en Elco Brinkman de enige prominente *public figures* die er openlijk blijk van hebben gegeven te begrijpen hoe ziek Nederland werkelijk is en welk medicijn toegediend moet worden. Twee moedige mensen waarvan de eerste wordt verguisd door de onwetenden en de tweede niet wordt begrepen door zijn eigen partij - een CDA dat door constante regeringsdeelname voor het grootste deel verantwoordelijk is voor de huidige staat waarin Nederland verkeert. Fortuyn is een partijloos politicus geworden voor wie nog geen partij rijp genoeg blijkt te zijn. En dat kan geen verwondering wekken als je je bedenkt dat hij een behartiger is van het algemeen belang in een land dat door coalities van deelbelangen wordt verziekt. Zijn collega Brinkman kan verwijten over zijn harde boodschap links laten liggen. Deze is eerder te soft, gezien het volume en de opeenstapeling van ineengeweven problemen als de massale werkloosheid, de verslechterde Nederlandse concurrentiepositie, de onbetaalbare verzorgingsstaat, de uitkeringsfraude, de ziekelijke consensuscultuur en de beroerde mentaliteit van de verwende gemiddelde Nederlander. Het is beter dat het CDA uit de verkiezin-

gen komt met vijftien zetels verlies en een mandaat van de kiezers om aan de reconstructie van de BV Nederland te beginnen, dan met vijf zetels verlies en een mandaat om door te modderen. En dat geldt ook voor de andere politieke partijen. Want de winst van extreem-rechts en de algehele misère zijn over vier jaar nog veel groter als het doormodderen blijft. Politici die Brinkman uit electorale overwegingen daar aanvallen waar het bij de kiezer zeer doet, moeten zich dus goed bedenken of zijzelf en de rest van Nederland op de lange termijn wel zo gebaat zijn bij hun woorden. Steun van de PvdA is dan ook uiterst welkom, omdat die, ondanks de problemen rond de WAO, door de meeste kiezers nog steeds meer dan andere partijen met bescherming van de minima wordt geïdentificeerd. Van Mierlo's D66 zou zichzelf nu eindelijk kunnen bewijzen als een volwassen partij, door verantwoordelijkheid te nemen voor concrete voorstellen. Maar ook de VVD van Bolkestein, die

De andere mening

Op woensdagavond 27 april kunt u getuige zijn van een proeve van ruimdenkendheid van de afdeling Kennemerland. De afdeling heeft van zes partijen met een 'andere' mening vertegenwoordigers uitgenodigd om te debatteren. Deze partijen zijn:

De Groenen (Roel van Duijn)
Nieuwe Communistische Partij
Libertarische Partij
Socialistische Partij
Natuurwetpartij

Iedereen is welkom.
Datum: woensdag 27 april 1994
Plaats: Peuzelaarsteeg 3 in Haarlem
Aanvang: 20.00 uur
Informatie: Ron Hogenboom (02520-17915)

zich opmerkelijk stil houdt, kan na aanvankelijk het hardste programma te hebben gepresenteerd beter op de eerder ingeslagen weg voortgaan. Proteststemmen voor extreem-rechts zijn in dezen een bittere bijwerking van het medicijn. Het idee van Fortuyn om een zakenkabinet aan te stellen dat Nederland weer gezond moet maken lijkt niet erg haalbaar. Het zou verstandiger zijn als zoveel mogelijk 'fatsoenlijke' partijen één front vormden en tot een nationaal kabinet toetraden. Een kabinet dat het algemeen belang zou dienen, en niet slechts deelbelangen van tuinders, minima of huizenbezitters. Bovendien bestaat er alleen de mogelijkheid om een electoraat dat pijn voelt 'aan boord' te houden, als er voor de kiezers geen uitwijkmogelijkheid naar een andere traditionele partij is. Het valt echter te betwijfelen of de politici in Den Haag hiervoor bereid zijn hun persoonlijke ambities op te geven.

Vreemdelingenhaat

Extreem-rechts krijgt niet alleen proteststemmen van mensen die ontevreden zijn over het politieke en sociaal-economische klimaat, maar ook van kiezers die menen dat buitenlanders voor hen een bedreiging vormen. Soms heeft dit gevoel een karakter van economisch protectionisme, maar lang niet zo vaak als wel wordt beweerd. In het algemeen schuilt achter hun gedrag het gevoel dat Nederland onderhevig is aan een oncontroleerbare immigratie uit niet-blanke en niet-christelijke landen. De opvatting dat Nederland 'vol' is, terecht of onterecht, behoort serieus genomen te worden. Vooral omdat de mening van de burgers bij het besluiten of een land meer immigranten moet accepteren het enige criterium kan zijn. De positieve kant van deze redenering is de mogelijkheid om een negatieve publieke opinie alsnog te bewegen meer immigranten te accepteren. In plaats van te blijven verkondigen dat Nederland een immigratieland is, behoort het kabinet te analyseren wat tot nu toe het effect van het beleid is geweest. Ook moet het onderzoeken welke immigranten de Nederlandse bevolking wel bereid is op te nemen. Tegelijkertijd is een aanmoediging van de stadsvernieuwing op zijn plaats,

zodat het verval van de binnensteden verder tegengegaan wordt. Daar concentreren zich immers de meestal werkloze immigranten en worden zij door de criminaliteit verlokkt. In navolging van de Verenigde Staten vormt zich hier een witte onderklasse die in de onderste regio's van de arbeidsmarkt een keihard gevecht voert met de, al dan niet illegale, buitenlandse nieuwkomers. De mensen uit deze onderklasse voelen zich in de steek gelaten door een regering die volgens hen teveel geld besteedt aan buitenlanders. Een regering ook die geen oog zou hebben voor de problemen van de eigen bevolking. Het gevaar dat zij racisten worden is heel reëel.

Maar het werkelijke probleem vinden we niet in de binnensteden. Het beleid om een dichtbevolkt land als Nederland tot een immigratieland te verklaren zorgt voor veel onvrede bij de goed opgeleide *middenklasse*. Voor de mensen die hiertoe behoren zijn vragen over wat het etnische en culturele karakter van de Nederlandse samenleving zou moeten zijn van fundamenteel belang. Frits Bolkestein heeft dit heel goed aanvoeld toen hij pleitte voor het opnieuw opnemen van christelijke en humanistische waarden in het beginselprogramma van de VVD. Nederland heeft een maatschappij die gestoeld is op een christelijke cultuur waaraan het liberalisme en de sociaal-democratie positieve bijdragen hebben geleverd. Ook al is het aantal Nederlanders dat in God gelooft de laatste decennia sterk afgenomen, toch koestert de middenklasse de waarden en normen van onze 'gemuteerde' christelijke maatschappij. Door de taboes van *political correctness* en de verwarring van het op de

verzuiling gestoelde traditionele politieke bestel, menen veel mensen uit de middenklasse, dat zij alleen bij extreem-rechts begrip vinden. Elke claim dat zij racistische motieven hebben is belachelijk en bovendien contraproductief, aangezien frustratie over onbegrip bij de regering zich richt op buitenlanders.

Een eerlijke zaak

Stemmen winnen van extreem-rechts bij de Tweede Kamerverkiezingen zal een moeilijke opdracht worden. Om de fouten te herstellen die er toe geleid hebben dat er nu racistische raadsleden zijn, moet de politiek niet opnieuw alleen erkennen dat ze aan gezag heeft ingeboet, maar er ook eindelijk wat aan doen. Daarom zou het verstandig zijn als de heren en dames politici de kiezers opnieuw overtuigden van de juistheid van de woorden van Sir Winston Churchill. "Politics is not a game," zei hij. "It is an earnest business." Ook in Nederland.

Bolkesteins groteske wartaal

door Marco Frijlink

Bolkestein zegt tenminste waar het op staat!". Een veelgehoorde uitspraak over de fractievoorzitter en onbetwiste voorman van de VVD in de Tweede Kamer. Waar het op staat is niet altijd even duidelijk, maar zeker is dat Bolkestein veel zegt. Of liever gezegd, roept.

Dédain

Enkele jaren geleden baarde Bolkestein opzien met een toespraak in Lüzern, waarin hij als eerste Nederlandse politicus het onderwerp 'minderheden' aan de orde stelde. Niet alleen werd toen de inhoud bepaald van zijn stokpaardje voor de daaropvolgende jaren, maar werd ook de toon gezet. Provoocerend, ongenueanceerd, en met een dédain dat een sterk ontwikkeld superioriteitsgevoel doet vermoeden. Niemand neemt het Bolkestein kwalijk dat hij het minderhedendebat is begonnen, wel de manier waarop hij dat doet. Twee zaken vallen in het bijzonder op in zijn pleidooien.

Suprematie

Ten eerste de suprematie van de 'westerse cultuur' en in het bijzonder het liberalisme. De eerste pijlen van Bolkestein waren gericht op de Islam en de toenemende invloed hiervan op de Nederlandse cultuur. Inspelend op een blijkbaar onder brede lagen van de bevolking heersende latente angst voor cultuurverandering, probeert hij duidelijk te maken dat er principes aan de Nederlandse samenleving ten grondslag liggen, die niet voor verandering vatbaar zijn; sterker nog, het zijn waarden met 'universele gelding'. Hier valt nog best een realistische voorstelling bij te maken. Democratie, vrijheid van meningsuiting, non-discriminatie, het zijn alle uitgangspunten die elke Nederlander zal willen handhaven en - afhankelijk van de zendingdrang - aan de rest van de wereld zou willen opleggen. Deze algemene woordkeus maakte dat na verloop van tijd Bolkestein het primaat van de discussie dreigde kwijt te raken. De randvoorwaarden die Bolkestein wilde stellen aan invloeden van andere culturen werden breed gedeeld en nergens deden of doen zich situaties voor

waarin genoemde principes met voeten worden getreden. Dat maakte het voor hem noodzakelijk de zo gevreesde aanslagen op de Nederlandse cultuur door buitenlandse invloeden cq. geloven handen en voeten te geven. Een kleine reeks van misslagen volgde. Een aanval op Islamitische scholen in het algemeen, waarna collega-fractielid Franssen mocht uitleggen dat er wel Islamitische scholen mochten zijn, maar dat de VVD bezorgd was om de kwaliteit. Terwijl er nog geen anderhalf jaar daarvoor een uitgebreid onderzoek van de Inspectie van het Onderwijs was geweest naar juist de kwaliteit van Islamitische scholen.

Polygamie

Later kwam Bolkestein met het revolutionaire plan vreemdelingen die zich schuldig hadden gemaakt aan een misdrijf hun verblijfsvergunning af te nemen en het land uit te zetten. Je kunt je bijna niet voorstellen dat hij niet wist dat dat al bestaand beleid was. Wat overbleef was de suggestie. Een ander mooi voorbeeld betrof de 'polygamie'. In Groningen trok de VVD-voorman van leer tegen het gebruik in sommige andere culturen van 'veelwijverij', enerzijds de suggestie wekkend dat dat in Nederland al veel voorkwam (op basis van onjuiste gegevens uit het be-

volkingsregister van Amsterdam) en anderzijds zinspelend op de consequenties voor gezinshereniging van deze praktijk. Toen was ook de maat voor de JOVD vol. Evenals een aantal politieke partijen reageerde zij scherp afkeurend. Nog afgezien van het gegeven dat Bolkestein ook hier weer een niet bestaand probleem creëerde, stelt de JOVD dat polygamie ten principale niet iets is waar een overheid zich mee moet bemoeien. Het principieel afkeuren gebeurt op basis van een achterhaalde christelijke moraal (waar Bolkestein niet wars van is bleek kort geleden overigens uit zijn pleidooi dat de christelijke normen en waarden in ere moeten worden hersteld, maar dat terzijde), maar wat belangrijker is, het opwerpen van niet bestaande problemen in een uiterst gevoelige discussie als die over minderheden is gevaarlijk. Het stigmatiseert en speelt in op onbestemde 'gevoelens in de onderbuik'. Bolkestein wekt keer op keer de indruk in een samenleving die onzeker is, zich steeds meer van de politiek afwendt op een goedkope manier, namelijk over de rug van een kwetsbare groep van etnische minderheden en asielzoekers politiek gewin te willen halen. Ondanks zijn eigen oproep deze discussie wel te voeren, maar op een zuivere manier en de oproep van verschillende politici om dit

onderwerp niet in de verkiezings sfeer te laten belanden, lijken etnische minderheden en - sinds kort - asielzoekers niet veilig voor hem.

Loyaliteit

De asielzoekers staan sinds kort in een verhevigde belangstelling. Als gevolg van de toenemende stroom vluchtelingen uit voormalig Joegoslavië en Somalië stijgt het aantal asielaanvragen de laatste jaren gestaag. Alle fatsoenlijke politieke partijen lijken het erover eens dat voor politieke vluchtelingen Nederland altijd open zal moeten staan. Met zijn uiterst onduidelijke verhaal in Brandpunt suggereerde Bolkestein medio maart dit jaar dat Nederland de grenzen van haar capaciteit bijna bereikt heeft en daarom alleen nog asielzoekers uit de eigen regio, c.q. Europa zou moeten opnemen, mede omdat 'daar onze eerste loyaliteit' zou (moeten) liggen. Nadat hierover hevige commotie was ontstaan bleek het allemaal op een misverstand te berusten, Nederland moest "natuurlijk" voor echte politieke vluchtelingen open blijven staan. Maar ondertussen is wel weer de indruk bevestigd dat de VVD de enige respectabele partij is die de gevoelens van de 'man in de straat' weet te verwoorden. Sommigen noemen dat populisme. Want oplossingen heeft de VVD niet. Noch in het minderheidsdebat, waar ze niet verder komt dan te blijven hameren op de 'universele liberale waarden' die in de praktijk niet te vertalen zijn naar wat dan nog wel en wat dan niet meer kan, noch in de discussie over het asielbeleid. De bijdrage van de VVD, Bolkestein voorop, bestaat uit luchtballonnen, oplossingen voor niet bestaande problemen, of suggesties die al bestaand beleid blijken te zijn.

Publieke opinie

Niet dat andere partijen nu zo'n verfrissende bijdrage leveren. Alle worden verscheurd door principes enerzijds, en de druk van de publieke opinie anderzijds. Je kunt aan die publieke opinie toegeven, zoals de VVD doet, wat tot op zekere hoogte wel werkt: de laatste gemeenteraadsverkiezingen laten zien dat de groei van de Centrumdemocraten voor het grootste deel wordt veroorzaakt door oud-CDA en -PvdA stemmers. Oud VVD-stemmers die zijn overgestapt naar de CD moeten met een lichtje worden gezocht. Dat bereikt Bolkestein dan weer wel met zijn groteske wartaal. Overigens heeft dit ook als consequentie dat de VVD allengs steeds grotere aantallen rechts-extremistische, danwel

racistische leden en stemmers gaat herbergen. Het is maar wat je leuk vindt. Je kunt ook proberen te schipperen, zoals de meeste andere partijen doen. Een beetje streng als het niet anders kan, gecombineerd met een beetje principe in de kamer (liefst tijdens de discussies, niet tijdens stemmingen). Op lange termijn bereikt niemand hier iets mee. Onmiskenbaar is het groeiende gevoel bij het publiek dat Nederland de stroom asielzoekers niet aankan. En dat is voor een deel ook waar. Als gevolg van een bijna stelselmatige verkeerde inschatting van het te verwachten aantal asielzoekers, ondervinden we elk jaar rond april capaciteitsproblemen. Geen mooiere illustratie van een vol Nederland dan een maïsveld vol vluchtelingen. Het enige echter dat hiermee wordt bewezen, is dat het Ministerie van WVC consequent verkeerde prognoses maakt, ondanks daar meermalen van verschillende kanten op gewezen te zijn. Dit lijkt een probleem dat relatief eenvoudig is op te lossen.

Simpele statements

Als de fatsoenlijke politieke partijen echt, zoals zij zeggen, op zoek zijn naar een oplossing voor de asielproblematiek zonder daarbij partijbelangen na te streven, ligt het voor de hand een soort van samenwerking op dit vlak te zoeken, op basis van gedeelde uitgangspunten. En de belangrijkste worden ondanks alle verschillen in toonzetting, vrijwel kamerbreed gedeeld. Economische vluchtelingen kunnen (helaas) niet worden toegelaten. Politieke vluchtelingen hebben recht op toelating en behandeling van hun zaak, ongeacht waar ze vandaan komen. Dit zijn twee simpele statements die elke partij met verve zou kunnen uitdragen. Als dan de suggestie wordt weggelaten dat Nederland word overstroomd (door te plannen op basis van correcte aantallen), en de nuance tussen politieke en economische vluchtelingen wordt aangebracht (let maar eens op, niemand die op dit onderwerp probeert te scoren doet dat!), zal in de maatschappij geleidelijk ook een veel gematigder sfeer gaan heersen. Zo kan de politiek ontsnappen aan de haast vicieuze cirkel van publieke opinie die aanzet tot het doen van krasse uitspraken, die de stemming onder het volk alleen maar verergeren.

Nederland heeft tot voor kort aardig het hoofd weten te bieden aan de opkomst van rechts-extremisme in Europa. De laatste gemeenteraadsverkiezingen laten een duidelijke omslag zien. De tactiek die sommige par-

tijen (en met name de VVD) kiezen om hier tegenin te gaan, werkt averechts. Het versterkt de gevoelens van onvrede, angst en onzekerheid. Drastische maatregelen voorstellen suggereert dat er onoverkomelijke problemen zijn. Elke zich verantwoordelijk voelende politicus zou het tot zijn taak moeten rekenen de discussie over asielzoekers genuanceerd te voeren, duidelijk te maken tot welke consequenties bepaalde principes leiden, en daar ook voor staan. Dat is eerlijker richting de burgers en voorkomt dat in een sfeer van 'we kunnen het niet meer aan' iedereen op één hoop gegooid wordt, en Nederland langzaam afgeleid naar een intolerantie die niemand zich voor wil stellen.

Liberale Agenda

20 april Afdeling Rijnmond; excursie naar de De Nederlandsche Bank. Info: Rolf de Ruiters (01802-1990)

21 april Afdeling Ede Wageningen Plus; borrel in café Carré in Wageningen. Aanvang: 20.00 uur. Info: Jeroen van de Berg (08370-12429)

23 april Afdeling Rijnmond; verkiezingsdebat in Amsterdam: "Wat de kiezers niet beloofd wordt" met o.a. Hans Wiegel en Paul Witteman. Info: Remco Spaa (070-3687869)

25 april Afdeling Rijnmond; debat tussen Simone van Geest en Koen Petersen in Rotterdam. Aanvang: 20.00 uur. Info: Wilfred de Bruyn (010-4028357)

26 april Afdeling Utrecht; Oranje borrel. Plaats: café Broers, Janskerkhof. Aanvang: 20.00 uur. Info: Karen Jedema (030-615924)

27 april Afdeling Maas & IJssel; bezoek aan Kinderboerderij de Kraal te Rotterdam. Info: Maarten Caminada (010-4217669)

28 april Afdeling Maas & IJssel; politiek café. Plaats: café Central te Gouda. Aanvang: 21.00 uur. Info: Finbar Hage (01727-17015)

29 april Afdeling Kennermerland. Zie elders in dit blad

29 en 30 april Afdeling De Compagnie; 15-jarig lustrum. Er zal op vrijdagavond een "topper" spreken in Veendam en de zaterdag zal in het teken staan van gezelligheid en politiek komen te staan. Het zaterdagprogramma zal gaan plaatsvinden in Stadskanaal. Info: Ronald Prummel (05990-15121)

KRAATS KRAAKT

"Zeg wat hoor ik, ben jij gevraagd voor de Kamerfractie van de VVD?"

"Dat klopt."

"En doe je het? Ga je de politiek in?"

"Nee. Voor de VVD in de Tweede Kamer, dat is slecht voor mijn curriculum vitae."

"Maar ik dacht dat jij zo graag macht wilde?"

"Ja, dat wil ik nog steeds. Een reden te meer om niet in de Tweede Kamer te gaan zitten."

"Wat ga je dan doen?"

"Ik word ambtenaar."

"Maar ambtenaren zijn toch niets meer dan de uitvoerders van de wil van de politici?"

"Jij klinkt wel erg naïef. Je bent zeker lid van de JOVD?"

"Ja maar zo staat het toch in de wet..."

"In Den Haag trekken we ons al jaren niets meer van de wet aan. De meeste wetten zijn ouderwets."

"Hmm. Ik kan dat nauwelijks geloven. Maar goed, ik reken er op dat onze Grote Roerganger Bolkestein het binnenkort allemaal weer recht zet."

"Droom jij maar rustig verder... Ik ga ondertussen het land regeren!"

"Maar hoe dan? Wat houdt die nieuwe baan van jou dan in?"

"Het is mijn taak om te zorgen dat de fractievoorzitters in de Tweede Kamer de Directeur Generaal en de hoge ambtenaren van het Ministerie van X gehoorzamen. Ik werk daarbij samen met twee andere ambtenaren. De één moet er voor zorgen dat de minister - dat zijn meestal heel domme mensen - de verkeerde informatie krijgt. De ander is verantwoordelijk voor de eerlijke verdeling van de binnenkomende sponsorgelden."

"Verdient het goed?"

"Met mijn baan op het Ministerie verdien ik slechts een duffe anderhalf maal modaal. Maar mijn loon als Rijksambtenaar is niet mijn voornaamste inkomstenbron. Je moet namelijk weten dat ons Ministerie wordt gesponsord door wat grote bedrijven. Wij bezorgen hen goede opdrachten, in ruil daarvoor vullen zij ons inkomen aan."

"Tsjongejonge. Het is een schande. Ik ga gelijk een motie schrijven, die dien ik dan in op het volgende JOVD-congres. Hier kunnen we goed mee scoren in de pers."

"Als ik jou was zou ik het koppelen aan polygamie of zoiets. Anders is de pers toch niet geïnteresseerd."

"Goed idee. Ik ga meteen aan het werk."

"Veel plezier, jochie."

Stuur de bon voor 1 juni op naar: JOVD Algemeen Secretariaat, Prins Hendrikkade 104, 1011 AJ Amsterdam

CONGRESBON

Voor het JOVD-congres op 25 en 26 juni in het Theater Motel te Almelo

Ik,
Naam:.....M/V
Adres:.....
Postcode:..... Plaats:.....
Tel.:..... Afdeling:.....
geef mij op voor het juni congres in Almelo.

Handtekening

Overnachting (3 persoonskamer), onthijt, lunch, feest en congresboek fl. 65,-

Overnachting (2 persoonskamer), onthijt, lunch, feest en congresboek fl. 80,-

Feest fl. 10,-
 Congresboek fl. 7.50

Ik wil graag op de kamer bij:

Naam/afdeling:.....
Naam/afdeling:.....

Kruis je keuze aan en maak bijbehorend bedrag over op Rabobank Leens 316072443 (giro bank 864327) JOVD-actierekening. De congresbon en het bedrag dienen voor woensdag 1 juni 1994 op het Algemeen Secretariaat binnen te zijn. De toewijzing van kamers geschiedt op volgorde van binnenkomst. Indien je voor 3 juni afzegt - wordt het bedrag minus fl.10,- teruggestort. Na deze datum blijft het gehele bedrag verschuldigd. Wie ter plaatse betaalt, moet apart intekenen. Kamertoewijzing geschiedt op volgorde van betaling. Overmaken is niet genoeg het bedrag MOET binnen zijn. Neem een betalingsbewijs mee; wanbetalers kunnen geen gebruik maken van de arrangementen. Je bent aansprakelijk voor de door jou aangerichte schade.

WIJ DRUKKEN BIJNA ALLES!

Buiten bankbiljetten kunt u
bij ons terecht voor
al uw wensen op drukgebied

Dinky Druk

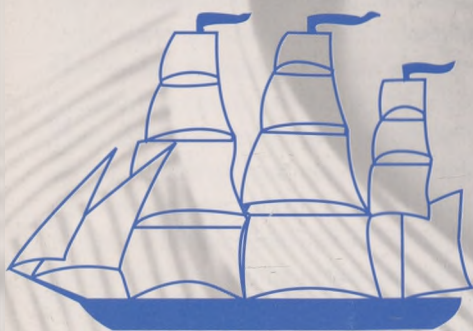
Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

„Een al te
eerlijke
politicus
graaft zijn
eigen graf”

JUNI 1994

Jaargang 46 - Nummer 3

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

DRIEMASTER

Jaargang 46

Nummer 3

Juni 1994

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdreducteur

Folkert Bolkestein (071-123538)
Langebrug 3a
2311 TG Leiden

Redactie

Fedor Tanke (eindreducteur), Dries van Bergeijk (fotoreducteur), Annemieke Brons, Joris Dik, Marco Frijlink, Yair Pinto, Melvin Schut en Frits van der Scheer (hb-auditor)

Columnisten

Eddy Habben Jansen
Marten van de Kraats

Uiterste inleverdata:
maandag 27 juni 1994
maandag 8 augustus 1994

Kopij op flop sturen naar:
Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Foto's:

Dries van Bergeijk: blz. 3
Folkert Bolkestein: blz. 1, 4-7, 10

Tekeningen:

Herman Rijksen

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

Inhoud

Voorzitter	3
Een al te eerlijk politicus graaft zijn eigen graf	4
Koën Petersen treedt af als voorzitter van de JOVD. Een vraaggesprek.	
Verkeerde meningen	9
Dit maal in deze veel gelezen rubriek een bijdrage van Hans Tanis, voorzitter van de SGP-jongeren. Vooral voor JOVD'sters erg interessant.	
Toekomstdiscussie JOVD	10
Op de aanstaande Buitengewone Algemene Ledenvergadering wordt de toekomst van de JOVD bediscussieerd aan de hand van een rapport van een daartoe ingestelde commissie. Een vooruitblik. (De tekst van het rapport staat op blz. 20 en 21)	
Imperialisme of Paperisme II	12
Een bijdrage van redacteur Yair Pinto over de vraag wat we toch aanmoeten met de Derde Wereld.	
Alleen is maar alleen	12
Sommige liberalen denken na over hoe het liberalisme zich verder kan ontwikkelen. Anderen slaan de discussie dood met een doodoener. Frederieke Arps en Sander van Sluis behoren tot de eerste categorie.	
Going Abroad	14
Een verslag van wat er in de politiek van Slovenië gebeurt.	
Aan het begin van een nieuwe tijd	15
Frits Bolkestein was te gast in de afdeling Rijnmond van de JOVD. Een verslag.	
On(der)wijs	16
Het is mis met de scholing van de Nederlandse jeugd. Goede, slechte en middelmatige leerlingen lijden hieronder.	
Enquete	17
Ontluisterende cijfers betreffende de politieke kennis van Nederlandse scholieren.	
Ongehoord	17
Tempo-, prestatie-, en „leenbeurs“	18
Het laatste dus, wat Chris Jetten betreft.	
Commissie Gemeentepolitiek	19
Toekomstdiscussie	20
Notulen	22
Liberale Agenda	23
Kraats Kraakt	24

Voorzitter

Met de zomer in aantocht lijkt het in politiek Nederland uitsluitend vernieuwing wat de klok slaat. Niet alleen krijgt de JOVD per 25 juni aanstaande een vernieuwd Hoofdbestuur, ook krijgt Nederland een nieuw kabinet. Op het moment van schrijven lijken de kansen op een paarse coalitie van VVD, PvdA en D66 groter dan ooit. Dat is dubbel mooi. Op de eerste plaats voor het land. Want een paarse coalitie kan meer dan welke andere samsmelting ook op een aantal belangrijke terreinen een doorbraak betekenen. Eindelijk kan een minderheid in het parlement de verbetering van het leefklimaat in ons land niet meer tegenhouden. Eindelijk krijgt de politiek de kans om te komen tot een goede regeling voor de euthanasie, eindelijk krijgt de politiek de kans te komen tot een volledige wet gelijke behandeling, eindelijk kan met een zakelijk en een sociaal oog op een nuchtere en faire wijze het functioneren van de verzorgingsstaat tegen het licht worden gehouden en eindelijk kan de overleg-besluitvorming in Nederland worden blootgesteld aan een heldere analyse - en mogelijk daaruit voortvloeiend aan evenzo heldere wijzigingen. Niet voor niets heeft de JOVD al

zo'n twintig jaar voor een paarse coalitie gepleit. De aanhouder wint, en zo wordt ook de JOVD voor haar aanhoudende inspanningen op dit gebied beloond.

Dat vertaalt zich niet alleen in politieke winst maar ook nog eens in gratis publiciteit. Regelmatig wordt in de media de JOVD in verband gebracht met de paarse coalitie. Zo werd onze vereniging in korte tijd genoemd in de kolommen van Vrij Nederland, De Volkskrant en in talrijke regionale bladen. Ook was het de JOVD die voor de radiomicrofoons van TROS en VARA vanuit de politieke jongerenorganisaties op de formatie een toelichting heeft mogen geven. Veel publiciteit leidt tot veel bekendheid en dat leidt uiteindelijk tot een groei van de organisatie. Niet voor niets noteerde de JOVD een enorme toevloed aan nieuwe leden en belangstellenden, iets dat met de campagne voor de verkiezingen van het Europees Parlement en met het Augustus Offensief een fantastisch vervolg kan krijgen.

Belangrijk in dit verband is uiteraard niet slechts het werven van nieuwe leden maar juist ook het behouden ervan. Een goede follow-up is dan ook van eminent belang. Dit alles zal straks gaan plaatsvinden in een JOVD met een nieuw en enthousiast bestuur. Michael Abraham en Frits van der Scheer zetten een spreekwoordelijke punt achter hun penningmeester- en voorlichterschap. Vanaf deze plaats bedank ik hen voor hun inzet voor de JOVD en wens ik hen nog veel succes toe in de toekomst. Ook de voorzittershamer krijgt een andere beheerder. Derhalve wil ik van de gelegenheid gebruik maken alle mensen met wie ik gedurende mijn periode als landelijk voorzitter heb mogen samenwerken te bedanken voor hun bijdrage aan het uitbouwen van de JOVD. Het is uniek te zien hoeveel mensen zich met hart en ziel inzetten voor onze organisatie. Als dit naar de toekomst verder kan worden uitgebouwd, behoeft niemand zich over de JOVD - en dus over het liberalisme - in de aankomende jaren zorgen te maken. Het ga u goed.

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Sandra Spek (010-4405316)
Rivierstraat 228
3016 CH Rotterdam

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Herman Rijkse (020-6958052)
Kantershof 424
1104 GX Amsterdam

Internationaal Secretaris

Arjan Toor (050-185890)
Jozef Israëlsstraat 8
9718 GJ Groningen

Secretaris Vorming & Scholing

Erik Matien (050-125262)
Tweede Drift Spilsluizen 5
9712 GV Groningen

Secretaris Organisatie

Carolien Wellink (020-6720152)
Reijnier Vinkeleskade 65
1071 SX Amsterdam

Secretaris PR & Voorlichting

Frits van der Scheer (010-4028405)
Struisenburgdwarstraat 67
3063 BS Rotterdam

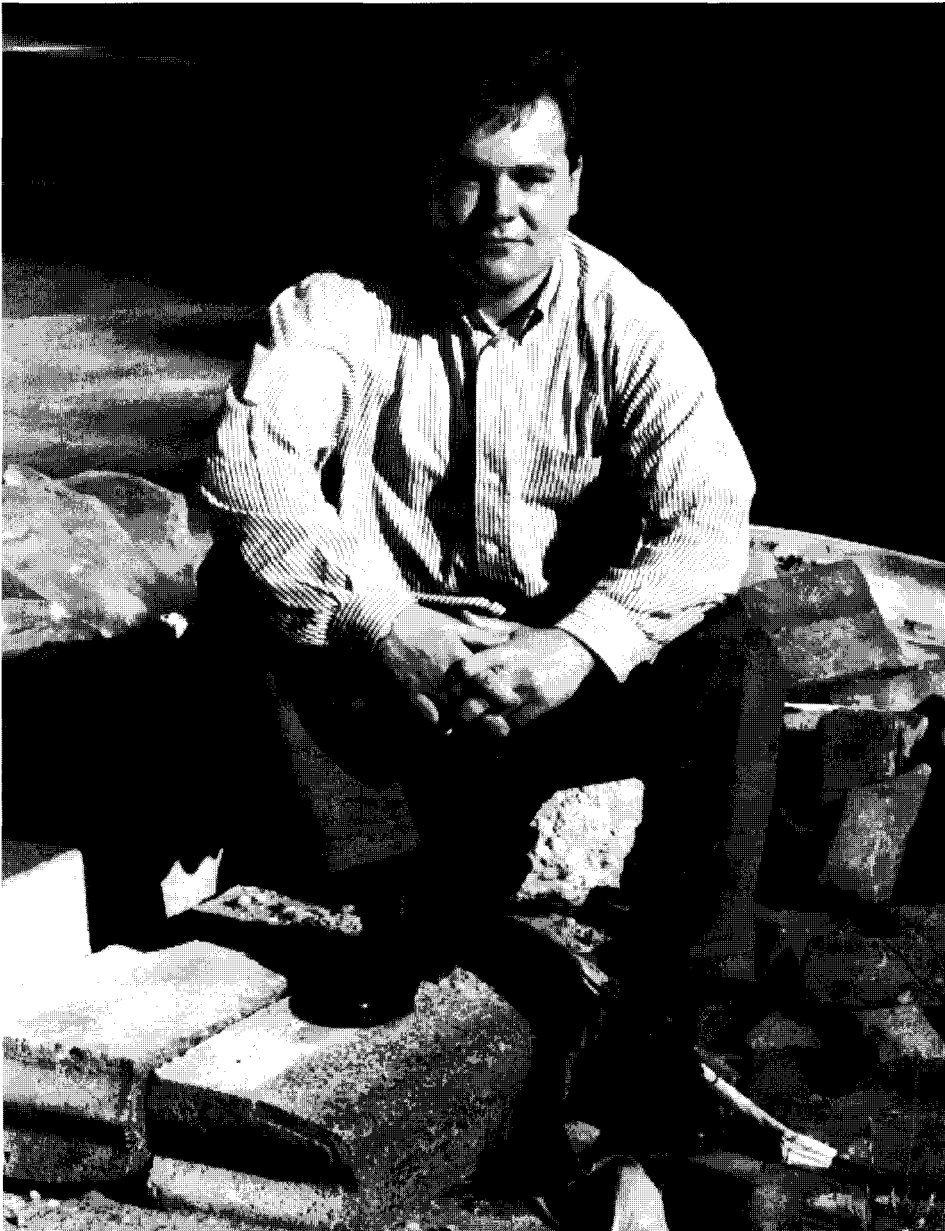
Politiek Secretaris I

Beryl Dreijer (050-147799)
De Laan 24
9712 AV Groningen

Politiek Secretaris II

Vincent Leenders (050-140899)
Turftorenstraat 36a
9712 BR Groningen

“Een al te eerlijke politicus graaft zijn eigen graf”

Afscheid van de landelijk voorzitter

door Folkert Bolkestein

De tijd van gaan is gekomen. Op het aanstaande juni-congres treedt Koen Petersen af als landelijk voorzitter, wat hij dan anderhalf jaar is geweest. Op die periode gaan we in dit vraaggesprek terugblikken, de toekomst en de wijde wereld daarbij uiteraard niet uit het oog verliezend.

Koen Petersen is afkomstig uit Haarlem, studeerde af in de politicologie en de Amerikanistiek en vult thans zijn dagen met het voorzitterschap. Hij woont in een appartement aan de Amsterdamse Marnixstraat. De oudere lezers zullen zich nog herinneren hoe hij drie jaar geleden met ene Frank van Dalen in een langdurige campagne vocht om de functie van Vice-Voorzitter Organisatie in het hoofdbestuur. Een bittere teleurstelling volgde. We gaan het daarover in dit vraaggesprek niet hebben. Wat we wel willen weten is het volgende.

Wat doet zo'n voorzitter de hele dag?

Petersen kijkt mij tevreden aan: “Veel telefoneren. En dat dan vooral tussen twaalf en twee 's nachts, want dan is iedereen tenminste thuis. De telefoon is het machtigste wapen dat een voorzitter heeft. Overdag ben ik vaak op pad: in forums zitten, mensen ontmoeten, de JOVD vertegenwoordigen. En zo nu en dan haal ik mijn post op bij het algemeen secretariaat...”

De telefoon gaat. Petersen legt zijn pijp neer en neemt de hoorn op. Of de JOVD zin heeft om in het radioprogramma ‘Spijkers met Koppen’ te komen discussiëren met de jongeren van het Algemeen Ouderen Verbond. Die bestaan dus ook. Petersen zegt toe en hangt glimlachend op.

Een paar maanden geleden haalde de JOVD het nieuws door in het Politiek Kernprogramma (PKP) voor dierensex te pleiten. Niet iedereen vond deze publiciteit een onverdeeld succes. Vind jij dat wel?

Petersen kijkt wat mat, alsof hij dit al eens eerder heeft moeten uitleggen. “In de discussie op de BAV is gebleken dat de JOVD niet zo'n voorstander is van bestialiteit als op grond van het PKP werd vermoed. Er is blijkbaar een taxatiefout gemaakt bij

het opstellen van de uiteindelijke versie. Ik vind dat jammer. Ik mijn ogen is het standpunt als in het PKP verwoord ook geen liberaal standpunt, en het is dus lastig om het met verve uit te dragen. De vereniging heeft het standpunt dus ook gecorrigeerd.

Ik heb me daarbij wel wat gestoord aan het gezanik van sommige mensen dat ik, bijvoorbeeld bij Ischa Meijer, enthousiast het standpunt had moeten uitdragen, terwijl ik toen al in de heilige veronderstelling verkeerde dat het twee weken later zou worden teruggedraaid.

Dat geeft een zekere beperktheid aan in de vereniging.”

Voorzover ik heb kunnen nagaan is het de afdeling Rijnmond geweest die, in de persoon van Remko Spaa, de pers heeft geattendeerd op de betreffende vergissing in het PKP. Verwijt jij de afdeling Rijnmond iets?

“Voordat Rijnmond dat persbericht heeft uitgebracht heeft het standpunt in een aantal regionale bladen gestaan. Dat viel op zichzelf dus nog wel mee, maar de afdeling Rijnmond heeft daar toen zelfstandig afstand van genomen. Dat recht hebben ze. De afdeling had zich wel kunnen afvragen of ze door hun persbericht naar alle landelijke bladen te sturen, zich niet het risico op de hals haalden dat het standpunt juist werd benadrukt. Die taxatiefout kan je ze verwijten.”

Het was niet de eerste keer, dat de JOVD de krantelezer met gefronste wenkbrouwen deed opkijken. Eind 1993 las hij dat jij de Nederlandse politici het predikaat ‘onderontwikkelde voorlopers van de mens’ had verleend. Hoe zat dat?

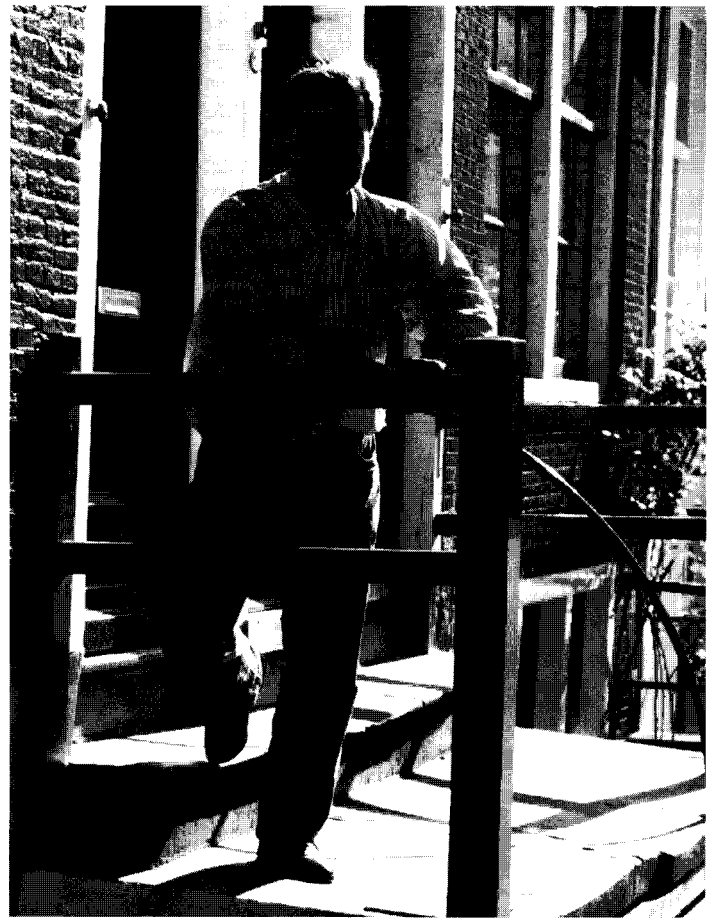
Koen Petersen haalt eens diep adem. “Wiegel heeft in een interview over zijn nieuwe boekje, dat toen net verschenen was, opgemerkt dat hij geen minister wilde worden omdat hij dan al zijn commissariaten en andere nevenverdiensten zou moeten opgeven. Ik heb me toen afgevraagd of je met het opschroeven van de ministersinkomens niet meer mensen uit het bedrijfsleven in de politiek kunt krijgen, iets waar juist zo’n behoefte aan bestaat. Toen heb ik in mijn congresrede gezegd: “wie met pinda’s betaalt krijgt apen als personeel”.

Dat stond in mijn speech. In het bericht dat het ANP daarvan heeft gemaakt is ‘apen’ vertaald met ‘onderontwikkelde voorlopers van de mens’. Maar dat heb ik dus nooit zo uitgesproken.”

Toch lijkt het wel juist te zijn dat in Nederland het respect voor bestuurders en openbaar gezag afneemt. Hoe komt dat?

“De ontwikkeling die je schetst is in mijn ogen toe te schrijven aan een overheid die faalt in de uitvoering van die zaken die ze wordt geacht uit te voeren. Waar is in veel gevallen het respect voor politici erg gering? In de zogenaamde achterstandswijken. Een jaar of wat geleden ging de toenmalige Amsterdamse burgemeester Van Thijn naar de Staatsliedenbuurt om met de krakers en de andere lieden die daar woonden in discussie te gaan, hij werd bespuugd en beschimpt. Geen respect voor de politiek. En terecht, omdat de politiek niet in staat is om juist in die wijken concrete oplossingen aan te dragen voor de problemen waar die mensen mee te maken hebben. Problemen waar het gaat om huisvesting, losse tegels op straat, de fiets die wordt gestolen, de auto die wordt opengebroken, lastig gevallen worden bij bushaltes, niet meer over straat kunnen als het donker is. Dat zijn allemaal zaken die direct verband houden met de levens van de mensen die in zo’n wijk wonen. De politiek doet er niets aan.”

Heeft het gebrek aan respect voor het openbaar gezag niet ook te maken met het

“De telefoon is het machtigste wapen dat een voorzitter heeft.”

afbrokkelen van normen en waarden in de samenleving, en is het liberalisme daaraan niet medeplichtig?

“Wil je bier?” Koen Petersen haalt een flesje Heineken uit de ijskast en gaat weer in zijn rookstoel zitten. “Het heeft niet zozeer met ideologie te maken, alswel met het onvermogen van de overheid om de concrete problemen van de burger op te lossen. Dat zijn twee gescheiden zaken.

Doordat veel wetten in de praktijk niet meer worden nageleefd of gehandhaafd, raakt de burger in verwarring aan welke regels hij zich wel nog aan moet houden. Wat dat betreft zou het goed zijn om overbodige wet- en regelgeving af te schaffen, zodat die onduidelijkheid verdwijnt. Zo heeft de JOVD een tijdje geleden gepleit voor een zogenaamde Regelkamer naast de Rekenkamer, die regelingen periodiek toetst op hun praktische relevantie. Regels moeten of worden afgeschaft, of strikt

“Je moet oppassen dat hoofdbestuurders geen tijd over hebben, want dan gaan ze er nieuwe taken bij graaien.”

worden gehandhaafd. Iets als gedoogbeleid schept ondoorzichtigheid, en daarop is een deel van het gebrek aan vertrouwen van de burgers in het openbaar bestuur terug te voeren.

Er moet dus een opsporingsplicht komen. En je moet je wel realiseren dat je dan als apparaat ook in staat moet zijn om daaraan te voldoen. Dat betekent meer opsporingsambtenaren, meer geld. Als dat niet kan moet je een tussenoplossing verzinnen waarbij je bepaalde regels gaat versoepelen, zodat de opsporingsplicht kan blijven, maar het apparaat in staat is om eraan te voldoen.

Waar ik me ook keer op keer aan erger is dat de overheid zich onredelijk opstelt

tegenover burgers. Als je te laat je belasting betaalt krijg je een boete, maar als je teveel hebt betaald, moet je een jaar of twee wachten tot je je geld terugkrijgt. Dat soort zaken ontnemt de overheid de legitimatie om het land te regeren.”

Een veel gehoorde klacht. Waarom gebeurt er niets?

Weer gaat de telefoon: een oudere dame die moppert dat ze zojuist een aanvraagformulier van de overheid heeft ontvangen dat ze eergisteren had moeten terugsturen. De klachten zijn tot ver in de kamer te verstaan. Petersen verwijst haar geduldig naar de verantwoordelijke instanties.

De mensen die verantwoordelijk zijn voor

de praktische situatie zien zichzelf niet meer als schuldige en zijn bovendien dusdanig gehecht aan hun positie dat ze die niet willen opgeven. Teveel mensen zijn afhankelijk van het systeem. Hetzelfde probleem zie je overigens ook in de JOVD.”

Ook op andere gebieden worden klachten gehoord over normvervaging: abortus, euthanasie, vrije drugs. Moeten liberalen niet beter nadenken hoe hun ideologie aan deze klachten tegemoet kan komen?

“De JOVD zegt dat binnen te stellen zorgvuldigheidsnormen de afweging met betrekking tot euthanasie is voorbehouden aan het individu en niet aan de wetgever. Zo biedt je aan de ene kant de mensen de vrijheid die euthanasie willen plegen, terwijl aan de andere kant mensen niet bang hoeven te zijn dat het tegen hun zin gebeurt. Voor abortus en drugsgebruik geldt hetzelfde.”

Maar dat is een compromis. Mensen willen als normen en waarden juist scherpe en absolute regels hebben. Waarom denkt de JOVD zo weinig na over hoe de liberale ideologie kan worden aangepast en verbeterd?

Met nadruk: “Er wordt wèl over nagedacht. We hebben de discussie Medische Ethiek een jaar geleden gehouden, waarbij al die afwegingen door de vereniging, door de afdelingen tegen het licht zijn gehouden. Je kunt niet alle discussies doorlopend blijven voeren.”

Het enige wat de JOVD doet, is nieuwe vraagstukken toetsen aan de aloude liberale ideologie, die stamt uit de negentiende eeuw. En is een ideologie die zich niet ontwikkelt niet ten dode opgeschreven?

Petersen protesteert. “Er wordt wèl over gediscussieerd, er wordt wèl naar gekeken. Alleen de mensen zijn niet tot het inzicht gekomen dat de principes moeten worden veranderd. Zodra die behoefte bestaat is ieder lid in staat om discussie aan te zwengelen. De gelegenheid doet zich vaak genoeg voor, in denktank-vergaderingen, bij resoluties enzovoort. De onvrede is alleen kennelijk niet zo groot.

Wel is waar dat de JOVD in het verleden teveel bondgenoot is geweest van die mensen die de politieke discussie hebben gereduceerd tot zeuren over percentages, punten en komma's. Heel lang is de discussie op die manier gevoerd.

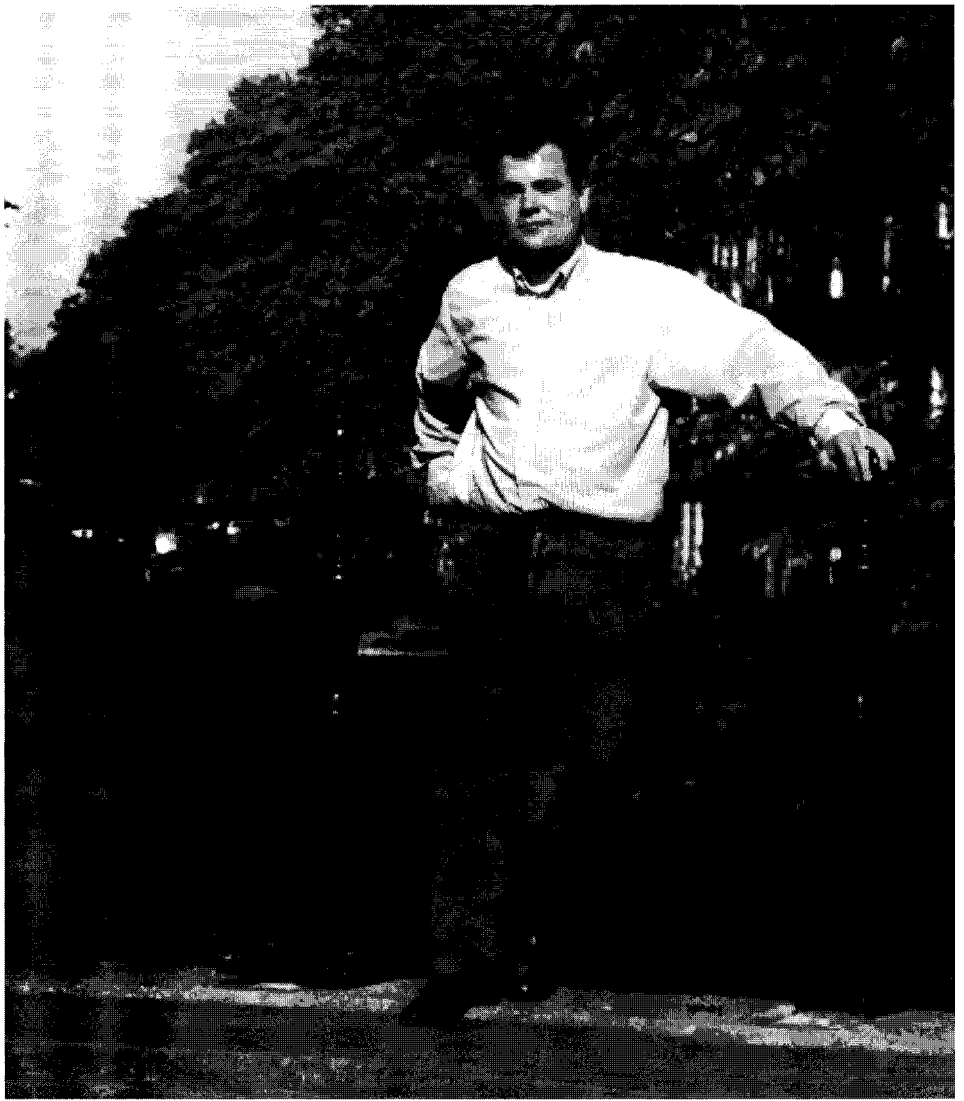
In november 1992 zijn we begonnen met het verbreden van die discussie. Principiële keuzes zijn aan de orde gesteld, het pamflet Liberaal Samenwonen is daar een voorbeeld van. Het PKP is niet meer opgesteld in stellingen, maar in grote lijnen, in gedachtes. Ook de resoluties zijn algemener en principiëler geworden. Volgend congres is een resolutieloos congres, zodat er meer ruimte is voor die principiële discussie. Ook de denktank is anders opgezet. We zijn als JOVD sinds eind 1992 bezig om de discussie te verbreden. Dat is iets wat tijd nodig heeft en waar mensen aan moeten wennen, vooral mensen die al langer in de JOVD actief zijn."

Ik knik ja. We gaan over op een ander organisatorisch probleem.

Kan het hoofdbestuur niet wat kleiner?

"Die vraag op zichzelf is niet relevant. Kijk. Het gaat erom dat er een lage drempel is om lid te worden van de JOVD, om over politiek te discussiëren. Primair zijn dus de afdelingen. In de afdelingen komen mensen met de JOVD in aanraking, ze worden er lid gemaakt, behouden en geactiveerd. In het verleden zijn steeds meer taken afgenomen van de afdelingen, eerst door de districten en later door het hoofdbestuur. Dat waren nogal wat taken: promotie en ledenwerving, politieke discussie, cursussen. En daar had je dus ook nogal wat hoofdbestuurders voor nodig. Het is belangrijk dat die taken worden verricht, het is niet belangrijk dat ze door het hoofdbestuur worden verricht. We zijn nu bezig taken terug te geven aan districten en afdelingen. Als in de vereniging steeds meer gaat gebeuren en in het hoofdbestuur steeds minder, is inderdaad de vraag of dat hoofdbestuur wel zo groot moet blijven. Dan zitten daar immers mensen die ineens tijd over hebben, en je moet er wel voor waken dat het hoofdbestuur niet in staat is om nieuwe taken er weer bij te graaien."

Dan moet je dus meer eisen stellen aan de gewone leden.

"Nixon was een goede en fascinerende president. Veel JOVD'ers zullen zich in zijn beleid prima kunnen herkennen."

Petersen steekt zijn wijsvinger uit. "Ze meer mogelijkheden geven. De ervaring leert dat afdelingen die taken vanzelf overnemen. Zie het vorige resolutieloze congres, waarop de afdelingen met veel meer resoluties kwamen dan ooit daarvoor het hoofdbestuur."

Momenteel wordt op congressen gestemd per afdeling. Wat vind jij van het idee om gewoon ieder lid dat komt opdagen één stem te geven?

"Ik ben vroeger verklaard tegenstander geweest van dat systeem. Ik meende dat dit een te grote invloed zou geven aan de mensen uit de streek waar het congres wordt gehouden, omdat die in de grootste getalen komen opdagen. Ik geloof niet lan-

ger dat dat zo is. Wat dat betreft zijn de congressen van de Jonge Democraten erg interessant, waar al jaren met het one-man-one-vote systeem wordt gewerkt. Daar blijkt dat de praktische bezwaren die tegen het systeem in stelling worden gebracht, in de praktijk niet opgaan.

En het grote voordeel is dat je de leden belangrijker maakt. Ze zullen meer betrokkenheid tonen bij de discussie en de kracht van argumenten zal toenemen, omdat je de zaken niet meer vooraf kunt dichttimmen."

Je zou ook kunnen stellen dat mensen nu tenminste leren hoe het in de politiek toe gaat.

De voorzitter buigt zich naar mij toe. Nadrukkelijk: "Waar de JOVD altijd tegen heeft geageerd bij de VVD is dat je als je lid wordt eerst je mond moet houden, dan folders mag uitdelen en voldoende partij-bijeenkomsten moet bijwonen. Als je braaf bent kom je een keer in het afdelingsbestuur en groei je verder. Een aantal mensen haakt om die reden af. Je wordt lid om een politieke bijdrage te kunnen leveren en niet om op het juiste moment te klappen en te lachen."

Komt dat in de JOVD dan niet voor?

"Helaas wel. We hebben er net weer een voorbeeld van gezien. Bij mijn opvolging moest worden gekozen tussen Arjan Toor en Herman Rijkse. Het hoofdbestuur heeft toen in duidelijke meerderheid gemeend Herman Rijkse te moeten kandideren. Acht stemmen voor hem, één stem voor Arjan Toor. Wat mij in de reactie van de vereniging erg is tegengevallen is niet zozeer dat sommige mensen een voorkeur voor Arjan Toor bleken te hebben, maar dat in de argumentatie te vaak naar voren werd gebracht dat Rijkse niet zou deugen alleen omdat hij niet lang genoeg lid is van de JOVD.

Het is een goede zaak dat de vereniging er soms een andere mening op na houdt dan het hoofdbestuur, wij hebben dat zelfs bevorderd, zolang er maar eigenlijke argumenten worden gebruikt. En dat is nu juist de kritiek die wij zo vaak hebben op andere organisaties. Op lange termijn ontkomt de JOVD er niet aan om ook mensen die niet de langste staat van dienst hebben in besturen op te nemen. Anders ben je toch dief van je eigen portemonnaie."

Waarom ga je eigenlijk weg?

"Dat heeft twee redenen. De tweede reden is dat ik op zoek wil gaan naar een baan. Een baan en het voorzitterschap vallen in mijn ogen niet goed te combineren.

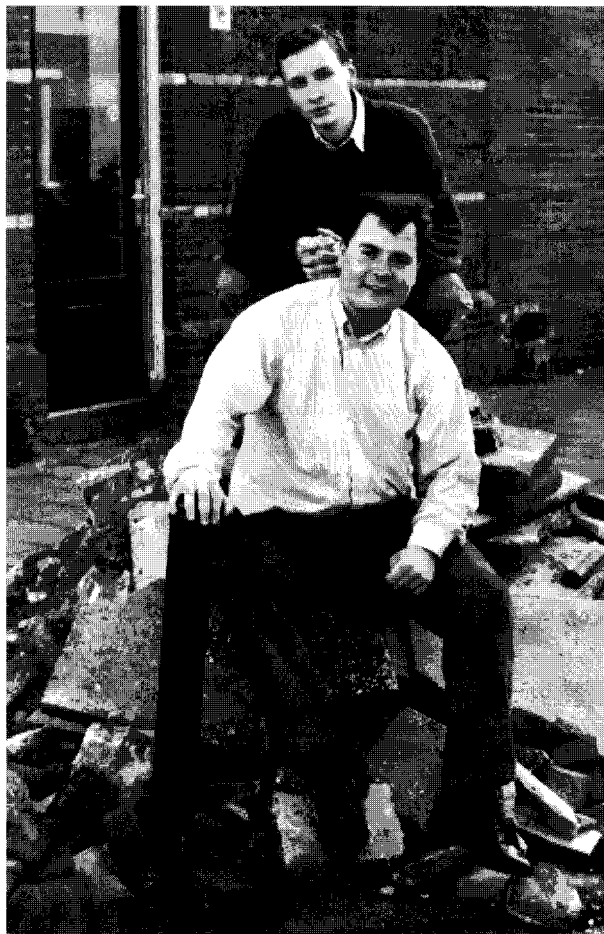
De eerste reden is dit. Toen ik in 1992 voorzitter werd, heb ik me voorgenomen om een aantal zaken

in de JOVD te veranderen of ter discussie te stellen. Die lijst is nu klaar. Het is goed als er een nieuw iemand komt met een nieuwe lijst."

Wie is jouw voorbeeld in de politiek?

Zonder aarzeling: "Richard Nixon. Dat was een goede en fascinerende president. Goed in de zin dat hij, hoe vreemd het ook klinkt, veel dingen heeft gedaan die ook de JOVD in het vaandel heeft staan. Het was de laatste grote liberale Amerikaanse president. Een paar voorbeelden. In vijf jaar tijd heeft hij 642 natuurparken geopend, 36 milieuwetten uitgevaardigd en een milieu-agent-schap ingesteld. In diezelfde vijf jaar is het percentage zwarte kinderen dat uitsluitend-zwarte scholen bezoekt teruggebracht van 95 tot tien. Hij heeft geïnvesteerd in gezondheidszorg en sociale zekerheid. Het Family Assistance Programm was een soort basisstelsel. Allemaal zaken waarin een JOVD'er zich goed zal kunnen herkennen.

Daarnaast was Nixon een fascinerende man. Een raspoliticus, die mogelijkheden

wist uit te buiten als ze zich aandienden. Soms lukte dat ook niet, zoals in het begin van de Watergate-affaire, toen een aantal Republikeinen op verdenking van spionage bij de Democraten was opgepakt. Nixon heeft toen geprobeerd om op zijn beurt Democraten uit te lokken bij hem te komen spioneren, zodat hij ook hen kon oppakken. Doel was om vervolgens met een generaal pardon ook zijn eigen vingerafdrukken weg te poetsen. In zekere zin briljant! Ergens is het jammer dat dat toen niet gelukt is."

Fascinerend. Maar zal het vertrouwen van de burger in de overheid daardoor ook zijn toegenomen?

"Hm", denkt Petersen. "Een politicus wordt vaak geconfronteerd met politieke tegenstanders die zich van truuks bedienen. Met een al te eerlijke houding graaft hij dan zijn eigen graf, hij zal zijn idealen niet kunnen verwezenlijken. Machiavelli heeft dit in het jaar 1513 al vastgesteld, het is dus van alle tijden. Ik ben met Machiavelli van mening dat het doel de middelen kan heiligen. Een politicus die zijn idealen verwezenlijkt wil zien moet zich daarbij helaas neerleggen.

Een mooi voorbeeld vormt Dries van Agt. Die wilde bij de kabinetsformatie van 1977 niets liever dan met Hans Wiegel regeren. Maar Den Uyl had de verkiezingen gewonnen. Van Agt heeft toen besloten om eerst maandenlang met Den Uyl te onderhandelen, vervolgens die onderhandelingen te laten mislukken, om daarna met goede sier te kunnen zeggen dat een kabinet met de PvdA er gewoon niet in zat. Eerlijk? Nee, maar het doel heiligt de middelen."

Is het vak van politicus dan wel een fatsoenlijk vak?

Petersen puft peinzend aan zijn pijp. "Ja... Dat kan je je afvragen. Toch. Als fatsoenlijke doelen worden nagestreefd vind ik van wel. Maar de manier waarop je die doelen dan wilt bereiken moet natuurlijk wel binnen zekere grenzen blijven."

Schrijver is voorzitter van de SGP-jongeren

door Hans Tanis

Nooit heeft de SGP zo in de belangstelling gestaan als vorig jaar. Het is uniek dat een politieke partij anno 1993 discussieert over de plaats van de vrouw in de politiek. Misschien heb jij ook wel gedacht: hoe komt men in vredesnaam zover om zich daar druk over te maken.

Door de verschillende media is de karikatuur van de SGP weer eens bevestigd. Een partij van een stelletje antiekelingen, die niet meer passen in onze hedendaagse moderne samenleving. De discussie is binnen de partij zeer intensief gevoerd. Mede een gevolg van het acteren van een tweetal werkgroepen, die geprobeerd hebben de discussie open te breken. Ondanks de verschillen van inzicht was er aan beide kanten respect voor elkaar.

Waarom en hoe?

Het Bijbelse gegeven dat man en vrouw gelijkwaardig zijn voor God staat vast. Het eerste Bijbelboek, Genesis, vermeldt dat Adam en Eva verdreven werden uit het paradijs. De gevolgen hiervan zijn groot. De man zal heersen over de vrouw. Hij zet

de lijnen uit voor de plaats van de vrouw in kerk en samenleving. In die lijn is ook het besluit te verklaren dat vrouwen geen regerendmacht in de politiek toekomst.

Hoofdzaak

Mede door de media is dit besluit enorm opgeblazen. Een interne partijdiscussie is breed uitgemeten. In de partij zelf heeft dat toch wel polariserend gewerkt.

Maar, ondanks negatieve berichten zijn de electorale gevolgen meegevallen. Veel SGP'ers zien dit punt gelukkig niet als breekpunt. Omdat er zoveel belangrijker items zijn. Zaken die de SGP raken. Die ingaan tegen de normen die God ons gegeven heeft. Zeer recent is dat ook weer gebleken tijdens de discussie over de wet op de lijkbezorging.

Kloof

Heel duidelijk blijkt de onoverbrugbare kloof tussen het liberalisme en het christendom. De VVD gaat uit van een optimistisch mensbeeld. De mens is in staat om keuzes te maken die het welzijn van de mens bevorderen. Daarom is de oproep van Hirsch Ballin niet vreemd, geloof te

hebben in de goede bedoelingen van de medici bij het levenseinde.

Daarin gelooft de SGP nu net niet. Wij zijn van mening, en de geschiedenis geeft ons gelijk, dat we in feite rasechte egoïsten zijn. We zoeken eerst het goede voor onszelf. De naaste, en laat staan God, komt niet in beeld.

Wij willen deze volgorde omdraaien. Vragen wat God van ons wil en dat in de praktijk brengen. Oog hebben voor de schepping, voor onze medeburgers, en "medelanders".

De Bijbel is voor ons geen politiek handboek. Maar het is de bron van waaruit we willen werken. Ook dit geluid moet gehoord kunnen worden in een democratische samenleving.

We proberen onze boodschap te actualiseren naar de maatschappij. Soms stuiten we op onbegrip. Gewild en ongewild. Misschien ook wel bij jou. Als je iemand of iets wil leren kennen moet je de moeite nemen om je daarin te verdiepen.

Doe het ook in de SGP. Leerzaam, zonder meer de moeite waard.

Toekomstdiscussie JOVD

door Rolf Moester

Zaterdag 19 maart werd op een Buitengewone Algemene Ledenvergadering (BAV) een 'toekomstdiscussie' gevoerd. De discussie was het gevolg van een aanzet van het hoofdbestuur (HB) om in breder verband over de vereniging te discussiëren, nadat de afdeling Rijnmond voor het novembercongres het punt "de positie van districten" voor een discussie op de agenda had laten plaatsen. In navolging van de oproep die in de HB-Nieuwsbrief had gestaan om individueel of in afdelingsverband eens wat gedachten met betrekking tot die toekomstdiscussie op papier te zetten, waren er schriftelijke inbrengen binnen gekomen. Bovendien was via de Driemaster iedereen uitgenodigd om op 19 maart te komen, zodat ook degenen die niet de HB-Nieuwsbrief ontvangen van de discussie afwisten en een mondelinge inbreng konden komen leveren. De toekomstdiscussie was echter niet het enige agendapunt op 19 maart. Integendeel. Er werd op instigatie van enkele afdelingen veel aan politiek gedaan. Hoewel dit zeker niet afkeurenswaardig is, kon je toch merken dat velen het jammer vonden dat door de volle agenda voor de toekomstdiscussie maar weinig tijd overbleef.

Commissie

De discussie zelf. Op voorstel van Koen Petersen werd de plenaire discussie in twee blokken gedeeld. Blok 1 bestond uit een opsomming van JOVD-problemen. Iedereen mocht bij dit punt roepen wat er volgens hem mis is in de JOVD. In blok 2 zou over oplossingen moeten worden gepraat en over concrete veranderingsvoorstellen gesproken en gestemd moeten worden.

Wegens tijdgebrek moest het op de BAV bij het eerste deel blijven. Op voorstel van de voorzitter is een commissie benoemd die de concrete veranderingsvoorstellen gaat doen, als antwoord op de zaken waarvan men mondeling en schriftelijk had aangegeven dat zij beter kunnen. De concrete veranderingsvoorstellen die al schriftelijk waren ingediend moesten daarbij als inspirerende aanzet worden meegenomen, en de commissie zou zijn oor goed in de vereniging te luister moeten leggen om de komende tijd nog meer menin-

gen "mee te nemen" bij de uitvoering van haar taak. De commissie ging bestaan uit tien personen die als groep een flinke heterogeniteit in de meningen zou waarborgen.

De ledenvergadering gaf de commissie tot half mei de tijd, zodat de vereniging al over de voorstellen zou kunnen stemmen op een nog voor het junicongres nieuw te houden BAV. Een krappe tijdsspanne dus voor de commissie. De werkwijze die de commissie als uitgangspunt heeft genomen is niet het vergelijken van de inbrengen zelf, overlappende delen samenvoegen, of over de verschillen discussiëren en stemmen. We zijn daarentegen begonnen met het constateren van de grote lijnen in de inbrengen

Dit waren:

- meer politiek,
- decentralisatie,
- democratisering,
- flexibilisering.

Politiek

Vertrekpunt van de discussie was de vraag wat de missie van de JOVD is, wat we onze leden willen bieden. Antwoord: die missie is politiek, en wel op twee manieren:

1. kwalitatief en diepgaand, vooruitlopend op maatschappelijke discussies, nieuwe on-

derwerpen aansnijdend en verrassende standpunten innemend, ("diep");

2. met het leeraspect voorop, meer alledaags ("breed").

Op beide politieke sporen moet er meer gebeuren. De focus van de vereniging moet wat meer van organisatie naar politiek worden verlegd. Dit niet alleen omdat politiek de missie van de JOVD is, maar ook omdat wegens studiemaatregelen steeds minder mensen bereid zullen zijn veel tijd in de JOVD te steken. Als je vanuit deze invalshoek de discussie begint, raak je vanzelf aan de drie andere grote lijnen.

"Diepe" politiek is typisch iets dat het beste in landelijke commissies kan gebeuren. Leden voor deze commissies worden gevonden door "talent scouting" van het HB en door leden met specifieke interesses in een soort kaartenbakstelsel in te voeren. Zo'n kaartenbakstelsel is ook handig om bij themadagen specifiek geïnteresseerden een uitnodiging te sturen. "Diepe" discussie kan de "brede" discussie voeden en is uitermate geschikt om de pers te halen.

Wat betreft de "brede" politiek is het aan de afdelingen en regio's zelf om afzonderlijk te

bepalen hoe ze dit vormgeven. In de inbrengen zijn regelmatig nuttige ideeën gelanceerd over hoe men dit in de afdelingen en regio's (het beste) zou kunnen doen. We kunnen die ideeën echter niet van suggestie tot landelijk voorgeschreven aanpak laten promoveren. Je moet geen blauwdruk geven. Immers, een werkwijze die in het ene district of bij de ene afdeling een succesformule blijkt te zijn, hoeft ergens anders niet per se te werken.

De commissie geeft wel een paar algemene adviezen. De discussie over "brede" politiek zou minder gericht op standpuntbepaling en minder formalistisch georganiseerd moeten zijn. Meer aandacht voor vrije discussie dus. Ook zou de JOVD zich wat meer naar buiten kunnen richten: meer met maatschappelijke organisaties en andere Politieke Jongeren Organisaties (PJO's) discussiëren in plaats van alleen maar met medeliberale. Dat levert veel meer discussie op, die bovendien levendiger is dan nu. Er zou zelfs landelijk met de andere PJO's een jongerenparlement kunnen worden gevormd.

Er zouden ook in de landelijke JOVD langere-termijn-thema's kunnen worden gekozen, die als houvast kunnen dienen bij het organiseren van activiteiten. Dit moeten dan concrete thema's zijn. Niet "individualisering", maar bijvoorbeeld "Europa", of "minderhedenbeleid". De afdelingen zouden zelf ook wat meer thematisch te werk kunnen gaan, niet alleen omdat leden dan in het onderwerp kunnen "groeien", maar ook omdat WVC in de toekomst alleen nog maar op projectbasis subsidie zal verstrekken.

De commissie wil een andere congresopzet. Eén van de voorstellen is om de "huishoudelijke" agendapunten niet op de zaterdagavond maar op de zondagochtend te behandelen. Op zaterdagavond worden dan de moties behandeld. Ook moet het huidige stelsysteem van stemmen per afdeling worden vervangen door een one-man-one-vote-systeem: iedere aanwezige draagt één stem en stemt op persoonlijke titel. Dat verhoogt de betrokkenheid van de congresgangers bij de discussie en legt de nadruk op argumenteren. Verder moet het accent meer komen te liggen op de inhoudelijke discussie dan op standpuntbepaling. Alles moet minder formeel toegaan en meer ruimte bieden aan creativiteit. Resoluties zouden daartoe een meer informatief karakter kunnen krijgen in plaats van een hamerstuk-karakter, net als ooit "Medische Ethiek". Tijdens de discussie

moet men nog kunnen amenderen en nieuwe stellingen bedenken. Voor minder op het innemen van standpunten gerichte discussie kan men ook denken aan seminars in plaats van resolutiewerkgroepen. Eventueel zou uit zo'n seminar een motie kunnen voortkomen. In het kader van het verleggen van de aandacht van organisatorische naar politieke zaken, het verbeteren van efficiëntie en activering van gewone leden en afdelingen, heeft de commissie zich ook bezig gehouden met de rol van het hoofdbestuur. De commissie heeft zich een takenpakket voorgesteld, waarvan zij vermoedt dat het door een HB van zeven personen zou kunnen worden uitgevoerd. Dit zou dus een inkrimping van het HB betekenen, dat thans elf leden telt.

Een taak die bijvoorbeeld niet meer door het hoofdbestuur zal moeten worden uitgevoerd is afdelingsbegeleiding. Dat moet nou juist de voornaamste taak van de districtsbesturen zijn. Het gevolg van de beoogde decentralisatie is dat betere opleiding van het kader, beter inwerken van aankomende bestuursleden en goede uitwisseling van ideeën en ervaringen tussen afdelingen onontbeerlijk worden.

Cultuur

Regelmatig is er in de vereniging te horen dat er niet voornamelijk een structuurverandering nodig is, maar juist een cultuurverandering. Zo zou in de JOVD te veel de sfeer heersen dat het belangrijk is om zo snel mogelijk een bestuursfunctie te gaan vervullen. Ook worden activiteiten te veel op kwantiteit beoordeeld in plaats van op kwaliteit. Een sprekersavond met 25 "op hun gat zittende" aanwezigen en drie gestelde vragen aan het eind is prachtig, maar een discussieavond waar de negen aanwezigen actief hebben geparticipeerd is misschien wel zo mooi. Voorts worden te weinig initiatieven genomen, met name door gewone leden. En voor bestuurders geldt: de JOVD biedt mogelijkheden te over, maar die worden te weinig benut. Dingen moeten dan ook beter en niet slechts eenmalig aangeprezen worden. Niet alleen in de HB-Nieuwsbrief, maar juist ook in de Driemaster. Zet bijvoorbeeld in elke Driemaster een lijst van cursussen en te bestellen nota's. Ook onervaren leden kunnen hun bestuur dan meer zelf om zaken gaan vragen. De betrokkenheid van de leden zal toenemen.

Om meer betrokkenheid te genereren zal ook een verdergaande democratisering als kataly-

sator kunnen functioneren. Bovendien is die democratisering een stap in de richting van een cultuurverandering.

De commissie doet onder andere de volgende democratiseringsvoorstellen:

- Invoering van het one-man-one-vote stelsysteem op landelijke ledenvergaderingen. Dit is een meerderheidsstandpunt van de commissie. Twee andere stelsystemen zijn mogelijk: het huidige afgevaardigdenstelsysteem en een tussenvariant.
- Een gewijzigde procedure voor het stellen van kandidaten voor het hoofdbestuur. Het stellen van een tegen- of mede-kandidatuur moet worden aangemoedigd.
- Invoering van een vast agendapunt op iedere landelijke ledenvergadering waarbij de leden de mogelijkheid hebben om het HB vragen te stellen en van gedachten te wisselen over het gevoerde beleid. Dit bevordert het dualisme in de vereniging op een gezonde manier. De rondvraag is ontoereikend omdat dan toch bijna niemand meer luistert. Bovendien geldt de beperking dat je daarbij alleen een vraag kunt stellen in plaats van "van gedachten te wisselen". Een motie werkt vaak escalerend en frustrereert bij voorbaat een vrije uitwisseling van meningen.

Op de BAV in juni zal over dit alles gediscussieerd en besloten worden. In het rapport van de commissie is een coherente visie uiteengezet, maar op sommige punten geeft het rapport meerdere alternatieven. Men kan ook nog staande de vergadering wijzigingsvoorstellen indienen. De commissie zal dan onderling gaan overleggen welke wijzigingen door haar worden overgenomen en welke niet. De commissieleden zijn graag bereid om naar afdelingen te komen en uitleg te geven over hun aanbevelingen. Het rapport is te bestellen bij het algemeen secretariaat. Hieronder volgen de namen en telefoonnummers van de leden van de commissie.

Cor Schagen, voorzitter (010-4330749), Jan de Hoop, secretaris (05458-1686 en 05700-27428), Peter Hietink (010-4148190), Joris Huijsmans (071-123149), Marten van de Kraats (020-6759893), Rolf Moester (010-4665109), Gijsbert van de Nieuwegiessen (050-187783), Rob de Rooij (071-126087), Sander van Sluis (071-767807), Stan Stevens (076-221203 en 010-4173017)

Postadres: algemeen secretariaat

Imperialisme of Pauperisme II

door Yair Pinto

In Pakistan kun je als vrouw maar beter niet rondlopen. Het is daar gebruikelijk dat als een meisje een jongen afwijst, hij zijn ongenoegen laat blijken door vitriool in haar gezicht te gooien. Met als gevolg dat het meisje een vernietigde huid heeft en blind is. Er gebeuren daar en elders nog veel meer verschrikkelijke maar geaccepteerde dingen.

Het Westen is na de val van Rusland de het machtigste gebied op de wereld, en kan overal ter wereld ingrijpen. Wil het dit ook? Eén mening is dat het Westen zich al genoeg met de rest van de wereld heeft bemoeid en dat het weliswaar geld mag sturen naar andere landen, maar dat actief ingrijpen zou neerkomen op een dictatuur van het Westen. De mening daartegenover is de mening die ik zelf aanhang. Het Westen moet zoveel mogelijk ingrijpen om het liberalisme op te leggen.

Het liberalisme maakt geen onderscheid in rassen of seksen, het kijkt slechts naar individuen. Als je dus voorstander bent van het liberalisme in het Westen, dan moet je daar ook voorstander van zijn met betrekking tot andere gebieden. Elk individu verdient bescherming, of het nu een vrouw is in Pakistan of een JOVD'er in Nederland. De tegenstanders van deze mening voeren vaak het zelfbeschikkings-recht van groepen aan. Echter dit zelfbeschikkingsrecht mag niet ten koste gaan van individuen in die groep. Daar waar het recht van het individu botst met dat van de groep, prevaleert mijns inziens het recht van het individu.

Praktisch gezien pleit ik dus voor neo-imperialisme. Het Westen moet niet alleen ingrijpen bij oorlogen, maar overal waar de individuele rechten worden geschonden.

Alleen is maar alleen

door Frederieke Arps en Sander van Sluis

In een interview in het NRC Handelsblad van 5 maart 1994 zei Frits Bolkestein dat in het beginselprogramma van de VVD misschien weer een verwijzing naar het christendom moest worden opgenomen. Binnen liberale kring werd dit voorstel door sommigen resoluut van de hand gewezen. Ons inziens ten onrechte. Waar Bolkestein volgens ons op doelde is dat er een fundamentele discussie moet gaan plaatsvinden over welke normen en waarden wij als samenleving nog willen accepteren en welke niet. Deze discussie zou als vertrekpunt de christelijke normen en waarden kunnen hebben. Die gedachte is het bestuderen waard en zeker niet aliberaal.

Binding

Van nature is de mens geneigd om contact te zoeken met andere mensen. De mens is een 'groepsdier'. "Mensen zouden geen mensen zijn, wanneer ze niet behept waren met het vermogen om met hun medemensen persoonlijke relaties aan te gaan."

Dat de mens een natuurlijke hang naar het groepsverband heeft, betekent dat niet dat hij niet zelfstandig een individu zou vormen. Juist in groepsverband kan het individu optimaal tot ontplooiing komen. Het voortdurende contact met andere, min of meer gelijkgezinde mensen stelt het individu in staat in een stabiele omgeving zijn plaats in het geheel te bepalen door steeds zijn eigen standpunten te toetsen aan die van anderen.

Zonder binding met anderen zal een individu zich niet kunnen handhaven en zich zeker niet optimaal kunnen ontplooiën. Handhaven betekent meer dan in leven blijven alleen. Liberalen vinden persoonlijke ontwikkeling essentieel voor een menswaardig leven. Om zich te kunnen ontwikkelen moet het individu zich in een min of meer stabiele omgeving bevinden. Essentieel voor die stabiliteit is dat hij weet wat hij van zijn omgeving kan en

mag verwachten. Deze verwachtingen kan hij baseren op een normen- en waardenpatroon dat wordt gehanteerd door de groep waar het individu zich bij heeft aangesloten.

Basisnormen

In een samenleving bevinden zich verschillende groepen. Om te zorgen dat die verschillende groepen niet met elkaar slaags raken, moet er in die samenleving een basispatroon van normen en waarden worden vastgesteld. Dit normen- en waardenpatroon zal tot uitdrukking komen in regelgeving. Regelgeving die niet gebaseerd is op normen en waarden zal niet worden nageleefd, omdat mensen zich er niet aan gebonden zullen achten. Iedere groep en ieder lid van zo'n groep heeft zich aan die normen en waarden te houden. Binnen elke groep kan dit normen en waardenpatroon dan verder worden uitgewerkt naar de behoeften van de groep. Het basispatroon draagt er zorg voor dat de ene groep geen inbreuk maakt op de vrijheids sfeer van andere groepen.

Het normen- en waardenpatroon dat tot nu toe de Nederlandse samenleving heeft beheerst is het patroon van het christendom. Al een aantal jaren echter is dit patroon in verval. Steeds meer christelijke normen en waarden worden ter discussie gesteld en verworpen. Dit betekent dat de burger steeds minder houvast krijgt en zich dus minder goed kan ontplooiën. Het is naar onze mening daarom van groot belang dat er een discussie begonnen wordt over welke normen en waarden aan onze samenleving ten grondslag liggen en of wij die normen en waarden willen behouden. Aangezien de Nederlandse samenleving is gebaseerd op de christelijke normen en waarden zullen wij die als uitgangspunt van de discussie moeten nemen.

Nu zijn er liberalen die vinden dat de christelijke normen en waarden niet de onze zijn en dat we ze daarom niet als uitgangspunt mogen nemen van de discussie. Wij zouden de liberale normen en waarden

als uitgangspunt moeten nemen. Dit is naar onze mening echter onmogelijk. Er zijn namelijk geen liberale normen en waarden, slechts liberale beginselen. Het liberalisme poogt een model te geven van hoe de samenleving zou moeten worden ingericht. De samenleving is er bij gebaat als het individu zoveel mogelijk vrijheid heeft om oplossingen te zoeken voor de problemen waar hij zich voor gesteld ziet. De samenleving zal kunnen profiteren van de goede oplossingen van verschillende individuen, omdat zij met die oplossingen succes zullen hebben. Hoe meer mensen mee kunnen helpen bij het zoeken naar oplossingen, hoe groter de kans op succes. Het liberalisme schept dus een kader waarbinnen het individu op zoek gaat naar oplossingen. Binnen dat kader zijn echter ook regels nodig om de contacten tussen individuen te regelen. Deze regels worden gevormd door de normen en waarden. Deze normen en waarden zijn niet inherent liberaal, hoewel ze moeten worden getoetst aan de liberale beginselen vrijheid, verantwoordelijkheid, verdraagzaamheid en gelijkwaardigheid.

Uitgangspunt

Bij beoordeling van het christelijke normen- en waardenpatroon in Nederland zal onderscheiden moeten worden tussen regels die direct te maken hebben met de geloofsbelijdenis van de christenen en regels die betrekking hebben op de omgang tussen individuen. De eerste kunnen nooit algemeen geldig worden verklaard, omdat dat strijdig zou zijn met het liberale vrijheidsprincipe. De regels uit de tweede categorie moeten als uitgangspunt worden genomen voor de discussie. Door middel van toetsing aan de liberale beginselen zullen we moeten uitvinden welke normen en waarden we willen handhaven en welke niet langer algemeen hoeven te gelden. Uit de discussie kunnen ook nieuwe normen en waarden naar voren komen. Deze moeten eveneens worden getoetst aan de liberale beginselen. De discussie over een nieuw normen- en waardenpatroon moet zo snel mogelijk beginnen. Dit is nodig om te voorkomen dat er nog meer mensen ontheemd raken. Want, alleen is maar alleen ...

Laatste politieke ontwikkelingen in Slovenië

door Alexander Vink

Enkele weken terug bezocht ik MLD, de Sloveense liberale jongerenorganisatie, in Ljubljana. Ik sprak met onder andere Roman Jakiä (voorzitter) en Martina Skok (vice-voorzitter) over Slovenië en over wat de MLD de laatste tijd zoal heeft gedaan.

In het weekend van 12 en 13 maart vergaderden in Bled de grote partijen van Slovenië, waaronder LDS (liberaal-democratische partij), DS (democraten), SDSS (socialisten) en Zess (ecologisch). Tevens vond in Bled een opmerkelijke vergadering plaats, die ging over een fusie tussen de genoemde vier grote Sloveense partijen. De vergadering slaagde erin om een nieuwe partij op te richten, een grote middenpartij met de naam LDS (Liberale Democratie Slovenië). De Minister-President van Slovenië, de liberaal Janez Drno-

vsek, heeft hierdoor wat meer vrijheid om zijn economische plannen door te voeren. De MLD probeert nu van deze partij de jongerenorganisatie te worden. Vroeger hadden de andere partijen ook jongerenorganisaties, maar die zijn niet meer actief, zodat ze hun subsidie terug moeten betalen aan de moederpartijen. Alleen de MLD is actief gebleven en is tevens de grootste jongerenorganisatie. De MLD haalt regelmatig het nieuws. Nog niet zo lang geleden bijvoorbeeld met een actie om diersoorten als vossen en egels te redden, die met uitsterven worden bedreigd. Deze actie was een succes. Er zijn nu regels om unieke exemplaren te beschermen in de prachtige natuur van Slovenië. Ongeveer een week later was er in het Sloveense parlement een belangrijk debat, dat ging over minister van Defensie Janez Janää (socialist). De Minister had bekend gemaakt een spion te hebben ontdekt, maar de

betreffende persoon was later onschuldig gebleken. Op 21 maart waren bij de Minister verboden documenten gevonden. Het schijnt dat de Minister ambitie had om president van Slovenië te worden en dat hij met het ontdekken van een spion zijn carrière wilde versnellen. Janez Janää beschuldigde tijdens het debat minister-president Janez Drnovsek en president Milan Kucan ervan dat ze van meet af aan van de affaire op de hoogte waren geweest. De minister moest voor een commissie verschijnen en moest zich nu dus verantwoorden in het parlement. Tegelijkertijd vond buiten het parlement een demonstratie plaats van ongeveer vijf- tot tienduizend mensen die steun betuigden aan Janez Janää. Na ongeveer acht uur trad hij af. Een nieuwe minister werd meteen gekozen. Dit werd met krappe meerderheid Jelko Kaäin, afkomstig uit de DS.

Aan het begin van een nieuwe tijd

door Marcel Putman en Remko Spaa

Tijd voor paars? Dit vroegen wij ons af bij de aftrap van de lezing van de lijsttrekker van de VVD tijdens zijn bezoek aan de JOVD-Rijnmond op de Erasmus Universiteit. Bolkestein hield aan zijn gehoor op dinsdag 19 april een uiteenzetting voor van de nieuwe tijd, waarin een nieuwe politiek gestalte moet krijgen. Deze politiek zou vorm kunnen krijgen door een paarse coalitie. Hij riep D66 op om de door haar en de JOVD zo bepleite paarse coalitie tot stand te brengen. Juist D66 werpt door haar geflirt met het huidige kabinetsbeleid blokkades op. Bolkestein: "In plaats van een brug te bouwen naar de VVD, komt Hans van Mierlo met een hooghartig 'njet'." Deze uitspraak konden we tijdens het acht-uur journaal horen met de reactie van Hans van Mierlo. Het media-circus ging gretig in op de boodschap van de lezing.

De lezing maakte deel uit van de fractievoorzitterscyclus die dit jaar door de Rotterdamse politieke jongerenorganisaties (Ropojo) georganiseerd wordt op de Erasmus Universiteit. De voorbereidingen waren een jaar geleden begonnen. Na toezeggingen van de fractievoorzitters werden de benodigde financiën bijeen gesprokkeld. De gemeente Rotterdam subsidieerde de cyclus en een aanzienlijk bedrag werd binnengehaald uit de kaartverkoop. Het optreden van Bolkestein werd mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de VVD-Kamercentrale Rotterdam en bierbrouwer Grolsch. Het JOVD Hoofdbestuur vond echter de lezing "aan het begin van een nieuwe tijd" geen toegevoegde waarde voor de JOVD hebben, zodat van HB-zijde geen bijdrage verwacht hoefde te worden.

Door de enthousiaste samenwerking tussen de politieke jongerenorganisaties was de Erasmus Universiteit de enige universiteit waar zoveel politieke kopstukken tijdens verkiezingstijd langs kwamen. De minister-president bepleitte in januari het

voortzetten van de huidige coalitie aangevuld met D66, sindsdien bekend als de Lubbers-variant. Een maand later legde de veelgeplaagde Eelco B. volgens Kombrink de cijfers van het CPB verkeerd uit en opnieuw was televisie-kijkend Nederland getuige. Voor de grijze muis Thijs Wöltgens was de belangstelling van studentenzijde tekenend voor zijn geringe populariteit.

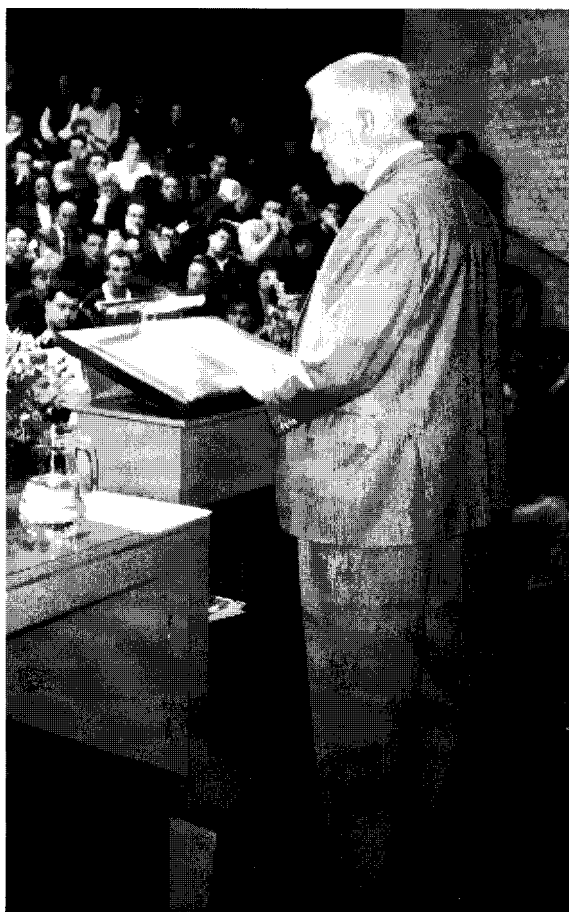
De liberale voorman Frits Bolkestein kon op meer belangstelling rekenen. Ruim van tevoren waren alle 400 kaarten uitverkocht, vijftig fans moest zelfs de toegang worden ontzegd en enkele opstootjes konden daardoor niet worden voorkomen. Het door Bolkestein gevreesde boe-geroep werd een minutenlang applaus.

De middag begon met de VVD-verkiezingscommercial 'Wij prefereren de warmte van een baan boven de kilte van een uitkering' en in de slotfase werden de prioriteiten van de VVD opgesomd: 'werk, werk en nog eens werk.' De zaal luisterde ademloos toe. De bekende VVD-items werden door Bolkestein vakkundig uiteengezet, zoals het terugdringen van de werkloosheid: 'Van het Nederlands elftal staan er maar zes op het veld en zitten er vijf op de bank. Zo kunnen we de internationale competitie nooit winnen.' Uitvoerig zette hij het basisstelsel uiteen, de terugdringing van de criminaliteit, de integratie van allochtonen, de Europese eenwording en deelde hij nog wat plaagstootjes uit. Bijvoorbeeld over Lubbers: 'Ik heb nog nooit meegemaakt dat een politicus zijn zelfgekozen opvolger zo bikkelhard laat vallen, zeker niet in verkiezingstijd.' Daarna ging hij uitvoerig in op vragen van studenten. In een van zijn antwoorden verweet hij de PvdA de problemen, zoals sociale fraude en de integratieproblemen, te lang voor zich uit te hebben gescho-

ven en nog steeds deze problemen in onvoldoende mate op te pakken.

Als dank voor zijn komst mocht Bolkestein een Jeroboam "Moët & Chandon" in ontvangst nemen om de eventuele verkiezingswinst te beklinken of het verlies te bedrinken... Grolsch bood de aanwezigen na afloop een gratis borrel aan. Een potentieel GroenLinks-aanhanger meldde er zelfs op Bolkestein te gaan stemmen. De VVD-leider stond na afloop de aanwezige pers te woord en de JOVD mocht een tiental nieuwe leden inschrijven.

Wat was het weer een gezellige middag in de mooie afdeling Rijnmond! Wij kijken nu al rijkhalzend uit naar de komst van Hans van Mierlo, die wegens kritiek van zijn jongerenorganisatie pas na de verkiezingen wilde komen. Bolkestein glimlachte bij het aanhoren van deze houding van zijn collega en zei: 'Is dat zo? Dan had ik helemaal nooit kunnen komen!'

On(der)wijs

door R.H.J. Mosch

Het gaat niet goed in onderwijsland. Het gaat zelfs slecht, heel slecht. Sinds de invoering van de basisscholen en de basisvorming zijn de gemiddelde prestaties op het gebied van taal en rekenen van de Nederlandse schooljeugd drastisch gedaald. Uit onderzoeken blijkt dat Nederland zich in 1980 nog in de top vijf van de best geëduceerde westerse landen bevond. De prestaties van een tienjarige Nederlandse scholier toen waren te vergelijken met de prestaties van een Duitse of Engelse scholier. In 1994 is het zo, dat Portugese en Italiaanse kinderen een veel groter taal- en rekeninzicht hebben ontwikkeld in hun eerste zes leerjaren dan hun Nederlandse collegae. Wij zijn afgedaald tot op het niveau van Malta en Slovenië. De klok staat niet op kwart voor twaalf. Evenmin staat hij op vijf voor twaalf. Het is kwart over twaalf in onderwijsland.

Kinderen die de basisschool verlaten, hebben in hun eerste acht jaren onderwijs niets geleerd van wat zij op de basisschool hadden moeten leren. "Basisschool" is een *contradictio in terminis*. De kinderen ontvangen alles behalve een basis. Zij leren (als ze zes zijn), wat AIDS is, wie het heeft, hoe je krijgt en of het in de chemo-box moet. Zij leren niet wat de hoofdstad van Denemarken is. Projecten over incest, dierproeven, regenwouden en copulerende overstekende padden zijn belangrijker dan kennis van het begrip zebrapad. Zij zijn zelfs belangrijker dan rekenen en taal. De kinderen krijgen werkelijk geen basis meer. Zij krijgen wel schooltelevisie. Zij krijgen geen tweetalig onderwijs vanaf groep één. Ze krijgen te horen hoe kerriesaus moet worden gemaakt. Ondanks het feit dat de arbeidsparticipatie van vrouwen op de hele wereld het laagst in Nederland is, bestaat voor de kinderen niet de mogelijkheid thuis te leren van hun ouders hoe ze moeten stofzuigen. Nee, vadertje Staat

moet het hun leren.

In het kader van de basisvorming is besloten dat de gehele Nederlandse schooljeugd precies dezelfde intellectuele capaciteiten bezit. Zulke onzin werd zelfs in het 'Rijk van het Kwaad' met hoongelach begroet. Het is echter zo, en dat moet nu maar eens gezegd worden, dat niet iedereen dezelfde intellectuele capaciteiten bezit. Zelfs niet in nivellerend Nederland. Een schoolklas bestaat grosso modo uit vijftig procent gemiddelde leerlingen, 25 procent slechte leerlingen en 25 procent goede leerlingen. Voor de gemiddelde leerlingen is er - ogenschijnlijk, kijk naar de onderzoeksresultaten - geen vuiltje aan de lucht. De slechte leerlingen kunnen de stof echter niet aan. Vroeger konden zij naar het Bijzonder Onderwijs. Tegenwoordig is iedereen gelijk en missen deze leerlingen de voor hen broodnodige extra ondersteuning. Zij kunnen de stof niet oppikken, halen slechte resultaten, raken ontmoedigd en gaan verloren voor de maatschappij. Voor de goede leerlingen is het systeem haast nog schrijnender. In Nederland is iedereen gelijk. Iets eronder mag, maar boven het socialistisch maaiveld word je onherroepelijk afgehakt. De goede leerling wordt niet gestimuleerd in zijn goed-zijn. Neen, hij wordt juist murw gebeukt om 'normaal' te worden. Wie iets weet, dat niet in het eindexamen-programma staat, wordt met afkeurende ogen aangekeken en in een sociaal isolement geplaatst. Op deze manier vallen dus twee groepen buiten de boot. Ten eerste de 'mindere' leerling, de mintellectueel om met Visser te spreken, die zichzelf als nutteloos beschouwt en het zo ook wordt, terwijl hij met wat extra hulp tot een volwaardig burger gevormd zou kunnen worden. En ten tweede de 'meerdere' leerling, die kunstmatig dom gehouden wordt, in plaats van in staat gesteld te worden zijn talenten te ontplooien. Door de eerste groep breidt het leger uitkeringstrekkers, dat gratis en voor niks uit de staatsruif eet zich alsmaar uit, terwijl door het domhouden van de tweede groep Nederland de slag in de kennisintensieve industrie nooit zal kunnen winnen van de Aziatische landen, waar

men zorgvuldiger met genieën omspringt.

The show is over now, the floor is empty. Wat wij nodig hebben in dit land is een onvriendelijk kabinet, een zakenkabinet, met mensen uit het bedrijfsleven, of die zich elders bewezen hebben, dat ophoudt met achterkamertjespolitiek en met het pappen en nathouden. Wij staan voor een fundamentele keuze. Worden wij allemaal gelijk en daarmee uitkeringstrekker of binden wij de strijd aan met het buitenland door een agressieve onderwijspolitiek, die de mensen de plaats geeft die ze verdienen? Zelfs Ruud Lubbers, de wollige CDA-voorman, ook wel Mr Compromise genoemd en de veroorzaker van twaalf jaar ellende, kan hierop het verkeerde antwoord niet geven.

Edoch, mocht de goede man ook dit karwei weten te klaren, dan zal het bedrijfsleven heus niet passief afwachten totdat iedereen in Nederland dom is. De eerste privéscholen, op Britse leest geschoeid, zullen binnen vijf jaar een feit zijn. De nivelleringspolitiek heeft dan een echt dualistische maatschappij geschapen, met aan de ene kant de arme dommen en aan de andere kant de rijke intellectuelen. Men zij gewaarschuwd.

Buitengewone Algemene Vergadering

Zaterdag 18 juni 1994, zal er een BAV plaatsvinden in Hotel Hilfertson, Koninginnestraat 28 in Hilversum. Op deze BAV zal de 'toekomstdiscussie' over de toekomst van de JOVD worden gevoerd. Alle leden wordt verzocht om aan deze discussie deel te nemen. Meer informatie is verkrijgbaar op het algemeen secretariaat, telefoon 020-6242000.

Enquete

door de redactie

Het Comité Scholierenverkiezingen deed ter gelegenheid van de Kamerverkiezingen een onderzoek, in samenwerking met de Vakgroep Politieke Wetenschappen van de Rijksuniversiteit Leiden. Een steekproef werd gehouden onder 1444 middelbare-scholieren, waarbij onder andere werd geïnformeerd of zij het antwoord konden geven op een aantal vragen over politiek. De resultaten zijn ontluisterend.

Hieronder zijn de vragen afgedrukt, met daarachter het percentage scholieren dat het correcte antwoord wist.

- Wie zitten er in de regering? (de Koningin en ministers): 9,3%
- Hoeveel leden heeft de Tweede Kamer? (150): 22,9%
- Is de Eerste Kamer vorig jaar afgeschaft? (nee): 52,9%
- Bepaalt Koningin Beatrix wie er regeert? (nee): 70,0%
- Welke politieke partijen zijn vertegenwoordigd in de huidige regering? (CDA en PvdA): 23,9%
- Weet je wie nu minister-president is? (Lubbers): 71,0%
- Weet je van welke partij de minister-president is? (CDA): 50,2%
- Weet je wie nu Minister van Financiën is? (Kok): 33,9%
- Weet je van welke partij de Minister van Financiën is? (PvdA): 28,4%
- De afkorting VVD staat voor (Volkspartij voor Vrijheid en Democratie): 4,8%
- Hoe heet de huidige voorzitter van de Tweede Kamer? (Deetman): 6,0%
- Naam politieke partij met interne problemen over de AOW (CDA): 22,2%
- Naam van de stad waar de regering een vliegveld wil(de) aanleggen (Rotterdam): 28,6%
- Vraag naar de naam van dit vliegveld. (Zestienhoven): 15,0%

ONGEHOORD

door Eddy Habben Jansen

Uit een recent onderzoek verricht in opdracht van het Instituut voor Publiek en Politiek blijkt dat 95 procent van alle scholieren niet weet wat de afkorting VVD betekent. Grofweg de helft kent de leiders van politieke partijen niet. Lijsttrekker Brouwer van GroenLinks was maar bij vijf procent bekend. Dat bleek korte tijd later tamelijk nutteloze kennis te zijn. Door politici, wetenschappers en door anderen die denken een mening te hebben wordt op dit soort cijfers vaak plichtmatig verontrust gereageerd. Er moet iets gebeuren, er ligt een taak voor het onderwijs en de politiek is toe aan een cultuurverandering. Allemaal onzin natuurlijk. Zoals gebruikelijk is bij de verkiezingen voor de Tweede Kamer ongeveer tachtig procent van de mensen gaan stemmen. Alle commentaren ten spijt kan ik geen betekenis hechten aan een opkomstdaling van enkele procenten. Op dit gebied is er weinig aan de hand.

Ondanks het feit dat weinig mensen goed geïnformeerd zijn over politiek en slechts een enkeling lid is van een politieke partij, gaan veruit de meeste mensen stemmen. Kennelijk zien veel mensen toch het belang in van politiek. Kennelijk vinden veel mensen het nog altijd belangrijk om ondanks de nauwelijks zichtbare verschillen tussen politieke partijen een mening te laten horen.

Mijn stellige indruk is dat heel veel mensen geïnteresseerd zijn in politiek en dat verkiezingen nog altijd een adequate indruk van de algemene opinie geven. Iedereen neemt precies die informatie tot zich die nodig is om tot een eigen politiek oordeel te komen. Voor politici is het wel van belang te weten op welke gronden mensen hun politieke kleur bepalen. Vooral tijdens verkiezingscampagnes kan dat erg handig zijn. Politieke communicatie is gebaat bij het inzicht dat er meer is

dan de tekst van het verkiezingsprogramma. Voor sommigen zijn roddels over buitenechtelijke relaties van Lubbers relevante politieke informatie. Voor anderen is het goed te weten dat Paul Rosenmöller niet alleen uit een rijke familie komt, maar bovendien ooit tot een Maoïstische groepering behoorde. Voor sommigen spelen verkiezingsprogramma's een rol bij het vormen van een eigen politiek oordeel. Het aardige van de democratie is dat iedereen niet alleen vrij is een politieke keuze te maken, maar zelfs de vrijheid heeft te bepalen op welke grond die keuze gemaakt wordt. Als u stemt op mooie blauwe ogen is dat niet mijn zaak.

Veel belangrijker dan goed over het politiek systeem geïnformeerde burgers zijn over politiek discussiërende burgers, waar bovendien naar geluisterd wordt. Want hoe belangrijk de vorm ook is, uiteindelijk telt de inhoud. Kiezers zijn uitstekend in staat om bij verkiezingen te bepalen welke partij het beste bij hun eigen inhoud past. In toenemende mate lijken kiezers kritische consumenten te zijn, die op de vrije kiezersmarkt door hun vraag het aanbod afdwingen. Geen reden voor politici om nu tevreden achterover te leunen, de kloof tussen burger en politiek te bagatelliseren en de volgende verkiezingen rustig af te wachten. Integendeel, er is juist veel te doen. Veel meer dan het door velen zo hoog geachte verbeteren van de kennis over politiek.

Toch kan ook een beetje politieke kennis geen kwaad. Vorige maand ontdekte ik dat de eindredactie hele rare dingen met mijn column had gedaan. Als er meer mensen zijn die het onderscheid tussen SP en SGP niet kennen, verklaart dat wellicht het historische zetelverlies van de SGP en de winst van de SP. Wellicht is dan toch de grens gepasseerd waar gebrek aan kennis politieke gevolgen heeft.

Rectificatie

In de column 'Ongehoord' van het vorige nummer van Driemaster is een hinderlijke fout geslopen. De redactie heeft op een aantal plaatsen de partijen SGP en SP met elkaar verward. Zij biedt schrijver en lezers hiervoor haar verontschuldiging aan.

Tempo-, prestatie- en 'leenbeurs'

door Chris Jetten

Het stelsel van studiefinanciering is voor politieke jongerenorganisaties altijd een geliefd onderwerp om over te discussiëren. Over het huidige stelsel van de tempobeurs valt dan ook heel wat te zeggen. Bijvoorbeeld over het directe gevolg van het instellen van de temponorm dat er voor de student nauwelijks tijd over blijft om zich serieus met nevenactiviteiten bezig te houden, of over de, onhoudbaar gebleken, vastgestelde studieduur van vier jaar voor alle studies.

Studieduurdifferentiatie, waaraan nu met het verlengen van technische studies met één jaar een begin wordt gemaakt, zal echter leiden tot wrijvingen tussen verschillende studies en hun studenten. Waarom zou bijvoorbeeld een student technische natuurkunde recht hebben op een jaar meer beurs dan een student theoretische natuurkunde?

Prestatiebeurs

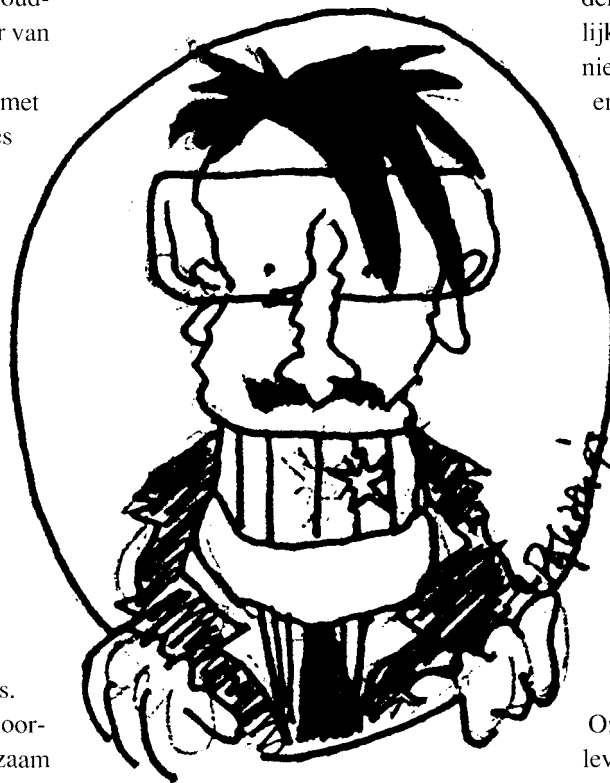
De JOVD heeft geprobeerd een oplossing voor een aantal van de problemen in verband met studiefinanciering te vinden en presenteerde het idee van de prestatiebeurs. Verschil met de tempobeurs bestaat voornamelijk hieruit, dat niet alleen langzaam studeren gestraft wordt, maar snel studeren ook beloond. Daartoe vindt de verrekening tussen student en overheid pas aan het eind van de studie of aan het eind van de toegestane studieduur plaats. De temponorm en controle op jaarbasis vervallen daarmee, wat het de student mogelijk maakt gedurende beperkte tijd tijdens zijn studie meer nevenactiviteiten te ontplooiën. Daarnaast wil de JOVD een volledig gedifferentieerde studieduur invoeren.

Dit voorstel van de prestatiebeurs is een aardig alternatief, in zoverre dat het de student meer gelegenheid geeft zelf zijn stu-

dietijd in te richten en het bonus-boete systeem hem aan de eigenlijke kosten van het studeren herinnert. Maar meer dan een liberale variant op de tempobeurs is dit plan feitelijk niet. Dat is jammer, want er is een aantal omstandigheden die pleiten voor een radicalere verandering.

Bezwaren

Ten eerste is de reden van invoering van het stelsel van studiefinanciering wegge-

vallen. Deze reden was dat er na de oorlog een grote behoefte was aan academici, die leiding moesten geven aan een steeds complexer wordende maatschappij. In deze behoefte kon niet worden voorzien door de rijke bovenlaag van de maatschappij, wiens kinderen tot dan toe de universiteiten bevolkten. Dus moest een beurs de midden- en lagere milieus verleiden tot een universitaire studie.

Dat is gelukt. Zelfs zo goed, dat het toenmalige tekort aan academici inmiddels is

omgeslagen in een riant overschot. Waar vroeger alleen betergestelden de stap naar de universiteit maakten, is het nu vreemd als je na het VWO niet doorstudeert. Studeren is gewoon geworden. De noodzaak tot het bevorderen van studeren aan het hoger onderwijs is daarmee weggefallen. Ten tweede moet vastgesteld worden, dat bezuinigingen op het onderwijs inmiddels hebben geleid tot een sterk verkorte studieduur en een behoorlijk lage beurs. Verdere bezuinigingen (waaraan waarschijnlijk niet valt te ontkomen) kunnen haast niet meer bij de beurzen worden gezocht, en zullen dus in het onderwijs zelf vallen.

De kosten van het hoger onderwijs beginnen daardoor de kwaliteit te bedreigen.

Leenbeurs

Om verslechtering van de kwaliteit van het onderwijs te voorkomen, moet het stelsel van studiefinanciering worden afgeschaft. Daarbij moet ervoor worden gewaakt, dat de toegankelijkheid van het hoger onderwijs niet wordt aangetast. Deze schijnbare paradox is te realiseren door de overheid als een soort kredietbank voor studenten te laten optreden.

Om te voorzien in hun kosten voor levensonderhoud, leermiddelen en collegegeld, kunnen studenten geld lenen bij de overheid. Het maandelijkse bedrag is maximaal het wettelijk vastgestelde studentenbudget. Deze lening dient ter vervanging van de huidige basisbeurs en aanvullende beurs en eventueel de ouderlijke bijdrage. Een student moet immers zoveel mogelijk ouder-onafhankelijk kunnen leven.

Terugbetaling van het geleende geld begint na beëindiging van de studie. Daarbij worden soepele terugbetalingsregelingen gehanteerd. De maandelijkse aflossing is direct gerelateerd aan het inkomen op dat

moment. Ook bestaat de mogelijkheid dat er (tijdelijk) helemaal niet wordt afgelost, als het inkomen dat niet toelaat. Een aflossingstermijn van bijvoorbeeld twintig jaar hoeft daarbij geen probleem te zijn. Eventueel kan ook tot (gedeeltelijke) kwijtschelding worden overgegaan. Eén en ander moet worden vergeleken met de huidige afbetalingsregelingen voor studieschulden.

Gevolgen

Het beschreven stelsel van de 'leenbeurs' heeft een aantal gevolgen. Ten eerste natuurlijk dat de meeste afgestudeerden een aanzienlijke studieschuld zullen hebben. Dat dit praktisch gezien geen probleem is, moge blijken uit de voorgestelde soepele afbetalingsregelingen. Moreel gezien valt er echter ook niet veel op aan te merken. In de eerste plaats is het namelijk de student, die voordeel heeft bij zijn studie. Een universitair diploma plaatst hem hoger op de sociaal-maatschappelijke ladder en betekent doorgaans een hoger inkomen. De student zelf laten opdraaien voor een deel van de kosten van deze investering in zijn toekomst, is uit dat oogpunt best te verdedigen.

Natuurlijk is het zo, dat de maatschappij ook gebaat is bij een goed opgeleide beroepsbevolking. Dit belang moge blijken uit alle andere investeringen buiten beurzen die de overheid doet in het hoger onderwijs. Bovendien zou de overheid als extra bijdrage aan een goed opleidingsniveau van de bevolking ervoor kunnen kiezen, de leningen aan studenten rentevrij te verstrekken. Dit zal de psychologische drempel om een studieschuld aan te gaan ook verlagen.

Een tweede gevolg is, dat de kosten van het hoger onderwijs met een aanzienlijk bedrag afnemen. Hiermee kan dan een verdere verslechtering van de kwaliteit van het onderwijs worden tegengegaan.

Als derde gevolg zal de student zich meer bewust worden van de kosten die met studeren samenhangen. Hopelijk zal dit leiden tot efficiënter studeren; daarmee wordt immers de studieschuld beperkt. In dit opzicht is er een overeenkomst met de

prestatiebeurs, alleen bestaat de beloning voor snelle studenten niet uit een bonus, maar uit minder schuld.

Voor hen die niet kiezen voor supersnel studeren, maar veel nevenactiviteiten willen ontplooiën, laat dit stelsel ook ruimte. Zij zullen echter later zelf opdraaien voor de extra kosten die deze activiteiten door studievertraging met zich mee brengen.

Ten vierde valt in dit stelsel de noodzaak voor het stellen van een maximale studieduur weg en daarmee wrijvingen ten gevolge van een 'ongelijke behandeling'. In plaats daarvan komt er een beperking aan de tijd dat bij de overheid geld geleend kan worden, dit om onaflosbare schulden te voorkomen. Te denken valt aan een termijn van acht jaar, zodat ook studenten aan de moeilijkste studierichtingen een ruime uitloopmogelijkheid hebben.

Dit zijn slechts de belangrijkste van de vele - mijns inziens merendeels positieve - gevolgen die invoering van een 'leenbeurs' met zich mee brengt. Nog niet genoemd is bijvoorbeeld het wegvallen van de controle op moeilijk controleerbare zaken als de studievoortgang en het uit- of thuiswonen van de student. Wat in elk geval in dit plan niet bedreigd wordt, is de toegankelijkheid van het hoger onderwijs, en dat is het belangrijkste. Iedere student heeft het recht geld te lenen, en terugbetalen geschiedt naar vermogen. Het idee als zouden kinderen uit armere milieus tegen een onoverkomelijke psychologische drempel in de vorm van een aanstaande studieschuld aanlopen, is derhalve niet gerechtvaardigd. Natuurlijk lopen kinderen van rijke ouders waarschijnlijk minder studieschuld op, maar dat geldt evenzogoed voor de stelsels van tempo- en prestatiebeurs.

Het grote voordeel van dit stelsel van de leenbeurs is, dat de kosten van het studeren worden opgebracht door degenen die van de baten profiteren en dat een groter beroep wordt gedaan op de individuele verantwoordelijkheid van de student. Dat lijkt mij - ook uit liberaal oogpunt - een heel goede zaak.

Commissie Gemeentepolitiek

door Sander van Sluis

De Commissie Gemeentepolitiek is opgericht als vraagbaak voor afdelingen die zich bezig willen houden met gemeentepolitiek. Het lijkt misschien of de spanning eraf is in de gemeenten nu de lokale verkiezingen voorbij zijn en in elke stad een college is geformeerd. Niets is echter minder waar. Ook na de verkiezingen worden in de gemeenteraad onderwerpen behandeld die jongeren en dus de leden van de JOVD raken.

Er zijn verschillende manieren om je met gemeentepolitiek bezig te houden. Je kunt gesprekken aangaan met de burgemeester, met wethouders of met gemeenteraadsleden. Het is ook mogelijk om te gaan praten met verontruste wijkbewoners, en er zijn nog legio andere mogelijkheden.

De leden van de Commissie Gemeentepolitiek zijn altijd bereid afdelingen bij te staan in het zoeken naar onderwerpen en het organiseren van activiteiten. Er is een aantal contactpersonen aangesteld. Schroom niet om hen te bellen.

Utrecht en Gelderland:

Joris Huijsmans (071-123149)

Zeeland, Brabant, Limburg:

Philip Vossenbergh (076-613846)

Noord:

Dirk Pol (05987-22035)

Overijssel:

Dennis Straat (053-311975)

Noord- en Zuid-Holland:

Sander van Sluis (071-767807)

Voorwoord

Voor u ligt de eindrapportage van de 'Club van Tien/Commissie Brede Herwaardering'. In deze door de Bijzondere Algemene Vergadering van 19 maart 1994 ingestelde commissie is door de tien leden op persoonlijke titel geprobeerd een aantal voorstellen te formuleren omtrent de cultuur en structuur van de JOVD. Als uitgangspunt voor de discussie heeft de commissie de discussie op de BAV, alsmede de ter voorbereiding daarop geschreven stukken, gebruikt. Deze notitie bevat een samenhangende visie van de commissie op een nieuwe werkwijze binnen de JOVD, waarin, met vrijheid, eigen verantwoordelijkheid en eigen initiatief als kernbegrippen, de politieke discussie centraal staat. Zoals afgesproken op 19 maart zal deze notitie centraal staan in de discussie op de BAV van 18 juni. Het is evenwel niet de bedoeling dat deze notitie geamendeerd en vastgesteld wordt op deze vergadering. Dit stuk is bedoeld als een handleiding. Wel zullen de concrete voorstellen, zoals die in de samenvatting te zien zijn, hopelijk tot besluitvorming leiden.

De commissie is graag bereid tekst en uitleg te geven over de visie, zoals die de komende bladzijden uiteenzet wordt. Mocht u één van de commissieleden voor een afdelings- of districtsvergadering (of voor een andere activiteit waar tijd en ruimte is voor gedachtenwisseling) willen uitnodigen, dan juichen wij dat van harte toe.

Voor wat betreft uw reacties in voorbereiding op de BAV is het zoals gezegd niet de bedoeling dat er geamendeerd wordt. Om toch van te voren enig inzicht te krijgen in de punten die u graag in de discussie behandeld zou zien, nodigen wij u uit om, als afdeling of op persoonlijke titel, aan te geven waarover u de 18e graag met ons in debat gaat. Ook uitgebreidere reacties zijn uiteraard van harte welkom.

Inleiding

Zoals gezegd is de commissie in haar analyse uitgegaan van de beraadslagingen op de BAV van 19 maart j.l. en de als voorbereiding daarop geschreven stukken. De commissie heeft er echter voor gekozen niet één van deze stukken als basis te gebruiken. Veel belangrijker was in onze visie de algemene analyse, die in grote lijnen vanuit twee uitgangspunten gemaakt werd. Enerzijds werd gewezen op de cultuurproblemen, die verstarrend zouden werken op het functioneren van de JOVD. Anderzijds werd betoogd, dat structurele wijzigingen nodig zouden zijn, voor een deel om zo de gewenste cultuurveranderingen tot stand te brengen.

Het verleden heeft uitgewezen dat vele discussies over zowel structuur- als cultuurveranderingen uiteindelijk zeer weinig oplevered hebben. De commissie heeft daarom voor een ander uitgangspunt gekozen: in een aantal brainstormsessies hebben we gepoogd een beeld te schetsen van een liberale politieke jongerenorganisatie zoals die binnen het huidige tijdsgewricht vorm zou moeten krijgen. Daarbij hebben we niet de huidige situatie, met al haar onmogelijk- en onhaalbaarheden als uitgangspunt genomen. In onze visie zullen, om de gewenste situatie te bereiken, talrijke heilige huisjes omver gehaald moeten worden. Maar het belangrijkste is overeind gebleven: de

Doelstelling van de JOVD. Jongeren interesseren voor en actief maken in de (liberale) politiek. Uitgangspunt daarbij moeten, in een liberale organisatie als de onze, vrijheid en eigen verantwoordelijkheid zijn. Deze twee uitgangspunten zijn geen vage begrippen, die we met elkaar in resoluties en nota's belijden, maar concrete begrippen die we ook in onze eigen organisatie tot uiting moeten laten komen.

Uitgangspunten

Zoals gezegd moeten liberale principes als vrijheid en eigen verantwoordelijkheid niet slechts met de mond beleden, maar ook in de praktijk gebracht worden. In de organisatie moet de vrijheid en eigen verantwoordelijkheid van het individuele lid centraal staan: hij moet in staat zijn om, binnen de doelstellingen van de organisatie, zijn eigen keuzes te maken wat wel en niet te doen. Maar hij moet ook zijn verantwoordelijkheid kennen: niet in blijde afwachting naar het bestuur kijken wat er nu weer gaat gebeuren, maar zelf initiatieven nemen. Binnen de JOVD wordt vaak geroepen dat de afdeling de basis van de organisatie is. Naar de mening van de commissie een verkeerde gedachte: niet de afdeling, maar het lid is de basis van de organisatie.

De JOVD is een politieke organisatie. Daarin zouden individuele leden beoordeeld moeten worden op hun *politieke* bijdrage aan de organisatie. Veel belangrijker dan iemands functie is de bijdrage die hij of zij levert aan het behalen van de politieke doelstellingen van de JOVD. Die bijdrage wordt in de visie van de commissie meer geleverd door mee te doen aan de politieke discussie, dan door slechts organisatorische activiteiten. En die discussie moeten meningen tellen, en niet slechts kennis. Dat vraagt een ander soort organisatie, een organisatie die in dienst staat van de politiek. Jongeren worden geconfronteerd met minder tijd. Door ontwikkelingen als de tempoers zullen JOVD'ers die studeren gedwongen worden minder tijd in hun club te steken. Ook dit vraagt een ander soort organisatie, niet zozeer qua structuur als wel qua cultuur: de verplichtingen die wij JOVD'ers onszelf en onze bestuurders opleggen zullen realistischer moeten worden. En ook daarbij geldt dat in verreweg de meeste gevallen de prioriteit politieke activiteit moet zijn.

Politieke discussie

In de visie van de commissie heeft de JOVD op politiek gebied twee belangrijke doelstellingen:

- 1. leden de kans bieden politiek actief te zijn, zowel inhoudelijk als wat betreft het trainen van politieke vaardigheden (de 'brede' discussie)
- 2. politiek vernieuwend zijn: de politieke agenda meebepalen en waakhouden van het liberalisme zijn (de 'diepe' discussie)

De brede discussie

Bij de brede discussie gaat het erom zoveel mogelijk leden de kans te geven te participeren, in afdelingen, in projectgroepen of op een landelijk congres. Niet zozeer het resultaat telt, alswel de discussie zelf. Daarbij moet gestreefd worden naar een veel lossere en minder formele manier van discussieren: meer op basis van enkele losse stellingen en niet aan de hand van talrij-

ke detaillistische amendementen. Op die manier is een boeiende en open discussie mogelijk, waar geprobeerd kan worden elkaar op kracht van argumenten te overtuigen. Het initiatief voor discussie moet komen van de leden zelf: zij bepalen waarover ze willen spreken en wanneer. Dit kan middels het indienen van een discussiestuk op het congres, het opstarten van een commissie op landelijk of afdelingsniveau, via het organiseren van een seminar op een landelijk congres, maar vergeet ook niet hoe aardig het kan zijn om met een aantal mensen thuis te discussieren aan de hand van de NRC. Het aantal mogelijkheden is bijna onbepaald, maar het vraagt wel het nodige eigen initiatief. Naar de mening van de commissie is het echter bizar mensen te dwingen tot discussie. JOVD-leden zijn niet zo maar bij onze club terechtgekomen: dat is gebeurd vanwege een grote politieke belangstelling. De wil tot discussieren is naar onze mening bij alle JOVD'ers aanwezig. Een klein duwtje in de rug is vaak voldoende. En voor dat kleine duwtje is geen hoogdravend HB-beleid nodig. Sterker, dat is daarvoor zelfs zinloos. Het duwtje zal moeten komen van andere leden of wellicht van het afdelingsbestuur.

De diepe discussie

De diepe discussie heeft een geheel andere functie. De JOVD heeft in de Nederlandse politiek veel bekendheid en respect verkregen, omdat zij in staat bleek op een open en vernieuwende wijze tal van politieke en maatschappelijke problemen te benaderen. Het meest bekende voorbeeld hiervan, hoewel uit de oude doos, zijn wel de JOVD-voorstellen omtrent de democratisering van het staatsbestel, die de basis vormden voor het eerste programma van D66. De laatste jaren lijkt het erop dat de JOVD die politieke voorsprong verspeeld heeft: er wordt gereageerd op actuele zaken in plaats dat zaken actueel gemaakt worden. Dat is jammer. De JOVD heeft een enorme hoeveelheid politiek talent in huis. Daarmee moeten we ook nu in staat zijn een politieke voortrekkersrol te spelen. De JOVD moet bezig met de agenda voor de 21e eeuw.

Daartoe is een andere wijze van werken nodig. Mensen met politiek talent zullen opgespoord moeten worden en aan het werk gezet worden. Niet in lang-lopende commissies, maar in ad-hoc commissies die discussieren aan de hand van korte en bondige vragen die leiden tot de kern van de zaak. Het hoofdbestuur zal hierin een duidelijke rol te spelen hebben: in het opsporen van politiek talent (onder andere via het opzetten van een kennis-database), in het formuleren van de vragen en het stimuleren van de discussie. Daarbij is het belangrijk dat hoofdbestuurleden een antenne ontwikkelen voor wat er politiek leeft: contacten met politieke partijen, de journalistiek en maatschappelijke organisaties zijn hiervoor onontbeerlijk.

Politiek: een nieuwe houding

Op politiek gebied heeft de JOVD de neiging nogal naar binnen gekeerd te zijn: zijn discussieren over kunst- en cultuurbeleid onder de TL-balken van het secretariaat, om binnen vijf minuten tot de conclusie te komen dat we het eens zijn: de pers kan gebeld worden, de JOVD is tegen subsidies. Nee maar, werkelijk opzienbarend!

Naar de mening van de commissie zou wat meer debat ook in dit soort gevallen gewenst zijn: ga de confrontatie aan met de buitenwereld. Niet omdat de JOVD moet discussieren op basis van haalbaarheden, wel om onze liberale principes aan de buitenwereld te toetsen. In het geval van de kunst&cultuur discussie: waarom niet eens gesproken met Rudi Fuchs of een ambtenaar van WVC. Al zou het niet leiden tot een andere mening, in ieder geval wel tot een beter staven van de oorspronkelijke, principiële houding. Of, om een afdelingsvoorbeeld te geven: organiseer niet alleen een forumdiscussie over het asielbeleid, maar ga eens praten in een asielzoekerscentrum.

De JOVD moet toe naar nieuwe, kleinschalige activiteiten, zeker op afdelingsniveau. Niet alleen sprekersavonden en fora, maar juist spannende discussies in kleine groepen. Afdelingsbestuurders moeten niet afgerekened worden op de vraag 'Heb jij Frits wel in de afdeling gehad dit jaar?' maar op de vraag 'Tot wat voor nieuwe politieke inzichten zijn jullie dit jaar gekomen?' Niet de grootschalige activiteit, maar de politieke discussie als meetpunt. Een activiteit is geslaagd als er gediscussieerd is, niet als er veel mensen in de zaal zaten. Daarnaast zouden JOVD'ers ook vaker de confrontatie aan moeten gaan met andersdenkenden: een discussie met een overtuigd socialist over sociale zekerheid is nu eenmaal spannender dan een dergelijke discussie in eigen kring. Een idee om dit landelijk vorm te geven zou het oprichten van een jongerenparlement kunnen zijn, terwijl ook schaduwgemeenteraden tot de mogelijkheden behoren.

Politieke thema's: een politieke lange termijnagenda

Om enige lijn aan te brengen in de politieke inspanningen, uitvoering te geven aan de voortrekkersrol en de afdelingen bij hun politieke discussies een handreiking te geven stelt de commissie voor een andere invulling te geven aan de thema's binnen de JOVD. Geen jaarthema's, maar thema's voor de lange termijn, die aansluiten bij de politieke lange termijn-agenda van de JOVD. Het bepalen van deze agenda valt buiten de competentie van de commissie, maar zal door hoofdbestuur en vereniging de komende tijd moeten gebeuren.

Met deze agenda in het achterhoofd worden een stuk of drie thema's vastgesteld, met de bedoeling dat verschillende facetten hiervan in de komende tijd aan de orde zullen komen. Het hoofdbestuur zorgt voor het actief uitdragen van deze thema's, zowel intern als extern.

Een goed voorbeeld van wat de commissie hierbij voor ogen staat is het thema 'Europa', dat jarenlang één van de centrale discussie-onderwerpen was (is) bij de JuLi's. Talrijke facetten van dit onderwerp zijn in de loop van de jaren aan de orde geweest. Daarmee werd niet alleen intern een lijn uitgezet, maar ook extern: in de profilering van de organisatie stond dit onderwerp centraal.

Ook de JOVD zal in haar externe profilering moeten proberen meer 'smoel' te krijgen. De lange termijnagenda kan hierbij een belangrijke rol spelen.

De organisatie

Afdelingen

Zoals gezegd vormen de leden de basis van de vereniging. Van daaruit moet de organisatie 'bottom-up' opgebouwd worden, waarbij verantwoordelijkheden zo laag mogelijk in de organisatie worden neergelegd, een soort subsidiariteit in JOVD-verband. De afdelingen zijn primair zelf verantwoordelijk voor wat er gebeurt, niet het hoofdbestuur, noch het districtsbestuur. Een goed contact met de leden, goede cursussen, spannende en vernieuwende activiteiten zijn allemaal zaken die door het afdelingsbestuur zelf vorm moeten worden gegeven. Ook het uitwisselen van ervaringen met collega-bestuursleden is een verantwoordelijkheid van de bestuursleden zelf. Voor zover extra ondersteuning nodig is, bijvoorbeeld in het geval van (her)opstartende afdelingen, is dit in de visie van de commissie een taak voor de districten.

Districten

De commissie ziet voor de districten een belangrijke taak weggelegd. Problemen in de districten ontstonden in haar visie vaak bij gebrek aan een heldere omschrijving van de taken van het district. In het kort komen de taken van een district op het volgende neer:

- afdelingsbegeleiding
 - coördinatie Vorming en Scholing
 - coördinatie Promotie en Ledenwerving
- In deze drie, traditioneel vooral door het HB uitgevoerde, taken hebben districten het grote voordeel dat ze in de organisatie veel dichterbij de afdelingen staan. Het is voor het HB in het verleden onmogelijk gebleken om met name op het gebied van afdelingsbegeleiding een effectief en efficiënt beleid te ontwikkelen. Daarvoor zijn de mogelijkheden voor het hoofdbestuur ook te beperkt. Districten hebben die mogelijkheid wel. Verder zullen districten een intermediaire rol moeten spelen tussen hoofdbestuur en afdelingen. De districtsbesturen zijn op het gebied van organisatorisch beleid het eerste aanspreekpunt. Deze taken voor het districtsbestuur zijn niet de enige mogelijke. Ze zijn echter het minimumtakenpakket dat noodzakelijk is voor een succesvol functioneren van districten.

Hoofdbestuur

Naar de mening van de commissie is het hoofdbestuur van de JOVD in de eerste plaats een politiek en in de tweede plaats een facilitair bestuur. Politieke capaciteiten zullen dan ook op nummer één in iedere profielschets voor een HB'er moeten staan. Teveel centralisatie op beide terreinen past in haar visie niet bij het wezen van een liberale organisatie. Het is echter ook vanuit organisatorisch perspectief onwenselijk. Met name op het gebied van organisatiebeleid (afdelingsbegeleiding, ledenwerfacties) staat het HB te ver van de afdelingen af en zijn er teveel afdelingen om het beleid succesvol te kunnen maken. Zoals hierboven uiteengezet is dat gedeelte van het beleid in de eerste plaats een verantwoordelijkheid van de districten.

Ook op het gebied van politiek liggen de verantwoordelijkheden in de visie van de commissie voor een groot gedeelte bij de vereniging; in het gehele spoor van de brede discussie is slechts een rol van het HB nodig op het gebied van de lange ter-

- mijn agenda en de thema's. Kort samengevat zijn de taken van het hoofdbestuur dan de volgende:
1. Facilitair (administratief en financieel)
 2. de 'diepe discussie'
 3. de lange termijn politieke agenda
 4. contacten/netwerk opbouwen (waaronder ook internationale contacten)
 5. landelijke profilering JOVD
 6. Vorming & Scholing, promotiemateriaal, organisatie landelijke congressen

Daarbij hoeven naar de stellige overtuiging van de commissie de laatste drie onderdelen, genoemd onder 6., niet uitgevoerd te worden door HB-leden. Voor dit soort taken kan het belangrijkste deel van het werk gedelegeerd worden aan een commissie, waarin enthousiaste, op dit specifieke terrein capabele leden zitting hebben.

Een grote handicap in het functioneren van de huidige hoofdbesturen is de wildgroei in de (zelf)opgelegde taken van het bestuur. De commissie pleit dan ook voor keiharde afspraken over de takenpakketten van HB'ers. Zij mogen dan slechts afgetekend worden op hetgeen in hun takenpakket omschreven staat. Meer doen is mooi, maar de kerntaken mogen niet in het geding komen, noch mag van een opvolger verwacht worden dat hij/zij ook dit 'meerpakket' overneemt.

Het takenpakket moet ieder jaar vertaald worden in een beleidsplan van het hoofdbestuur als geheel. Dit beleidsplan moet vervolgens jaarlijks door de vereniging worden vastgesteld. Tevens zullen hoofdbestuurleden bij kandididing en herbenoeming een meerderheid van de stemmen in de Algemene Vergadering moeten behalen. De kandidaatstellersprocedure moet in de visie van de commissie een kleine wijziging ondergaan.

De vereniging moet gestimuleerd worden om zelf kandidaten voor het hoofdbestuur te stellen. Om de kennisvoorsprong die het hoofdbestuur heeft bij het stellen van kandidaturen, moet het openvallen van bestuursplaatsen niet alleen intern in het hoofdbestuur maar ook aan de vereniging kenbaar worden gemaakt. Het hoofdbestuur mag pas een kandidaat stellen een week nadat het openvallen van de bestuursplek aan de afdelingen bekend is gemaakt. Bij de werkwijze en het takenpakket zoals hierboven beschreven, acht de commissie het niet alleen onnodig maar zelfs contra-productief het huidige aantal hoofdbestuurleden te handhaven. We beseffen hier een heikel punt aan te snijden, maar zoals gezegd, we schuwen de heilige huisjes niet. De discussie moet echter gevoerd worden op zijn merites: het gaat niet om poppetjes, noch om functies; het gaat om de taken zoals die op HB-niveau moeten worden uitgevoerd en het aantal bestuursleden dat hiervoor nodig is.

Bij het takenpakket zoals hierboven beschreven acht de commissie een hoofdbestuur bestaande uit zeven bestuursleden het meest effectief en efficiënt: een voorzitter, secretaris, penningmeester, vice-voorzitter, alsmede drie algemeen bestuursleden. De toevoeging 'politiek' is in onze visie, met de prioriteiten in het functioneren zoals door ons gelegd, overbodig; ieder bestuurslid is een politiek bestuurslid.

Congressen

Reeds geruime tijd wordt in de JOVD geklaagd over het niveau en de te grote resultaatgerichtheid van de politieke discussie. Daarnaast moet maar al te vaak worden vastgesteld dat ook de participatiegraad te wensen overlaat. Naar de mening van de commissie zal een aantal veranderingen moeten worden doorgevoerd.

Op de congressen moet met name de brede discussie ruim baan krijgen, en dan niet in strak geleide werkgroepen aan de hand van honderden amendementen, maar in een seminar-achtige vorm. Aanleiding voor de discussie kunnen zijn notities van afdelingen, projectgroepen of de (diepe) ad-hoc commissies of individuele leden, maar ook simpelweg een idee waarbij een aantal goede inleiders worden gezocht. De uitkomsten van dergelijke discussies kunnen in de vorm van een motie op zondag aan de Algemene Vergadering worden voorgelegd. Het indienen van moties blijft als vanouds mogelijk, zij het dat ook individuele leden de mogelijkheid krijgen om een motie in te dienen.

Op het congres moet de nadruk meer op politiek en minder op organisatie komen te liggen. De commissie stelt voor op zaterdag weer streng de hand te houden aan het afronden van werkgroep A voorafgaande aan de politieke seminars. Daarnaast stelt de commissie voor de plenaire afhandeling van de organisatorische zaken te doen plaatsvinden op de zondagochtend van het congres. De zaterdagavond kan dan ingeruimd worden voor aardiger, politieke onderwerpen.

Daarnaast hecht de commissie in overgrote meerderheid aan een grotere betrokkenheid van het individuele lid bij de discussie in de Algemene Vergadering. In meerderheid stelt de commissie daarom voor een systeem van one man one vote in te voeren. Het commissielid Sander van Sluis is het hiermee niet eens. Hij wenst de huidige situatie te handhaven, met dit verschil dat de stemmen van een afdeling over de aanwezigte afgevaardigden moeten worden verdeeld.

Informatievoorziening

Informatie over wat de mogelijkheden in de JOVD zijn is voor leden van cruciaal belang willen zij in staat zijn om de initiatieven te nemen die wij van ze verwachten. De Commissie stelt daarom voor in Driemaster een aantal pagina's in te ruimen waarin vermeld wordt welke activiteiten ontplooid worden, welke nota's e.d. verkrijgbaar zijn, wat de mogelijkheden zijn op het gebied van cursussen en wie de cursusleiders zijn en een overzicht van de verantwoordelijke districtsbestuurders. In de visie van de commissie hoort dergelijke informatie beschikbaar te zijn voor alle leden van de JOVD en niet slechts voor de abonnees van de HB-nieuwbrief/info.

Op het gebied van de politieke lange termijn thema's ligt er een belangrijke rol voor het hoofdbestuur: op dit gebied zullen de afdelingen gevoed moeten worden met inhoudelijke informatie, suggesties voor gesprekspartners, literatuurverwijzingen, adressen en telefoonnummers etc. Op grond van deze informatie moet het voor ieder afdelingsbestuurslid mogelijk zijn om over dit onderwerp één of meerdere politieke discussies en activiteiten te organiseren.

Tot slot is het van groot belang dat afde-

lingsbestuursleden informatie uitwisselen, over discussies, bezoeken en excursies, andere activiteiten, ledenwerfacties en wat dies meer zij. De primaire verantwoordelijkheid daarvoor ligt echter bij de afdelingsbestuurders zelf: zij zullen gewoon af en toe in de telefoon moeten klimmen. Tegen het eigen initiatief van (bestuurs-)leden is geen beleid opgewassen!

Voorstellen

De commissie stelt voor op de komende Bijzondere Algemene Vergadering te besluiten tot:

Politiek

- Het opzetten van ad-hoc commissies voor de 'diepe discussie' door het hoofdbestuur;
- Het opzetten van een database op het gebied van aanwezig talent en aanwezige kennis binnen de JOVD;
- Het nemen van initiatief voor oprichting van een jongerenparlement in samenwerking met andere jongerenorganisaties;
- Het bepalen van de lange termijn agenda; het op korte termijn maken van een inventarisatie van mogelijke onderwerpen en het daaruit maken van een keuze voor een drietal onderwerpen;
- Het belasten van het hoofdbestuur met het geven van goede en inhoudelijke informatie rondom de thema's, op grond waarvan afdelingen kunnen werken;

Organisatie

- Het belasten van de districten met de basistaken afdelingsbegeleiding, coördinatie Vorming en Scholing in coördinatie Promotie en Ledenwerving;
- Het vaststellen van het takenpakket van het hoofdbestuur, conform het gestelde in de notitie;
- Het vaststellen van de omvang van het hoofdbestuur op zeven personen, te weten een voorzitter, algemeen secretaris, penningmeester en vice-voorzitter, alsmede drie algemeen bestuursleden;
- Het belasten van het hoofdbestuur met het op grond van het vastgestelde takenpakket beschrijven van de taken per bestuursfunctie en het vaststellen hiervan door de Algemene Vergadering;
- Het instellen van een landelijke (hoofdbestuur)commissie voor organisatie;
- Het in iedere Driemaster publiceren van voor leden relevante informatie omtrent te verkrijgen nota's, cursusmogelijkheden etc.;

Congressen

- Het op de congressen verplaatsen van het huishoudelijk gedeelte naar de zondagmorgen, alsmede streng de hand houden aan het voorkomen van overlapping tussen werkgroep A en de politieke activiteiten;
- Het geven van de verantwoordelijkheid voor het invullen van werkgroepen en seminars op de congressen aan afdelingen, commissies en individuele leden;
- Het invoeren van een 'one man one vote' systeem op de Algemene Vergaderingen van de JOVD (meerderheidsstandpunt, voor minderheidsstandpunt zie notitie);

NOTULEN VAN DE BAV VAN DE JOVD, GEHOUDEN OP 19 MAART 1994 TE AMERSFOORT.

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd: Groningen, Noord-Groningen, de Compagnie, Kop van Drenthe, Leeuwarden, Dokkum, Assen, Meppel e.o., Zwolle, Twente, Tiel e.o., Utrecht, Nieuwegein e.o., Amsterdam e.o., Kennemerland, 's Gravenhage, Leiden e.o., Delfland, Rijnmond, Maas & IJssel, Zeeland, 's Hertogenbosch e.o., Baronie van Breda, Eindhoven, West-Brabant.

01. Opening Landelijk voorzitter Koen Petersen opent de vergadering om 12.00.

02. Ingekomen stukken en mededelingen Er is een voorstel van het HB binnengekomen om agendapunt 04 en 09 onderling te wisselen. Dit voorstel is afgewezen. Verder stelt het HB voor om agendapunt 05.A op te voeren: wijziging districtsgrenzen. Dit voorstel is aangenomen. Er is een voorstel van de afdeling Groningen binnengekomen om een scheiding aan te brengen tussen de organisatorische en politieke moties, en deze groepen afzonderlijk te behandelen. Dit voorstel is overgenomen. De organisatorische moties worden het eerst besproken en de politieke moties aan het eind van de dag. Afdeling Groningen heeft een tweede voorstel gedaan om de themadag van agendapunt 04 te verschuiven naar punt 09. Dit voorstel is overgenomen. Voorts zijn binnengekomen de voorlopige en definitieve agenda van deze vergadering. De notulen van de najaarsvergadering van 13 en 14 november en de inbrengen voor de toekomst discussie. Binnengekomen zijn tevens de bereidverklaringen en de levensbeschrijvingen van Sandra Spek en Herman Rijkens. Tevens zijn de moties ontvangen zoals zij te zien zijn in het congresboek. Verder zijn er 3 actuele moties binnengekomen, te weten: 1.Motie feest van de afdeling Groningen 2.Motie persbericht van de afdeling Groningen 3.Motie toekomstdiscussie van de afdelingen: Leiden, Groningen, Utrecht, Delfland en Twente. 4.Motie gehele gewijzigde resolutie in stemming van de afdeling West-Brabant. Deze 4 moties zijn actueel verklaard.

03. Notulen Er zijn geen wijzigingen binnen gekomen. Afdeling Groningen wil staande de vergadering een wijziging indienen (betreft de begroting). Deze wordt aangenomen. Het betreft een wijziging van punt 12. van de notulen van de najaarsvergadering van de JOVD gehouden op 13 en 14 november te Gilze-Rijen. In de notulen staat: Hierop reageerden de indienende afdelingen vervolgens met een intrekken van de motie. Dit moet zijn: Hierop reageerden een deel van de indienende afdelingen met een intrekken van de motie, te weten, de afdelingen: Amsterdam, Eindhoven, Leiden e.o. Rijnmond en Utrecht. Verder zijn de notulen

ongewijzigd overgenomen.

04. Vaststelling congresonderwerp maart 1995 Afdeling Groningen doet een aanvullend voorstel op het voorstel van het HB. Zij stelt voor om 3 i.p.v. 2 onderwerpen te behandelen waarbij het derde onderwerp: 'Marginale Groepen' zou zijn. Omdat het aantal congresonderwerpen te zeer afhangt van de afloop van de verenigingsdiscussie wordt besloten dit punt door te schuiven naar W.V.T.T.K.

05. Huishoudelijke moties. De volgende moties worden hier besproken: A3, E1, E2 en de actuele moties: 'gehele gewijzigde resolutie in stemming', 'toekomstdiscussie', 'persbericht' en 'Feest'. De teksten van de aangenomen huishoudelijke moties zullen als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd.

05.A Wijziging districtsgrenzen Deze wijziging is ongewijzigd aangenomen, wat betekent: De afdeling Goeree Overflakkee wordt ingedeeld bij de afdeling Zeeland, hierdoor wijzigt de grens van het district Zuid-Holland en Zeeland. De afdeling Flevoland wordt ingedeeld bij het district Noord-Holland. Hierdoor is deze afdeling onderdeel geworden van het district Noord-Holland.

06. Toekomst JOVD De discussie werd gesplitst in twee blokken.

Blok 1: Mogelijke oorzaken van problemen binnen de JOVD.

Blok 2: Eindvoorstellen (waarbij het stuk van het HB niet als kapstok is gehouden). -Er wordt te veel naar structuur en output gekeken. Als er wat verkeerd gaat wordt er geneigd naar structuur wijziging in plaats van naar cultuur wijziging. Er zou wat meer nadruk op de cultuur moeten worden gelegd en meer aandacht moeten worden besteed aan vrijblijvend discussiëren (met elkaar rond de tafel zitten, zonder je druk te maken over eventuele output). -Er wordt te veel in detail over amendementen gesproken (te veel punten kommageneuzel) i.p.v. over het achterliggende onderwerp. -Het Hoofdbestuur begeleidt de afdelingen te weinig. Met name is dat merkbaar met de verkiezingen in aantocht. Juist dan zou het HB wat vaker en wat meer de afdelingen moeten begeleiden. -De nadruk ligt te zeer op kwantiteit terwijl het op kwaliteit zou moeten liggen. -Voor nieuwe leden is het vaak een te grote barrière om te spreken in het openbaar, zij zouden hierin beter begeleid moeten worden. -Het hoofdbestuur zou de afdelingsbesturen moeten stimuleren, om hun eigen leden te stimuleren. Het hoofdbestuur is te terughoudend op dit punt. -De JOVD is moeilijk te combineren met je studie, omdat de JOVD te veel tijd kost. De tijd die je in de JOVD moet steken zou terug moeten worden gebracht, vooral i.v.m. met de nieuwe tempobeurs maatregelen. -Er heerst een verkeerde mentaliteit binnen de JOVD. Met name is er sprake van een

ballencultuur. -De afdelingen kunnen te weinig aan politiek doen, de politiek zou dan ook terug naar de afdelingen moeten worden gebracht. -De discussie op congressen is altijd wat gematigd omdat je altijd het afdelingstandpunt moet verdedigen i.p.v. je eigen mening. -Belangrijke informatie wordt niet (door bijvoorbeeld plaatsing in de driemaster) aan alle leden bekend gemaakt, maar alleen aan de afdelingsbesturen in de HB-nieuwsbrief. -Er heerst te veel een taboe op het stellen van tegenkandidaten. We zouden hier wat nonchalanter mee om moeten gaan. -Mensen durven als er eens wat fout gaat niet bij zichzelf te raden te gaan; ze schuiven de schuld altijd door aan anderen. Verder is er te weinig initiatief. -De hele vereniging hangt van bestuursfuncties in elkaar, hierdoor is de vereniging niet meer interessant voor de leden. -Heel veel afdelingen missen de kennis van elementaire zaken in de JOVD. Zo zijn er mensen die niet weten hoe ze een motie moeten schrijven. Hier zou wat meer informatie over moeten komen. -Op de congressen wordt er veel te veel gediscussieerd over organisatorische zaken ipv over politieke. -De JOVD is te veel een klikje; mensen in de landelijke commissies zijn meestal ook afdelingsbestuurders, waarom zitten hier bijna geen 'gewone' leden in. -De structuur van de JOVD is te ingewikkeld. -Het wordt niet aangemoedigd, maar juist afgestraft als je je nek uitsteekt. -De discussie zou moeten worden verbreedt en verdiept: Hiervoor moet wat meer met elkaar om de tafel gezeten worden en werkelijke gediscussieerd worden. Niet alles hoeft te worden gevangen in regeltjes, structuren en notulen. -Het hoofdbestuur houdt zich te veel bezig met de grote afdelingen, terwijl vooral de kleinere afdelingen wel een stimulans vanuit het hoofdbestuur kunnen gebruiken. -Er heerst te veel een ballencultuur binnen de JOVD. -Als mensen van bepaalde onderwerpen te weinig afweten is er te weinig mogelijkheid om deze kennisachterstand op te vijzelen. De afdelingsactiviteiten zouden beter op elkaar af moeten worden gestemd, zodat mensen in bepaalde onderwerpen kunnen groeien. -Er is een te grote angst aanwezig dat mensen te weinig zouden weten, als je er over praat met deze mensen leren ze vanzelf meer over het onderwerp. -Er moeten op verschillende niveaus gediscussieerd kunnen worden, in allemaal verschillende commissies. -Districten zouden de afdelingen moeten stimuleren om wat meer aan politiek te doen. -Men heeft een te hoog verwachtingspatroon van de JOVD. -Er is te weinig begeleiding voor nieuwe leden. -Er heerst een sfeer binnen de JOVD dat iedereen zo snel mogelijk op het pluche wil zitten. -We weten niet meer wie onze leden zijn en wat ze willen. -We zijn te bang om fouten te maken. -Het niveau

van de cursusleiders is te laag. -De discussie in de breedte zou in de afdelingen gevoerd moeten worden terwijl een onderwerp in de diepte door de JOVD moet worden bediscussieerd.

Blok 2: Door beperkte tijd komen we niet aan de oplossingen toe. Het hoofdbestuur stelt voor een commissie in te stellen. Deze commissie maakt obv de gevoerde discussie en de plannen zoals gepubliceerd in het congresboek, een plan (of meerdere plannen). Dit plan wordt pas gepresenteerd op het juni-congres, waarbij het hoofdbestuur niet eerder inzicht krijgt in dit plan. Over dit plan wordt dan in juni opnieuw gediscussieerd. Er wordt uitdrukkelijk gevraagd om contact te houden met de commissie. Dus laat de commissie weten wat je vind m.b.t. de verenigingsdiscussie. De commissie wordt door de ledenvergadering benoemd en bestaat uit 10 leden. Leden (in willekeurige volgorde): Jan de Hoop, Stan Stevens, Sander van Sluis, Rob de Rooij, Peter Hietink, Cor Schagen, Rolf Moester, Joris Huijsmans, Gijsbert van de Nieuwegeijssen, Marten van de Kraats. Verder wordt besloten dat zowel de notulen van vandaag als het verslag van de commissie in de Driemaster wordt gepubliceerd.

07. Vaststellen Resolutie Democratie

Er worden twee ordevoorstellen gedaan, een door de afdeling Kennemerland, waarin wordt gevraagd de Resolutie in zijn geheel te verwerpen. Dit ordevoorstel werd ongeldig verklaard. Het andere ordevoorstel werd gedaan door afdeling Groningen, waarin werd gevraagd de Resolutie niet te behandelen. Er is besloten de besluitvorming omtrent deze Resolutie door de schuiven naar de Jaarlijkse Algemene Vergadering in juni.

08. Vaststellen politieke moties De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd.

09. Themadag Geen voorstel tot besluitvorming.

10. Bestuursmutaties Nadat op gepaste wijze afscheid is genomen van Karen-Anne Hebben en Eric Hoogeboezem, werden de volgende personen benoemd als leden van het hoofdbestuur: Sandra Spek (AS) en Herman Rijkens (VVO). Er zijn geen tegenkandidaten gesteld.

11. Wat Verder Ter Tafel Komt Hier worden de congresonderwerpen voor maart 1985 besproken. Het voorstel dat er drie i.p.v. twee congresonderwerpen zullen zijn bij het maartcongres wordt aangenomen. De onderwerpen zullen zijn: -maatschappelijke verbanden, -marginale groepen, -de ongelijkheid van de economie? (jaartheme).

12. Rondvraag Naast de gebruikelijke felicitaties, aankondigingen van afdelings- en districtsactiviteiten, alsmede de vele grappen, grollen en andere humoris-

tische vragen werden de volgende vragen betreffende het hoofbestuursbeleid gesteld:

Wilfred de Bruijn: Ik vind het schrijnend dat de voorzitter bij Ischa Meijer antwoord op de vraag wat de relatie JOVD-VVD is, dat de JOVD formeel onafhankelijk is. Wat vindt de voorzitter van deze status van onafhankelijkheid. **Antwoord HB:** (Koen Petersen) Bij Ischa heb ik hier op gewezen, zelf vind ik de onafhankelijkheid van JOVD zeer belangrijk. **Rolf Moester:** De agenda voor deze dag was zo vol dat er pas om half drie kon worden gestart met de verenigingsdiscussie. Wat vindt het hoofdbestuur hier van? **Antwoord HB (Koen Petersen):** De voorlopige agenda was minder vol, de vereniging heeft zelf de langere agenda geprefereerd, zoals te zien in de definitieve agenda. **Vincent Janssen:** Wanneer komt de adressenvraagbaak?

Antwoord HB (Sandra Spek): Wij hopen de adressenvraagbaak vrijdag te versturen. **Martin Gerssen:** 1. Kunnen we formeel kijken naar de hele besluitvormingsproces? 2. Is het hoofdbestuur bekend dat er in Delft gewerkt wordt aan een nieuw ledenadministratie-programma en dat dit t.z.t. aan het hoofdbestuur te koop zal worden aangeboden? **Antwoorden HB (Koen Petersen):** 1. Het functioneert redelijk, maar we nemen de ervaring mee. **Thorwald Nienhuis:** Hoe zit het met de subsidie voor de Pim Jacobs projectgroep? **Antwoord HB (Arthur Kocken):** De subsidie aanvraag is afgewezen. **Ernst Wijk:** Wil het hoofdbestuur voortaan uitkijken naar een congreslocatie die beter bereikbaar is? **Antwoord HB (Herman Rijksen):** Aanvankelijk hadden we gereserveerd in hotel Eenhoorn welke zeer dicht bij station is gevestigd. Maar wij moesten door een dubbelboeking van het hotel helaas uitwijken (op het laatste moment) naar een andere locatie. Welke hotel de Companie is geworden.

Chris Jetten: Waarom staat achterop de BAV-bundel geen route beschrijving voor het openbaar vervoer? **Antwoord HB (Herman Rijksen):** Wij juichen eigen initiatief toe. **Remko Spaa:** 1. Hoeveel heeft het hoofdbestuur moeten betalen voor de huurauto waarmee de spullen van het secretariaat naar de BAV-locatie zijn vervoerd? De afdeling Rijnmond biedt een auto te huur aan met 25% korting. 2. Waarom heeft het hoofdbestuur gekozen voor plastic-tasjes als promomateriaal, daar dit zeer slecht voor het milieu is? 3. Wat is het stemadvies van de Landelijk Voorzitter? **Antwoorden HB (Michael Abraham):** 1. Dit nemen we graag over. (Carolien Wellink). 2. Ik vind het heel flauw dat je hierover begint, de pennen zijn immers wel van gerecycled materiaal en daar hoor je niemand over. **Saskia Nuyten:** Is het voor commissieleden ook mogelijk om de HB-nieuwsbrief te ontvangen? **Antwoord HB (Sandra Spek):**

Ja, dat is mogelijk, door overmaking van f25,- ontvangt ieder die dat wil de HB-nieuwsbrief. **Maarten Caminada:** Hoe staat het met de verhuisplannen van het hoofdbestuur, daar het huurcontract van het huidige pand snel afloopt. En is het mogelijk om de vereniging ook een stem te geven in de besluitvorming hieromtrent?

Antwoord hoofdbestuur (Michael Abraham): Het huurcontract loopt mei 1995 af en juni gaat het hoofdbestuur zich beraamen op een nieuwe locatie. **Rogier van der Sande:** 1. Kan de naam HB-nieuwsbrief weer vervangen worden door HB-info (zoals voorheen het geval was). 2. Waar hangt het portret van de Koningin en de prins gemaal. **Antwoorden HB (Frits van der Scheer):** 1. Deze naam vindt ik wel mooi, dus die verander ik niet. (Sandra Spek): 2. Boven de fax.

Aanvullende vragenronde:

Remko Spaa: 1. Waarom is er niet op mijn vraag geantwoord m.b.t. de prijs van de huurauto, ik zou hier alsnog een antwoord op willen hebben. En waarom moet er een auto worden gehuurd als er hoofdbestuurleden zijn die een auto tot hun beschikking hebben? 2. De vraag over de plastic-tasjes was niet flauw bedoeld. 3. Wat is het stemadvies van de Landelijk Voorzitter. **Antwoorden HB (Michael Abraham):** 1. Er waren geen twee HB-er in de gelegenheid met de auto langs het secretariaat te rijden. Het weekend tarief van deze auto is een ruime tweehonderd gulden. (Koen Petersen) 3. Ik ben er nog niet uit.

Thorwald Nienhuis: Wanneer krijgen we een schriftelijke bevestiging van de afwijzing van subsidie voor de Pim Jacobs Projectgroep. **Antwoord HB (Arthur Kocken):** Dit heeft te maken met spin-off effect. **Chris Jetten:** Waarom stond er achterop de BAV-bundel geen route beschrijving met OV. **Antwoord HB (Herman Rijksen):** Volgende keer komt hij er zeker op te staan.

13. Sluiting Landelijk Voorzitter. Koen Petersen, sluit de vergadering om 18.15 uur.

OP DE BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING D.D. 19 MAART 1994 AANGENOMEN HUISHOUDELIJKE MOTIES

Motie gerecycled papier De JOVD in vergadering bijeen op 19 maart 1994 te Amersfoort. Constaterende -de enorme hoeveelheid papier die in de JOVD wordt gebruikt -het feit dat gerecycled papier een geringere belasting voor het milieu vormt dan niet gerecycled papier -het bestaan van kopieermachines die werken op gerecycled papier. Overwegende -dat gerecycled papier niet van mindere kwaliteit is dan gewoon papier -de noodzaak om zuinig te zijn met onze leefomgeving -de bereidheid -getuige meerdere resoluties en moties- in de JOVD om milieube-

wust te zijn, Spreekt als haar mening uit - dat bij de aanschaf van nieuwe kopieermachines voor het Algemeen Secretariaat de voorkeur uit moet gaan naar apparaten die met gerecycled papier kunnen werken **Motie gehele gewijzigde resolutie in stemming** De JOVD in vergadering bijeen op 19 maart 1994 te Amersfoort, Constaterende -de gevolgen van de huidige wijze van het vaststellen van Resoluties en het PKP -de discussie omtrent de motie afkeuring-gehanteerde procedure PKP '94-'98, Overwegende -dat er een eenvoudige oplossing bestaat voor problemen als deze

Voorts constaterende -de ter beschikking staande faciliteiten tijdens congressen -de onduidelijkheid die vaak bestaat over de inhoud van gewijzigde resolutie en het PKP, Voort overwegende -dat dit tot ernstige consequenties kan leiden (zoals o.a. bij het PKP gebeurde), Spreekt als haar mening uit -dat zowel Resoluties als het PKP dienen te worden uitgewerkt en op papier gezet alvorens de gewijzigde resolutie of PKP in zijn geheel in stemming te brengen

Motie toekomstdiscussie

De JOVD, in vergadering bijeen op 19 maart 1994 te Amersfoort,

Constaterende, -de toekomstdiscussie op deze BAV -dat de plannen van het HB betreffende deze discussie als discussiestuk worden omschreven door het HB - dat dit vlak voor de sluitingstermijn voor het indienen van reacties werd veranderd in het stuk waarop geamendeerd dienst te worden, Overwegende -dat de door het HB gevolgde werkwijze heeft geleid tot verwarring -dat deze verwarring ertoe kan leiden dat de discussie wordt vertroebeld -dat het belang van deze discussie der mate groot is dat er geen besluiten mogen worden genomen war niet over gediscussieerd is, Voorts constaterende - dat er naast de plannen van het HB ook volledige plannen van een aantal afdelingen zijn, Voorst overwegende -dat een eerlijke discussie vergt dat de plannen van de afdelingen op gelijke voet worden behandeld als die van het HB -dat die behandeling op gelijke voet het beste tot uiting komt als het plan van het HB ook een discussiestuk is en niet het te amenderen stuk, Spreekt als haar mening uit -dat de plannen van het HB gelden als discussiestuk en niet als het te amenderen stuk -dat aangaande de toekomst van de JOVD op deze vergadering alleen besluiten worden genomen als daar over is gediscussieerd En gaat over tot de orde van de dag.

Liberalen Agenda

10 juni Afd.Meppel; algemene ledenvergadering. Plaats: café Oasis, Kerkplein. Aanvang: 19.30 uur. Info: Gradie Hofstra (050-184952)

11 en 12 juni Intro-weekend voor nieuwe leden en belangstellenden in Soest. Info: Algemeen Secretariaat (020-6242000)

18 juni Landelijke BAV. Plaats: Hotel Hilvertson, Koninginnestraat 28 in Hilversum.

Aanvang: 11.00 uur. Info: Algemeen Secretariaat (020-6242000)

22 juni Afd.Eindhoven; borrel in The Trafalgar Pub. Aanvang: 20.00 uur. Info: Raymond Gillon (040-460009)

23 juni Afd.Amsterdam; excursie naar de Heinekenbrouwerij aan de Stadhouderskade. Aanvang: 14.30 uur. Opgeven minimaal 1 week van te voren bij Joost Kokke (020-6373598)

25 en 26 juni Landelijk JOVD congres in Almelo. Info: Algemeen Secretariaat (020-6242000)

28 juni Afd.Amsterdam; algemene ledenvergadering. Info: Pieter Berns (020-6939172)

29 juni Afd.Tiel; borrel. Aanvang: 20.00 uur. Info: Katelijne Roos (03440-18243)

WIJ DRUKKEN BIJNA ALLES!

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

Dinky Druk

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

KRAATS KRAAKT

Forza Hollandia!

Terwijl er in de JOVD abstract geluld wordt over emancipatie van individuen, homofielen en andere zielige mensen, glijdt Nederland af naar de ondergrens van Europa.

Wie zichzelf trakteert op een reisje over de grens, kan bij terugkomst in Nederland constateren dat er een grote kloof bestaat tussen Duitsland, Frankrijk en België aan de ene, en Nederland aan de andere kant. Onze buurlanden maken nog altijd dezelfde verzorgde en welvarende indruk als Nederland deed in de jaren zeventig. In Nederland slaat de verpaupering echter toe. In onze steden zien de huizen er vaak onverzorgd uit, ligt er veel troep op de straten, en stikt het van de zwervers.

We kunnen lang en breed speculeren over wat er fout is gegaan. Feit is, dat het tijd wordt om de handen uit de mouwen te steken, en orde op zaken te stellen in dit land. Om deze omslag te bereiken is er vooraleerst een nationale mentaliteitsverandering nodig. Het wordt namelijk zaak dat zoiets als gemeenschapszin weer een rol gaat spelen in het leven van alledag. De zin hiervan is dat de burger niet meer alleen aan zichzelf of zijn of haar lullige gezinnetje denkt, maar zich terdege bewust wordt van het feit dat hij ook deel uit maakt van een veel grotere familie: Het Nederlandse Volk.

Zulks houdt in dat men er aan de ene kant voor moet zorgen zoveel als mogelijk aan de gehele gemeenschap bij te dragen, en men het aan de andere kant als zijn plicht beschouwt de gemeenschap niet nodeloos tot last te zijn. De Nederlandse burger zal dus ook weer moeten leren wat het is om verantwoordelijk te zijn voor zijn eigen bestaanszekerheid. Hij zal moeten leren niet voor elk wissewasje bij Vadertje staat aan te kloppen, maar soms het recht in eigen hand te nemen. Het moet de mensen duidelijk worden gemaakt dat het niet alleen om ikke, ikke, ikke gaat, maar dat er ook nog zoiets als solidariteit bestaat. En dat het soms geen kwaad kan wanneer de persoonlijke ontwikkeling wat te lijden

krijgt aan verplichtingen ten opzichte van de gemeenschap in zijn geheel.

Het terugbrengen van gemeenschapszin leidt tot veel meer positieve ontwikkelingen. Gemeenschapszin draagt namelijk ook bij tot een groeiend besef van waarden en normen. Bovendien verschaft het de burger identiteitsbesef. Dit identiteitsbesef is noodzakelijk voor alle mensen. Het biedt de mens een anker tijdens zijn strijd om het dagelijks brood. Ze draagt er mede toe bij dat de Nederlandse burger de kern van zijn bestaan, en zijn persoonlijke identiteit herondekt. En dat minder mensen dan voorheen zichzelf bij het RIAG allerlei psychoses zitten aan te praten.

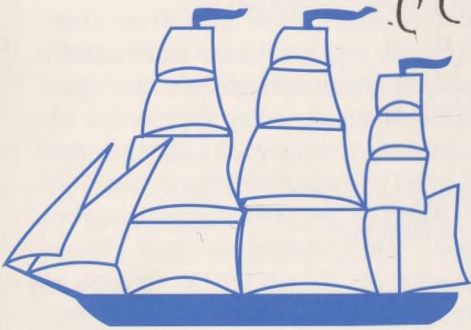
Maar niet alleen de burgers schieten te kort. Ook de staat zelf heeft het de afgelopen twintig jaar laten afweten. Zo is zij niet langer in staat om de burger datgene te bieden waar het bij staatsvorming in de eerste plaats om gaat: veiligheid en zekerheid. Zij heeft haar politieke en justitiële apparaat op een ernstige manier laten verloederen. Met als gevolg dat de criminaliteit welig tiert. De staat is kortom niet bij machte zelf het goede voorbeeld te geven.

Wat wij in dit land nodig hebben is onze eigen Berlusconi. Het lijkt mij een goede zaak dat wij in Nederland voor een periode van pakweg zeven jaar een minister-president aanstellen met verregaande bevoegdheden. Iemand die zich niet in het nauw laat drijven door allerhande belangengroepen en zeurpieten. Want we kunnen brullen om democratie wat we willen. Zolang het een toenemende groep burgers ontbreekt aan datgene waar het bij een maatschappij om gaat: identiteit en zekerheid, dan is die democratie geen knip voor onze neus waard.

Na afloop van deze zeven jaren van wederopbouw, is het hopelijk weer tijd voor democratie. Vooralsnog kunnen wij haar in ieder geval niet meer betalen.

Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

AUGUSTUS 1994

Jaargang 46 - Nummer 4

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Inhoud

DRIEMASTER

Jaargang 46
Nummer 4
Augustus 1994

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofredacteur

Folkert Bolkestein
Langebrug 3a
2311 TG Leiden
(071) 12 35 38

Redactie

Fedor Tanke (eindredacteur), Dries van Bergeijk (fotoredacteur), Annemieke Brons, Joris Dik, Marco Frijlink, Yair Pinto, Melvin Schut en Joris Huijsmans (hb-auditor)

Columnisten

Eddy Habben Jansen
Marten van de Kraats

Uiterste inleverdata:

maandag 12 september 1994
maandag 31 oktober 1994

Kopij op flop sturen naar:
Redactie Driemaster

p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Herengracht 38 a
2511 EJ Den Haag

Tekeningen:

Herman Rijksen

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

Voorzitter	3
Amour sacrée pour la patrie.	4
Ter gelegenheid van het tiende lustrum van de Benelux op 5 september, schrijft Folkert Bolkestein over de verhoudingen met ons buurland.	
Kruisverhoor	6
Aan de tand gevoeld wordt Arjan Toor, de nieuwe landelijk voorzitter. Is hij een dorre apparatsjik of een sprankelende nieuwelings? Dit vraaggesprek zal het u leren.	
Hoezo liberaal?	8
Melvin Schut wijdt een woord aan de onlangs overleden econoom Tinbergen, en aan nog een paar dingen meer.	
Congresverslag	9
Ten onder op niveau?	10
Met betrekking tot inkomenspolitiek moeten we ons bedenken dat geld niet gelukkig maakt. Aldus Fedor Tanke.	
Forza Hollandia 1	12
Het vorige artikel van Marten van de Kraats heeft boze reacties los gemaakt, waaronder deze van Udo Goedhart.	
Studenten	12
Yair Pinto over wie dit moeten zijn en wat ze moeten doen.	
Verkeerde meningen	13
Dit maal in deze rubriek een brief die ons spontaan werd toegestuurd.	
Italië, een nieuw modern bestuur of oud fascisme...?!	14
Mijnheer Visser weet veel van dit land. Nu er daar interessante dingen gebeuren, zijn we blij dat hij ons inlicht.	
Ongehoord	15
Going Abroad	16
Dat internationale contacten ook op afdelingsniveau kunnen worden gelegd, bewees de afdeling Eindhoven.	
Laatste ontwikkelingen in Slovenië	17
Voor wie op de hoogte wil blijven van wat er in de wereld gebeurt.	
Voorsprong door kennis	18
Onze collegae van het wat elitairdere blaadje LEF prijzen hun produkt aan.	
“Bepaalde leden moeten we gewoon kwijt”	19
Aldus oud-voorlichter Frits van der Scheer. Samen met oud-penningmeester Michael Abraham beantwoordde hij vragen van Driemaster.	
Mensbeeld	22
Het beeld dat wij van onszelf hebben veranderd onder invloed van de techniek. Yair Pinto gunt ons een blik in de toekomst.	
Notulen	24
Discover the East!	30
Van het Internationaal Secretariaat.	
Kraats Kraakt	32

Voorzitter

Politiek Nederland maakt een hete zomer door: zelden hebben nationale verkiezingen zoveel opschudding en chaos veroorzaakt. Met recht kan gesproken worden van een politieke aardverschuiving, en de fractieleiders van de vier grote partijen lijken grote moeite te hebben op adequate wijze met het oordeel van de kiezer om te gaan. Voor de JOVD biedt de vernieuwde politieke situatie grote voordelen. Zo is de door ons al sinds jaar en dag bepleite Paarse coalitie eindelijk realiteit geworden. Al meer dan twintig jaar probeert de JOVD de voordelen van een non-confessionele regering voor het voetlicht te brengen. Met de verkiezingsuitslag als extra steun in de rug heeft Paars eindelijk een serieuze kans gekregen. De JOVD mag trots zijn dat zij erin is geslaagd dit belangrijke punt hoog op de politieke agenda van Nederland te krijgen. Opnieuw is gebleken, dat een politieke jongerenorganisatie wel degelijk invloed kan uitoefenen. Al eerder bewees de JOVD dat zij, door middel van vernieuwende standpunten zoals afschaffing van de dienstplicht en een alternatief stelsel voor de studiefinanciering, in Den Haag gewillige oren

weet te vinden. Het is dus gewoon niet waar, dat jongeren niet serieus worden genomen. Ideeën worden simpelweg gewogen, en standpunten van de JOVD worden dan maar zelden te licht bevonden. Dit brengt echter tevens bepaalde verantwoordelijkheden met zich mee. Ook in de komende periode zal op politiek gebied van de JOVD het nodige worden verwacht. Het beleid van een eventuele Paarse coalitie zal constant op haar liberale gehalte moeten worden getoetst. Al zijn we nog zo tevreden over de Paarse 'doorbraak', een kritische houding van de JOVD blijft noodzakelijk. Ook bij een andersoortige coalitie zal de JOVD de rol van liberale waakhond moeten vervullen. Consequent zal de JOVD duidelijk moeten maken hoe zij de problemen van deze tijd te lijf zou willen gaan. Een duidelijke visie, vervat in een politieke agenda voor de lange termijn is hierbij onontbeerlijk. Met z'n allen gaan we in de komende maanden deze politieke agenda schrijven. Nederland is immers nog lang niet af...

Gedurende de verkiezingen en in de periode daarna heeft de JOVD honderden nieuwe leden mogen verwelkomen. Ook in de komende maanden zullen veel jongeren besluiten lid te worden van onze organisatie. Tegen al deze mensen zou ik het volgende willen zeggen: Welkom bij de grootste en oudste politieke jongerenorganisatie van Nederland! Een organisatie die uniek is in haar soort, omdat ze politiek en gezelligheid als geen ander weet te combineren. De JOVD biedt al meer dan 45 jaar voor elk wat wils. In welke andere organisatie leer je discussiëren over politiek, krijg je cursussen op vele gebieden, doe je organisatie-ervaring op, leer je debatteren, leg je internationale contacten en oefen je echte politieke invloed uit? De JOVD biedt je de kans om op een actieve en gezellige wijze met politiek bezig te zijn. Grijp dus die kans; met elkaar gaan we een fantastisch jaar tegemoet!

Arjan Toor

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Herengracht 38 a
2511 EJ Den Haag
(070) 3 622 433
(070) 3 617 304 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Arjan Toor
Jozef Israëlstraat 8
9718 GJ Groningen
(050) 18 58 90

Secretaris

Sandra Spek
Rivierstraat 228
3016 CH Rotterdam
(010) 440 53 16

Penningmeester

Wibo van Ommeren
Telegraafstraat 50 A
5038 BM Tilburg
(013) 36 99 49

Vice-voorzitter

Herman Rijksen
Kantershof 424
1104 GX Amsterdam
(020) 695 80 52

Algemeen bestuurslid

Carolien Wellink
Reijnier Vinkeleskade 65
1071 SX Amsterdam
(020) 672 01 52

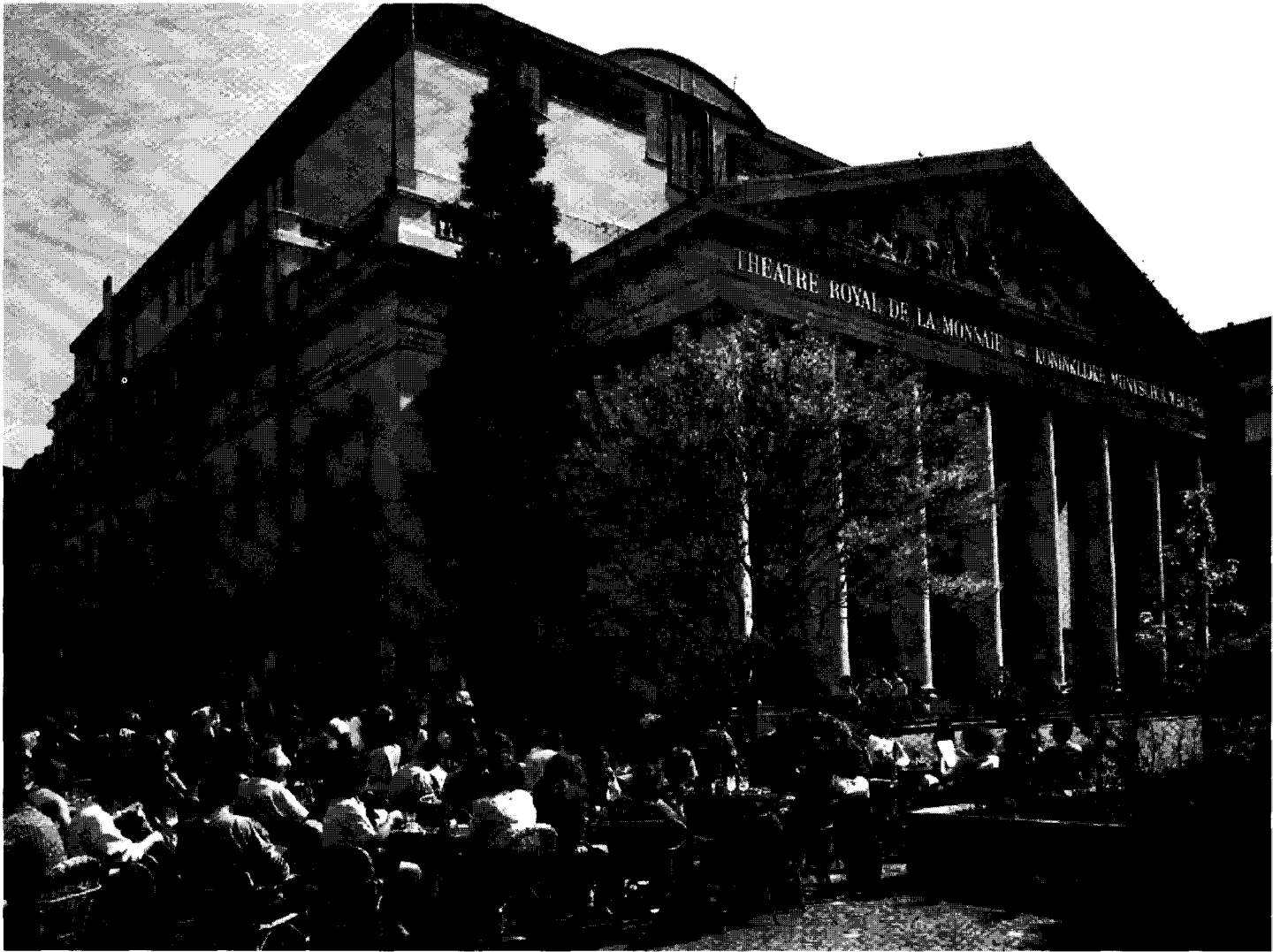
Algemeen bestuurslid

Erik Matien
Tweede Drift Spilsluizen 5
9712 GV Groningen
(050) 12 52 62

Algemeen bestuurslid

Joris Huijsmans
Buitenruststraat 2 A
2313 ZK Leiden
(071) 66 16 13

Amour sacrée pour la patrie

door Folkert Bolkestein

In Nederland leven de meest fantastische ideeën over internationale samenwerking, Europese eenwording en mondiale verbroedering. Onze minister van Buitenlandse Zaken richt daarbij het liefst zijn aandacht op een of ander warm en arm land. Vergeten wordt echter de verbroedering die het meest voor de hand ligt: die van Nederland en België.

Ik zal pleiten voor hereniging van beide landen. Cultureel erfgoed, linguïstische verwantschap en statistieken omtrent schedelmetingen blijven daarbij buiten beschouwing. De hereniging is nodig voor onze economie.

1830

Op 25 augustus 1830 werd in de Brusselse Muntchouwburg *La muette de Portici* gegeven, een opera van Daniel Auber. De spanning die toch al heerste als het licht in de zaal wordt gedoofd, het stemmen der instrumenten wordt gestaakt en de dirigent opkomt, was hoger dan anders. De reden was politiek. Onder het publiek bevond zich een groot aantal republikeinen, deels van Parijs afkomstig. Deze lieden hielden hun principes hoog, en waren dus ontevreden met onze Koning-Koopman. Voorzover van Franse afkomst, waren ze bovendien niet blij met het nieuwe, grote buurland dat hun in Wenen door Engeland was opgedrongen.

Ook voorzover men niet republikeins en niet Frans was, klaagde men. De liberale burgerij vond de Nederlandse politiek te behoudend, de pastoors voelden niks voor de noordelijke protestanten. En de arbeiders hadden het arm, dus zij lieten hun oren hangen naar iedereen die het oproer predikte...

De spanning kwam tot uitbarsting toen het doek was opgegaan voor het vierde bedrijf, en de tenor de aria *Amour sacrée pour la patrie* inzette. Veel stelt de aria niet voor, het is eenvoudige marsmuziek. Maar de tijden waren ernaar, dat het opera-publiek in vuur ontbrandde bij het horen van dergelijk sentiment.

Men verrees van de stoelen en marcheer-

de de straat op om het sein tot de Belgische opstand te geven. Die werd met Franse hulp gewonnen. Welk vaderland hiermee werd gediend, leek niet van belang.

1994

Dit stukje geschiedschrijving maakt duidelijk dat de deling geen bestaansrecht meer heeft. De verhouding tussen katholieken en protestanten is flink verbeterd, het socialisme is dood en de Koning heeft niets meer te vertellen. De gevolgen van de deling bestaan echter nog steeds: twee kleine landen tussen het grote Frankrijk en het steeds machtigere Duitsland.

Buitenlandse politiek is altijd hachelijk geweest voor landen met een geringe omvang. Het enige wapen dat zij hebben als er vijandelijkheden uitbreken is namelijk een beroep op de beschaving en het medelijden van de grote buurlanden. En dat wapen is niet altijd even sterk. Ook in vreedstijd drukt de relatieve machteloosheid haar stempel op het karakter van het land. Kleine landen hebben moeite om hun eigen economie en hun eigen cultuur in stand te houden. Grote buurlanden zijn doorgaans gretig in het uitbreiden van hun

invloed. Hoe meer een land vreemde cultuur overneemt en hoe minder het zijn eigen economie weet te beïnvloeden, des te meer degradeert het zich tot provincie. In oude tijden bestond dit probleem nog niet. Tin kwam uit Engeland, barnsteen uit Scandinavië en zilver uit Spanje. Deze landen lagen ver weg, niemand wist precies waar. Zo is het niet meer. Ons land wordt overspoeld door Coca-Cola-cultuur en door D-Mark-economie. Knip de tele-

visie aan en u valt midden in een echtelijke ruzie te Melbourne of een politie-achtervolging te Los Angeles. Sluit een krediet af en u zal door de rentestand in Frankfort uit de slaap worden gehouden. Met het kleiner worden van de wereld komt het buitenland dichterbij. Steeds vaker merkt de Nederlandse krantelezer,

dat zijn land wordt geregeerd ergens op de as Bonn-Parijs en in Brussel. Of in Napels, of op Korfoe. En steeds duidelijker wordt hem ook, dat geen van zijn landgenoten enige invloed kan uitoefenen op wat zich hier afspeelt.

In de jaren vijftig heerste nog het parool "Koopt Nederlandse waar, dan helpen wij elkaar". Dit is vandaag de dag onmogelijk. Kom maar eens om een auto, computer of zelfs een wetenschappelijk hand-

boek van Nederlandse herkomst. Wij worden wel haast gedwongen om de kassen van buitenlandse fabrikanten te spekken, aangezien onze landgenoten het op de kleine binnenlandse markt veelal niet hebben kunnen bolwerken. Wat er aan fabrieken is overgebleven wordt thans veelal overgekocht vanuit het buitenland.

Het tij zal niet keren. Onze bedrijven hebben dit goed door. Her en der gaan zij vrijwillig fusies aan, om te ontkomen aan Japanse of Duitse molochten. Waarom komen onze politici niet op een soortgelijk idee?

G7

Het nieuwe, grote vaderland dat ik voor ogen heb, moet niet tot stand worden gebracht door nationalisme. In tegendeel. Juist omdat tegenwoordig zo weinig nationalistische sentimenten leven, is de eenwording mogelijk. De meeste mensen kan het geloof ik niets schelen, hoe de grenzen van het vaderland lopen. Maar in economisch en politiek opzicht, opent de hereniging wijds perspectieven: een binnenlandse markt waarop ondernemers GROOT kunnen denken.

En eindelijk zullen wij niet meer alleen hoeven toekijken hoe Bonn, Parijs en de G7 beslissen over onze belangen. Gezamenlijk vormen Nederland en

België immers de derde handelsnatie ter wereld. De gulden en de frank samen zijn op een na de belangrijkste munt binnen het EMS. Onze bruto binnenlandse producten samen zijn vergelijkbaar met die van Frankrijk of Duitsland. Niet alleen in Europa zouden wij een der eerste violen kunnen gaan spelen, ook de G7 lijkt binnen handbereik. Hiervoor is alleen nodig, dat van Vaals tot Terneuzen de grens wordt geslecht.

KRUISVERHOOR

door Annemieke Brons en Marco Frijlink

Arjan Toor is 22 jaar en voormalig Internationaal Secretaris van het hoofdbestuur. Afgelopen congres heeft deze oud-voorzitter van de afdeling Groningen de voorzittershamer van Koen Petersen overgenomen; maar niet zonder de bijna spreekwoordelijke opschudding waarmee dit soort machtswisselingen gepaard lijkt te moeten gaan.

Acht van de negen hoofdbestuurders waren namelijk eigenlijk van mening, dat VVO Herman Rijkse moest worden gekandideerd voor de functie. Sommige leden van de vereniging was dit echter niet naar de zin. Zij gebruikten dankbaar als argument dat Herman Rijkse nog niet zo lang lid was van de JOVD als Arjan Toor, nog niet zo lang in het hoofdbestuur zat en niet erg veel had gefolderd. Even dreigden twist en tweedracht de vereniging te verscheuren. Gelukkig oordeelde Herman Rijkse dat het voorzitterschap hem dit niet waard was, en trok zijn kandidatuur in. De weg naar het fel begeerde ambt lag hiermee open voor de Groninger. Het kan verkeren..

MF: Het hoofdbestuur heeft voor het congres een voorzitterskandidaat gesteld, met een riant meerderheid. Dat was Herman Rijkse. Jij hebt je toen ook kandidaat gesteld. Vond je Rijkse niet goed?

AT: Ik vond Rijkse een goede kandidaat, maar ik vond zelf dat ik de capaciteiten heb om voorzitter te zijn, en ik heb heel nadrukkelijk de ambitie.

AB: Je bent er zelf dus nogal van overtuigd dat je erg goed bent. Maar het hoofdbestuur niet.

AT: Zo ongenueanceerd ligt dat niet. Veel mensen hebben aangegeven twee geschikte kandidaten te zien, maar uiteindelijk na afweging de voorkeur aan Rijkse te hebben gegeven.

MF: Dat is natuurlijk makkelijk gezegd, dat je twee kandidaten ziet, maar de meer-

Arjan Toor (links) en Koen Petersen

derheid was overweldigend (8-1). Hoe verklaar je dat dan?

AT: Dat vind ik moeilijk. Herman zit nog niet zo heel lang in het hoofdbestuur. Ik denk dat bij hem de eerste indruk een belangrijke rol speelt in de beoordeling van mensen. Hij maakt een erg goede eerste indruk.

AB: Maar?

AT: Ik denk dat mensen op basis daarvan

ervan overtuigd waren dat hij het erg goed zou kunnen.

AB: Maar?

AT: Maar, ik zit wat langer in het hoofdbestuur, zodat mensen wat meer voors en tegens gaan zien.

MF: Wat vind je van het besluit van Rijkse om zich terug te trekken als kandidaat?

AT: Dat zegt iets over de persoon Rijkse. Voor zo'n besluit is erg veel politieke moed nodig. Hij heeft aangegeven iets voor de vereniging te willen betekenen, of dat nu als voorzitter of als vicevoorzitter is.

MF: Je kunt het moedig noemen, maar ook opportunistisch.

AT: Nee, als je Rijkse een beetje kent weet je dat hij niet uit opportunisme handelt. Hij had de zaak ook kunnen uitvechten op het juni-congres.

MF: Had hij dat verloren?

AT: Dat weet ik niet. De kandidaat van het hoofdbestuur heeft in het algemeen grote kans om verkozen te worden.

AB: Je had niet de indruk dat er een overweldigende meerderheid in de vereniging een beroep op je deed?

AT: Ik heb heel veel reacties gehad. Maar jullie weten dat heftige verontwaardiging in de vereniging ook weer heel makkelijk kan wegzakken.

AB: Waarom denk je dat de vereniging zo'n oprisping kreeg, en vooral een beroep op jou deed?

AT: Het komt vooral door de onbekendheid van Rijkse. Ik heb niemand gesproken die zei 'Rijkse doet het niet goed', maar wel heel veel mensen die zeiden 'wie is Rijkse?'

AB: Maar waarom komen ze dan bij jou?

AT: Ik denk omdat ze mij goed kennen, en

omdat ze denken dat ik een goede voorzitter van deze vereniging zal worden. Ik ben heel bekend in de vereniging, omdat ik al heel lang meeloop, maar als mensen mij geen capaciteiten hadden toegedicht, waren ze ook niet bij mij terecht gekomen.

MF: Opmerkelijk feit is dat je zelfs geen steun kreeg uit je eigen regio, Noord. Geen van de drie noorderlingen in het hoofdbestuur heeft je in eerste instantie gesteund.

AT: Dat zegt iets over hoe het hoofdbestuur op dit moment functioneert. Die fractievorming die vroeger heel nadrukkelijk aanwezig was, is er nu veel minder of bijna niet meer. Ik zou het jammer vinden als mensen automatisch voor mij zouden kiezen omdat ik uit een bepaalde regio van het land kom. Ik wil daar overigens wel aan toevoegen dat ik had verwacht dat als mensen die relatief dicht bij je staan, dus bijvoorbeeld de mensen uit Noord, kritiek hebben op je functioneren, dat eerder laten horen dan pas na afloop van de discussie over het voorzitterschap.

MF: Je zegt dat je bekend bent, maar veel mensen zullen toch nog niet veel van je weten. Daarom mag je even reageren op een paar stellingen, dan wel begrippen. Het hoofdbestuur is arrogant.

AT: Klopt.

AB: Het héle hoofdbestuur?

AT: Kijk, je straalt als bestuur iets uit. De één draagt daar nadrukkelijker toe bij dan de ander, maar ik vind dat het vorige hoofdbestuur een arrogant imago had.

AB: Vind je dat goed?

AT: Nee. Ik vind op dit moment de afstand tussen hoofdbestuur en vereniging te groot. Dat is voor een deel een gevolg van het beleid van het hoofdbestuur dat zegt dat dualisme prima is, maar daarvoor niet op haar knieën gaat liggen. De vereniging moet maar haar tenen gaan staan om het duel aan te gaan.

MF: Die tactiek is nu twee jaar uitgetoet en werkt dus voor geen meter.

AT: Dat denk ik niet; ik denk dat je een duidelijke progressie ziet als je kijkt naar de afgelopen congressen. Je ziet steeds meer een vereniging die zegt 'we moeten laten zien dat wij hier de baas zijn, en niet het hoofdbestuur'.

MF: Noem eens één punt in het afgelopen

jaar waarbij de vereniging heeft laten zien dat zij de baas was, en niet het hoofdbestuur.

AT: De zaak rond Hoogeboezem. Dat was een voorbeeld van een vereniging die wilde laten zien wie de baas was.

MF: Ik vroeg naar waar het gelukt was.

AT: Ehhh, lastig. We zijn er dus nog niet.

AB: Gijsbert van den Nieuwegiessen zegt: 'de ledenvergadering bepaalt het beleid, en het hoofdbestuur voert het uit. Punt'.

AT: Zo is het. Wat niet wegneemt dat het hoofdbestuur een voortrekkersrol heeft te vervullen, maar uiteindelijk bepaalt de ledenvergadering het beleid en heeft het hoofdbestuur het te slikken en uit te voeren.

MF: Komt er een beleidsplan?

AT: Als het aan mij ligt wel.

MF: Dat wordt vastgesteld door de vereniging?

AT: Als het aan mij ligt wel.

AB: Vanaf nu mag je korter reageren. Asielzoekers.

AT: Politiek van harte welkom. Te allen tijde. Economisch niet; helaas niet. Wat mij betreft heeft iedereen het recht op zoek te gaan naar een beter bestaan. De realiteit dwingt echter een - op zich arbitraire - grens te trekken.

MF: De VVD

AT: (lange stilte) Fout bezig. Inhoudelijk; er worden standpunten naar buiten gebracht die wat mij betreft onsmakelijk zijn, met name in de discussie over asielzoekers.

AB: Milieu

AT: Ondergewaardeerd in de politiek. Ook in de JOVD. Wat mij betreft is het nog steeds één van de belangrijkste politieke items, maar iedereen is er alweer op uitgekoken.

MF: Werkgelegenheid.

AT: Terecht een hot item in de verkiezingsstrijd. Een ontzettend moeilijk probleem, waar ik nog niet zo één, twee drie goede oplossingen weet.

MF: Volledige werkgelegenheid.

AT: Dat is meer een wens dan een gedachte. Ik vind dat de politiek het moet blijven nastreven. Op het moment dat je dat loslaat, ben je op het verkeerde spoor terechtgekomen. Probeer eerst maar eens

alles, voordat je de conclusie trekt dat een substantiële structurele werkloosheid onvermijdelijk is.

AB: Ten koste van wat?

AT: Niet ten koste van alles. Niet ten koste van het minimumloon bijvoorbeeld. Maar laten we wel zijn. We komen nog steeds om van de welvaart in dit land, althans het grootste deel. En ik denk dat het mogelijk moet zijn dat dat grote deel dan maar wat minder neemt, zodat iedereen het per saldo iets beter krijgt.

MF: Dat klinkt als belastingverhoging.

AT: Dat zou kunnen.

MF: In een proportioneel of progressief stelsel?

AT: Ha, ha. In mijn persoonlijke opinie in een progressief stelsel.

MF: 78% Van de bevolking wil de Betuwelijn ondergronds. Desalniettemin kiezen zowel de 2e als de 1e Kamer voor bovengrondse aanleg.

AT: Dat zegt iets over de feeling die politieke partijen hebben met de maatschappij. En als voor zo'n grootschalig project kennelijk geen maatschappelijk draagvlak bestaat, moet je je beraden op de besluitvorming. Ik vind dat je hier als politiek niet zomaar aan voorbij kan gaan.

MF: Ben je voor een referendum?

AT: Nee, ik vind dat de politiek zoveel feeling moet hebben met de maatschappij dat een referendum overbodig is.

AB: Voorzitters kunnen een belangrijk stempel drukken op het gezicht van de vereniging. Denk aan Mark Rutte, in wiens tijd het maatschappelijk middenveld en ook Paars belangrijke items zijn geworden. Wat kunnen we van jou verwachten?

AT: Ik vind niet dat de voorzitter een belangrijk politiek stempel mag drukken op de JOVD. Ik vind de huidige situatie waarin de voorzitter door middel van speeches zo'n beetje het hele gezicht van de JOVD naar buiten toe bepaalt, slecht. Wat mij betreft gaat dat veranderen. Wat mij betreft draagt de voorzitter de politieke mening van de vereniging uit. Tussen de congressen zal het hoofdbestuur in zijn totaliteit een veel belangrijker rol krijgen.

AB: Maar heb je politiek vernieuwende ideeën?

AT: Ik denk dat we het vaste politieke stra-

HOEZO LIBERAAL?

Door Melvin Schut

mien waarin we denken en discussiëren veel meer moeten loslaten. Voorbeeld: de prestatiebeurs. Een heel goed plan, maar een exponent van het huidige systeem. Een aanpassing van het stelsel. Ik zou graag willen dat er meer fundamenteel gediscussieerd wordt. Wat is eigenlijk de maatschappelijke functie van onderwijs; moet iedereen daarin kunnen participeren? Is daar ruimte voor, etc. We moeten onszelf veel fundamenteelere vragen gaan stellen. En dan ben ik nog niet eens zo geïnteresseerd in de antwoorden.

MF: Het hoofdbestuur is lange tijd niet in staat gebleken richting te geven aan belangrijke discussies.

AT: In principe kan het hoofdbestuur in het kader van zijn voorttrekkersrol discussies opstarten, maar als de vereniging niet wil, dan doet de vereniging het niet. En dan moet je daar conclusies uit trekken. Dat gebeurt nu niet. Ik heb sterk de indruk dat de vereniging deze hele discussie niet wil, maar dat niet goed duidelijk maakt. Wat mij betreft is de afgelopen buitengewone algemene ledenvergadering nu het eind van dat hele gedoe en gaan we daarna gewoon aan het werk.

AB: Wil je nog een prikkelende laatste uitspraak doen?

AT: Ik hoop dat we in juni met een nieuw hoofdbestuur, met de BAV-discussie die nu is afgesloten, een nieuw tijdperk van de JOVD ingaan. Rust in de vereniging. Ophouden met praten over organisatie en structuren. Met een betere sfeer, waarbij hoofdbestuur en vereniging en hoofdbestuur intern het gevoel hebben dat er aan een gezamenlijk doel wordt gewerkt. Daar wil ik hard voor werken. En daarbij hoort een voorzitter die met beide benen in de vereniging staat.

MF: En dat sta jij?

AT: Ik denk het wel.

Recentelijk overleed op 91-jarige leeftijd Jan Tinbergen, de eerste winnaar van de Nobelprijs voor economie. 'For good or ill, more even than Maynard Keynes, he made economics what it is today,' aldus *The Economist*.

Een kundig en intelligent man blijkbaar, Jan Tinbergen. Juist daarom is het zo interessant om te constateren dat Tinbergen zijn hele leven bijzonder maatschappelijk betrokken is geweest en lid was van de Partij van de Arbeid. Deze partij namelijk ondersteunt een belangrijk ideaal van Tinbergen: de herverdeling van welvaart.

Levensgeluk

Volgens Tinbergen is de maatschappelijke indeling waar liberalen voor staan niet eerlijk. Liberalen pleiten voor het scheppen van de voorwaarden waarbinnen het individu zich maximaal kan ontplooiën. Op die manier kan ieder mens zijn leven zo goed mogelijk inrichten en ook in materieel opzicht een geslaagd leven leiden. Tinbergen werpt hier tegen in dat het individu zich alleen kan ontplooiën als het over bepaalde aangeboren capaciteiten - talenten - beschikt. Hoe meer talenten, hoe meer kansen voor het individu om zich te ontplooiën. Ook de kansen op een - goede - baan en op 'levensgeluk' nemen toe. Maar het omgekeerde is volgens Tinbergen net zo waar. Hoe minder talenten, hoe ongelukkiger. De maatschappij waardeert namelijk slechts mensen die iets gepresteerd hebben of ergens heel goed in zijn.

Bankdirecteur

Als we met Tinbergen geloven dat het succes van mensen alleen is toe te schrijven aan talenten die zij bij hun geboorte meegekregen hebben, is de maatschappij inderdaad heel onrechtvaardig. Wie of wat geeft ons dan het recht om het ene

individu meer te waarderen dan het andere, terwijl geen mens zijn genetische bagage heeft kunnen kiezen? Waarom blijven we toestaan dat de bankdirecteur tien keer zoveel verdient als zijn loketmedewerker? Is het niet zo dat het zinloos is voor de loketmedewerker om zijn best te doen om zelf bankdirecteur te worden, aangezien hij vroeg of laat tegen de onneembare horde van zijn eigen desoxyribonucleïd acid (DNA) zal oplopen?

Determinisme

Zo geredeneerd is de herverdeling van inkomen nog maar een schijntje om het onrecht van de natuur te compenseren. Misschien weerhield alleen een geloof in de markt-economie Tinbergen van het bepleiten van gelijkheid van inkomen voor iedereen. Toch maakt een dergelijke concessie aan economisch liberalisme zijn gedachtengang niet minder belangrijk. Uiteindelijk leidt Tinbergens redenering immers tot determinisme en onverantwoordelijkheid met als motto 'Ik kan er niets aan doen, zo ben ik nu eenmaal.' Hiermee zijn we uitgekomen bij de tegenstelling tussen determinisme en individuele verantwoordelijkheid; socialisme versus liberalisme.

Antwoord

In een liberaal blad is het zaak om te betogen waarom de argumentatie van Tinbergen weerlegd kan worden, waarom determinisme niet Het Antwoord is, en waarom de individuele verantwoordelijkheid die het liberalisme bepleit een verdediging waard is. Hiermee wacht ik echter tot een volgende Driemaster. Ik hoop namelijk dat de JOVD leden die dit artikel lezen omdat ze zich jong & liberaal voelen, hun argumenten voor individuele verantwoordelijkheid in de vorm van een artikel op papier zetten en dat naar de redactie van Driemaster opsturen. Zoals je zult begrijpen is 'Ik kan niet schrijven' voor een JOVD lid geen excuus...

Congres- verslag

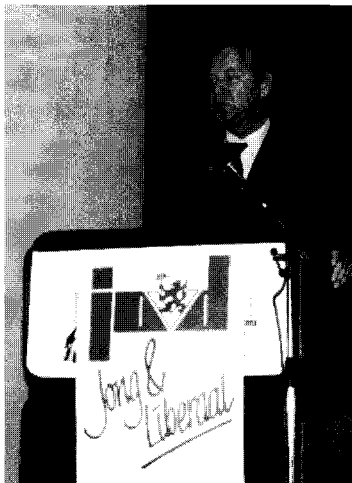
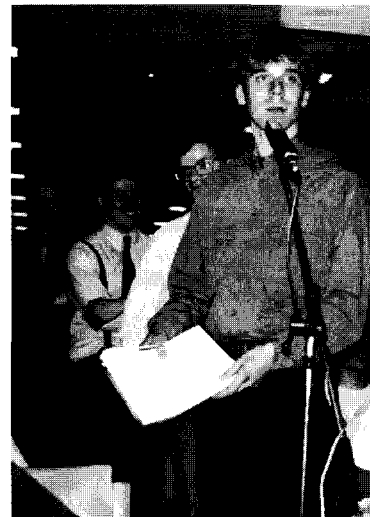
door de redactie

Nederland speelde voetbal en de JOVD was bijeen in Almelo. Dat was 25 juni. Zowel het voetbal als het congres verliepen goed. Bij de JOVD was men vooral blij dat het hoofdbestuur de leden al te veel gestem bespaard heeft. Zaten vorige congressen de congresgangers nog een kwart van de tijd met hun armen omhoog, dit keer was dat veel minder vaak. De politieke discussie stond voorop, georganiseerd in vele werkgroepen door alle hoeken en gaten van de vereniging. Tijdens een van de aardigste werkgroepen werd bijvoorbeeld het 'asielzoekersspel' gespeeld. Dit gaat als volgt: een deel van de deelnemers hult zich in lompen, een ander deel in uniform. De laatste groep vaardigt regels uit over toelating, de eerste probeert toegelaten te worden. Een andere werkgroep ging over jeugdcriminaliteit. Een rechter en iemand van de 'jeugdreclassering' legden uit dat die criminaliteit groeit.

Voor huishoudelijke zaken was tot ieders tevredenheid weinig tijd ingeruimd. Op het dieptepunt van de huishoudelijke discussie waren altijd nog niet meer dan tien leden aanwezig, die bovendien grotendeels hun mond hielden. Hulde! Zelfs de paar overgebleven vergaderminnaars lieten niet vaak hun stem door de microfoon horen, waarschijnlijk bij gebrek aan sfeer.

Des avonds was het luisteren geblazen. Er trad weer eens een aantal hoofdbestuurders af, en tot ieder van hen moest de voorzitter natuurlijk een woord van dank richten. Vervolgens hielden de afscheidnemers zelf bovendien een toespraakje van tot wel een half uur (Arthur Kocken). Opnieuw vele bedankjes aan allerlei mensen die de afgelopen tijd zo dierbaar waren geworden, en zonder wie zij hun zware en gewichtige opdracht niet hadden kunnen uitvoeren. De tranen stroomden rijkelijk.

Bovendien hebben wij kunnen luisteren naar een rede van de voorzitter en van Kamerlid Korthals. Geen van beiden bleek in staat om het publiek tot de laatste man wakker te houden. Korthals beweerde van alle problemen dat ze een moeizame en nauwkeurige afweging vergden, die niet een-twee-drie kon worden gemaakt. Wij jonge honden moesten trouwens af van het idee dat het altijd òf-òf was. De nieuwe voorzitter, pas benoemd, was Arjan Toor. Hij hield dus een 'maiden-speech'. Helaas had Toor geen en-ke-le nieuwigheid te melden. De drie kwartier werden gevuld met een oppervlakkige, risicoloze behandeling van oude koeien. Zijn weinige standpunten - overtuigingen leken het niet echt - blijken veilig centrum-links.

TEN ONDER OP NIVEAU?

Door Fedor Tanke

Sinds de jaren vijftig wordt er in Nederland een actief nivelleringsbeleid gevoerd. Met name op het gebied van de inkomensverdeling. Dit beleid maakt onderdeel uit van het streven de verschillen op allerlei terrein tussen de verscheidene bevolkingsgroepen zo klein mogelijk te houden dan wel te maken.

Grondgedachte van dit egalitarisme is dat het gelijk maken van welstand leidt tot gelijk economisch geluk voor éénieder.

Droom

Op het eerste gezicht lijkt deze droom werkelijkheid geworden.

In verhouding tot het buitenland zijn de inkomens in Nederland zeer gelijk verdeeld. Het onderwijs is algemeen toegankelijk, voor haast iedere Nederlander is er een goede woning en onze sociale voorzie-

ningen maken het buitenland vaak jaloers. Toch is ook Nederland niet het paradijs op aarde. Ondanks de verregaande mate van nivellering, het gelijk maken van welstand, is lang niet iedere inwoner in dezelfde mate "economisch gelukkig". Integendeel. Het beleid dat dit economisch geluk moet bewerkstelligen is mijns inziens door de kiezer recentelijk mede scherp afgekeurd.

Voorstanders van het egalitarisme zijn inmiddels ook gaan inzien dat er voor verwezenlijking van hun droom nog een lange weg te gaan is. Als voornaamste struikelblok zien zij het grote aantal economisch inactieven, dat immers de verschillen naar beneden toe groter maakt. Als oplossing dragen de egalitaristen een nog stringenter doorgevoerde nivelleringspolitiek aan. Meer overheidsinterventie in de vorm van subsidies en fiscale gelijkenschakelingsmaatregelen.

Koek

Dit lijkt mij een heilloze weg. Van het snijden van nog dunnere plakken van een toch al magere koek wordt niemand wijzer.

Bovendien moet de oorzaak van het onhoudbaar worden van de egalitatie-theorie zoals hierboven uiteengezet niet in de eerste plaats worden gezocht in het grote aantal economisch inactieven van de laatste jaren. De droom van de vriendelijke gelijkheid is naar mijn mening vooral bezwaken onder een aantal grote teleurstellingen over de nivelleringsidee als zodanig, niet alleen bij de economisch zwakkeren maar vooral ook bij de economisch actieve middenklasse, die het in de plannen van Kok voor de komende coalitie weer eens zwaar te verduren krijgt.

Natuurlijk zijn er resultaten geboekt. De inkomensverschillen zijn de laatste dertig jaar verkleind. Het sociale zekerheidsstelsel is de laatste jaren uitgebreid en verbe-

terd. Er is inmiddels een groot aantal collectieve voorzieningen.

Buurman

Echter, deze gelijkgespreide welvaart valt voornamelijk buitenlandse bezoekers op. Zelf nemen wij haar tragisch genoeg niet of nauwelijks waar. Het extra economisch geluk dat vooral bij de economisch zwakkeren in de visie van de egalitaristen wordt gegeneerd door het besef dat zij niet veel slechter af zijn dan hun, economisch actieve, buurman, blijft uit, indien de reeds bereikte mate van nivellering niet wordt waargenomen. Dàt die relatief geringe mate van verschil tussen inkomens niet wordt opgemerkt is niet zo verwonderlijk. Uiterlijke kenmerken bieden al lang geen houvast meer om te beoordelen of iemand in een bepaalde inkomenscategorie valt. Aan een bepaalde stijl van kleden is dat nog maar sporadisch af te meten. Door de beperkte woningvoorraad bieden ook huis en haard geen goede maatstaf. Gefinancierde en geleaste auto's suggereren een bepaald inkomen dat er in werkelijkheid bij lange na niet is. Wie op dit soort uiterlijke kenmerken afgaat onderschat dus gemakkelijk de nivellering van inkomens die in werkelijkheid al is bereikt.

Filmcamera

Een tweede teleurstelling vloeit voort uit het feit dat men over het algemeen te hoge verwachtingen koestert van een stijgend inkomen en men daaraan vervolgens nauwelijks extra tevredenheid ontleent. Vooral niet indien het inkomen van andere bevolkingsgroepen relatief gezien evenzeer stijgt. Een algemene inkomensstijging maakt mensen nauwelijks tevredener. De uitkeringstrekker niet omdat hij, relatief gezien, nog steeds dezelfde "achterstand" heeft; de economisch actieve buurman niet omdat zijn extra gezwoeg niet in een beter merkbare voorsprong resulteert. Overheidsmaatregelen zoals het koppelen van uitkeringsstijgingen aan loonstijgingen en het algemeen verbindend verklaren van collectieve arbeidsovereenkomsten werken dit in de hand.

Als reactie daarop en in een vertwijfelde poging zich toch nog te onderscheiden, voorzien de economisch actieven zich meer en meer van allerlei dure consumptiegoederen, daartoe van harte aangemoedigd door de massaconsumptie-industrie. Echter juist door die massaconsumptie moeten ze spoedig vaststellen dat de goederen die hun nieuwe welstand zouden kunnen illustreren lang niet zo exclusief meer zijn. Het is tegenwoordig toch normaal een reis naar een ver warm land te maken of het afzwemmen van de kinderen met een dure japanse filmcamera vast te leggen.

Scharen

Daarnaast is er ook teleurstelling en ontevredenheid gegroeid over talloze nivellerende overheidsinterventies op ander dan inkomensgebied. Algemene toegang tot het (voorbereidend) wetenschappelijk onderwijs bijvoorbeeld is natuurlijk nastrevenswaardig maar leidt vooral tot overbevolkte universiteiten en hoge scholen, diplomaïnflatie en scharen van werkloze academici. Het algemeen bezuinigen op de studiefinanciering acht ik in dit verband een goede zaak. Ronduit verwerpelijk acht ik het nivellerend bezuinigen op genoemde studiefinanciering. Studenten die toevallig welgestelde ouders hebben of studenten die zo "dom" zijn naast hun studie extra inkomen te verwerven door bijvoorbeeld te werken op zaterdag in plaats van niets te doen en te teren op de gemeenschap, worden zwaar gekort. Dit is des te meer stuitend als men zich bedenkt dat juist deze groep in de vorm van respectievelijk inkomsten- en loonbelasting de grootste financiële bijdrage levert om het huidige universiteitscircus enigszins draaiende te houden. Veel beter lijkt het mij de huidige studiefinanciering te vervangen door een systeem waarbij inzet en gebleken talent worden beloond. Is de aspirant student niet van plan zich in te zetten op universitair terrein door bijvoorbeeld goede prestaties te leveren, zich aantoonbaar nuttig te maken voor een studentenvereniging of naast de studie sportieve prestaties te leveren of ontbreekt het

de student aan de noodzakelijke capaciteiten, dan is een - universitaire - studie niet de juiste keuze. Zo zal er een duidelijk verschil ontstaan tussen de door bekwaamheid gemotiveerde en de slechts door de studiefinanciering gemotiveerde student.

Warmte

Kortom het nivelleringsbeleid van de afgelopen veertig jaar heeft voornamelijk bijgedragen aan een zeer gelijkmatige inkomensverdeling, de meest gelijkmatige in de hele wereld, en het is nog maar de vraag of die ontwikkeling onder alle omstandigheden als positief is te waarden. Voor het overige zijn de positieve effecten die de voorstanders van het egalitarisme van nivellering verwachtten nagenoeg geheel uitgebleven.

Ondertussen heeft het beleid de economisch actieven wel opgezaaid met een relatief sterk opgelopen belasting- en premiedruk die z'n weerga in bijna de gehele rest van de wereld niet kent. Bovendien leidt het geringe verschil tussen wel en niet economisch actief zijn tot een steeds grotere groep van economisch inactieven; de impuls om "de kilte van een uitkering" te verruilen voor de "warmte van een baan" wordt steeds minder sterk.

Prijs

Naar mijn mening moet een beleid met een zo hoge prijs en naar verhouding zo weinig positieve neveneffecten worden verlaten. Veel gezonder is het te opteren voor minimale nivellering op voornamelijk procedureel niveau. Eenieder dient toegang te hebben tot minimale, noodzakelijke en door de overheid gewaarborgde voorzieningen. De rest kan men mijns inziens veel beter overlaten aan het vrije spel der economische krachten. Alleen in extreme gevallen dient de overheid bij te sturen. Uiteindelijk zullen er dan geprononceerdere verschillen ontstaan tussen de verschillende inkomensgroepen en zulke verschillen zijn lang niet zo verwerpelijk als de afgelopen veertig jaar wel eens op Haags niveau is verkondigd.

Forza Hollandia 1

Door Udo Goedhart

Zo begon de rubriek Kraats Kraakt, achterop de Driemaster van juni 1994. Kraats begint met het vergelijken van de Nederlandse samenleving met die van andere landen in Europa. Hij komt dan tot de conclusie dat in Nederland de verpaupering is toegeslagen, in tegenstelling tot Duitsland, Frankrijk en België. Om dit probleem op te lossen moet er weer een gemeenschapszin worden ontwikkeld, er dient een groeiend besef van waarden en normen te komen. Ook de staat moet weer het goede voorbeeld gaan geven.

Tot zover dacht ik: "Nou, die Kraats, die weet wel wat er moet gebeuren in ons kikkerlandje." Maar ik had nog steeds een beetje wantrouwen vanwege de titel. En ziedaar, mijn wantrouwen was niet onterecht: "Wat wij in dit land nodig hebben is onze eigen Berlusconi." Voor een goede democratie pleit Kraats voor een afschaffing van de democratie voor zeven jaar. In deze zeven jaar zou de minister-president een soort van alleenheerschappij - lees dictatuur - moeten krijgen.

Wat krijgen we nu! Weet De Heer Kraats soms niet dat heel Europa over Berlusconi heen is gevallen, omdat hij vijf neo-fascisten in zijn regering heeft geplaatst? Lijkt het niet verstandig om in Nederland nou juist eens op te passen voor dit soort personen? Of wil De Heer Kraats soms ook een verbod op homofilie in Nederland, zoals de regering in Italië heeft geopperd. Kraats rekent homofielen in zijn openingszin immers toch al tot de groep van zielige mensen.

Tevens vraag ik mij af of de schrijver ooit wel eens in Italië is geweest. Immers als er één land is in Europa waar "de verpaupering heeft toegeslagen", is dat Italië wel. In de steden van dat land ligt er pas echt veel troep op straat, en de verzorging van de huizen is al helemaal ver te zoeken. Als je voor gemeenschapszin pleit, en een soort van Nederlands gevoel wilt kweken, uit jezelf dan eens wat positiever over je land. En haal zeker niet aan dat Italië het goede voorbeeld is.

Ten derde: Zien we in Nederland al een politicus die een leidersrol op zich kan nemen? Nu Lubbers gestopt is, kan ik me niet zo gauw iemand voor de geest halen. Of zien we Hanja Maij-Weggen soms torenhoog boven het asfalt van Nederland uitsteken, Frits Bolkestein als een soort van Willem Duis (alleen de goudvis ontbreekt nog) of misschien Wim Kok, als leider van de werkende klasse. Nee, dat is toch niks.

Met de herdenking van D-day nog in ons achterhoofd, verzoek ik Kraats voortaan eerst na te denken voordat hij de democratie, waar in 1944 en 1945 zo hard voor is gevochten, wil afschaffen in Nederland. Kraats, denk na!

Studenten

Door Yair Pinto

Het studentenleven is niet meer wat het geweest is. Het verschijnsel eeuwige student zal plaats moeten maken voor het verschijnsel arme of overwerkte student.

Uit het Haagse zijn wederom bezuinigingen te verwachten. Nu niet gekoppeld aan studieresultaten. Het maakt eigenlijk niet uit. De trend die is ingezet door Lubbers en Kok is duidelijk. Studeren wordt niet meer gesponsord.

De gevolgen zijn volgens mij een versimpeling van de studentenpopulatie. Waar nu alle soorten mensen studeren, daar brengen deze bezuinigingen een duidelijke schifting. Studeren zal net als in de Verenigde Staten een aangelegenheid worden voor de rijken en de 'slimmen'. Als je heel goed bent op school dan kun je daarmee een beurs verdienen die voorziet in je studentenbestaan. Als je niet heel goed bent dan moet je rijke ouders hebben die je kosten betalen zolang je studeert. Een ander gevolg zal zijn, dat net als in Amerika het accent zal verschuiven van academisch onderwijs naar praktijkgericht onderwijs. Een laatste gevolg zal zijn dat overheidsonderwijs niet meer automatisch verkiesbaar is boven privé-onderwijs. Als overheidsonderwijs niet meer wordt gesponsord, dan kun je net zo goed naar een particuliere universiteit gaan.

De veranderingen ten opzichte van nu zullen groot zijn. Studie zal weer echt een extra opleiding worden, en niet zoals nu een automatisch vervolg op je middelbare schooltijd. Bovendien zullen mensen nu alleen nog maar gaan studeren als ze echt gemotiveerd zijn, omdat de drempel die je moet nemen om te gaan studeren heel hoog komt te liggen. Nog een verandering die zal optreden is dat de overheidsuniversiteiten nu goed onderwijs moeten gaan geven willen ze nog studenten aantrekken. Het marktmechanisme kan zijn werk gaan doen.

De conclusie moge duidelijk zijn. Het verstoren van de vrije markt door de overheid heeft slecht gewerkt. Het sponsoren van overheidsonderwijs heeft slecht onderwijs en weinig gemotiveerde studenten tot gevolg gehad. De bezuinigingen zullen zorgen voor beter onderwijs en betere studenten. Bovendien zal de druk van het moeten studeren, omdat iedereen het doet, afnemen. De titeljacht zal afnemen, en mensen die eigenlijk liever niet studeren kunnen makkelijker iets anders doen. Op korte termijn leveren de bezuinigingen dus veel narigheid op, maar op langere termijn zullen ze op velerlei gebied goede vruchten afwerpen.

Ook bijvoorbeeld op het gebied van studentenverenigingen. Studentenverenigingen zullen echt iets moeten bieden, anders zullen ze geen nieuwe leden meer aantrekken. Ook de JOVD mag zich dit aantrekken. De JOVD zal veel moeten bieden wil zij nog enige leden behouden. Het zou dan ook goed zijn als de hoofdbestuurders meer tijd besteden aan de vraag hoe de JOVD aantrekkelijker te maken, dan het eeuwige gereorganiseer waar we uiteindelijk niks aan hebben.

VERKEERDE MENINGEN

*Een ingezonden brief.
Schrijver is de secretaris
van de RPF-jongeren.*

Ongehoord!

door Jan-Willem Dollekamp

Over intolerantie gesproken! Dat was mijn eerste reactie na lezing van de column "Ongehoord" van Eddy Habben Jansen in 'Driemaster' nummer 2 (april 1994). Een column moet kritisch en prikkelend zijn. De bedoeling is immers de lezers tot nadenken aan te zetten.

Eddy meent zijn column echter te moeten gebruiken (of moet ik zeggen misbruiken?) voor een ander doel: het afgeven op kleine politieke partijen, in het bijzonder de kleine christelijke partijen. Onder de noemer van 'intolerantie' scheert hij alle kleine partijen over dezelfde kam, zonder zich rekenschap te geven van de politieke visie en praktijk van deze partijen en de soms levensgrote verschillen die daartussen bestaan. Hij komt niet verder dan het foutieve en stereotype beeld van kleine, politiek onmachtige en fundamentalistische splinters die de 'grote' partijen in de weg lopen. Van een liberaal, die de vrijheid van iedere burger toch hoog in het vaandel heeft, valt mij dit eerlijk gezegd wel tegen. Jammer!

Voor wat betreft de christelijke partijen gooit Eddy er ongegeneerd nog enige karikaturen van de door hen nagestreefde politiek tegen aan. Dat een christelijke

Eddy Habben Jansen

politieke partij zich ook kan uitspreken vóór verdraagzaamheid, vóór goede zorg voor hulpbehoevende of zieke medeburgers, vóór het tegengaan van racisme en discriminatie komt kennelijk niet bij hem op. Ik raad hem aan eerst het verkiezingsprogramma van de RPF eens te lezen alvorens op die partij het stigma 'intolerant' te drukken. Zijn de daarin verwoorde zaken als bescherming van het leven, de terugdringing van het financieringste-

kort, de zorg voor het milieu en het welzijn van alle burgers en handhaving van de geestelijke vrijheid (inclusief de godsdienstvrijheid) het soms niet waard om in een democratie gehoord te worden?

Natuurlijk mogen liberalen een eigen visie hebben. Maar als christen ben ik op ieder tijdstip van de dag bereid uit te leggen waarom ik andere - maar daarom nog niet intolerante - politieke keuzes maak.

Dàt lijkt mij goed voor het politieke debat.

Italië, een nieuw modern bestuur of oud fascisme...?!

Door Michel de Visser

In weinig landen volgen de politieke ontwikkelingen elkaar zo snel op als het afgelopen jaar in Italië. De bevolking had genoeg van maffia en van corrupte politiek. Een grote schoonmaakactie volgde en het kiesstelsel werd veranderd om een zuiverder politiek en een betere maatschappij te krijgen. Vervolgens vonden er dit voorjaar verkiezingen plaats waarna er een coalitieregering ontstond onder leiding van de mediamagnaat Silvio Berlusconi. Wat nu de toekomst zal zijn van Italië onder zijn leiding is de grote vraag.

Berlusconi is een op en top zakenman die door succesvol ondernemerschap een enorm bedrijvenimperium heeft opgebouwd. Hij is erg doortastend maar niet altijd even diplomatiek. In het verleden heeft hij de nodige problemen het hoofd moeten bieden met zijn bedrijf en hij heeft zich meer dan eens een voortreffelijk crisismanager betoond.

Slap

Italië zit momenteel in een diep dal. Jarenlang is er een erg slappe politiek

gevoerd. De ene regering viel nog sneller dan de andere en het beleid dat al gevoerd werd was gebaseerd op compromissen en vaak ook nog eens doordrenkt met corruptie en maffiabelangen. De tegenstellingen tussen noord en zuid zijn nog steeds groot evenals ook de werkloosheid. Berlusconi als premier lijkt daarom dus de juiste man op de juiste plaats om Italië weer op het goede spoor te zetten. Op doortastende wijze kan hij het land gaan leiden als ware het een grote onderneming die weer rendabel gemaakt moet worden.

Zorgwekkend

So far so good, maar er is momenteel meer aan de hand in Italië. Twee zaken wil ik hier voor het voetlicht brengen die mijns inziens uitermate zorgwekkend zijn. Allereerst is dat wat ik zou willen noemen: de verkrachting van de democratie door Berlusconi en ten tweede is er het opkomend fascisme.

Een van de belangrijkste voorwaarden voor een goed werkende democratie is persvrijheid. Een neutrale pers die de gebeurtenissen in een land op de voet volgt en de burger daarvan op de hoogte houdt is van essentieel belang. Nu wil het

toeval dat in Italië de helft van alle televisiestations en kranten in handen is van één en dezelfde persoon, Silvio Berlusconi. Op zich is het natuurlijk geweldig als iemand in staat is om door goed ondernemerschap en hard werken een miljardenconcern weet op te bouwen zoals de heer Berlusconi heeft gedaan. Echter, naar mijn oordeel kan er een bedenkelijke situatie ontstaan op het moment dat zo iemand zijn eerder genoemde mediamacht kan gaan misbruiken en dat is wat volgens mij Berlusconi heeft gedaan.

Voortdurend

In de aanloop naar de Italiaanse verkiezingen hebben alle kranten en televisieprogramma's van de mediamagnaat voortdurend melding gemaakt van de kwaliteiten van Berlusconi en AC Milaan (de voetbalclub waarvan hij ook de eigenaar is). Daarnaast zijn de overige politieke partijen op grove wijze afgeschilderd als corrupt en onbetrouwbaar. Een inhoudelijke discussie waarin hoor en wederhoor konden plaatsvinden is er in Berlusconi's media niet geweest. Formeel gezien kan dit natuurlijk allemaal, maar wenselijk is het denk ik zeker niet. Hierbij komt nog dat Berlusconi's mediabereik sinds zijn aantreden als president nog is toegenomen doordat hij nu ook direct kan beschikken over de staatstelevisie.

Een saillant detail is verder nog dat een half jaar voor de verkiezingen Berlusconi's bedrijf Fininvest failliet dreigde te gaan. De enige uitweg was om te proberen het concern via overheidsingrijpen te redden. Slechts enkele maanden voor de verkiezingen heeft Berlusconi daarom zijn partij opgericht waarbij de managers van Fininvest de belangrijkste posities innamen. Nu Berlusconi inmiddels de macht in Italië heeft is ook het bestaan van Fininvest verzekerd. Erg slim natuurlijk van Silvio, maar of het algemeen belang

van Italië gediend is met een coup die op een dergelijke wijze tot stand is gekomen is de vraag.

Fascistisch

Het tweede zorgwekkende punt wat ik naar voren wil brengen is het feit dat Berlusconi een coalitie heeft gesloten met twee andere partijen, waarvan er een is gebaseerd op fascistische grondbeginselen. De partij Nationale Alliantie staat achter het fascisme zoals dat opkwam in het Italië van voor de Tweede Wereldoorlog. Zij zijn sterk nationalistisch en achten in hun groot Italië bijvoorbeeld geen plaats voor allochtone of homofiele medeburgers. Deze partij heeft inmiddels dus zitting in de Italiaanse regering en bezet daar momenteel vijf ministersposten. Deze ministers vertegenwoordigen hun land ook in de Europese Unie en kunnen daardoor dus zelfs invloed uitoefenen op wat er in ons land gebeurt. Natuurlijk zijn zij op democratische wijze verkozen door de Italianen en ik wil dan ook zeker niet pleiten voor een verbod op de Nationale Alliantie in Italië. Echter, een en ander neemt niet weg dat aandacht hier geboden is voor de overige Europese landen.

Optimaal

Berlusconi is door optimaal gebruik te maken van de voor hem beschikbare middelen president van zijn land geworden. In die hoedanigheid kan hij zijn macht aanwenden om Italië te laten herrijzen uit de beerput van problemen waarin het verkeert. Evenzo echter kan hij zijn macht misbruiken en het land verder laten afglijden naar een fascistische staat. Het decreet dat hij wilde afvaardigen om het voorarrest voor maffiaverdachten af te schaffen zou wellicht een stap in de laatste richting zijn geweest, hetgeen mijns inziens toch te denken geeft.

Hoe dan ook, de toekomst zal ons leren welke kant Italië opgaat en of er in het nabije meer Italiaanse situaties zullen ontstaan. Misschien is al het geleuter over "paars" dan voor niets geweest als Joop van den Ende zichzelf via zijn eigen medianetten lanceert als minister-president...

ONGEHOORD

Door Eddy Habben Jansen

O nlangs had ik het genoeg en de eer - althans zo voorspelde de uitnodiging mij - een bijeenkomst van de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa bij te wonen. Een Straatsburgs onderonsje van politici. Elk van u zal bij tijd en wijle geteisterd worden door het schrikbeeld van een wereld zonder Raad van Europa. Zo ook ik, met name in de bar in Straatsburg. Zoals voor veel internationale organen geldt, is de ontmoetingsfunctie voor de Raad van Europa de meest tastbare en vermoedelijk de nuttigste. Parlementariërs uit vrijwel alle Europese landen komen elkaar tegen, gaan in debat en drinken een borrel. Het is een dierbare verworvenheid dat Turken en Grieken elkaar in de Assemblee verbaal te lijf gaan en aan de grens de wapens laten rusten. De vraag is echter of een dergelijke sociëteit een apparaat van 1200 betaalde ambtenaren rechtvaardigt. Dat moet efficiënter kunnen. Zeker als je bedenkt dat ook de WEU, de NAVO en de CVSE elk over hun eigen parlementaire assemblee beschikken en daarnaast natuurlijk ook nog regelmatig organen als het Europees Parlement en het Beneluxparlement vergaderen. Als je in het Palais de l'Europe honderden parlamentsleden verzameld ziet, bekruipt mij de gedachte dat een dergelijk gezelschap in vijf dagen tot meer in staat moet kunnen zijn dan tot het vaststellen van een handvol resoluties en rapporten. Nog afgezien van het feit dat de vastgestelde stukken nauwelijks meer invloed hebben dan de uitspraken van een gemiddeld JOVD-congres. Politici en beleidsmakers

spreken graag over efficiëntie, over doelmatigheid, over output-gericht werken. Maar wat doen ze zelf? Evengoed vinden velen die over politiek praten dat politici zich teveel door eigen- of groepsbelang laten leiden. En zelf? De JOVD is een organisatie die sinds mensenheugenis een voorstander is van open, eerlijk, helder en vooral ook democratisch bestuur. Weg met de achterkamertjes, alle ruimte voor het publiek debat. Ook dat wil binnen de organisatie nogal eens tegenvallen, alhoewel laatst ergens besloten schijnt te zijn dat dat anders wordt. Vergelijkbare verhalen gaan op voor D66 in formatietijd en voor de VVD en regeringsverantwoordelijkheid. Kennelijk is het niet eenvoudig om zelfs op beperkte schaal en in overzichtelijke kwesties idealen en praktijk met elkaar in overeenstemming te laten zijn. Hoe kan anders verklaard worden dat de JOVD, altijd tegen referenda en vóór het zelfbeschikkingsrecht van volkeren (ook al lastig verenigbaar), op haar laatste congres per referendum beschikte over de toekomst van de Antilliaanse bevolking? Het valt allemaal niet mee. En zo gebeurde het ook dat ik mezelf aantrof in de parlementariërsbar van de Raad van Europa, achter een glas bier mijmerend over de toekomst van ons continent. Met ter linker zijde uitzicht op een D66-kamerlid die een oranje leeuwte aan haar schouder tas geknoopt had en ergens rechts zicht op een uitgeweken Rwandese politicus die zijn gruwelijke verhalen opdiste. Ik kreeg niet de indruk dat hij het gevoel had dat de oplossing van het conflict naderbij kwam. Over Rwanda werd zelfs geen resolutie vastgesteld.

Internationale contacten JOVD Eindhoven

Door Evert Jan Prins

Medio 1993 besloot het bestuur van de JOVD-afdeling Eindhoven om contacten op afdelingsniveau aan te gaan met buitenlandse liberale jongerenorganisaties. Na wat onderzoek in de archieven bleek, dat in het verleden diverse briefwisselingen hebben plaatsgevonden met de Junge Liberalen uit Bonn. Vanwege een aantal bestuurswisselingen was dit contact helaas verwaterd. Toch wilde het afdelingsbestuur weer contacten met deze Junge Liberalen (Julis) aanknopen. Hiertoe stelde zij een internationaal secretaris aan, die belast werd met het ontwerpen van een internationaal beleid. Dit beleid bestaat uit drie kernpunten, die ik na de beschrijving van de Julis uit Bonn zal bespreken.

Julis Bonn

De Junge Liberalen in Duitsland hebben een extra bestuurslaag in vergelijking met de JOVD. "Bottom up" gezien begint het daar met het "Ortsverband" wat te vergelijken is met een stad cq. voorstad. Een

"Kreisverband" bestaat uit meerdere Ortsverbanden. Een "Landesverband" bestaat op haar beurt weer uit een aantal Kreisverbanden. De toplaag is het zogenaamde "Bundesverband", dat geheel Duitsland representeert. Afdeling Eindhoven heeft het Kreisverband Bonn benaderd.

De Junge Liberalen zijn geen onafhankelijke politieke jongeren organisatie. Zij vormen de jeugd tak van de liberale F.D.P. . In verkiezingstijd werken zij ook actief mee aan de promotie van hun moederpartij. Toch beschouwen zij zichzelf als de liberale waakhond van de Duitse politiek. Het Kreisverband Bonn heeft een kleine tweehonderd leden, waarvan een groot deel student is aan de universiteit aldaar. Opvallend zijn hun goede contacten met bekende landelijke Duitse politici.

Intensiveren contacten met Julis Bonn

De internationaal secretaris werd in eerste instantie belast met het (her)opstarten van de contacten met onze liberale bureaus. Hiertoe bracht hij een briefwisseling - inclusief afdelingsblaadje en activiteiten-

overzicht - op gang met één van de bestuursleden aldaar. De Julis reageerden enthousiast en nodigden het bestuur meteen uit voor een eerste kennismakingsbezoek aan Bonn.

Tijdens dit bezoek, een weekend in december 1993, werden wij met de nodige egards ontvangen bij de burgemeester van Bonn. In de zaal waar hij diverse staatshoofden ontvangen had, sprak hij ons toe in aanwezigheid van de "Bonner Zeitung". Na een rondleiding door Bonn en het Beethoven-huis bezochten wij de Bundestag. 's- Avonds maakten wij tot in de vroege uurtjes kennis met het Bonner nachtleven. Tenslotte stond de volgende dag een bezoek aan een burcht op het programma, waarna we afscheid namen met de belofte een tegenbezoek van de Julis aan Eindhoven te organiseren.

Ook dit tegenbezoek werd een groot succes. Na het spelen van het wereldhandelsspel in de Engelse taal vertrokken wij naar Den Haag voor een rondleiding door de Tweede Kamer en de Ridderzaal. Ook een bezoek aan Scheveningen en de pier stond op het programma. Na in Den Haag gezamenlijk

gegeten te hebben vertrokken wij naar Eindhoven voor een kroegentocht. Tot slot bezochten wij de volgende dag het DAF-museum en werd er een roeiwedstrijd tussen beide besturen gehouden. Eindhoven won overigens met drie bootlengtes.

Sluiten vriendschapsverdrag

Bovenstaande bezoeken vormden de basis voor het politieke contact, dat beide besturen voor ogen hadden. Om dit contact te bekrachtigen werd er tijdens het tweede bezoek besloten in september van dit jaar een vriendschapsverdrag te ondertekenen. In zo'n vriendschapsverdrag wordt afgesproken één à twee maal per jaar bijeen te komen en elkaar op de hoogte te houden van elkaars activiteiten en besluiten.

Tijdens zo'n bijeenkomst zal de politieke discussie prevaleren en uitmonden in een gemeenschappelijke resolutie. De inhoud van het vriendschapsverdrag dient echter voor ondertekening goedgekeurd te worden door de algemene ledenvergadering van beide afdelingen. In Eindhoven gebeurde dit op 23 juni jongstleden.

Organiseren Internationaal Congres

Het laatste beleidspunt behelst het organiseren van een Internationaal Congres tezamen met andere buitenlandse liberale jongerenorganisaties in de nabije toekomst. Te denken valt aan landen zoals België en Frankrijk. Het Internationaal Secretariaat kan zeer van pas komen bij het zoeken naar dit soort organisaties.

Zowel het hoofdbestuur als de Europese Gemeenschap stellen onder bepaalde voorwaarden gelden beschikbaar voor dit soort activiteiten. De laatste geldbron is zeker niet te verwaarlozen, maar wel wordt de eis gesteld dat minimaal drie buitenlandse jongerenorganisaties bij zo'n congres betrokken zijn. Dit beleidspunt vormt nu de internationale uitdaging in onze afdeling!

Ondanks enkele taalproblemen geven internationale contacten een meerwaarde aan de afdeling en daarmee een reden temeer om lid te worden van de JOVD.

Schrijver is voorzitter van de afdeling Eindhoven

Laatste politieke ontwikkelingen in Slovenië

Referendum in Slovenië

Door Alexander Vink

Op zondag 29 mei was er in heel Slovenië een referendum over de vraag of de gemeenten kleiner moesten worden. Er zijn nu ongeveer 111 gemeenten; moeten dit er 340 worden? Er zijn 1.427.515 kiezers ingeschreven in het kiesregister. Op maandag werd de definitieve uitslag bekend. Van de 1.427.515 kiezers hebben slechts 56,22 procent (827.313 kiezers) hun stem uitgebracht. Dat is aanzienlijk minder dan normaal, normaal is er een opkomst van ongeveer tachtig procent. De uitslag was dat 367.962 kiezers (44,22 procent) voor en 438.368 kiezers (52,86 procent) tegen de uitbreiding van het aantal gemeenten waren. 24.127 Mensen vullen het biljet foutief in; 2,92 procent van de stemmen was ongeldig. Er zullen waarschijnlijk geen nieuwe gemeenten bijkomen.

Rook

Andere zaken kwamen de afgelopen tijd ook aan bod in het parlement, zoals een wet tegen rookreclame's en een wet behelzende een verbod op de verkoop van auto's zonder uitlaatgasreinigingsinstallatie.

Met ingang van 13 mei j.l. mag er geen reclame meer gemaakt worden voor sigaretten in bijvoorbeeld tijdschriften, de bioscoop of op televisie.

Vanaf 1 juli aanstaande mogen er geen nieuwe auto's meer verkocht worden zonder genoemde reinigingsinstallatie. Sinds enige tijd zijn de zware alcoholische dranken twee tot drie keer zo duur geworden. Dit om de alcoholverslaving tegen te gaan, maar voor buitenlanders is het nog steeds goedkoper om in Slovenië dronken te worden.

Vla

De laatste tijd komen er steeds meer toeristen naar Slovenië. Voor de natuur en de bergen maar ook voor de cultuur. In Slovenië verwacht men in de sektor toerisme een stijging van ongeveer 39 procent. Steeds meer bui-

tenlanders, waaronder Nederlanders, komen terug naar Slovenië. Onlangs was er in het Sloveense jornaal te horen dat de meeste kampeerders afkomstig zijn uit Nederland. De economie is vrij stabiel en de inflatie is laag. Kortom het geld is er waardevast. Je kunt er van alles kopen zo ook Nederlandse producten zoals vla, cacao, kaas en grammofoonplaten. Slovenië kent ook een klein stuk kust, ongeveer dertig kilometer, waaraan bekende plaatsen als Portoroz (lijkt op Zandvoort) en Piran (geboorteplaats van de violist Tartini) liggen. Daarnaast bestaan er zeer veel kuuroorden, zoals Radenci (waar ook het wereldberoemde mineraalwater vandaan

komt), Rogaska Slatina, Moravske Toplice, etc.. De groten van Slovenië liggen in Postojna begraven.

Sociologe

Op 16 juni jongstleden heeft de minister van Werk, Familie en Sociale Zaken, Jolica Puhar haar functie neergelegd. Zij heeft overplaatsing gevraagd naar de Sloveense vertegenwoordiging in Skopje, Macedonië. Dit gebeurde nadat er problemen waren ontstaan tussen haar Ministerie en het Parlement. Mevrouw Jolica Puhar is afkomstig uit de gelederen van de ZLSD (Verenigde Lijst van Sociale Democraten). De nieuwe minister van dit Ministerie is Rini Klinar, zij is sociologe, ook zij is afkomstig uit de ZLSD.

Eureka

Slovenië was ook vertegenwoordigd in Lillehammer, op de conferentie van EUREKA, een project van de EU. EUREKA heeft 674 projecten, waaraan 2500 bedrijven en 1000 instituten deelnemen. Slovenië is toegelaten als 22e lid van EUREKA, waarvan Nederland ook lid is.

Marlboro

Onlangs heeft de minister van Handel, Davorin Kračun, in een interview gezegd dat hij dit jaar een economische groei verwacht van minimaal vier procent. Sommigen verwachten een groei van het BNP tussen de vier en zes procent, als dit wordt bevestigd dan zal Slovenië de snelst groeiende economie zijn in Europa. Eén van de winstgevende zaken in Slovenië is het casino in Nova Gorica, bij de grens met Italië, dat het grootste is in Europa. Maar ook de belastingvrije winkels aan de grens van Slovenië doen nu goede zaken, zeker bij de grens van Italië. De Italiaanse regering rekende uit dat, als gevolg van de tabaksmokkel vanuit Slovenië, zij accijnzen misliep van meer dan \$90 miljoen in 1993. Men verwacht dat het dit jaar nog meer zal zijn. De prijs van bijvoorbeeld een pakje Marlboro sigaretten bedraagt aan de Sloveense grens bij Triëst ongeveer \$1,55 en enkele honderden meters verder in Italië meer dan \$3,00. Een Sloveense ambtenaar zei onlangs: "zolang de Slovenen in Triëst gingen inkopen was er geen probleem maar nu het omgekeerd is, protesteren ze tegen die situatie."

Clio

De Sloveense fabrikant Revoz, die Renaults fabriceert, draait redelijk goed. Zij maken hier de Renault Clio, onder andere bestemd voor de Engelse markt. De moderne industrie van Slovenië wordt nu in een zeer hoog tempo geprivatiseerd. Volgens Anton Rop, staatssecretaris voor Privatisering, worden meer dan 2500 bedrijven die "sociaal beheerd" werden, geprivatiseerd voor het einde van 1996.

Krediet

Vanaf 20 juni tot ongeveer 28 juni jongstleden was er in het parlement een affaire gaande over onroerend goed. De commissie van Mina Kozinc, tevens minister van Justitie, heeft haar ontslag aangeboden aan Janez Drnovšek, Minister-President. De commissie was in de problemen gekomen, nadat leden van de regering de gunstigste kredieten kregen om bijvoorbeeld huizen te kopen of af te bouwen. Er werd een commissie door de regering benoemd om uit te zoeken of de kredieten verkregen waren volgens de normale procedure. Janez Drnovšek vernam van deze kredieten pas uit de krant. Geen van de personen die krediet kregen is nog begonnen om de kredieten af te betalen...

Voorsprong door Kennis

Door de LEF-redactie

Naast Driemaster geeft de JOVD al bijna twaalf jaar nog een ander blad uit: Liberté, Egalité, Fraternité ofwel LEF. LEF is een politiek kaderblad dat vier keer per jaar verschijnt. Per nummer wordt een onderwerp behandeld waarover experts uit de wetenschap, de politiek, het bedrijfsleven en het maatschappelijk middenveld benaderd worden om artikelen te schrijven.

Onlangs heeft LEF een nieuwe hoofdredacteur gekregen. Frank van Dalen heeft na vier-en-een-half jaar zijn functie neergelegd en is opgevolgd door Cedric Stalpers. Van Dalen is verantwoordelijk voor goed gelezen nummers die thema's behandelen zoals de minderhedenproblematiek, de macht in Nederland, staatsrechtelijke vernieuwing, Europa. Het symposium-nummer, met als thema: de macht of onmacht van het bedrijfsleven, is uitgegeven in het kader van de lustrumviering van de JOVD.

Onlangs is het criminaliteitsnummer verschenen dat grotendeels het werk van de nieuwe hoofdredacteur is. Onderwerpen die in dit nummer worden aangesneden zijn het drugsbeleid, zelfverdediging, de reclassering, de noodzaak van meer politie op straat en de oorzaken en de bestrijding van de criminaliteit in het algemeen. Aan dit nummer hebben onder anderen voormalig minister Hirsch Balin, Hans Dijkstal, Gerrit-Jan Wolffensperger, mr. Milo, professor Bianchi en de Britse en Duitse minister van Binnenlandse Zaken een bijdrage geleverd.

Waarom is er LEF? zul je je misschien afvragen. Waar de Driemaster je informeert over verenigingszaken, biedt LEF achtergrondinformatie over politieke onderwerpen. Met de huidige opzet wordt een vraagstuk vanuit zoveel mogelijk gezichtspunten belicht en is er sprake van een volledig meningenpalet. LEF biedt je heel compact met één nummer alle belangrijke informatie en standpunten over een politiek onderwerp. Met LEF verstevig je je positie in een politiek debat. Sterker nog; je neemt een voorsprong door kennis.

Wil je een abonnement, dat slechts 25 gulden per jaar kost, dan kun je een brief schrijven naar het Algemeen Secretariaat onder vermelding van: LEF redactie.

“Bepaalde leden moeten we gewoon kwijt.”

Vraaggesprek met twee voormalige bestuurders

door Folkert Bolkestein

Frits van der Scheer

Michael Abraham

Af en toe verschijnen in Driemaster vraaggesprekken met leden van de JOVD, waarvan de redactie denkt dat ze iets nuttigs te melden hebben. Dit keer aan de beurt zijn Michael Abraham en Frits van der Scheer, tot het vorig congres respectievelijk penningmeester en voorlichter van het hoofdbestuur.

Frits van der Scheer kenmerkt een ontspannen houding tegenover de JOVD. Hij

neemt de zaken niet te serieus. Zo bekende de Zeeuw eens dat hij tijdens vergaderingen meestal hoofdrekensommetjes zit te doen. Om de tijd te verdrijven.

Dan is Michael Abraham wel minder luchtig. Het is een evenwichtige man met een tevreden glimlach, die dingen graag serieus neemt.

Beiden hebben ze afgelopen jaar onder aanvoering van voormalig voorzitter Koen

Petersen een aantal veranderingen helpen doorzetten in de vereniging, die algemeen als heilzaam worden ervaren.

Ideeën over (liberale) politiek hebben beiden ook. Welk hokje hebben zij bij de laatste Europese - verkiezingen rood gemaakt? Frits van der Scheer: “GPV. (...) Nee, dat is inderdaad niet liberaal. Maar als bedrijfseconoom ben ik tegen de eenwording van Europa.” Michael Abraham: “Toch maar VVD.”

Het gesprek komt op het liberalisme. De gebruikelijke posities worden betrokken: vrijheden van individuen moeten worden beschermd, daarover zijn wij het eens. Maar wat is een individu? Is een ongeboren kind een individu? Een baby of kleuter? Een wilsonbekwame comapatiënt? Een genetisch te manipuleren nakomeling?

Kunnen deze vragen, die raken aan het begrip individu, nog wel binnen het liberalisme worden opgelost?

FvdS: "Ik denk van niet. Het liberalisme had van oorsprong een aantal doelstellingen, die in de afgelopen twee eeuwen voor een deel zijn verwezenlijkt. Het antwoord op de vraagstukken die je noemt moet niet worden gegeven door het liberalisme, maar door een nieuw soort stroming. Die stroming zou wel kunnen voortvloeien uit het liberalisme, maar zal niet meer onder de oude definitie vallen. Daar moet dus een nieuwe term voor komen. De vraag wanneer van een individu sprake is, wordt min of meer wetenschappelijk bepaald. Daar kun je als politicus niet over filosoferen, want daar heb je niet genoeg verstand van."

MA: "Ik ben het volstrekt niet met je eens. De tijd ontwikkelt zich, de techniek ont-

wikkelt zich. Het is heel makkelijk om bij elk nieuw politiek probleem te zeggen: de huidige stromingen voorzien niet in een kant en klare oplossing, dus er moet maar een nieuwe stroming komen. Nee, het is juist de taak van bijvoorbeeld de liberalen om zich met hun tijd mee te ontwikkelen. We zijn daar tot nu toe heel goed in geslaagd."

FvdS: "Maar daarvoor heb je in dit geval een heel nieuw beginsel nodig. En als je het beginsel van een stroming gaat veranderen, heb je op zich een nieuwe stroming, die dus dwars door de huidige scheidslijnen heen zal lopen. Die zou ik dan dus ook anders willen noemen."

MA: "Het beginsel individu staat niet ter discussie, je zult het alleen nader moeten uitwerken. Dat is de uitdaging van het liberalisme. Het is te makkelijk om de nieuwe problemen maar over te laten aan een ander. Je zal juist de bestaande liberale principes als uitgangspunt moeten nemen om ze tegen elkaar af te wegen. Zo zal je bij abortus de vrijheid van de ouders moeten afwegen tegen de vrijheid van het ongeboren kind, en dat geldt mutatis mutandis ook voor die andere problemen. En daarbij zullen wellicht binnen het liberalisme verschillende richtingen ontstaan, maar die heb je nu ook al op andere gebieden. Je moet wel proberen om er een gezamenlijk antwoord op te geven."

FvdS: "Ik denk niet dat dat gaat lukken. Als er op teveel gebieden verschillende richtingen gaan ontstaan, kan je niet meer spreken van één stroming. En nieuwe problemen leiden tot nieuwe richtingen. Door het steeds complexer worden van de economie zijn bijvoorbeeld op economisch gebied de liberalen van de Franse revolutie elkaar al kwijt geraakt."

Wat hiervan ook zij, politieke jongerenorganisaties zullen er altijd wel blijven. Los van de JOVD, hoe ziet de ideale politieke jongerenorganisatie er uit?

MA: "Van een ideale politieke jongerenorganisatie gaat een natuurlijke stimulant uit om na te denken over poli-

tieke problemen, politieke principes en over idealen. Het is perfect als de leden ervan een mening hebben, maar ze moeten vooral worden uitgedaagd om zich te verdedigen en na te denken."

FvdS: "Zo'n organisatie heeft uiteraard een structuur nodig, maar dat is niet het belangrijkste. Het belangrijkste is dat de leden met elkaar discussiëren over politieke onderwerpen en daarbij niet steeds terugkijken naar bestaande standpunten."

Voldoet de JOVD een beetje aan dat beeld?

MA: "Toen ik in het hoofdbestuur kwam, had ik duidelijke denkbeelden hoe een politieke discussie gevoerd moet worden. Ideeën moeten van onderaf worden gelanceerd. Dat wilde ik dus tot stand brengen, want het stoorde me mateloos hoezeer er naar het hoofdbestuur werd gekeken voor van alles: persberichten, resoluties, afdelingsbegeleiding."

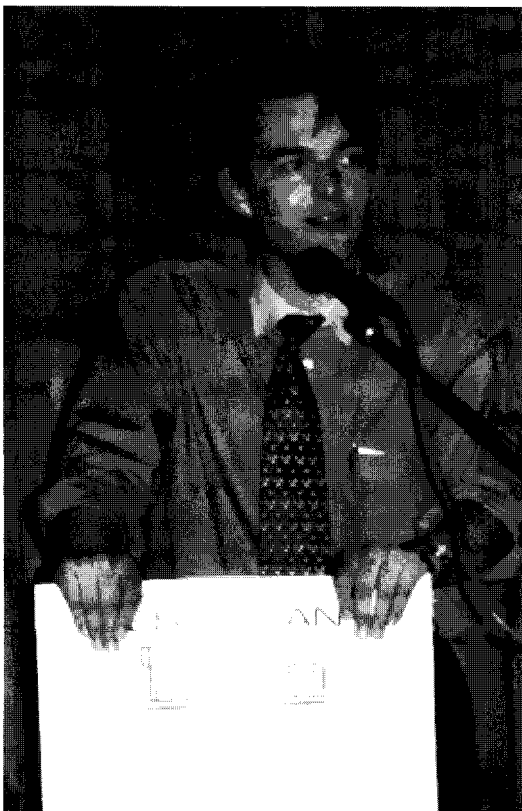
FvdS: "Toen ik voor het hoofdbestuur gevraagd werd dacht ik, da's leuk. Ten eerste voor mijn eigen ontwikkeling. Maar ik keek mijn ogen uit hoe de zaken liepen. De 'HB-geilheid' vond ik stuitend, en het niveau van de politieke discussie vond ik laag, veel lager dan in mijn afdeling."

Wat is daaraan te doen?

MA: "Er is al veel veranderd. Ik ben een hele tijd gefrustreerd,eh, teleurgesteld geweest over het feit dat de ideeën die ik had niet binnen het hoofdbestuur te verwezenlijken waren. En ik ben erg blij dat de ledenvergadering uiteindelijk die keuzes wel heeft gemaakt. En uit de structuurverandering waartoe toen besloten is zal nog een andere mentaliteit moeten voortvloeien, maar dat de vereniging die eerste stap heeft gezet, geeft mij heel veel hoop voor de toekomst."

FvdS: "We moeten de leden kwijt die alleen maar lid worden van de vereniging omdat ze een bestuursfunctie willen hebben, bijvoorbeeld om op hun CV te zetten of omdat ze een carrière willen maken in de politiek. Van die leden moeten we af. We moeten zorgen voor leden die politieke ideeën hebben, en daar graag over willen praten met leeftijdsgenoten."

MA: "Maar je kan mensen toch iets leren, ze uitdagingen bieden? Hoezo moet je die

leden kwijt? Een soort examen of zo, of een ontgroening?"

FvdS: "Nee. We moeten duidelijk maken dat het hoofdbestuurslidmaatschap geen beloning is, maar een mogelijkheid om je verdienstelijk te maken voor het liberalisme. Dus geen mensen in het bestuur omdat ze veel hebben gefolderd, maar mensen die kwaliteiten hebben getoond. Sommigen zullen dan hun plannen gedwarsboomd zien, en dat zijn net de mensen die wat mij betreft niet welkom zijn in de vereniging. Die zullen vertrekken en hun heil zoeken bij bijvoorbeeld de VVD. Anderen zullen dan de boventoon gaan voeren, mensen met liefde voor het liberalisme."

MA: "Dus niet meer aan promotie en ledenwerving doen, want we kunnen alleen diegenen gebruiken die zich uit zichzelf aanmelden?"

FvdS: "Als je voldoende naamsbekendheid hebt, kan dat."

Het is bij de JOVD een slecht gebruik om bij benoemingen in besturen niet te vragen naar de politieke kleur van de kandidaten. Waarom niet?

FvdS: "Binnen het hoofdbestuur wordt daar wel naar gekeken, maar niet openlijk over gesproken. En de mensen op de ledenvergadering hebben kennelijk te weinig idealen om mensen daarop te beoordelen. Het kan ze niet schelen, want ze hebben geen visie.

Maar de politieke kleur is erg bepalend voor hoe de vereniging er uitziet. Het hoofdbestuur treedt naar buiten - naar de pers - en naar binnen - de vereniging - ook heel duidelijk politiek gekleurd op. En als de vereniging vervolgens niet toeziet op die kleur van het hoofdbestuur, is zij verkeerd bezig."

MA: "Ik geloof wel dat de idealen er zijn. Ik weet ook niet waarom politieke kleur dan geen invloed heeft op de benoemingen. Uit een soort gemakzucht en onder het motto 'het past anders niet binnen het team' oefent de vereniging zijn zeggenschap niet uit. Maar ik geloof absoluut dat politieke kleur zou moeten meespelen, en heel duidelijk ook. Er moeten ook meerdere kandidaten zijn."

Het hoofdbestuur doet vaak nogal geheim-

zinnig. Vraag een HB'er naar wat er in de vergadering is besproken en je krijgt nul op het request. Waarom?

MA: "Dat gebeurt onder het mom dat anders in de vergadering niet vrijuit kan worden gesproken. Maar het gaat in feite vaak om het in stand houden van mystiek. Mystiek die het hoofdbestuur zo aantrekkelijk maakt. Bovendien neemt het hoofdbestuur collectief besluiten, en treedt het met één mening naar buiten. Dat maakt namelijk de kans dat een individueel hoofdbestuurslid door de ledenvergadering wordt weggestuurd een stuk kleiner.

En dat is natuurlijk allemaal flauwekul. Ik vind ook dat je hoofdbestuurders de gelegenheid moet geven om op ledenvergaderingen hun eigen mening te verkondigen. Ik heb dat zelf gedaan. Andere hoofdbestuurders denken dat je de fictie van collegialiteit hoog moet houden, maar dat is een fictie. En door die fictie komt de vereniging dan met zo'n belachelijk argument, dat het hoofdbestuur haar eigen kandidaten moet voordragen omdat je anders het team verstoort. Volstrekte nonsense."

FvdS: "Hoofdbestuurders zijn ook bang om hun echte mening naar buiten te brengen. In het openbaar zeggen ze namelijk vaak andere dingen dan ze eigenlijk menen."

Heb jij je daaraan wel eens schuldig gemaakt?

MA: "Uiteraard."

Hoezo uiteraard?

MA: "Ik ben er altijd voor geweest om hoofdbestuursvergaderingen openbaar te maken. Maar het hoofdbestuur en ook de vereniging hebben dat niet gewild. En met die afspraken heb je rekening te houden." Maar heb je weleens in een vergadering dingen gezegd die je niet naar buiten wilde brengen?

MA: "Ja. We hebben bijvoorbeeld discussies gehad in het hoofdbestuur over de nota Etnische Emancipatie. Daarbij kwam aan de orde of elke besnijdenis van baby's in Nederland moet worden verboden - zijnde verminking van het lichaam. Het hoofdbestuur vond toen in meerderheid dat dat

inderdaad moest gebeuren. Ik heb voor mijzelf geoordeeld dat dat volstrekt onaanvaardbaar was. Toen heb ik gezegd: ik maak deel uit van het hoofdbestuur; als dit standpunt als mening van het hoofdbestuur naar buiten wordt gebracht, dan moet ik mijn functie ter beschikking stellen. Dat heb ik niet bekend gemaakt, omdat ik geen zin had in verdere discussie over een onderwerp dat voor mij eigenlijk geen issue hoorde te zijn. Ik wilde er niet nog meer de aandacht op vestigen."

Aha. En jij?

FvdS: "Nee, ikzelf niet. Maar er is wel een aantal besluiten geweest waarvan we hebben gezegd: het is handiger om dat pas over een paar weken naar buiten te brengen, zoals de verhuizing van het secretariaat en het aftreden van Margareth Penders."

Ook het aftreden twee jaar geleden van voorzitter Cor Schagen werd pas heel laat naar buiten gebracht. Waarom?

FvdS: "Om Koen Petersen voorzitter te maken."

Is dat een goede zaak?

FvdS: "Ja, want anders was Frank van Dalen het geworden."

Mensbeeld

Door Yair Pinto

Door alle culturen en eeuwen heen hebben mensen normen en waarden. Deze normen en waarden zijn in belangrijke mate verbonden met het geaccepteerde mensbeeld.

Heel belangrijk is de vraag of de mens haar lot in eigen handen kan nemen. De mens als creatief individu die zijn lichaam en gedachten bestuurd of als passieve waarnemer die denkt dat hij iets bestuurd, maar eigenlijk volledig bestuurd wordt door externe factoren. Ik heb al eens geprobeerd op theoretische gronden aan te tonen dat de mens volledige vrije keus heeft, oftewel optie één.

Gelukkig hoeft deze vraag niet puur theoretisch te blijven maar kunnen wetenschappelijke ontdekkingen een ondersteuning zijn voor het éne of het andere mensbeeld.

Vraagteken

Tot de twintigste eeuw was het wetenschappelijke geloof in het materialisme onbetwist. Het materialisme gelooft dat alles, de mens zelf, alle ervaringen, emoties, gedachten en keuzes, materie is. Bovendien gelooft het materialisme dat al deze materie volledig gestuurd wordt door vaststaande regels, de natuurwetten. Binnen het materialisme is dan ook geen plaats voor de vrije keus.

Aan het begin van deze eeuw kwam op een belangrijk gebied, de theoretische natuurkunde, een vraagteken achter het materialisme. Later deze eeuw werden op nog drie gebieden ontdekkingen gedaan die mijns insziens overduidelijk in tegenspraak zijn met het materialisme. De wetenschap wijst nu in precies de tegenovergestelde richting als een eeuw geleden. Mijn voorspelling is dan ook dat we binnen twintig jaar de grootste revolutie meemaken, die de mensheid tot nu toe heeft gekend.

Indeterminisme

In de theoretische natuurkunde werd in de

jaren twintig van deze eeuw de quantummechanica ontwikkeld. De quantummechanica beschrijft het gedrag van alle materie, en leidt op het gebied van het allerkleinste tot voorspellingen die sterk afwijken van de klassieke mechanica. Alle gedrag van materie wordt beschreven door de volstrekt deterministische Schrödinger-vergelijking. Als je de Schrödinger-vergelijking op een bepaald moment kent dan ken je hem voor alle momenten daarna ook. Tenzij er een waarneming wordt gedaan. Bij een waarneming klapt de Schrödinger-golf ineen en treedt er indeterminisme op. Waar komt dit indeterminisme vandaan? Het kan niet het gevolg zijn van materie, want alle materie en alle interacties van materie worden beschreven door een deterministische functie. Het moet dus van iets niet-materieëls komen. Wat is nu het enige dat bij elke meting voorkomt en wellicht niet-materieëel is? De menselijke geest. Op quantummechanische gronden is het dus waarschijnlijk dat het menselijke bewustzijn niet-materieëel is en indeterminisme veroorzaakt. Aldus redeneerde nobelprijswinnaar Natuurkunde en expert op het gebied van de quantummechanica John von Neumann. Hij legde in de jaren dertig van deze eeuw de basis voor een hoofdstroom binnen de quantummechanica, het idealisme.

Bewustzijn

Binnen de neurologie zijn recentelijk grote ontdekkingen gedaan. Men ging op zoek naar wat het bewustzijn is. Of beter gezegd welk stukje materie het bewustzijn is. Deze vraag kan als volgt worden opgelost. Als iets het bewustzijn is, dan is er zonder dit iets geen bewustzijn, en met dit iets wel. Je hart is dus niet je bewustzijn, want zonder hart kun je bewustzijn hebben. Je totale hersenen zijn dus ook niet je bewustzijn want als je een klein deeltje van je hersenen weghaalt kun je nog steeds bewustzijn hebben. Men ging door: is de neo-cortex het bewustzijn? Nee,

want als je droomt dan heb je wel bewustzijn maar dan is je neo-cortex volledig inactief. Na nauwkeurig en uitgebreid onderzoek is gebleken dat er niet iets is in de hersenen, waarzonder je geen bewustzijn kan hebben.

Iets anders wat in de neurologie aan het licht kwam is dat nergens in de hersenen alle informatie bijeenkomt. Op een bepaalde plaats in de hersenen wordt de visuele informatie geregistreerd, op een andere plaats de auditieve en op weer een andere de sensitieve. Echter nergens in de hersenen, of waar dan ook in het lichaam, komt deze informatie bijeen.

Deze beide neurologische ontdekkingen leiden m.i. onontkoombaar tot de conclusie dat het menselijke bewustzijn niet-materieëel is. Sommige neurologen onderschrijven deze conclusie, de meeste neurologen geloven nu echter dat de mens geen ik heeft(!).

Bijna dood

Op het gebied van de medicijnen is de bijna-dood ervaring aan het licht gekomen. Deze ervaring treedt op bij mensen die klinisch dood zijn, dat wil zeggen die geen enkele activiteit vertonen. Geen hartslag en geen hersenactiviteit. Waar men uit materialistisch oogpunt zou verwachten dat de patiënt geen enkele ervaring heeft - geen hersenactiviteit - gebeurt iets heel anders. De patiënt ervaart onder anderen dat hij uit zijn lichaam stijgt. Hij komt in een positie buiten zijn lichaam en ziet en hoort alles wat er gebeurt. Soms zweeft hij naar andere ruimtes en ziet wat er daar op dat moment gebeurt. Het prettige van deze ervaring is dat hij controleerbaar is. De patiënt kan vertellen wat de doktoren volgens hem deden en zeiden en de doktoren kunnen dan nagaan of het klopt. Deze bijna-dood ervaring is niet één keer voorgekomen maar komt dagelijks vele honderden keren voor over de hele wereld. Vele honderduizenden mensen over de hele wereld, die nu leven, hebben zo'n ervaring gehad. Een ander voordeel van

de bijna-dood ervaring is dat hij in principe te herhalen is. Zet vijf minuten iemands hart stil en hij krijgt in 10% van de gevallen een bijna-dood ervaring. De conclusie die we uit de bijna-dood ervaring moeten trekken is overduidelijk. De menselijke geest treedt uit het lichaam en kijkt ernaar, oftewel is zelf geen deel van het lichaam.

Nieuw mensbeeld

Het laatste gebied is het gebied van de parapsychologie. Na vele duizenden experimenten, waarbij mensen uit vier kaarten moesten kiezen, bleek dat als iemand iets aan iemand anders probeert over te brengen via gedachten, de kans om de goede kaart te raden toeneemt van 1 op 4 naar 1 op 3. Bij vele duizenden experimenten is dit statistisch zeer significant. Dit bewijst het bestaan van telepathie. Ook experimenten met betrekking tot telekinese - het verplaatsen van objecten door de geest - heeft statistisch significante resultaten opgeleverd, in de orde van vijf promille bij vele tienduizenden twee-mogelijkheid experimenten.

Alles bij elkaar dringt één conclusie zich op. We staan aan de vooravond van een nieuw mensbeeld. Een mens die zijn eigen lichaam bestuurt en wellicht direct vanuit zijn geest en zonder gebruikmaking van zijn lichaam zijn omgeving kan besturen.

JOVD-afdeling Groningen

45 jaar!

Dit jaar viert de afdeling Groningen haar 45-jarig bestaan. Op 6 april 1949 werd de afdeling officieel opgericht, en daarom staat 1994 in het kader van een aantal sprankelende lustrumactiviteiten. Over het afsluitende feest in november volgt in een komende Driemaster meer nieuws, nu reeds wordt u allen van harte uitgenodigd om deel te nemen aan het seminar:

De Keuze van de kiezer

Op vrijdag 14 oktober zullen tal van deskundigen zich zowel plenair als in werkgroepen buigen over de vele vragen die de laatste verkiezingen hebben opgeworpen: Wat veroorzaakte het desastreuze verlies van het CDA? Waarom kozen mensen voor D66? Welke rol hebben de campagnes gespeeld? Is het belangrijk welke kleding politici dragen? Maakt het uit of ze geaffecteerd spreken? Laten kiezers zich leiden door programma's of door de stand van de maan?

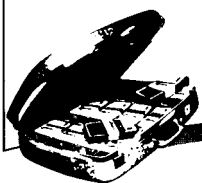
Geef je om hier achter te komen op voor het seminar. Voor studenten en JOVD-ers kost dit alles slechts 25 gulden, alle overigen betalen 75 gulden. Bij de prijs inbegrepen zijn een reader vooraf en een seminarboek met de integrale speeches achteraf.

Ik,.....
naam.....
adres.....
postcode, plaats.....
student of JOVD'er: ja/nee.....

handtekening

geef mij hierbij op voor het seminar van de afdeling Groningen op 14 oktober aanstaande. Direct na inschrijving ontvang ik meer informatie over het seminar en de wijze van betaling.

JOVD-afdeling Groningen
t.a.v. de lustrumcommissie
Postbus 316
9700 AH Groningen

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

NOTULEN VAN DE BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING VAN DE JOVD GEHOUDEN OP 18 JUNI 1994 TE HILVERSUM.

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd:

Delftland, Zwolle, Noord-Groningen, Tiel e.o., Leiden e.o., Groningen, Rijnmond, Zeeland, Nieuwegein e.o., Utrecht, Twente, Eindhoven, Kennemerland, West-Brabant, Maas & IJssel, Amsterdam e.o.

01. Opening

Landelijk Voorzitter Koen Petersen opent de vergadering om 11.45 uur.

02. Ingekomen stukken en mededelingen:

-voorlopige en definitieve agenda voor deze BAV;
-Een actuele motie: motie Misoogst door Melvin Könings, afgevaardigde van de afdeling Rijnmond op persoonlijke titel;
-Het stuk van de commissie brede herwaardering betrekking hebbend op de verenigingsdiscussie zoals vandaag wordt gevoerd;
-Afmeldingen van de volgende personen: Eduard van der Biezen, Vincent Leenders, Dennis Straat en Gerrit de Hoop.

03. Vaststelling van de notulen van de BAV d.d. 19 maart 1993

De notulen van de BAV d.d. 19 maart 1993 worden goed gekeurd met de volgende toevoeging:
De motie Afkeuring PKP (afd. Rijnmond) is zeer uitvoerig behandeld, nadat het Hoofdbestuur (Arthur Kocken) zijn excuses had gemaakt voor de gang van zaken omtrent het PKP en de belofte had gedaan dat het PKP in de toekomst anders zou worden behandeld heeft de afdeling Rijnmond besloten deze motie in te trekken.

04. Verenigingsdiscussie aan de hand van het rapport van de commissie 'Brede Herwaardering'

Cor Schagen opent met een inleiding over het stuk: Hij vertelt dat alle input is meegenomen (ook de door de afdelingen geleverde stukken uit de BAV-bundel d.d. 19 maart 1994). En de conclusie die volgens hem kon worden getrokken uit alle inbrengen is dat de politieke discussie de nodige stimulans moest krijgen. Politiek zal dan onderverdeeld moeten worden in twee delen

1. Politiek in de vorm waarbij veel leden kunnen participeren en

2. politiek voorop lopen

Alle andere doelstellingen zijn hieraan ondergeschikt. Tevens wordt door Sander van Sluis het deel van het stuk van de 'commissie brede herwaardering' voorgelezen dat niet in de Driemaster is gepubliceerd.

De Discussie zal op de volgende manier verlopen: Eerst zal er een algemene ronde per kopje worden gehouden waarna voorstel voor voorstel zal worden behandeld.

Besluiten die genomen zijn op de BAV n.a.v. de verenigingsdiscussie:

POLITIEK

1. Er worden ad-hoc commissies voor de 'diepe discussie' opgezet door het Hoofdbestuur;
2. Er wordt een database op het gebied van aanwezig talent of aanwezige kennis of aanwezige interesse opgezet binnen de JOVD;

3. Er wordt initiatief ondernomen voor oprichting van een jongerenparlement in samenwerking met andere jongerenorganisaties;
4. De lange termijn agenda wordt bepaald; tevens van het op korte termijn maken van een inventarisatie van mogelijke onderwerpen en het daaruit maken van een keuze voor een drietal onderwerpen;
5. Het Hoofdbestuur wordt belast met het geven van goede en inhoudelijke informatie rondom de thema's, op grond waarvan afdelingen kunnen werken.

ORGANISATIE

1. De districten worden belast met de basistaken afdelingsbegeleiding, coördinatie Vorming en Scholing en coördinatie Promotie en Ledenwerving;
2. Het takenpakket van het Hoofdbestuur wordt als volgt vastgesteld:
 - a. facilitair (administratief en financieel)
 - b. de 'diepe' discussie
 - c. de lange termijn politieke agenda
 - d. contacten/netwerken opbouwen (waaronder ook internationale contacten)
 - e. landelijke profilering JOVD
 - f. Vorming & Scholing, promomateriaal, organisatie landelijke congressen
3. Het omvang van het Hoofdbestuur wordt vastgesteld op zeven personen, te weten een voorzitter, algemeen secretaris, penningmeester en vicevoorzitter, alsmede drie algemeen bestuursleden;
4. Het Hoofdbestuur wordt belast met het op grond van het vastgestelde takenpakket beschrijven van de taken per bestuursfunctie en het vaststellen hiervan door de Algemene Vergadering;
5. Er wordt een landelijke (hoofdbestuur)commissie ingesteld voor organisatie;
6. In iedere Driemaster wordt door het Hoofdbestuur alle relevante informatie omtrent te verkrijgen nota's, cursusmogelijkheden e.d. gepubliceerd.

CONGRESSEN

1. Op het congres wordt het huishoudelijke gedeelte verplaatst naar de zondagmorgen, alsmede wordt er streng de hand aan gehouden dat er wordt voorkomen dat er overlapping plaatsvindt tussen werkgroep A en de politieke activiteiten;
2. Er moet vrijelijk gesproken kunnen worden over allerhande zaken en moties zonder dat wordt teruggegrepen naar een lijst van al eerder ingenomen standpunten
3. Er wordt verantwoordelijkheid gegeven voor het invullen van werkgroepen en seminars op de congressen aan afdelingen, commissie en individuele leden;
4. Er wordt een nieuw stelsysteem ingevoerd (stelsysteem Frijlink), wat inhoudt dat het huidige systeem gehandhaafd blijft maar dat ieder individueel lid zijn stem mag claimen (mits hij/zij betaald heeft).
5. De mogelijkheid voor het indienen van moties en resoluties door individuele leden wordt geopend;
6. De mogelijkheid wordt geschept tot het indienen van moties aangaande de seminars op het congres tijdens de vergadering op zondag.

DEMOCRATISERING

1. Er wordt een agendapunt opgevoerd op de Algemene Vergadering waar vrijelijk gesproken kan

worden over zaken de JOVD betreffende;

2. Het hoofdbestuur mag niet eerder de mogelijkheid hebben voor het stellen van kandidaten dan een week na bekendmaking van het vrijvallen van een bestuurspost aan de afdelingen;
3. Hoofdbestuurleden zullen niet worden benoemd wanneer ze, bij aantreden of herbenoeming, niet de meerderheid halen in een (schriftelijke) stemming;
4. Individuele leden mogen zich als kandidaat-Hoofdbestuurslid opwerpen;
5. Ieder jaar wordt het beleidsplan van het hoofdbestuur vastgesteld.

TIJDPAD

Er wordt besloten dat zaken die in juni al geïmplementeerd kunnen worden ook dan daadwerkelijk worden geïmplementeerd, (Er worden in juni zeven hoofdbestuurleden benoemd, het punt van vrije discussie wordt op de agenda gezet) alle andere zaken zullen in november worden geïmplementeerd. Waarbij tussen juni en november nog een BAV zal plaatsvinden waarin de taken per bestuurslid worden vastgesteld.

05. W.V.T.T.K.

-Motie misoogst wordt besproken en aangenomen, de tekst van de aangenomen moties is bijgevoegd.

06. Rondvraag

Naast de gebruikelijke aankondigingen van afdelings- en districtsactiviteiten, alsmede de vele grappen, grollen en andere humoristische vragen werden de volgende vragen betreffende het hoofdbestuur beleid gesteld:

Hage: Er heeft een stukje in de Volkskrant gestaan over politieke jongerenorganisaties waarin de JS en het CDJA aan het woord kwamen over beleid van Turkije inzake de Koerden, wist het HB hier iets van? Antwoord HB (Toor): Nee, hier wisten wij niets van, wij doen wel veel in POJO verband op internationaal gebied.

De Rooij: Wordt de co-commissie opgeheven en worden de leden hierover geïnformeerd? Antwoord HB (Rijksen): Ja.

Spaa: Waarom staat er niets over het jaarthema in het congresboek? Antwoord HB (Kocken): Religie en politiek en Arbeidsmarkt (de thema's voor individualisering) zijn al door afdelingen als onderwerp gekozen voor het politieke festival, dus heeft het HB de afdelingen voorrang gegeven. Het zou onlogisch zijn om zaken twee maal te behandelen vooral gezien het groot aantal inbrengen voor het politieke festival. Wel komt er een reader door de Denktank.

De Bruin: Ik heb me opgegeven voor de Oost-Europa Reis, maar ik heb hierover nog niets gehoord, gaat deze reis nog door? Antwoord HB (Toor): Ja, waarschijnlijk vertrekken wij de eerste week van september, op het congres vindt een promo-campagne plaats voor deze reis en tevens zal in de internationale nieuwsbrief reclame voor deze reis worden gemaakt. U heeft nog geen bericht gekregen omdat er niets omtrent deze reis al geheel vaststond maar U krijgt zo snel mogelijk bericht.

De Vries: Waarom staat er geen aankondiging van deze BAV in de Driemaster? Antwoord HB (Spek): Deze staat er wel in.

Könings: Wat gebeurt er met de motie misoogst zoals vandaag aangenomen? Antwoord HB (Petersen): Deze motie wordt op agenda gezet op de eerstvolgende HB-vergadering.

27. Sluiting

Om 17.30 sluit landelijk voorzitter Koen Petersen de vergadering.

AANGENOMEN MOTIES OP DE BAV D.D. 18 JUNI 1994

MOTIE MISOOGST

De JOVD, in vergadering bijeen tijdens de Buitengewone Algemene Ledenvergadering d.d. 18 juni 1994 te Hilversum:

Constaterende:

-Het verkiezingsjaar 1994

-De onderhandelingen over de paarse coalitie

-Het door de JOVD geïnitieerde Des Indes-beraad en met de PJO's het Paarsregeerakkoord

-De enorme aandacht voor zowel de politiek in het algemeen, als de zogenaamde paarse coalitie in het bijzonder

Overwegende:

-Dat het ledental van de JOVD nog steeds te laag is

-Dat met een vergrootglas gezocht moest worden naar enige berichtgeving over de JOVD en haar paarse standpunten

-Dat het Hoofdbestuur de taak heeft te allen tijde de inhoudelijke standpunten van de JOVD naar buiten te brengen

Voorst Constaterende:

-Dat het Hoofdbestuur zelf van mening is dat de berichtgeving in de media een geslaagde 'oogst' heeft opgeleverd

Voorts Overwegende:

-Dat deze 'oogst' voor de JOVD zo mager is dat van een 'misoogst' sprake is

Spreekt als haar mening uit:

-Dat de inzet van het Hoofdbestuur om de JOVD in verkiezings- en formatietijd te promoten beneden de maat was en dat zij de komende weken er alles aan moet doen de JOVD standpunten alsnog in de publiekheid te krijgen.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG

NOTULEN VAN DE JAARLIJKSE ALGEMENE VERGADERING VAN DE JOVD GEHOUDEN OP 25 EN 26 JUNI 1994 TE ALMELO.

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd:

Delfland, Zwolle, Noord-Groningen, Tiel e.o., Antwerpen, Ede Wageningen Plus, Dordrecht e.o., Leiden e.o., Groningen, Rijnmond, Zeeland, Nieuwegein e.o., Utrecht, Twente, Eindhoven, Assen e.o., 't Gooi, Kennemerland, Den Haag e.o., Dokkum e.o., West-Brabant, Maas & IJssel, De Compagnie, Amsterdam e.o.

01. Opening

Landelijk Voorzitter Koen Petersen opent de vergadering om 22.00 uur.

02. Ingekomen stukken en mededelingen:

-voorlopige en definitieve agenda voor deze JAV

-jaarsverslag JOVD, HB 1993

-financieel jaarverslag penningmeester over boekjaar 1993

-verslag accountant

-verslag kascommissie

-voorlopige begroting

-jaarsverslag driemaster 1993

-beleidsplan driemaster 1994

-levensbeschrijvingen van Joris Huijsmans, Wibo van Ommeren en Marcel Putman

-conceptmoties zoals gepubliceerd in het congresboek -enkele actuele moties

-enkele moties voortgekomen uit het 'politieke festival'

-diverse af- en aanmeldingen van genodigden van dit congres

-bereidverklaringen van de kandidaat-HB-leden 'oude stijl' dwz van de 11 kandidaat-HB-leden zoals gepubliceerd in het congresboek.

-bereidverklaringen van de kandidaat-HB-leden 'nieuwe stijl' dwz van de 7 kandidaat-HB-leden zoals voorgesteld in de brief van de landelijk Voorzitter Koen Petersen d.d. 19 juni 1994

-Bereidverklaring van Folkert Bolkestein kandidaat-hoofddirecteur Driemaster

-Wijzigingsvoorstellen op de agenda voorgesteld door het HB nav de BAV d.d. 18 juni 1994, te weten:

06.a. toevoegen: Vrije discussie omtrent zaken die de JOVD betreffen

06.b. toevoegen: Implementatie BAV d.d. 18 juni 1994.

Deze agenda wijziging is overgenomen met dien verstande dat de punten 06.a en 06.b onderling gewisseld zijn.

03. Vaststelling jaarverslag hoofdbestuur over 1993.

Het jaarverslag wordt met de volgende wijzigingen vastgesteld en goedgekeurd:

blz.1 toevoegen: Tevens is Annemieke Brons afgetreden, zij is opgevolgd door Carolien Wellink.

blz.4 toevoegen: afdeling Leiden ipv 'Door afdelingen...(Europa)'.

blz.4 'Het congres...december gebeurd is' vervangen door: 'Het HB heeft meegedeeld en het pamflet naar buiten te brengen als HB-standpunt'.

blz.4 'Wanneer we...draag oppakt', 'grote' vervangen door 'kleine'.

blz.9 gratis promo Driemaster, gratis moet worden geschrapt.

04. Verslag van de kascommissie over boekjaar 1993

Het verslag wordt voor kennisgeving aangenomen.

05. Vaststelling jaarverslag landelijk penningmeester over boekjaar 1993

Het jaarverslag wordt vastgesteld en goedgekeurd door de vergadering, waarmee ze het hoofdbestuur onthefte van zijn aansprakelijkheid voor het in het verstreken jaar gevoerde beleid.

Tevens beloofd de penningmeester ervoor te pleiten het potje politiek bij de penningmeester onder te laten brengen.

Financiële verslag lustrum wordt ter kennisgeving aangenomen.

06. Benoeming leden van het hoofdbestuur

Aangezien er geen tegenkandidaten zijn gesteld worden de volgende personen benoemd als lid van het hoofdbestuur: Arjan Toor als voorzitter; Sandra Spek als Algemeen Secretaris; Wibo van Ommeren als Landelijk Penningmeester; Herman Rijkse als Vice-Voorzitter a.i.; Carolien Wellink, Joris Huijsmans en Erik Matien als Algemeen Bestuurslid a.i.

06.a Implementatie BAV d.d. 18 juni 1994

Tijdens dit agenda punt wordt verwezen naar de brief van landelijk voorzitter Koen Petersen d.d. 19 juni 1994. Er worden enkele vragen gesteld n.a.v. de implementatie:

-Hoe gaat het verder met bestaande politieke commissie: Antwoord HB: de ad hoc commissie gaat projectmatig te werk en de oude politieke commissie wordt wat breder getrokken.

-Kan de implementatie van de statuten niet al in september plaatsvinden: Antwoord HB: dit is niet mogelijk i.v.m. de benodigde tijd voor de voorbereiding van een statutenwijziging.

06.b Vrije discussie omtrent zaken die de JOVD betreffen

Wat is er gebeurd met de collectie die Arjan Toor heeft toegezegd: Antwoord HB: de collectie is voor de verantwoordelijkheid van de nieuwe internationaal secretaris.

Het HB heeft de volgende toezeggingen gedaan:

-de status van Internationaal Secretaris is dezelfde als wanneer hij in het hoofdbestuur zal plaatshebben

-op de BAV worden zowel de voorzitter van de internationale commissie als de voorzitter van de V&S commissie benoemd

-in de statutenwijzigingen zal worden meegenomen dat er in het HB een aanspreekpunt moet zijn verantwoordelijk voor de brede discussie.

07. Vaststelling congresonderwerp juni 1995 en november 1995

Dit punt wordt geschrapt, aangezien de congresonderwerpen uit de vereniging zelf moeten komen.

08. Politieke moties I

Dit punt is geschrapt daar er geen tijd meer was op de zaterdag-avond.

09. Vaststelling jaarverslag hoofddirecteur Driemaster over 1993

Het jaarverslag wordt ongewijzigd vastgesteld en goedgekeurd.

10. Voorlopige vaststelling van het landelijk deel van de contributie en de richtbedragen van het afdelings- en districtsdeel van de contributie voor 1994.

De vergadering stelt de contributiedelen conform het voorstel vast.

Noot: De penningmeester zegt toe, de decentralisatie zoals op de BAV afgesproken door te voeren bij het vaststellen van de begroting door de afdelingen een groter budget toe te kennen, in november komt men hierop terug.

Het HB wil de richtbedragen, zoals vermeld, aanhouden, maar zegt toe een ruimer bedrag voor de afdelingen op de begroting in te bouwen.

11. Vaststelling voorlopige begroting 1995

De voorlopige begroting wordt vastgesteld door de vergadering.

12. Vaststellen budget Driemaster

Het budget van de Driemaster voor de rest van 1994 wordt ontdooid.

13. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de kascommissie voor het boekjaar 1994

Als lid worden benoemd Dirk-Jan Wierenga, Jaap van Zanten en Ferry van Dijk; als plaatsvervangende leden Joost Otterloo en Guy Holtus.

14. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de eerste kamer van de commissie van beroep

Als lid wordt benoemd Eduard van der Biezen; als plaatsvervangende leden Rogier van der Sande en Frederik van der Dussen

15. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de tweede kamer van de commissie van beroep

Als lid wordt benoemd Max Visser; als plaatsvervangend lid Cor Schagen.

16. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de redactieraad Driemaster

Als lid wordt benoemd Rogier van der Sande; als plaatsvervangende leden Mark Aalders en Marten van der Kraats.

17. Vaststelling beleidsplan Driemaster en benoeming hoofdredacteur Driemaster

Het beleidsplan wordt met de volgende wijzigingen vastgesteld en goedgekeurd:

-de Driemaster zal 7 of 8 maal verschijnen dit jaar
-het aantal weken tussen de deadline en het uitkomen van de Driemaster wordt beperkt tot twee a drie weken, behoudens onvoorziene omstandigheden
-In het volgende beleidsplan worden ook de verslijningsdata aangegeven

Folkert Bolkestein wordt benoemd als hoofdredacteur van de Driemaster.

18. SWO

Er wordt besloten dat de SWO wordt onderschreven.

19. Vaststelling data congressen 1995

De congressen vinden in principe weer plaats in maart, juni en november.

De laatste zaterdag van juni wordt uitgesloten van congres i.v.m. de TT in Assen.

20. Vaststelling congreslocaties 1995

Dit punt wordt i.v.m. de onduidelijkheid m.b.t. WVC subsidie doorgeschoven naar november.

21. Vaststelling huishoudelijke moties

Er zijn geen huishoudelijke moties aangenomen.

22. Vaststelling resolutie Democratie (i.h.k.v. BAV)

De gehele resolutie is verworpen.

23. Vaststelling politieke moties II

De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd.

24. Discussie zonder besluitvorming: 'Over de toekomst is nooit een woord te veel gezegd'

Er wordt besloten dit punt door te schuiven naar de eerstkomende BAV.

25. W.V.T.T.K.

-De snelst groeiende afdeling is afdeling 't Gooi maar gezien het feit dat afdeling 't Gooi een negatieve stempel op dit congres heeft gedrukt heeft het HB besloten de wisselbeker niet uit te reiken.

-De politieke aanmoedigingsprijs (PAP) gaat naar de afdeling Breda.

-Het HB besluit 3 personen van de afdeling 't Gooi te schorsen voor 3 congressen; te weten dhr. Bikkers, dhr. de Keizer en dhr. Vries n.a.v. de ongeregelde- den van zaterdag-nacht (25 juni). De schade die door hen is aangericht zal worden verhaald.

-Door van der Valk is bezorgdheid geuit t.a.v. het komende november congres omdat er dan ook andere gasten aanwezig zijn. Er is derhalve een alternatief gevonden in het Valk-hotel in Hengelo.

-De verhuizing van het Algemeen Secretariaat naar Den Haag, Herengracht 38a wordt bekendgemaakt.

-Alle vrijwilligers die hebben bijgedragen aan het congres worden bedankt.

26. Rondvraag

Naast de gebruikelijke aankondigingen van afdelings- en districtsactiviteiten, alsmede de vele grappen, grollen en andere humoristische vragen werden de volgende vragen betreffende het hoofdbestuur beleid gesteld:

Schuurman: Wie heeft de schade betaald toen bleek dat er in Hotel Gilze-Rijen kamernummers van de muur waren gesloopt? Antwoord HB (Rijksen): De schade is betaald door de JOVD, er was niet te achterhalen wie de schuldige is.

van Sluis: 1. Waarom zaten er zo weinig HB-ers achter de tafel bij de behandeling van de politieke moties? Antwoord HB (Toor): Het HB bevindt zich in een overgangsfase en wij proberen dit op volgende congressen anders te doen. 2. Hoe gaan de politieke commissies begeleidt worden? Antwoord HB (Toor): Hierover gaat het HB op haar volgende vergadering spreken, onmiddellijk na deze vergadering gaat een persoonlijke brief naar alle voorzitters van commissies en projectgroepen.

Prumel: Waarom zitten er in mijn congresboek blaadjes verkeerd? Antwoord HB (Spek): Hiervoor mijn excuses, vrijwilligers hebben het gehele congresboek in elkaar gezet, dan kunnen er foutjes insluipen maar deze probeer ik in de toekomst te voorkomen.

Könings: Wat is het exact aantal leden van de JOVD? Antwoord HB (Wellink): Het aantal betalende leden op de laatste peildatum (28 april) is 893.

Rens: Waarom heeft het HB een uitslagenavond georganiseerd op de dag dat afd. Eindhoven dit ook heeft gedaan? Antwoord HB (Rijksen): Het is spijtig dat de afstemming voor de afdeling Eindhoven ongelukkig was, de volgende keer zullen wij hier dan ook zorgvuldiger mee omgaan.

Stevens: 1. Waarom is de verhuizing niet voorgelegd aan de vereniging, en waarom is het besluit dat hierover handelt niet gepubliceerd? Antwoord HB (Toor):

Omdat op korte termijn beslist moest worden over de verhuizing naar Den Haag hebben wij het niet als een mogelijkheid gezien deze beslissing aan de vereniging voor te leggen. Dit besluit is niet gepubliceerd omdat het een deelbesluit betrof 2. Worden de leden uit het Gooi die de vernielingen hebben aangericht geroyeerd? Antwoord HB (Rijksen): We willen eerst de procedure eens afwachten, we hopen dat alles op een 'normale' manier opgelost kan worden. 3. Waarom is het niet mogelijk ten alle tijden de stemmen van mijn afdeling op te halen? Antwoord HB (Spek): Dan zou ik constant achter de tafel moeten zitten om stemmen uit te geven, terwijl er nog meer zaken te doen zijn, vandaar dat wij hier bepaalde tijden voor hebben afgesproken.

van der Westelaken: 1. Is het hoofdbestuur bekend dat het Gooi het zelf ook betreurd dat enkele van haar leden vernielingen hebben aangericht? Antwoord HB (Rijksen) Ja 2. Wanneer wordt de trofee voor de snelst-groeiende afdeling uitgereikt en over welke periode wordt dan gerekend? Antwoord HB (Wellink) Deze trofee wordt tijdens elk congres uitgereikt, er wordt gerekend van congres tot congres. Dus in dit

geval wordt tijdens het november congres de trofee weer uitgereikt en dan geldt als peilperiode april tot november.

Principaal: Waarom hangt het HB zoveel posters op tijdens het congres? Antwoord HB (Wellink): De posters worden meerdere congressen gebruikt.

Prumel: Waarom weet ik niets van een nieuw V&S-declaratie formulier en kunnen de districten binnen een maand na verstrijken van het kwartaal hun budget-specificatie ontvangen? Antwoord HB (Matien): Er zijn geen nieuwe formulieren bijgekomen, wij hebben alleen alles eens op een rijtje gezet en dit ook uitgedeeld (in de nieuwe huisstijl), het V&S-secretariaat wordt verzocht zo snel mogelijk 'werk' van deze budget-afhandeling te maken.

van der Sande: Welke status heeft de statutencommissie en wie is de voorzitter? Antwoord HB (Rijksen): De statutencommissie heeft dezelfde status als elke andere commissie, er is vooralsnog geen voorzitter.

Aanvullende vragenronde:

Stevens: 1. Het antwoord van het HB betreffende het ophalen van de stemmen is onbevredigend. Er zou wat meer flexibiliteit moeten zijn. Antwoord HB (Spek): Het is jammer dat hier zo lang over wordt gesproken, dhr. Stevens had ten alle tijden zijn stemmen op kunnen halen (wat ik hem ook gezegd heb), alleen niet bij aanvang van de vergadering. 2. Het deelbesluit qua verhuizing is wat vreemd te noemen, het niet voorleggen aan de vereniging is een geheel ander besluit dan de inhoud van het besluit sec. Antwoord HB (Toor): Er lagen 2 opties voor 1. Uitsstellen, dan zou het besluit voorgelegd kunnen worden aan de vereniging of 2. Den Haag. Het HB heeft besloten tot optie Den Haag en daarmee is de andere variant afgefallen. Er is dus niet een afzonderlijk besluit om het niet voor te leggen aan de vereniging.

van der Sande: Alle besluiten moeten gepubliceerd worden (ook deelbesluiten) behoudens persoonlijke feiten andere overwegingen zijn door de algemene vergadering niet toe gelaten, vallen de overwegingen om het besluit van de verhuizing niet te publiceren binnen deze grenzen? Antwoord HB (Toor): De motie m.b.t. openheid wordt ook door dit bestuur zeer serieus genomen.

Könings: Verwerpt het HB de motie misoogst? Antwoord HB (Toor): Nee, het hoofdbestuur heeft over deze motie uitdrukkelijk gesproken en besloten hier in 3 fases wat mee te doen: 1. Het in de pers brengen van de mening van de JOVD m.b.t. wat er met paars gaande is (dit is zaterdagavond 25 juni gebeurt). 2. Concrete actie wanneer het paars regeerackoord rond is. 3. Wanneer er een regeerackoord ligt zal de JOVD deze tegen het licht houden en toetsen aan de mening van de JOVD.

Jedema: De uitslag van het referendum gehouden door de commissie Antilliaanse en Arubaanse zaken is: A. 20 stemmen, B. 23 stemmen, C. 22 stemmen en D. 15 stemmen

27. Sluiting

Om 18.00 sluit landelijk voorzitter Arjan Toor de vergadering.

**AANGENOMEN MOTIES JAV 25 EN 26 JUNI 1994 TE ALMELO:
MOTIE SOCIAAL MINIMUM**

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almeloo

Constaterende

- het huidige bijstandsniveau;
- de voortdurende discussie over de hoogte van de bijstandsuitkering;
- dat bij de discussie over de hoogte van de uitkering te weinig aandacht bestaat voor het voorzieningenniveau dat met deze uitkering bereikt kan worden;

Overwegende

- dat de bijstand bedoeld is als vangnet;
- dat vele mensen langdurig aangewezen zijn op de bijstand;
- dat de hoogte van bijstandsuitkeringen op dit moment voornamelijk worden vastgesteld aan de hand van zaken als minimumloon en bezuinigingsnood;
- dat de bijstandsuitkeringen toegang moeten geven tot een redelijk voorzieningenpakket;
- dat dit pakket naast de eerste levensbehoeften ook bijvoorbeeld abonnementen op een krant, telefoon, redelijk openbaar vervoer t.b.v. bezoek van vrienden en familie, lidmaatschap van een sportvereniging dient te bevatten;

Spreekt als haar mening uit

- dat het niveau van bijstandsuitkeringen op deze basis dient te worden vastgesteld;
- dat aanpassingen van het uitkeringsniveau beargumenteerd zou moeten worden met concrete veranderingen van bovengenoemde voorzieningenpakket

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE MULLAH-TERREUR IN BANGLADESH

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- de onlangs uitgeroepen doodstraf tegen de feministische schrijfster Tasmila Nasreen door de Mullahs,
- de vele vrouwen die al gedood of op een andere wijze gestraft zijn door deze islamitisch-fundamentalistische groepering,
- het "rechtspreken" door de geestelijken waar de regering geen actie tegen onderneemt,
- de vier westerse journalisten die door de regering opgepakt zijn en terecht moeten staan wegens godslastering,
- dat deze arrestatie door druk van de Mullah beweging op de regering heeft plaatsgevonden,
- het recent uitgesproken verbod voor vrouwen om zich buiten de deur te begeven,

Voorts Constaterende

- dat de regering van premier Khaleda Zia doodsbenauwd is voor deze beweging en tot nu toe nog niets heeft gedaan om deze terreurdaden ook zelfs maar in te perken, laat staan te verbieden,
- de uitspraak van de geestelijke leider Mohiuddin Khan waarin hij zegt de intentie te hebben om deze zomer nog 100.000 strijders op de been te brengen,

Overwegende

- dat deze daden volstrekt onacceptabel zijn en door de westerse wereld absoluut niet getolereerd mogen worden,
- dat de regering nu nog de officiële macht heeft zodat er nu nog voorkomen kan worden dat de mullahs naar de macht grijpen,

- dat de "openhartige" vrouwen en andere andersdenkenden hun leven niet meer zeker zijn als deze groepering aan de macht komt,
- dat een nieuwe fundamentalistische brandhaard wel het laatste is waar de wereld op zit te wachten,

Voorts overwegende

- dat voorkomen nog altijd beter is dan genezen,

Spreekt als haar mening uit

- dat de Nederlandse regering zich op alle mogelijke niveaus sterk dient te maken om met de regering van Bangladesh in gesprek te gaan over de huidige problemen en hoe deze het beste aangepakt kunnen worden en dit zo spoedig mogelijk te doen voordat het probleem escaleert,
- de agressie tegen Nederlandse hulporganisaties op te vatten als agressie tegen Nederlandse staatsburgers en ook als dusdanig daarop dient te reageren,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE GFT COMPOST

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni te Almelo

constaterende

- de verwerking van GFT tot compost (organische stof)
- Dat deze stof kan worden gezien als een structuurverbetering (bewaterbaarheid van de grond), maar niet als meststof.
- Het gevolg, dat er een laag animo is voor afname in de landbouw, gemeentelijke plantsoenen, etc.

overwegende

- Daar het een milieu-bewuste vorm van verwerken van huisvuil is, dient deze ontwikkeling te worden voortgezet.
- Dat het niet rendabel is compost te kopen, te meer door de hoge transportkosten.

voorts constaterende

- Dat hierdoor een overschot aan verwerkte GFT ontstaat van 1,5 miljoen ton per jaar
- De verwerkingskosten zo'n 100 gulden per ton kost.
- Dat dit fl.10,- per Nederlander is.

spreekt als haar mening uit

- De samenleving moet betalen, voor de complete verwerking van GFT-afval tot en met het transport naar de finale bestemming.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE MESTINJECTEERMACHINE

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

constaterende

- Dat in Nederland mest moet worden geïnjecteerd in de grond ter voorkoming van de uitstoot van ammoniak.
- Dat de wetenschappers het niet eens zijn, als het gaat om de verzuring van de bossen, in relatie met ammoniak.
- Te meer daar ammoniak ook stikstof bevat, en van stikstof groeien planten juist.

- Dat deze bewerking zo intensief is dat het ten koste gaat van veel weidevogels.

- De kans bestaat dat hierdoor geconcentreerd zware metalen worden geïnjecteerd.
- Dat het om de bovengenoemde redenen, in alle andere Europese landen streng verboden is.
- Dat dit een miljarden investering is voor de Landbouw.

overwegende

- Dat Nederland het enige land in Europa is met een dergelijke wet, ondanks de bovengenoemde bezwaren.

spreekt als haar mening uit

- Dat mestinjectiemachines, niet worden verplicht zolang geen wetenschappelijk bewijs is geleverd voor de tweede constaterende en, de voordelen duidelijk zijn afgewogen.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG

MOTIE CONTROLE TEGEN BIJSTANDS-FRAUDE

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

constaterende

- Het feit, uitgaande van het onderzoek gehouden in Groningen, dat circa 30% van de mensen met een bijstandsuitkering op enigerlei wijze zich schuldig maakt aan fraude,
- Het feit, dat de Sociale Diensten de afgelopen 10 jaar geen enkele doeltreffende vorm van controle uitgevoerd hebben om deze fraude tegen te gaan, overwegende
- Het feit, dat dit onnodige kosten voor de gemeenschap met zich meegebracht heeft,

voorts constaterende

- Het feit, dat dit de betaalbaarheid van het sociale stelsel in gevaar brengt,

spreekt als haar mening uit

- De Sociale diensten tot betere controle moeten overgaan, dit kan door het koppelen van bestanden en aanvullend huisbezoek.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE ALLOCHTOON ONDERNEMERSCHAP

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

constaterende

- De opmerking op pagina 24 van de nota "Etnisch Emancipatiebeleid" dat allochtoon ondernemerschap bevorderd dient te worden.
- Het feit dat allochtone ondernemers op dit moment reeds dezelfde kansen hebben als autochtone.
- Opmerkingen eerder in dezelfde nota dat positieve discriminatie niet gewenst is.

overwegende

- Dat positieve discriminatie van allochtone ondernemers bij overige ondernemers frustraties zal oproepen wegens concurrentievervalsing.
- Dat het vermijden van positieve discriminatie een principiële zaak is die een hogere prioriteit heeft dan het werven van allochtone ondernemers.

spreekt als haar mening uit

-Dat allochtoon ondernemerschap niet meer gestimuleerd dient te worden dan andere vormen van ondernemerschap.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE INVALIDEN IN MOTIESTELSEL

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

-de drietrapsregeling van het ministelsel zoals ontvouwen in het PKP,
- het wenselijk achten van een solide sociaal vangnet voor iedereen volgens dezelfde PKP,
-de Bijzondere positie van invaliden en anderszins arbeidsongeschikten op de verzekeringsmarkt,

Overwegende

-de noodzaak ook voor deze groepen dat solide vangnet zeker te stellen,
-dat deze drietrapsregeling voor bedoelde groepen wel eens tot exorbitante premies zou kunnen leiden,

Spreekt als haar mening uit

-dat de overheid in dit soort gevallen garant moet staan voor een goede invaliditeits-/arbeidsongeschiktheidsregeling voor een acceptabel prijs,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE HELP HET ZUIDEN

Constaterende

-dat verzekeringsmaatschappijen een afspraak hebben dat natuurrampen niet verzekerd kunnen worden,

Overwegende

-dat dit een vorm van kartelvorming is,
-dat het in het buitenland wel mogelijk is je tegen natuurrampen te verzekeren,

Spreekt als haar mening uit

-dat de overheid dit kartel van de verzekeringsmaatschappijen moet verbieden opdat men zich kan verzekeren tegen natuurrampen,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE OPINIE

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- de landelijke verkiezingen op 3 mei 1994,
- de commotie rond de vermeende beïnvloeding van kiezers door de opiniepeilingen van NIPO en interview,
- de discussie omtrent het verbieden van deze peilingen gedurende een periode voor de verkiezingen,

Overwegende

- de eigen verantwoordelijkheid van de kiezer die ontkend wordt bij een (discussie over een) tijdelijk verbod van opiniepeilingen,

Spreekt als haar mening uit

- dat opiniepeilingen te alle tijde zijn toegestaan,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE DIENSTRECHTSYSTEEM

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- dat door het afschaffen van de opkomstplicht in 1998, de komende jaren de onrechtvaardigheid exponentieel toeneemt voor de laatste lichten dienstplichtigen. Immers volgens de Prioriteitennota zijn de opkomstcijfers voor 1994: 26500 dpln, 1996: 11500 en 1997: 4500 dpln.

Overwegende

- dat de motivatie van de laatste dienstplichtigen naar een absoluut nulpunt daalt (3 op 100 jonge mannen onder de wapenen, uitholling dienstplichtigenfuncties)
- dat de negatieve uitstraling door deze laatste lichten van dienstplichtigen over Defensie als werkgever, de beroepswerving en daardoor het afschaffen van de opkomstplicht ondermijnt,
- dat door een dienstrechtstelsel (potentiële dienstplichtigen wordt gevraagd of hij wel of niet in dienst wil) het aantal onvrijwillige dienstplichtigen sneller afneemt, zeker wanneer het vrouwelijke deel van de bevolking de kans krijgt hieraan mee te doen.

Spreekt als haar mening uit

- dat een dienstrechtstelsel zo spoedig mogelijk ingevoerd moet worden om het afschaffen van de opkomstplicht veilig te stellen,
- dat vrouwelijke deelname aan een dienstrechtstelsel mogelijk gemaakt moet worden.
-dat vrouwelijke deelname op vrijwillige basis mogelijk moet worden

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE ONZE MAN IN PYONGYANG

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- de weigering van Noord-Korea om inspecteurs van het Internationaal Atoom Agentschap toe te laten tot het Yongbyon Complex, een van de belangrijkste pijlers onder het Noordkoreaanse kernprogramma,
- de ontwikkeling van ballistische raketten waarmee zelfs Japan bereikt kan worden,
- Bijzonder vijandig gedrag tegenover Zuid-Korea (dreigen met het in as leggen van Seoul),
- wapenleveranties en mogelijke uitwisseling van militaire technologie met Iran en Syrië,

Overwegende

- dat ondanks dat Noord-Korea een van de armste landen ter wereld is en de bevolking schijnbaar op een absoluut bestaansminimum zit, Kim Il Sung en zijn zoon Kim Jong Il nog stevig in het zadel lijken te zitten,
- dat Noord-Korea met een atoombom en de huidige leider een bijzonder ernstige bedreiging voor heel Oost-Azië kan vormen,

Spreekt als haar mening uit

- dat de VN direct ingrijpt bij weigering van inzicht geven in het nucleaire programma.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE HEROÏNE VRIJSTAAT

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- het JOVD standpunt inzake legalisering van hard drugs,
- de drugsgerelateerde criminaliteit (naar schatting meer dan 60% van de totale criminaliteit)
- de exorbitante winsten die gemaakt worden door de drugskartels,

Overwegende

- de maatschappelijke overlast gepaard gaande met het druggebruik,
- dat miljarden aan drugswinsten aan de georganiseerde misdaad kunnen worden onttrokken,
-ieder mag over zijn lichaam beschikken

Spreekt als haar mening uit

- dat de productie, distributie en verkoop van hard drugs in handen dient te komen van de overheid,
- dat verkoop uitsluitend gebeurt op vertoon van een geldig nederlands legitimatiebewijs
-per verslaafde wordt per dag zijn gebruikshoeveelheid verstrekt
-dat drugs alleen wordt verstrekt aan geregistreerde verslaafden op vertoon van een geldig legitimatiebewijs
-dat drugsverstrekking gepaard gaat met overheidsvoorzichting

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE AANSTELLING MINISTER VOOR ONDERWIJS, WETENSCHAPPEN EN TECHNOLOGIE

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

constaterende

-dat techniek een bescheiden plaats op de politieke agenda inneemt
-dat technisch onderzoek weinig aansluit op de wensen van het bedrijfsleven, ondanks dat dit terrein onder Economische zaken valt
-dat Nederland steeds minder investeert in Onderzoek en Ontwikkeling

Overwegende

-dat een goede coördinatie van technologisch beleid, onderwijs en kennis een verdergaande samenwerking vergen van het ministerie van Economische zaken, Onderwijs en Wetenschappen
-dat deze samenwerking effectiever en efficiënter binnen 1 ministerie plaats kan vinden

Spreekt als haar mening uit

-dat de ministerspost van O&W uitgebreid wordt met het terrein van Technologie

MOTIE DATA-ENCRYPTIE

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- dat de opkomende computer- en communicatietechnologie nieuwe mogelijkheden heeft geopend voor het uitwisselen van informatie,
- dat die communicatiemethodes, zoals elektronische post, nu ook onder een breed publiek in gebruik worden,
- dat in het reguliere post- en telefoonverkeer uitgebreide wettelijke maatregelen zijn genomen om ongevoelige openbaarwording van de informatie te voorkomen (zoals bijvoorbeeld het briefgeheim).

Overwegende

- dat bepaalde informatie niet openbaar mag worden, en dat een versleuteling (encryptie) van die informatie daarom gerechtvaardigd is (bv. voor pincodes),
- dat de huidige codeeralgoritmes zo ontwikkeld zijn, dat versleutelde berichten moeilijk te kraken zijn als de sleutel onbekend is, zelfs met zeer grote computersystemen.

Voorts Constaterende

- dat de overheid nu versleuteling alleen nog bij vergunning wil toestaan, als de gebruikte sleutel bij de overheid bekend is, te deponeren bij een daarvoor op te richten bureau,
- dat de overheid deze maatregel neemt als wapen tegen de criminaliteit.

Voorts Overwegende

- dat het maar de vraag is of zo'n bureau wel 100% waterdicht is, dus of de criminaliteit niet eerder geholpen is bij zo'n instantie,
- dat het niet terecht is dat de goeden zo zwaar onder de kwaden lijden,
- dat er eenvoudig codes zijn te bedenken die de wet omzeilen (bv. versluiering in plaats van codering),
- dat het marginale nut van de hele, complexe operatie, dus nogal beperkt is,
- dat elektronische post niet slechter behandeld mag worden dan reguliere post, dat deze post evenzeer privacy gevoelig is

spreekt als haar mening uit

- dat data-encryptie niet mag worden gereguleerd.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE VOORTGEZETONDERWIJS

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- dat het niveau van het voortgezet onderwijs er de laatste jaren enorm op achteruit is gegaan, dit door aanhoudende bezuinigingen waardoor scholen beknipten op het lesprogramma om het slagingsc.q. overgangsperscentage constant te houden

Voorts Constaterende

- dat door deze trend de aansluiting van het voortgezet onderwijs op de vervolgopleidingen verslechterd is,

Overwegende

- dat de vervolgopleidingen ook hun lesprogramma gaan aanpassen om op het verlaagde niveau van het voortgezet onderwijs in te spelen,

Spreekt als haar mening uit

- dat er op het voortgezet onderwijs niet meer bezuinigd dient te worden zodat er niet meer aan de exa-

mennom getoond hoeft te worden en dat de examens op een constant niveau kunnen blijven.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE "ZWARTE SCHOLEN"

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- het plan van dhr. Brinkman voor de spreiding van de allochtone bevolking over de scholen,
- het verzet van de onderwijsbonden en de leidende mensen op scholen,

Overwegende

- de vrijheid van schoolkeuze,
- dat het plan leidt tot discriminatie bij aanmelding,
- de praktische problemen die het plan van Brinkman met zich meebrengen, vooral voor de betrokken kinderen,
- dat de kosten verbonden aan het plan hoog zijn,

Spreekt als haar mening uit

- dat het plan van Brinkman zo snel mogelijk van tafel wordt geveegd,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE "DISCRIMINATIE SAMENWONENDEN"

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- het beleid van de gemeente Urk om bij sollicitaties de voorkeur te geven aan gehuwde kandidaten boven samenwonende,
- de wet gelijke behandeling,

Overwegende

- de vrijheid van samenwoningsvorm voor iedereen,
- dat de gemeente Urk bovenstaande wet overtreedt, wat het vertrouwen in het openbaar bestuur schaadt,
- de kwalijke precedentsvorming niet alleen naar andere gemeenten maar ook naar particuliere organisaties,

Spreekt als haar mening uit

- dat de landelijke overheid dit beleid streng dient af te keuren.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE VIJFDE BAAN

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- de positie van Schiphol als (een van de) toegangspoor(en) van Europa,
- de discussie omtrent het aanleggen van een vijfde start- en landingsbaan op onze nationale luchthaven,

Overwegende

- het belang van Schiphol als (een van de) toegangspoor(en) van Europa,

- het belang van het aanleggen van een vijfde start- en landingsbaan op onze nationale luchthaven ten aanzien van het handhaven van deze positie,

Spreekt als haar mening uit

- dat de vijfde baan er vliegensvlug dient te komen,
- dat dit wel degelijk kan met zorg voor omwonenden en het milieu,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE INVALIDEN IN MINISTESEL

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- de drietrapsregeling van het ministelsel zoals ontworpen in het PKP,
- het wenselijk achten van een solide sociaal vangnet voor iedereen volgens datzelfde PKP,
- de bijzondere positie van invaliden en anderszins arbeidsongeschikten op de verzekeringsmarkt,

Overwegende

- de noodzaak ook voor deze groepen dat solide vangnet zeker te stellen,
- dat deze drietrapsregeling voor bedoelde groepen wel eens tot exorbitante premies zou kunnen leiden,

Spreekt als haar mening uit

- dat de overheid in dit soort gevallen garant moet staan voor een goede invaliditeits-/arbeidsongeschiktheidsregeling voor een acceptabele prijs.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE HELP HET ZUIDEN

De JOVD in vergadering bijeen op 25 en 26 juni 1994 te Almelo

Constaterende

- dat verzekeringsmaatschappijen een afspraak hebben dat natuurrampen niet verzekerd kunnen worden.

Overwegende

- dat dit een vorm van kartelvorming is
- dat het in het buitenland wel mogelijk is je tegen natuurrampen te verzekeren.

Spreekt als haar mening uit

- dat de overheid dit kartel van de verzekeringsmaatschappijen moet verbieden opdat men zich kan verzekeren tegen natuurrampen.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Discover the East!

door Marcel Putman

Na de tentamen-stress in augustus en een hopelijk succesvol Augustus-offensief, breekt de tijd aan om je blik weer op andere zaken te richten.

Het internationaal secretariaat organiseert van 8 september t/m 18 september de traditionele Oost-Europareis met als thema "Nationalisme na Euforisme?".

Tour de l'Europe : Bulgarije, Roemenië, Hongarije en Italië

De tour de l'Europe zal dit jaar naast bezoeken aan Oost-Europese landen, gezien de stormachtige politieke ontwikkelingen in de laars van Europa, ook Italië aandoen. Door een extra uitstapje naar Italië te maken, kunnen wij de gevolgen van de politieke omwentelingen van dichtbij proeven. De nieuwe regering van topindustrieel en mediamagnaat Berlusconi verdient onze bijzondere aandacht. De invloed van de fascistten op het besturen van dit land worden nu reeds zichtbaar. De liberalen in Italië willen ons graag ontvangen om ons daar op de hoogte stellen van de huidige politieke situatie. Na dit intermezzo zullen wij onze reis vervolgen via Griekenland naar Bulgarije.

De JOVD zal als eerste liberale jongerenorganisatie de Bulgaarse bodem betreden. Er zal een bezoek gebracht worden aan Sofia. We zullen ontvangen worden door leden van het Bulgaarse parlement en op de hoogte gesteld worden van de politieke situatie. De problemen na de val van het communisme en welke externe bijdrage gewenst is. Verder zullen we een duik nemen in de Bulgaarse cultuur en contacten leggen met andere liberale jongeren en partijen.

Na Bulgarije zullen we doorreizen naar Roemenië, waar de plaats Cluj aangedaan zal worden. De Roemeense liberalen (OTUNL) zullen hier een programma voor ons verzorgen. We verblijven hier twee dagen.

De terugreis zal gaan via Budapest naar Nederland.

Opgave zo spoedig mogelijk (voor 15 augustus) beperkt aantal plaatsen. Er zal gereisd worden met busjes, overnachtingen in hotels. Kosten ongeveer 300,=

Na deze indrukwekkende reis staat ons in Rotterdam nog een groots internationaal evenement te wachten. De afdeling Rijnmond organiseert een groot internationaal congres van 23 september t/m 25 september 1994. Locatie is het prestigieuze Inntel-hotel. Naast de vrienden uit Duitsland, Denemarken en andere West-Europese landen zijn speciaal de liberalen uit Oost-Europa uitgenodigd. Het onderwerp van dit congres is "the Future of Europe".

Opgave congres bij Dion van der Arend tel. 010-4652203

Congresbijdrage: 120,= compleet arrangement inclusief overnachtingen/diners.

JOVD Oost-Europareis

8 t/m 18 september 1994

Elk jaar organiseert het Internationaal Secretariaat een reis naar een aantal Oosteuropese landen. Belangrijkste doel van deze reis is om met zoveel mogelijk (jonge) politieke sleutelfiguren te spreken over de snelle veranderingen die zich aldaar voordoen. Daarnaast zijn dergelijke reizen uiteraard zeer gezellig. In 1994 wordt deze traditionele reis extra interessant. Onze "Tour d'Europe" zal ons brengen naar: Roemenië, Bulgarije, Hongarije en waarschijnlijk Italië. Al deze landen zijn op dit moment politiek zeer interessant gezien de recente ontwikkelingen. Bulgarije is een land dat nog niet eerder door een liberale jongerenorganisatie bezocht is. De regering Berlusconi lijkt een aantal dictatoriale trekjes te vertonen. De stormachtige ontwikkelingen in Italië vra-

gen om een persoonlijke inspectie. Ga dus mee en oordeel zelf!!! De kosten zijn op dit moment moeilijk te schatten; naar alle waarschijnlijkheid liggen ze rond de f300,-

Congres Rijnmond

23-25 september 1994

Internationaal congres van de afdeling Rijnmond.

Thema: "The future of Europe"

Informatie: Melvin Könings 010-4525879

24 september 1994

Op 24 september aanstaande organiseert het NCO in samenwerking met Novib, Pax Christie en het studiecentrum voor vredesvraagstukken een congres met als titel "Van euforie naar nationalisme? - Vijf jaar na de val van de Muur".

Het congres zal ingaan op de rol van particuliere organisaties in de internationale politiek. Er zijn sprekers afkomstig uit diverse regio's van de wereld met elk zo hun eigen visie op het onderwerp. Het congres zal daarom een zeer afwisselend karakter hebben en vele invalshoeken van deze problematiek belichten.

Voor meer informatie en opgave kun je je wenden tot Jolanda Houthuysen 01899-17485 of Marcel Putman 010-4651999. Snelle opgave is gewenst aangezien er maar een beperkt aantal plaatsen beschikbaar is. De kosten voor dit congres bedragen f25,-.

Themadag Toetreding nieuwe lidstaten Europese Unie

8 oktober 1994

Zaterdag 8 oktober organiseert het Internationaal Secretariaat een thema-dag over de toetreding van de nieuwe lidstaten per januari 1995. Er zal als voorbereiding een forum plaats vinden op het nieuwe Algemeen Secretariaat. In dit forum zullen

een aantal ambassadeurs zitting nemen van de vier toetredende lidstaten en een aantal andere prominenten uit het Brusselse circuit, zoals leden van de anti-Europa fractie.

“Do you want Sweden to join the European Union?”

13 november 1994

Op 13 november a.s. vindt in Zweden het referendum plaats over toetreding tot de Europese Unie. Ter voorbereiding hierop nodigt de LUF een aantal JOVD-ers uit deel te nemen aan de campagne voorafgaand aan dit referendum. De liberalen uit Zweden trekken een maand lang door hun land om haar burgers ervan te overtuigen voor het referendum te stemmen. Je krijgt de mogelijkheid variërend van een week tot een maand mee te gaan met de verkiezingskaravaan. Deze indrukwekkende en unieke ervaring kun je opdoen door de Zweedse cultuur van heel dichtbij mee te maken. Alle kosten worden vergoed. Snel opgeven is geboden, een beperkt aantal plaatsen is beschikbaar. Opgeven voor 10 augustus.

IFLRY-seminar Zagreb, Kroatië

20-24 november 1994

Dit seminar gaat vooraf aan het IFLRY-congres, dit maal met als onderwerp: “onderwijs”. Reiskostenvergoeding circa 80%.

IFLRY-congres Ljubljana, Slowenië

24-27 november 1994

IFLRY-seminar Budapest

27 november-4 december 1994

Tevens na afloop van het IFLRY-congres een seminar met als onderwerp: “Nationalisme vs. de multi-culturele samenleving”.

*Voor alle activiteiten geldt:
informatie en opgave bij Marcel Putman
tel. 010-4651999*

UITNODIGING

De JOVD gaat verhuizen

Het Hoofdbestuur van de JOVD
nodigt U van harte uit
om aanwezig te zijn
op de openingsborrel van
ons nieuwe Algemeen Secretariaat.

Deze Spetterende openingsborrel
zal gehouden worden op vrijdag 14 oktober 1994
vanaf 16.00 uur tot ongeveer 19.30 uur.

Per 1 september:

Algemeen Secretariaat JOVD
Herengracht 38 a
2511 EJ Den Haag
tel: 070-3622433
fax: 070-3617304

KRAATS KRAAKT

Het jaarverslag van de CRI

door Marten van de Kraats

De centrale recherche informatiedienst (CRI) is onder andere verantwoordelijk voor de bestrijding van onze zware criminaliteit. Je zou denken dat men daar de handen vol aan zou hebben. Zulks blijkt echter niet het geval. Naar ik heb begrepen houdt de CRI zich namelijk ook bezig met de vervolging van graffiti-artisten. Nou zal ik niet ontkennen dat graffiti grenst aan geestelijk terrorisme. Nochtans lijkt het mij een relatief klein vergrijp in verhouding tot de ongein die de georganiseerde criminaliteit doorgaans pleegt uit te vreten. Spuitbusvandalen zijn meestal gefrustreerde pubers die er veel plezier in hebben wanneer iedereen hun naam op een muur kan zien staan.

En sinds half Nederland op zijn kop staat wanneer je de muren vol spuit met oudgermaanse runetekens is graffiti er alleen maar leuker op geworden.

Je zou denken, ach puberaal katekwaad... Laat ome wijkagent daar eens iets aan doen...

Maar zo makkelijk komen de pubers er niet vanaf. De CRI heeft hun kunst immers opgenomen in zijn jaarverslag. Het geklieder wordt beschouwd als een grote bedreiging voor de Nederlandse Rechtstaat en de opsporing van de vandalen is een prioriteit.

Als ik aan mij zelf denk toen ik een puber was, dan heb ik toch vooral een zwaar gefrustreerde en rebelse pestkop voor ogen, wier bezigheden voor een belangrijk deel zijn gericht zijn op het shockeren van de medemens. Kortom, indien men anno 1994 een opgefokte mavo/havo/vwo-scholier een spuitbus zou

geven, dan zou hij met zijn vriendjes hoogstwaarschijnlijk de hele stad onderkliederen met hakenkruizen en andere runetekens. Niet omdat hij daar bepaalde denkbeelden mee zou willen uitdragen. Van politiek weet hij immers niets. Men bedenke dat het een Nederlandse puber betreft. Maar vanwege de vele aandacht die zijn geklieder hem op zou leveren.

Te meer daar hij wellicht een meester zou zijn in het versieren van militaire en joodse begraafplaatsen. Een meesterschap dat over het algemeen niet de goedkeuring van het gevestigd gezag kan wegdragen.

Nationale en internationale media zouden zijn creaties als belangrijk nieuwsitem brengen. Menig praatprogramma zou aan hem en zijn problemen worden besteed.

Hij zou een van de meest gezochte criminelen van het land worden. De zoektocht naar zijn persoon alleen al, zou een hoofdstuk in het jaarverslag van de CRI opleveren. Kortom, hij zou in plaats van een veertienjarige gefrustreerde en opstandige scholier een veel besproken man worden. Berucht tot ver over de grenzen!

Is er iets mooiers denkbaar in de ogen van een puber?

En terwijl de CRI alles op alles zou zetten om hem in de kladden te grijpen, zou het de georganiseerde criminaliteit alleen nog maar meer voor de wind gaan.

En als er geen houden meer aan is, en de georganiseerde criminaliteit het land in een alles verstikkende wurggreep houdt, pas dan zal de CRI in zien dat niet een hand vol pubers, maar de gangsterlegers van de georganiseerde criminaliteit de grootste bedreiging vormen voor de democratische rechtstaat in dit land.

Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

**Kordaat
in het
kwardraat**

OKTOBER 1994

Jaargang 46 - Nummer 5

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Inhoud

DRIEMASTER

Jaargang 46
Nummer 5
Oktober 1994

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofredacteur
Folkert Bolkestein
Langebrug 3a
2311 TG Leiden
(071) 12 35 38

Redactie
Fedor Tanke (eindredacteur), Dries van Bergeijk (fotoredacteur), Annemieke Brons, Joris Dik, Marco Frijlink, Yair Pinto, Melvin Schut en Arjan Toor (HB-auditor)

Columnisten
Eddy Habben Jansen
Marten van de Kraats

Uiterste inleverdatum:
maandag 14 november 1994

Kopij op flop sturen naar:
Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Herengracht 38 a
2511 EJ Den Haag

Tekening:
Herman Rijksen

Druk:
Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

Voorzitter	3
Kordaat in het kwadraat	4
Anne Lize van der Stoel is sinds kort Kamerlid. Driemaster interviewde deze liberale vrouw.	
Ruzie	8
Dat het ruziemaken geblazen is in het hoofdbestuur, zal u wellicht niet ontgaan zijn. Driemaster heeft echter de primeur u een lezing van de feiten te presenteren, die door alle betrokkenen is beaamd.	
Cursus voor cursusleiders	9
Buitenlandse meningen	10
Als variant op de succesvolle serie "Verkeerde meningen". Schrijfster is echter liberaal, de geuite meningen zijn dus niet verkeerd.	
Kruiwagen	11
U kan op cursus bij de VVD. Gelieve niet te knippen in Driemaster!	
Het koninkrijk der Nederlanden in beraad	12
Karen Jedema verhaalt de historie van onze overzeese Rijksdelen. Wordt vervolgd.	
Een realistisch Europa	14
Rolf Moester biedt u de kans om uw kennis over de EU op te halen. De ondertitel ("Gedachten over de Europese integratie") moet u niet te zwaar opnemen.	
Werkloosheidsuitkeringen	18
Chris Jetten geeft zijn visie op dit eeuwig jeugdige thema.	
Ongehoord	19
Going Abroad	20
De rubriek van de wereldbolletjes neemt u dit keer mee naar Hongarije.	
Defensiecommissie	22
Heeft een denktank aan boord ook 155 mm geschut?	
Partnerschap voor de Vrede een oplossing?	22
Partnership for Peace dus. Een belangrijk artikel over een belangrijk onderwerp, gewoon door Joost Wigger.	
Activiteiten internationaal	24
Liever op z'n Duits	25
Ron Hogenboom won vorig jaar het JOVD-beursspel, met een fictieve winst van 600% in zes maanden. Thans legt hij uit dat economie niet moeilijk is.	
Advertenties	
Aristoteles.....	26
Dinky Druk.....	24
Lloyd Loom.....	16
P&Projects.....	16

Voorzitter

Met enige regelmaat onderzoekt het Sociaal Cultureel Planbureau de Nederlandse normen, waarden en ideeën. De meest recente enquête van dit bureau leverde enkele opmerkelijke resultaten op. Met name het onderzoek naar de mening over de strafmaat in dit land zorgde voor de nodige commotie. Het zal de attente lezer niet zijn ontgaan, dat 43% van alle ondervraagden een voorstander bleek van de (her)invoering van de doodstraf. Onder jongeren lag dit percentage zelfs nog hoger: 50% van onze generatiegenoten vindt de doodstraf een acceptabele en misschien zelfs wel gewenste manier om zware criminelen te bestraffen.

Op basis van deze cijfers kan het bepaald geen kwaad deze materie eens tegen het licht te houden. Voorstanders van de doodstraf hanteren over het algemeen het zogenaamde evenredigheidsbeginsel als argument; de straf zou in juiste verhouding moeten staan tot het delict. Een bewust gepleegde moord zou dus bestraft moeten worden met een moord, maar dan uit vergeldingsmotief. Dit "oog om oog, tand om tand"-principe doet *wellicht* recht aan het rechtvaardigheidsgevoel van het slachtoffer, maar is om andere redenen op z'n zachtst gezegd curieus. Omdat de samenleving het plegen van een moord onaan-

vaardbaar vindt en derhalve wenst te bestraffen, doet zij (collectief) exact hetzelfde(!). Dat dit de geloofwaardigheid van de rechtelijke macht bepaald niet ten goede komt, moge duidelijk zijn.

Voorts wijzen aanhangers van de doodstraf graag op de preventieve werking die er van een dergelijke sanctie uitgaat. De cijfers laten op dit punt echter een heel ander beeld zien. In diverse Amerikaanse staten is de doodstraf na lange tijd opnieuw ingevoerd, zonder dat dit ook maar enige effect heeft gehad op de omvang van de zware criminaliteit. Klaarblijkelijk gaan daders minder calculerend te werk dan we vaak denken.

Het belangrijkste argument tegen de doodstraf is in mijn optiek de onomkeerbaarheid van de straf. Hoe goed je de rechtspraak in een land ook organiseert, het blijft natuurlijk mensenwerk. En waar mensen werken, worden fouten gemaakt. Verdachten die ten onrechte worden veroordeeld voor een misdrijf, kunnen binnen het huidige systeem in een later stadium grotendeels schadevrij worden gesteld. Na uitvoering van de doodstraf is zo iets nooit meer mogelijk.

Het hoge percentage voorstanders van de doodstraf is natuurlijk niet blind voor bovenstaande argumenten. Je kunt je afvragen waarom ze desalniettemin toch voorstanders blijven. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken, dat een groot deel van deze mensen voor de doodstraf pleit, omdat zij een steeds groter gevoel van onveiligheid ervaart. Mensen willen dat de criminaliteit in algemene zin harder wordt aangepakt en dit uit zich onder andere in de wens tot verzwaring van de strafmaat. Het veiligheidsgevoel van de mens is echter zeer subjectief. Het is opmerkelijk te zien, dat veel burgers zich onveiliger zijn gaan voelen toen de politiek het criminaliteitsprobleem tot een issue had verheven. Kan het wellicht zo zijn, dat er deels sprake is van een self-fulfilling prophecy? Hoe harder je roept dat de criminaliteit de spuigaten uitloopt, hoe onveiliger mensen zich gaan voelen...? Ik vrees dat het S.C.P. de effecten van een dergelijk mechanisme op schrijnende wijze boven tafel heeft gekregen.

Arjan Toor

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Herengracht 38 a
2511 EJ Den Haag
(070) 3 622 433
(070) 3 617 304 (fax)

Hoofdbestuur

Landelijk Voorzitter
Arjan Toor
Jozef Israëlstraat 8
9718 GJ Groningen
(050) 18 58 90

Algemeen Secretaris
Sandra Spek
Rivierstraat 228
3016 CH Rotterdam
(010) 440 53 16

Landelijk Penningmeester
Wibo van Ommeren
Telegraafstraat 50 A
5038 BM Tilburg
(013) 36 99 49

Kordaat in het kwardraat

Vraaggesprek met Anne Lize van der Stoel

Anne Lize houdt niet van onzin. Kleding boeit haar niet, achternamen bestaan niet voor haar. Het is een directe vrouw, voor wie de wereld geen geheimen heeft. Een Amsterdamse. Vóór haar Kamer-lidmaatschap was zij in Amsterdam fractievoorzitter (VVD) en in Amsterdam woont ze ook nog. Bij de Nieuwmarkt nog wel, omgeven door hoeren en junks. In de politiek zijn drugsbeleid, sociale zekerheid en politie haar specialiteit.

Mevrouw Van der Stoel, er zijn niet veel VVD'ers die zo wonen als u. Heeft u daardoor ook een andere kijk op de wereld?

Na een opsomming van VVD'ers die in de binnenstad wonen: "Ik ben niet helemaal de enige. Maar natuurlijk beïnvloedt het mijn denken."

U heeft het imago links te zijn.

Onverschillig: "Dat is een etiket dat anderen op je plakken. Mijn manier van politiek bedrijven is oog te hebben voor wat er in de samenleving gebeurt, voor de problemen die er zijn. Je hebt mensen die de gave hebben meegekregen om van papier af een behoorlijk eind te komen. Ik wil het altijd nog in werkelijkheid zien. Ik heb bijvoorbeeld jarenlang met politie-surveillances meegedaan. Daar hoorde ik tussen neus en lippen door heel kleine opmerkingen dat ik dacht: o, zó zit dat dus."

En met enige trots: "Dat kost je zeeën van tijd, en die tijd besteed ik dus niet aan stukken lezen, dat klopt. Maar dat betekent dat je veel eerder wordt geconfronteerd met maatschappelijke problemen, en dat je

daar ook veel eerder oplossingen voor kan gaan bedenken."

Mevrouw A.L.E.C. van der Stoel ('54) was lid van de afdeling Bergen op Zoom van de JOVD. Haar broer Bert is hoofdredacteur van Driemaster geweest. Ze volgde de lerarenopleiding en maakte een begin met rechten, maar na een jaar studie kwam ze in de Amsterdamse gemeenteraad, waarvan ze onlangs erefractievoorzitter is gemaakt. Thans is mevrouw Van der Stoel kersvers Kamerlid. Maar als ze over 'wij'

***"Het is een hobby
van mij om de
drugshulpverlening
goed tegen het licht
te houden."***

spreekt, bedoelt ze nog altijd de Amsterdamse gemeenteraad.

In beide functies kreeg ze te maken met de IRT-affaire, en met andere justitie-affaires ook.

Het aanzien van politie en justitie taant nogal. Hoe komt dat?

"In 1988 is onderzoek gedaan naar de georganiseerde misdaad in Amsterdam. Dat onderzoek is toen in eerste instantie alleen naar minister en Tweede Kamer gestuurd, tot ik vroeg of wij dat misschien óók nog eens mochten inzien. Uit het onderzoek kwam naar voren dat dertien procent van 'de' ambtenaren uit alle bestuurslagen gevoelig bleek voor vormen van corruptie. Dertien pro-

cent, daar ben ik heel erg van geschrokken want dat vind ik veel te hoog. Daarop zijn de IRT's van start gegaan, omdat de gedachte dat georganiseerde misdaad de bijl is aan de wortel van de democratie niet alleen bij mij leeft, maar bij veel meer mensen."

Waarom zijn er zoveel affaires?

"Er vindt een zekere democratisering plaats. Wij hebben een lijn van openheid. Wij hebben niets te verbergen, een diender die corrupt is, vliegt er metéén uit. Mooven! Wij zullen dat soort zaken niet in de doofpot stoppen of naar buiten toe ontkennen. Daardoor lijkt het of de corruptie toeneemt. Ik constateer dat andere corpsen die lijn er niet op na houden. In Rotterdam is een paar maanden geleden een zaak naar buiten gekomen omdat een ambtenaar zich versprak. Die corpsen schermen het nog af, die raken in paniek.

We hebben in 1984 in Amsterdam een nota Normafwijkend Gedrag vastgesteld. De burgemeester zei toen: als het om politiemensen gaat is er maar een antwoord, de strafrechter. Toen hebben wij als raad gezegd: dat slaat ook geen deuk in een pakje boter.

Wat wij willen is dat er een zelfreinigende werking komt. Dus niet wachten tot er via de media eens een geval naar boven komt borrelen, maar zelf zoeken naar de situaties waarin 'het' nogal makkelijk kan gebeuren. Als gevolg daarvan is toen een Bureau Interne Opsporing opgericht.

En ik heb toen ook gezegd: ik wil niet dat dat een bureau wordt dat alleen schaal zeven en acht onderzoekt, het gaat ons om de hele linie. Het maakt mij dus niet uit of het een baas is of een ondergeschikte."

Zit de corruptie ook door hele linie?

“Een vraag die ik nooit beantwoord heb gekregen is deze: hoe kan het zo zijn dat het Bureau Interne Opsporing vooral te maken heeft met de agenten en de hoofdagenten, maar nooit met de inspecteur, de hoofdinspecteur of de commissaris? Als een agent voor vijfhonderd gulden een uitvaartvereniging belt: zorg dat je erbij bent want er is een lijk - dan maak je mij niet wijs dat de chef daar niets van weet. Het is van tweeën een. Of hij weet niet wat er op zijn eigen afdeling gebeurt, of hij weet het wel maar heeft er niks

tegen gedaan. In beide gevallen moet er opgetreden worden.”

Het gesprek komt op de drugsproblematiek. Zoals gezegd weet deze vrouw als geen ander wat er speelt in Amsterdam. Anne Lize van der Stoel: “Ik stond onlangs mijn auto te wassen, toen een junk me aansprak. Na allerlei inleidende woorden vroeg ik: waarom doe je dat nou? Je praat er toch zelf heel nuchter over en je kan van jezelf je eigen zwakke kanten beargumenteren. Toen zei hij: ik heb er ook hulp bij nodig om ervan af te komen. Maar als ik naar

het CAD ga, krijg ik eerst te horen dat het niet mijn schuld is, maar de schuld van de wereld. Dat betekent dat ik maanden binnen zit om les te krijgen in alle wereld-ellende. Ondertussen word ik niet geholpen om ervan af te blijven, om ondersteuning te krijgen bij mijn problemen. Het is bij mij een vlucht. Ik heb een universitaire opleiding, ik ben op zoek geweest naar een baan, en daar loop ik alsmaardoor op vast. Daar wil ik dus hulp bij krijgen. Maar bij het CAD haak ik af, daar doe ik niet meer mee mevrouw. Reden te meer - en dat is een hobby

van mij - om de hulpverlening ook maar eens even goed tegen het licht te houden, wat er nou aan werkelijke resultaten wordt behaald. Doen ze waarvoor ze betaald worden?

Als ik hem nu nog tegenkom - dan loopt hij bij mij in de buurt, dus heeft hij weer gehaald - kletsen we maar even. Dan zegt hij ook: al is het maar tien minuutjes, er is toch iemand die naar me luistert en me advies geeft.” “De GGD voorlichter van Amsterdam zei laatst tegen me: Anne-Lize, we zien dat de Marokkaanse groep nu niet alleen meer dealt, maar ook zelf gebruikt. Dat komt overeen met wat ik zelf zie, in metrostations, in mijn eigen straat. Waar komt die omslag vandaan?

Als we met die jongens gaan praten in de bak - jongens tussen de dertien en de achttien jaar - komen we tot de ontdekking dat ze op school hebben gezeten, maar dat schriftelijke en mondelinge beheersing van het Nederlands er niet is. Hoe kan dat nou? Die kinderen hebben op school gezeten! Daarom is het ook heel goed dat nu op een paar plaatsen aan na-schoolse opvang wordt gedaan.”

Er zijn ook mensen die zeggen: allemaal goed en wel, maar ik wil dat ze worden opgepakt.

“Daar is wel iets voor te zeggen, want iemand die voortdurend overlast veroorzaakt is dus een gevaar. Ik ken de situatie in Amsterdam heel goed, want ik zie zelf iedere dag die wandelende lijken bij mij voor de deur. Er wordt bij mij in de straat weer steeds meer gespoten, er wordt gepoept bij ons in de straat, vuilniszakken worden opengetrokken, allerhande overlast. ‘s Nachts weer je bed uit kunnen om het rustig te krijgen, omdat je graag toch nog een

paar uurtjes wil slapen. Mijn buurt zegt terecht: ik wil af van die zóói hier voor mijn deur.

Maar wat levert het ons op om ze allemaal maar achter de tralies te zetten? Als maar meer cellen bouwen, en dan maar verbaasd zijn dat die vol zitten met junks die vijf keer je autoradio hebben gejat. Dit gaat vastlopen. Ik ben dan ook heel tevreden met de passage in het regeerackoord waarin staat dat er met het drugsbeleid nieuwe wegen worden ingeslagen.”

Welke nieuwe wegen dan?

**“Mijn buurt zegt terecht:
ik wil af van die zóói
hier voor mijn deur.”**

“De rest van de wereld komt nu tot de ontdekking dat het Amsterdamse drugsbeleid succes oplevert: veel minder doden dan elders, betere lijnen van aanpak, betere gezondheidszorg. Nou, ik denk dat we onszelf daar een beetje mee in slaap aan het sussen zijn. Want ik denk dat we er nog steeds niet uitkomen als we daar mee door blijven gaan. Die circuitvervuilers, de groep van driehonderd problematische verslaafden, die zijn er nog steeds. Die gaan na X vergripen achter de tralies, kalefateren daar enigszins op, zijn weer een beetje gezond en gaan terug de straat op. Zo begint het spel van voren af aan. Dan ben je dus van de zotte bezig.

Ik denk dat je de kant van Drang en Dwang opmoet - zoals die nota van Dick Dees heet. De keuze is dan: of

je gaat de bak in, of je gaat afkicken. En daar zit dan een component aan van huisvesting en werkgelegenheid. Ja, en misschien moet je toch ook maar eens nadenken over medische verstrekking.”

Mevrouw van der Stoel is geen doorsnee VVD’er. Zoals zij in kleermakerszit op een bureaustoel aan het vertellen is over het dagelijks leven aan de zelfkant van de samenleving, had zij net zo goed lid van GroenLinks kunnen zijn.

U komt bijzonder pragmatisch over. Alleen, ik kan in uw betogen geen politieke kleur ontdekken.

“Wat je dan vervolgens met die ervaring doet, doe je dan toch op basis van je liberale bagage. Ik moet bijvoorbeeld vandaag een inbreng leveren over kinderporno. De VVD vindt al sinds jaar en dag dat van dwang en geweld tegen kinderen geen sprake kan zijn. Aanpakken. Maar volgens het voorstel dat Hirsch-Ballin nog heeft gedaan, gaat ook het bezit van sommige vakantievideo’s en en van sommige kunstuitingen strafbaar worden. Ik heb het aan een politiemans gevraagd, die er veel werk van heeft gemaakt. Als hij zou willen, zou hij je daar dus inderdaad voor kunnen gaan vervolgen. Gaat dat niet wat ver?”

Maar is het niet gewoon een kwestie van technisch slechte wetgeving?

“Hirsch-Ballin is toch een moraalridder? Zijn hoogstpersoonlijke opvatting is: alles op een hoop, en als ik het maar strafbaar stel, dan los ik het probleem wel op. Dat is dus niet liberaal.”

Is hij echt tegen die vakantievideo’s?
“Kennelijk. Hij heeft dezelfde gesprekken met politiemensen gevoerd als ik. Hij vindt dus gewoon dat het niet mag...”

Ruzie

Joris Huijsmans, Wibo van Ommeren, Arjan Toor, Carolien Wellink, Erik Matien, Herman Rijksen, Sandra Spek

door Folkert Bolkestein

Het is weer zover. In plaats van de JOVD te besturen zijn onze hoofdbestuurders onderling aan het ruzieën geslagen. Omdat u zich natuurlijk graag een mening wilt vormen over een en ander, zal ik u nu nader inlichten. Dit artikel is geautoriseerd door alle betrokkenen.

Op 10 en 11 september was het hele bestuur gezellig 'op weekend' gegaan in Zeeland. Persoonlijk konden de bestuurders het goed met elkaar vinden - en zij zeggen dat dit nog steeds zo is -, maar er waren wat meningsverschillen. Vice-voorzitter Herman Rijksen opperde dat secretaris Sandra Spek niet zo goed

functioneerde. Hij was bang dat zij het personeelsbeleid niet goed voerde. Ook verder zou Sandra Spek niet zakelijk genoeg zijn en een beetje slordig. Deze kritiek werd gedeeld door de algemeen bestuursleden Carolien Wellink, Erik Matien en Joris Huijsmans, maar de stemming schijnt gemoedelijk te zijn gebleven.

De volgende weken regende het nogal. Het dak van het nieuwe secretariaat lekte, waardoor archief en promotiemateriaal deels schijnen te zijn verpapperd. De secretaris is voor het secretariaat verantwoordelijk, maar zij zou niet snel en ferm genoeg stappen hebben ondernomen. Niet handig, concludeerden bovengenoemde bestuursleden op 25 september tijdens een bestuursvergadering. Zij had volgens hen

allang het lek hebben moeten laten dichten en bovendien alles netjes in kasten moeten opbergen. Sandra Spek begrijpt de ophef niet zo, er zouden slechts drie posters zijn beschadigd. Meteen daarna zou zij voldoende kordaat naar de huiseigenaar zijn toegestapt, die echter nogal laks is. Het dak is hersteld.

Er kwam nog meer kritiek aan de orde. Sinds vier jaar heeft de JOVD een medewerkster in dienst, en deze had aangekondigd op termijn eens naar een andere baan op zoek te gaan. Sandra Spek heeft toen per 1 oktober een nieuwe medewerkster aangenomen - om haar alvast te kunnen inwerken. Herman Rijksen vindt dit nogal voorbarig. Twee medewerkers in dienst, dat kost geld. Verder steekt hem dat Sandra Spek niet vantevoren met haar

bestuursgenoten heeft overlegd, dat zij de sollicitatiebrieven niet goed genoeg heeft opgeborgen, en ook dat zij zich onbehoorlijk zou hebben gedragen tegenover de medewerkster. Sandra Spek geeft toe dat zij beter had kunnen wachten tot de oude medewerkster definitief weg was geweest. Zij voegt daaraan toe, dat het hele hoofdbestuur sinds juni van de gang van zaken op de hoogte is geweest, met name ook Herman Rijkssen, die (tevergeefs) zijn assistentie had aangeboden.

Dan wil ik u nog vertellen over de affaire met de floppy. De VVD had gevraagd om adressen van de afdelingen van de JOVD. Voor afdelingen zonder postbus zijn dit de adressen van de secretarissen. Het punt ligt nogal gevoelig, omdat geheim is wie er lid zijn van de JOVD, en ook omdat wij nu eenmaal trots zijn op onze onafhankelijkheid. Toch heeft penningmeester Wibbo van Ommeren met instemming van Sandra Spek een floppy met de gevraagde adressen aan de VVD toegestuurd. Joris Huijsmans was hier boos over, evenals Erik Matien en Herman Rijkssen. Overigens worden sinds jaar en dag de betreffende gegevens aan de VVD verstrekt, zij het op papier en niet op flop.

Sandra Spek wilde weten of haar collegae nog wel vertrouwen in haar hadden. Alleen voorzitter en penningmeester zeiden ja. Herman Rijkssen vond dat zij moest opstappen, en voegde daar meteen aan toe: anders doe ik dat zelf. Dit was genoeg om Arjan Toor boos te maken: "In mijn bestuur wordt niet met portefeuilles gezwaaid." Arjan Toor stemde voor Sandra Spek, en Wibbo van Ommeren ook. Erik Matien en Joris Huijsmans hadden minder vertrouwen in Sandra Spek als secretaris. Zij stemden tegen

haar. Daarmee staakten de stemmen, want algemeen bestuurslid Carolien Wellink lag onbezorgd aan de Côte d'Azur. Volgens de statuten gaf de stem van de voorzitter de doorslag, zodat Sandra Spek aanbleef en Herman Rijkssen het bestuur verliet. Aanvankelijk wilde hij op het november-congres aftreden, een dag later besloot hij dit dan ook maar meteen te doen. Ook Erik Matien achtte de tijd van gaan gekomen. Dat de secretaris na het blijken van zoveel wantrouwen gewoon bleef zitten, was voor hem niet aanvaardbaar en ook de gang van zaken op de vergadering stond hem tegen. Joris Huijsmans nam enige dagen later eenzelfde besluit. Na terugkeer in Nederland zei Carolien Wellink het hoofdbestuur bovendien vaarwel. Dat bestuur bestaat thans dus nog uit drie man. De beoogd opvolgster van Erik Matien, die in november zou aftreden, heeft inmiddels bovendien bedankt. Het wordt moeilijk.

Wat u verder over de zaak kan hebben gehoord is flauwekul. Ik verzoek u geen geloof te hechten aan verhalen als zou het om persoonlijke twisten gaan, of om ambities van deze of gene. Leuke roddels, maar het gaat allemaal nergens over. Ik moet u zeggen dat ik nergens enig vooropgezet plan kan ontdekken. Dit wordt aangetoond door het feit dat een meerderheid van het bestuur thans is afgetreden. Een meerderheid, die met de geringste coördinatie de drie overgebleven bestuurders had kunnen overstemmen. Het lijkt te gaan om een spontane actie, geboren uit onvrede. Wellicht is deze onvrede terecht, maar jammer voor de vereniging is het aftreden natuurlijk wel. Het is nu aan u, leden van de vereniging, om op het congres wijze besluiten te nemen.

CURSUS VOOR CURSUS- LEIDERS

Op 5 en 6 november vindt weer het cursusweekend voor cursusleiders plaats. Ook dit jaar zal in de NJHC jeugdherberg in Soest het cursusweekend in het teken staan van de training van aankomende JOVD-trainers.

Iedereen kan inschrijven voor deelname aan dit weekend! Je hoeft niet te beschikken over ervaring, maar enige vakkennis is een pré. Ben jij zo'n enthousiaste JOVD'er die tijd vrij wil maken voor het overdragen van kennis aan collega-JOVD'ers? Meld je dan nu aan!

Schrijf ons een gemotiveerde brief met een kort en zakelijk CV. Geef tevens in je brief aan op welk gebied je cursussen zou willen geven. Aarzel niet om zondig de V&S hotline te bellen voor meer informatie (John Engberink, telefoon 040-464029). Je inschrijving kun je richten aan het Algemeen Secretariaat.

BAV

Aanstaande zondag 6 november zal in Ede aan beschreven affaire een Buitengewone Algemene Vergadering worden gewijd. Alle leden zijn van harte welkom om hun visie te komen geven, en om te stemmen. U moet zijn in congrescentrum "Reehorst" op de Bennekomseweg 24, tweehonderd meter van station Ede-Wageningen. Aanvang 13.00 uur.

Vlaamse Liberalen en Democraten Jongeren

Door Martine Taelman, internationaal secretaris VLD-jongeren

De 'Vlaamse Liberalen en Democraten-Jongeren', of kortweg VLD-Jongeren, werden op 23 januari 1993 opgericht door jongeren uit de liberale 'PVV-Jongeren' en zogenaamde 'verruimers', mensen zonder politiek verleden of anderen komende uit diverse andere Vlaamse politieke partijen.

De jongeren stonden namelijk volledig achter de idee van de voorzitter van de moederpartij, Guy Verhofstadt, dat een hertekening van het politieke landschap in Vlaanderen na de rampzalige verkiezingsuitslag van eind 1991, dringend noodzakelijk was. De bedoeling was een halt toe te roepen aan de opkomst van extremistische partijen, en tevens

aan de kiezers een alternatief te bieden voor het jarenlange wanbeleid van christen-democraten en socialisten.

Hoewel de ideologie gelijklopend is met die van de VLD zelf, hebben de VLD-Jongeren eigen doelstellingen.:

- de verspreiding van een eigentijds liberalisme dat ten allen tijde de belangen van de mens centraal stelt;
- het bevorderen van de verdraagzaamheid, zowel in het algemeen als tussen de onderscheiden bevolkingsgroepen in Vlaanderen in het bijzonder;
- het propageren van een echte democratische samenleving waar de inspraak van de burger bij de besluitvorming maximaal en optimaal is;

- het bevorderen van de solidariteit tussen de mensen: in de eigen Vlaamse gemeenschap, op Europees vlak en op wereldschaal;
- het aanmoedigen van een politiek bewustzijn bij en een politieke betrokkenheid van de jongeren;
- het bevorderen van de politieke vorming van haar leden;
- de werking van de aangesloten afdelingen te activeren en zo nodig coördineren.

De vereniging draagt weliswaar dezelfde naam als de moederpartij, toch zijn de VLD-Jongeren onafhankelijk gestructureerd.

De 6.700 leden, van 15 tot 35 jaar, zijn niet noodzakelijk ook lid van de VLD. Nochtans blijkt in de praktijk wel dat sinds de bestuursverkiezingen van de VLD in juni 1993 heel

veel jongeren werden opgenomen in deze bestuursorganen. Ook bij de gemeenteraadsverkiezingen in oktober zullen heel wat jongerenkandidaten zich op VLD-lijsten verkiesbaar stellen.

De VLD-Jongeren hebben de ambitie het kritisch geweten van de partij te zijn. Onder impuls van de jongeren komen op partijcongressen geregeld radicale standpunten tot stand.

Zowel de voorzitter als de ondervoorzitter, secretarissen (nationale en internationale politiek en administratief) en penningmeester worden samen met het uit vierentwintig leden bestaande nationaal bestuur - het Politiek Bureau- rechtstreeks door alle leden verkozen voor een termijn van twee jaar. Zij vergaderen twee maal per maand in Brussel. Maandelijks is er een Politieke Raad waarop alle leden worden uitgenodigd, en waarop actuele politieke onderwerpen aan bod komen.

Daarnaast worden congressen georganiseerd rond een thema, zoals 'Justitie en Veiligheid', vorig najaar en 'Jeugdwerkloosheid' in het begin van dit jaar. Op dit ogenblik gaat echter alle energie van de jongeren naar de gemeentelijke verkiezingsstrijd.

De draad van de internationale werking, die sedert meer dan tien jaar volledig onbestaande was, werd sinds vorig jaar ook opnieuw opgenomen. Er werd onder meer een samenwerking opgestart tussen de JOVD van Zeeland en de VLD-Jongeren van Gent. Wij hopen ook volgend jaar een LYMEC-seminarie te kunnen organiseren.

Misschien een goede gelegenheid om veel JOVD-ers in België persoonlijk te ontmoeten...

KRUIWAGEN, een voorwaarde voor een geslaagde toekomst?

De kranten staan er bol van, iedereen heeft het erover. Kreten als headhunting, carrièreplanning, talentmanagement en scouting, netwerking enz., wie kent ze niet? Eén ding hebben al deze termen gemeen; Werken aan de toekomst, jouw toekomst!

Wil je er achter komen wat deze termen voor jou persoonlijk betekenen dan raden wij jou aan om naar de VVD-jongeren dag te komen.

In navolging van de succesvol verlopen jongeren dag in 1993 organiseert de VVD dit jaar wederom een jongeren dag. Om iedere deelnemer actief te laten participeren is gekozen voor een workshopgewijze opzet.

De VVD wil je uitnodigen voor deze jongeren dag op zaterdag 26 november 1994 in, het inmiddels bekende, Bel-Air Hotel te Den Haag. De dag begint om: 9.30 uur en zal doorlopen tot omstreeks 18.00 uur.

De kosten bedragen fl. 32,50 inclusief koffie/thee en een uitgebreide lunch. Dit bedrag dient vooraf betaald te zijn en uiterlijk 10 november binnen te zijn. ter afsluiting zal een info-markt worden gehouden waar diverse bedrijven en instellingen zich in een informele sfeer zullen presenteren. Een uitgelezen kans voor jou om jouw toekomstbeeld verder in te vullen.

Je kunt de onderstaande bon ingevuld sturen aan de VVD t.a.v. de commissie jongeren dag, postbus 30836, 2500 GV te Den Haag.

Voor meer informatie kun je bellen met Karen-Anne Hebben (071-123439) of Eric Hoogenboezem (071-125863)

BON

Ik geef mij op voor de VVD-jongeren dag op 26 november 1994

Naam: M/V

Adres:

Postcode en plaats:

Telefoonnummer:

Handtekening:

Ik betaal vooraf fl. 32,50 en maak dit bedrag voor uiterlijk 10 november 1994 over op: Postbank 3619197 t.a.v. de Haya van Sommerenstichting o.v.v. Seminar Jongeren dag. Na inschrijving krijg je de volledige informatie met bevestiging thuis gestuurd. Tevens ben je verantwoordelijk voor de door jou aangerichte schade.

(niet invullen) nr.

HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN IN BERAAD

door Karen Jedema

Voor degenen onder jullie die er warmpjes bijzitten wordt het beeld van een kristalheldere, azuurblauwe en met koraalriffen bestrooide oceaan simpelweg werkelijkheid door het nemen van een vliegtuig richting de Nederlandse Antillen. Daar eenmaal zittend op het witte strand, met de golven ruisend in je oren, vraag je je al hoofdschuddend af waar de mensheid zich nu eigenlijk zo druk over maakt. Je laat het zand lieflijk door je vingers glijden en al slurpend aan een cocktail kijk je de oceaan over en zeg je tot je zelf: ja, het leven is verrukkelijk! Heetgebakken in de zon besluit je je loomheid van je af te gooien door een frisse duik in het heldere water, maar op het moment dat je teentopje in het water wilt steken word je hart omsloten door koud ijzer. Een groot, zwart driehoekje nadert in onstuimige vaart en werpt zich vlak voor je neus enthousiast in de lucht. Het kost je niet veel moeite het schrift op de slijmerige, glimmende huid te lezen: Gehaaide Hirsch Ballin belooft Aruba status aparte. Wanhopig zak je neer op het strand en steekt je kop in het zand.

Patstelling

Droom of Werkelijkheid? Eén ding is zeker; de JOVD zal niet de kop in het zand steken wanneer het gaat om de problematiek rond de Nederlandse Antillen en Aruba. Het Parlement heeft zich lange tijd in een patstelling bevonden wat betreft de status aparte van Aruba. Wie het nieuws goed gevolgd heeft, weet dat op 10 maart van dit jaar de Kamer bijna in zijn geheel ingestemd heeft met het voorstel de status aparte van Aruba als land binnen het Koninkrijk der Nederlanden ook na 1995 te handhaven. Het referendum dat eind vorig jaar gehouden werd op Curaçao, bracht de verrassende uitkomst dat Curaçao bóven een status aparte verkoos in een samenwerkingsverband met de Antillen te blij-

ven. Dat het politieke klimaat zich daar op dat moment toe leende zal later aan de orde gesteld worden.

Om de leden van de JOVD enigszins te betrekken bij Koninkrijksaangelegen is er het afgelopen juni-congres een referendum gehouden. Hierbij lagen vier opties op tafel:

1. De Nederlandse Antillen & Aruba dienen een provincie te worden van Nederland.
2. De Nederlandse Antillen & Aruba dienen volledig onafhankelijk worden.
3. De Nederlandse Antillen & Aruba dienen allemaal een status aparte krijgen.
4. De huidige situatie dient te worden gehandhaafd.

Uiteindelijk zijn er 83 stemmen uitge-

bracht, waarvan 3 ongeldig. De overige 80 stemmen hadden de volgende verdeling:

OPTIE AANTAL STEMMEN

1.	20
2.	23
3.	22
4.	15

De meningen lopen nogal uiteen en dit wordt enigszins verklaard doordat de leden van de JOVD te kennen gaven niet goed te kunnen oordelen over de 'juiste' optie, aangezien zij weinig van de materie wisten. De commissie Antilliaanse en Arubaanse Zaken (AAZ) zal trachten verandering in deze situatie te brengen door het uitbrengen van een vier-delige cyclus over de Antillen en Aruba. In het najaar zullen referenda als op Curaçao

en het juni-congres plaatsvinden op de overige eilanden van de Antillen. De commissie hoopt dat met méér achtergrondinformatie de uitslag met méér interesse gevolgd zal worden, derhalve zal zij in de komende edities van de Driemaster een aantal stukken schtijven, beginnende met een kort geschiedenis-overzicht.

Geschiedenis

De Antillen zijn onder te verdelen in de Bovenwindse (St. Eustatius, Saba en St. Maarten) en de Benedenwindse eilanden (Bonaire, Aruba en Curaçao). De Bovenwindse eilanden zijn in de 15-de eeuw ontdekt door de Italiaan Christoffel Columbus, die met Spaans geld een expeditie richting de Bahamas op touw zette. Van de Benedenwindse eilanden Bonaire en Curaçao wordt verondersteld dat ze ontdekt zijn door de Spanjaard: Alonso de Ojeda. Deze eilanden kregen de naam 'Eilanden van de Reuzen' mee, omdat de Indiaanse bevolking qua lichaamslengte met kop en schouders boven de Spanjaarden uitstak. De Nederlanders waren aanvankelijk in de eilanden geïnteresseerd vanwege de zoutwinning.

Allereerst werd St. Maarten in bezit genomen. Op het moment dat dit eiland heroverd werd door de Spanjaarden, week men uit naar Curaçao, wat gebruikt werd als veeteeltkolonie. Vervolgens werden Bonaire en Aruba één voor één veroverd. Bonaire was bruikbaar voor de zoutwinning, op Aruba werden paarden gefokt.

Curaçao werd in de 17-de eeuw als handelscentrum steeds belangrijker met als belangrijkste handelswaar slaven. Er ontstond een open slavenmarkt, waar kooplieden van verschillende nationaliteiten slaven kwamen kopen.

Op Aruba waren geen negerslaven en weinig blanken (enkel een blanke toezichhouder met wat hulpjes). Hier woonden veel Indianen die zich bezighielden met het fokken van paarden en die als enige in staat waren de paarden te temmen. Deze unieke eigenschap maakte dat de blanken hen niet tot slaven onderwierpen. De paarden werden gebruikt voor de export. Door het ontbreken van negerslaven is de Indiaanse

inslag op Aruba beter bewaard gebleven dan op Bonaire en Curaçao.

Bonaire kende veel negerslaven, veroordeelden en gestraften die bij de zoutwinning te werk werden gesteld. Het eiland kreeg dan ook de status van strafkolonie. In de loop der tijd kwamen er wel steeds meer blanken op het eiland, maar het aantal kleurlingen bleef verreweg in de meerderheid.

Bezitters

Gedurende drie eeuwen wisselden de Engelsen, Fransen en Nederlanders elkaar af als 'bezitters' van de eilanden. Vanaf 1816 (Het Verdrag van Londen) vielen alle eilanden onder Nederlands bewind. Het Koninkrijk der Nederlanden bestond op dat moment uit Nederland, de Antilliaanse eilanden, Suriname en Nederlands Indië. Op Curaçao werd een Koloniale Raad ingesteld voor het besturen van de uit zes eilanden bestaande kolonie, waarnaast op de eilanden buiten Curaçao een soort adviserend bestuurscollege, de Raad van Politie, werd gecreëerd. Deze Koloniale Raad betekende het begin van een soort volksvertegenwoordiging. De wetgevende macht was echter zeer beperkt, alle politieke beslissingen werden in Nederland genomen. Pas in 1936 kwam hier verandering in.

Twintigste eeuw

Gedurende de tweede helft van de negentiende en het begin van de twintigste eeuw was de economische situatie van de eilanden bijzonder slecht met alle sociale gevolgen van dien. De koloniale kas vertoonde een schrijnend tekort en met de handel ging het alleen maar verder bergafwaarts. Voor de eilanden Curaçao en Aruba braken echter betere tijden aan. Rond 1910 startte de Koninklijke Shell op Curaçao met de exploratie van aardolie. In de loop van de jaren twintig ging het steeds beter met de olie-industrie en langzaam maar zeker expandeerde het bedrijf en steeg de vraag naar arbeidskrachten tot grote hoogte. Op Aruba kwam het Amerikaanse olie-raffinage bedrijf Lago Oil wat grote omwentelingen voor Aruba en haar bewoners bracht. Vanuit alle windstreken kwamen arbeiders naar Aruba om er te werken, met als gevolg dat er ook

andere bedrijven en commerciële instellingen in Aruba geïnteresseerd raakten. Niet alleen op economisch gebied had de vestiging van Lago invloed, ook de religieuze en politieke gevolgen werden duidelijk. Andere bronnen van bestaan werden ondergeschikt en verwaarloosd, want iedereen kon in de raffinaderij werk krijgen dat goed betaalde. De levensstandaard van Aruba vloog omhoog en behoorde al snel tot de hoogste van de wereld, hetgeen voor een (klein) eiland in het Caribische gebied een ongekende luxe was.

Onafhankelijkheid van Aruba

Men wilde de positieve economische ontwikkeling op Aruba nog verder stimuleren, maar de beslissingsbevoegdheid lag nu eenmaal op Curaçao. Al in het begin van de jaren dertig werd door de Arubaanse Volkspartij aan de Koninklijke regering kenbaar gemaakt dat Aruba zich wilde afscheiden van Curaçao en een rechtstreekse band wilde aangaan met Nederland. Dit resulteerde na de Tweede-Wereld oorlog in de oprichting van een afscheidingscommissie. Deze commissie onderzocht de mogelijkheden om bevoegdheden van het centrale gezag over te dragen aan de eilanden.

In 1948 werd een Ronde Tafel Conferentie gehouden waar een motie van de Arubaanse Volkspartij werd aangenomen, waarin de wens van Aruba stond een onafhankelijke status te verkrijgen. In 1951 kwam de Eilandenregeling Nederlandse Antillen tot stand, waarin de Nederlandse Antillen een grotere zelfstandigheid verkregen. In de jaren zeventig richtte Betico Croes een nieuwe partij op, de M.E.P. Deze partij wilde een Status Aparte voor Aruba, waarbij er een rechtstreekse band met Nederland zou bestaan. Dat de bevolking deze ideeën deelde bleek uit de overwinning van de M.E.P. bij de Statenverkiezingen in 1973. De wens naar een grotere zelfstandigheid nam toe, maar ontwikkelde zich met name onder druk van Nederland. Nederland stelde Aruba namelijk voor de keus: of in de toen bestaande Antilliaanse constructie blijven of een Status Aparte als overbrugging naar totale onafhankelijkheid.

Het zelfbeschikkingsrecht van elk van

de eilanden werd uiteindelijk zowel door de Nederlandse Antillen, als door Nederland expliciet erkend. Tijdens de Ronde Tafel Conferentie in 1981 streefde echter alleen Aruba naar een Status Aparte. Pas tijdens de Ronde Tafel Conferentie in 1983 kwam de doorbraak. Hier leidde een gemeenschappelijk Nederlands-Antilliaans standpunt tot de bepaling dat Aruba gedurende een overgangperiode van tien jaar als volwaardig lid van het Koninkrijk der Nederlanden zou fungeren. De Status Aparte ging in op 1 januari 1986 en loopt af op 1 januari 1996, waarna Aruba definitief onafhankelijk zal zijn. Dit alles is vastgelegd in het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden. Inmiddels is het politieke klimaat gewijzigd en heerst de mening dat Aruba niet tegen haar zin onafhankelijk hoeft te worden, maar dat wèl politiek en bestuurlijk orde op zaken gesteld dient te worden.

Curaçao

Ook op Curaçao waren de gevolgen van de vestiging van de Shell-olieraffinaderij op diverse terreinen (sociaal, cultureel en politiek) ingrijpend. Arbeiders uit alle windstreken kwamen af op de werkgelegenheid. De infrastructuur werd drastisch verbeterd, handel en scheepvaart bloeiden als nooit tevoren. In 1936 werd de eerste stap richting autonomie gezet met het aannemen van de Staatsregeling, waarbij mannelijke inwoners met Nederlandse nationaliteit censuskiezrecht verkregen. In 1937 werden de eerste verkiezingen gehouden en werden de eerste politieke partijen opgericht. De Democratische Partij (1944), welke politieke zelfstandigheid hoog in het vaandel had staan, won in 1945 de verkiezingen. Mede op instigatie van deze partij vertrok er een zogenoemde Autonomiecommissie vanuit Curaçao naar Nederland.

Deze commissie overhandigde koningin Wilhelmina een petitie waarin gevraagd werd de democratische rechten van de Nederlandse staatsburgers uit te breiden naar de Overzeese Gebiedsdelen. De petitie werd geheel ingewilligd en de Staatsregeling uit 1936 werd gewijzigd. In 1955 kwam het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden tot stand, waarin de autonomie van de eilanden is vastgelegd.

EEN REALISTISCH EUROPA

- gedachten over de Europese integratie -

door Rolf Moester

Verdergaande integratie en uitbreiding van het aantal leden: het zijn beide ambities van de Europese Unie. Meer leden betekent echter meer verschillen, meer belangen, meer wensen. Op zich niet vreselijk, (laat staan verwerpelijk!), maar wel hinderlijk voor verdergaande integratie. Want als men "De 6", "De 9", of "De 12" al niet of nauwelijks op één lijn kon krijgen, (met als gevolg een zeer moeizame integratie tot nu toe), hoe zal dat dan gaan met 16, 18, of 20 leden? "Europa" heeft dus een probleem, maar gelukkig, de oplossing is met het Verdrag van Maastricht al voorzichtig aan de horizon verschenen. Een realistische oplossing. Niet gek: de onlangs geïntroduceerde "Euroburger" is immers ook niet zo'n Dreamer.....

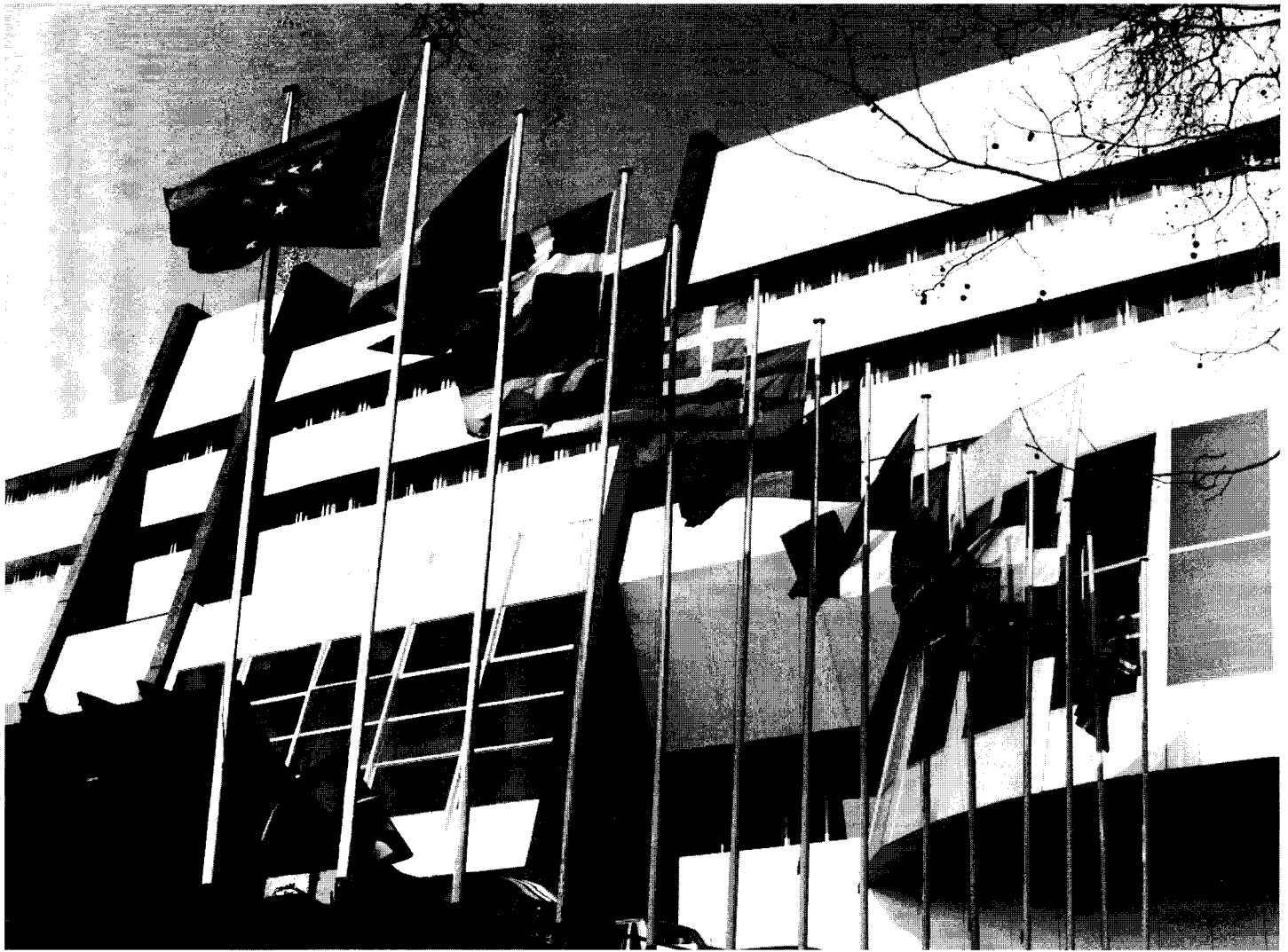
De Europese onderlinge toenadering is in essentie een zeer positief proces. Het is immers de uiting van de wens om op de puinhopen van 2 wereldoorlogen het credo Nooit meer oorlog, dat reeds de opdracht was geweest voor de onderhandelaars van "Versailles", nu eens werkelijk te doen gelden. Geen wreedheid maar vrede, geen nationalisme maar kosmopolitisme! Dit vredelievende uitgangspunt rechtvaardigt natuurlijk nog geen integratie als doel op zich. Net als zo'n beetje iedereen onderschrijf ik het principe van subsidiariteit: beleid moet alleen op Europees niveau gedaan worden als dat beter is dan wanneer de lidstaten afzonderlijk op dat beleidsterrein

zouden optreden. Interessant wordt het natuurlijk pas wanneer men zich afvraagt hoe dan bepaald moet worden of iets beter Europees kan. Naar mijn mening door de lidstaten zelf, door ieder afzonderlijk. Ieder maakt een afweging voor zichzelf. Dat lijkt logisch, maar wordt nog onvoldoende erkend als logisch.

Verbreiding versus verdieping

Aanstands gaat de Unie van 12 naar 16 leden en over niet al te lange tijd worden het er nog meer aangezien zich naast EVA-landen ook Oost-europese landen (plus Malta en Cyprus) hebben aangediend.

Het hele integratieproces heeft aangetoond hoeveel belangentegenstellingen en onenigheid (denk aan "Maastricht") er tot nu toe reeds waren, en hoe moeizaam de Europese integratie daardoor is gegaan. Die tendens zal sterker worden. Uitbreiding van het aantal lidstaten betekent meer verschillen, meer belangen, meer wensen. Het zal duidelijk zijn dat zo'n uitbreiding (verbreiding) op gespannen voet staat met integratieverdieping. Wil men straks nieuwe integratiestappen ondernemen, dan zal het nog moeilijker zijn dan nu om de lidstaten op één lijn te krijgen en dus om waterde compromissen te voorkomen. Kijk nu al naar het verdrag van Maastricht. Het feit dat men in één verdrag aan zo veel verschillende belangen tegemoet heeft moeten komen heeft er onder andere toe geleid dat het verdrag resulteert in 7 verschillende besluitvormingsprocedures! Dag doorzichtigheid, dag efficiënte democratische controle! Dreamers, zo kan het

niet verder. Er resten 2 mogelijkheden: hetzij een soort nul-optie kiezen, dat wil zeggen niet verbreden en verder wat integratieverdieping betreft voornamelijk nog slechts passen op de plaats maken, hetzij wel verbreden en expliciet toegeven dat een “Europa à la carte” onvermijdelijk en zeker niet ongewenst is. “Europa à la carte” is jargon voor het toestaan van integratie op meerdere snelheden en het aanmeten van een wat minder paniekerige houding in situaties waarin lidstaten op bepaald gebied niet op Europees niveau wensen mee te doen.

Immoreel

De keuze “niet verbreden” is immoreel. In principe moet iedere staat die behoort tot het werelddeel Europa (onder fundamentele voorwaarden) tot

de “familie” van Europese staten kunnen toetreden. Ook Oosteuropese landen horen daarbij. Ook voor die landen was de Marshall-hulp bestemd. Bovendien geldt voor Centraal- en Oost-Europa dat de toenadering tot de Unie en het vooruitzicht op lidmaatschap erg belangrijk zijn. Ze zijn een steun en stimulant om een pluriforme democratie en een gezonde economie op te bouwen, hetgeen noodzakelijk is om instabiliteit, intolerantie en sterk oplevend nationalisme in de kiem te smoren: we weten er alles van! De wereld is veranderd en de Europese Unie kan zich niet aan haar morele verantwoordelijkheid onttrekken daar op in te spelen.

Overigens heeft de EG op de veranderde situatie willen inspelen door middels een integratieverdieping (het

Verdrag van Maastricht) in ieder geval politieke stabiliteit in West-Europa te creëren, alvorens nieuwe staten zouden kunnen aanhaken. Zo zou men beter antwoord kunnen geven op de nieuwe uitdagingen. Volgens velen echter is deze keuze eerst te verdiepen en dan te verbreden onacceptabel geweest omdat het de kloof met met name Oost-Europa alleen maar heeft vergroot en zodoende een grotere barrière voor toetreding heeft opgeworpen.

Hoe het ook had gemoeten, de keuze “niet verbreden” is dus sowieso uitgesloten. Helaas maakt, zoals we zagen, wél verbreden op zijn beurt de wenselijk geachte integratieverdieping weer heel erg lastig. Er is maar één oplossing. Ons rest de keuze wel gewoon te verbreden, maar bovendien de onver-

P&P Projects

TEXTIELDRUK / BORDUREN

Ons assortiment is groter dan deze advertentie
Wij leveren: van mok tot T-shirt, van vlag tot manchetknoop, van
rugbyshirt tot baseballcap

Kom dus bij ons langs als je iets wil laten drukken of borduren.
Uw logo, naam of kreet snel, goed en goedkoop op elk denkbaar artikel
of het er nu 1 of 10.000 zijn.

Textielprinting, Premiums, Embroideries & Designs
Poelestraat 24-26 9712 KB Groningen
050-138288 / 136884

Herengracht 48
2511 EJ Den Haag
Telefoon 070-3646161

Cocktails

Lunches van 11.00 tot 15.00 uur

's zomers voorterras & tuinterras

Bijzondere gelegenheid voor al uw recepties of privé-parties

mijdelijkheid te onderkennen van een Europa op meerdere snelheden, leidend tot het concept "à la carte": het maakt immers de spanning tussen verdiepen en verbreden minder acuut. Alleen dan kunnen verbreding en verdieping hand in hand gaan.

Niet nieuw

Het concept "à la carte" en "meerdere snelheden" is zeker niet nieuw, het werd al eerder toegepast. Zo werd het akkoord van Schengen door slechts 8 lidstaten ondertekend, zo zijn 3 lidstaten vooralsnog geen lid van de WEU lid, waaronder Ierland omdat het zijn neutraliteitspolitiek nooit wenste op te geven en zo vormde de Benelux al jaren een douane-unie. Zo ook is in het Verdrag van Maastricht vastgelegd dat lidstaten die daarvoor rijp zijn in '99 alvast met een paar de laatste EMU-fase mogen ingaan, dat Engeland daarvoor een "opting out" heeft en buiten de sociale paragraaf blijft en Denemarken buiten het eventuele defensiebeleid blijft. Zoals al gesteld: in de toekomst zal het zo doorgaan.

Het voordeel van "à la carte" is natuurlijk dat landen die meer willen of kunnen in mindere mate gehinderd worden door landen die niet willen of kunnen. Voor wat betreft het gedeelte willen/niet willen past dit precies bij de gedachte van subsidiariteit: ieder land bepaalt zelf of het voor haar wenselijk is op een bepaald gebied op Europees niveau mee te doen. Dus Europa à la carte, dat is ware subsidiariteit! Het is dus naast onvermijdelijk zeker niet ongewenst. En als je elkaar onder druk zet om per se allemaal tegelijk dezelfde stappen te zetten, dan leidt dat toch alleen maar tot verwaterde compromissen. Niemand is tevreden: sommige staten vinden bepaald Europees beleid veel te ver gaan omdat hun "soevereiniteit" al te veel wordt "aangetast", andere daarentegen vinden het niet ver genoeg gaan en klagen over uiterst ingewikkelde compromisregelingen, waaronder democratie-gebrekige besluitvor-

mingsprocedures. "À la carte" maakt de kans tenminste iets groter dat beleid dát dan samen gedaan wordt ook werkelijk op supranationale basis plaatsvindt in plaats van op een door enthousiastelingen nog zwaar bevochten intergouvernementele eurosceptische basis. Dat is positief, omdat "op supranationale basis" wil zeggen dat het Europees Parlement werkelijk wat in de melk te brokkelen heeft; voor beleid op intergouvernementele basis geldt dit vrijwel niet. Men zou zich echter wel kunnen afvragen in hoeverre "à la carte" leidt tot een Europa op basis van profijtparticipatie. Maar toch, aan de andere kant zijn dan nog interessanter de vragen in hoeverre zo'n ontwikkeling eigenlijk "fout" of nieuw zou zijn. Een beetje geven en nemen moet en zal het toch ook wel blijven. En uiteraard zal men voor verdere integratiestappen altijd zoveel mogelijk draagvlak proberen te vinden. Voor mij staat in ieder geval vast dat Europa op basis van gemeenschappelijke belangen - "waarvoor je elkaar nodig hebt" - moet worden opgebouwd, niet op basis van een vermeend idealisme - "Alle Menschen werden Brüder".

Europese cultuur?

Zakelijkheid dus, en een zakelijkheid die gerechtvaardigd is. Er zijn velen die als argument voor zakelijkheid het feit zien dat Europa natuurlijk niet echt een "gemeenschappelijke cultuur" of een "gemeenschappelijke identiteit" heeft, waardoor een solide bodem voor integratie nagenoeg zou ontbreken. Dit wordt volgens mij echter maar al te vaak overdreven. In ieder geval West-Europa heeft een min of meer gemeenschappelijke godsdienstige, filosofische, wetenschappelijke, technische, artistieke en literaire erfenis. En als men beweert dat de EG uit 12 verschillende naties met 12 verschillende staten bestaat - dus integratie nauwelijks mogelijk zou zijn - dan dient men te bedenken dat hier de grenzen van de staten veelal de natie "bepaald" hebben en niet

andersom (de natie de grenzen). Want de naties zijn meestal ontstaan uit willekeurig door vorsten in het verleden opgetrokken grenzen. En niet zozeer zogenaamde culturele verschillen vormen een obstakel voor integratie, maar meer gewoon het feit dat zaken in concreto in verschillende landen verschillend geregeld zijn. Dáár gaat het om.

"Euroburger"?

Een wel overtuigende reden voor integratie-terughoudendheid is de slechte status van de politiek in het algemeen in Europa op dit moment. In veel landen is er een kloof tussen burgers en politiek en zijn er groeiende bewegingen die zich afzetten tegen het politieke Establishment, onder andere gepaard gaande met buitenlanderhaat. En als de kloof met "Den Haag" al groot is, hoe groot zou de kloof met het ondoorzichtige, ondemocratische "Brussel" dan wel niet zijn? Als je de meningen onder Europese burgers peilt, blijkt ook dat het voor de meeste burgers "allemaal niet zo hoeft". Als een bepaalde Europese samenwerking voordelen schijnt op te leveren dan is men meestal voor, maar verder... Vrij verkeer van goederen vindt men een goede zaak, maar wiens hart gaat werkelijk sneller kloppen bij de gedachte aan "culturele steunmaatregelen" door de Unie, of beter nog, een "burgerschap van de Unie"? De Euroburger bestaat immers niet. Burgers denken in de eerste plaats nationaal en zijn bij de nationale politiek betrokken, voorzover ze nog betrokken zijn. Vervolgens komt de eigen gemeente en misschien de provincie. Dan komt er niets....en dan pas voor een paar enthousiastelingen Europa. Wie kent "onze" Europarlementariërs? Voelt een christen-democraat zich vertegenwoordigd door Hadji Georgiou, een socialist zich door Izquierdo Rojo, om eens een paar parlementariërs te noemen? Het is de vraag of "zelfs" meer bevoegdheden voor het Europees Parlement werkelijk wat aan de passieve houding van de burgers zou kunnen veranderen.

Werkloosheidsuitkeringen

door Chris Jetten

Ons land staat tot ver over de grenzen te boek als een land waar het met de sociale zekerheid dik in orde is; wie zijn baan verliest of wie nooit een baan gehad heeft en er geen kan vinden, kan een beroep doen op de solidariteit en krijgt afhankelijk van zijn voorgeschiedenis een meer of minder hoge uitkering. Deze sociale zekerheid is, hoewel niet altijd door iedereen zo beschouwd, een groot goed en de problemen die het onze maatschappij bespaart zijn zeer aanzienlijk, doch worden in tegenstelling tot de problemen die het veroorzaakt, nogal eens verge-

Premiedruk

De negatieve effecten zijn helaas dan ook vrij omvangrijk. De belasting- en premiedruk in Nederland behoren tot de hoogste van de wereld, maar ondanks dat kan de sociale zekerheid slechts ternauwernood in stand worden gehouden. Bezuinigingen op allerlei fronten zijn nodig om zelfs een sterk versoberd uitkeringstelsel te kunnen blijven financieren. Daarnaast is er sprake van een enorme verspilling van arbeid, door zoveel mensen werkloos aan de zijlijn te laten staan. Hoewel er niet zoiets als een 'recht op arbeid' bestaat, heeft de maatschappij toch minstens de morele plicht al het mogelijke te doen om werk dat er is -en werk is er altijd- niet onuitgevoerd te laten, maar te verdelen onder hen die dat werk willen doen. Door de combinatie van het in stand houden van het huidige sociale stelsel en het vastleggen van de voorwaarden waaronder bedrijven mensen in dienst mogen nemen (CAO's, minimumloon e.d.), komt er van die plicht echter weinig terecht.

Tenslotte is er principieel iets bijzonder mis aan het huidige sociale stelsel. Het feit dat werklozen geld van de staat krijgen zonder dat ook maar enige tegen-

prestatie van hen verlangd wordt, botst met zowel liberale uitgangspunten als de spelregels van de vrije markt. (De sollicitatieplicht -de enige plicht die werklozen hebben- mag om die reden niet als een tegenprestatie worden aangemerkt, dat het enkel in het belang van de werkloze zou moeten zijn om een betaalde baan te vinden; of hij daar wel of niet naar op zoek gaat, hoort zijn eigen verantwoordelijkheid te zijn.) Een concreet negatief gevolg hiervan is, dat deze vrije verstrekking van uitkeringsgeld voor sommigen een tèt aantrekkelijk alternatief vormt voor een betaalde baan.

Ingreep

Uit het voorgaande blijkt dat een drastische ingreep in de sociale zekerheid nodig is. Een ingreep die enerzijds het doel van het stelsel -namelijk zorgen dat niemand onder het bestaansminimum hoeft te leven- onaangetaast laat, en anderzijds afrekent met de hierboven geschetste problemen.

Deze ingreep zou kunnen worden gerealiseerd door werklozen, die hun werkloosheidsuitkering willen behouden, te verplichten tot maatschappelijk nuttige arbeid. Dat idee is niet nieuw, maar tot nog toe nooit uitgevoerd omdat er sprake zou zijn van een ontoelaatbare dwang jegens de werklozen. Dat van dwang geen sprake is, is echter duidelijk: wie niet tot maatschappelijk nuttig werk bereid is, staat daarin vrij; hij mag dan alleen wel zelf voor zijn onderhoudskosten zorgen en hoeft geen financiële steun van de staat te verwachten.

Het idee behoeft enige kanttekeningen. Zo mag het door de overheid verzorgde werk natuurlijk niet concurrerend zijn met het bedrijfsleven; het werklozentel zou dan immers nog verder oplopen.

Ook moet rekening worden gehouden met het onontkoombare effect van de werking van de vrije markt dat frictie-werkloosheid ontstaat. Het gaat niet aan

om iemand die tussen twee banen door enige tijd werkloos is, of iemand die net van school komt en op zoek is naar een baan, voor die korte duur aan het werk te zetten. Daarom moet de werkplicht alleen van toepassing worden op mensen die langer dan één jaar werkloos zijn, of werkloos zijn geworden na een dienstverband van minder dan één jaar. Deze laatste voorwaarde dient ervoor om bijvoorbeeld seizoenarbeiders ook buiten het seizoen aan het werk te houden.

Een ander belangrijk aspect is eveneens nog niet in het plan meegenomen, namelijk wat de VVD de 'trampoline-functie' van de sociale zekerheid noemt. Uiteindelijk doel van het hele sociale stelsel is, dat werklozen op den duur weer ergens aan het werk raken. Met een maatschappelijk nuttige baan van veertig uur per week is het niet mogelijk hier serieus naar op zoek te gaan. Het werk zal dus in deeltijd, bijvoorbeeld twintig uur per week, moeten gebeuren, zodat nog tijd voor solliciteren e.d. overblijft.

Laag

Tot slot moet er rekening worden gehouden met mensen die gewoon te laag gekwalificeerd zijn om ooit weer aan de slag te kunnen raken, of die werkloos zijn geworden omdat in hun beroepssector een structurele werkloosheid heerst. Voor die mensen moet de mogelijkheid bestaan om een door de staat verzorgde opleiding te volgen, in plaats van maatschappelijk nuttige arbeid te verrichten. Ook deze opleiding zou dan twintig uur per week moeten duren.

Deze optie zou eveneens van toepassing kunnen zijn op gedeeltelijk arbeidsongeschikt verklaarde mensen; indien zij niet (meer) tot fysiek inspannend werk in staat zijn, kan worden geprobeerd hen op te leiden voor andersoortige functies.

Seizoensarbeid

Samenvattend wordt hier voorgesteld

ONGEHOORD

door Eddy Habben Jansen

om mensen die langer dan een jaar werkloos zijn, of werkloos zijn geworden na een dienstverband van minder dan één jaar, en die hun uitkering willen behouden, daarvoor in deeltijd maatschappelijk nuttig werk te laten verrichten of een door de overheid verzorgde opleiding te laten volgen.

De gevolgen van invoering van dit voorstel zijn aanzienlijk. Zo verdwijnt de merkwaardige situatie dat werklozen 'voor niets' een uitkering ontvangen. Daarmee samenhangend verdwijnt het maatschappelijke beeld dat het lekker luieren is in de hangmat die het vangnet van de sociale zekerheid lijkt te vormen.

Ten tweede kunnen de inspanningen van de werklozen benut worden voor werk dat nu wegens bezuinigingen of maatschappelijke onmacht blijft liggen. Te denken valt aan het tegengaan van de verloedering van oude stadswijken en parken en aan toezichthoudende functies.

Ten derde verliezen werklozen door hun verplichte werkzaamheden of opleiding, het contact met arbeidsmarkt en maatschappij niet, of wordt dit contact zelfs verbeterd. Dit zal een spoedige (her)intreding op de arbeidsmarkt ten goede komen.

Tot slot zullen de drie voorgaande gevolgen ertoe leiden dat het aantal werklozen afneemt, waardoor de belasting- en premiedruk voor het werkende deel van de bevolking omlaag kan. Dat dit een gezondere economie en betere sociale verhoudingen tot gevolg heeft, is duidelijk.

Alternatief

Al met al lijkt dit voorstel mij een zeer goed alternatief voor het huidige sociale zekerheidsstelsel, dat overduidelijk op zijn laatste benen loopt. Invoering van het plan zal aanvankelijk leiden tot ongekende protesten, maar wie er nuchter naar kijkt, zal, of hij nu een liberale of socialistische bril op heeft, tot de conclusie moeten komen dat zowel werkenden als werkwillige werklozen in de nieuwe situatie beter af zijn.

Een soort laatste oordeel had het moeten zijn, of de wederkomst van Christus. Op zijn minst had het bij veel mensen gevoelens moeten losmaken die normaal gesproken tot evenementen als een eeuwwisseling opgespaard worden. Daarna zou alles anders zijn en niets meer hetzelfde. Begin en einde tegelijk. De dag der dagen.

Het weer was niet echt slecht, maar daar is ook eigenlijk alles mee gezegd. Maandag 22 augustus 1994 was een betrekkelijk normale dag. Als we alle verwachtingen en voorspellingen van de afgelopen twintig jaar bij elkaar optellen is dat opmerkelijk. Over weinig gebeurtenissen is immers de afgelopen jaren zoveel gespeculeerd als over de beëdiging van een kabinet zonder CDA-ministers.

Alle betrokkenen, inclusief de nog zo jeugdige Hans van Mierlo, laten echter in interviews en verklaringen weten dat er niets aan de hand is. Dit kabinet is niets bijzonders. Journalisten reageren argwanend, maar besluiten uiteindelijk de kwestie te laten rusten. Als de nieuwe ministersploeg geen paars Hosanna! wil laten horen, dan maar niet. Het zal de saaiheid van de politiek wel zijn. Gebeurt er eindelijk iets, weet iedereen nog het enthousiasme te verbergen. Merkwaardig, vindt althans de voorzitter van de JOVD. Hebben ze hem zijn paarse speeltje afgepakt om er vervolgens niet mee te spelen! Via De Volkskrant laat onze voorzitter weten dat het hem niet paars genoeg is. Natuurlijk, dat

hoort hij te zeggen; zo is de rolverdeling.

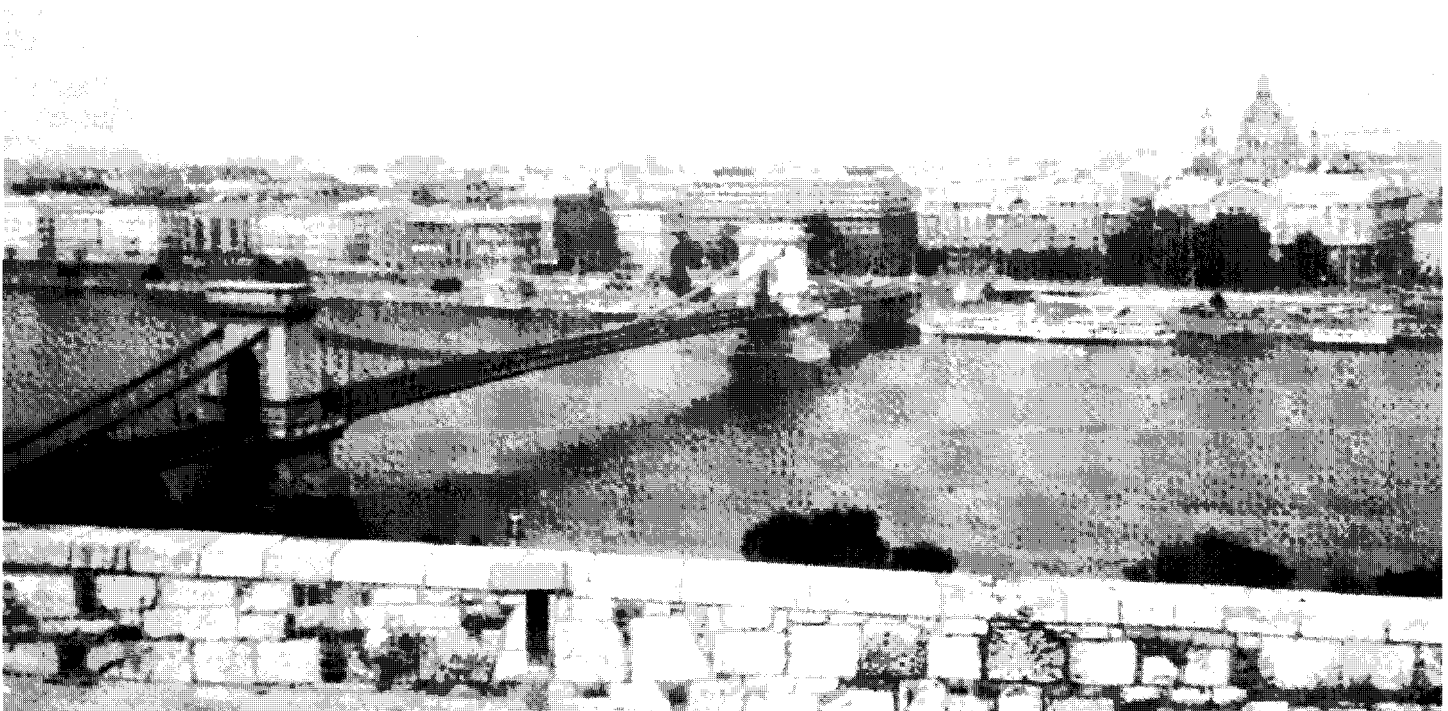
Of de analyse juist is, is maar de vraag. Ik durf de stelling aan dat 'de paarse zaak' voorlopig vooral gediend is met het tot nu toe gehanteerde lage profiel. In een land dat niet van politieke rukwinden gediend is, voltrekken revoluties zich immers langs andere wegen. Geen grootse plannen en geen kretologie is het devies. Als het kabinet in Regeringsverklaring en Troonrede gekozen zou hebben voor de afkondiging van de Paarse Lente, zou die er nooit gekomen zijn. Er is immers geen betere methode om de christen-democratische contra-revolutionairen (ook wel anti-revolutionairen genoemd) op de been te krijgen. Christenen hebben bovendien een scherpe neus voor dit soort dingen; ze wachten al eeuwen op allerlei grootse gebeurtenissen. Daarom valt het stilzwijgende 'wacht op onze daden' van dit kabinet te verkiezen.

Toch is de reactie van onze voorzitter voorstelbaar (en voorspelbaar). Het is nooit leuk om speelgoed kwijt te raken. Zelfs het Des Indes Beraad moest bij gebrek aan doelstelling worden opgeheven. Voor de JOVD breken zware tijden aan. De dienstplicht is ook al bijna afgeschaft en een groep beleidsmakers en industriëlen bepleit inmiddels de legalisering van alle drugs.

Maar niet getreurd; op de zoektocht naar nieuwe uitdagingen zal ongetwijfeld ook dit 'droomkabinet' behulpzaam zijn. Of had iemand echt gedacht dat de paarse revolutie ons de heilsstaat brengen zou?

ALL EQUAL / ALL DIFFERENT

Verslag Seminar Balatonbolgrád (Hongarije)

17 t/m 20 augustus 1994

door Charles Cramer

Medio augustus hield de International Federation of Liberal and Radical Youth (IFLRY) een seminar aan het Balatonmeer. Het seminar was gewijd aan de voorbereiding van de jongerencampagne van de Raad van Europa tegen racisme, vreemdelingenhaat, intolerantie en anti-semitisme, die 10 december 1994 (VN-dag van de rechten van de mens) zal starten.

Waarom een Europese jongerencampagne? Op 9 oktober 1993 ondertekenden de staatshoofden van de 32 lidstaten van de Raad van Europa een verklaring in Wenen, waarin zij hun bezorgdheid uitspreken over de huidige opleving van racisme, vreemdelingenhaat, anti-semi-

tisme, intolerantie en de toename van discriminatie en geweld tegen migranten. Tevens zijn zij van mening dat een actieve bestrijding noodzakelijk is. In dit kader past dan ook een brede Europese jongerencampagne, om de bevolking te enthousiasmeren voor een tolerante maatschappij gebaseerd op gelijkwaardigheid.

Adolf Hitler

Naast diverse jongeren- en minderhedenorganisaties, neemt ook IFLRY deel aan deze campagne. Het hieraan gekoppelde seminar had diverse doelstellingen: enerzijds een uitwisseling van informatie over eerder gehouden campagnes in de landen van de deelnemende liberalen, anderzijds een discussie houden over de wijze waarop de IFLRY-bijdrage gestalte moet krijgen.

Zo werd bijvoorbeeld in 1993 in Noorwegen een anti-racisme campagne ge-

houden, die gepaard ging met een controversiële poster. Hierop staan respectievelijk Adolf Hitler en Idi Amin afgebeeld met als onderschrift: "Witte kl.tz.k, zwarte kl.tz.k". Voorts trok er een informatie-trein door het land, om de schijnwerpers op lokale activiteiten te richten. Om de jongeren te interesseren werden diverse popconcerten georganiseerd. Deze optredens werden echter zo slecht bezocht (er mocht geen alcohol geschonken worden!), dat dit onderdeel door financiële problemen voortijdig gestopt moest worden. Niettemin werd de campagne als redelijk succesvol ervaren, omdat de Noorse anti-vreemdelingen partij na afloop weinig gehoor vond.

Individu

Over de IFLRY-bijdrage aan de campagne liepen de meningen niet ver uiteen. Bijna iedereen vindt het belangrijk dat de aandacht naar het bestrijden van into-

lerantie uit moet gaan, waarbij voor een positieve - niet betuttelende - aanpak gekozen is. Met behulp van posters, stickers en info-bulletins etcetera wordt de bevolking gewezen op een kleurrijke versus een kleurloze samenleving en kunnen vooroordelen weerlegd worden. Naast creatieve inspanningen op het gebied van slogans en posterontwerpen, zochten we naar verklaringen voor intolerantie. Karakteriserend voor deze tijd is wel de individualisering.

Individualisering is een ambivalent proces. Individuen kunnen veel meer dan vroeger hun eigen leven inrichten en plannen. De afhankelijkheid van bepaalde groepen of instituties is verminderd en de zelfstandigheid is toegenomen. Dit gaat echter ook gepaard met een verlies aan normatieve steun die deze instituties vroeger boden. Van het terugvallen op gemeenschappelijke tradities of waarden is nauwelijks sprake. Veel mensen zijn niet alleen met betrekking tot de politiek zwevende kiezers geworden, ook in de selectie van normen en waarden nemen zij een dergelijke positie in. Op het laatste JOVD-congres in Almelo is over dit onderwerp al het nodige materiaal uitgereikt. Het is een goede zaak om het "normen en waarden"-vraagstuk ondanks zijn complexiteit, ook in de toekomst aandacht te blijven schenken.

De agenda van de activiteiten van de Raad van Europa:

10 december 1994

Aanvang campagne in Strasbourg

21-26 maart 1995

Europese Week tegen Racisme

3-9 juli 1995

"Tolerantie"treinen reizen door Europa

10-17 juli 1995

Europese Jongerenweek in Strasbourg

Wil je meer informatie? Stuur dan een brief naar:

European Youth Campaign Council of Europe F-67075 STRASBOURG FRANCE

Congresbon

Voor het JOVD-congres op 19 en 20 november in het Theater Motel te Almelo

Graag deze bon opsturen voor 6 november naar
JOVD, Algemeen Secretariaat
Herengracht 38a
2511 EJ Den Haag

Ik,
Naam:
Adres:
Postcode:
Plaats:
Afdeling:
Tel:

geef mij op voor het novembercongres in Almelo

Handtekening:

- Overnachting (3 persoonskamer), ontbijt, lunch, feest en congresboek f 65,-
- Overnachting (2 persoonskamer), ontbijt, lunch, feest en congresboek f 80,-
- Feest f 10,-
- Congresboek f 7,50

Ik wil graag op de kamer bij:

Naam/afdeling

Naam/afdeling

Kruis je keuze aan en maak bijbehorend bedrag over op Rabobank Leens 316072443 (giro bank 884327) JOVD-actierekening. De congresbon en het bedrag dienen voor 6 november 1994 op het Algemeen Secretariaat binnen te zijn. De toewijzing van kamers geschiedt op volgorde van binnenkomst. Indien je voor 8 november afzegt, wordt het bedrag minus f 10,- teruggestort. Na deze datum blijft het gehele bedrag verschuldigd. Kamertoewijzing geschiedt op volgorde van betaling. Overmaken is niet genoeg het bedrag MOET binnen zijn. Neem een betalingsbewijs mee; wanbetalers kunnen geen gebruik maken van de arrangementen. Je bent aansprakelijk voor de door jou aangerichte schade

Partnerschap voor de Vrede een oplossing?

door Joost Wigger

Het is 'hollen of stilstaan'. De NAVO heeft wat dit betreft veel weg van het reguliere bedrijfsleven, maar dan op zijn bureaucratisch. Eerst vaststellen dat er reglementair een congres moet worden gehouden, en dan volgens goed gebruik, formeel op reces. Vervolgens worden op het laatste nippertje vaak onderwerpen gezocht die noodzakelijk blijken te zijn op de komende agenda. De NAVO-top te januari kon hieraan gelijk gesteld worden. Na lang touwtrekken moest het onvermijdelijke werkelijkheid worden: "de NAVO dient haar beschermende functie uit te breiden en wel richting Oost-Europa". Het eerste belangrijke punt was de vraag hoe Oosteuropese landen binnen de geïntegreerde militaire structuur van de NAVO konden worden opgenomen? Ter gelijker tijd kwam men vast te zitten in "HET" probleem van de EU: konden alle NAVO-participanten op één lijn worden gebracht? Terwijl er binnen de EU op politiek en diplomatiek niveau heftig van mening werd gewisseld, lanceerde voormalig minister van defensie van de Verenigde Staten Les Aspin een Amerikaanse oplossing: Het Partnership for Peace. Dit plan hield in eerste instantie in dat de zo genoemde Visgraad-landen (Polen, Tsjechië, Slowakije en Hongarije) een preliminair lidmaatschap konden krijgen. Aan de Russische Federatie werd niet gedacht, hetgeen leidt tot negatieve uitlatingen van Jeltsin. Inmiddels heeft Rusland, zij het met enige voorbehouden, het verdrag ondertekend, hetgeen het vertrouwen van de voormalige satelliet-landen deed stijgen wat in een hechtere praktische samenwerking resulteerde.

Absurd

Enigszins absurd klonk de stelling dat Oosteuropese legers niet waren toegerust om binnen de NAVO-commando-structuur opgenomen te worden. Vreemd in die zin daar Spanje, Italië alsmede Portugal bij hun toetreding óók niet aan de NAVO-eisen voldeden, en miljarden aan investeringen toegeschoven kregen. Dit zijn afgezien van intercompatibiliteit van het materieel, uit de lucht gegrepen uitlatingen. Enkele maanden later, als er met name in West-Europa de signalen van achtergebleven investeringen in defensie-

materieel, sociaal- en economische imposante gevolgen begint te krijgen, evalueert het Pfp in een meer toeschietelijke houding. Immers de materiële compatibiliteit van de voormalige S.U. dient gelijk te worden gesteld aan die van de NAVO. Daf Special Products kan dus weer gerustgesteld worden.

Leergangen

Heden ten dage zijn er binnen de NAVO- en WEU-landen diverse uitwisselingsprogramma's. Officieren uit de Oekraïne, Roemenië en Bulgarije zijn in november jl. naar Nederland gekomen om aan het Instituut Defensie Leergangen de "Internationale Staff Officers Orientation Course te volgen" (ISOOC). Hoewel er al meerdere uitwisselingen zijn geweest, is dit programma bedoeld om andere Oosteuropese landen tot hechtere samenwerking over te halen en deel te nemen aan westerse opleidingen. Voor Rusland, dat geen slechte bedoelingen meer koestert ten aanzien van de toekomstige nieuwe lidstaten, maakt het weinig uit of Polen, danwel andere OE-landen, militair samenwerken op een defensief karakter. Rusland wil immers gezien wor-

den als een militaire macht op zich! Deze uitlatingen werden nogmaals krachtig door Jeltsin herhaald bij de ondertekening van het Pfp. Echter voor de voormalige satellietstaten ligt dit nog steeds iets anders. De veiligheidsgarantie van het pre-lidmaatschap geeft hen niet meer het gevoel te manoeuvreren in een veiligheids-politiek vacuüm, zoals als dat in het verleden dikwijls is gebleken.

Peace-keeping

Helder bekeken heeft deze veiligheids-garantie een driedubbele betekenis. Op de eerste plaats beschikt de NAVO over een min-of-meer multinationale militaire organisatie, die wezenlijk tot opereren in staat is, indien er politieke consensus ontstaat! De afgelopen jaren, en vooral de oorlog in het voormalig Joegoslavië, heeft de NAVO met ondersteuning van de WEU, actief peace keeping forces gestuurd die onder VN-mandaat het grote "belang" van dit eerste aspect hebben aangetoond. Niet de organisatie, maar eerder de politiek negeerde vroegtijdig ingrijpen, waar nu niet meer over te peinzen valt. Peace Keeping volgens het traditionele recept van de VN kan

met véél organisatorische chaos in redelijke mate worden verricht door bataljons te stationeren uit o.a. Pakistan, Nepal en Finland. Ook dankzij het PfP-plan zijn nu óók Roemeense en Bulgaarse VN-militairen in paraatheid gebracht. Afgezien dat Peace keeping een riskante operatie is geworden, is daarnaast aangetoond dat door intensieve training van de NAVO-eenheden een goede operationele verstandhouding is ontstaan. Daar staat uiteraard tegenover dat een geïntegreerde multinationale strijdmacht uiteindelijk een instrument is waarvan de effectiviteit afhankelijk is van collectieve wilsvorming van de afzonderlijke Staten.

De tweede betekenis van de NAVO betreft de afspraak tot collectieve zelfverdediging, hetgeen in PfP niet is opgenomen. En daarbinnen ligt weer de derde en belangrijkste betekenis: de uiteindelijke met nucleair geweld berustende garantie van met name de Verenigde Staten; om dit laatste is het veel Oosteuropese landen dan ook te doen. Allen onder Clinton's paraplu. En dus afhankelijk van de politieke en publieke situatie in de Verenigde Staten.

Gezien de meeste OE-landen het Partnership for Peace hebben ondertekend, doordat een Europees alternatief in voorbereiding door de VS werd tegengehouden, is er géén harde garantie voor conventionele en zeker niet voor atomaire bescherming uit de bus gekomen. Het partnership, ondertekend op 10 januari door de 16 ministers, moet dan ook niet als de ultieme oplossing worden gezien. Het is eerder een acht-punts concept-akkoord, van politieke aard. Hoewel met name de in 1992 opgerichte *NACC de uiteindelijke motor is geweest, blijft de concrete invulling op het gebied van veiligheidsgaranties op de achtergrond.

Wel moet opgemerkt worden dat juist door dié politieke handreiking, meer militaire en des gevolg economische samenwerking een feit geworden is. Er komt langzamerhand inzicht in de smokkel van wapensystemen, de samenwerking op het gebied van bodemverontreiniging, de gezamenlijke vernietiging van atomaire, biologische en chemische wapens en uitwisselingen op het gebied van training. In zoverre is het een stap in de goede richting, en laat dit wat mij betreft vooral niet de laatste zijn.

*(North Atlantic Cooperation Council: een wetenschappelijk-civiel samenwerkingsverband waarin zowel Oost-en West-Europese landen zitting hebben)

Defensiecommissie

Zoals eenieder weet wordt binnenkort de opkomstplicht afgeschaft. Op zich een heuglijk feit, afschaffing is al jaren een JOVD-standpunt. Ons defensie-apparaat wordt echter niet afgeschaft, sterker nog, de inzet van Nederlandse militairen ten behoeve van vredesoperaties is nog nooit zo groot geweest. Deze inzet geeft nogal eens aanleiding tot felle politieke discussie op zowel landelijk, Europees als mondiaal niveau. De JOVD zou derhalve de JOVD niet zijn als zij geen duidelijke vinger aan de pols van de ontwikkelingen zou houden, en waar mogelijk alternatieven aandragen.

155 mm geschut

Sinds enige jaren is in de JOVD de Defensiecommissie actief. Momenteel kampt deze commissie met een onderbezetting. Daarom zoeken wij geïnteresseerden (m/v) in defensiezaken. De commissie zoekt mensen die ofwel een defensieachtergrond hebben, ofwel graag artikelen lezen en discussies voeren over defensiezaken. De aan bod komende onderwerpen worden niet behandeld op Rambo-niveau (dus geen verhalen over de schotwonden die een Glock-17 veroorzaakt) of op nerd-niveau (tekortkomingen van het vuurgeleidingssysteem van het

155-mm geschut). Wel kan een globaal plan voor het ingrijpen in burgeroorlogen worden verwacht, dus geen laffe 'er moet ingegrepen worden'-moties, maar een plan met visie. Op het landelijke defensiegebied worden de ontwikkelingen rond het dienstplicht/dienstrecht systeem en de door te voeren bezuinigingen behandeld.

Denktank

Een belangrijk onderwerp van de commissie zal de totstandkoming van een Europees defensieapparaat zijn. Daartoe zijn contacten gelegd met liberale vrienden in Duitsland en België. Op het Rijnmondcongres 'The Future of Europe' gaat de werkgroep 'Veiligheid en Defensie' voornamelijk over het integreren van de Europese legermachten, en het gezamenlijke veiligheidsbeleid. De voorbereidende tekst alsmede de discussiestellingen voor deze werkgroep zijn afkomstig van de Defensiecommissie. Met dit soort activiteiten wil de commissie zich als denktank en kennisbank op het gebied van defensie en internationale veiligheid opwerpen.

Aanmelden: Marcel Putman (010-4651999) of Marcel van Drunen (015-158532)

Activiteiten Internationaal

Najaar 1994

Internationaal Congres Rijnmond

“The Future of Europe”

23-25 September 1994

Opening vrijdagmiddag 14:00 door Gijs de Vries, fractievoorzitter Liberalen in Europees Parlement en Frits Bolkestein partijleider, fractievoorzitter VVD Tweede Kamer (gratis toegankelijk). Opgave bij Dion van der Arend tel.010-4652203

Themadag

“Toetreding nieuwe lidstaten
EU”

8 oktober 1994

13:30u Aanvang Algemeen Secretariaat Den Haag

Ambassadeurs van verschillende toetredende landen zullen aanwezig zijn. Na afloop borrel bij een van de Ambassades. Meer informatie elders in de Driemaster. Opgave bij Delphine Pronk of Marcel Putman

Campagne voor Referendum in Zweden

13 november

Een aantal JOVD-ers zal meehelpen de campagne kracht bij te zetten. Helaas is het niet meer mogelijk je opgeven voor dit evenement. Tijdens het novembercongres zal een presentatie gegeven worden over deze campagne en een terugkoppeling plaats vinden met de Thema-dag van 8 oktober.

Studiereis naar Slovenië en Kroatië (wellicht Bosnië)

21-24 november 1994

Voorafgaand aan het IFLRY congres in Bled (Slovenië) zal de JOVD samen met de Juli's (Duitse Liberalen) een bezoek brengen aan deze landen om de situatie te aanschouwen na de burgeroorlog. Welke rol kunnen politieke jongeren organisaties spelen bij het aandragen van een oplossing? Ben jij het afwachten meer dan zat, de JOVD bied je de mogelijkheid er iets aan te doen! Kosten nnb, opgave voor 10 oktober 1994

Seminar over Onderwijs

21-24 november 1994

Bled, Slovenië

De rol van onderwijs op de ontwikkeling van de samenleving en afstemming van onderwijsprogramma's zijn mogelijke aandachtsvelden. Opgave voor 10 oktober 1994

IFLRY congres te Bled (Slovenië)

24-27 november 1994

Jaarlijks internationaal congres van de diverse Liberale Jongeren Organisaties. Een delegatie van JOVD-ers kan dit grootse congres meemaken, gekoppeld aan de studiereis naar Slovenië en Kroatië. Opgave voor 10 oktober 1994

Midden-Oostenreis

10-20 december 1994

(Israël en Westelijke Jordaanoever, Gazastrook, Tel-Aviv, Jeruzalem) Een delegatie van IFLRY is uitgenodigd om deel te nemen aan deze historische reis. Enkele JOVD-ers kunnen deelnemen, reiskosten naar

Tel-Aviv zijn kosten voor eigen rekening, het hele programma is verder verzorgd en betaald door Israëlische organisaties. Wie met de deze unieke reis mee wil, wordt geacht kennis van zaken te hebben en actief de voorbereidende sessies van de projectgroep Midden-Oosten bij te wonen. Opgave z.s.m.

Seminar “Veiligheid” en congres LYMEC in Denemarken januari 1995

Nadere informatie volgt nog.

Voor alle activiteiten geldt informatie en opgave bij: Marcel Putman 010-4651999

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES !**

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Liever op z'n Duits

door Ron Hogenboom

Tijdens het novembercongres zal de nota "Internationale Economie in Perspectief" worden besproken. De nota, die de visie van de commissie Internationale Economische Instituties bevat, is een interessant stuk om te lezen. Echter, ik acht het toch wel noodzakelijk om enige kanttekeningen bij het stuk te plaatsen.

Herenfiets

Als eerste wil ik een opmerking maken, die rechtstreeks verband houdt met één van de belangrijkste functies van geld: ruilmiddel. Deze functie zorgt er voor dat de transactiekosten worden verlaagd, wat dus wil zeggen dat de drempel om handel te drijven wordt verkleind. In plaats van te zoeken naar iemand die jouw graan wil ruilen voor een blauwe herenfiets, verkoop je het graan aan een graanliefhebber om vervolgens een blauwe herenfiets te gaan kopen. Het gevolg is een besparing van veel tijd en kosten. Het lijkt dan ook geen twijfel dat zonder een algemeen aanvaard betaalmiddel de welvaart op een veel lager peil zou liggen. Nu rijst de vraag of een Europese munt of een stabiele wisselkoers een bijdrage kan leveren aan een verdere stijging van de welvaart. De commissie IEI is hier nogal sceptisch over. Daarentegen denk ik dat een "Europese" munt uiterst positief kan worden beoordeeld. En het betreft dan wel, de aanhalingstekens geven dit weer, slechts een munt voor enkele Europese landen: Denemarken, Duitsland en de Beneluxlanden, eventueel aangevuld met Frankrijk. Al deze landen

kennen enerzijds reeds een inflatie die in hoge mate is geconvergeerd en anderzijds vrij kapitaalverkeer. Eveneens zijn de onderlinge economieën sterk met elkaar verbonden, wat zich manifesteert in het synchroon lopen van de conjunctuercyclus. Maar wat ook van belang is, is dat de doelstelling van prijsstabiliteit in de betreffende landen, Frankrijk vormt nog een uitzondering, wordt nagestreeft door een autonome centrale bank.

Risico

Naast bovengenoemde reductie van de transactiekosten houdt een munt nog meer voordelen in. Zo leidt één munt tot een vermindering van de wisselkoersonzekerheid. Weliswaar kun je de wisselkoersrisico's gemakkelijk afdekken. Maar de kosten die hieraan zijn verbonden kunnen beslist niet worden verwaarloosd. Zeker niet wanneer de koersen instabieler zijn ofwel naarmate het koersrisico hoger ligt. Het

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΗ

Grieks Specialiteiten Restaurant

ARISTOTELES

Herengracht 18 - Den Haag
Telefoon 070 - 608281

belang dat aan stabiele wisselkoersen moet worden toegekend, wordt niet alleen door de commissie maar ook door verschillende Amerikaanse economen onderschat. De oorzaak hiervan is dat zij de Amerikaanse situatie op Europa projecteren. Zij vergeten hierbij dat in de meeste Europese landen, in tegenstelling tot de VS, de export, evenals de import, een substantieel deel van het nationaal produkt vormt. Met andere woorden: De economieën van de meeste Europese landen zijn veel gevoeliger voor wisselkoersveranderingen dan de Amerikaanse economie. Het streven naar stabiele wisselkoersen is dan ook vrij begrijpelijk. Wel dient bij dit streven er steeds op te worden gelet dat de wisselkoersen de onderlinge concurrentiepositie weerspiegelen. Doen ze dit niet dan moet de koers gewoon worden aangepast. Een nadeel dat verbonden is aan het creëren van een "Europese" monetaire unie, is het verlies van de mogelijkheid om een zelfstandig monetair beleid te voeren. Hoewel de commissie dit zo'n beetje als onoverkomelijk bezwaar ziet, beschouw ik het helemaal niet als een groot bezwaar. Tenminste, wanneer de unie slechts bestaat uit de eerder genoemde landen en het monetaire beleid bovendien eenzelfde karakter heeft als het huidige Duitse beleid.

Oog

De commissie verliest de wijze waarop de rente tot stand komt uit het oog. De voor de economie belangrijkste rente - de lange ofwel de kapitaalmarktrente - wordt namelijk niet door de centrale bank bepaald. Vraag en aanbod vormen de belangrijkste determinanten voor de bepaling van een soort basisrente. En bovenop die basisrente komt nog een gedeelte dat afhankelijk is

van enerzijds de huidige inflatie en anderzijds van de inflatieverwachtingen. Indien de centrale bank de korte rente verlaagt en dus goedkoop krediet aanbiedt, of wanneer de overheid de economie monetair stimuleert - zij leent geld bij de centrale bank - dan zal dit onvermijdelijk leiden tot een stijging van de inflatie en de inflatieverwachtingen en dus ook tot een stijging van de lange rente. De reden hiervoor is aan de ene kant dat monetaire stimulering uitloopt op inflatiestimulering in plaats van op stimulering van de economie. Het verleden heeft dit duidelijk aangetoond. Aan de andere kant willen beleggers een bepaald reëel rendement. Hoe hoger nu de inflatie en de verwachtingen omtrent de inflatie des te hoger moet het nominale rendement zijn om eenzelfde reëel rendement over te houden. Dit is dan ook de belangrijkste reden dat de rente in Italië begin jaren negentig veel hoger lag dan de Duitse. Italië kende gewoon een veel hogere inflatie: 3 tot 4 procentpunten. Voor het Verenigd Koninkrijk gold hetzelfde, met als belangrijke aanvulling dat het pond sterk overgewaardeerd was. De door de Britten bij toetreding tot het EMS bepaalde koers van het pond werd door de markt als ongeloofwaardig, en dus onhoudbaar, beschouwd. Met een veel hogere rente trachtten of beter gezegd, moesten de Britten het pond nog een zekere mate van aantrekkelijkheid verschaffen. Toen de Britten gedwongen waren het EMS te verlaten, kon de rente dan ook behoorlijk dalen, doordat het pond zich - door een sterke devaluatie - naar zijn reële en dus geloofwaardige wisselkoers bewoog.

Handelsoorlog

Als laatste nadeel noemt de commissie nog het verlies van de

mogelijkheid om de economie via een devaluatie te stimuleren. Devaluaties zijn echter een uiterst dubieus middel om de economische bedrijvigheid te bevorderen. Het lijkt op het eerste gezicht een positieve injectie door een toename van de export. Maar men moet zich realiseren dat ook de importgoederen in prijs veranderen; die worden duurder. Resultante van een onnatuurlijke devaluatie, dat wil zeggen een devaluatie die als stimulering is bedoeld en niet om de "echte" wisselkoers te bereiken, is een hogere inflatie, waardoor een nieuwe devaluatie nodig is, om de extra gegenereerde groei vast te houden. Szasz, een der directeurs van De Nederlandsche Bank, merkte over devaluaties op dat "de ervaring hier en elders heeft geleerd, dat prijsstabiliteit op langere termijn meer bijdraagt tot een goede concurrentiepositie dan telkens herhaalde aanpassingen". Naast het tijdelijke karakter van een devaluatie, kan zij bij andere landen een zelfde reactie te weeg brengen. Per saldo schiet niemand hier wat mee op. Sterker nog, het kan negatieve effecten hebben wanneer devaluatierondes ontaarden in handelsoorlogen.

Kater

Het geheel overziende, hecht ik meer waarde aan de voordelen van een "Europese" monetaire unie dan aan de nadelen. En mocht de EMU er niet komen dan dient te worden voorkomen dat het monetaire beleid de aard krijgt die de commissie IEI voorstaat. Want goedkoop-krediet-beleid en devaluaties vormen slechts schijnstimuleringsmiddelen die veel overeenkomst vertonen met alcohol. Tijdens en vlak na het gebruik is het heerlijk, maar de volgende dag resteert een kater.

**KRAATS
KRAAKT**

CENSUUR!

Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

“Het systeem
faalt”

DECEMBER 1994

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Inhoud

DRIEMASTER

Jaargang 46
Nummer 6
December 1994

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredacteur a.i.

Melvin L. Schut
Moerverweg 23
1834 EN Sint Pancras
(072) 619131

Redactie

Fedor Tanke (eindredacteur), Joost Kocke (fotoredacteur), Folkert Bolkestein, Yair Pinto, Herman Rijkse, Michiel Visser en Pieter Oosterhuis (hb-auditor)

Columnisten

Eddy Habben Jansen
Marten van de Kraats

Deadline Driemaster 1 1995:
dinsdag 24 januari 1995

Kopij op flop sturen naar:
Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Herengracht 38a
2511 EJ Den Haag

Foto's:

Joost Kocke: blz. 1, 4-9

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN

Voorzitter	3
De antistem	4
De onbetwiste roerganger van de SP, Jan Marijnissen, ziet parallellen tussen SP en het liberalisme. Een vraaggesprek.	
Congresverslag	10
Met Yair Pinto beleeft u het novembercongres opnieuw	
Individualisering in Amsterdam	11
Melvin Schut doet verslag van een Amsterdams lustrumforum	
Overzicht JOVD commissies	12
Kernenergie	15
Robert Mosch heeft een liberale kijk op Borssele	
Letter from America	16
De JOVD in de USA. Michiel Visser bericht in deze nieuwe rubriek over liberalisme & de Verenigde Staten. In dit nummer de extra lange eerste aflevering.	
Gratis naar Honolulu bellen	18
Verkeerde meningen	19
CDJA voorzitter Jack de Vries ziet een verontrustende overeenkomst tussen liberalisme en christen-democratie.	
Antillen	20
Aruba mag dan wel niet apart in het nieuwe paspoort vermeld worden, Karen Jedema informeert de JOVD over de ontwikkeling die de tropische delen van ons Koninkrijk doormaken.	
Liberale agenda	22
Neemt Hamas de plaats van de PLO in?	23
Mijnheer Menegalli weet veel van deze clubs en is erop gebrand zijn kennis met ons te delen.	
Finland between East and EU	24
De Fin Anders Laurén schreef exclusief voor Driemaster een artikel over de achtergrond van het Finse EU-lidmaatschap.	
Litouwen	27
Dennis Straat bericht over nog een landje dat òn lid wil worden van de EU òn last heeft gehad van onze Sovjetvrienden	
Notulen	28
Ongehoord	32
Advertenties	
Dinky Druk..... 17	
Lloyd Loom..... 26	
P&Projects..... 26	

Voorzitter

De jaarwisseling is altijd een bewogen moment. Het biedt ons de mogelijkheid om nostalgisch terug te blikken op het vervlogen jaar en tegelijkertijd een blik op de toekomst te werpen. Ook de JOVD sluit een roerig jaar af en dus is dit het uitgelezen tijdstip om 1994 in kort bestek de revue te laten passeren. Vervolgens wil ik graag met U de goede voornemens voor 1995 doornemen.

1994 verdwijnt zonder enige twijfel in de boeken als een van de meest bewogen jaren in het bestaan van de JOVD. Zo vierde de oudste politieke jongerenorganisatie van Nederland haar negende lustrum. Dit festijn werd luister bijgezet door middel van een spetterend lustrum-congres in februari van dit jaar. Een verjaardag in stijl; mogelijk gemaakt door zeer veel enthousiaste vrijwilligers. Daarnaast was 1994 natuurlijk een drievoudig verkiezingsjaar. In dit jaar zette de Nederlandse kiezer de vertrouwde politieke verhoudingen volledig op z'n kop, met als direct resultaat een boeiende formatie-periode. Deze formatie leidde uiteindelijk tot het door de JOVD al decennia bepleitte resultaat: een coalitie zonder het CDA! Blijdschap alom, al was er daarnaast ook teleurstelling over het weinig Paarse maar eerder grijze regeerakkoord.

Ook intern maakte de JOVD roerige tijden door. In juni leidde een uitgebreide reorganisatie-discussie tot een aantal ingrijpende besluiten met betrekking tot de manier waarop de JOVD zou moeten functioneren. Algemene conclusie was, dat er meer aan-

dacht zou moeten komen voor politieke activiteiten. Dit leidde onder andere tot een inkrimping van het hoofdbestuur. Ook vertrok het Algemeen Secretariaat uit Amsterdam om zich te vestigen aan de chique Herengracht in Den Haag. Dit pand, strategisch gepositioneerd tussen het Centraal Station en het Binnenhof, voldoet aan alle eisen die de grootste politieke jongerenorganisatie aan haar hoofdkwartier mag stellen. Voorts gebeurde er in de personele sfeer het een en ander: zo namen we afscheid van onze zeer gewaardeerde medewerkster Fatima en zwaaiden in totaal 13 hoofdbestuurders af. Dat 1994 een hectisch jaar was, behoeft na het bovenstaande waarschijnlijk geen nadere uitleg...

Nu we dat hectische jaar hebben afgesloten, kunnen we er een dikke streep onder zetten, om vervolgens de balans op te maken. Die balans stemt ons gematigd optimistisch. Voor het eerst in acht (!) jaar sluit de JOVD haar administratieve jaar af met een aanzienlijke ledenwinst. Het is duidelijk, dat de toegenomen politieke belangstelling ten gevolge van de verkiezingen hieraan een belangrijke bijdrage heeft geleverd. Tevreden kunnen we dan ook constateren, dat we in 1994 bijzonder veel publiciteit hebben gehad, mede ten gevolge van de interessante kabinetsformatie en de rol die de JOVD in de afgelopen jaren achter de Paarse schermen heeft gespeeld. Tot slot is een groot aantal zaken, waartoe tijdens de reorganisatie-discussie is besloten, gerealiseerd. De JOVD-nieuwe-stijl staat op de rails; de trein kan gaan rijden!

Waarheen zal deze trein ons in 1995 gaan voeren? Voor een gedetailleerd antwoord op die vraag verwijs ik u graag naar het JOVD-spoorboekje, dat vorm heeft gekregen in het Beleidsplan. Alle goede voornemens die hierin zijn beschreven, zijn inmiddels op het laatste congres geaccordeerd; voor een ieder is het Beleidsplan 1995 kosteloos verkrijgbaar op het Algemeen Secretariaat. Essentie van deze dienstregeling is, dat we veel meer gaan discussiëren over de richting waarin we de trein willen laten rijden en veel minder over de constructie van de trein zelf. Immers, iedereen weet zo langzamerhand wel hoe die is samengesteld. Als we met z'n allen vertrouwen op die samenstelling, kunnen we vertrekken op weg naar veel meer politieke activiteit, ledenwerving en ledenbehoud en vooral ook serieuze politieke invloed. De zeven conducteurs in de kolom hiernaast hebben er zin in. Maar let wel: het blijven conducteurs. De machinist bent u immers zelf!

Ik wens u een voorspoedig en gezond 1995 toe!

Arjan Toor

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Herengracht 38a
2511 EJ Den Haag
(070) 3 622 433
(070) 3 617 304 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Arjan Toor
Jozef Israëlstraat 8
9718 GJ Groningen
(050) 18 58 90

Secretaris

Sandra Spek
Rivierstraat 228
3016 CH Rotterdam
(010) 440 53 16

Penningmeester

Wibo van Ommeren
Telegraafstraat 50 A
5038 BM Tilburg
(013) 36 99 49

Vice-voorzitter

Dion van der Arend
Noordsingel 197a
3035 ER Rotterdam
(010) 465 22 03

Algemeen bestuurslid

Pieter Oosterhuis
Verlengde Hereweg 116
9722 AH Groningen
(050) 26 50 37

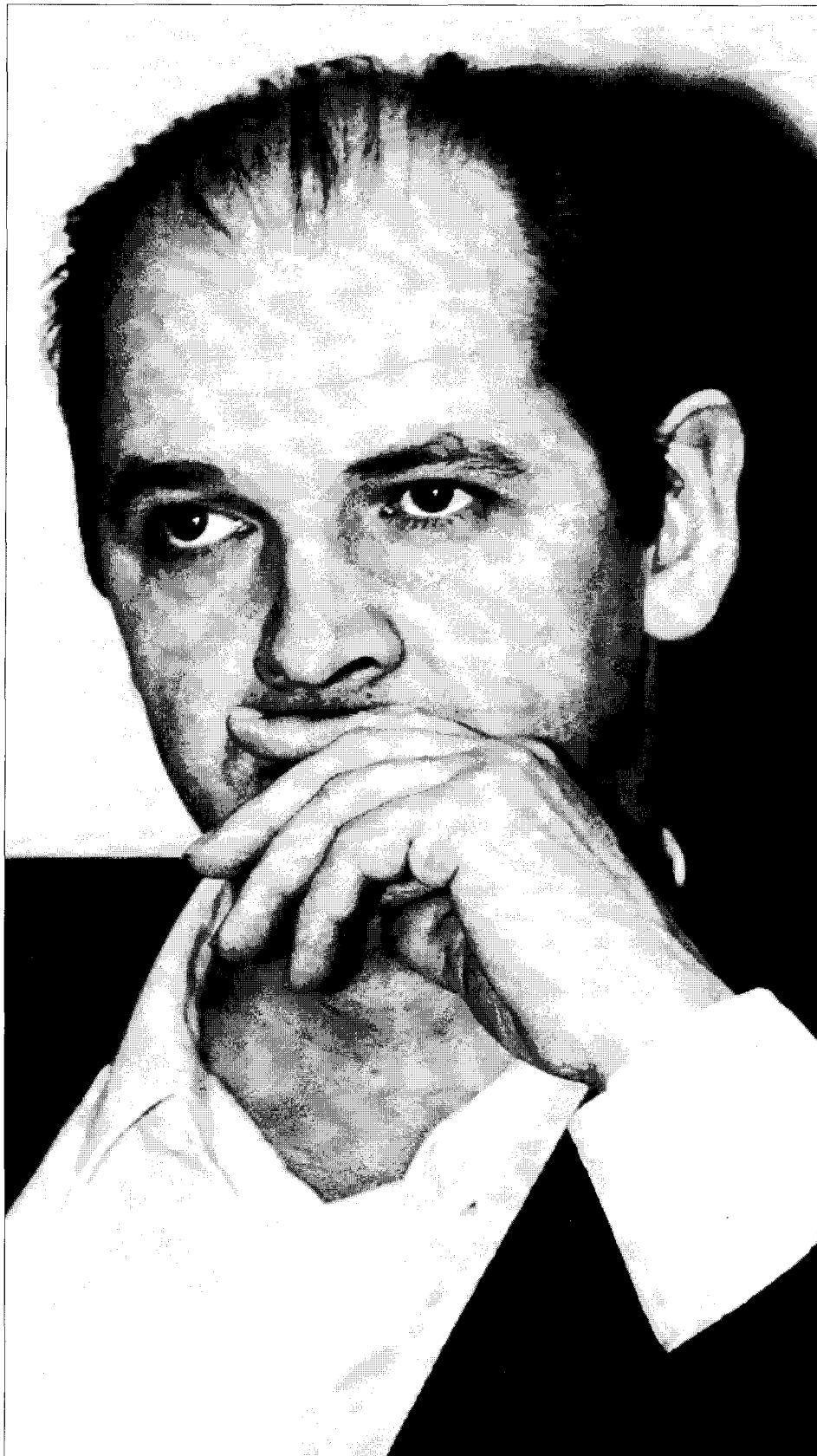
Algemeen bestuurslid

Peter Duwel
Villapark 34
5667 ER Geldrop
(040) 867 609

Algemeen bestuurslid

Olaf Penne
Noordsingel 101b
3035 EM Rotterdam
(010) 466 06 14

De antistem

door Folkert Bolkestein en Melvin Schut

Stem tegen, stem SP". Zo voerde de Socialistische Partij dit voorjaar campagne, en zo behaalde zij twee Kamerzetels. Voor het eerst was de partij, die reeds twee decennia bestaat, erin geslaagd om het parlement te bereiken. Geheel onverwacht kwam de overwinning overigens niet. Bij de raadsverkiezingen had de SP in totaal 128 zetels in de wacht gesleept.

De onbetwiste leider van de partij is de heer Jan Marijnissen (42). Zijn enige opleiding is het gymnasium. Werkervaring heeft hij opgedaan in een worstfabriek en als bankwerker en lasser. Hij bouwde de partij van de grond af op, met als basis het Brabantse Oss, waar hij van 1975 tot 1993 in de gemeente raad zat. Ook bezette hij een zetel in de provinciale staten van Brabant. De SP rust op een buitengewoon stevig kader, en is naar ledental de vijfde partij van Nederland. Deze leden zijn grotendeels afkomstig 'uit de wijken', het zijn 'gewone' mensen.

Mijnheer Marijnissen is een vriendelijke huisvader van middelbare leeftijd. Hij is opgegroeid in de jaren zestig en hij is links.

"De verzorgingsstaat staat steeds verder onder druk, zeker nu de Partij van de Arbeid het VVD-verkiezingsprogramma heeft overgenomen. Het is niet voor niets dat Bolkestein zegt dat dit een liberaal kabinet is. Ja, mijn complimenten allemaal voor deze fantastische strategiën!"

U noemt zichzelf socialistisch. Dat lijkt nogal uit de mode te zijn.

“De naam ‘Socialistische Partij’ hebben we in 1972 gekozen. Er zijn de laatste tijd stemmen in onze partij opgegaan die zeggen: is dat nou wel verstandig? We hebben het échec in Oost-Europa gehad, er zijn allerlei onpure types die zich socialistisch noemen, in België hebben we een socialistische partij zitten die net zo is als de Partij van de Arbeid hier. Dat pleit allemaal niet voor de naam Socialistische Partij. Maar we zijn niet zo’n modieuze club, vandaag dit en morgen dat. We hebben die naam nu eenmaal gekozen, en met enig gevoel voor historie moet die gewoon kunnen blijven.”

Waarom dankt u uw succes?

“Dat wij toch in de Kamer gekomen zijn, moet wel een teken zijn dat er iets bijzonders aan de hand is. En dat is dat de SP twintig jaar lang hieraan gewerkt heeft. Wij zijn dus echt een partij die vanuit de grond is opgebouwd. Uit de steden, uit de wijken, uit de fabrieken. Een heel actieve club. De vijfde partij van Nederland, 70.000 leden, groter dan D66, groter dan GroenLinks en met een sterke lokale basis.”

Uit welke idealen komt uw gedrevenheid voort?

“Het zijn niet zozeer idealen die mij inspireren. Het is meer de harde werkelijkheid. Die voedt bij mij de verantwoordiging en maakt dat ik de energie elke keer kan opbrengen om te doen wat ik doe. Wij zijn geen filosofisch-idealistische partij. Integendeel. De pretentie die wij als SP hebben is juist dat we vanuit de realiteit redeneren.

En in die realiteit zien wij dat het huidige systeem faalt. Het faalt! Als je tenminste als uitgangspunt neemt, dat onze samenleving menswaardig moet zijn. En ik zie daaraan tegengestelde tendensen in Europa, die zich al vanaf begin jaren tachtig in Engeland en Amerika hebben afgetekend toen daar het neo-liberalisme verder vorm kreeg. Ik stel vast dat waarden die zich hebben uitgekristalliseerd in tweeduizend jaar Europese geschiedenis, steeds meer op de tocht komen. Waarden van menselijke waardigheid en solidariteit.

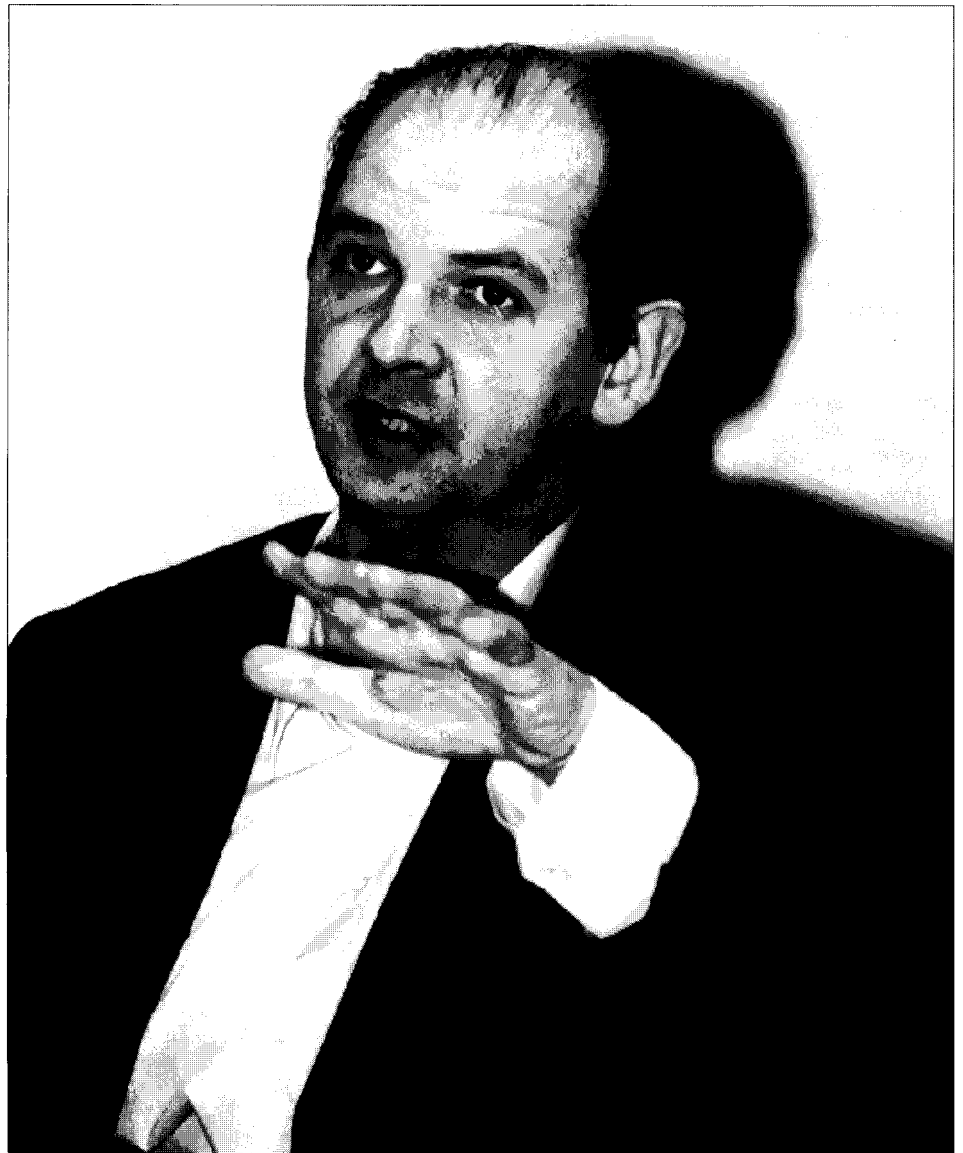
En waarom vind ik waarden nu zo belangrijk? Niet omdat ik een half-religieuze

opvatting zou hebben, helemaal niet. Maar ik denk: waarom hebben zich die waarden in tweeduizend jaar Europese geschiedenis uitgekristalliseerd? Omdat die een prima transportmiddel waren voor enige zekerheid, bestaanszekerheid. Solidariteit is ook niet gemaakt vanaf de kansel, het is terecht altijd geïdentificeerd met de onderliggende klasse. Zo goed als je verzekering als solidariteit kan omschrijven, betekent solidariteit ook verzekering. Ik denk dat je het risico van het

lot - dat iedereen kan treffen - moet verdelen. En daar is niks mis mee. Jou kan ook iets overkomen.”

Op welke waarden baseert u zich?

“Wij baseren ons op drie min of meer morele uitgangspunten. Menselijke waardigheid voor ieder individu, fundamentele gelijkwaardigheid voor elk individu en ten derde ook solidariteit - omdat we nu eenmaal niet allemaal gelijk zijn in praktische zin. In zeer morele termen uitgedrukt, is

“De verzorgingsstaat staat steeds verder onder druk, zeker nu de Partij van de Arbeid het VVD-verkiezingsprogramma heeft overgenomen.”

dat zo'n beetje de ideologische bagage van de SP. En ik vind dat de ontwikkeling die we nu meemaken haaks staat op al die drie uitgangspunten."

Hoe wilt u die uitgangspunten in de praktijk uitwerken?

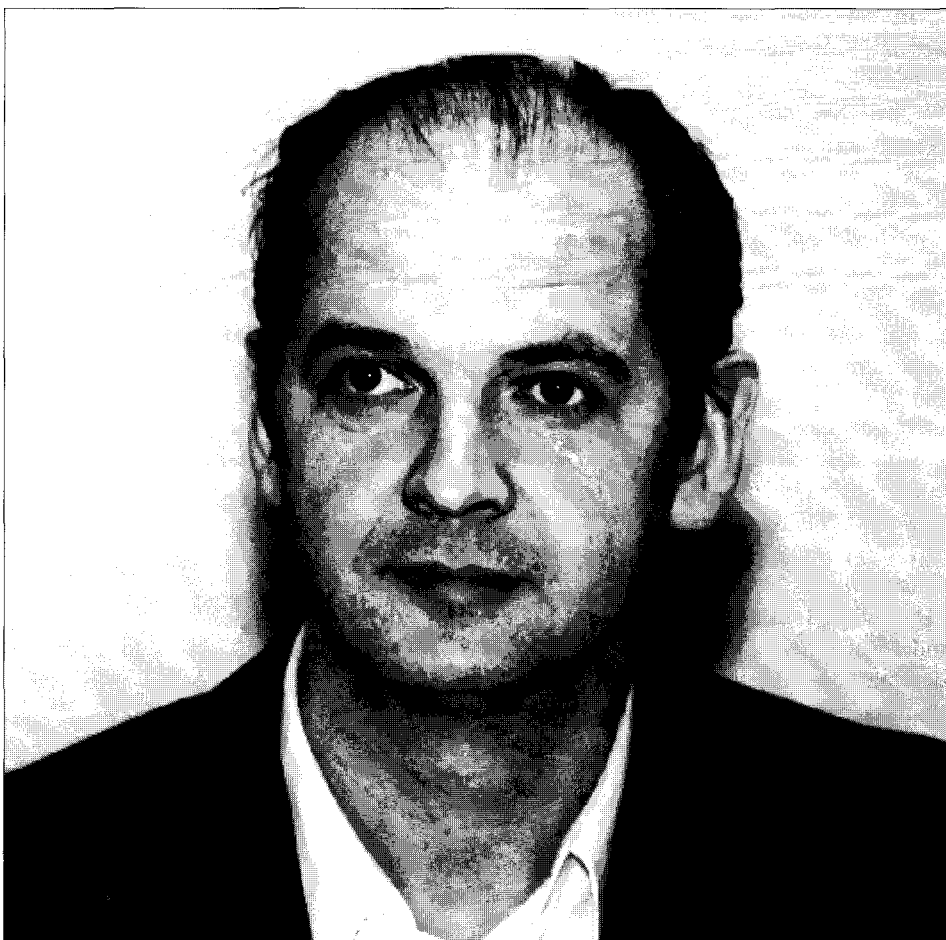
"Door wat wij samenvatten als 'meer democratie' en socialisme. Met meer democratie bedoelen we dat de invloed van mensen op hun eigen woon-, werk-, en leefomstandigheden verhoogd moet worden. Ik ben niet voor een soort ultrademocratie of zo, maar wel vind ik het onverdragelijk dat in een willekeurig bedrijf de mensen op de werkvloer absoluut niks te zeggen hebben. Er is wel een Wet op de OndernemingsRaden, maar in de praktijk komt daar bar weinig van terecht. Ook ouderen in een verpleeghuis worden nog steeds buitengewoon betuttelend behandeld. En noem maar op. Ik zou veel verder willen gaan in de emancipatie van de gewone burger.

Dat is één. En wat betreft het socialisme: wij zijn voor een fundamentele verandering van de machtsverhoudingen. En nou heb ik het even niet over haalbaarheid, maar over doelstellingen. Er is geen enkel rationeel argument waarom een kleine bovenklasse zich via aandelen, via obligaties, via weet ik veel wat kan verrijken, alleen maar doordat ze de beschikking heeft over geld. Dat noem ik een duidelijk voorbeeld van parasitisme.

En dan kun je natuurlijk beweren dat het nu eenmaal in het kapitalistische economische bestel hoort, dat iemand die investeert ook de rendementen daarvan krijgt. Maar dat staat voor mij absoluut niet vast. Als de overheid bijvoorbeeld mensen dwingt om te gaan werken voor zeventig procent van het minimumloon - dus het minimumloon is niet meer het minimumloon, je kan er dispensatie voor krijgen - dan zeg ik: dat vind ik volslagen belachelijk. Volslagen belachelijk. Vooral in de wetenschap dat sommigen zich daar enorm aan verrijken."

Wie dwingt er nou eigenlijk? Dwingt de overheid ze om te werken? Of worden ze door de omstandigheden gedwongen?

"Nou, door de omstandigheden. De omstandigheden binnen het kapitalistisch bestel, waarin de ongelijkheid is geïnstitutionaliseerd."

***"Het zijn niet zozeer idealen die mij inspireren.
Het is meer de harde werkelijkheid."***

U vóóronderstelt nu, dat er een overheid is, die moet ingrijpen in de economische verhoudingen.

"Maar waarom niet? We leven in een democratie, de overheid is gelegitimeerd door de verkiezingen. Laten we wel wezen, iedereen heeft het recht om te stemmen. En die overheid is er gewoon. Die is historisch gegroeid, omdat de mens tot de ontdekking kwam dat het beter is om op bepaalde punten samen te werken. Omdat het efficiënter is, omdat het goedkoper is, omdat het sneller gaat, omdat het minder problemen en onnodige fricties oplevert.

Dus voor mij staat de legitimiteit van de overheid voorop. Voor mij is dat niet een vijand of zo."

Dat vinden de liberalen ook. Maar in hoeverre is het ingrijpen gelegitimeerd?

"De overheid treedt - mede onder druk

van de VVD - steeds verder terug om meer ruimte te laten voor de markt. Daarachter steekt het ideologische verhaal dat we meer prikkels nodig hebben, dat de zaak is ingedut en noem het maar op. En op zichzelf vind ik dat sympathiek klinken. Dat heb ik in de discussie met Bolkestein in de Kamer ook meerdere malen herhaald. Wij zijn niet voor betutteling, wij zijn niet voor paternalisme, wij zijn niet voor doormodderen en pappen en nathouden.

Integendeel. Wij vinden niet, zoals onder sociaal-democraten lang mode is geweest, dat de overheid het geluk van mensen moet brengen. In die zin helemaal niet. Dus onnodige interventies van de overheid in het persoonlijk leven wijzen wij af. Te allen tijde. En we vinden ook dat mensen vooral zelf verantwoordelijk zijn voor hun eigen leven en geluk. Laat daar geen misverstand over bestaan. Dat

is nu juist het verschil met de sociaal-democratie altijd geweest! Wij zijn ervoor dat we inderdaad in een samenleving komen waarin mensen met maximale kans op succes zichzelf kunnen ontplooien, hun geluk kunnen najagen.

Maar historisch en politiek gezien is de staat ontstaan omdat de mensen ontdekten dat je met samenwerking meer kan bereiken dan apart. Soms kan het goedkoper en efficiënter als je dingen gezamenlijk organiseert."

Onder die 'solidariteit' begrijpt u, neem ik aan, ook de miljonair die de bijstandsmoeder moet onderhouden. Dat is dan samenwerking één kant op...

"Nou, nee, laat ik vooropstellen: wij zijn geen voorstanders van miljonairs. En ook niet van bijstandsmoeders.

Er zijn maar weinig miljonairs die - laat ik dan maar eventjes in mijn termen spreken - eerlijk aan hun geld zijn gekomen. Dan doel ik niet op een malafide manier, maar op een moreel niet te rechtvaardigen manier."

Maar mag je die moraal opleggen?

"Ja maar wacht even. Hier raak je een heel gevaarlijk punt. Want ik kan natuurlijk heel makkelijk met een wedervraag antwoorden. Mag asociaal gedrag bestraft worden? Of althans, heeft de overheid een taak waar het gaat om het voorkomen van asociaal gedrag?"

Hoe definieer je asociaal gedrag?

"Ons verschil met liberalen is dat zij de samenleving de samenleving willen laten - en wij niet. In die samenleving hebben velen geen eerlijke kans op het najagen van succes en geluk. Over een gelijke kans spreek ik niet eens: een eerlijke kans. Dan ben je verplicht om iets te ondernemen, want als je dat niet doet, ja dan zou je kunnen eindigen met een slavenhoudersmaatschappij. Dat lijkt me niet zo moeilijk te bedenken.

Werkloosheid bijvoorbeeld is voor heel veel mensen iets wat hen overkomt. Dat is niet te wijten aan een gebrek aan inzet of zo. De 2500 bij DAF ontslagen mensen hadden tranen in hun ogen, die hadden daar soms dertig jaar gewerkt. Het is moeilijk vol te houden dat die mensen dat aan zichzelf te wijten hebben. Als je die mensen ook een eerlijke kans wil geven, moet je een economisch bestel creëren

waarin mensen de mogelijkheid hebben om te werken. Ik vind ook dat er een plicht tot werken aan gekoppeld zou moeten worden, maar dat begint dus met een recht op werken.

Nogmaals, voor mij is ingrijpen gewoon second best. Het ware beter een systeem te hebben waarin gewoon iedereen voor zijn eigen kansen kan opkomen, met zijn eigen kansen op succes. Maar je moet erkennen dat de uitgangspositie voor heel veel mensen heel erg verschillend is. En dat werkt ongelijkheid in de hand. Er zou dus paal en perk moeten worden gesteld aan de verhouding tussen het hoogste en het laagste salaris... Maar als dat niet gebeurt, is second best dat je dat afroemt ja.

Menselijke waardigheid betekent voor ons dus het bieden van kansen. Dat is iets dat wij met liberalen gemeen hebben. In de jaren zeventig hebben wij ons ook nooit zo geïdentificeerd met de softe sector, dus met de hele verzorgingsstaat. Dat hele verhaal van een beetje pappen en nathouden heeft ons nooit zo erg aangesproken. Wij hebben altijd gezegd: de verzorgingsstaat is er alleen om de uitwassen van dit systeem een beetje af te dempen."

U bent tegen het verzorgingsstaatsdenken?

"Absoluut. De PvdA had in de jaren zeventig nog de pretentie van 'wij maken de mensen gelukkig'. De kinderen moesten ook allemaal naar crèches en weet ik veel wat. Dat konden zij allemaal wel bepalen voor ons. Die hele symboolpolitiek was zo. Kernwapens bijvoorbeeld. Voor de goede orde: wij waren ook tegen het plaatsen van die kernwapens, maar niet op zo'n hysterische manier. Alsof kernwapens gelijkstaan aan oorlog. Kernwapens worden gebruikt als de politieke situatie daartoe aanleiding geeft, dus je moet zorgen dat dat niet zover komt. En of je nou omkomt door een kernwapen of door een eenvoudige dumdkogel, voor de persoon in kwestie maakt dat niks uit. Er zijn door de sociaal-democratie in Nederland heel veel van dit soort symbolen tot taboes verheven. Die vallen nu stuk voor stuk weer om, maar daar komt binnen de sociaal-democratie weinig voor terug aan élan en aan visie. En niet zelden een slap aftreksel van de VVD.

Wat links heel veel kwaad heeft gedaan, is dat ontzettende filosofische idealisme van

“Wij vinden niet, zoals onder sociaal-democraten lang mode is geweest, dat de overheid het geluk van mensen moet brengen.”

‘dat vind ik nou eenmaal’. Of gewoon het gebrek aan het zien van de samenhang der dingen. De typisch idealistische benadering. Dus zonder rekening te houden met de feiten.”

Hoe ziet u de positie van minderheden in de Nederlandse samenleving?

“Als we het hebben over de voormalige gastarbeiders, dan zeggen wij: die mensen zijn door de bedrijven hiernaartoe gehaald - door niemand anders - die toen die mensen door de automatisering steeds meer op straat kwamen er hun handen van hebben teruggetrokken en hebben gezegd: maatschappij, los het maar op. Wij staan op het standpunt dat alleen integratie een oplossing kan bieden. En wij zijn voor een spreidingsbeleid. Want integratie bevordert je niet door al die buitenlanders in wijken bij elkaar te proppen. En dat heeft de overheid maar laten gebeuren. En dat leidt ertoe, dat er een tijdbom tikt. De SP was één van de eerste partijen, lang voor jullie hooggeëerde Frits Bolkestein er over begon, die deze zaak in 1982 al aankaartte. En dat was wat voor een linkse partij. En we zijn voor racisten versleten, we discrimineerden, we waren tuig van de richel. Daar kwam het op neer in de ogen van de toenmalige linkse partijen. Omdat wij toen al waarschuwden dat wanneer die mensen geen Nederlands leerden, zich zouden aanpassen tot op zekere hoogte, die mensen nooit een kans zouden maken op de arbeidsmarkt en die integratie nooit van de grond zou komen. Vervolgens zijn wij de hoek in gemèpt. Het heeft mij een kras op mijn ziel bezorgd. Maar de achtergrond van het verhaal was dat wij die wijken inkwamen en die politici niet!”

En asielzoekers?

“Wij zijn het er mee eens dat de overheid een sneller, eerder en gepaster oordeel probeert te vellen met betrekking tot het onderscheid tussen economische en politieke vluchtelingen. De aanmeldcentra - het idee van eerste schifting binnen 24 uur - ondersteunen wij. Probleem is wel de mensen die worden afgewezen. Want die worden letterlijk buiten de deur gezet en aan hun lot overgelaten. Niemand weet waar die mensen blijven! De wet veilige landen wordt door ons ondersteund. We vinden inderdaad dat mensen - global village - het recht hebben om internationaal, intercontinentaal hun geluk te zoeken.

Maar, en wat dat betreft lopen de opvattingen van de VVD en de SP parallel, er is een grens aan het absorptievermogen van de Nederlandse samenleving. Je zult er voor moeten zorgen dat de instroom op een in ieder geval georganiseerdere wijze plaatsvindt dan nu het geval is. Dus je zal op de een of andere manier moeten komen tot een vorm van quoterings, zoals ook de VVD heeft genoemd. Ik vind dat de UNHCR terecht zegt dat opvang in de regio het beste is, maar niet anders dan dat het rijke westen ook bereid is daar fors aan mee te betalen. Waarom is die opvang nou zo belangrijk? Op de eerste plaats vanwege de onthechting. Ik heb zelf gesproken met vluchtelingen en mensen van vluchtelingenwerk en dan blijkt ook dat zodra mensen vanuit die opvangcentra verhuist zijn naar ROA-woningen, alleen zijn gaan

wonen, dan beginnen voor die mensen pas de problemen. Buren die ze niet verstaan, een samenleving die ze niet kennen, familie die ver weg is. En dat wordt een veel groter probleem dan wij nu bereid zijn te onderkennen.

De illegalen, daar zijn we heel duidelijk over. Illegaal is illegaal. Het woord zegt het al: een illegaal kan je dus niet toelaten, want anders moet je de term illegaal niet gebruiken. Dus niet-legaal binnengekomen betekent naar ons idee: uitzetting. Moeten wij dan een soort klopjacht beginnen op illegalen? Nee. Maar we zijn blij dat de Amsterdamse politie nu eindelijk die illegale naaiateliers gaat ontmantelen. Punt één omdat de illegale uitbuiting wordt aangepakt. Ten tweede, zodat ook de textielmarkt een beetje gesaneerd kan worden. Ten derde, het heeft ook een heel

“Wat links heel veel kwaad heeft gedaan, is dat ontzettende filosofische idealisme van ‘dat vind ik nou eenmaal’.”

slecht effect op het hele loongebouw in Nederland. Er zijn steeds meer bedrijven bereid ook met zwarte bedrijven in zee te gaan. En je ziet dus ook dat de meest achtereewaardige textielhandelaren, van C&A tot en met M&S zich ook bedienen van dit soort illegale naaiateliers.”

Maar hoe gaat u ze terugzenden zonder klopjacht? Want dat wil natuurlijk gewoon zeggen: oppakken.

“Ja, op het moment dat iemand niet beschikt over papieren om hier te verblijven en hier illegaal aanwezig is, dan moet hij worden heengezonden en liefst naar het land waar hij is vandaan gekomen. Je hoeft dat niet op een razzia-achtige manier te doen. Je kunt die mensen wel duidelijk maken: u bent hier zonder papieren, we hebben hier een asielbeleid, een immigratiebeleid, daar kunnen we niet zomaar doorheenfietsen. Je kan niet maar blijven zeggen ‘er zijn problemen’ maar niet bereid zijn eerlijk over de kwestie te discussiëren.”

Zou u zichzelf als een pragmaticus willen omschrijven?

“Nou, dat is een heel beladen begrip. Het is tenslotte D66, dat daar ooit mee begonnen is.”

Ik zal het zo zeggen. Zit u erg rationeel in elkaar?

“Ja, nou, dat is ook zo. Daarom begon ik ook te zeggen dat we niet vanuit idealen, maar vanuit de realiteit opereren. Als je dat niet doet kom je er niet, dan raak je snel gefrustreerd. Wat het hart niet heeft, kan het verstand niet brengen. En met het hart bedoel ik het élan, het engagement, maar met het verstand bedoel ik de ratio. Dat je wel over de dingen moet nadenken, dat je de dingen wel moet analyseren. Je kan niet zomaar iets blaten en zeggen: dat vind ik. Punt. Je moet het wel kunnen beargumenteren.

Het zijn de twee benen, die nodig zijn om te kunnen lopen. Je kan het ook vergelijken met een auto, waarbij het hart dan de motor is. Je hebt wel een stuur nodig waarmee je dat engagement en die energie kunt sturen.”

Sprekten het emotionele en het rationele element elkaar wel eens tegen?

“Nee, eigenlijk niet. Dat is niet zo verbaazingwekkend. Die morele waarden zijn

“Natuurlijk heb ik Marx, Lenin en Mao-Tse-Tung gelezen. Maar ik lees ook Galbraith en Bolkestein.”

niet bij Pinksteren als de heilige tongen op ons neergedaald, van een hogere macht gegeven. Die morele waarden zijn het resultaat van Europese geschiedenis. De SP sluit aan bij het rationalisme, het humanisme, gedeeltelijk ook bij het christendom. Wij staan voor waarden die daarin steeds op een of andere manier terugkomen.

Die waarden maken nu op alle fronten een enorme dip door. Dat was zeker zo in de jaren tachtig. Toen was er alleen cynisme te horen. Alleen Hirsch Ballin was in de politiek nog bereid om over normen en waarden te spreken. Tot mijn vreugde heb ik voor de verkiezingen Bolkestein horen zeggen dat ook het beginselprogramma van de VVD misschien moest worden aangepast. Ik hoop dat meer partijen langzamerhand begrijpen dat de pure nieuwe zakelijkheid onmogelijk een antwoord kan geven op alle problemen.”

De SP is dus gebonden aan specifiek de westerse cultuur...

“Nou ja, dat is een goeie van je. Maar dat is dus niet zo, elders noemt men de dingen alleen anders. Wij noemen het solidariteit. En ja, wij sluiten heel nadrukkelijk aan bij de Westeuropese cultuur, omdat wij nu eenmaal deel uitmaken van West-Europa. Maar ik voel me absoluut geen uitgesproken Europeaan. Ik heb niet meer affiniteit met Sicilië dan met Namibië.”

Wie zijn uw politieke voorbeelden?

“Ik heb me erg breed georiënteerd. Natuurlijk heb ik me beziggehouden met Oost-Europa. Natuurlijk heb ik me beziggehouden met China. Natuurlijk heb ik Marx gelezen, van Lenin zaken gelezen zo goed als van Mao-Tse-Tung. Maar daarnaast heb ik kennis genomen van de andere Westeuropese filosofen. Ik lees ook Galbraith en Bolkestein. Maar echte voorbeelden heb ik niet. Die heb ik ook nooit gehad. Ik heb ook nooit op een ander willen lijken.”

CONGRESVERSLAG

door Yair Pinto

Het congres van 19 en 20 november in het theaterhotel te Almelo was vooral een erg gezellig en gemoedelijk congres. Op politiek gebied viel wel het één en ander te beleven maar echt schokkende standpunten heeft de JOVD niet ingenomen. Vrouwenbesnijdenis mag niet, het NCO, een (extreem-) linkse organisatie, mag geen subsidie meer krijgen. Griekenland moet zijn gedrag tegenover de EU beteren want anders volgen er sancties.

Volkse meiden

Landelijk voorzitter Arjan Toor vertelde dat de problematiek van onze tijd de tegenstelling is tussen actieven en inactieven, tussen have's en havenot's. Daarnaast kwam hij nog met een aanval op het huidige paarse kabinet. De spreekster van de zaterdagavond, de kersverse minister Jorritsma, ging direct op de aanval in. Uit haar repliek en de rest van haar verhaal bleek dat Minister Jorritsma een toegewijd Bolkestein-adept is. Naast de gebruikelijke Bolkestein-standpunten kwam Jorritsma met een gezonde dosis openheid en humor. Het was alle aanwezigen meteen duidelijk, Minister Jorritsma is een politicus van de nieuwe stempel. De politicus bij wie de inhoud niet belangrijk is, maar iemand die vooral een gezellige en normale uitstraling moet hebben. VVD loopt voorop met de gezellige, bijna volkse "meiden" Jorritsma en Terpstra. Terwijl wij als JOVD'ers onze hersens kraken over de meest gecompliceerde politieke problemen, keert de echte politiek zich af van inhoudelijke zaken. Politiek wordt een groot toneelspel waarbij de leukste en sympathiekste acteurs de meeste stemmen verwerven.

Nast politieke zaken zijn er ook de organisatorische zaken behandeld dit congres. De belangrijkste organisatorische zaken waren al eerder op een Buitengewone Algemene Ledenvergadering(BAV) behandeld.

Ad Interim

Tijdens congres is het nieuwe Hoofd-Bestuur (HB) benoemd en zou ook de nieuwe hoofdredacteur worden benoemd. De algemene vergadering ging echter niet

akkoord met het beleidsplan van aanstaand hoofdredacteur Melvin Schut. Melvin Schut is daarom hoofdredacteur ad interim en op de BAV in januari wordt definitief een hoofdredacteur benoemd.

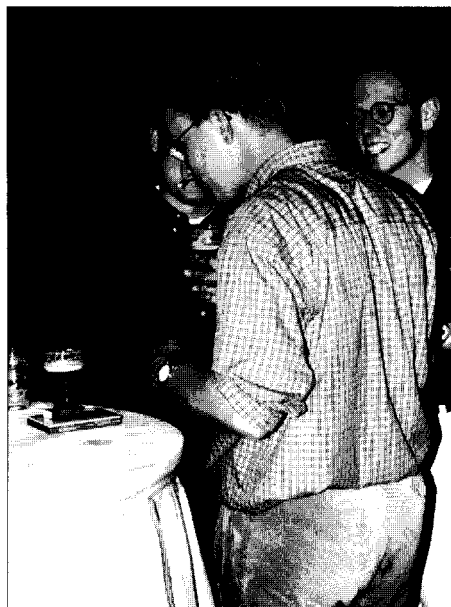
Een thema dat actueel dreigt te worden binnen de JOVD is de decentralisatie. Het HB wil het aantal landelijke congressen terugbrengen van drie naar twee. Naast de landelijke congressen komen er vier landelijke themadagen.

Een al te vergaande decentralisatie zorgt ervoor dat de landelijke binding wegvalt, en dat je als JOVD-lid jezelf alleen nog maar ziet als lid van je eigen afdeling of

hooguit district. Je ziet jezelf dan niet meer als lid van de landelijke vereniging genaamd JOVD.

Fallussymbool

Tenslotte was er nog één element van het congres dat zeker niet onbesproken mag blijven. Ook onze hooggeachte minister Jorritsma viel het op. Het bijna zielig conformistische kledinggedrag van de congresgangers. Bijna alle mannelijke deelnemers droegen een jasje en hadden een fallussymbool om hun nek. De "vrouwtjes" verblijdden ons met rokjes en mantelpakjes. Kortom het was mooi, en dat weet je.

Individualisering in Amsterdam

door Melvin Schut

In het kader van het lustrum van de afdeling Amsterdam, werd op 11 december een debat georganiseerd over individualisering. Deelnemers waren de heer Rouvoet van de RPF, de PvdA-sympathisant en hoogleraar economie De Beus, columnist Paul Scheffer, D66 Tweede Kamerlid mevrouw Giskes en de directeur van de Teldersstichting, de heer Groenveld. De discussie werd voorgezeten door de heer Nypels.

Het publiek in de redelijk gevulde zaal had er zin in. Of dat ook het geval was bij de forumleden was af en toe twijfelachtig. Daar waar de heer Rouvoet bij elke vermeende aanval op de kerk naar voren schoot, zag de heer Scheffer taferelen in het plafond die de andere aanwezigen boven de pet gingen.

Vrolijk

De discussie verliep inhoudelijk zoals verwacht mocht worden. De heer Rouvoet waarschuwde voor de kwalijke gevolgen van de individualisering en zag zich in veel opzichten gesteund door de heren Scheffer en De Beus. Mevrouw Giskes en de heer Groenveld zaten praktisch op één lijn, totdat de eerste hier zo van schrok, dat ze een klein verschil van mening extra opkrikte.

Het meest verbijsterende in de discussie was echter dat alle deelnemers een andere definitie hadden van individualisering en weinig deden om tot een nieuwe inhoud te komen. Het probleem werd onderkend en vervolgens sprak men weer vrolijk langs elkaar heen. Na verloop van tijd werd zelfs een heel andere discussie begonnen over normen en waarden in plaats van over individualisering!

Niettemin waren zowel forum als publiek enthousiast en geïnteresseerd en kwamen er meer vragen uit het publiek dan er konden worden beantwoord. Een geslaagde opzet van de afdeling Amsterdam.

Politiek op Landelijk Niveau

door Chris Jetten

A lweer enige tijd geleden heeft de vereniging te kennen gegeven dat de JOVD-zaken op landelijk niveau anders georganiseerd moesten gaan worden. De in de loop der jaren sterk uitgebreide taken van het Hoofdbestuur moesten worden teruggebracht ten gunste van een grotere inbreng en participatie van individuele leden. Met name werd benadrukt dat in de nieuwe structuur de politiek -per slot van rekening de bestaansgrond van de JOVD- weer centraal moest gaan staan. Het spreekt vanzelf dat één en ander met name zijn weerslag heeft gehad op de landelijke politieke bezigheden van de JOVD. Dit artikel biedt een overzicht van de diverse landelijke politieke commissies en geeft een omschrijving van de taken van het Politiek Secretariaat. In HB-Nieuwsbrief nummer 13 is een uitgebreidere versie van dit artikel verschenen. Vraag erom bij je afdelingsbestuur!

Het Politiek Secretariaat

Het Politiek Secretariaat is de opvolger van wat in de oude structuur het Politbureau werd genoemd. De opzet en werkwijze van het Politiek Secretariaat verschillen echter aanzienlijk van die van zijn voorloper. Zo bestaat het Politiek Secretariaat niet uit HB-leden, maar uit de voorzitters van de vijf landelijke hoofdcommissies, te weten Binnenlandse Zaken & Justitie, Buitenland, Milieu, Onderwijs en Economie. Daarnaast zijn drie algemene leden in het secretariaat opgenomen. Het geheel wordt gecompleteerd door een auditor uit het Hoofdbestuur. Deze vernieuwde samenstelling is nodig om de taken die het Politiek Secretariaat in de nieuwe structuur heeft goed te kunnen vervullen. De belangrijkste van deze taken is de traject-beheersing van de lange-termijn politieke agenda. Deze agenda bestaat uit een beperkt

aantal zeer algemene politiek-maatschappelijke thema's, waarvan de JOVD denkt dat zij de politiek in de komende jaren gaan of zouden moeten gaan beheersen. De thema's zullen van een zodanige aard zijn, dat zeer veel verschillende insteken erop mogelijk zijn. Door nu de JOVD-activiteiten op landelijk niveau aan te passen aan de lange-termijn agenda kan worden voorkomen dat de output van de JOVD bestaat uit losse flodders, die op geen enkele wijze met elkaar samenhangen en kan tevens worden voorkomen dat verschillende JOVD-organen met dezelfde dingen bezig zijn.

Glasnost

Het Politiek Secretariaat zal in de nabije toekomst in samenspraak met de vereniging beginnen met het opstellen van de lange-termijn agenda en zal daarna de coördinatie van de uitvoering hiervan op zich nemen.

Een tweede belangrijke taak van het Politiek Secretariaat is de rol van informatie- en adviesbalie. Juist met het oog op deze functie zijn de voorzitters van de vijf landelijke commissies in het secretariaat opgenomen, zodat er op bijna elk gebied wel kennis aanwezig is. Mocht dit toch onvoldoende blijken, dan is er altijd bekend waar de informatie wel vandaan gehaald kan worden, zowel binnen de JOVD, als daarbuiten.

Naast het verstrekken van politiek-inhoudelijke informatie is het Politiek Secretariaat ook behulpzaam bij politiek-organisatorische kwesties, bijvoorbeeld met betrekking tot het opstarten van een commissie of projectgroep in een afdeling. Ook voor advies over grote eenmalige activiteiten als een conferentie, kan het secretariaat benaderd worden.

Tot slot onderscheidt het Politiek Secretariaat zich van het Politbureau door de veel grotere openheid en de invloed die ook individuele leden kunnen hebben. Via de vijf commissievoorzitters hebben indirect alle landelijke commissies toegang tot de bezigheden van het Secretariaat.

Voor algemene vragen over het Politiek Secretariaat kan contact worden opgenomen met de voorzitter, Peter Hietink, 010-4148190.

De Landelijke Commissies

De landelijke commissies staan in principe open voor iedereen. Hoewel enige kennis van zaken wel gewenst is, is de belangrijkste voorwaarde voor toetreding het hebben van veel interesse en een sterke motivatie. Bovendien wordt van mensen die zich opgeven ook een

daadwerkelijke inzet en bijdrage verwacht. Hoewel de werkwijzen van de commissies onderling soms verschillen, onderscheiden de landelijke commissies zich van afdelingscommissies door de veel grotere nadruk die op het leveren van politieke output richting vereniging wordt gelegd. Deze output kan vele vormen aannemen, variërend van een eenvoudige nota tot een themadag met alles erop en eraan. Daarnaast zijn veel commissies bezig met het opbouwen en onderhouden van contacten met externe organisaties op hun specifieke beleidsterrein. Deze zeer interessante taken werden tot voor kort voornamelijk door het Hoofdbestuur uitgevoerd, maar zijn nu in handen van de commissies en daarmee van de leden komen te liggen. Meld je aan voor een commissie als je interesse hebt hieraan mee te werken.

Cluster Binnenlandse Zaken & Justitie

Commissie Binnenlandse Zaken en Justitie (BiZaJus): De commissie BiZaJus is de overkoepelende commissie van het cluster binnenlandse zaken en justitie. Dat houdt in dat de commissie zich bezighoudt met het opzetten en draaiende houden van subcommissies die zich in binnenlandse en juridische onderwerpen verdiepen, en voorts dat de commissie de contacten met externe organisaties op dit gebied onderhoudt. Een belangrijk deel van de activiteiten van de commissie BiZaJus bestaat echter uit de politieke discussie, waarbij alle onderwerpen op ons 'beleidsterrein' aan de orde kunnen komen. Met name zullen wij in de toekomst proberen om de uitkomsten van onze discussies te bespreken met ambtenaren van een ministerie of met Tweede Kamer-leden. Wil je hier ook aan meewerken? Bel dan met Chris Jetten, tel. 015-572463.

Filosofisch-Ideologische Commissie:

Onlangs is de Filosofisch-Ideologische commissie opgericht. Deze commissie houdt zich bezig met allerlei vraagstukken. Hierbij kun je denken aan een analyse van partijen en hun ideologie, staatsrechtelijke vernieuwingen, politiek cynisme, politieke socialisatie, diversiteit binnen de diverse ideologieën etc. etc. Uiteraard omvat deze commissie nog veel meer, immers het terrein waar we ons mee bezig houden is enorm groot. Leden van deze commissie zijn in ieder geval mensen die niet zo maar standpunten van partijen (in het bijzonder liberale partijen) klakkeloos aannemen, maar ook nog verder hierover nadenken

en bekijken of deze standpunten met hun oorspronkelijke ideologie overeenkomen. Voor meer informatie : Jeroen van den Berg 08370-12429.

Commissie Minderheden: De commissie Minderheden wordt een commissie die zich bezig zal houden met minderheden in de ruimste zin van het woord. Want hoewel de problematiek inzake de etnische minderheden het meest in het oog springt, zou eventueel ook over homoseksuelen of hoogbegaafde kinderen kunnen worden gesproken. De commissie minderheden is op dit moment in oprichting en het is de bedoeling op korte termijn een start te maken. De insteek die de commissie met betrekking tot de minderhedenproblematiek zal kiezen ligt dus nog geheel open en in handen van de mensen die zich zo spoedig mogelijk aanmelden bij Chris Jetten, tel. 015-572463.

Commissie Aletta Jacobs: Aletta Jacobs is een commissie die zich bezighoudt met emancipatie zowel binnen als buiten de JOVD. Intern streeft zij naar een versterking van de positie van de vrouw door vrouwelijke leden te stimuleren actief te worden. Extern maakt de commissie deel uit van een uitgebreid netwerk van vrouwenorganisaties, die door middel van discussies en activiteiten politiek interessant proberen te maken voor vrouwen. Heb je hier interesse voor en wil je hieraan meewerken? Bel dan met Karen Rot, tel. 071-144335 / 03432-3541. PS: De commissie heeft niet alleen vrouwelijke leden!

Commissie Antilliaanse en Arubaanse Zaken (AAZ): De commissie AAZ is begin 1994 opgestart. De commissie houdt zich voornamelijk bezig met de staatsrechtelijke problemen rond de Antillen. Dit is op het moment een zeer actueel onderwerp. Aruba heeft een blijvende status aparte gekregen en de overige eilanden hebben zich zeer recentelijk, door middel van een referendum, uitgesproken voor het als land doorgaan onder de hoede van het Koninkrijk. De grote vraag waar de commissie en de eilanden zich de komende tijd mee bezig houden is hoe deze constructie gestalte moet krijgen. Om hierover gedegen verder te discussiëren willen wij graag nieuwe leden in onze commissie verwelkomen. Ben je geïnteresseerd in het wel en wee rond de Nederlandse Antillen, neem dan contact op met Annemieke Brons, 010-4144911.

Commissie Gemeentepolitiek: De commissie Gemeentepolitiek onderscheidt zich van veel andere landelijke commissies doordat zij zich bezighoudt met politiek op lokaal niveau.

Ach ja, die commissies destijds...

Voorop in de doelstellingen van deze commissie staat dan ook de begeleiding van afdelingen die zich met gemeentepolitiek bezighouden. De commissie fungeert als vraagbaak en draagt ook ideeën aan voor plaatselijke commissies. Dat laatste gebeurt bijvoorbeeld door middel van de brochurereeks die de commissie de komende tijd zal gaan schrijven en verspreiden onder de afdelingen. Lijkt het je leuk om je met de begeleiding van lokale commissies Gemeentepolitiek bezig te houden, bel dan met Dirk Pol, 010-4778328.

Cluster Buitenland

Commissie Buitenland: De meest uiteenlopende internationale onderwerpen worden in de commissie Buitenland bediscussieerd. Ontwikkelingssamenwerking, Verenigde Naties, democratiseringsprocessen, het buitenlandse beleid van het paarse kabinet, alles kan aan de orde komen. Op het komende Novembercongres zal een start gemaakt worden met de oprichting van een ad-hoc commissie Mensenrechten. Deze zal zich, samen met de mensenrechtencommissies van andere politieke jongerenorganisaties, met dit onderwerp gaan bezighouden. Bel voor meer informatie met Jolanda Houthuysen, 050-717371.

Commissie Defensie: Dan is er de defensiecommissie. Deze commissie houdt zich bezig met Veiligheid en Defensie op nationaal (Dienstplicht/Dienstrecht), Europees (Europees leger) en internationaal (VN)

niveau. Op Europees niveau wordt samengewerkt met de Belgische VLD en de Duitse JuLi's. De commissie richt zich vooral op discussie over de relevante onderwerpen en organiseert zo nu en dan een excursie. Binnenkort is een uitstapje naar een marinewerf te verwachten. De commissie is voor alle JOVD-leden toegankelijk, dus niet alleen degenen met een defensieachtergrond, hetgeen met het verdwijnen van de opkomstplicht ook steeds moeilijker zou worden. Bel voor meer informatie met Marcel van Drunen, 015-158532.

Commissie Europa: De commissie Europa is de volgende in de internationale hoek. Alles wat met Europa te maken heeft komt binnen deze commissie aan de orde. Thans is deze commissie bezig met een project aangaande de toetreding van de vier nieuwe lidstaten. Bel voor meer informatie met Delphine Pronk, 010-4230939.

Commissie Midden-Oosten: De commissie Midden-Oosten is momenteel nog in oprichting. Mocht je je tot de Midden-Oosten problematiek aangetrokken voelen, dan kan deze commissie je bijdrage zeker gebruiken. Bel voor meer informatie met Marcel van Drunen, 015-158532.

Cluster Milieu

Commissie Milieu: De milieucommissie houdt zich vanzelfsprekend bezig met allerlei

milieuvraagstukken. Zo stond er voor het afgelopen Novembercongres een werkgroep op het programma over 'Europese Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening: blijft het Groene Hart kloppen? (of hebben we een bypass nodig?)'. Daarnaast is de commissie bezig met de onderwerpen milieu-educatie, duurzame politiek, milieudelicten en Europees verkeersbeleid. Geïnteresseerd? Deskundig? Allebei! Bel Birgitte Coers, 071-145849.

Cluster Onderwijs

Commissie Onderwijs: De landelijke commissie Onderwijs volgt de ontwikkelingen op het onderwijsgebied op de voet. Middels leuke, diepe en principiële discussies komen uit de vergaderingen standpunten op recente ontwikkelingen tot stand en zijn we bezig met het vormen van een lange-termijn visie. Wat is bijvoorbeeld de toekomst van ons verzuilde schoolsysteem? En zal het privatiseren van hogescholen en universiteiten een kwaliteitsimpuls aan het onderwijs geven? Bij het bepalen van standpunten blijft het niet. Door het schrijven van artikeltjes voor universiteitsbladen zullen meer studenten in aanraking komen met de JOVD en wellicht geïnteresseerd raken in onze vereniging. Daarnaast kunnen wij ons door middel van onze standpunten ontwikkelen tot een serieuze gesprekspartner met belangrijke mensen en organisaties op onderwijsgebied, waardoor wellicht JOVD-standpunten verwezenlijkt worden. Wil de JOVD zich extern op onderwijsgebied

profilieren, dan moet er nog veel gebeuren in de commissie onderwijs. Als je interesse hebt om hieraan mee te werken dan kun je contact opnemen met Olaf Penne, 010-4660614.

Cluster Economie

Commissie Sociaal Economisch Beleid (SEB): De economie was zonder twijfel het belangrijkste item bij de laatste verkiezingen. Veel te veel mensen zijn veroordeeld tot werkloosheid, bedrijven (waaronder Neerlands trots als DAF, Philips en Fokker) hebben moeite om het hoofd boven water te houden en het financieringstekort is veel te hoog. De verkiezingen en de daarop volgende kabinetsformatie eindigden dan ook in een wedstrijd 'banen creëren'. De commissie SEB houdt zich bezig met het functioneren van de economie en de rol die de overheid daarin speelt (sociale zekerheid, subsidies). De komende tijd is ons centrale onderwerp de uitvoering van de sociale zekerheid. Heb je interesse of ideeën, neem dan contact op met Guy Holtus, 050-717836 / 186104.

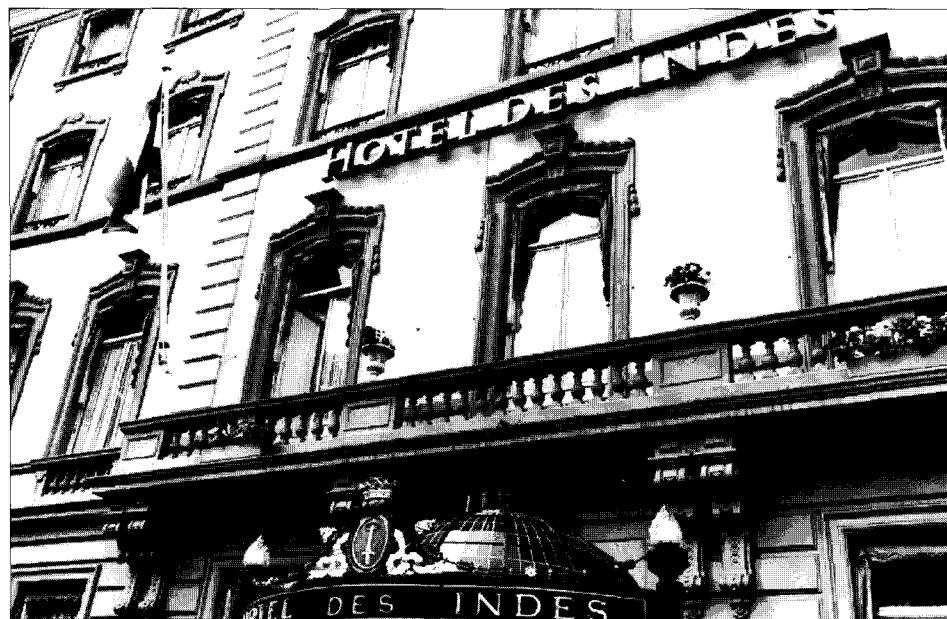
Commissie Geld: De commissie Geld begeeft zich op de (binnen JOVD-kringen) nog onbegaasde weiden van het financiële beleid. Het algehele doel bestaat uit het ontsluiten van het financiële veld, waarbij de volgende percelen onze (voorlopige) voorkeur genieten: de Rijksfinanciën, de controle op de financiële instellingen en de Europese eenwording in monetair opzicht (EMU). Genieten deze zaken ook jouw interesse en

wil je daar concreet vorm aan geven, bel dan met Frank Wissing (076-207216).

Commissie Internationale Economische Instituties (IEI): De commissie IEI zal zich de komende tijd bezig houden met het Internationaal Monetair Fonds (IMF). De commissie wil daarvoor onderzoeken hoe het IMF zich opstelt in vijf landen, wat haar voorwaarden voor hulp zijn en wat de effecten waren voor de economie van het betreffende land. Het IMF is onomstreden het belangrijkste internationale orgaan om landen te helpen hun economie op de rails te krijgen. Toch is er veel discussie over hoe dat moet gebeuren. Soms weigeren landen hulp van het IMF wegens de voorwaarden die het stelt. Recentelijk brak er een crisis uit in het IMF omdat de ontwikkelingslanden (onder aanvoer van India) meer SDR's (Special Drawing Rights) willen ten behoeve van hun economieën, terwijl het Westen dat geld wil laten vloeien naar het Oostblok. Heb je interesse voor deze commissie, neem dan contact op met Marcel van der Schaaf, 020-6261962.

Commissie Technologiebeleid: In de steeds opener wordende wereldeconomie heeft Nederland het nadeel van relatief hoge lonen. Het is echter politiek onhaalbaar om die lonen dusdanig te verlagen dat Nederland de concurrentie aan zou kunnen met de zogenaamde 'lage lonen landen'. Als Nederland wil concurreren, dan zal dat moeten gebeuren door nieuwe of hoog-technologische producten. De commissie Technologiebeleid houdt zich bezig met de vraag hoe dit streven in Nederland zo goed mogelijk gerealiseerd kan worden. Moet de overheid meer investeren in onderwijs, en onderzoek en investeringen subsidiëren? Of zijn er betere manieren om Nederland klaar te stomen voor de industrie van de toekomst. Vind je het interessant om hierover na te denken, neem dan contact op met Guy Holtus, 050-717836 / 186104.

Commissie Verkeer & Vervoer: De commissie Verkeer & Vervoer wordt een commissie die zich zal bezighouden met de grote infrastructurele vraagstukken die nu en in de toekomst gaan spelen. Potentiele onderwerpen zijn bijvoorbeeld de Betuwelijn, de Hoge Snelheids Trein en het zich (ook geografisch) steeds verder uitbreidende fileprobleem. Op dit gebied is momenteel een zeer goede communicatie met het ministerie, zodat het deze commissie erg makkelijk wordt gemaakt om op actuele ontwikkelingen -die erg talrijk zijn- te reageren. Wil je ook actief over deze problematiek nadenken, neem dan contact op met Guy Holtus, 050-717836 / 186104.

De ultieme JOVD commissie?

KERNENERGIE

door Robert Mosch

Als het woord kernenergie valt binnen de muren van het Haagse machtscentrum, blijkt het opeens toch mogelijke energierijke debatten te voeren en schieten de parlementariërs als paddestoelen uit de grond. Allerlei oriëntatierisjes worden afgeoriënteerd en ziekenhuisverblijven worden gekort. Zelfs koehandel in het licht van de schijnwerpers wordt niet vermeden. Net als bij projecten zoals de flitstrein, de Betuwelijn en de vijfde landingsbaan op Schiphol, beginnen mensen zich bedreigd te voelen door de economische vooruitgang.

Achtergrondstraling

Geldt bij de andere projecten in hoge mate het NIMBY-motief, bij de discussie over kernenergie schiet vooral de angst voor het onzichtbare wortel. Slechts weinigen kennen de ins en outs van straling in het algemeen en kernsplijting in het bijzonder. Doch velen kennen Tsjernobyl en haar consequenties. De risicofactor die aan kernenergie wordt toegedicht, ligt dan ook vele malen boven het werkelijke risico. Het is zelfs zeer goed te verdedigen dat kernenergie veiliger is dan energie opgewekt uit conservatieve bronnen. Per jaar sterven vele mensen meer aan ongelukken in mijnen (steenkool), op boorplatforms (olie/gas), tijdens het transport van olie en gas (olie en gas zijn brand- en explodeerbaar in tegenstelling tot uranium, de brandstof van de kerncentrales) en de uiteindelijke omzetting van brandstof naar elektrische energie, dan aan gevolgen van straling, vrijgekomen door het bestaan van kerncentrales. Juist omdat de veiligheidseisen omtrent kerncentrales tot in het extreme zijn doorgevoerd. Bovendien ontvangt ieder mens elke dag een portie natuurlijke achtergrondstraling, die ons bereikt vanuit het heelal of gesteenten. Ook onzichtbaar, maar niet gevaarlijk.

Viskwekerij

Een tweede voordeel van kernenergie is

dat het een milieuvriendelijke wijze van energie-opwekking is. In tegenstelling tot de verbranding van fossiele brandstoffen, komen bij kernenergie geen koolwaterstoffen - mogelijke veroorzaker van broeikas-effect - of zwavelzuren - mogelijke veroorzaker van zure regen - vrij. De grote schoorstenen die bij kerncentrales staan, zijn alleen maar bedoeld om gebruikt koelwater weer af te koelen, voordat zij teruggelooft worden in rivieren. Tegenwoordig wordt het verwarmde koelwater vaak gebruikt om een in de buurt gelegen viskwekerij van warm water te voorzien. Bovendien is het argument aan te voeren dat de grondstoffen voor kernenergie onuitputbaar zijn. Dit is absoluut niet het geval als je kijkt naar gas, olie en steenkool.

Een derde punt dat ten voordele van kernenergie geuit kan worden, betreft de economische rentabiliteit van kerncentrales. Op dit moment levert zij electriciteit die dicht bij de prijs van electriciteit opgewekt door gas/kolencentrales komt. In de toekomst zou deze prijs wellicht relatief lager kunnen uitvallen. Ik denk hierbij aan strengere milieuhellingen (boetes op uitstoot van koolwaterstoffen/zwavelzuren, gebruikersheffing op fossiele brandstoffen) en aan de stijging van olie- en gasprijzen (mogelijke uitputting van deze delfstoffen). Ook de zeer gespecialiseerde kennis omtrent kernenergie moet niet onderschat worden. Het is niet mogelijk nu eens een paar jaar te stoppen met kerncentrales en dan weer eens te beginnen. Je hebt de kennis of je hebt hem niet. Om bij te blijven moet je minstens één kerncentrale laten draaien.

Nadelen zijn natuurlijk ook te vinden. Het is onzichtbaar en dus eng, heb ik al eerder genoemd. Aan het einde van de vorige eeuw, toen de eerste paard en wagens zonder de zichtbare krachtbron paard op kwamen draven, keerden ook hele massae zich tegen deze duivelse apparaten. Heden ten dage is de auto toch redelijk breed geaccepteerd. Natuurlijk valt er niet te ontkennen dat de radioactiviteit van de afvalproducten

gevaarlijk is. Ook in de komende duitzenden jaren. Gedegen en gecontroleerde opslag is hiervoor noodzakelijk. Het is echter onnodig hysterisch te reageren op het dumpen van werkafval in de oceaan. Dit werkafval, dat bestaat uit besmette gereedschappen gebruikt tijdens het verwisselen van de reactorstaven, is licht radio-actief en emitteert na een rustperiode van 50 jaar slechts onschuldige doses straling. Dat deze rustperiode op een plek in de oceaan wordt gerealiseerd waar geen enkel leven voorkomt, is niet onaanvaardbaar.

Import

Het tweede argument dat vaak wordt gebruikt, betreft de inschakeling van alternatieve energiebronnen zoals wind- en zonne-energie. Spijtig maar waar is echter, dat deze vormen van energie naar verwachting pas over 20 jaar rendabel worden. In deze 20 jaar zal de behoefte aan energie alleen nog maar groeien. Denk hierbij aan de groei van industriële productie op mondiaal niveau en aan het energiebesparende beleid in Nederland (auto naar trein). Een tekort aan energie in Nederland zou kunnen worden geïmporteerd vanuit het buitenland. Dat het buitenland deze energie wel middels kerncentrales opwekt, wordt dan buiten beschouwing gelaten.

Resumerend zou ik dan ook willen stellen, dat we in dit verband op moeten passen niet te gevoelsmatig te reageren, wanneer het woord kernenergie valt. Deze hedendaagse krachtbron van de toekomst, vereist een minstens zo rationele benadering als de meer grijpbare politieke investeringsthema's. Juist omdat het zo gevoelig ligt.

Letter from America

door Michiel Visser in Meadville

Amerika - land van de onbegrensde mogelijkheden? Dat cliché hebben we nu wel achter ons. Amerika is niet meer een jonge natie die de blik stevast op de toekomst gericht heeft en vol optimisme kansen biedt aan degenen die van aanpakken weten. Het volwassen Amerika blijft echter een ongemeen boeiend land, dat in veel opzichten ver op het Oude Continent vooruit loopt. Bovenal zijn de Verenigde Staten natuurlijk nog steeds het Land of the Free (over het Home of the Brave kun je van mening verschillen...). Dat alles maakt een verblijf voor langere of kortere duur voor iedere jonge liberaal zeer de moeite waard.

Ik arriveerde hier zelf eind augustus om een jaar te studeren aan Allegheny College in Meadville, Pennsylvania. Voor de JOVD zal ik de komende nummers van Driemaster proberen om de liberale krenten uit de politieke, economische en sociale pap van de States te halen.

GOP

'This was not an election, it was a revolution' en veel meer van dergelijke krenten konden opgevangen worden na de verpletterende overwinning van de GOP (Grand Old Party: Republikeinen, red.) in de diverse verkiezingen van november. In één klap werd daarmee, en daar is niet veel aandacht aan

besteed, al het geblaat dat de schijnbare opleving van de Clinton Administratie op buitenlands gebied omgaf (Haïti, Noord-Korea, Iraq), naar de vuilnisbakken van de geschiedenis verwezen. Maar laat ons de aandacht verleggen naar wat werkelijk interessant is: is dit het bewijs dat Amerika een ruk naar rechts gemaakt heeft? En: hoe ziet rechts er uit in de Verenigde Staten? Hoe zit het met de Christian Coalition? Wie maakt kans W.J. Clinton op te volgen in 1996?

Allereerst een blik op de actuele uitslagen. Van belang is dat naast de vele interessante individuele races (te denken valt aan Kennedy vs Romney, Bush vs Richards, Chiles vs Bush, Petaki vs Cuomo) een aantal onderhuidse trends waargenomen kan worden.

De meest in het oogspringende trend is natuurlijk de big shift die het politieke landschap Deep South duchtig heeft omgeploegd: de van oudsher Democratische staten in het Zuiden hebben een overduidelijke swing naar de Republikeinen gemaakt. Gezien het feit dat de Democraten die uit het Zuiden kwamen altijd al een stuk conservatiever waren dan de meeste van hun soortgenoten - in het bijzonder die uit het East Coast partij-establishment - duidt dat op meer dan een 'waan van de dag'. In het zuiden heeft de GOP de Democraten vervangen als de partij van de gewone (lees: blanke) man.

Minderheden

Overigens scoorde de GOP verrassend goed onder de minderheden in het Zuiden. George W, de zoon van George H.W. Bush, leverde een zeer indrukwekkende prestatie door de uiterst populaire, over een bloeiende economie presiderende, en in het debat zeer gehaaide Ann Richards te verslaan. En de manier waarop dat geschiedde is evenzeer indrukwekkend. Hij was een van de weinige Republikeinen die geen enkele negative annonce nodig had en sleepte 15% van de zwarte stem binnen. Zijn broer Jeb verloor weliswaar in Florida, maar deed het erg goed onder de Hispanics. Dat zou natuurlijk ook

kunnen komen doordat zijn echtgenote Latino is. Een verdere nuance moet worden aangebracht door te realiseren dat maar 31% van de Amerikanen zijn stem heeft uitgebracht en dat het logisch is dat die minderheden die de moeite nemen om te gaan stemmen, in het algemeen vermoedelijk welvarender zijn dan de meeste van hun lotgenoten. Dat maakt het waarschijnlijker dat ze Republikeins stemmen.

Een tweede interessante geografische wijziging is de overwinning van de Republikeinen in de Midwest; de oude, Democratische industriële staten als Michigan, Ohio, Indiana. Blijkbaar verliezen de Democraten alle oude bolwerken.

Derde Partij

Maar is Amerika nu een stuk naar rechts opgeschoven of niet? Ik denk van wel en wijs sommige Democraten die het houden op een sterke weerzin tegen 'de politiek', die zich tegen de regerende partij heeft gekeerd, op de feiten. Die laten zien dat vrijwel iedere Republikeinse kandidaat herkozen is, hier en daar met hele grote verschillen. Een gesprek met een willekeurige Amerikaan leert je ook al snel dat mensen de Democraten bijzonder zat zijn. Dat wil niet zeggen dat de GOP in een safe haven zit. Er is heel veel frustratie en boosheid onder het Amerikaanse electoraat en ook de Republikeinen kunnen het lijdend voorwerp van de woede van de Amerikanen worden. De kans dat er een Derde Partij, al dan niet geleid door Henry Ross Perot, zal opkomen, lijkt mij dan geenszins ondenkbeeldig. Als Amerika ooit klaar was voor een Derde Partij, is het nu.

Darlings

Hoe blij moeten we nu zijn met de Republikeinse overwinning? Ik zelf ben in de eerste plaats verheugd over het feit dat het electoraat in de States de dromen van tax and spend 'liberalism' naar het schijnt voor eens en voor altijd aan diggelen heeft geslagen. Amerikanen geloven niet in de kracht van de overheid en dat is goed.

Maar ik ben nu niet bepaald dol op de 'darlings of the right'. Mannetjes als Newt Gingrich, Dan Quayle en de aarts-conservatieve braller Jesse Helms, die de touwtjes nu in handen schijnen te hebben, doen mij in het algemeen walgen. Quayle is gewoon een zielige man, Gingrich vind ik erg gevaarlijk. En als je je bedenkt dat hij op dit moment alleen door de kloppende harten van William Clinton en Albert Gore van de atoomknop verwijderd is, word ik in ieder geval een beetje zenuwachtig. Ik vrees bovendien dat de Christian Coalition haar invloed als een inktvlek zal zien uitbreiden, iets dat ik een stuk erger acht dan de Democraten.

Christine Todd Whitman

Persoonlijk ben ik een 'Christine Todd Whitman-Republikein'. Mevrouw Whitman is de uiterst succesvolle Governor van New Jersey. Politiek gezien is ze wat men hier 'a fiscal conservative and a social moderate' noemt en wat in Europa (rechts-)liberaal heet. En zo zullen ook veel Jonge Liberalen er over denken: "keep the government away from your purse and from your bedroom". Gelukkig zijn er nog voldoende mensen in de GOP - die zeker geen eenheid is en dat gaat nog problemen geven - die op deze lijn zitten. Te veel Republikeinen praten echter voortdurend over family values, zijn tegen "gun control" en schrijven het gebed voor op openbare scholen. Over euthanasie, abortus en tolerantie jegens homoseksuelen hoeven we het al helemaal niet te hebben.

Aangezien ik niet kan geloven dat Clinton wordt herkozen, wil ik tenslotte nog de diverse mogelijkheden voor de nieuwe President doornemen. De namen die al sinds 1992 gonzen en nog steeds in de race lijken: James A. Baker III, Dick Cheney, Jack Kemp, Robert Dole. Alle vier met een schat aan ervaring. Baker staat sterk en zou ik zeker ondersteunen, maar hij heeft een aantal handicaps (lid van de onpopulaire Washington-elite, tijdje uit de picture geweest, wordt niet met binnenlandse politiek geassocieerd, hoewel hij daar lang actief is geweest). Cheney zal zich zeker kandideren, na de geweldige voorbereidingen die hij al op touw gezet schijnt te hebben, maar is de

zwakste van dit kwartet. Hij oogt saai en heeft ook de "buitenland-handicap". Kemp, een befaamd supply-side-econoom, heeft veel krediet verspeeld door een aantal linkse geluiden te laten horen. Dole is een ijzersterke kandidaat. Sommigen vinden hem te oud en zijn positie binnen de GOP (links, rechts of midden) is niet altijd duidelijk. Gingrich noemde hem ooit de belastingophaler van de welvaartsstaat, maar dat lijkt me een tikkeltje overdreven.

Governors

Met Governor Carter, Governor Reagan en Governor Clinton in het achterhoofd is het niet onverstandig ook een kijkje buiten Washington te nemen. Er zijn hier nogal wat mogelijke kandidaten. De meest waarschijnlijke zijn William Weld, Pete Wilson, Tommy Thompson en John Engler. Bill Weld (Massachusetts) is gematigd, wat in het huidige politieke klimaat geen prae is, maar hij heeft wel charisma en is een kundig politicus die het in de voorronde van het naburige New Hampshire goed zou kunnen doen. Bij Wilson is het de vraag of hij na zijn opmerkelijke winst op Kathleen Brown, die in januari nog twintig punten voorsprong had maar uiteindelijk ruim verloor, de verleiding zal kunnen weerstaan. Thompson werd in Wisconsin met 67% van de stemmen herkozen en is vooral voor zijn welfare hervorming bekend. Maar hij en zijn streekgenoot Engler (Michigan) zouden moeilijkheden kunnen krijgen met het inzamelen van fondsen. Engler opereert wel zeer succesvol op economisch terrein en heeft veel aan onderwijshervorming gedaan. Verder zouden George W. Bush en Whitman natuurlijk zich nog kunnen kandideren, maar het lijkt waarschijnlijker dat zij eerst een reputatie als Governor opbouwen.

Tot slot de dark horses: Lamar Alexander zal het zeker proberen, maar hij heeft moeilijkheden om gelden in te zamelen. En Colin Powell? Als hij zich kandideert, maakt hij een zeer grote kans, maar niemand weet of hij wel een Republikein is. Het lijkt waarschijnlijker dat hij zich als Independent opwerpt.

14 januari 1995

Nieuwjaars- borrel

Plaats:
Algemeen Secretariaat

Aanvang:
18.00 uur.

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Gratis naar Honolulu (bellen)

Nog nooit was leden werven zo leuk. Wie nu een JOVD'er aanbrengt kan rekenen op klinkklaar voordeel. En dat kan aardig oplopen...

Werk nu een nieuw lid voor de JOVD, dan is die handige telefoonkaart voor jou. Vanuit bijna elke telefooncel in Nederland kun je overal naar toe bellen. Naar Honolulu bijvoorbeeld om eindelijk die droomreis te boeken. Of naar die vrienden die je al zo lang niet hebt gesproken. Of naar je moeder om te melden dat je eraan komt met je vuile was. Niet zoeken naar kwartjes. Bellen doe je met je JOVD-telefoonkaart.

Maar er is meer voordeel te behalen! Het schitterende JOVD-lustrumboek 'De Jonge Liberalen' (waarde zo'n vijftig gulden) is voor jou als je vijf of meer leden werft. Meer dan 150 pagina's boeiende geschiedschrijving in een luxueus uitgevoerd boekwerk. Helemaal gratis.

Een Super Bonus winnen? Voor diegene die in een keer de meeste leden binnenhaalt is er de SuperBonus, een ter waarde van f1100,-.

Wat moet je doen? Heel eenvoudig. Maak je vrienden, kennissen, broers, zussen, neven en nichten lid van de JOVD. Geef hun gegevens door aan het Algemeen Secretariaat via de coupons. Profiteer van deze eenmalige actie! Nog nooit was leden werven zo leuk... Nu meer dan vijftig gulden voordeel!

Spelregels: Voor een nieuw aangebracht lid kun je een telefoonkaart krijgen ter waarde van 5 gulden. Vijf nieuwe leden leveren het Lustrumboek op (zolang de voorraad strekt). De actie loopt tot 31 december 1994. Je telefoonkaart of je lustrumboek ontvang je in januari 1995. Gegevens van de aangebrachte personen worden gecontroleerd onder andere aan de hand van de postcode. Bij valselijk opgegeven personen, c.q. fictieve namen vervalt iedere aanspraak op geschenken. De superbonus zal voor 31 januari worden uitgereikt.

- Voordeel Coupon -

Noteer hieronder de gegevens van de nieuwe leden:

Naam: M/V Geboortedatum:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoonnummer:

Handtekening:

Naam: M/V Geboortedatum:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoonnummer:

Handtekening:

Naam: M/V Geboortedatum:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoonnummer:

Handtekening:

Naam: M/V Geboortedatum:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoonnummer:

Handtekening:

Naam: M/V Geboortedatum:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoonnummer:

Handtekening:

Stuur de ingevulde coupons naar:

**JOVD Algemeen Secretariaat
Herengracht 38a, 2511 EJ Den Haag
Faxen kan ook: 070 3617304**

Deze nieuwe leden zijn aangebracht door

Naam: Afdeling

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoonnummer:

VERKEERDE MENINGEN

Opgaan, blinken en verzinken

door Jack de Vries

Afgaand op de geschiedenis van het liberalisme heb ik er alle vertrouwen in dat het met de christen-democratie ook weer goed komt.' Deze stelling neem ik tot uitgangspunt voor mijn bijdrage aan de rubriek 'verkeerde meningen'.

Alhoewel er inhoudelijk een groot aantal verschillen tussen beide politieke stromingen vallen op te noemen bestaan er ook hoopgevende overeenkomsten. De geschiedenis geeft de zekerheid dat een 'opgaan, blinken en verzinken' haar vervolg krijgt in een herhaling.

Blikken we terug naar het ontstaan van het liberalisme dan is daarmee het eerste verschil met de christen-democratie gegeven. Sterker, de christen-democratie is -evenals de sociaal-democratie- een reactie op het liberalisme.

Als verzet tegen de gevestigde orde van vorst, adel en geestelijkheid stelde het liberalisme de vrijheid centraal. Tegen het staatsingrijpen en voor de vrije ondernemingsgewijze productie. Tegen maatschappelijke verbanden zoals de gilden en de kerken.

De tijden zijn wat dat betreft weinig veranderd. Onlangs berichtten de kranten dat Bolkestein zich de ontmanteling van de CDA-erfenis in het maatschappelijk middenveld met Paars ten doel heeft gesteld.

Daarnaast is hij echter driftig op zoek naar een 'bezielend verband' en wordt daarbij veelvuldig als communitarist neergezet. Het paarse kabinet wordt door Bolkestein wel als 'liberaal' betiteld, maar wat is eigenlijk nog liberaal.

Tweestrijd

Er is dan wel een afkeer van het 'middenveld', maar de 'onzichtbare hand' van Adam Smith wordt toch ook niet meer als hoogste goed geprezen. De verzorgingsstaat wordt

afgebroken, maar niet met de nachtwakersstaat als einddoel. Zijn er misschien twee liberale stromingen?

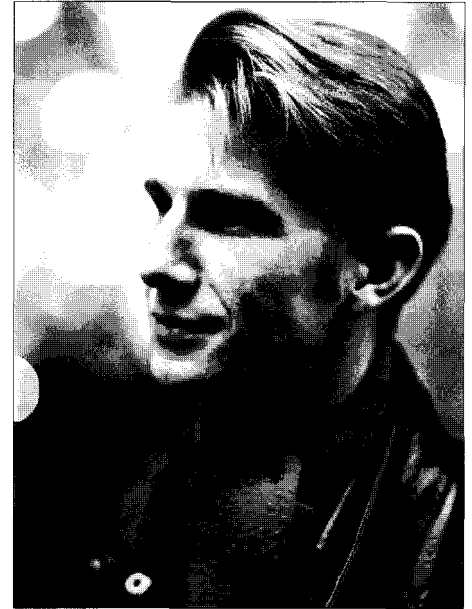
Wat dat betreft herhaalt de geschiedenis zich ook. Tweestrijd in het liberale kamp, na een parlementaire hegemonie van meer dan dertig jaar (zie daar een houvast voor het CDA), leidde begin 20e eeuw tot een splitsing. Het feit dat na de Tweede Wereldoorlog de doorbraak mislukte maakte dat er weer een eenheid ontstond en in 1948 de nieuwe VVD onder leiding van de (oud PvdA-er) Oud aan zijn wederopbouw kon beginnen. -Overigens stonden jonge liberalen, die in de oorlog een eigen verzetsblad hadden, mede aan de wieg van deze vereniging: een taak voor de JOVD in samensmelting met D'66?-

Ook in de nieuwe periode werd het succes weer ontleend aan de strijd tegen de gevestigde orde: de verzuiling. En de polarisatiepolitiek ten opzichte van de 'arbeiderspartij'. Het waren tenslotte ook al de liberalen geweest die tot 1872 het verenigingsverbod voor arbeiders in stand hebben gehouden. Op dezelfde manier als, in de ogen van de JOVD, het CDA de euthenasiewetgeving honderd jaar later. (al weer een houvast voor mijn vergelijking)

Mensvisie

Kortom, 'opgaan, blinken en verzinken' is niets vreemds in de geschiedenis van het liberalisme. Vandaar dat ik me ook niet zo bezorgd maak over de toekomst van de christen-democratie. Het paarse kabinet kan tenslotte wel 'liberaal' genoemd worden, het feit dat samengewerkt kan worden met de sociaal-democraten duidt erop dat de communitaristische stroming bepalend is.

Dat neemt niet weg dat er principiële verschillen blijven tussen het liberalisme en de christen-democratie. Het bezielend verband waar Bolkestein naar zoekt ligt in ieder geval niet, zoveel is inmiddels wel duidelijk geworden, in het particulier initiatief: het maatschappelijk middenveld. Eigenlijk is dit tegenstrijdig aan de principiële mensvisie die aan de twee afzonderlijke politieke stromingen ten grondslag ligt. Daar waar de liberaal er vanuit gaat dat de mens in zijn vrijheid het goede doet en zoekt, gaan wij christen-democraten van een mensvisie uit die er niet stelt dat de mens van nature geneigd is het goede te doen en pas in relatie tot de ander en binnen maatschappelijke verbanden tot zijn recht komt. Redenerend vanuit die mensvisie zou je eerder verwachten dat christen-democraten er

meer moeite mee hebben om verantwoordelijken elders dan bij de overheid neer te leggen. En omgekeerd: dat de liberalen er minder problemen mee zouden hebben. Het probleem is echter dat de praktijk niet dezelfde is als de praktijk en, in de visie van de liberalen, maatschappelijke verantwoordelijkheid verworden is tot indirecte overheidsbemoediging. En dan staat nog altijd het verschil overeind dat liberalen daar afwijzender tegenover staan dat christen-democraten.

Hoopvol

Er zou echter, zeker vanuit communitaristisch perspectief, een alternatief mogen worden verwacht. Als het maatschappelijk middenveld afgebroken moet worden, maar men niet terug wil vallen op enkel het heil van de markt wat moet dan het 'bezielend verband' worden. In welke zin is het paarse kabinet dan liberaal. Liberaal kan tenslotte niet anti-christen democratisch zijn, want de geschiedenis leert dat de 'actie-reactie' precies omgekeerd was. Kortom, het is zeker niet alleen de christen-democratie die zich moet bezinnen op haar toekomst. Het ontbreekt de christen-democraten nu echter aan een 'macht die verbreedt'. Daarmee is het proces meer zichtbaar, maar zeker niet meer bijzonder. En gelukkig leert het liberalisme dat er na het 'verzinken' een nieuw 'opgaan' volgt!

Jack de Vries is voorzitter van het CDJA

HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN IN BERAAD 2

door Karen Jedema

In de vorige Driemaster is de Commissie Antilliaanse en Arubaanse Zaken gestart met een vierdelige cyclus verhalen over de Nederlandse Antillen. In deel één is ondermeer gesproken over het zelfbeschikkingsproces rond Aruba en Curaçao en de door de olieindustrie gestimuleerde economische ontwikkeling van deze eilanden. In deel twee zullen verscheidene economische en financiële aspecten aan bod komen.

De eilanden Bonaire, Saba, St. Eustatius en St. Maarten, hebben nauwelijks een rol van belang gespeeld in het zelfbeschikkingsproces. Dankzij de olie-industrie ging het economisch goed met Aruba en Curaçao, echter, de overige eilanden leden aan een chronisch geldgebrek. De jaarlijkse tekorten werden door Nederland aangevuld en een groot aantal welvaartsplannen werd ontwikkeld om de economieën van de eilanden te verbeteren. Zo werden industrieën opgezet en werd in het begin van de jaren zestig het toerisme gestimuleerd. Na verloop van tijd ging het economisch ook steeds minder met Aruba en Curaçao. Dit was een gevolg van de automatisering van het olieraffinageproces dat vanaf de jaren vijftig steeds meer vaart had gekregen, waardoor het aantal werknemers drastisch afnam.

Mariniers

Autonomie is altijd een belangrijk politiek uitgangspunt voor de Nederlandse Antillen geweest, maar werd voornamelijk aangezet door de welvaartsperiode op Aruba en Curaçao. Na het teruglopen van de werkgelegenheid in de olie-industrie en ook omdat andere middelen van bestaan verwaarloosd waren, liep het aantal werklozen op, met alle gevolgen van dien. Op Curaçao escaleerde de situatie en brak er een staking uit, waarbij de gemoederen overhit raakten. Om de orde te herstellen vloog de Nederlandse regering driehonderd mariniers over, die ruim vijfhonderd arrestaties verrichtten. Als gevolg van

deze gebeurtenissen trad de lokale regering af, werden er nieuwe verkiezingen gehouden en werd de sociale wetgeving op de eilanden verbeterd: in 1972 werd een minimumloon ingevoerd en in 1974 volgde een ontslagwet.

In 1975 vond een wijziging van het Statuut der Koninklijke Nederlanden plaats, aangezien Suriname uit het Koninkrijk der Nederlanden stapte en een geheel onafhankelijke republiek werd. In 1986 wijzigde het Statuut nogmaals, omdat Aruba een Status Aparte kreeg. Momenteel bestaat het Koninkrijk der Nederlanden dan ook uit drie autonome gebiedsdelen, te weten Nederland, de Nederlandse Antillen én Aruba.

Toerisme

In 1984 verkocht Shell zijn raffinaderij op Curaçao en twee jaren later sloot Lago zijn raffinaderij op Aruba. Beide beslissingen hadden vergaande gevolgen voor de economieën op de eilanden. Sedert de jaren zestig en zeventig vormde toerisme een belangrijke bron van inkomsten en door middel van nieuwe (hotel)projecten en uitgebreide reclamecampagnes probeerde men (vooral Amerikaanse) vakantiegangers te bewegen de eilanden te bezoeken. Zowel St. Maarten, als Aruba en Curaçao hebben een bloeiende toeristenindustrie opgebouwd. Op Bonaire begint het toerisme op te komen, op Saba en St. Eustatius staat het nog in de kinderschoenen.

Economie tot 1990

De economie van de Nederlandse Antillen en Aruba steunt hoofdzakelijk op drie pijlers, te weten: de verwerking van ruwe olie, de dienstverlening en de toeristenindustrie.

Op Aruba was de economie oorspronkelijk gebouwd op landbouw en veeteelt. Na de komst van het zwarte goud in 1925 werd de economie gedomineerd door de olie-industrie. Ten gevolge hiervan werden alle andere vormen en middelen van

bestaan ondergeschikt gemaakt en verwaarloosd. Net als op Curaçao leidde automatisering tot verlies van arbeidsplaatsen en de opkomst van de toeristenindustrie eind jaren vijftig en begin jaren zestig was dan ook een broodnodig alternatief. De rol van het toerisme werd nog veel belangrijker toen in 1986 de Lago-olie-raffinaderij op het eiland gesloten werd.

De economische situatie van Bonaire was door de eeuwen heen nooit echt goed geweest. Ten tijde van de Westindische Compagnie werd het eiland tegen wil en dank veranderd in een plantage ten behoeve van Curaçao. Bonaire kent geen natuurlijke bronnen van belang en de bodemgesteldheid maakt het eiland ongeschikt voor landbouw- en veeteelt. Dit alles had een verlamende werking op de handel met als gevolg dat de economie ook nu nog niet omvangrijk is en gekenmerkt wordt door een zeer eenzijdig karakter. Het overgrote deel van de beroepsbevolking is werkzaam in de dienstverlening. Landbouw en veeteelt zijn te verwaarlozen als bronnen van inkomsten. Nog geen half procent van de beroepsbevolking is hierin werkzaam. De visserij is niet omvangrijk en vooral gericht op de lokale markt. De belangrijkste bronnen van inkomsten zijn de zoutindustrie, de overslag van olie, de textielindustrie en het toerisme. Sinds enige jaren draagt de winning van zout op Bonaire weer een positief steentje bij aan de magere economie van het eiland. Actief bij de zoutwinning is een dochtermaatschappij van Akzo Salt Division, voor de overslag van olie draagt een gemeenschappelijke dochter van Pakhoed te Rotterdam en Northville Industries uit de Verenigde Staten zorg. Olie afkomstig uit Venezuela wordt uit supertankers overgeladen in kleine tankschepen die voornamelijk bestemmingsplaatsen in de Verenigde Staten hebben.

Textielindustrie

In de industrie speelt alleen de textielin-

dustrie, waarin veel vrouwen een baan vinden, een rol. Het toerisme op Bonaire mag dan in vergelijking met Aruba, Curaçao en St. Maarten nog in de kinderschoenen staan, het eiland heeft uitstekende mogelijkheden om uit te groeien tot een voor toeristen aantrekkelijke bestemming, met name vanwege de excellente duikplaatsen. De afgelopen jaren heeft het toerisme een groei doorgemaakt en zich meer en meer ontwikkeld tot een van de belangrijkste pijlers van de economie van Bonaire. De grootste werkverschaffer is echter nog altijd de overheid. Ruim 75 % van de beroepsbevolking is werkzaam in de dienstverlenende sector. Het werkloosheidscijfer bedroeg in 1990 nog 11 % met als gevolg dat een flink deel van de bevolking het eiland verliet om elders emplooi te vinden.

Shell helpt

Op Curaçao betekende de vestiging van de Shell-olieraffinaderij in 1918 een ommekeer in de economie. Van een magere handel op het gebied van scheepvaart, landbouw en hoedenvlechterij ging de economie met sprongen vooruit door de olie-industrie. De welvaart steeg tot ongekende hoogten en er ontstond volop werkgelegenheid. Door de bloei van de olie-industrie nam het belang van andere bedrijfstakken af en het tekort aan arbeidskrachten leidde er zelfs toe dat er arbeid geïmporteerd werd. Automatisering bracht eind jaren vijftig werkloosheid, welke in 1980 20 % van de totale beroepsbevolking bedroeg. Het toerisme, opgesplitst in cruise- en verblijftoerisme, steeg gestaag tot begin jaren tachtig, maar er heeft nu stagnatie plaatsgevonden. De economische horizon was niet altijd zonnig en ook voor Curaçao gold dat er nog veel inspanningen verricht moesten worden om het hoge werkloosheidscijfer terug te dringen.

De economie van Saba is altijd voornamelijk afhankelijk geweest van de landsbijdrage. Hiermee werd met behulp van Nederlandse ontwikkelingshulpgelden het begrotingstekort aangevuld en werden ontwikkelingsprojecten gefinancierd. Tweederde van de bevolking is in dienst van de overheid (Land en Eiland). Er wordt meegewerkt aan gouvernementsprojecten, waardoor de werkloosheid slechts 7 % bedraagt. Dankzij de aanleg

van een luchthaven in 1960 is het dagtoerisme enigszins toegenomen, hotels zijn er weinig. De inwoners van Saba hebben veelal een eigen stukje grond en zij leven naast een laag inkomen voornamelijk van ruilhandel.

Overheid en toerisme

St. Eustatius kent een vergelijkbare economische situatie als Saba. De helft van de beroepsbevolking werkt in de overheidssector. Daarnaast is het werk bij de olie-overslagplaats van Statia Oil Terminals van belang. Ook hier heeft de komst van een luchthaven gezorgd voor meer dagtoerisme. Landbouw en veeteelt wordt op kleine schaal uitgeoefend.

De economie van St. Maarten is reeds sinds de jaren zestig hoofdzakelijk gebaseerd op het toerisme. Een toenemend aantal hotels en een sterk uitgebreide luchthaven maakten een explosieve groei van het toerisme mogelijk. Er is op St. Maarten nauwelijks industrie. Op beschei-

den schaal is een visserijbedrijf actief, welke opereert onder Japanse vlag. De vangsten, voornamelijk tonijn, worden doorgevoerd naar de Verenigde Staten. De nadruk op de toeristenindustrie maakt de economie van St. Maarten eenzijdig en oefent grote druk uit op de infrastructuur.

Economie na 1990

De economie van de Nederlandse Antillen heeft zich in 1992 voorspoedig ontwikkeld. De groei, die eind jaren tachtig is ingezet, heeft zich in 1992 voortgezet. De reële groei bedroeg voor Curaçao in de periode 1988-1992 gemiddeld 3,5 % per jaar. Mede dankzij gunstige ontwikkelingen in de toeristische sector en de financiële offshore kon de daling, die sinds 1988 in de deviezenvoorraad van de Nederlandse Antillen was opgetreden, tot staan worden gebracht. Het niveau van de inflatie was in 1992 met circa 1,5 % internationaal gezien laag. De belangrijkste sectoren van de Antilliaanse economie hebben in 1992 een gunstige ontwikkeling

doorgemaakt. Het toerisme heeft zich na de terugval in 1991 ten gevolge van de Golfcrisis, in 1992 hersteld. Het aantal toeristen nam met 3 % toe tot 790.000 bezoekers. Deze groei is voor het grootste deel toe te schrijven aan de groei die op St. Maarten plaatsvond. Op St. Maarten komen de bezoekers voornamelijk uit de Verenigde Staten (50 %) terwijl op Curaçao de Nederlandse toerist de belangrijkste groep vormt (33 %).

Het toerisme is de belangrijkste economische sector voor de Nederlandse Antillen. De vooruitzichten van het toerisme worden voor de korte termijn voornamelijk bepaald door de economische ontwikkeling in de landen van herkomst van de toeristen. Voorts wordt gekeken naar verbetering van het toeristische produkt. Een van de prioriteiten hierbij is het trainen van de benodigde mensen in de toeristensector, gericht op vergroting van het aanbod van lokaal gekwalificeerde krachten.

Internationaal centrum

De internationale financiële en zakelijke dienstverlening blijft een van de belangrijke pijlers van de Antilliaanse, en met name, Curaçaose economie. Zij levert een grote bijdrage aan de werkgelegenheid. Heffing van belasting op winst in landen van herkomst van de winst doen de overheidsfinanciën echter steeds verder afnemen. Curaçao voert een beleid gericht op de verdere ontwikkeling van Curaçao als logistiek centrum voor de regio. Het eiland streeft ernaar een belangrijke brugfunctie te vervullen als internationaal centrum voor de handel, overslag en distributie van lucht- en zeevracht tussen Latijns-Amerika, Europa en de Verenigde Staten. De olieraffinaderij neemt in de economie van Curaçao nog een belangrijke plaats in. Het overheidsbeleid is gericht op behoud van de raffinaderij, ook na afloop van het huidige huurcontract met Petroleos de Venezuela S.A. Het contract loopt af in september 1994. Aan Curaçaose kant is een onderhandelingssteam samengesteld, dat wordt geassisteerd door deskundigen vanuit het Ministerie van Economische Zaken in Nederland. In het zicht van deze onderhandelingen staat het eilandgebied voor belangrijke afwegingen en zullen voor de toekomst verschillende scenario's met betrekking tot de ontwikkelingsperspectieven en het economisch resultaat van de raffinaderij gemaakt worden.

Aruba

Na de periode van stormachtige groei in het eind van de jaren tachtig ten gevolge van omvangrijke investeringen in de hotelsector en de raffinaderij, wordt de groei van de economie van Aruba thans meer bepaald door ontwikkelingen in de particuliere consumptie, de lokale bouw en de inkomsten uit hoofde van het toerisme. De reële groei van de Arubaanse economie wordt voor 1991 en 1992 geschat op circa 4 % Het nationaal inkomen wordt geschat op één miljard (Amerikaanse) dollar, hetgeen neerkomt op een inkomen per hoofd van de bevolking van 15.000 dollar. De krapte op de arbeidsmarkt en de overliquiditeit bij het bankwezen genereren inflatie. De toename van het prijsniveau, lag in 1992 al hoger dan in de Nederlandse Antillen (3,9 % vs 1,4 %). Het toerisme, gemeten in het aantal overnachtingen, is in 1992 met 3,6 % toegenomen. Dit wijst op een zekere stabilisatie, aangezien in voorgaande jaren de groei veel hoger was (bijna 300 %).

Indammen inflatie

Aruba heeft zich daarmee in het Caribisch gebied een belangrijke plaats als toeristische bestemming verworven. Het aandeel van Aruba in de Caribische markt is nu ongeveer 5 %.

De vooruitzichten voor het toerisme zijn op de korte termijn redelijk gunstig door de positieve economische ontwikkeling in Aruba's belangrijkste markten, Latijns Amerika en de Verenigde Staten. Er zal echter geen verdere uitbreiding in de capaciteit van de hotelsector kunnen plaatsvinden. Met de Arubaanse regering is afgesproken dat er een moratorium op hotelbouw is. De Centrale Bank van Aruba heeft de voorwaarden voor het afsluiten van buitenlandse leningen aangescherpt. De bank zal alleen nog deviezen afgeven als er voldoende ruimte op de arbeidsmarkt is. Op deze wijze hoopt men de inflatie in te dammen.

De groei van het nationaal inkomen lag in 1992 op eenzelfde niveau als in 1991, namelijk 3,8 % De teruggang ten opzichte van de daaraan voorafgaande jaren wordt veroorzaakt door een sterke daling van de investeringen. Vrijwel alle grote investeringen zijn beëindigd, zij het dat voor drie nog niet afgebouwde hotels nog een oplossing wordt gezocht.

Liberales agenda

29 december

Afd. Maas en IJssel: Oudejaarsborrel.
Plaats: Kralingse Kerklaan 110 te Rotterdam. Info: Roef de Ruiters (010-2620337) Prijs: 10,00 gulden

1 januari

Afd. Dokkum: Nieuwjaarsborrel

3 januari

Afd. Groningen: Nieuwjaarsborrel met appelflappen

4 januari

Afd. Assen: Nieuwjaarsborrel. Plaats: Café The Beefeater. Aanvang: 20.00 uur

5 januari

Afd. Rijk van Nijmegen: Nieuwjaarsborrel
Plaats: café De Zaak. Aanvang: 22.00 uur.
Info: Nicole Maes (080-230661)

10 januari

Afd. Groningen: Openingsborrel. Plaats: De Negende Circl

12 januari

Afd. Utrecht: Nieuwjaarsborrel. Plaats: café Weeshuis, Domplein. Aanvang: 20.30 uur

14 januari

BAV. Plaats: Den Haag. Aanvang: 12.00 uur. Aansluitend: Nieuwjaarsborrel. Plaats: AS. Aanvang: 18.00 uur.

18 januari

Afd. Rijk van Nijmegen: cursus staatsrecht. Plaats: Café De Zaak. Aanvang: 20.00 uur. Info: Sandra Steinmaier (080-230692)

Neemt Hamas de plaats van de PLO in?

door U. Menegalli

Dag in dag uit wordt telkens weer het bewijs geleverd dat de PLO geen democratische beweging is en zeer zeker niet de legitieme vertegenwoordiger van het Palestijnse volk. De PLO is bezig om in een zeer snel tempo haar aanhang van zich te vervreemden. Er zijn allerlei groeperingen die er als de kippen bij zijn om het ontstane machtsvacuüm op te vullen. Hamas, de Islamitische Jihad beweging en vele kleinere oppositie bewegingen winnen steeds meer aan macht en invloed. Je vraagt je in vertwijfeling af hoe het toch kan gebeuren dat de PLO, die altijd bekend heeft gestaan als de legitieme vertegenwoordiger van het Palestijnse volk, niet in staat blijkt te zijn om een daadkrachtig Palestijns zelfbestuur te grondvesten.

Veiligheidsdiensten

Het eerste wat Arafat deed nadat het PLO hoofdkwartier was verplaatst naar Gaza, was zorgen voor zijn persoonlijke veiligheid door het installeren van een reusachtige politiemacht en het opzetten van meerdere veiligheidsdiensten.

Maar waar de bevolking van Gaza werkelijk behoefte aan heeft is een goede gezondheidszorg, een goed schoolsysteem en bovenal meer werkgelegenheid. Op dit moment is de werkloosheid in Gaza zo'n 50%. De enige organisatie die zorgt voor ziekenhuizen en scholen is Hamas. Arafat en zijn PLO maken de indruk dat ze zich meer om zichzelf bekommeren dan om hun eigen volk.

Door de recente gesprekken van de PLO met

de Israëliëse regering (o.m. over de strijd tegen het islamitische fundamentalisme) en de daarop volgende arrestaties van leden van Hamas en Jihad, wordt de indruk gewekt dat de PLO aan de leiband loopt van de Israëliëse regering. Daarom moet het niet gek gevonden worden dat de Palestijnse bevolking zich massaal afwendt van Arafat en zijn PLO.

De PLO heeft zich er in het verleden altijd op beroemd dat ze een democratische organisatie is, maar in de praktijk kwam het erop neer dat Arafat het zaakje op dictatoriale wijze onder controle hield.

Advies aan Arafat

Als de PLO op de huidige weg verder gaat, dan zal het zich weldra genooddaakt voelen om zichzelf bij gebrek aan steun onder de bevolking op te heffen. Wil de PLO toch overleven, dan moet het zich allereerst ontdoen van haar leider Yasser Arafat. Vervolgens moet de PLO zich ook daadwerkelijk omvormen tot een democratische partij met een daarbij behorend partijprogramma en democratisch gekozen partijvoorzitter. De PLO moet zich er voor inzetten dat haar eigen bevolking het in alle opzichten beter krijgt en daarbij moet het niet teveel verwachten van de buitenwereld. Het moet ophouden om de buitenwereld er telkens weer de schuld van te geven als het weer eens mis loopt in Gaza.

Gebeurt dit niet, dan zal Hamas steeds meer aan invloed winnen en uiteindelijk de alleenheerschappij in handen krijgen, met alle nare gevolgen vandien voor de Palestijnen, Israël, de Arabische buurlanden en niet te vergeten de Westerse landen.

25 januari

Afd. Utrecht: cursus politieke stromingen. Plaats: café Weeshuis, Domplein. Aanvang: 20.00 uur. Info: Karin Scheidel (030-545410)

26 januari

Afd. Rijk van Nijmegen: Forum. Info: Brian Huyts (080-608596)

Afd. Groningen: Discussie met burgemeester Ouwerkerk. Info: Yair Pinto (050-263141)

31 januari

Afd. Groningen: Excursie Amerikaanse Ambassade. Info: Marcel Homan (050-779546)

1 februari

Afd. Utrecht: ALV. Plaats: Academiegebouw Domplein. Aanvang: 19.30 uur. Info: Marco Diekstra (03402-52977)

18/19 februari

Afd. Utrecht: Weekend Texel voor alle leden. Info: Josee Vroon (030-732018)

23 februari

Afd. Utrecht: Promotie activiteit. Info: Bastiaan Boorboom (03450-13921)

Finland between East and EU

by Anders Laurén

Sunday the 16th October was a historic day for the Finnish people. It was the day a majority in Finland voted for a Finnish membership of the EU. It was made clear by 57% of the people that Finland belongs to Western Europe and is not a grey zone between East and West.

Why did Finland apply?

First of all, Finland has only been independent since 1917. Until 1809 Finland was a part of the kingdom of Sweden. In the Swedish-Russian war of 1808-1809 Finland became an Autonomous Grand Duchy of the Russian Empire.

The Finnish people have always known how to fight. After our declaration of independence in 1917 we started to fight amongst ourselves. The new republic, Finland, started to fight against a combined force of Russian and Finnish Bolsheviks and Red Guards. But Finland did not have any armed force or national police, so everything had to be created from scratch. After the war of freedom, when the Finnish army had thrown out the Russians, a legal government had the opportunity to rebuild the country on the basis of freedom and democracy.

This article will also discuss the history of Finland, since I believe an understanding of the history of Finland is fundamental to understanding Finland's wish to join the EU.

In 1932 Finland and the Soviet Union signed a Non-Aggression Treaty. It included three articles which, in theory, were to guarantee the peace between the two countries. Article 1. Guaranteed the frontiers established in the Peace of Dorpat, and certified that neither party would go to war against the other.

Article 2. Certified that if one of the signatories were attacked by a third party, the other promised to remain neutral.

Article 3. Bound both signatories not to make treaties with other states which were hostile to the other signatory.

On the 26th November 1939 Soviet artillery was fired south of the village of

Mainila, located on the Soviet side of the frontier. The same day the Soviets delivered a protest note to the Finnish Embassy in Moscow, alleging the artillery had been Finnish and stating that four Soviet soldiers had been killed. Finland answered it did not have any artillery in the Mainila area. The following day Soviet Foreign Secretary Molotov informed Finland that the Soviet Union no longer felt bound by the Non-Aggression Treaty. Finland requested a joint investigation. This request remained unanswered and early in the morning of the 30th November the Red Army attacked. The Winter War had started.

In several history books it is written that Finland started the Winter War. However, it seems unlikely Finland carried out the firing, since it had no motive to do so. The action was probably arranged by the Soviet Union to nullify the 1932 Non-Aggression Treaty with Finland. This theory has found support in Kruchev's memoirs. Kruchev states that Artillery Marshal Kulik personally supervised the bombardment of Mainila.

The Winter War ended in the beginning of March 1940. The Red Army suffered approximately 200.000 dead, the Finnish 22.000...

The Continuation War raged from June 1941 until September 1944. In April 1944 Stalin gave the order to begin preparations for a strategic offensive against Finland, which began on the 9th of June 1944. Fighting continued until mid-August and was especially heavy in Ladoga-Karelia in the east, where the Finns conducted a counter-attack. The Soviet forces of the Leningrad Front were defeated with extremely high losses. A Finnish peace proposal was accepted by the Soviet Union. Had Finland failed in stopping the offensive, a negotiated peace would probably have remained a dream. Finland would have been occupied the way the Baltic states have.

In February 1947 the Peace Treaty of Paris was signed. The treaty stabilised Finland's defences by making quite clear which restrictions applied to Finland's defence forces. Finland's security situation was further stabilised by the signing of the Treaty of Friendship, Co-operation and Mutual Assistance (FMCA-Treaty) by Finland and the Soviet Union in 1948. This treaty remained a fundamental element of Finland's security policy until 1990.

Article 1 commits Finland to fight to repel any attack against Finland or the Soviet

Union through Finland by Germany or a state allied to Germany. This was relevant to Finland's defences in two ways. First, it implies Finland has to have the military capacity to prevent such an invasion. Towards the Soviet Union article I thus legitimises the existence of Finnish national defence forces and binds Finland to maintain those forces. Apart from that, the FMCA Treaty had a direct impact on the shape of Finland's military capability.

During the Cold War period a cornerstone of Finnish security policy was this statement:

"The vital issue for the Finnish people has always been the relationship with the Eastern neighbour, irrespective of whether its name has been Novgorod, Muscovy, Russia or the Soviet Union." This statement was made by president Kekkonen in 1967 and reflected a basic fact of life. It is another fact that except for Norway and Turkey, Finland was the only country in Europe which had a boundary with the USSR, but did not suffer from Soviet expansionist policies. And yet that boundary measured 1300 kilometers...

Being a neutral country, Finland played quite an important role as a bridge between East and West. After the collapse of the Soviet Union that role has diminished. Now that almost all former Communist countries have signed the 1990 CSCE Charter of Paris and adhere to the same views on democracy and human rights, Finland hovers in a vacuum of security policy.

Finland and EU security

Does Finland have a role in developing a security policy for the EU? Finland has signed the Partnership for Peace agreement and will hopefully be a member of the EU from the beginning of next year. Finland has also accepted the goals of the Maastricht Treaty. One goal is a common foreign and security policy for the EU, another a common foreign policy. In the long run this could lead to a common defence policy.

In the debates before the EU referendum security policy was not a hot topic. However, two weeks before the referendum a discussion about security policy did start. I believe that one reason why

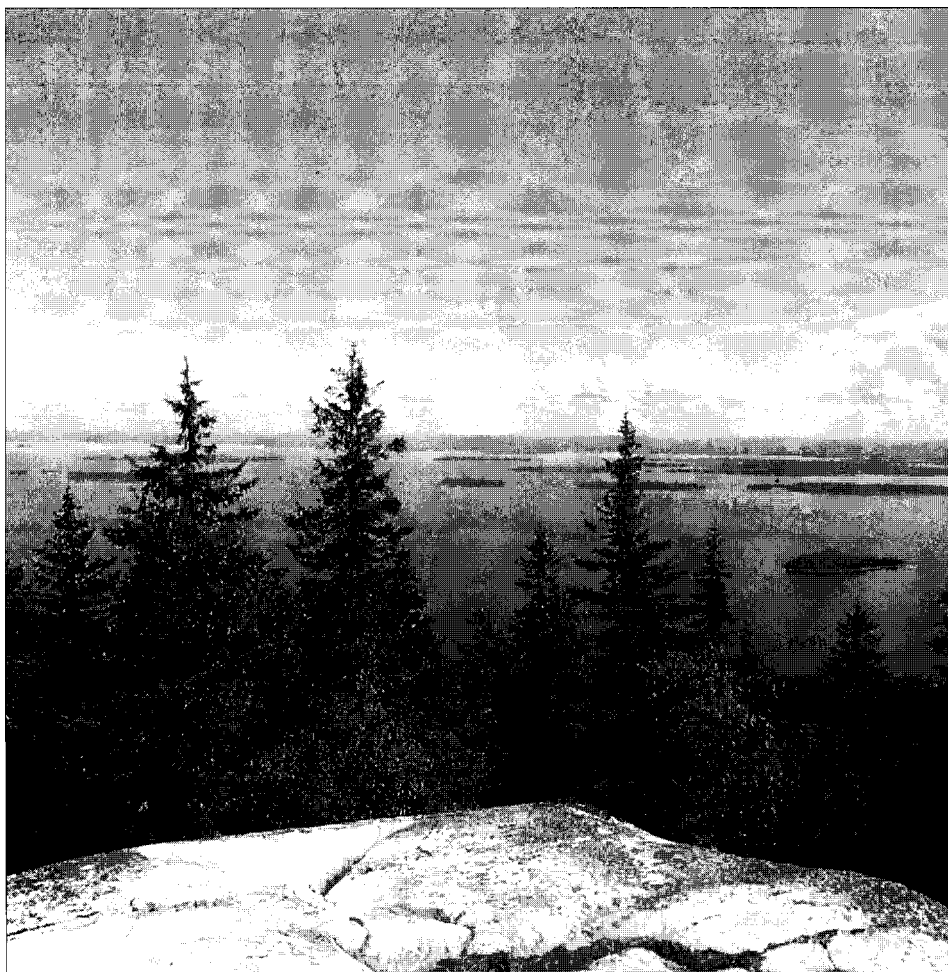
Finland voted for EU membership has been the better security it can offer. This makes it the more important to start a debate about the kind of security we want. Nowadays Finland has three schools of security policy; the non-alignment school, the open school and the NATO/WEU school. The first believes Finland can be a member of the EU without any obligations in the area of security and military policy. The open school wants to wait until the 1996 Intergovernmental Council (IGC), when decisions will be made by the EU about the common foreign and security policy. The NATO/WEU school, to which I belong, believes Finland has a responsibility for the things happening around us. I also believe NATO and WEU have an interest in participating in the development of a better security policy for northern Europe. That is not an easy task, especially since the EU will have a common boundary with Russia after Finland has joined.

To promote stability in future Europe we have to find a new definition of security

policy. In the past we used to have a policy based upon confrontation. The future policy must be based upon co-operation and understanding. The political barrier between East and West may have disappeared, a wealth barrier has replaced it. The sooner we can bridge this gap between the Eastern and Western part of Europe, the sooner we can eliminate the dangers of an uncontrolled emigration and environmental disaster. As a bonus we take away the risks of military conflict as well.

One important contribution Finland can make to the development of the EU security policy is Finland's knowledge of Russia. For if the EU does not pay attention to Russia and Russia's problems, new conflicts could erupt. Therefore an EU security policy built on peace, freedom and human rights must incorporate Russia.

Anders Laurén is a member of the Youth Organisation of the Swedish Peoples Party in Finland

P&P Projects

TEXTIELDRUK / BORDUREN

Ons assortiment is groter dan deze advertentie
Wij leveren: van mok tot T-shirt, van vlag tot manchetknoop, van
rugbyshirt tot baseballcap

Kom dus bij ons langs als je iets wil laten drukken of borduren.
Uw logo, naam of kreet snel, goed en goedkoop op elk denkbaar artikel
of het er nu 1 of 10.000 zijn.

Textielprinting, Premiums, Embroideries & Designs
Poelestraat 24-26 9712 KB Groningen
050-138288 / 136884

Herengracht 48
2511 EJ Den Haag
Telefoon 070-3646161

Cocktails

Lunches van 11.00 tot 15.00 uur

's zomers voorterras & tuinterras

Bijzondere gelegenheid voor al uw recepties of privé-parties

LITOUWEN

door Dennis Straat

Vilnius, de hoofdstad van Litouwen, het zuidelijkste land van de Baltische Staten, is in de maanden september en oktober mijn stageplaats geweest. Het onderzoek was gericht op de mogelijkheden en problemen van Europese integratie van dit nieuwe onafhankelijke land. In dit artikel wil ik graag een impressie geven van de ervaring om twee maanden in een land te wonen dat elke dag verandert, nadat ik kort ben ingegaan op de recente geschiedenis van Litouwen.

Overheersing

Litouwen kende in haar roerige bestaan slechts een korte periode van onafhankelijkheid. Na te zijn onverheerst door de Zweden, Duitsers en Russen werd de republiek Litouwen erkend als onafhankelijke staat in 1918. De onafhankelijkheid duurde slechts 20 jaar. In 1938 vielen de Duitsers binnen en behoorde het land tot het Duitse rijk. Helaas werden de overheersers in 1945 slechts gewisseld: de Duitsers gingen en de Sovjets kwamen. Voor veel mensen in het Westen en ook voor mij is het moeilijk voor te stellen wat een overheersing van meer dan 50 jaar betekent. Aan de ene kant is dat maar goed ook; aan de andere kant voel je je min of meer verplicht je ervaringen te vertellen.

Een bezoek aan het parlement en de TV-toren in Vilnius geven een duidelijke, maar vervelende impressie van de gebeurtenissen in januari 1991. Er sterven 23 mensen en foto's met mensen liggend onder tanks illustreren de verschrikkelijke feiten.

Een tweede bezoek aan het KGB-museum, in het voormalige KGB-gebouw in Vilnius, doet je eetlust onmiddellijk verdwijnen. Hier werden de partisanen gevangen gehouden in de periode 1945-1953, wachtend op hun deportatie naar Siberië. Later werd het gebouw gebruikt om 'opstandige' en 'nationalistische' Litouwers gevangen te nemen. Zelfs in 1991 werd het gebouw nog gebruikt. De kleine cellen voor hooguit vier gevangenen werden soms gevuld met 40 gevangenen! De martelkamer en de isoleercellen zijn het niet waard te beschrijven als je weet dat je wordt rondgeleid door ex-gevangenen die vertellen over hun ervaringen...

Toekomst met EU

Het voert te ver alle verschrikkingen van het verleden hier op te schrijven. Het land is zichzelf weer aan het opbouwen en de blik is terecht op de toekomst gericht. Mijn onderzoek en een groot deel van de politici en bureaucraten richten zich op een toekomstig lidmaatschap van Litouwen van de Europese Unie (EU).

In 1990 werden de eerste contacten gelegd tussen EU en Litouwen, snel gevolgd door een eerste samenwerkingsakkoord. In 1994 tekenden Litouwen en de EU een vrijhandelsakkoord en de verwachting is dat in 1995 een associatie-akkoord zal volgen. Dit laatste akkoord geeft de officiële mogelijkheid het EU-lidmaatschap aan te vragen. De verwachtingen voor toetreding zijn positief, maar alle schattingen geven data na het jaar 2000.

Toetreding tot de EU geeft Litouwen vele mogelijkheden, maar geeft waarschijnlijk minstens net zo veel problemen. Het moge duidelijk zijn dat toetreding tot de EU vooral in economische zin voordelig is: Litouwen behoort nog steeds tot de armere delen van Europa en zal er dus netto op vooruit gaan. Aan de andere kant betekent de integratie in de EU dat er in korte tijd zeer grote veranderingen moeten plaatsvinden om de samenleving aan te passen aan de markt-economie. Werkloosheid, inflatie, lage lonen en politieke onrust zijn daarom de (wan)orde van de dag.

Aanpassingen

Met een Westerse blik op een veranderende samenleving denk ik dat al deze veranderingen overbrugbaar zullen zijn. Er schuilt echter een groot gevaar: de verandering van de mentaliteit! Het is bijzonder moeilijk voor te stellen hoe het is om 50 jaar overheerst te zijn en wat dit voor gevolgen heeft voor een samenleving. De aanpassing van plan- naar markt-economie gaat dan ook gepaard met grote sociale problemen.

De levensstandaard van veel mensen is er in de afgelopen jaren alleen maar op achteruit gegaan. Het gemiddeld maandinkomen is nog steeds laag (ongeveer negentig Amerikaanse dollar), terwijl de inflatie vlak na de onafhankelijkheid grote vormen aannam (tot bijna 1200 procent in 1992). Voor het eerst sinds vijftig jaar doet zich het fenomeen werkloosheid voor; in het Sovjet-systeem bestond dit officieel niet.

De problemen lijken zich sinds 1993 enigszins op te lossen. De inflatie is de kop ingedrukt door een eigen munt in te voeren. Deze 'Litas' heeft nu een vaste wisselkoers met de Amerikaanse dollar. Daarnaast is het officiële werkloosheidspercentage slechts 1,4 procent, maar dit is schone schijn. Het lage gemiddelde inkomen dwingt de mensen te zoeken naar andere inkomsten in het grijze circuit. Veel mensen verdienen met bijvoorbeeld het doorverkopen van producten uit Litouwen in Polen tot tien maal zo veel als hun officiële inkomen. Op deze manier is het overzicht op de arbeidsmarkt totaal verloren gegaan: sommige mensen laten zich zelfs niet als werkloos registreren, omdat hun neveninkomsten toch veel voordeliger zijn.

Eigen initiatief

Het mentaliteitsprobleem dat hierachter schuilt is nog veel groter dan de hierboven beschreven economische problemen. De mensen zien vaak niet dat de veranderingen in het land op den duur voordelen gaan opleveren. De gerezen problemen bestonden niet en de stap terug is dus aantrekkelijk. In 1992 kreeg de voormalige communistische partij dan ook een absolute meerderheid in het parlement.

Als er vijftig jaar voor je is gedacht, is het zeer moeilijk je aan te passen aan de normen van een markt-economie. De 'marketing' in de ex-staatsbedrijven verschilt dan ook niet veel van de geplande structuren van voor de onafhankelijkheid. Deze bedrijven zijn economisch gezien op sterven na dood, maar worden nog steeds gesubsidieerd om grote werkloosheid en sociale onrust te voorkomen.

De integratie in de Europese Unie vergt dus nog veel aanpassingen, maar bovenal een aanpassing van mentaliteit. Eerst zullen de mensen moeten gaan inzien dat de nadelen van nu de voordelen van morgen zullen worden, maar dat is niet makkelijk als je niet beter weet. Gelukkig heeft vooral de jonge generatie de aanpassing snel gemaakt. Zij moet het land op gaan bouwen en herstructureren en ziet dat als een grote uitdaging. De hoop en het vertrouwen in deze nieuwe generatie is groot. Zonder hen gaat het niet lukken, maar om eerlijk te zijn denk ik dat ze het voor elkaar gaan krijgen. Tot ziens in de Europese Unie!

NOTULEN VAN DE BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING VAN DE JOVD GEHOUDEN OP 6 NOVEMBER 1994 TE EDE

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd:

Amsterdam, Leiden e.o., Delfland, Rijnmond, Dordrecht e.o., Maas en IJssel, Hart van Brabant, Baronie van Breda, Eindhoven, West Brabant, Antwerpen, Arnhem, Tiel, Utrecht, Groningen, Twente, Rijk van Nijmegen, Ede/Wageningen, Apeldoorn, Heuvelrug en Nieuwegein.

01. Opening

Landelijk Voorzitter Arjan Toor opent de vergadering.

02. Ingekomen Stukken en mededelingen

Verzoeken tot het uitroepen van deze BAV door de volgende afdelingen: Nieuwegein, Amsterdam, Zeeland, Eindhoven en Apeldoorn.

Ontslagbrieven van de volgende HB-leden: Erik Matien, Joris Huijsmans, Herman Rijkse en Carolien Wellink. Brief van Tamara van Boxtel waarin zij haar bereidverklaring intrekt.

De agenda van deze vergadering.

03. Hoofdbestuursperikelen

Landelijk Voorzitter Arjan Toor benoemt Mark Rutte als Technisch Voorzitter. Het HB heeft besloten Mark te vragen omdat hij oud-voorzitter is en tevens lid van verdienste.

Rutte verklaart de vergadering besloten.

De afdelingen welke hebben verzocht tot het uitroepen van deze BAV krijgen als eerste het woord. Evert-Jan Prins voert het woord namens alle indienende afdelingen.

Vervolgens geeft Landelijk Voorzitter Arjan Toor een beschrijving van de Hoofdbestuursperikelen, de tijd die vooraf ging aan deze perikelen en de tijd erna.

Hierna krijgt Herman Rijkse namens de vier afgetreden HB-leden het woord.

Hierna volgt een discussie.

Aan het eind van de discussie volgde een stemming over de in totaal drie voorliggende moties te weten: Motie opstappen HB (betreft een motie van Wantrouwen), Motie Rutte 7 (betreft een motie van Afkeuring), en Motie Halleluya (betreft een motie van Vrouwen).

De Moties opstappen HB (afdeling Dordrecht e.o.) en Motie Rutte 7 (Rogier van der Sande afgevaardigde van de afdeling Leiden) worden verworpen.

Motie Halleluya (afdelingen Leiden, Eindhoven en Groningen) wordt aangenomen.

MOTIE HALLELUYA

De JOVD in vergadering bijeen tijdens de Buitengewone Algemene Ledenvergadering d.d. 6 november 1994 te Ede.

Constateerde:

- De aanloop naar de HB-Vergadering van d.d. 25-09-1994, de HB-Vergadering van 25-09-1994 zelf;
- Het Feitencomplex dat heeft geleid tot het aftreden van 4 HB-leden;

Overwegende:

-De erkenning van alle zeven direct betrokkenen dat er fouten zijn gemaakt en dat deze fouten collectief in dezelfde mate aan de zeven direct betrokkene verwijtbaar zijn;

Spreekt als haar mening uit:

- Geschetste gang van zaken in hoge mate te betreuren;
- Dat naar haar mening evenwel géén der HB-ers consequenties had hoeven trekken uit de gang van zaken;
- Spreekt haar vertrouwen uit in de resterende acterende HB-ers;
- Dat alles in het werk moeten worden gesteld om de JOVD zo snel mogelijk weer "in Full Swing" te krijgen en zegt haar volle medewerking daarbij toe.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG

04. W.V.T.T.K.

Landelijk Voorzitter bedankt de Technisch Voorzitter voor deze dag: Mark Rutte.

Tevens dankt hij de vereniging namens het Hoofdbestuur voor het vertrouwen in het zittende Hoofdbestuur.

05. Rondvraag

Naast de gebruikelijke aankondigen van afdelings- en districtsactiviteiten, alsmede de vele grappen, grollen andere humoristische vragen werden de volgende vraag betreffende het Hoofdbestuur beleid gesteld:

Van der Biezen: Doet het HB nog wat, naar aanleiding van het grote succes van de Airmiles actie? Tevens spreekt hij het vertrouwen uit dat er na deze uitgebreide discussie niet meer over de Hoofdbestuursperikelen zal worden gesproken. Antwoord HB (Spek): Het Hoofdbestuur heeft de Communicatie-Commissie verzocht om hiermee aan de slag te gaan. Op het congres zal het resultaat hiervan worden gelanceerd. Bij de JOVD zal het zogenaamde air-miles systeem ingezet worden bij een ledenwerf-actie, wat inhoudt dat men bij het werven van 1 lid een telefoonkaart ontvangt en bij het werven van 5 leden een lustrumboek.

06. Sluiting

Landelijk Voorzitter Arjan Toor sluit de vergadering.

NOTULEN VAN HET NAJAARSCONGRES VAN DE JOVD GEHOUDEN OP 19 EN 20 NOVEMBER 1994 TE ALMELO

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd:

Den Bosch, Den Haag e.o., 't Gooi, Amsterdam, Kennemerland, Leiden e.o., Delfland, Rijnmond, Dordrecht e.o., Maas en IJssel, Eindhoven, Baronie van Breda, West-Brabant, Maastricht, Antwerpen, Groningen, Leeuwarden e.o., Dokkum, Assen, Meppel e.o., Zwolle e.o., Twente, Arnhem, Rijk van Nijmegen, Tiel, Utrecht, Nieuwegein e.o., Zeeland, Ede Wageningen Plus,

01. Opening

Landelijk Voorzitter Arjan Toor opent de vergadering om 21.45 uur.

02. Ingekomen Stukken en Mededelingen

Fatima Boukhrouf, sinds 1990 in dienst als Secretariaats Medewerkster bij de JOVD, wordt bedankt voor haar jarenlange inzet en collegialiteit.

Ingekomen Stukken:

-Notulen BAV d.d. 18 juni 1994 en notulen JAV d.d. 25 en 26 juni 1994

- Voorlopige en Definitieve agenda voor deze Najaarsvergadering
- Beleidsplan Hoofdbestuur JOVD
- Beleidsplan Driemaster
- Beleidsplan Internationaal Secretariaat
- Beleidsplan V&S Secretariaat
- Definitieve Begroting 1995

-Levensbeschrijvingen van Dion van der Arend, Marcel Putman, Peter Duwel, Olaf Penne, Pieter Oosterhuis, John Engberink en Melvin Schut.

- Voorstel tot statutenwijziging
- Enkele Actuele Moties te weten:

*motie Airmiles (commissie Milieu)
*motie Spreekverbod (commissie Defensie)
De motie Individualisme (commissie Onderwijs) is niet actueel verklaard.

-Afmelding van Folkert Bolkestein, Hoofdredacteur Driemaster.

-Diverse af- en aanmelding van genodigden voor dit congres.

-Bereidverklaringen van de Kandidaat HB-leden. Kandidaat Hoofdredacteur Driemaster, Kandidaat Voorzitter Internationaal Secretariaat, Kandidaat Voorzitter V&S-Secretariaat.

03. Vaststelling van de notulen van de BAV d.d. 18 juni 1994

De notulen van de BAV d.d. 18 juni 1994 worden ongewijzigd vastgesteld.

04. Vaststelling van de notulen van de JAV d.d. 25 en

26 juni 1994

De notulen van de JAV d.d. 25 en 26 juni 1994 worden ongewijzigd vastgesteld.

05. VWS

Daar er een uitgebreide uitleg door de Landelijk Penningmeester is geweest betreffende dit punt tijdens Werkgroep A, zijn er nu geen vragen.

06. Agendapunt t.b.v. vragen aan het Hoofdbestuur

Van Leeuwen: Kunnen de Afdrachten voortaan sneller aan de afdelingen worden overgemaakt? Antwoord HB (van Ommeren): Er wordt altijd gestreefd naar het overmaken van de afdrachten rond de peildatum.

Spaa: Tijdens het Juni-Congres werd ons toegezegd dat de Driemaster ongeveer 2 a 3 weken na het congres zou worden verzonden, dit is niet gebeurd, ook deze Driemaster is weer verselijk laat. Wat is het Hoofdbestuur hier van plan aan te doen en wat kan zij er überhaupt aan doen? Antwoord HB (Toor): Bij het laatste nummer heeft het Hoofdbestuur zelf ook voor een geringe vertraging gezorgd, door niet accoord te gaan met achterpagina van de Driemaster, maar dit verklaart natuurlijk niet de gehele vertraging. Het Hoofdbestuur betreurt de gang van zaken ook enorm maar heeft beperkte middelen tot ingrijpen.

Kokke: In de HB Nieuwsbrief staat de afdeling Flevoland nog steeds bij district Gelderland, terwijl zij deel uit maakt van het district Noord-Holland, kan dit worden rechtgezet? Antwoord HB (van Ommeren): Dit wordt in de volgende HB-Nieuwsbrief waarin de ledentelling in staan rechtgezet.

De Visser: Ik heb een aantal maanden geleden een brief met een naar het HB gestuurd met de vraag wat zij voornemens te doen waren met een Debating-Dag. Tot op heden heb ik daar maar zeer summiert antwoord op gekregen hoe komt dit? Antwoord HB (Toor): Het Hoofdbestuur stelt dit soort brieven zeer op prijs, dit staat natuurlijk voorop. Maar door een aantal communicatiestoornissen met het V&S Secretariaat is het antwoord hierop wat verlaat, dit zal in de toekomst niet meer voor komen. En U kunt binnen een week een volledig antwoord verwachten op Uw brief.

Schonewille: Door de perikelen binnen het Hoofdbestuur heb ik de notulen van de Organisatieadviesraad nog niet ontvangen, komen die nog? Antwoord HB (Toor): Zij zullen zo snel mogelijk worden verstuurd.

07. Benoeming leden Hoofdbestuur

Aangezien er geen tegenkandidaten zijn gesteld worden na schriftelijk stemming de volgende personen benoemd als lid van het Hoofdbestuur: Dion van der Arend als Vice Voorzitter (statutair als Eerste Vice Voorzitter), Peter Duwel als Algemeen Bestuurslid A (statutair Tweede Vice Voorzitter), Pieter Oosterhuis als Algemeen Bestuurslid B en Olaf Penne als Algemeen Bestuurslid C (statutair Internationaal Secretaris).

De uitslag van de schriftelijke stemming is de volgende:

Voor	Tegen	Blanco		
Dion van der Arend	218	22	0	
Peter Duwel	167	34	37	
Pieter Oosterhuis	220	12	6	
Olaf Penne	191	36	19	

In totaal zijn er m.b.t. Dion van der Arend 240 geldige stembiljetten ingeleverd, m.b.t. Peter Duwel 238, m.b.t. Pieter Oosterhuis 238 en met betrekking tot Olaf Penne 246.

08. Vaststelling taken Hoofdbestuur

De taken van het Hoofdbestuur worden als volgt over de functionarissen verdeeld (waarbij natuurlijk de nodige flexibiliteit gewaarborgd blijft):

Landelijk Voorzitter: Alle statutaire taken
Rottumerberaad

Algemeen Secretaris: Alle statutaire taken
Auditor Automatiserings Commissie

Landelijk Penningmeester: Alle statutaire taken
Auditor Automatiserings Commissie
Auditor Acquisitie Commissie

Vice Voorzitter Statuten Auditor Politiek Secretariaat	Contacten VVD
Algemeen Bestuurslid A: Commissie Organisatie Congressen Des Indes Dag Districten	Auditor Organisatie
Algemeen Bestuurslid B: Auditor Driemaster HB-Nieuwsbrief Auditor Communicatie Commissie	Externe Profilering
Algemeen Bestuurslid C: Auditor V&S Secretariaat Auditor Internationaal Secretariaat Auditor V&S Commissie I.P.P. Jongeren Parlement	Projectmanager

09. Vaststelling beleidsplan Driemaster en benoeming Hoofdredacteur Driemaster

Agendapunt 09 is tijdens de vergadering behandeld na agendapunt 04 op verzoek van kandidaat Hoofdredacteur Melvin Schut. Het Beleidsplan van Kandidaat Hoofdredacteur Melvin Schut wordt niet vastgesteld daar het niet voldoet aan de eisen gesteld door het Redactie-Reglement, het financiële plaatje ontbrak namelijk volledig. Er kon dus niet worden overgegaan tot de benoeming van een Hoofdredacteur voor de Driemaster. Er wordt besloten het Puntje Benoeming Hoofdredacteur bij W.V.T.T.K. verder te behandelen.

10. Vaststelling beleidsplan Internationaal Secretariaat en Benoeming Voorzitter Internationaal Secretariaat

Het Beleidsplan van het Internationaal Secretariaat wordt met de volgende wijzigingen goedgekeurd: Het stukje onder het kopje "Organisatie van het Internationaal Secretariaat" wordt geschrapt en vervangen door de volgende passage:

Er is een duidelijke verantwoordelijkheidsverdeling m.b.t. buitenlandse politiek. Discussie en Standpuntbepaling vindt plaats onder verantwoordelijkheid van het Politiek Secretariaat. Het uitdragen van politieke standpunten in het buitenland vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de Internationaal Secretaris. Het Internationaal Secretariaat wordt wel betrokken bij de interne discussies aangaande Buitenlandse Politiek.

Marcel Putman wordt benoemd als Voorzitter van het Internationaal Secretariaat

11. Vaststelling beleidsplan V&S Secretariaat en Benoeming Voorzitter V&S Secretariaat

Het beleidsplan van het V&S Secretariaat wordt ongewijzigd vastgesteld en als Voorzitter van het V&S Secretariaat wordt John Engberink benoemd.

12. Vaststelling Politieke Moties

Dit punt is geschrapt daar er geen tijd meer voor was op de zaterdagavond.

13. Definitieve vaststelling van het landelijk deel van de contributie en richtbedragen van het afdelings- en districtsdeel van de contributie voor 1995

Het landelijke deel van de contributie wordt vast gesteld op fl.16,- (zegge zestien gulden), het richtbedrag van het districtsdeel op fl.2,- (zegge twee gulden) en het richtbedrag van het afdelingsdeel op fl.17,- (zegge zeventien gulden).

14. Vaststelling beleidsplan Hoofdbestuur

Het beleidsplan van het Hoofdbestuur wordt met de volgende wijzigingen vastgesteld:

blz.3 toevoegen: Er is een Acquisitie Commissie opgericht waarvan de Landelijk Penningmeester auditor is.

blz.4 toevoegen: Korte passage over talenten data-base. De volgende Passage wordt toegevoegd:

Op het Algemeen Secretariaat wordt een database geïnstalleerd hierin komen alle interesses van de leden van je JOVD te staan. Het doel van het verzamelen van deze gegevens is dat de JOVD nog beter aan wil sluiten bij de

behoeften van haar leden. Het is mogelijk dat naar aanleiding van de gegevens uit de Database nieuwe commissies zullen worden geformeerd.

15. Vaststelling definitieve Begroting

De Definitieve Begroting wordt met de volgende wijziging vastgesteld:

*De posten Organisatie Secretariaat en ondersteuning afdelingen worden samengevoegd.

De toelichting op de Definitieve Begroting wordt met de volgende wijziging vastgesteld.

*toevoegen onder punt Driemaster: De Landelijk Penningmeester zal inspanningen verrichten om een goedkopere drukker voor de Driemaster te vinden. Van het geld wat hiermee wordt uitgespaard wordt een apart potje gemaakt ten behoeve van districten en afdelingen op projectbasis.

16. Statuten

Wegens het niet halen van het quorum zullen de statuten behandeld worden op een nader aan te kondigen BAV.

17. Vaststelling data en lokaties voor de congressen in 1995

De volgende data van congressen en de BAV worden vastgesteld

BAV: 19 maart, Jaarlijkse Algemene Vergadering: 20 & 21 mei, Najaarsvergadering: 18 & 19 november.

Er wordt een voorbehoud gemaakt bij de JAV: Er wordt gestreefd deze niet plaats te laten vinden in Almelo, mocht het niet mogelijk zijn een congreslocatie te vinden met dezelfde prijs/kwaliteit verhouding, dan wordt de JAV wel in Almelo gehouden, maar dan een weekend eerder.

De locaties van de BAV, de JAV en de Najaarsvergadering zijn nog niet bekend.

18. Vaststelling Huishoudelijke moties

De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd.

19. Vaststelling Politieke moties 2

De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd.

20. W.V.T.T.K.

De volgende zaken werden tijdens W.V.T.T.K. besproken:

-Zoals besproken bij agendapunt 9. Benoeming Hoofdredacteur wordt er tijdens dit agendapunt op teruggekomen.

Er zijn twee voorstellen m.b.t. de benoeming van een Hoofdredacteur uit de zaal:

1.Er wordt nu een Hoofdredacteur a.i. benoemd welke zijn beleidsplan zal aanpassen (dit incl. een kostenplaatje). Vervolgens zal deze Hoofdredacteur dan op de BAV worden benoemd (als zijn beleidsplan voldoet). Dit voorstel is gedaan door de afdelingen: Leiden, Groningen, Eindhoven en Rijnmond.

2.Het Hoofdbestuur draagt tot de benoeming van een Hoofdredacteur op de BAV de verantwoordelijkheid voor de Driemaster (redactioneel en financieel). Wie het Hoofdbestuur a.i. wil benoemen tot de BAV bepaalt ze zelf, wel blijft zij ten alle tijde verantwoordelijk. Dit voorstel is ingediend door Rogier van der Sande afgevaardigde van de afdeling Leiden.

De afdeling Leiden, Groningen, Eindhoven en Rijnmond trekken hun voorstel in ten gunste van het voorstel van dhr. van der Sande.

Vervolgens wordt gestemd over voorstel 2., dit voorstel wordt unaniem aangenomen. Waarmee het Hoofdbestuur toezeft dat zij Melvin Schut a.i. gaat benoemen en tevens de toezegging doet het agendapunt benoeming Hoofdredacteur op te voeren op de eerstkomende BAV, waarop de Statutenwijzigingen aan de orde zullen komen.

-Het resultaat van de werkgroep Sociaal Minimum wordt bekend gemaakt. Het advies van de werkgroep is het Sociaal Minimum te stellen op fl. 1262,50. Waarbij tevens melding wordt gemaakt van het huidige Sociaal Minimum wat fl. 1260,- bedraagt.

-Vragen aan het Internationaal Secretariaat:

Arps: Hoe worden leden geselecteerd voor de Midden Oosten Reis. Een nieuw lid heeft zich namelijk aangemeld voor deze reis, maar kon niet mee omdat deze reis vol zou zitten. Kan dhr. Putman zijn eigen plaats niet aan het nieuwe lid af staan. En wat is de tijdsperiode normaal om je op te geven voor internationale reises. Helaas is dhr. Putman niet aanwezig zodat deze vraag onbeantwoord blijft. Wel zegt de Olaf Penne toe als Auditor van het Internationaal Secretariaat deze vraag door te spelen aan dhr. Putman.

-Vragen aan het V&S Secretariaat:

Er zijn geen vragen.

-Mededeling van de Penningmeester:

Er gaan deze week twee mailings de deur uit, een mailing aan de niet betalende leden en een aan de Geïnteresseerden waarin hen nogmaals een acceptgiro wordt gezonden met het verzoek deze te betalen, de geïnteresseerden krijgen als ze lid worden een telefoonkaart cadeau. De Landelijk Penningmeester verzoekt de afdelings- en districtspenningmeesters er op toe te zien, dat er binnen afzienbare tijd, de wanbetalers ook inderdaad gaan betalen.

-Het Hoofdbestuur besluit de Politieke Aanmoedigings Prijs dit maal aan de afdeling Eindhoven aan te bieden.

-Het Hoofdbestuur overhandigt de afdeling Rijnmond de beker van de snelst-groeiende afdeling (nummer twee is 't Gooi en nummer 3 is Groningen).

21. Rondvraag

Naast de gebruikelijke aankondigingen van afdelings- en districtsactiviteiten, alsmede de vele grappen, grollen en andere humoristische vragen, werden de volgende vragen betreffende het Hoofdbestuursbeleid gesteld:

Van Laan: Kunnen wij van tevoren worden ingelicht als we ergens anders dan de congreslocatie overnachten? Antwoord HB (Duwel) Voortaan zullen wij U hiervan op de hoogte stellen.

Arps: Is het mogelijk het 'censuur-stuk' achterop de vorige driemaster te aanschouwen? Antwoord HB (Toor): (Na uitleg van de censuur-procedure) U kunt deze bij mij inzien.

Arps: Kan er voortaan een lijst worden verstrekt op het congres, waarop het aantal stemmen is gebaseerd? Antwoord HB (Spek): Die toezegging heeft U.

Stevens: Graag wil de Voorzitter complimenteren met zijn speech. Antwoord HB (Toor): Bedankt voor het compliment, het is ook de bedoeling dat een voorzitterspeech prikkelend is, waarmee zij niet noodzakelijk de politieke mening van de JOVD bevat.

Prins: Volgens de telling van de HB-Nieuwsbrief is niet afdeling 't Gooi, maar afdeling Eindhoven 2e snelst groeiende afdeling, hoe zit dit? Antwoord HB (Spek): De telling van de snelst-groeiende afdeling gaat niet van peil-datum tot peildatum maar van congresdatum tot congresdatum, zodat de peiling meer 'up to date' is.

Meas: Heeft het Hoofdbestuur een rechtsbijstandverzekering? Antwoord HB (van Ommeren): Nee.

Het hoofdbestuur dankt alle mensen die zo actief hebben bijgedragen aan dit congres en met name de voorzitters en rapporteurs van de werkgroepen en mensen die geholpen hebben om het congresboek vorm te geven.

Tevens dankt het Hoofdbestuur iedereen voor de steun en hulp tijdens de periode waarin zij nog uit drie personen bestond.

22. Sluiting

Om 17.00 uur sluit Landelijk Voorzitter Arjan Toor de vergadering.

TOEZEGGINGEN GEDAAN DOOR HET HOOFDBESTUUR TIJDENS DIT CONGRES NIET ONDER EEN AGENDAPUNT VALLEND:

1.De Algemeen Secretaris zegt toe dat voortaan tot het aantal betalende leden van een afdeling worden gerekend diegene die betaald hebben (dus ook diegene die hebben betaald bij afdeling A zich over laten schrijven naar afdeling B, worden tot de betalende leden van afdeling B gerekend).

2. De Landelijk Penningmeester zegt toe voortaan machtigingen binnen twee maanden na afgifte te innen.

AANGENOMEN HUISHOUDELIJKE MOTIES NAJAARSVERGADERING JOVD D.D. 19 EN 20 NOVEMBER 1994 TE ALMELO

Motie "laagvlieger"

de JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende,

- de laagvliegende Herman Rijksen op weg naar het JOVD-congres van 24 juni 1994;
- het HB-besluit nummer B 1281 om de boete ad fl. 150,— die hiervan het gevolg was aan dhr. Rijksen te vergoeden;

Overwegende,

- dat het hoofdbestuur van een politieke jongerenorganisatie niet aangaat wetsvertretingen door een van haar leden financieel mogelijk te maken;
- dat de JOVD zich altijd nadrukkelijk heeft verzet tegen dergelijke vormen van normvervalting;

Spreekt als haar mening uit,

- dat het eerder genoemde HB-besluit teruggedraaid dient te worden;
- dat dergelijke verzoeken tot vergoeding van boetes in de toekomst niet zullen worden gehonoreerd;

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

AANGENOMEN POLITIEKE MOTIES NAJAARSVERGADERING JOVD D.D. 19 EN 20 NOVEMBER 1994 TE ALMELO

Motie spreekverbod

De JOVD is vergadering bijeen op 19 en 20 november te Almelo.

Constaterende

- het Forum inzake de opkomstplicht dat de Algemene Vereniging Nederlandse Militaire (AVNM) d.d. 21 november aanstaande voornemens was te houden.
- het feit dat de generaals van Baal en Zoomers dat met medeweten van staats-secretaris Gmelich Meijling in discussie zouden treden met kamerleden en dienstplichtigen over het afschaffen van de opkomstplicht.
- het Spreekverbod dat de staatssecretaris heeft opgelegd aan deze generaals, respectievelijk plv. Bevelhebber der Landstrijdkrachten en plv. Directeur Personeel Koninklijke Landmacht.

Overwegende

- dat de staatssecretaris hiermee een gewenste openbare discussie over een maatschappelijk zeer relevant onderwerp onmogelijk heeft gemaakt.
- dat het kamerdebat van a.s. dinsdag en woensdag derhalve niet op basis van wederzijds volledige informatie kan worden gevoerd.
- dat de werkelijke besluitvorming weer naar de schemerige achterkamertjes van voor het paarse kabinet wordt verschoven.

Voort Constaterende

- dat de staatssecretaris blijkbaar verwacht dat een gelijkwaardige discussie over het vervroegd afschaffen van de opkomstplicht wordt verloren.
- dat de JOVD zich al sinds jaar en dag verzet tegen de dienstplicht, ondermeer vanwege de ongelijkwaardige verdeling van de dienstplichtlast en de door de dienstplichtige geleden schade.

Voort Overwegende

- dat afschaffing van de opkomstplicht per 1-4-1995 volgens een rapport van de Rijksuniversiteit Groningen 656 miljoen zou besparen.
- dat de komende 2 jaar zo'n 25.000 afgestudeerden en schoolverlaters de dupe van het voornoemde zullen worden daar zij zonder noodzaak een door de herstructurering zwaar uitgeholde dienstplicht moeten vervullen.

Spreekt als haar mening uit

- dat de staatssecretaris met het opleggen van het spreekverbod onliberaal, ondemocratisch en dus ongewenst heeft gehandeld.
- dat de geconstateerde ongelijkwaardigheid en schade dient te worden opgeheven.
- dat de opkomstplicht dienst te worden afgeschaft per 1-4-1995

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG

Motie geliefde pijn

De JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- de pijn die vrouwen veelal moeten doorstaan bij het baren van kinderen.
- de taboe vrouwen te verdoven tijdens het baren van een kind.
- de gebruikelijkheid van een verdoving in de vorm van een ruggeprik in bijna elk West Europees land.
- de ongevaarlijkheid van een dergelijke prik.
- dat tot het toedienen van een dergelijke prik alleen een arts bevoegd is.

Overwegende

- dat het een slechte zaak is dat vrouwen veel pijn moeten doorstaan, terwijl hiertegen een eenvoudig en effectief middel voor handen is.
- dat ziekenhuizen - wanneer het welzijn van de patiënt betreft - geen informatie mogen achterhouden uit kosten- of capaciteitsoverwegingen.

Spreekt als haar mening uit

- dat zwangere vrouwen de keus dient te worden voorgelegd tussen verdoving of niet, en worden ingelicht over de gevolgen van de injectie

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie N.C.O.

De JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- dat de doelstelling van het NCO het Nederlandse volk bewust wil maken van de noodzakelijkheid van ontwikkelingshulp allang gerealiseerd is.
- het NCO jaarlijks de 19 miljoen aan subsidiegelden eenzijdig uitgeeft aan link(s)e, zo niet extreem linkse, actiegroepen.
- dat de ontvangende actiegroepen geen verklaring kunnen afleggen hoe zij gelden hebben aangewend.
- dat het draagvlak voor ontwikkelingshulp hierdoor aanzienlijk kleiner kan worden.
- de vrijgevigheid van de Nederlandse bevolking bij allerlei geldinzamelings-acties (Rwanda, etc.)

Overwegende

- dat ontwikkelingsgelden effectief dienen te worden aangewend.
- dat het rondstrooien van geld volledig uit de tijd is.

Spreekt als haar mening uit

- dat het NCO geen subsidie meer dient te ontvangen.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie kwaliteitseisen

De JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende,

- een Europese Unie;
- het feit dat nationale kwaliteitseisen vervangen dienen te worden door Europese normen zoals recentelijk gebeurt is met betrekking tot de invoer van bananen;
- het feit dat deze Europese normen eerder ter bescherming van de produktie, dan ter bescherming van de Europese consument fungeren;

Overwegende,

- dat het doel van kwaliteitseisen bescherming van de consument dient te zijn en niet beperking van de invoer;
- het streven naar een systeem van vrije handel in de GATT-onderhandelingen;

Voorts overwegende,

- dat wanneer de EU dit soort eisen hanteert om de eigen produktie te beschermen men het spookbeeld van "Fort Europa" zal bevestigen;
- dat dit de internationale handelspositie van de EU niet ten goede kan komen;

Spreekt als haar mening uit,

- dat kwaliteitseisen niet gehanteerd mogen worden ter bescherming van de eigen produktie;
- dat de EU het imago van "Fort Europa" zoveel mogelijk dient te ontcrachten;

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie Griekenland

de JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- het op eigen initiatief instellen van sancties tegen Macedonië.
- de discriminerende houding van Griekse overheid tegenover de Albanese minderheid in Griekenland.
- de tijdelijke boycot van Nederlandse produkten, dit vanwege de rol die Van den Broek had gespeeld in het conflict in het voormalig Joegoslavië.
- het ontbreken van maatregelen op financieel gebied om Griekenland aan de criteria van de EMU te laten voldoen.

Overwegende

- dat het van groot belang is dat binnen de EG alle partners streven naar gelijkwaardigheid.
- dat er binnen de EG de landen geen individuele maatregelen, die lijnrecht tegen EG beleid ingaan, kunnen nemen.
- dat Griekenland desondanks meerdere malen een vols-trekt eigen koers heeft gevaren.

Voorts constaterende

- de initiatieven van de EG om te komen tot verdergaan-de integratie van de lidstaten.

Voorts overwegende

- dat Griekenland getoond heeft op meerdere fronten niet mee te kunnen c.q. te willen doen.

Spreekt als haar mening uit

- dat Griekenland op korte termijn beter gedrag moet gaan tonen.
- dat indien Griekenland op dezelfde wijze doorgaat, er sancties moeten volgen.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie onderwijs

De JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- het huidige eindniveau van LBO, MAVO, HAVO en VWO,
- het stijgend aantal studenten op de universiteiten en hogescholen,
- het onbetaalbaar worden van het huidige beurzen systeem.
- het ten opzichte van de ons omringende landen relatief grote aantal hoger opgeleiden.
- de invoering van de basisvorming.
- de proefballon van de selectie aan de poort.
- de behoefte aan lager opgeleid vakpersoneel.

Overwegende

- dat het niveau van VWO en HAVO de laatste tien jaar gedaald is.

- dat de basisvorming een groot stuk nivellering in niveau teweeg heeft gebracht.
- dat in een kleinere universiteit er meer aandacht besteed kan worden aan wetenschappelijk onderzoek.
- de slechte aansluiting tussen de HAVO en de hogescholen.
- dat het enig criterium voor schoolselectie mag zijn de intelligentie van de kandidaat.

Voorts constaterende

- dat door de daling in niveau bij de HAVO, ook de ondergrens qua niveau voor MAVO leerlingen is verlaagd.

Voorts overwegende

- dat door de niveau verlaging bij de MAVO een concurrentie is gekomen tussen LBO en MAVO.

Spreekt als haar mening uit

- de onmiddellijke afschaffing van de basisvorming.
- dat de eindniveaus van MAVO, HAVO en VWO omhoog moeten en wel zodanig dat de aansluiting HAVO - HBO meer een werkbaar wordt en dat de universiteit vooral weer de wetenschappelijk geïnteresseerde studenten trekt.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie afschaffen winkelsluitingswet

De JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- dat de Paarse regering de winkelsluitingswet enkel gedeeltelijk verruimd (wil verruimen).
- dat naast de JOVD ook de consumentenbond en AHOLD een nog verdere verruiming van de winkelsluitingswet voorstaat.

Overwegende

- dat het is wenselijk dat deze wet volledig afgeschaft wordt.
- dat de marktwerking verbeterd moet worden.
- dat de consument het recht heeft om te bepalen of hij/zij wil kunnen genieten van de vrijheid om 24 uur p.d. te kunnen winkelen.
- dat enige bescherming van de "kleine kruidenier" uiteindelijk betaald wordt door de consument.

Spreekt als haar mening uit

- dat de winkelsluitingswet volledig afgeschaft moet worden.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie Consumptieve Rente

De JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- dat in Nederland inkomstenbelasting uit vermogen wordt geheven over inkomsten die uit een bron getrokken worden. art.24 IB,
- dat rente in ons belastingstelsel altijd aftrekbaar is, i.v.b. een relatie tot een bron of o.g.v. art.45 IB,
- dat tegenover een aftrekbare rente altijd een belastbare rentebate bij de vermogensverschaffer staat.

Overwegende

- dat afschaffing van de consumptieve renteaftrek principiële onjuist is en derhalve onrechtvaardig.
- dat afschaffing van de consumptieve renteaftrek in de praktijk zal leiden tot een andere vorm van krediet nemen, namelijk een lening die in relatie staat tot een bron van inkomsten, zodat op een andere wijze aftrek zal plaatsvinden.

Spreekt als haar mening uit

- dat de consumptieve renteaftrek niet geschrapt dient te worden.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie boetebeleid

De JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november te Almelo.

Constaterende

- Het feit dat de geïnde boetes een onderdeel uitmaken van de begroting van justitie.
- De aldoor verhoogde doelstellingen van de minister van Justitie om de begroting kloppend te krijgen.
- Dat dit noch voor de verkeersveiligheid noch voor de criminaliteitsbestrijding ook maar iets heeft opgeleverd behalve geld.

Overwegende

- Dat er een schreeuwend tekort aan agenten op straat is.
- Dat deze broodnodige agenten nu worden ingezet om zoveel mogelijk bonnen te schrijven.
- Dat het politiecapparaat er dient te zijn om de burgers veiligheid te waarborgen i.p.v. de burgers zo veel mogelijk geld uit de zak te kloppen.
- Dat de burgers misschien wel een hele gemakkelijke prooi zijn maar dat men zich primair met MISDAADbestrijding bezig dient te houden.

Spreekt als haar mening uit

- De begroting van Justitie moet onafhankelijk zijn van de boetecontingsten.
- Boetes schrijven dient alleen prioriteit te hebben wanneer de verkeersveiligheid in het geding is maar mag geen doel op zich zijn.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie controleurs

De JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- het grote aantal zwartrijders in het openbaar vervoer.
- de tekort schietende capaciteit van het openbaar vervoer in met name grote steden.

Overwegende

- dat het niet rechtvaardiging is en bovendien een wets-overtreding wanneer zonder betaling gebruik wordt gemaakt van de niet gratis diensten van het openbaar vervoer.
- dat de wel betalende reiziger feitelijk tevens betaalt voor de zwartrijder.
- dat nagestreefd moet worden dat het openbaar vervoer een goed alternatief voor het eigen vervoer wordt.
- dat de controleur de reiziger een veilig gevoel geeft.

Spreekt als haar mening uit

- dat vóór het betreden van het openbaar vervoer het plaatsbewijs aan de (evt. mechanische) controleur getoond dient te worden.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie beperking bonus/malus systeem

De JOVD in vergadering bijeen op 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- het bonus/malus systeem zoals dat op dit moment geldt bij ziekteverzuim.
- dat activiteiten buiten werktijd ook tot verzuim kunnen leiden.

Overwegende

- dat werkgevers niet de dupe mogen worden van de vrijetijds besteding van hun werknemers.
- dat dit in het huidige bonus/malus systeem wel het geval is.

Spreekt als haar mening uit

- het bonus/malus systeem moet beperkt worden tot verzuim als gevolg van op de werkplek opgelopen letsel.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie vrouwenbesnijdenis

De JOVD in vergadering bijeen 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- de besnijdenissen die in Nederland worden uitgevoerd onder voornamelijk primitieve omstandigheden.
- het leed dat deze besnijdenissen veroorzaken bij voornamelijk jonge allochtone meisjes.
- de bereidheid van sommige artsen om deze besnijdenissen uit te voeren in ziekenhuizen teneinde het leed zoveel mogelijk te beperken.
- dat dit een lichamelijke verminking is.

Overwegende

- dat dit op een zeer jonge leeftijd plaatsvindt zodat de meisjes niet in staat zijn om kenbaar te maken of zij dit ook daadwerkelijk willen.
- dat een operatie in het ziekenhuis misschien wel medisch meer verantwoord is maar dat dit nog niet betekent dat deze meisjes ook daadwerkelijk achter deze besnijdenissen staan.
- dat ieder individu vrij moet zijn om over zijn of haar lichaam te beschikken.

Spreekt als haar mening uit

- vrouwenbesnijdenissen dienen te allen tijde verboden te zijn, tenzij de vrouw daar zelf om vraagt op een leeftijd dat zij daar ook werkelijk een eigen beslissing over kan nemen.
- dat deze leeftijd 18 jaar dient te zijn.
- dat dit alleen is toegestaan in een ziekenhuis.
- dat bij constatering van een illegale besnijdenis, ongeacht op welke leeftijd, de ouders vervolgd dienen te worden.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Motie bezuiniging technologie subsidies

De JOVD in vergadering bijeen 19 en 20 november 1994 te Almelo.

Constaterende

- de door Minister Wijers aangekondigde bezuinigingen op het technologiebeleid van 120 miljoen.
- dat door deze bezuinigingen nu al vaststaat dat de milieudoelstellingen m.b.t. uitstoot van koolstof-dioxide voor het jaar 2000 niet gehaald zullen worden aangezien deze bezuinigingen vooral de energiebesparende onderzoeken geldt.

Overwegende

- dat het compleet bezopen is om de burgers een milieubewuste leefstijl aan te praten middels postbus 51 spotjes en aan de andere kant de onderzoeken naar milieubewuste energievoorzieningen om zeep te helpen.
- dat er onderhand echt eens wat aan energiebesparing gedaan dient te worden willen we de wereld enigszins leefbaar houden.
- dat kennis opgedaan uit deze onderzoeken binnen niet afzienbare tijd goed te verkopen is aan het buitenland gezien de vele mondiale afspraken over terugdringing van de uitstoot.
- dat het daardoor ook economisch verantwoord is om met dit onderzoek door te gaan.

Spreekt als haar mening uit

- dat de aangekondigde bezuinigingen op korte termijn misschien wel aantrekkelijk lijken maar op lange termijn het tegenovergestelde effect geven.
- dat deze bezuinigingen onmiddellijk naar de prullebak verwezen dienen te worden.

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

ONGEHOORD

door Eddy Habben Jansen

Vol verontwaardiging klopt ons hart nu blijkt dat politie en justitie het al jaren niet zo nauw nemen met de regels. Boeiend is vooral dat het onder meer criminelen waren die daarvoor de gestolen bewijzen aanvoerden. Maar waar is iedereen nu eigenlijk boos over? Over de bij justitie glurende criminelen of over de gebruikte ontoelaatbare opsporingsmethoden? Het doet er eigenlijk niet zoveel toe. Er lijkt in elk geval een inhoudelijk debat te ontstaan en dat is winst. Jarenlang werd de discussie gedomineerd door mannen van het type Hirsch Ballin en Korthals Altes. Een discussie was het eigenlijk niet. Opeenvolgende ministers van Justitie maakten duidelijk dat het tijd werd de bevoegdheden van politie en justitie te verruimen. Dat het nodig was de rechtspositie van verdachten te verzwak-

ken. In de strijd tegen normloosheid waren nieuwe normen nodig! Discussies waren er bijvoorbeeld over de vraag of de politie ook faxen en computers 'af mocht luisteren'. Fijn te weten dat de politie zich op dat moment meer bezig hield met de vraag onder welke voorwaarden ze ergens mochten inbreken.

Pas nu blijkt dat het gerommel in de marge van de rechtsstaat een aantal onprettige bijverschijnselen kent. In de tijdperken Korthals Altes en Hirsch Ballin is kennelijk een klimaat ontstaan waarin de normen bij politie en justitie konden vervagen. Pas nu blijkt dat een aantal verdachten -wellicht zelfs criminelen- daardoor op vrije voeten blijven, of, zoals het ook wel heet 'hun straf ontlopen'. 'Schande', roept de Telegraaf; 'ik heb het altijd al gezegd', denkt Hirsch Ballin. Maar juist al die pleidooien voor strenger, harder en efficiënter optreden, hebben de aandacht

afgeleid van bijvoorbeeld de zorgvuldige rechtsgang en de rechtspositie van verdachten. Van de politie werd verwacht dat ze boeven vingen. Het is niet echt verrassend dat onder invloed van de toenemende druk vanuit politieke en publieke opinie politie en justitie weleens een steekje hebben laten vallen.

Met de start van de parlementaire enquête breekt een nieuwe fase in de discussie aan. Bij eerdere enquêtes hebben nieuwe feiten vaak nieuwe inzichten opgeleverd en bijgedragen aan ingrijpende beleidswijzigingen. Eén van de fundamenteën van de rechtsstaat is dat onrecht met recht bestreden wordt. De afgelopen jaren werden dit soort pleidooien vaak bestempeld als links en ouderwets gezeur. Nu pijnlijk duidelijk wordt eerlijk echt het langst duurt, zou daar weleens verandering in kunnen komen.

V.l.n.r. Arjan Toor, H.M. Koningin Beatrix, Z.K.H. Prins Claus

De heren K. Petersen, R.W. de Korte, J.G.C. Wiebenga en E. Nypels

Karin Jedema met vriendje

De heren Van Aardenne en Van Dalen maken kennis

Cor Schagen, Joost Otterloo

Annemieke Brons, Margaret Penders, Karen Anne Hebben

Onder het toezend oog van Willem II werd op vrijdag ordelijk gedebatteerd

Hans Peter Lassche (rechts) amuseert zich

De heer en mevrouw H.J. Roethof bladeren in het lustrumboek, als iedereen op zoek naar het namenregister

Drs. J.A. Kieboom, Mr. C.J. Nyquist, Prof. dr. L.G.M. Stevens, G.A.M. van Ardenne, Mr. R.I.J. Toet

Lustrumcongres

door de redactie

Voor het anderhalve lid dat zijn Driemaster wel eens bij het oudpapier doet, hebben wij gemeend deze speciale lustrum-bijlage uitneembaar te moeten maken. Zeker als u het Lustrumcongres heeft bezocht, is het de bedoeling dat u deze bijlage bewaart. In onderstaande korte samenvatting van het Lustrumcongres van 4 tot 6 maart 1994 richten wij ons dan ook vooral tot oud-JOVD'ers, die na enige decennia met natte ogen deze regels nog eens zullen overlezen.

Het Lustrumcongres begon op vrijdag 4 maart 1994 in de vergaderzaal van de Eerste Kamer. Een fel debat over "het lobby-circuit" met scherpe interrupties uit het publiek deed de temperatuur stijgen. En dat terwijl het eigenlijke congres nog moest beginnen, en wel de volgende ochtend. Allereerst over de congreslocatie: dit was het Bel Air Hotel, een elegant hotel in Den Haag vormd als torenflat. De ligging van dit hotel was (en is misschien nog steeds) uniek: de oneven kamernummers hebben uitzicht op het Catshuis, de even kamernummers op een oude steenfabriek. Het hotel was prima bereikbaar, met de auto althans, en in tegenstelling tot wat de naam van het hotel doet vermoeden kwamen de meeste congresgangers niet met het vliegtuig.

Eenmaal aangekomen volgde opening met toespraken en samenzang, waarna het leerzame gedeelte begon. Men kon kiezen uit vele onderwerpen: ministeriële verantwoordelijkheid, onafhankelijkheid van de JOVD, de links-rechts tegenstelling, de oprichting van D66, onbekende wetgeving, de val van Lubbers II, individualisering, media, alsmede een kennismaking met de een of andere nieuwe partij. Na gedane arbeid was het goed ontspannen bij borrel en diner, opgeluisterd door de beide nieuwe Leden van Verdienste en omlijst door een strijkje. Hoogtepunt vormde het brandende ijs. Het was chique. De congresgangers waren zo goed niet geweest of zij hadden een "smoking" bij elkaar geleend en aangetrokken.

Dan waren wij in de gelgenheid om ons nieuwe erelid, de heer Wiebenga, te bejubelen, want die hield een toespraak. Voorts werd het Lustrumboek officieel gepresenteerd aan de heren Petersen (voorzitter in 1994) en Linssen (voorzitter in 1949). Om half tien precies was een optreden voorzien van een Comedy Train, die de zaal aan het lachen bracht. De heer Petersen, onze voorzitter, had hierna de mooie taak om onze aandacht weer te vangen voor een serieuzere zaak, zijn lustrumrede.

Op de zondag had moeten worden gepraat over het onderwerp "Wat heb ik aan de JOVD gehad". Een vreemd plan van de overigens voortreffelijke lustrumcommissie, want het is algemeen bekend dat een JOVD'er bij het woord "CV" denkt aan de gasrekening en slechts lid is omdat hij de verantwoordelijkheid voelt om het liberalisme te ontwikkelen en uit te dragen. Het forum ging over koetjes en kalpjes. Er volgde nog een borrel en dat was het dan.

Het HOOFDBESTUUR: Frits van der Scheer, Eric Hoogenboezem, Carolien Wellink, Beryl Dreijer, Arthur Kocken, Michael Abraham, Vincent Leenders, Koen Petersen, Erik Matien, Karen Anne Hebben, Arjan Toor

De LUSTRUMCOMMISSIE: Frank van Dalen, Cor Schagen, Joost Otterloo, Eduard van der Biezen, Eddy Habben Jansen (lustrumboek), Eric Hoogenboezem (VVO Hoofdbestuur)

De heren E. Nypels, H.J.L. Vonhoff en E.T. Hoven

Mark Rutte (Lid van Verdienste), Dick van Leeuwen (geen lid)

De heren E.M. Habben Jansen, J.G.Th. Linssen en K. Petersen

Sylvia Abraham, Arthur Wijschenk, Annemieke Bions

Joost Otterloo (rechts) poseert met de hoteldirectie

We vonden het mooi

Koen Petersen (voorzitter) en Dries van Bergeijk (Lid van Verdienste)

Zalmmousse, krachtige bouillon met tuinkruiden, kalfsbiefstuk met basilicumsaus, omelet Sibérienne - brandend ijs, koffie

v.l.n.r. Jaqueline du Pré, Anne-Sophie Mutter en Jascha Heifetz

Rogier van der Sande, Ernst van Splunter en Luc Spin tijdens een openbare repetitie

mevrouw A. Grewel, de heren Petersen en W.A. Mateman

Mark Rutte, Dries van Bergeijk

De heer J.G.C. Wiebenga

Luc Spin, Martijn Sjoorda, Dries van Bergeijk, Mark Rutte